ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1957

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
Α Β Σ

Τὸ παρὸν Α' τεῦχος περιλαμβάνει τὸ Ἡμερολόγιον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 30ῆς Ἀπριλίου 1957 καὶ περιέχει :

33 μελετήματα,
142 γνωμικὰ καὶ παροιμίας,
111 βιογραφικὰ σημειώματα,
36 ποιήματα καὶ διάφορα.

Τὸ Β' τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου καὶ θὰ ἀναφέρεται εἰς τοὺς μῆνας Μάϊον — Αὔγουστον 1957.

Τὸ Γ' τεῦχος, περιέχον τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον — Δεκέμβριον 1957, θὰ κυκλοφορήσῃ περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

№ 1533

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Αὐξ. Ἀριθ. 807
Χρονολογία 1959

Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχαν. Σπουδῶν (Ἀλμανὰκ 1957)

Α.Β.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ 5235
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

(ΑΛΜΑΝΑΚ — 1957)

ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

ἐπὶ Προεδρίας κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

καὶ Διευθύνσεως κ. ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

μὲ τὴν συνεργασίαν:

τῶν κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΤΣΩΝΗ καὶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ

καὶ τῆς Δίδος ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς ἐκφράζουν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας της διὰ τὴν τόσον πολύτιμον ὅσον καὶ τὴν πρόθυμον βοήθειάν των.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
Α Β Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1957

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΤΟΧΟΥ

Ἐπώνυμον	....
Ὄνομα	....
Πατρώνυμον	....
Ἀστυν. Ταυτότης	....
Σχολικὴ Ταυτότης	....
Τηλέφωνον	....
Ὕψος σώματος	....
Βάρος σώματος	....

ΤΟ "ΑΛΜΑΝΑΚ„ ΜΑΣ

Μία ἀκόμη νέα τῆς Σχολῆς προσπάθεια, μικροτέρα ἄλλων, ἀλλὰ πάντως σημαντικὴ καὶ πρωτότυπος.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα πρὸς τὸν πολιτισμὸν βήματά του ὁ ἄνθρωπος ἠτένισε μὲ δέος πρὸς τὸν χρόνον, κατατρώγοντα τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας, τὸ παρελθόν, καὶ τὸ πάρον, καὶ δημιουργοῦντα τὸ μέλλον. Ἀντελήφθη ἀμέσως τὴν σημασίαν τοῦ χρόνου, διὸ καὶ ἡ σοφία τῶν ὀλίγων καὶ τῶν πολλῶν συνεδέθη, μὲ γνώμας καὶ παροιμίας, μὲ τὸ βασικὸν αὐτὸ φαινόμενον τῆς ζωῆς.

Τὸ σύντομον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἔδειξε τὴν ἀξίαν τοῦ χρόνου καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκπολιτιζόμενος, οἰκονομικῶς προοδεύων, κατέστη πράγματι ὑπόδουλος τοῦ χρόνου. Εἰς τὸ μικρὸν διάστημα τῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος ἔχει τόσα νὰ ἐπιτελέσῃ. «Χρόνου φείδου», ἐτόνιζεν ὁ ἀρχαῖος σοφὸς καὶ ἡ λαϊκὴ σοφία τοῦ ἀνθρώπου διεκήρυσσεν ὅτι «ὁ χρόνος εἶναι χρῆμα».

Ἀλλ' οὐχὶ πᾶς χρόνος εἶναι δημιουργὸς ἀγαθῶν καὶ εὐημερίας, ἀλλ' ὁ χρόνος ὁ καλῶς διατιθέμενος, ὁ χρόνος ὁ ὁποῖος διατίθεται διὰ τὴν παραγωγὴν εἰς τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας καὶ ὁ χρόνος ποὺ διατίθεται διὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν, διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῶν παραγωγικῶν ψυχικῶν, πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν ὥραν τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ χρόνου εἶναι ἓν μέγα ἐπίτευγμα. Δι' αὐτὸ ὀρθῶς θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐφεύρεσις τοῦ ὡρολογίου, ὀργανοῦντος χρονικῶς τὴν ζωήν μας, εἶναι μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας τοῦ ἀνθρώπου ἐπινοήσεις. Ὁ ὡροδείκτης πρῶτον, καὶ μετέπειτα ὁ λεπτοδείκτης, ἀκόμη καὶ ὁ δευτερολεπτοδείκτης, ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν ζωήν μας καὶ τὴν ἐρρύθμισαν.

Ἡ ὀργάνωσις ὅμως αὐτὴ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μᾶς ἀπαλλάσσῃ ἀπὸ τὴν κατάθλιψιν τοῦ χρόνου. Ἀντὶ νὰ νὰ μᾶς δεσμεύει, μᾶς ἀπελευθερώνει. Ἀντὶ νὰ εἴμεθα ὑποτελεῖς, καθιστάμεθα κύριοι τοῦ χρόνου, διότι ἡ τάξις καθίσταται ὄργανον πολύτιμον καὶ μέσον ἀσφαλὲς διὰ νὰ μειώνωμεν τὸν κόπον.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τείνουν τὰ παντὸς εἴδους Ἡμερολόγια, Ἡμεροδεῖκται, Πασχάλια, Μηνολόγια ἢ Καζαμίαι, τὰ πάσης φύσεως χρονολογικὰ εὑρετήρια, οἱ χρονολογικοὶ ταξιθέται τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεών μας.

Ἡ λέξις «Ἀλμανὰκ» εἶναι ἀραβικὴ καὶ σημαίνει ἀρίθμησιν. Λέγεται ὅτι τὰ Ἀλμανὰκ ἦσαν γνωστὰ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, Κινέζους κλπ. ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι βέβαιον. Εἰς τοὺς Ρωμαίους ἦσαν γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα fasti. *Τὸν 14ον καὶ 15ον αἰῶνα ὑπῆρχαν εἰς Εὐρώπην Ἀλμανὰκ χειρόγραφα, γνωστὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «*pro annis pluribus*». Ἡ λέξις ἀναφέρεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν διεθνῆ βιβλιογραφίαν ὑπὸ τοῦ* R. Bacon, *τοῦ μεγάλου ἄγγλου φιλοσόφου, τὸ ἔτος 1267 εἰς ἓν ἔργον του περιλαμβάνον πίνακας σχετικοὺς μὲ τὴν κίνησιν τῶν οὐρανίων σωμάτων. Λέγεται ἐπίσης ὅτι τῷ 1460 ὁ Γεώργιος Πέϊερμπαχ συνέταξε ἓν Ἀλμανὰκ εἰς τὴν Βιέννην.*

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος ἦσαν γνωστὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, σκαλισμένα εἰς πλάκας ξύλου. Τὸ πρῶτον Ἀλμανὰκ ἐπὶ χάρτου ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε εἰς Ἀγγλίαν τῷ 1700, ὑπὸ τοῦ Φραγκίσκου Μούρ. Τῷ 1687 ἐξεδόθη τὸ πρῶτο Ἀλμανὰκ εἰς τὰς Ἡν. Πολ. Ἀμερικῆς. Τὸ 1679 ἐμφανίζεται τὸ Almanac Royal *εἰς τὴν Γαλλίαν ἀναφέρον κυρίως γεγονότα τῆς Αὐλῆς.*

'Επεκράτησε διεθνῶς, ὑπὸ τὸν ξενικὸν πράγματι τοῦτον τίτλον, καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ τὰ 'Ημερολόγια, τὰ ὁποῖα προσέλαβον ἀξιόλογον ἐγκυκλοπαιδικὴν μορφήν, ὡς τὸ γαλλικὸν Hachete, τὸ ἑλβετικὸν Payot, τὸ ἀμερικανικὸν Information Please Almanac ἢ τὸ World Almanac κλπ.

Τὸ «'Αλμανάκ» μας ἔχει μίαν εἰδικὴν χρησιμότητα διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς σπουδαστάς μας. Σημειώνει ὅλας τὰς σχολικὰς ἐργασίας τοῦ ἔτους. 'Απ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως εἶναι τὸ λεπτομερὲς 'Ημερολόγιον τῆς Σχολῆς, βοήθημα ἀπαραίτητον καὶ καθοδηγητικὸν τοῦ σπουδαστοῦ, ὑπενθυμίζον τὰς σχολικάς του ὑποχρεώσεις, τὰς πνευματικάς του ἐν τῇ Σχολῇ ἀπασχολήσεις, τὴν ψυχαγωγίαν του.

Τὸ «'Αλαμανὰκ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» ἐκτὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἑορτάζοντος ἁγίου, τιμωμένου ὀρθῶς ὑπὸ τῆς 'Εκκλησίας διὰ τὸν βίον του καὶ τὴν συμβολήν του εἰς τὴν ἐμπέδωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, περιέχει καὶ τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν συντελεστῶν τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναπτύξεως τοῦ κόσμου. Μεταξὺ τῶν χιλιάδων ἁγίων καὶ μαρτύρων τῆς Προόδου προεκρίναμεν 362 σοφοὺς καὶ καλλιτέχνας, διὰ νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς νέους μας τὸ ὄνομα 'Εκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκόσμησαν τὴν ἱστορίαν τῆς 'Ανθρωπότητος.

'Ενομίσαμεν χρήσιμον νὰ προσθέσωμεν ἀνάλογα γνωμικὰ καὶ παροιμίας, ἰδιάζοντα κατὰ τὸ δυνατὸν πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς, διότι εἰς αὐτὰ εἶναι ἀποκρυσταλλωμένη ἡ σοφία τῶν Μεγάλων 'Ανδρῶν καὶ τοῦ Λαοῦ μας, σοφία ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι ὁδηγὸς καὶ ἐμπνευστὴς τῶν σπουδαστῶν μας.

Δύο σελίδες διατίθενται διὰ τὰς 6 ἡμέρας ἑκάστης ἑβδομάδος. 'Η τρίτη εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, διὰ νὰ γίνῃ ἱερὸν κτῆμα τῶν νέων μας. 'Η σελὶς αὕτη εἶναι ὁδηγὸς καὶ παραμυθία τῆς ζωῆς. 'Ελπίζομεν ὅτι οἱ νέοι μας εἰς τὰς σελίδας αὐτὰς θὰ ἀναζητήσουν τοὺς κανόνας τῆς ζωῆς καὶ θ' ἀνεύρουν εἰς αὐτὰς τὰς ὀρθὰς ὑποθήκας.

'Η τετάρτη σελὶς εἶναι ἀφιερωμένη εἰς μίαν μικρὰν μελέτην. Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν, ἔλεγον οἱ πρόγονοί μας. Αὐτὸ ἐπεζητήθη διὰ τῶν μονοσελίδων τούτων μελετημάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδιώκεται νὰ μεταδοθῇ ἡ γνῶσις ἐνδιαφερόντων καὶ ζεόντων προβλημάτων τοῦ τόπου μας.

Τὸ τελευταῖον φύλλον ἑκάστου μηνὸς εἶναι διατεθειμένον διὰ σημειώσεις τοῦ σπουδαστοῦ, διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδά του διὰ τὴν ὑπόμνησιν τῶν γεγονότων τοῦ βίου του κατὰ τὸν μῆνα, διὰ τὰς σκέψεις του καὶ τὰς ἀπόψεις του. Τὸ Πυθαγόρειον τρίπτυχον ἐρώτημα «Τί παρέβην, τί ἔπραξα, τί πρέπον δὲν ἐξετέλεσα» ζητεῖ τὴν ἀπάντησιν. Αἱ σελίδες του αὗται θ' ἀποτελοῦν τὸ ἰδιαίτερον καὶ ἐμπιστευτικὸν ἡμερολόγιον τοῦ σπουδαστοῦ. Πολλάκις εἰς τὸ μέλλον θ' ἀνατρέχῃ εἰς τὰς σελίδας αὐτὰς τοῦ 'Ακαδημαϊκοῦ του βίου καὶ θὰ ἐνθυμῆται γεγονότα, φίλους, συναδέλφους, Καθηγητάς του.

Προσφέρομεν τὸ «'Αλμανὰκ» εἰς τοὺς σπουδαστάς μας, εἰς ὅλους τοὺς νέους, εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ προσφορά μας θ' ἀναγνωρισθῇ χρήσιμος. 'Ατέλειαι ἀναντιρρήτως θὰ ὑπάρχουν μεγάλαι, διότι εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐπεχειρήθη καὶ ἐπετεύχθη ἡ σύνταξίς του.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τύχωμεν τῆς εὐμενοῦς κρίσεως καὶ ὅτι θὰ λάβωμεν ἐν καιρῷ πολυτίμους ὑποδείξεις ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας.

'Ο Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Α. Σ. Β. Σ.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ "ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ,,

«Ἡμερολόγιον» εἶναι τὸ σύστημα προσδιορισμοῦ τῆς ἐνάρξεως, τῆς διαρκείας καὶ λήξεως τοῦ ἔτους καὶ τῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτοῦ, καὶ στηρίζεται σὲ τρία, βασικὰ δι' αὐτό, ἀστρονομικὰ φαινόμενα:

1. Τὴν κίνησιν τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον.

2. Τὴν κίνησιν τῆς Σελήνης περὶ τὴν Γῆν.

3. Τὴν περιστροφὴν τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονά της.

Ἡ ἀνάγκη τῆς μετρήσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἡμερολογίου εἶναι ἀσφαλῶς ἐκ τῶν πρώτων προβληθεισῶν εἰς τὸν πολιτισμένον ἄνθρωπον ἀναγκῶν, διότι ὅλαι αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ, τοποθετημέναι εἰς χρονικὰ ὅρια, ὑφίστανται τὰς ἐπιδράσεις τῶν φυσικῶν μεταβολῶν τοῦ περιβάλλοντος, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων εἶναι περιοδικοῦ χαρακτῆρος. Οἱ γεωργοί, οἱ ποιμένες καὶ οἱ κυνηγοί—διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰς τρεῖς κυριωτέρας τῶν πρώτων ἀνθρωπίνων δραστηριοτήτων—εὑρέθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντιμέτωποι εἰς τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην μιᾶς συστηματικῆς μελέτης τῆς παρατηρουμένης περιοδικότητος τῶν μεταβολῶν των. Καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος τῆς ἐπανόδου τῶν ἐποχῶν τοῦ ἔτους, τῶν ἐποχῶν τῶν καρπῶν κ.τ.λ. δὲν εἶναι κανονικός, ἐζητήθησαν σημεῖα περισσότερον ἀσφαλῆ, ὡς τοιαῦτα δὲ ἐξελέγησαν τὰ ἀστρονομικὰ φαινόμενα.

Ἡ ἡμέρα εἶναι ἡ πρώτη ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς φύσεως ὑποδιαίρεσις τοῦ ἔτους. Ὁ μεγάλος ὅμως ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν υἱοθέτησιν καὶ κάποιας ἄλλης ὑποδιαιρέσεως, εἰς τοῦτο δὲ ἐβοήθησεν ἡ κίνησις τῆς Σελήνης. Ἡ χρονικὴ διάρκεια ἡ μεταξὺ δύο διαδοχικῶν φάσεων τῆς Σελήνης παρήγαγε τὸν μῆνα.

Λόγῳ ὅμως τοῦ ὅτι μία πλήρης περιφορὰ τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον εἶναι διαρκείας 365 ἡμερῶν, 6 ὡρῶν, 9 λεπτῶν καὶ 9,5 δευτερολέπτων, δηλαδὴ δὲν εἶναι ἀκέραιον πολλαπλάσιον ὄχι μόνον ἡμερῶν ἀλλὰ οὔτε καὶ ὡρῶν ἀκόμη, ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἡμερολογίου συναντᾷ πολλὰς δυσκολίας. Ἐπίσης ὁ χρόνος περιφορᾶς τῆς Σελήνης περὶ τὴν Γῆν εἶναι 27 ἡμέραι, 7 ὧραι, 43 λεπτὰ καὶ 11 δευτερόλεπτα, μία δὲ πλήρης περιστροφὴ τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονά της διαρκεῖ 23 ὥρας 56 λεπτὰ καὶ 4,091 δευτερόλεπτα. Ἡ ἀδυναμία λοιπὸν τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἔτους εἰς ἀκέραιον ἀριθμὸν ἡμερῶν καὶ μηνῶν ἦτο ὁ λόγος τῆς ἐμφανίσεως πολλῶν ἡμερολογίων ἐξ ὧν τὰ γνωστότερα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Βαβυλωνιακόν, 2) Αἰγυπτιακόν, 3) Ἑλληνικὰ (Ἀθηνῶν, Δήλου, Δελφῶν, Κρήτης, Ἰωνίας, Κύπρου), 4) Ρωμαϊκόν, 5) Ἰουλιανόν, 6) Γρηγοριανόν, 7) Δημοκρατικὸν ἢ Ἐπαναστατικόν, 8) Ἑ

βραϊκόν, 9) Κοπτικόν, 10) Τουρκικόν, 11) Νέον Ρωσσικόν.

Αἱ ἀτέλειαι ὅμως ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἡμερολογίων ὡδήγησαν τοὺς ἀστρονόμους εἰς τὴν ἐπινόησιν νέων ἡμερολογίων μεγαλυτέρας ἀκριβείας, ἐξ ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶναι 1) Τὸ θεωρηθὲν ὡς ἰδεῶδες ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡμερολόγιον καὶ 2) τὸ ἡμερολόγιον τῆς Γαλλικῆς Ἀστρονομικῆς Ἑταιρείας.

Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχῦον ἀπὸ τοῦ 1923 ἡμερολόγιον εἶναι τὸ Γρηγοριανόν, κατασκευασθὲν εἰς διόρθωσιν τοῦ Ἰουλιανοῦ ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ΄ τὸ ἔτος 1582. Ἐν αὐτῷ τὸ κοινὸν ἔτος ἔχει 365 ἡμέρας, τὸ δὲ ἐμβόλιμον—δίσεκτον—366 ἡμέρας. Πᾶν τέταρτον ἔτος οὗτινος ὁ ἀριθμὸς διαιρεῖται διὰ 4 εἶναι ἐμβόλιμον. Πλὴν τῶν ἐτῶν τῶν ἑκατονταετηρίδων, ἐξ ὧν εἶναι ἐμβόλιμα μόνον ἐκεῖνα ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑκατονταετηρίδων εἶναι διαιρετὸς διὰ 4. Ἡ μέση διάρκεια τοῦ ἔτους εἶναι 365,2425 ἡμερῶν, δηλαδὴ μακροτέρα τῆς πραγματικῆς κατὰ 26 δευτερόλεπτα.

Ἐκ τῶν σχεδιασθέντων μεταρρυθμιστικῶν ἡμερολογίων ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ θεωρηθὲν ὡς ἰδεῶδες ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. Περιλαμβάνει 13 μῆνας τῶν 28 ἡμερῶν, δηλαδὴ 364 ἡμέρας διὰ τὸ ἔτος. Ἡ 365η ἡμέρα κατὰ τὰ κοινὰ ἔτη καὶ αἱ 365η καὶ 366η κατὰ τὰ ἐμβόλιμα θὰ παραμένουν ἐκτὸς ἀριθμήσεως καὶ θὰ εἶναι ἡμέραι παγκοσμίου ἑορτῆς.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἡμερολογίων

ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ

ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ

ΠΑΠΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΩΣ

Ἀγάπη	16 Ἀπριλ.	Εὐθύμιος	20 Ἰαν.	Μαρίνα	17 Ἰουλ.
Ἀγλαΐα	19 Δεκεμ.	Εὐστάθιος	20 Σεπτ.	Μᾶρκος	25 Ἀπριλ.
Ἀγγελικὴ	8 Νοεμβ.	Εὐστράτιος	13 Δεκεμ.	Ματθαῖος	16 Νοεμβ.
Ἄγγελος	8 Νοεμβ.	Εὐτύχιος	6 Ἀπριλ.	Μηνᾶς	11 Νοεμβ.
Ἁγνὴ	21 Ἰαν.	Εὐφημία	16 Σεπτ.	Μιχαὴλ	8 Νοεμβ.
Ἀθανάσιος	18 Ἰαν.	Εὐφροσύνη	25 Σεπτ.	Νικήτας	15 Σεπτ.
Ἀθανασία	18 Ἰαν.	Ζαχαρίας	8 Φεβρ.	Νικηφόρος	9 Φεβρ.
Αἰκατερίνη	25 Νοεμβ.	Ζωὴ	Ζ. Πηγῆς	Νικόλαος	6 Δεκεμ.
Ἀλέξανδρος	30 Αὐγ.	»	18 Δεκεμ.	Ξένη	24 Ἰαν.
Ἀλέξιος	17 Μαρτ.	Ἠλίας	20 Ἰουλ.	Ὄλγα	11 Ἰουλ.
Ἀνάργυρος	1 Νοεμβ.	Ἡσαΐας	9 Μαΐου	Ὀρέστης	10 Νοεμβ.
Ἀναστασία	22 Δεκεμ.	Θεμιστοκλῆς	21 Δεκεμ.	Παναγιώτα	2 Φεβρ.
Ἀναστάσιος	22 Ἰαν.	Θεοδοσία	29 Μαΐου	Παναγιώτης	15 Αὐγ.
Ἄννα	9 Δεκεμ.	Θεοδόσιος	11 Ἰαν.	Παντελεήμων	27 Ἰουλ.
Ἀντώνιος	17 Ἰαν.	Θεοδώρα	11 Σεπτ.	Παρασκευὴ	26 Ἰουλ.
Ἀνδρέας	30 Νοεμβ.	Θεόδωρος	Ἀγ. Θεοδ.	Παῦλος	29 Ἰουν.
Ἀπόστολος	30 Ἰουν.	Θεοφάνης	6 Ἰαν.	Πέτρος	29 Ἰουν.
Βαρβάρα	4 Δεκεμ.	Θωμᾶς	Κ. Θωμᾶ	Πηγὴ	Ζ. Πηγῆς
Βασίλειος	1 Ἰαν.	Ἰάκωβος	9 Ὀκτ.	Πλάτων	18 Νοεμ.
Βλάσιος	11 Φεβρ.	Ἰσίδωρος	4 Φεβρ.	Πολυξένη	23 Σεπτ.
Γαβριὴλ	8 Νοεμβ.	Ἰωακεὶμ	9 Σεπτ.	Σάββας	5 Δεκεμ.
Γεράσιμος	20 Ὀκτ.	Ἰωάννης	7 Ἰαν.	Σοφία	17 Σεπτ.
Γεώργιος	23 Ἀπρ.	»	15 Ἰαν.	Σπυρίδων	12 Δεκεμ.
Γλυκερία	13 Μαΐου	»	24 Ἰουν.	Σταμάτιος	8 Νοεμβ.
Γρηγόριος	25 Ἰαν.	»	29 Αὐγ.	Σταῦρος	14 Σεπτ.
Δαμιανὸς	1 Νοεμβ.	»	26 Σεπτ.	Στέφανος	27 Δεκεμ.
Δέσποινα	15 Αὐγ.	»	13 Νοεμβ.	Συμεὼν	3 Φεβρ.
Δημήτριος	26 Ὀκτ.	Ἰωσὴφ	3 Ἀπριλ.	Σωτήριος	6 Αὐγ.
Διονύσιος	3 Ὀκτ.	Καλλιόπη	8 Ἰουν.	Στυλιανὸς	26 Νοεμβ.
»	17 Δεκεμ.	Κασσιανὴ	29 Φεβρ.	Τιμόθεος	3 Μαΐου
Εἰρήνη	5 Μαΐου	Κοσμᾶς	1 Νοεμβ.	Φανὴ	6 Ἰαν.
Ἑλένη	21 Μαΐου	Κυριακὴ	7 Ἰουλ.	Φανούριος	27 Αὐγ.
Ἐλευθέριος	15 Δεκεμ.	Κυριάκος	29 Σεπτ.	Φίλιππος	14 Νοεμβ.
Ἐλισάβετ	24 Ἀπριλ.	Κων]τῖνος	21 Μαΐου	Φιλοθέη	19 Φεβρ.
Ἐλπὶς	17 Σεπτ.	Λάμπρος	Πάσχα	Φωκᾶς	23 Ἰουλ.
Ἐμμανουὴλ	25 Δεκεμ.	Λουκᾶς	18 Ὀκτ.	Φωτεινὴ	6 Ἰαν.
Εὐάγγελος	25 Μαρτ.	Λουκία	13 Δεκεμ.	Φώτιος	6 Ἰαν.
Εὐαγγελία	25 Μαρτ.	Μαρία	2 Φεβρ.	Χαράλαμπος	10 Φεβρ.
Εὐανθία	11 Σεπτ.	»	25 Μαρτ.	Χρῆστος	25 Δεκεμ.
Εὐγενία	24 Δεκεμ.	»	15 Αὐγ.	Χριστίνα	25 Δεκεμ.
Εὐγένιος	21 Ἰαν.	»	8 Σεπτ.	Χριστόφορος	9 Μαΐου
Εὐδοκία	1 Μαρτ.	»	21 Νοεμβ.	Χρυσόστομος	30 Ἰαν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1957

1957	ΙΑΝ/ΡΙΟΣ	ΦΕΒ/ΡΙΟΣ	ΜΑΡΤΙΟΣ	ΑΠΡΙΛΙΟΣ	ΜΑ·Ι·ΟΣ	ΙΟΥΝΙΟΣ	ΙΟΥΛΙΟΣ	ΑΥΓ/ΤΟΣ	Σ/ΒΡΙΟΣ	8/ΒΡΙΟΣ	Ν/ΒΡΙΟΣ	Δ/ΒΡΙΟΣ
Κυριακή	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Δευτέρα	—	—	—	1	—	—	1	—	2	—	—	2
Τρίτη	1	—	—	2	—	—	2	—	3	1	—	3
Τετάρτη	2	—	—	3	1	—	3	—	4	2	—	4
Πέμπτη	3	—	—	4	2	—	4	1	5	3	—	5
Παρασκευή	4	1	1	5	3	—	5	2	6	4	1	6
Σάββατον	5	2	2	6	4	1	6	3	7	5	2	7
Κυριακή	6	3	3	7	5	2	7	4	8	6	3	8
Δευτέρα	7	4	4	8	6	3	8	5	9	7	4	9
Τρίτη	8	5	5	9	7	4	9	6	10	8	5	10
Τετάρτη	9	6	6	10	8	5	10	7	11	9	6	11
Πέμπτη	10	7	7	11	9	6	11	8	12	10	7	12
Παρασκευή	11	8	8	12	10	7	12	9	13	11	8	13
Σάββατον	12	9	9	13	11	8	13	10	14	12	9	14
Κυριακή	13	10	10	14	12	9	14	11	15	13	10	15
Δευτέρα	14	11	11	15	13	10	15	12	16	14	11	16
Τρίτη	15	12	12	16	14	11	16	13	17	15	12	17
Τετάρτη	16	13	13	17	15	12	17	14	18	16	13	18
Πέμπτη	17	14	14	18	16	13	18	15	19	17	14	19
Παρασκευή	18	15	15	19	17	14	19	16	20	18	15	20
Σάββατον	19	16	16	20	18	15	20	17	21	19	16	21
Κυριακή	20	17	17	21	19	16	21	18	22	20	17	22
Δευτέρα	21	18	18	22	20	17	22	19	23	21	18	23
Τρίτη	22	19	19	23	21	18	23	20	24	22	19	24
Τετάρτη	23	20	20	24	22	19	24	21	25	23	20	25
Πέμπτη	24	21	21	25	23	20	25	22	26	24	21	26
Παρασκευή	25	22	22	26	24	21	26	23	27	25	22	27
Σάββατον	26	23	23	27	25	22	27	24	28	26	23	28
Κυριακή	27	24	24	28	26	23	28	25	29	27	24	29
Δευτέρα	28	25	25	29	27	24	29	26	30	28	25	30
Τρίτη	29	26	26	30	28	25	30	27	—	29	26	31
Τετάρτη	30	27	27	—	29	26	31	28	—	30	27	—
Πέμπτη	31	28	28	—	30	27	—	29	—	31	28	—
Παρασκευή	—	—	29	—	31	28	—	30	—	—	29	—
Σάββατον	—	—	30	—	—	29	—	31	—	—	30	—
Κυριακή	—	—	31	—	—	30	—	—	—	—	—	—

Η ΣΧΟΛΗ ΜΑΣ

Ἡ Σχολὴ συνεστήθη τὸ 1938, ἀρχικῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρὰ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν» καὶ τοῦ «Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παράσχῃ μίαν συμπληρωματικὴν εἰδικὴν μόρφωσιν—ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων τῶν εἰσερχομένων—ἰδίως εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 27)9)1945, ἡ Σχολή, καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν, προσέλαβε τὴν σημερινὴν μορφὴν τῆς ἀνωτέρας, εἰδικῆς, ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, μὲ τὸν σκοπόν, πλέον, μιᾶς «συστηματικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφῆς διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». Τὸ Β.Δ. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1947 ὡλοκλήρωσε τὴν σημερινὴν τῆς Σχολῆς συγκρότησιν, καθορίσαν ἰδίᾳ τριετῆ κύκλον σπουδῶν καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας μας καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας. Τέλος, ἡ πλήρης σημερινὴ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ἐγένετο διὰ τοῦ Α.Ν. 800) 1948, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὀργανισμοῦ της, ἐγκριθέντος διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 15)4)1948 (Φ.Ε.Κ. 105)48 Τεῦχος Α΄).

1. Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς κοινῆς ὠφελείας Ἵδρυμα, ἀνῆκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπαγγελματικῆς οἰκονομικο - διοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν.

2. Τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας (Ὑπηρεσία Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

3. Παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς δημοσίους ὀργανισμούς.

4. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἱκανότητας. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσήκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν.

5. Δὲν εἶναι Σχολὴ τεχνική, οὐδὲ προπαρασκευαστικὴ δι' ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα. Εἶναι ἀνεξάρτητον ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα, φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάζῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμὸν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς καταρτιζομένους ἐπαγγελματίας, καλοὺς Ἕλληνας, χρησίμους ἀνθρώπους μὲ ἦθος καὶ ἰδανικά.

6. Δέχεται ὡρισμένον κατ' ἔτος ἀριθμὸν σπουδαστῶν, βάσει εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, διεξαγομένων μεταξὺ κατόχων ἀπολυτηρίου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

7. Θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἀμείλικτος καταδίκη τῆς θεσιθηρίας καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Διὰ τοῦτο καλεῖ μόνον ὅσους πράγματι ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν—μὲ πολὺν μόχθον καὶ πολλὰς θυσίας—καὶ ὄχι ὅσους τυχὸν ἀποβλέπουν εἰς τὴν πρόσκτησιν ἑνὸς τυπικοῦ προσόντος πρὸς κατάληψιν μιᾶς δημοσίας θέσεως. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς πιστεύει ὅτι τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν πτυχιούχων της.

8. Ἡ κατεύθυνσίς της εἶναι ἐπαγγελματικὴ καὶ ὠφελιμιστική. Εἶναι ἐπιστημονικὸν Ἵδρυμα τὸ ὁποῖον, βασίζον τὴν ἐργασίαν του εἰς τὰ ἠλεγμένα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, ἐπιδιώκει νὰ ἀσκήσῃ τὴν οἰκονομικὴν σκέψιν τῶν σπουδαστῶν, νὰ ἀναπτύξῃ καὶ κατευθύνῃ τὴν παρατηρητικότητά των ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ τῶν διοικητικῶν ζητημάτων, νὰ τοὺς καθοδηγήσῃ εἰς τὴν ὀρθὴν ἐξέτασιν τούτων καὶ τὴν ἀναζήτησιν πρακτικῶν καὶ σκοπίμων λύσεων διὰ τὰ προβλήματα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς διοικήσεως ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται εἰς τὴν τεχνικήν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν.

10. Παραλλήλως πρὸς τὴν Σχολὴν καὶ ἐντὸς τῶν γενικωτέρων πλαισίων καὶ ἐπιδιώξεών της λειτουργοῦν ὡς Ἱδρύματα αὐτῆς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, Ἐπιτροπαὶ Μελετῶν καὶ Κέντρα ἐπιμορφώσεως ἢ εἰδικεύσεως. Τὰ Ἱδρύματα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν Σχολὰς καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρέχουν πτυχία ἢ διπλώματα εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰς

ἐργασίας των, ἀλλ' ἁπλᾶ πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως, μὴ συνιστῶντα τυπικὸν προσόν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικοὶ νόμοι τοῦ Κράτους ὁρίζουν (ὅπως ἐπὶ παραδείγματι διὰ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

Ἀνεξαρτήτως τίτλου, ἡ Σχολὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἀνωτέραν (ἢ ἀνωτάτην ὡς συνήθως λέγεται ἐν Ἑλλάδι) βαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει πρωτίστως τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἔπειτα αἱ λεγόμεναι ἀλλοῦ «μεγάλαι Σχολαί».

Δι'αὐτὸ ἄλλως τε καὶ τὸ"Αρθρ. 82 τοῦ Κώδικος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὁρίζει,προκειμένου περὶ τῶν τυπικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων πρώτης κατηγορίας, ὅτι ἀπαιτεῖται πτυχίον ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας Σχολῆς, χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισίν τινα μεταξὺ αὐτῶν.

Ἐπίσης ὁ ὅρος «Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ἔχει γεννήσει ὡρισμένα ἐρωτήματα :

Ὁ ὅρος «Βιομηχανία» εἶναι οἰκονομικὸς καὶ ὄχι στενῶς τεχνικός. Σημαίνει γενικῶς «ἐξεύρεσις μέσων διὰ τὸν βιοπορισμόν», δηλαδὴ βιομηχανία εἶναι τὸ σύνολον τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τῶν τρόπων δηλαδὴ τοὺς ὁποίους ἐπενόησεν ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν βιοπορισμόν του. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου «βιομηχανία» καὶ οὕτω πως χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν ὁ ὅρος Industrie. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιάν π. χ. ὁ θεμελιωτὴς τῆς νεωτέρας κλασσικῆς Σχολῆς A. Marshall ὁμιλεῖ περὶ τῆς Industrial Organization. Παλαιότερον, παρ' ἡμῖν ὁ Σοῦτσος καὶ βραδύτερον ὁ Βουρνάζος, ὑπ' αὐτὴν τὴν εὐρεῖαν ἔννοιαν ἐχρησιμοποίησαν τὸν ἐν λόγῳ ὅρον. Ἐπίσης παρ' ἡμῖν ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὸν τουρισμὸν ὁ ὅρος «Βιομηχανία τῶν ξένων».

Ἡ ἐπικράτησις τῶν μηχανῶν συνετέλεσεν ὥστε ὁ ὅρος νὰ προσλάβῃ στενωτέραν ἔννοιαν καὶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι καθορίζει τὸ παραγωγικὸν ἔργον τῆς «μεταποιήσεως τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς νέα προϊόντα καὶ ὑπηρεσίας» διὰ τῶν μηχανῶν,ἐργαλείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν στενωτέραν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ ὅρος δὲν εἶναι τεχνικός, ἀλλὰ οἰκονομικός. Ὑπ' αὐτὴν ἀποκλειστικῶς τὴν ἔννοιαν χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν, χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «Βιομηχανία», ὑπὸ τὴν στενήν του ἔννοιαν, εἶναι τὸ ὅτι ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ νεωτέρου βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου δὲν λαμβάνεται μόνον ἡ χρησιμοποίησις μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἐργοστασίου ὡς ἀποτέλεσμα συλλογικῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας καὶ ἐλέγχου.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ ὅρος «Βιομηχανία» ποὺ ἔχει δύο πλευράς, μίαν οἰκονομικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τεχνική, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τοῦ ὅρου, ὑποδεικνύει τὰ μέσα ποὺ διαθέτει κατ' ἀρχὴν ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἐπιτυχίαν ταύτης. Ἡ Τεχνικὴ εἶναι, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, ἡ γενικὴ τέχνη τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν μέσων. Ἡ οἰκονομία διαγράφει τοὺς σκοποὺς καὶ συγκρίνει τὰ μέσα πρὸς τοὺς σκοπούς, κατὰ τὴν ὠφελιμότητα καὶ τὰς δαπάνας τούτων. Οὕτω, ἐνῷ ἡ Τεχνικὴ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δυνατότητος, ἡ Οἰκονομία ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ὠφελιμότητος. Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τῶν σχέσεων μεταξὺ Τεχνικῆς καὶ Οἰκονομίας ἀποκλείει κάθε ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐννοιῶν, ἀφοῦ ἀποκαλύπτει πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ μία διὰ τὴν ἄλλην, εἶναι δὲ πλέον γενικῶς παραδεκτὴ εἰς τὴν Ἐπιστήμην.

Ὁ ὅρος «Βιομηχανία» χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Ἐπιστήμην. Οὕτω, τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ καλεῖται «Βιομηχανικὸν Δίκαιον». Ἀντιθέτως, δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὁ ὅρος «Βιομηχανία» ὡς ὀνομασία καθαρῶς τεχνικοῦ μαθήματος.

Ὁ τίτλος «Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» δὲν εἶναι καινοφανής. Εἰς τὴν Γενεύην ὑπάρχει ἀντίστοιχος Σχολὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Centre des Études Industrielles», εἰς τὴν ὁποίαν καταρτίζονται ἀνώτατα διοικητικὰ στελέχη. Ἐπίσης εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν Σχολαὶ αἱ ὁποῖαι λέγονται «Écoles supérieures de Commerce et d' Industrie» καὶ εἶναι καθαρῶς οἰκονομικαὶ Σχολαί. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐν Γαλλίᾳ αἱ Écoles Industrielles, αἱ ὁποῖαι εἶναι μέσαι ἐμπορικαὶ σχολαὶ μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὰ μαθήματα Χημείας, Ἐμπορευματολογίας καὶ Μηχανογνωσίας.

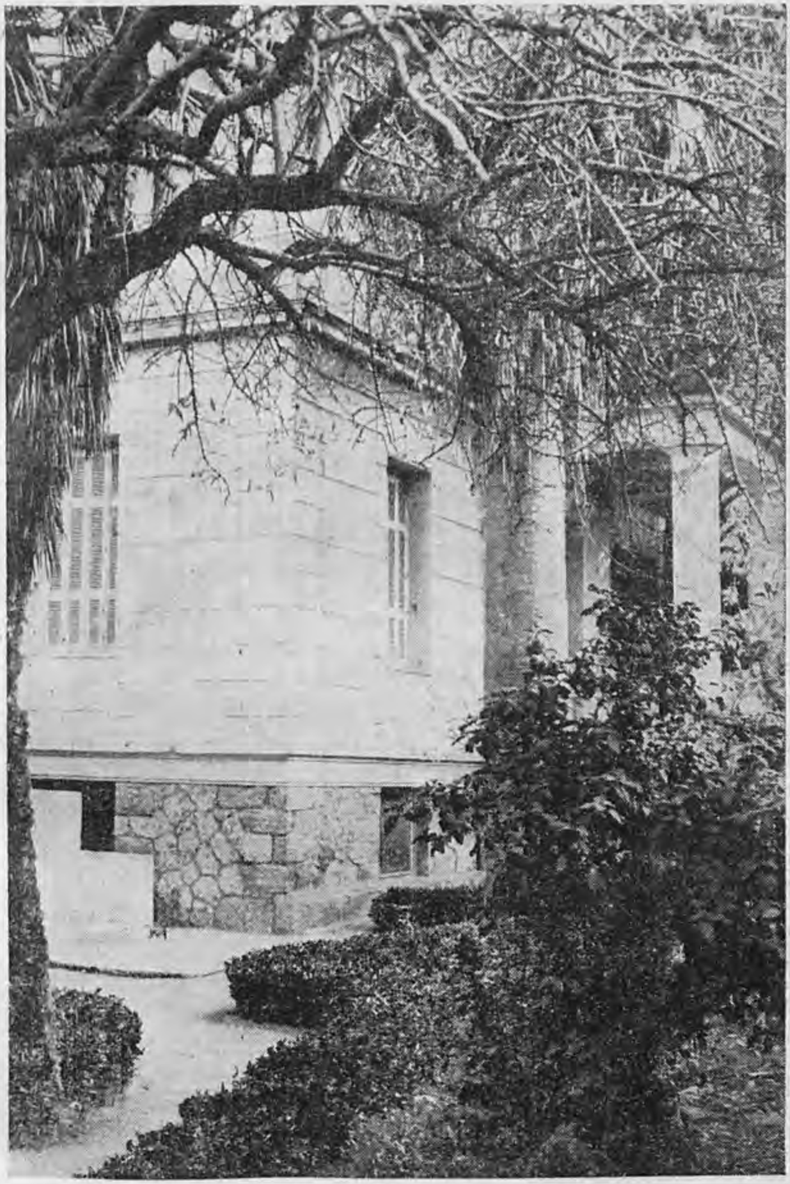

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43 κεντρικὸν κτίριον τῆς Σχολῆς. Τὸ Παράρτημα εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (ὅπου στεγάζεται τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Σχολῆς).

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1956—57 *

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Κατανεμόμενα εἰς 22 ἕδρας	Α′		Β′		Γ′		Τὸ ὅλον
	1	2	1	2	1	2	
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	2	2	1	1	5
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ πολιτική	—	—	—	—	2	3	2½
Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτική	—	—	—	—	2	2	2
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
Δημοσ. Οἰκονομία καὶ Δημοσιον. Νομοθεσία	—	—	2	4	2	2	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική	—	—	2	2	—	—	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου:							
Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	
Τράπεζαι	—	—	—	2	—	—	6
Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	
Μεταφοραί	—	—	2	2	—	—	
Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	2	2	—	—	—	—	2
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	4	4	—	—	—	—	6½
Στατιστική	—	—	2	3	—	—	
Λογιστική	4	4	6	4	2	—	11
Ἐλεγκτική	—	—	—	—	—	2	
Κοστολόγησις καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστική	—	—	—	—	3	5	4
Δίκαιον: Δημόσιον	2	2	—	—	—	—	6
Ἰδιωτικὸν	2	2	2	2	—	—	
Ἐμπορικὸν Δίκαιον	—	—	3	1	3	2	5
Βιομηχανικὸν	—	—	—	1	—	—	
Κοινωνιολογία	—	—	2	3	—	—	2½
Κοινωνικὴ Πολιτική	—	—	—	—	2	—	3
Ἐργατικὸν Δίκαιον	—	—	—	—	1	3	
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	2	2	2	2	2	2	6
Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων	—	—	—	—	3	3	3
Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινή	—	—	—	—	4	—	2
Ψυχοτεχνική	—	—	—		—	4	2
Χημεία	2	2	—	—	—	—	5½
Ἐμπορευματολογία	—	—	3	2	2	—	
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία							
Φυσική	2	2	—	—	—	—	
Μηχανογνωσία	—	—	4	—	—	—	6
Ἠλεκτροτεχνία	—	—	—	4	—	—	
	24	24	34	34	33	33	91

* Αἱ ὧραι σημειοῦνται κατὰ ἀκαδημαϊκὰ ἑξάμηνα. Ἑκάστη ὥρα ἀντιστοιχεῖ εἰς 13 μαθήματα καθ' ἑξάμηνον. Ἡ στήλη «Τὸ ὅλον» περιλαμβάνει τὰς ἀντιστοιχούσας ὥρας εἰς τὸ σύνολον τῶν τριῶν ἐτῶν· συνεπῶς διὰ τὸ μάθημα, π.χ. τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, καὶ εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν διατίθενται 5 ὧραι καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι (5Χ26) 130 μαθήματα ἐν ὅλῳ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957

Α' μὴν — Ἡμέραι 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 10. Πανσέληνος τὴν 16ην.

. . . καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὁ Ἰανουάριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Γαμηλιών». Σήμερον λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι : Γενάρης, Γενολοητής, Γατόμηνας, Καλαντάρης, Κρυαρίτης, Τρανός, Μεγαλομηνᾶς, Μεσοχείμωνος.

Τὸν Ἰανουάριον ἡμέραι ἀργίας, ἐκτὸς τῶν 4 Κυριακῶν, εἶναι ἡ 1η τοῦ ἔτους καὶ ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων. Ἡ Σχολὴ ἀργεῖ καὶ τὴν 2αν καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς 7ης.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Χιόνι καὶ ἥλιος τὸν νέο χρόνο εἶναι προμήνυμα τῆς ἀνοίξεως — Ὁ Γενάρης κι' ἂν γεννᾶται τοῦ καλοκαιριοῦ θυμᾶται — Τοῦ Γενάρη τὸ φεγγάρι ἥλιος τῆς ἡμέρας μοιάζει — Γενάρη μῆνα κλάδευε,φεγγάρι μὴ ξετάζεις — Γενάρης χωρὶς χιόνι κακὸ μαντᾶτο γιὰ τὸν γεωργό.

«. . . οἱ μελιχρὲς λαμπράδες τοῦ Δεκέμβρη καὶ οἱ φεγγαροσκέπαστες τοῦ Γεναριοῦ ὀμορφιές»
(Μ. Μαλακάσης)

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Εἶναι φυσικόν τῆς Σχολῆς ἡ πρώτη σκέψις, μὲ τὸ ρόδισμα τῆς αὐγῆς τοῦ νέου χρόνου, νὰ στρέφεται μὲ ἀγάπην καὶ στοργὴν πρὸς τοὺς Νέους τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς Νέους οἱ ὁποῖοι σπουδάζουν εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, εἴτε ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν αὐτὴν Νεότητα ἀπευθύνονται καὶ αἱ πρῶται εὐχαὶ μας διὰ μίαν καλυτέραν ζωὴν κατὰ τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος. Ὑπὲρ τῶν Νέων αἱ πρῶται εὐχαὶ μας, τῶν Νέων, οἱ ὁποῖοι περνοῦν τὴν νεότητα των εἰς τόσον χαλεποὺς καιρούς, χωρὶς εὐημερίαν, καὶ ἰδίως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται καὶ μορφώνονται, ἐπαναλαμβάνοντες, ἐν πολλοῖς τὸ παράδειγμα τοῦ Φρεάντλη. Ὑπὲρ τῶν Νέων, τοὺς ὁποίους χρέος μας εἶναι νὰ καθοδηγοῦμεν, νὰ ἐμπνέωμεν, νὰ ἐνθουσιάζωμεν, νὰ διαφωτίζωμεν, νὰ μορφώνωμεν καὶ νὰ διαπλάσσωμεν, ὥστε νὰ γίνουν καλύτεροί μας, διότι μόνον τότε τὸ παρὸν εἶναι καλύτερον τοῦ παρελθόντος καὶ μόνον τότε τὸ παρὸν εἶναι ἄξιον τοῦ μέλλοντος.

Ὑπὲρ τῶν Νέων αἱ εὐχαὶ μας, τῶν Νέων οἱ ὁποῖοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν ἐκείνων ποὺ ἡ νεανικὴ των ψυχὴ ἀγωνιᾷ, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὁποίων πρέπει, ὡς ἄνθρωποι καὶ ὡς διδάσκαλοι, νὰ χαράξωμεν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, εἰς τὰς πολιτιστικὰς ἀξίας, αἱ ὁποῖαι διεκηρύχθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τοὺς ἐμποτίσωμεν διὰ τὸ μέλλον μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ αἰσιοδοξίαν, μὲ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησιν, πράγματα ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ στηριχθοῦν παρὰ μόνον εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν μόρφωσιν.

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς Νέους ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Τέχνην νὰ καταδείξῃ κατὰ τὸ Νέον Ἔτος ὅτι εἶναι ἱκανὴ νὰ θέσῃ τὰ θεμέλια διὰ τὴν Εἰρήνην, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν δημιουργικὴν πρόοδόν της μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἡνωμένης Εὐρώπης καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν των μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς παγκοσμίου συνεργασίας.

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς Νέους νὰ γίνουν ἀκόμη καλύτεροι, καὶ μέσα εἰς τὸν κύκλον τῆς ἁρμοδιότητός των νὰ ἐπιτελέσουν, μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ γνῶσιν, τὸ καθῆκον των. Εὐχόμεθα νὰ θέσουν ὡς προμετωπίδα τῆς ζωῆς των τὴν ἀρχὴν ὅτι «πᾶς ἄνθρωπος γεννώμενος συνάπτει μὲ τὴν κοινωνίαν ἓν συμβόλαιον πλῆρες ὑποχρεώσεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ, καὶ πλῆρες δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ διεκδικήσῃ».

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς Νέους νὰ φιλοδοξήσουν να καταστοῦν καλοὶ Ἕλληνες, ν' ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Λαοῦ. Εὐχόμεθα νὰ φιλοδοξήσουν νὰ γίνουν καλοὶ ἐπαγγελματίαι, μέλη ἀπαραίτητα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἄνετον διὰ τὸν ἑαυτόν των ζωήν, καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου. Εὐχόμεθα νὰ φιλοδοξήσουν να καταστοῦν χρήσιμοι καὶ ἀποδοτικοὶ ἄνθρωποι, ἐλεύθεροι καὶ ἀξιοπρεπεῖς, μὲ πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ποὺ εἶναι καὶ ἑλληνικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν μυριάδων γνωστῶν καὶ ἀγνώστων μαρτύρων καὶ ἡρώων τοῦ πολιτισμοῦ.

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς νέους νὰ κατανοήσουν πόσον γόνιμος καὶ πόσον δημιουργικὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς πατριωτισμός, ποὺ σημαίνει συμβολὴν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῆς Ἀνθρωπότητος, ἀνάτασιν μέχρι τῆς ἰδέας τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος, θυσίαν ὑπὲρ τοῦ Συνόλου, συνεργασίαν ἐλευθέραν καὶ συνειδητὴν τῶν πολιτῶν, μὲ σύμβολον ζωῆς ὄχι τὸ «μαχαίρι» ἀλλὰ τὴν ἀγάπην, ὄχι τὸ μῖσος ἀλλὰ τὸν ἀλληλοσεβασμὸν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν.

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς νέους νὰ πραγματοποιήσουν, εἰς τὸν χιλιοματωμένον καὶ πολυαγάπητον αὐτὸν τόπον, βίον εἰρήνης καὶ συνεργασίας, προόδου καὶ εὐημερίας, διὰ νὰ γίνῃ, ὅπως λέγουν οἱ μεγάλοι μας Ποιηταί, «Ναὸς ἡ Πατρίδα, ποὺ εἶναι στὴν γῆν ἐπάνω ἡ πλατυτέρα, τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν ἡ θεία Μητέρα»· νὰ γίνουν «στολίδια τῆς Πατρίδος», ἀφοῦ «ἔχουν τὴν ἀκατάλυτη ψυχὴ τῶν Σαλαμίνων», ἀφοῦ «μοῖρα των εἶναι νὰ φυλάγουν τὶς Θερμοπύλες».

«Θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν ἡ Ἐλευθερία», λέγει ὁ Κάλβος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁλόκληρος ἡ ζωὴ θελει τόλμην καὶ ἀρετήν. Αὐτὴν τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀρετὴν εὐχόμεθα εἰς τοὺς Νέους, διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὸν στίχον τοῦ μεγάλου μας Παλαμᾶ: «Παιδί μου, τὸ περιβόλι μου, ποὺ θὰ κληρονομήσῃς,— ὅπως τὸ βρῆς καὶ ὅπως τὸ ἰδῆς νὰ μὴ τὸ παρατήσῃς.—Σκάψε το ἀκόμα πιὸ βαθιὰ καὶ φράξε το πιὸ στέρια—Γίνου ὀργοτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής».

Καὶ μέσα ἀπ' τὴν στενὴν καὶ ἐπίπονον ὁδὸν τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως, τῆς δημιουργίας ἤθους καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως, τῆς καλλιεργείας πνεύματος ἐρεύνης καὶ ἐλευθερίας, αἰσθήματος δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπισμοῦ νὰ εὕρουν τὴν δικαίαν χαρὰν ποὺ τοὺς ἀξίζει.

ἡ Α.Σ.Β.Σ.

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.14'
Νέα Σελήνη
ΤΡΙΤΗ 1/365
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

1

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1822 ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον «Πολίτευμα τῆς Ἐπιδαύρου», ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἐπίσημον κήρυξιν «ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους».

Ἀγαπήσῃς Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.

(Ἐντολὴ Α')

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ὁ μέγιστος τῶν φιλοσόφων, τὸ συνθετικώτερον καὶ πρωτοτυπώτερον πνεῦμα τῶν αἰώνων. Ἐγεννήθη εἰς Στάγειρα τῆς Μακεδονίας τῷ 384 καὶ ἀπέθανε τῷ 322 π.Χ.

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.15'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 2/364
Σιλβέστρου Ρώμης

2

Ἔναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς συμπληρωματικὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις. Ὁμοίως διὰ τὸ Κ. Σ. Ε.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ, πατὴρ τῆς ἑλληνικῆς τραγῳδίας. Ἐγεννήθη τῷ 525 καὶ ἀπέθανε τὸ 456 π.Χ. Εἷς τῶν μεγίστων ποιητῶν τοῦ κόσμου.

Κλεῖσε μεσ' τὴν ψυχή σου τὴν Ἑλλάδα καὶ θὰ αἰσθανθῇς κάθε εἴδους μεγαλεῖον.

(Βύρων)

Θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν ἡ Ἐλευθερία.

(Κάλβος)

Ἐξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Πατρίδος μας

Ἔτος ἀπογραφῆς	Κάτοικοι
1821	938 764
1828	753 400
1840	850 216
1845	960 236
1853	1 035 527
1870	1 457 894
1879	1 679 470
1889	2 187 208
1890	2 433 806
1907	2 631 652
1920	5 531 474
1928	6 204 684
1940	7 344 860
1951	7 632 801
1953	7 821 295

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.16'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 3/363
Μαλαχίου Προφήτου

3

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῷ 1852 ἐβραβεύθησαν διὰ πρώτην φορὰν τὰ ἐκτεθέντα ἑλληνικὰ προϊόντα (ὑφαντά, μέλι, σπόγγοι κτλ.) εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν τοῦ Λονδίνου.

Οἱ σοφοὶ ἄνδρες διὰ τοῦ ἐλαφροῦ πλοιαρίου ἑνὸς ἀποφθέγματος ἢ ἑνὸς ἐπιγράμματος, διὰ μέσου τοῦ χειμάρρου τοῦ χρόνου, μετεβίβασαν εἰς ἡμᾶς τὴν σοφίαν των ἐπὶ τῶν ἠθικῶν τοῦ κόσμου προβλημάτων. (Whipple)

ΠΑΣΤΕΡ Λουδοβῖκος (1822—1895) διάσημος Γάλλος χημικὸς καὶ βιολόγος, ἐκ τῶν μεγαλυτέρων εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος. (Ἐθεράπευσε τὴν λύσσαν κλπ).

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.17'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/362
Σύναξις 70 Ἀποστόλων

4

Συγκέντρωσις σπουδαστῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς δι' ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων.

ΦΙΛΩΝ Ἐδουάρδος (1860—1937) Ἀμερικανὸς διάσημος διὰ τὰς νέας μεθόδους του εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ λιανικοῦ ἐμπορίου.

Ὁ χρυσὸς εὑρίσκεται παντοῦ ὅπου τὸν ἀναζητοῦν μὲ κόπον, θυσίας καὶ κινδύνους.

(Ἀμερικανικὴ παροιμία)

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.18'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5/361
Παραμονὴ Θεοφανείων

5

Λῆξις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς συμπληρωματικὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις. — Ὁμοίως διὰ τὸ Κ.Σ.Ε.

Ὁ καπιταλισμὸς ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῆς Λογιστικῆς, διότι αὐτὴ διευκολύνει τὴν δημιουργικὴν καπιταλιστικὴν νοοτροπίαν καὶ ἐργασίαν, ἡ ὁποία τὰ πάντα διευθετεῖ, ὑπολογίζει καὶ ἐξοικονομεῖ.

(W. Sombart)

ΜΙΧΑΗΛ—ΑΓΓΕΛΟΣ Μπουαναρότι (1475—1564). Εἷς ἐκ τῶν μεγίστων Ἰταλῶν ζωγράφων, γλυπτῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, ἀξιοθαύμαστος διὰ τὸ μεγαλεῖον τῶν συλλήψεών του.

Μερικοὶ ἀπὸ σᾶς ἤλθατε ἐδῶ μόνον διὰ νὰ ἀποσπάσετε ἓν πτυχίον, ἄλλοι διὰ νὰ μάθετε. Εὔχομαι νὰ ἠδυνάμην ὅπως, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πρώτου μηνός, ἔδιδα τὸ χαρτὶ αὐτὸ εἰς ὅσους νομίζουν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀρκετόν. Ἔτσι τουλάχιστον οἱ ὑπόλοιποι ποὺ θέλομεν νὰ μάθωμεν, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπιδοθῶμεν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ὡραίαν ἀπασχόλησιν τῆς μορφώσεως.

John Erskins
Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Columbia

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Ανατ. 7,44', Δύσ. 5,19'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 6/360
Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

6

«Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ καὶ τὸ φῶς Σου ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς Σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον».

Ματθ. γ' 13—17

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα: οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Αἱ θρησκεῖαι εἰς ὅλον τὸν κόσμον

Συμφώνως πρὸς ἔρευναν τοῦ Ο.Η.Ε., ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς κατανέμεται ἀπὸ τὴν ἄποψιν τοῦ θρησκεύματος ὡς ἑξῆς:

Χριστιανοὶ	742.370.000
Ἄθρησκοι	528.400.000
Μουσουλμάνοι	315.647.000
Κομφουκισταὶ	300.589.000
Ἰνδουισταὶ	255.785.000
Βουδδισταὶ	150.300.000
Πρωτόγονοι	121.150.000
Ταοϊσταὶ	50.063.000
Συντοϊσταὶ	25.000.000
Ἰσραηλῖται	11.244.000

Εἰδικώτερα ἡ χριστιανικὴ θρησκεία κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

Καθολικοὶ	421.470.000
Ὀρθόδοξοι	127.700.000
Διαμαρτυρόμενοι	193.200.000

Ἡ κατανομὴ τῶν ὀρθοδόξων κατὰ ἠπείρους ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εὐρώπη	112.600 000
Ἀφρικὴ	5.900.000
Ἀμερικὴ	1.200.000
Ἀσία	8.000.000

ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

Ἂν δι' ὅλους τοὺς Λαοὺς ἡ ὕπαρξις τῶν ἰδανικῶν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ φυλετικῆς ὑποστάσεώς των, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, τοὺς πολίτας τῆς εὐλογημένης «Χώρας τῶν Θεῶν», τὰ ἰδανικὰ ἀπετέλεσαν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς τῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν καὶ ἐμεσολάβουν πάντοτε ὡς συνδετικὰ στοιχεῖα τῆς ἱστορικῆς συνοχῆς καὶ τῆς αἰωνίας ἀνανεώσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων.

Ἡ κληροδοτηθεῖσα αὐτὴ ἀντίληψις, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν τοῦ Ἔθνους μας, διὰ μέσου ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων ὑπῆρξεν ἡ μεγαλειώδης ἐκείνη δύναμις, ἡ ὁποία προώθησε τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἀνωτέρων καὶ εὐγενῶν ἐκείνων ἰδανικῶν, ποὺ δίδουν τὸ περιεχόμενον καὶ ὁλοκληρώνουν τὴν μορφὴν τῆς «ἰδανικῆς ζωῆς» καὶ συντελοῦν εἰς τὴν διάπλασιν καὶ τὴν μορφολόγησιν τῶν ὡραιοτέρων ὁραματισμῶν καὶ τῶν εὐγενεστέρων ἐπιδιώξεων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Καὶ συνετέλεσεν ἡ ἐπίδρασις καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν Ἑλληνικῶν αἰώνων εἰς τὴν δημιουργίαν Ἑλληνικοῦ «προτύπου» ἰδανικῶν, διὰ πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης πραγματοποιήσεως.

Διότι, πράγματι, τὰ ἰδανικά, ποὺ εἶναι μορφαὶ καὶ πλάσματα τῶν «ἀνωτέρων» συναισθημάτων τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὰς ὡραιομόρφους ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς, ἔλαβον πραγματικὴν μορφὴν καὶ ἴδιον τύπον καὶ ὡς ἀναλλοίωτα καὶ μοναδικὰ «πρότυπα» παρεδόθησαν, μεταγενεστέρως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἄλλου κόσμου καὶ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

Τί εἶναι τὰ ἰδανικά; Εἶναι ἐξευγενισμέναι μορφαὶ τοῦ «τελείου» τῶν ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων, αἵτινες, μεσολαβοῦσαι, ἀνωτεροποιοῦν τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀποστολήν της εἰς τὸν κόσμον, τὴν καθιστοῦν «ὑπόδειγμα» ἀναγνωριζόμενον ἀπὸ τοὺς πολλούς, ποὺ ἕλκονται ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικὴν δύναμιν, τὴν παράστασιν καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἰδανικῶν τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν, τότε τὸν πρωτοπόρον ρυθμιστὴν τῶν ὁμαδικῶν κατευθύνσεων καὶ προσπαθειῶν. Ὡς φωτοβόλα δὲ μετέωρα, φωτίζουν καὶ καθοδηγοῦν τὴν συνείδησιν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Λαῶν.

Διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ὠργανωμένων Λαῶν, ἡ ὕπαρξις, ἡ διατήρησις καὶ ἡ μεσολάβησις τῶν ἰδανικῶν, ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀνάγκην. Ἡ ἱστορία, μὲ τὰς ἀψευδεῖς μαρτυρίας της, παρουσιάζει ἀπειρίαν παραδειγμάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα, χάριν τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν, ἐθυσιάσθησαν τὰ πάντα.

Ἀτομικὰ χαρακτηρίζονται τὰ ἰδανικά, ποὺ εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ ἀτόμου, ὁμαδικὰ δὲ τὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολλῶν ἀτόμων, μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν κοινωνιῶν καὶ μὲ τὴν τύχην τῶν Λαῶν.

Καὶ ἔχει καταστήσει ἀθανάτους τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἄνδρας, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ ὁραματισταί, οἱ φύλακες τῶν κληροδοτηθέντων ἰδανικῶν, οἱ ἑρμηνευταὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων, οἱ «ἰδανικισταί», οἱ δημιουργοὶ—ἀγωνισταὶ τῆς στερεώσεως τῶν ἰδανικῶν καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πεπρωμένων τῆς φυλῆς των.

Εἶναι δέ, γενικῶς ὡμολογημένον, ὅτι, καμμία ἀπὸ τὰς ἱστορίας τῶν Λαῶν τοῦ κόσμου δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὸν πλοῦτον, τὸ περιεχόμενον, τὴν ἁπλότητα, τὴν ἁγνότητα, τὴν ἀνωτερότητα, τὸ μέγεθος τῆς θυσίας, τὰς ἀκαταβλήτους προσπαθείας, τοὺς μακροὺς ἀγῶνας καὶ τὰς καταπληκτικὰς νίκας, ποὺ παρουσιάζει ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία, ὅλων τῶν αἰώνων καὶ ὅλων τῶν περιόδων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ πολιτισμοῦ. Πρώτη, ἀπὸ ὅλας τὰς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ Ἑλληνικὴ ὡς πιστὸς ἑρμηνευτὴς καὶ ἀψευδὴς κριτὴς τῶν Ἑλληνικῶν γεγονότων ἐπιδεικνύει τὴν ἀκατανίκητη δύναμι καὶ τὸ πλούσιον περιεχόμενο, ποὺ ἔκλειναν μέσα των, πάντοτε, τὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικά, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ θὰ μαρτυροῦν, ὡς μάρτυρες αἰώνιοι, αὐτόπται καὶ ἀψευδεῖς, ὅλαι αἱ ἀκταὶ καὶ αἱ θάλασσαι, οἱ κάμποι καὶ τὰ βουνά, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ ἥλιος τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι οἱ μάρτυρες ποὺ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας θὰ ἐξυμνοῦν τὴν πίστιν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικά.

Τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν εἶναι δημιουργήματα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς ἢ μυθοπλάσματα τῆς ἀμιμήτου Ἑλληνικῆς φαντασίας. Εἶναι ζωντανὰ δημιουργήματα, ποὺ ἐξεπήδησαν ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ζωὴν καὶ δρᾶσιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν στοιχείων, ὅλων τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν μορφῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορικῶν περιόδων, αἵτινες καὶ ἐδημιούργησαν τὸν ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καί, μὲ τὰς φωτεινὰς ἐκδηλώσεις τῆς πνευματικῆς των ὑπεροχῆς, ἐθεμελίωσαν τὰς γραμμὰς καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ πρωτοπόρου πολιτισμοῦ τῆς ζηλευτῆς μας Πατρίδος.

Διότι τὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ εἶναι τὰ ὡλοκληρωμένα συμπεράσματα τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ ὡραίου.

Μέσα ἀπὸ τὸν πλούσιον αὐτὸν ἰδεολογικὸν κόσμον ἀναπηδοῦν τὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικά, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι συνδεδεμένη ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ὁποίων ἐστερέωσαν τὴν ὑπόστασιν ὅλοι οἱ ἁγνοὶ ἐθνικοὶ παλμοὶ καὶ πόθοι καὶ ὅλαι αἱ θυσίαι τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἶναι ἀνεγνωρισμένη παγκοσμίως ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἡ ὁποία, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, διακηρύσσει ὅτι, ὁ Ἑλληνισμός, ποὺ εἰς ὅλας τὰς ἀνυπερβλήτους πνευματικὰς ἐκδηλώσεις του, εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγῶνας του, εἰς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου του, ὡς βάσιν καὶ ἀφετηρίαν ἔθεσε τὴν συνοχὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς του συνειδήσεως, εἶχε καὶ ἐχρη-

7

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.19'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 7/359
Σύναξις Ἰωάννου Προδρ.

Ἀπὸ σήμερον οἱ ἐγγεγραμμένοι σπουδασταὶ καὶ οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Σχολῆς καὶ τὸ Κ.Σ.Ε. δικαιοῦνται νὰ λάβουν δωρεὰν τὸ 19ον τεῦχος τῶν «Νέων τῆς ΑΣΒΣ».

Ἀγαπᾶτε τοὺς καλούς, γιατὶ εἶναι καλοί. Ἀγαπᾶτε καὶ συμπονᾶτε τοὺς κακούς, γιατὶ εἶναι τόσον δυστυχεῖς...
(Σταυροῦλα Παπαϊωάννου)

ΚΟΛΟΜΒΟΣ, Χριστόφορος (1451—1501). Ἐγεννήθη εἰς Γένοβαν τῆς Ἰταλίας καὶ ἀνεκάλυψε τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1492 τὴν Ἀμερικήν.

8

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.20'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 8/358
Θεοφίλου Μάρτυρος

Ἐπανάληψις μαθημάτων.
Οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσουν συμπεπληρωμένον τὸ «Παιδαγωγικὸν Ἐρωτηματολόγιον» τῆς Σχολῆς εἰς τὴν Γραμματείαν.

ΔΑΡΒΙΝΟΣ, Κάρολος. Ἄγγλος φυσιοδίφης καὶ βιολόγος (1809—1882). Ἐξέδωκε τῷ 1859 τὸ πολύκροτον ἔργον του περὶ γενέσεως τῶν εἰδῶν.

Ὁ μὴ ἔχων τὴν ἀγάπην πάντων ἐκπέπτωκε, πάντων ἔρημός ἐστιν. **(Φώτιος)**
Σοφία μόνον τῶν κτημάτων ἀθάνατον.
(Ἰσοκράτης)

9

Ἡλ. Ἀν. 7.44', Δ. 5.21'
Σελήνης Α' τέταρτον
ΤΕΤΑΡΤΗ 9/357
Πολυεύκτου Μάρτυρος

Ἔναρξις συμπληρωματικ. ἐξετάσεων.
Ἐξετάσεις Α' ἔτος (Στενογραφία, Ἀγγλικά, Γαλλικά).
Ὁμοίως Κ. Σ. Ε. (Ξέναι γλῶσσαι)
Α' Συγκέντρωσις Σπουδαστῶν καὶ Πτυχιούχων ὑπὲρ τῆς Πανευρώπης.

Πεῖρα ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος δράσεως καὶ ἐντατικῆς σκέψεως (ἡ ὡριμότης τοῦ ἀνθρώπου δὲν μετρεῖται τόσον μὲ τὸν φυσιολογικόν, ὅσον μὲ τὸν ψυχολογικὸν χρόνον) μὲ ἔπεισαν ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτέλεσμα καλῶν συνηθειῶν καὶ τῆς μεθοδικῆς ἐργασίας. ***(Ι. Δ. Χρυσοχοῦ)***

ΚΛΩΝΤΕΛ, Παῦλος (1868—1955). Γάλλος ποιητὴς καὶ διπλωμάτης. Τὰ ἔργα του διαπνέει βαθύτατος θρησκευτικὸς μυστικισμός.

ΜΑΣΣΕΝΕ, Ἰούλιος. (1842—1912). Γάλλος συνθέτης μελοδραμάτων μὲ ἴδιον μουσικὸν ὕφος

σιμοποίησε πάντοτε, ὡς ἁγνὸν καὶ ἔντονον «δόγμα πίστεως» τὰ ἰδικά του ἰδανικά, ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΔΑΝΙΚΑ.

Διότι καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ εἴδωλα κενὰ καὶ νεκρά. Ὑπῆρξαν ζωντανὰ καὶ πραγματικά, ὅπως πραγματικὰ ὑπῆρξαν καὶ τὰ παραδείγματα, καὶ ὅπως ἠχηρὰ καὶ ζωηρὰ ἀντηχεῖ, εἰς τὸ πέρασμα τῶν χιλιετηρίδων τῆς ζωῆς τοῦ Κόσμου, ἡ φωνὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, τῆς «μητέρας» τῶν Ἑλληνικῶν ἰδανικῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ
Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν

'Ηλ. 'Αν. 7.44', Δ. 5.22'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 10/356
Γρηγορίου Νύσσης

10

'Εξετάσεις: Α' (Χημεία, Τεχνική 'Εμπορίου). Β' (Λογιστική), Γ' (Μεταλλευτικὸν Δίκαιον, 'Εμπορικὴ Πολιτική, Βιομηχ. Πολιτική). 'Ομοίως Κ.Σ.Ε. (Πολιτικὴ Οἴκου) Α' καὶ Β'.

Διοίκησις εἶναι πρόβλεψις, ὀργάνωσις, κινητοποίησις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔλεγχος.
(N. Fayol)

Ζύγιαζε καὶ χάριζε καὶ βερεσὲ μὴ δίνῃς
(*Κρητικὴ Παροιμία*)

ΚΟΝΤ, Αὔγουστος (1798—1857). Γάλλος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος. Ἱδρυτὴς τῆς Θετικιστικῆς Σχολῆς μὲ τὸ ἔργον τοῦ «Πραγματεία ἐπὶ τοῦ Φιλοσοφικοῦ Θετικισμοῦ».

'Ηλ. 'Αν. 7.44', Δ. 5.23'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/355
Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου

11

'Εξετάσεις: Α' ('Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων), Β' ('Εμπορευματολογία), Γ' (Πολ. Οἴκον.). 'Ομοίως Κ.Σ.Ε. ('Εθν. Λογ/σμοί) Α' καὶ Β'. — 'Επίσκεψις 3ετῶν εἰς Δημαρχεῖον 'Αθηνῶν.

ΠΕΣΤΑΛΟΤΣΙ, 'Ιωάννης 'Ερρῖκος. 'Εγεννήθη εἰς τὴν 'Ελβετίαν. Εἷς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων παιδαγωγῶν τοῦ κόσμου, συντελέσας εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αὐτενεργείας τοῦ σπουδαστοῦ. 'Απέθανεν τῷ 1827.

Πρέπει ν' ἀναπτύξωμεν τὴν κρίσιν, νὰ κατευθύνωμεν τὴν παρατηρητικότητα, ἀλλὰ καὶ νὰ χειραγωγήσωμεν τὰ συναισθήματα· πολύπλευρος δηλαδὴ δρᾶσις, καθιστῶσα δικαίως τὸ Σχολεῖον βασικὸν θεσμὸν τῆς συγχρόνου κοινωνίας. (Pestalozzi)

'Ηλ. 'Αν. 7.43', Δ. 5.24'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12/354
Τατιανῆς, Εὐθανασίας

12

'Εξετάσεις Α' καὶ Β' ('Ιδιωτ. Δίκαιον), Γ' ('Εμπορευματολογία). 'Ομοίως Κ. Σ. Ε. ('Οργάνωσις) Α' καὶ Β'. Κόψιμο τῆς πίττας «Πρωτοχρονιᾶς».

'Ο αἰσιόδοξος αὐταπατᾶται ὡς πρὸς τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. 'Ο ἀπαισιόδοξος βλέπει μόνον τὰς δυσκολίας, πολλάκις τὰς ὑπερβάλλει, καὶ ἀποθαρρύνεται. (Girardet)

ΠΑΣΚΑΛ, Βλάσιος (1623—1662). Γάλλος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος, γνωστὸς μὲ τὸ ἔργον τοῦ «Στοχασμοί», ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας περὶ πιθανοτήτων.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδαστάς της δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολήν των καὶ μὲ φιλοδοξίας, μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς θεσιθήρας.

Τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωή. Σωστά, ἀλλὰ ζωή, προσθέτει ἡ Σχολή, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψώνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐημεροῦν σύνολον.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.43', Δ. 5.25'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 13/353
'Ερμύλου καὶ Στρατονίκου

13

'Εξετάσεις: Α' (Λογιστική), Β' ('Ασφαλιστικὰ καὶ Μεταφοραί), Γ' ('Εμπορ. Δίκαιον). 'Ομοίως Κ.Σ.Ε. (Στατ. 'Ανάλυσις) Α' καὶ Β'. 'Επίσκεψις εἰς Ἔκθεσιν 'Ελλήνων Ζωγράφων: Περίπατος (Οἰκία Παλαμᾶ, Ζάππειον).

Ματθ. δ' 12—17

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ 'Ιησοῦς ὅτι 'Ιωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ 'Ησαΐου τοῦ Προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ 'Ιορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. 'Ο λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. 'Από τότε ἤρξατο ὁ 'Ιησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ

Παιδί, τὸ περιβόλι μου, ποὺ θὰ κληρονομήσῃς ὅπως τὸ βρῇς κι' ὅπως τὸ δῇς νὰ μὴ τὸ παρατήσῃς. Σκάψε το ἀκόμα πειὸ βαθειὰ καὶ φράξε το πειὸ στέρεα καὶ πλούτισε τὴ χώρα του καὶ πλάτυνε τὴ γῆ του καὶ νὰ τοῦ φέρνῃς τὸ νερὸ τὸ ἁγνὸ τῆς βρυσομάνας, κι' ἀκλάδευτο ὅπου μπλέκεται νὰ τὸ βεργολογήσῃς, κι' ἂν ἀγαπᾷς τ' ἀνθρώπινα κι' ὅσα ἄρρωστα δὲν εἶναι, ρίξε ἁγιασμὸ καὶ ξόρκισε τὰ ξωτικὰ νὰ φύγουν, καὶ τὴ ζωντάνια σπεῖρε του μ' ὅσα γερὰ δροσάτα. Γίνε ὀργοτόμος, φυτευτής, διαφεντευτής...

«Βωμοί» Κωστῆς Παλαμᾶς

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως κατέχει μίαν ἐνδιάμεσον θέσιν μεταξὺ προηγμένης καὶ καθυστερημένης χώρας. Ὑπερέχει μὲν πολλῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἀλλ' ὑστερεῖ σημαντικῶς ἔναντι τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Λόγοι τῆς σχετικῆς καθυστερήσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας δύνανται νὰ θεωρηθοῦν :

α) Ἡ στενότης τοῦ παραγωγικοῦ χώρου. Μόνον τὰ 27ο]ο τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀποδοτικῶς καλλιεργήσιμον, τοῦτο δὲ κατανέμεται εἰς ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον ἀγροτικὰς οἰκογενείας, αἱ ὁποῖαι οὕτω ἔχουν μέσον κλῆρον 25 στρεμμάτων περίπου. Ἐπὶ πλέον, ὁ γεωργικὸς κλῆρος εἶναι πολυτεμαχισμένος καὶ αἱ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι μᾶλλον δυσμενεῖς.

β) Ἡ ἔλλειψις κεφαλαίων, ἥτις δυσχεραίνει τὴν οἰκονομικὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν, ἰδίως ὅμως τὴν βιομηχανικήν. Ἀποτέλεσμα τῆς σπάνιος τῶν κεφαλαίων εἶναι λίαν ὑψηλὸς τόκος ὄχι μόνον τῆς ἐξωτραπεζιτικῆς ἀγορᾶς ἀλλὰ καὶ τῆς τραπεζιτικῆς—καὶ ἡ ἀδυναμία ἀναλήψεως ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας εἰς μεγάλην ἔκτασιν.

γ) Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως, ἥτις ἐκδηλοῦται μὲ τὴν ἀπουσίαν τοῦ τεχνικοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ, τὴν ἔλλειψιν εἰδικευμένων καὶ τὴν πλημμελῆ προσαρμογὴν τῶν ἐργατοτεχνιτῶν πρὸς τὰς μηχανάς. Συνέπεια τούτων εἶναι ἡ χαμηλὴ στάθμη τῆς παραγωγικότητος.

δ) Ἡ συχνότης τῶν πολέμων, οἱ ὁποῖοι εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα μακρότεροι, δαπανηρότεροι καὶ καταστρεπτικώτεροι ἀπὸ ὅ,τι εἶναι διὰ τὰς χώρας ποὺ τοὺς προκαλοῦν ἢ καὶ ἀκόμη διὰ τὰς ἡττωμένας χώρας. Οἱ οἰκονομικοὶ ἀντίκτυποι συνίστανται εἰς τὴν ἀπορρόφησιν ὑψηλῶν κονδυλίων ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὴν ἀνάσχεσιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου.

Αἱ κύριαι συνέπειαι τῶν ἀνωτέρω ἀδυναμιῶν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἶναι : τὸ χρόνιον δημογραφικὸν πρόβλημα, τὸ χαμηλὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις τῆς χώρας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα ὁδηγεῖ ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ὑποαπασχόλησιν, ἐκδηλουμένην ἐν τῇ πράξει ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς ἀνεργίας, τῆς μερικῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὸν παρασιτισμὸν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν μετανάστευσιν, ἀφαιρουσῶν ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν χρησιμώτατα διὰ τὸ μέλλον τους στελέχη. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς χώρας εἶναι χαμηλότερον ἐκείνου τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἔναντι πολλῶν τῶν ὁποίων ὑστερεῖ ὁλονὲν περισσοτέρον λόγῳ τοῦ ταχυτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεως εἰς αὐτάς. Ἡ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀνάγκην εἰσαγωγῆς βασικῶν εἰδῶν διὰ τὴν διαβίωσιν τοῦ λαοῦ.

Παρὰ τὰς θλιβερὰς αὐτὰς διαπιστώσεις γενικὴ εἶναι ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι χώρα βιώσιμος, δυναμένη νὰ συντηρήσῃ εἰς τὸ ἔδαφός της πληθυσμὸν μεγαλύτερον τοῦ σημερινοῦ καὶ μὲ στάθμην ζωῆς ὑψηλοτέραν τῆς παρούσης. Προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ ἄφθονον, εὐφυὲς καὶ εὐπροσάρμοστον ἐργατικὸν δυναμικόν, ὁ φυσικὸς πλοῦτος τῆς Χώρας (ὑπέδαφος, ὑδραυλικαὶ δυνάμεις κ.τ.λ.), ἡ γεωγραφικὴ θέσις κ.ἄ. Ἀρκεῖ νὰ ἀμβλυνθοῦν ἔν τινι μέτρῳ αἱ μνημονευθεῖσαι ἀδυναμίαι, ἤτοι νὰ τύχῃ ἐντατικῆς καὶ συγχρονισμένης ἐκμεταλλεύσεως τὸ ἔδαφος, νὰ εἰσρεύσουν κεφάλαια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ νὰ ἐνθαρρυνθῇ εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις ἡ ἐγχώριος ἀποταμίευσις, νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ τεχνικὸν ἐπίπεδον τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τῆς προωθήσεως τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς παροχῆς ξένης τεχνικῆς βοηθείας καὶ νὰ ἀφεθῇ ἡ χώρα ἀπερίσπαστος ἀπὸ πολεμικὰς περιπετείας.

Ὁ κλάδος ὅστις ἐμφανίζει τὰς μεγαλυτέρας δυνατότητας πρὸς ἀνάπτυξιν εἶναι ὁ βιομηχανικός, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ στρέφονται μεταπολεμικῶς αἱ ἐπίσημοι προσπάθειαι. Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς συνίσταται εἰς τὴν ἀπόκτησιν βασικῶν βιομηχανιῶν (ἐπεξεργαζομένων πρωτίστως ὕλας τοῦ ἑλληνικοῦ ὑπεδάφους), ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ μία χώρα βιομηχανική. Ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ προσπάθεια, ἐκδηλωθεῖσα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, συνήντησεν ἀντιδράσεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως κατόπιν ἠμβλύνθησαν καὶ σημειοῦται ἀπὸ ἔτους ἀρχὴ ἐκτελέσεως τοῦ μεγάλου βιομηχανικοῦ προγράμματος, τὴν ὁποίαν διευκολύνει καὶ ἡ ἐν τῷ μεταξὺ συντελουμένη πρόοδος εἰς τὸν ἐξηλεκτρισμόν.

Ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις σχεδιάζεται νὰ προχωρήσῃ παραλλήλως πρὸς τὴν γεωργικήν, μὲ βάσιν τὴν ἀμοιβαίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν δύο κλάδων καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν σύμμετρον στήριξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δύο τομέων καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀναμενόμενα πολλαπλασιαστικὰ ἀποτελέσματα προσδοκᾶται ἡ ἄμβλυνσις τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος, ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ βελτίωσις τῆς θέσεως τῆς χώρας εἰς τὰς οἰκονομικάς της σχέσεις μετὰ τῶν ξένων χωρῶν.

ΣΩΤ. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Ἡλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5.26'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 14/352
Σάββα Ἀρχιεπ. Σερβίας

14

Ἐξετάσεις Α' (Γεωγραφία), Β' (Δημ. Οἰκονομία), Γ' (Βιομ. Ὑγιεινή). Ὁμοίως Κ.Σ.Ε. Α' (Μαθ. Στατιστική) Β' (Δημογραφική Στατιστική). Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ (β' περιόδου). Συνεδρίασις Συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Μ.

Πρέπει νὰ ἐξασκῶμεν τὴν μνήμην μας ὄχι μόνον διὰ νὰ μάθωμεν νὰ ἐνθυμούμεθα, ἀλλὰ καὶ νὰ λησμονῶμεν. (*Ι. Λ. Χρυσοχοῦ*)

ΓΚΟΓΙΑ, Φραγκῖσκος (1746—1828) Ἱσπανὸς ζωγράφος μὲ πρωτοτυπίαν καὶ δύναμιν εἰς τὰ ἔργα του.

Ἡλ. Ἀν. 7.42', Δ. 5.27'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 15/351
Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου

15

Ἐξετάσεις Α' (Μαθηματικά), Β' (Μηχανογνωσία καὶ Ἠλεκτροτεχνία), Γ' (Ὀργάνωσις). Ὁμοίως Κ. Σ. Ε. (Λογισμὸς Πιθανοτήτων) Β' (Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων).

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Εὐγένιος (1716—1806) Ἕλλην ἐπιφανὴς σοφὸς καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους. Διὰ τῆς διδασκαλίας του προήγαγε τὸν ἠθικὸν διαφωτισμὸν τῶν τότε ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐπίστευα ὅτι ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικείμενον μόνον τὸ κέρδος· αὐτὸ εἶναι λάθος. Σκοπόν της ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ κέρδος δικαιολογεῖται μόνον ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν ταύτην. (Ford)

Ἡλ. Ἀν. 7.42', Δ. 5.28'
Πανσέληνος
ΤΕΤΑΡΤΗ 16/350
Ἀλύσεως Ἀποστ. Πέτρου

16

Ἐξετάσεις Α' (Πολ. Οἰκ.), Β' (Στατιστική), Γ' (Τελων. Νομοθεσία). Ὁμοίως Κ.Σ.Ε. (Ἰδ.Οἰκον.) Α' καὶ Β'. Μάθημα τριτοετῶν εἰς ἐργοστάσιον «Ἀλ.Δεσύλλας». Ἐκδρομὴ εἰς Δαφνί, Σκαραμαγκᾶ, καὶ Ἐλαίαν Πλάτωνος.

Δύο πράγματα εἶναι πολὺ δύσκολα εἰς τὸν κόσμον. Τὸ ἕνα εἶναι πῶς νὰ ἀποκτήσωμε φήμην, τὸ ἄλλο εἶναι πῶς νὰ τὴν διατηρήσωμεν. (Schumann)

ΘΑΛΗΣ ὁ Μιλήσιος (643—543 π.χ.). Εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἱδρυτὴς τῆς Θεωρητικῆς Γεωμετρίας.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Σκοτεινιασμένος ὁ οὐρανὸς στὸν Παρθενῶνα γέρνει .....
Τὸ μαῦρο θόλο κάτασπρες κολόνες τὸν στηρίζουν,
μέσα στὴν μπόρα ἡ ἀστραπὴ ἀνάερα φίδια σπέρνει
κ' οἱ κεραυνοὶ τὸν χαιρετοῦν χωρὶς νὰ τὸν ἀγγίζουν
(Παύλου Νιρβάνα)

Ἠλ. Ἀν. 7.42', Δ 5.29'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 17/349
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου

17

Ἐξετάσεις Α' (Δημόσιον Δίκαιον), Β' (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων), Γ' (Γενική Λογιστική). Ὁμοίως Κ.Σ.Ε. Α' (Δημογραφική Στατιστική) Β' (Μαθημαιική Στατιστική).

Διάλεξις Καθηγητοῦ κ. Ι. Μελιασηνοῦ

Τὸ ταλέντο μπορεῖ μὲ τὸν καιρὸ νὰ συγχωρεθῇ ἀπὸ τοὺς μετρίους ἀνθρώπους. Ἡ μεγαλοφυΐα ποτέ.

(*Βύρων*)

Κάνοντας τὸ καλὸ χωρὶς νὰ ἀναμένῃς ἀνταπόδοσιν, οὐδέποτε θὰ ἀπογοητευθῇς.

(*Ι. Χρυσοχοῦ*)

ΡΙΚΑΡΝΤΟ Δαυΐδ, (1772-1823) Ἄγγλος οἰκονομολόγος, ὑποστηρικτὴς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἀπολογητὴς τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.

ΣΤΕΒΕΝ Σίμων, (1548 — 1620). Ὀλλανδὸς μαθηματικὸς καὶ μηχανικός, ἐργασθεὶς εἰδικῶς ἐπὶ τῆς ὑδροστατικῆς.

Ἠλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.31'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/348
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου

18

Ἐξετάσεις Α' (Φυσική) Β' (Πολιτικὴ Οἰκονομία) Γ' (Ἐργατικὸν Δίκαιον). Ὁμοίως Κ.Σ.Ε. Α' (Γενικὰ Μαθηματικὰ) Β' (Στατιστικὴ Οἰκονομικῶν Φαινομένων). Ε' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς Κ.Σ.Ε.

ΣΧΙΝΑΣ, Κωνσταντῖνος(1801-1870). Πρῶτος Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἔγραψε τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων λαῶν.

Προτίμησε νὰ τιμωρῇς μᾶλλον τὰς ὀρέξεις σου, παρὰ νὰ τιμωρῆσαι ὑπ' αὐτῶν.

(Tyrius Maximus)

Ἡ τύχη δὲν μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους· τοὺς ἀποκαλύπτει. (Necker)

Ἠλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.32'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 19/347
Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου

19

Ἐξετάσεις Β' (Ἐμπορικὸν Δίκαιον), Γ' (Βιομηχανικὴ Λογιστική). Ὁμοίως Κ. Σ. Ε. (Διοικητικὴ Νομοθεσία) Α' καὶ Β'.

Ἐάν τις ἐπὶ μακρὸν παρακολουθήσῃ προσεκτικῶς τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν μοιραίως θὰ ἀντιληφθῇ: α) ὅτι οἱ ἐργάται διαφέρουν μεταξύ των, β) ὅτι πολὺ συχνὰ δὲν στεροῦνται ἀντιλήψεως, γ) ὅτι συχνότερα δὲν τοὺς λείπει ἡ καλὴ θέλησις, δ) ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐξομοιωθοῦν μὲ μηχανάς. (Michelin)

ΡΑΜΠΕΛΑΙ, Βραγκῖσκος (1494—1553) Γάλλος διάσημος διὰ τὴν σάτυραν τῶν διαφόρων προλήψεων. Ἔγραψε τὸν «Γαργαντούαν» καὶ ἄλλα.

ΒΙΝΤΣΑΪΤ Ρερνάνδος (1817—1892) Γερμανὸς νομοδιδάσκαλος καὶ ρωμαϊστής. Ἔγραψε τὸ γνωστὸν «Σύστημα τοῦ Δικαίου τῶν Πανδεκτῶν».

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.33'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 20.346
Εὐθυμίου — Ζαχαρίου

20

Ἐξετάσεις Β' (Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία) Γ' (Ψυχοτεχνική). Ὁμοίως Κ. Σ. Ε. (Οἰκονομετρία) Α' καὶ Β'.(Λογιστικὴ) Α' καὶ Β'. Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Ναυτικὸν Μουσεῖον καὶ εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον Πειραιῶς.

Λουκ. ιζ' 12—19

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἴς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν· καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν ; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ ; Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰμὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἐκπαίδευσις εἶναι μαθητεία εἰς τὴν ἐλευθερίαν, στηριζομένην εἰς τὴν αὐτοπειθαρχίαν, τὸν αὐτοέλεγχον· μαθητεία εἰς τὴν κρίσιν, εἰς τὴν εὐθύνην, εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν μέσων νὰ συνεργασθῇ ὁ νέος εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν, εἰς τὴν ἀλληλεγγύην, μέχρις ὅτου ὑψωθῇ εἰς τὰς μικρότητας τῆς ζωῆς καὶ δοθῇ εἰς τὴν ἐπιδίωξιν ἑνὸς ἐθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ ἰδανικοῦ.

(Στρ. Κ. Παπαϊωάννου)

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἡ ἑλληνική βιομηχανία ἀποτελεῖ τὸν σημαντικώτερον, μετὰ τὴν γεωργίαν, πλουτοπαραγωγικὸν κλάδον τῆς χώρας. Ἀπασχολεῖ ὑπὲρ τὰς 300.000 ἐργαζομένων καὶ συνεισφέρει ποσοστὸν 20 ο)ο εἰς τὸ συνολικὸν καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία ἀνεπτύχθη κυρίως μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ὁπότε ἡ ἐκ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς συρροὴ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου προσφύγων καὶ ἡ ἀνάγκη ἀπασχολήσεως τούτων ὡδήγησεν εἰς τὴν καθιέρωσιν προστατευτικοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξίν της δασμολογίου. Περαιτέρω, ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις τῶν ἐτῶν 1929 καὶ ἐφεξῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς τοῦ 1932 καὶ οἱ ἐκ ταύτης ἐπιβληθέντες περιορισμοὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν ηὐνόησαν ἔτι περισσότερον τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς βιομηχανίας ἐκ τῶν καταστροφῶν, ποὺ ὑπέστη αὐτή, ὑπῆρξε βραδεῖα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ νὰ φθάσῃ μόλις κατὰ τὸ 1950 τὸ προπολεμικόν της ἐπίπεδον. Ἔκτοτε ἠκολούθησε συνεχῆ ὑψωτικὴν πορείαν καὶ σήμερον εἶναι ἀνωτέρα κατὰ 80 ο)ο περίπου τῆς προπολεμικῆς.

Σύμφωνα μὲ τὰ δεδομένα τῆς βιομηχανικῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1951, τὸ σύνολον τῶν ἐπιχειρήσεων μεταποιήσεως, δηλαδὴ τόσον τῶν βιομηχανικῶν ὅσον καὶ τῶν βιοτεχνικῶν, ἀνέρχεται εἰς ὅλην τὴν χώραν εἰς 81.500 περίπου. Ἐκ τούτων ὅμως μόνον 2.900 περίπου ἐπιχειρήσεις ἀπασχολοῦν ἄνω τῶν 10 ἀτόμων, ἐνῷ 28.000 περίπου ἐπιχειρήσεις εἶναι ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑνὸς προσώπου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἀποκαλύπτουν τὸν ἔντονον βιοτεχνικὸν χαρακτῆρα τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἀπὸ ἀπόψεως κατανομῆς κατὰ κλάδους τῆς βιομηχανικῆς ἀπασχολήσεως, τὴν μεγαλυτέραν ἀπασχόλησιν ἐργαζομένων πραγματοποιεῖ ἡ ὑφαντουργία καὶ ἀκολουθοῦν αἱ βιομηχανίαι τροφίμων καὶ εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως. Τέλος, ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς κατανομῆς τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἥμισυ περίπου τῆς συνολικῆς ἀπασχολήσεως πραγματοποιεῖται εἰς ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένας εἰς τὸν νομὸν Ἀττικῆς, πρᾶγμα ποὺ δεικνύει τὸν μεγάλον βαθμὸν συγκεντρώσεως τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς τὸ κέντρον.

Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία καλύπτει ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐλαφρᾶς λεγομένης βιομηχανίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει σημειώσει σημαντικὴν πρόοδον, μέχρι σημείου μάλιστα, ὥστε νὰ πραγματοποιῇ ἤδη καὶ ἀξιολόγους ἐξαγωγὰς προϊόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Σημαντικὴν ὅμως ἀδυναμίαν της ἀποτελεῖ ἡ ἀνυπαρξία βαρείας χημικῆς καὶ μεταλλουργικῆς βιομηχανίας, διὰ τινας κλάδους τῆς ὁποίας ὑφίστανται ἐν τούτοις εὐνοϊκοὶ ὅροι πρώτων ὑλῶν, ἐνεργείας καὶ ἐργασίας διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνάπτυξίν των. Ἡ ἔλλειψις ὅμως κεφαλαίων καὶ σχετικῆς βιομηχανικῆς πείρας ἀπέβη ἀνασταλτικὸς παράγων δι' ὅλας τὰς προσπαθείας, ποὺ κατεβλήθησαν μετὰ τὸν πόλεμον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κλάδων τούτων. Ἡ ταχεῖα ἐν τούτοις μεταπολεμικὴ ἀνάπτυξις τῶν βιομηχανιῶν κατεργασίας, ὅπως καὶ ἡ συντελεσθεῖσα ἀξιοποίησις τῶν ἐγχωρίων πηγῶν ἐνεργείας, ἤτοι τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων καὶ τῶν λιγνιτῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ πολλαπλασιάσουν τὰς εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν προσεχῆ ἀνάπτυξιν τῆς βαρείας βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι. Πρωταρχικὴ ὅμως προϋπόθεσις διὰ τὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐκβιομηχάνισιν τῆς χώρας, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνον θὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ταχείας οἰκονομικῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, εἶναι ἡ ὀργάνωσις τῆς βιομηχανικῆς πίστεως ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀνεπάρκεια τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων παρεμποδίζει ἄλλωστε σοβαρώτατα καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν παραγωγικῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ὑφισταμένης βιομηχανίας, χωρὶς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀδύνατος ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος αὐτῆς ἡ ὁποία, παρὰ τὰς ἀναμφισβητήτους προόδους τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εὑρίσκεται εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα.

ΠΕΤΡΟΣ Τ. ΚΟΥΒΕΛΗΣ

'Ηλ. 'Αν. 7.40', Δ. 5.34'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/345
Μαξίμου, Νεοφύτου

21

'Επίσκεψις τριτοετῶν σπουδαστῶν εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς.
'Εξέτασις Α' (Πολιτ. Οἰκονομίαν).
Λῆξις Τμηματικῶν ἐξετάσεων.

'Εὰν οἱ μητέρες συνήθιζαν νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας των τὸ ὡρολόγιον καὶ τὸν ζυγόν, ἀντὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ «περίπου» καὶ «μὲ τὸ μάτι», τὰ παιδιὰ θὰ ἐξοικειοῦντο εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον τῆς ἐργασίας. (Le Chatelier)

ΤΟΛΣΤΟΙ, Λέων Νικολάγιεβιτς. Ρῶσσος (1828—1910). Εἷς τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν τῶν νεωτέρων χρόνων διὰ τὸ λογοτεχνικόν, φιλοσοφικὸν καὶ κοινωνιολογικόν του ἔργον. Ἤσκησε παγκοσμίως ἐπιρροὴν μὲ τὴν ἰδεολογίαν του.

'Ηλ. 'Αν. 7.40', Δ. 5.35'
Σελ. τελευταῖον τέταρτον
ΤΡΙΤΗ 22/344
Τιμοθέου 'Αποστόλου

22

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

ΖΟΜΠΑΡΤ, Βέρνερ (1863—1941) Γερμανὸς οἰκονομολόγος καὶ κοινωνιολόγος, διάσημος μὲ τὸ ἔργον του «Ἡ Νεωτέρα Κεφαλαιοκρατία».

Ἔστι γὰρ γένος ἐν ἀνθρώποις ματαιότατον, ὅστις ἐπαισχύνων τὰ ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρρω.

(Πίνδαρος)

'Ηλ. 'Αν. 7.39', Δ. 5.36'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/343
Κλήμεντος, 'Αγαθαγγέλ.

23

Συνεδρίασις Συμβουλίου Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.
'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων Τμηματικῶν 'Εξετάσεων.

Ἕν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα δὲν ἀξίζει μεγάλα πράγματα, ἐὰν μαθαίνῃ τὰ παιδιὰ νὰ κερδίζουν τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ δὲν τὰ μαθαίνει πῶς νὰ ζοῦν.

(Amon)

ΓΟΥΕΜΠ ΣΙΔΝΕΥ Ἰάκωβος (1856—1947). Λόρδος Ἄγγλος. Οἰκονομολόγος ἱδρυτὴς τῆς Φαβιανῆς Ἑταιρείας καὶ τῆς Σχολῆς Πολιτ. Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τὴν παραγωγήν, καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος, φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης τοῦ λαοῦ, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Ἡλ. Ἀν. 7.38', Δ. 5.37'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 24/342
Ξένης Ὁσίας

24

Ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσῖνα, ἐπίσκεψις εἰς Ν. Δήμητρας καὶ Μουσεῖον. Μάθημα Σκοποβολῆς. Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Ὁμοίως τοῦ Κ.Σ.Ε.

Μιὰ καλὴ διαφήμισις δὲν στοιχίζει τίποτε. Ὑπερκαλύπτεται ἀπὸ τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀποφέρει.

(H. Casson)

Ὅπου δὲν εἶναι τάξις, ἐκεῖ σύγχυσις.

(I. Pacioli)

ΜΑΚΙΑΒΕΛΛΗΣ Νικόλαος (Machiavelli) (1469—1527) Ἰταλὸς πολιτικός, ἱστορικὸς καὶ ποιητής. Ἔργον του εἶναι ὁ «Ἡγεμών», ἔνθα δίδεται ὁ ἰδεώδης τύπος τοῦ ὑπὸ μηδενὸς φραγμοῦ περιοριζομένου μονάρχου.

Ἡλ. Ἀν. 7.37', Δ. 5.38'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/341
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

25

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.
Ἐτήσιον δεῖπνον προσφερόμενον ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

ΒΑΓΚΝΕΡ Ριχάρδος (Wagner) (1813—1883). Γερμανὸς συνθέτης δημιουργὸς τοῦ μουσικοῦ δράματος ἐν τῷ ὁποίῳ συνενοῦνται ποίησις, μουσικὴ καὶ σκηνικὴ τέχνη εἰς ἓν σύνολον.

Ἡ γλῶσσα τῶν διαγραμμάτων, ὅπως καὶ ἡ μουσική, εἶναι διεθνής.

(John Erskins)

Φῶς, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον φῶς διὰ τοὺς Ἰσολογισμούς.

(A. Neymark)

Ἡλ. Ἀν. 7.37', Δ. 5,39'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤ 26/340
Ξενοφῶντος Ὁσίου

26

Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸ μηχανουργεῖον «Σ. Μαλκότση».

Ὁ σπόρος αἰσθάνεται τόσο καλὰ κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι, ὅσο ὁ γέρος κάτω ἀπὸ τὸ παλτό του.

(Λαϊκὴ παροιμία)

ΓΕΡΙΓΚ Ροδόλφος (1818—1892) Γερμανὸς νομικός, ἐρευνητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου. Ἔγραψε «Τὸ πνεῦμα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου» κ.ά.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

* Ἔκατσε ἡ δουλειὰ στὴν πόρτα καὶ κυνήγησε τὴ φτώχεια.
* Τὸ φαΐ νὰ τὸ ἀφίνης, τὴ δουλειὰ νὰ μὴν ἀφήνης.
* Καθένας στὸ εἶδος του ἔχει τὴν ἀξιάδα του.
* Ὅποιος ἔχει μιὰ τέχνη, ποτὲ δὲν πεινάει.
* Ἡ πέτρα ποὺ δὲν μετακουνιέται μαλλιάζει.
* Τὸ χέρι κάνει τὸν κουβαρντᾶ, κι' ὄχι τὰ λεφτά.
* Τὸ κέρδος μὲ τὴ ζημιὰ περπατάει.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.36΄, Δ. 5.40΄
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 27/339
Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστόμου

27

Ἐκδρομὴ εἰς Τατόϊ, Βαρυμόμπη.
Ἐπίσκεψις Τάφων Βασιλέων καὶ Ἀνακτόρων Δεκελείας.

Λουκ. ιθ΄ 1—10

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΤΗΣ ΑΣΒΣ

ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ καθ' ὅλον μου τὸν βίον ἐν τῇ Σχολῇ νὰ ἐπιδείξω καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι κατέχω τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, ὅτι θὰ σέβωμαι τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, ὅτι θὰ ἀγαπῶ τοὺς Καθηγητάς μου, θὰ συνεργάζωμαι μετ' αὐτῶν καὶ θὰ τοὺς θεωρῶ πνευματικοὺς καὶ ἠθικούς μου καθοδηγητὰς καὶ φίλους, ὅτι θὰ καταβάλλω πᾶσαν δυνατὴν φροντίδα διὰ νὰ μορφωθῶ, ὥστε νὰ καταστῶ ἄξιος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος καὶ παραγωγικὸς ἄνθρωπος.

ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Τὸ Λογιστικὸν Σχέδιον ἢ Πλάνον εἶναι τυποποίησις τῆς λογιστικῆς, δηλ. καθορισμὸς ἑνιαίων ὀρθολογικῶν καὶ παγίων κανόνων παρουσιάσεως τῶν λογαριασμῶν, καθορισμὸς τοῦ περιεχομένου των, ἀποτίμησις τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων, σύνταξις τῶν κυρίων οἰκονομικολογιστικῶν καταστάσεων ὡς τοῦ Ἰσολογισμοῦ, τοῦ Λογαριασμοῦ Γενικῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ τοῦ Λογαριασμοῦ Ἀποτελεσμάτων Χρήσεως κλπ. Τὰ λογιστικὰ πλάνα δύνανται νὰ διακριθοῦν κατὰ διαφόρους τρόπους, κυρίως δὲ 1) Ὡς πρὸς τὴν φύσιν των: α) εἰς γενικὰ τοιαῦτα, δηλ. ἰσχύοντα δι' ὅλας τὰς μορφὰς τῶν οἰκονομικῶν μονάδων ὅλων τῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας μιᾶς χώρας, βάσει τῶν ὁποίων καταρτίζονται κλαδικὰ τοιαῦτα καὶ β) εἰς ἐπαγγελματικὰ σχέδια, καταρτιζόμενα αὐτοτελῶς καὶ ἐπὶ ἰδίων βάσεων εἰδικῶς δι' ἕκαστον κλάδον, δι' ἑκάστην ἕνωσιν ὁμοειδῶν οἰκονομικῶν μονάδων. 2) Ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογήν των: α) εἰς ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμοζόμενα καὶ β) εἰς προαιρετικῶς ἐφαρμοζόμενα. 3) Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τηρήσεως τῆς βιομηχανικῆς λογιστικῆς: α) εἰς ἐκεῖνα εἰς ἃ ἡ γενικὴ ἢ οἰκονομικὴ λογιστικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως ἢ βιομηχανικὴ λογιστικὴ ἀφ' ἑτέρου, συλλειτουργοῦν ὀργανικῶς (βλ. Αὐστραλιανὸν Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον) καὶ β) εἰς ἃ ἡ ἀναλυτικὴ λογιστικὴ ἐκμεταλλεύσεως λειτουργεῖ ἀνεξαρτήτως καὶ αὐτοτελῶς (βλ. Γαλλικὸν Γενικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον 1947).

Ἡ ἀπολύτως ἀναγκαία ἀνάπτυξις τῆς σημασίας καὶ χρησιμότητος τοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου θὰ ἀπῄτει ἐκτεταμένον χῶρον. Σημειοῦμεν ὅμως χαρακτηριστικῶς ὅτι ἡ Commission de Normalisation des Comptabilité, συσταθεῖσα διὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ Γαλλικοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου 1947 καὶ ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ ὅ,τι ἐκλεκτὸν περιελάμβανεν ἡ Γαλλικὴ ἐπιστήμη καὶ ὁ δρῶν ἐπιχειρηματικὸς κόσμος τῆς Γαλλίας: ἐχαρακτήρισε τὸ λογιστικὸν σχέδιον ὡς τὸ ἀποτελεσματικὸν ὄργανον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας καὶ μίαν τῶν προϋποθέσεων ταύτης. Ἐξ ἄλλου ὁ διεθνοῦς φήμης Γάλλος ἐπιστήμων κ. A. Brunet, Γενικὸς Εἰσηγητὴς τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, ἔγραφεν ὅτι «ἡ παρουσίασις τῶν πάσης φύσεως λογαριασμῶν ἐπὶ ἑνιαίων καὶ ὀρθολογικῶν βάσεων, ἓν ἐκ τῶν χαρακτηριστικωτέρων γνωρισμάτων τῆς συγχρόνου οἰκονομίας, εὑρίσκεται εἰς τὴν βάσιν πάσης οἰκονομικῆς ἐρεύνης ἢ μελέτης καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν σχέσεων». Τέλος ὁ ἐσχάτως ἀποβιώσας διεθνοῦς φήμης Γερμανὸς Καθηγητὴς Schmalenbach, συντάκτης τοῦ Γερμανικοῦ «Λογιστικοῦ Σχεδίου, εἶπε χαρακτηριστικῶς ὅτι κατενοήθη σχετικῶς ἀργὰ ὅτι «ἐν καλῶς συγκεκροτημένον λογιστικὸν σχέδιον εἶναι ἰσχυρὸς παράγων τῆς καθόλου ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως».

* * *

Εἰς τὴν σύγχρονον ταύτην κίνησιν προσεχώρησαν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ὄχι μόνον ἅπασαι αἱ οἰκονομικῶς καὶ πολιτιστικῶς ἀναπτυγμέναι χῶραι, ἀλλὰ καὶ αἱ καθυστερημέναι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι ἐπεθύμουν πράγματι τὴν οἰκονομικήν των ὀργάνωσιν καὶ ἀνάπτυξιν. Δυστυχῶς μόνον ἡ Ἑλλὰς ὑπολείπεται σχετικῶς ἀπὸ ὅλην τὴν Εὐρώπην καθ' ἣν στιγμὴν καὶ τὸ Μόνακο, τὸ Λουξεμβοῦργον καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἀλβανία ἀπέκτησαν τὸ λογιστικόν των σχέδιον.

Τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν κατανοήσασα ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναλάβῃ τὸ αὐτόχρημα ἐθνικῆς σημασίας ἔργον τῆς τυποποιήσεως τῆς λογιστικῆς ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς τοῦτο ἤρχισε συστηματικῶς νὰ παρουσιάζῃ ἐν μεταφράσει τὰ ἀρτιώτερα καὶ ἀντιπροσωπευτικώτερα τῶν ξένων λογιστικῶν πλάνων. Οὕτω, ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ τὸ Γαλλικὸν Γενικὸν Λογιστικὸν 1947 καὶ συνεχίζεται ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐσχάτως ἐγκριθεισῶν τροποποιήσεων τοῦ τελευταίου τούτου. Ἐξ ἄλλου, ἐπερατώθη ἡ ἀπόδοσις τοῦ Γιουγκοσλαβικοῦ καὶ θὰ ἀναληφθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ Ἑλβετικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου.

Πρὸ τριετίας κατήρτισε ἡ Α.Σ.Β.Σ. μεγάλην Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου. Ἐὰν ἡ ὡραία ἐκείνη προσπάθεια ἀνεκόπη, προσκρούσασα εἰς τὴν ἀδιαφορίαν ἁρμοδίων, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δέον νὰ ἐγκαταλειφθῇ· ἀντιθέτως, ὅλοι οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς καταρτίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, πρέπει νὰ ἑνώσουν τὰς προσπαθείας των πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ μεγάλου τούτου σκοποῦ.

ΣΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

'Ηλ. 'Αν. 7.35', Δ. 5.41'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 28/338
'Εφραὶμ καὶ Παλλαδίου

28

'Επίσκεψις εἰς ἐργοστάσιον Ζυθοποιΐας «Κ. Φίξ». Διανομὴ τοῦ Προγράμματος Β' ἑξαμήνου.

Παλάτι σου εἶναι ὁ "Ολυμπος, κι' ἡ 'Ελλάδα εἶναι ναός σου καὶ τοῦ ναοῦ σου ὁ πιὸ λαμπρὸς βωμὸς εἶν' ἡ 'Αθήνα.

(Κ. Παλαμᾶς)

ΒΙΑΤΕΛΛΙ 'Ανδρέας (1853—1931) Βιομήχανος ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων. 'Εκ τῶν πρώτων ἐφαρμοστῶν τῶν ἀρχῶν ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐν Γαλλίᾳ.

'Ηλ. 'Αν 7.34', Δ. 5.44'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 29/337
'Ανακομ. Λειψ. 'Ιγνατίου

29

Ε' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ 'Ιωάννης (1797—1864). Στρατηγὸς τῆς 'Επαναστάσεως. "Εγραψε τὰ περίφημα ἀπομνημονεύματά του.

"Ο,τι διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδία, εἶναι ἡ 'Ελλὰς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

(Γκαῖτε)

'Ηλ. 'Αν. 7.34', Δ. 5.44'
Νέα Σελήνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 30/336
Τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν

30

'Επὶ τῇ 'Εορτῇ τῆς Παιδείας, ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Ξυνοπούλου μὲ θέμα «'Ο χριστιανισμὸς καὶ τὸ δίκαιον».

Θέλω νὰ γίνω ὡραῖον δεῖγμα 'Ανθρώπου καὶ "Ελληνος· αὐτὸ ἀξίζει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς μιᾶς ζωῆς.

('Ιω. Δραγούμης)

ΕΒΑΝΣ 'Αρθοῦρος (1851—1904). "Αγγλος ἀρχαιολόγος. "Εκανε μελέτας ἐπὶ τοῦ κρητικοῦ πολιτισμοῦ. 'Απεκάλυψε τὰ λείψανα τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ δι' ἀνασκαφῶν ἐν Κνωσῷ.

'Ηλ. 'Αν. 7.33', Δ. 5.45
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΠΕΜΠΤΗ 31|335
Κύρου καὶ 'Ιωάν 'Αναργ.

31

Λῆξις τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὰς συμπλ. ἐξετάσεις. Λῆξις τοῦ Α' 'Ακαδημ. ἑξαμήνου.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ 'Ιωάννης, ὁ Χρυσόστομος. Πατὴρ τῆς Φιλολογίας καὶ Θεολογίας τῆς 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας. 'Ο μέγιστος ὑμνογράφος αὐτῆς. 'Ετελειοποίησε τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικήν.

'Η Λογιστικὴ πράγματι εἶναι : δίκαιος ἔλεγχος τοῦ παρελθόντος, διαυγὴς ἀπεικόνισις τοῦ παρόντος, πρόβλεψις καθαρὰ τοῦ μέλλοντος, βοηθὸς ἄμεσος, ἀκριβής, ἀπροκατάληπτος ὡς καὶ ὀλιγοδάπανος.

(K. Izart)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι—ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας καὶ ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος—ἀνατραφέντες μὲ τὸ ἑλλην. πνεῦμα καὶ τὴν ἑλλην. παιδείαν, κυρίως δὲ μὲ τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν τῆς Στοᾶς, διεκρίθησαν οὐχὶ μόνον ὡς θρησκευτικοί—δογματικοὶ διδάσκαλοι, ἠθικολόγοι, φιλόσοφοι, παιδαγωγοὶ καὶ νομικοί, ἀλλὰ καὶ ὡς κριταὶ τῆς ἀθλίας κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πραγματικότητος τῆς ἐποχῆς των, τοῦ Δ' αἰῶνος μ.Χ., καὶ ὑπῆρξαν κήρυκες προοδευτικῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων. Αὗται ἐπεκτείνονται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς· οὕτω διὰ τὴν ἰδιοκτησίαν ἐπανέλαβον τὴν ἀρχαίαν ἑλλην. σκέψιν περὶ τῆς χρήσεως ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τῶν ἀγαθῶν, διακηρύξαντες, ὅτι ἡ ἰδιοκτησία εἶναι «δῶρον θεοῦ» «πάροικοι γὰρ ἐσμὲν καὶ παρεπίδημοι· τὸ δὲ ἐμὸν καὶ τὸ σόν, τοῦτο ῥήματά ἐστι ψιλὸν μόνον» ῥευστὴ ἡ φύσις τοῦ πλούτου· χειμάρρου ὀξύτερον τοὺς ἔχοντας παρατρέχει». Ἡ ἐργασία, δι' ἧς «συνέχεται ὁ βίος, καὶ αὐτόθεν ἔχει τῶν ἀναγκαίων τὸν παρισμὸν» τιμᾶται παρ' αὐτῶν ἰδιαιτέρως «μὴ καταφρονῶμεν τῶν ἀπὸ χειρῶν τρεφομένων, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αὐτοὺς μακαρίζομεν διὰ τοῦτο». Τὰ ἐπαγγέλματα θεωροῦνται «σύνδεσμοι ἀγάπης». Τρομεροὶ εἶναι οἱ ἀφορισμοὶ των κατὰ τῶν τοκογλύφων, οἵτινες «γεωργοῦσιν οὐ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν χρείαν τῶν δεομένων». Διεκήρυξαν τὴν ἰσότητα τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας, διότι «αἱ φύσεις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἐπλάσθησαν ὅμοιαι καὶ ἴσαι τούτων εἶναι αἱ πράξεις, ἴσαι αἱ ἀμοιβαί, ἴση ἡ καταδίκη» ἐκηρύχθησαν ἀκόμη καὶ κατὰ τῆς δουλείας, λέγοντος τοῦ Χρυσοστόμου «ἐγὼ καὶ τὸν δοῦλον εὐγενῆ καλῶ καὶ δεσπότην ἄλυσιν περικείμενον, ἐὰν καταμάθω αὐτοῦ τὸν τρόπον» «ὁ γὰρ θεὸς πλάττων τὸν ἄνθρωπον οὐκ ἐποίησεν αὐτὸν δοῦλον, ἀλλ' ἐλεύθερον». Ἡ κοινων. πρόνοια ἰδιαιτέρως ἐπέσπασε τὴν προσοχήν αὐτῶν· διεκήρυξαν, ὅτι ἔργον τοῦ ἐπισκόπου εἶναι νὰ φροντίζῃ «περὶ τῆς τῶν πενήτων διατροφῆς, τῆς τῶν ὀρφανῶν προστασίας, τῆς τῶν χηρῶν συμμαχίας». Ὁ Γρηγόριος «πᾶσαν τὴν οὐσίαν καθιέρωσε τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ Ναζιανζὸν εἰς τὴν τῶν πτωχῶν διακονίαν». Ἠσθάνοντο ἰδιαιτέρως τὴν ἀριστοτελικὴν ἔννοιαν τῆς ὀργανικῆς ἑνότητος τῆς οἰκονομίας, τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μὲ τὴν ὡραίαν παρομοίωσιν τῆς τροφῆς τοῦ σώματος, τῆς κατανεμομένης εἰς τὰ μέλη αὐτοῦ «μὴ λέγῃ ἡ γαστήρ, ἐπειδὴ ἐδεξάμην ὀφείλω τὸ πᾶν κατέχειν; ὥσπερ οὖν κακία γαστρός, τὸ κατέχειν τὰ βρώματα καὶ μὴ διανέμειν παντὶ γὰρ τῷ σώματι λυμαίνεται. «Οὕτω κακία τῶν πλουτούντων τὸ κατέχειν, ὅπερ ἔχουσι παρ' ἑαυτοῖς». Ἡ διδασκαλία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐπηρέασε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἐγένετο οὕτως εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων συντελεστῶν τῆς κοινων. προόδου, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μὲ τὴν σχολαστικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὸν Θωμᾶν Ἀκινᾶτον· ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθόδοξον, ἰδίᾳ κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον. Ἀκόμη τὸ πνεῦμα τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν κυριαρχεῖ καὶ ὁ δραματισμὸς τοῦ Χρυσοστόμου διὰ λύσιν τοῦ κοινων. προβλήματος πάντοτε εἶναι ἐπίκαιρος. Ἔλεγεν «εἰ δὲ ἐξάγεις αὐτὸν (τὸν πλοῦτον) ἐκ τοῦ σκότους καὶ διασπείρεις εἰς τὰς τῶν πενήτων γαστέρας, τὸ θηρίον γίνεται πρόβατον, ὁ ἐπίβουλος προστάτης, ὁ σκόπελος λιμήν, τὸ ναυάγιον γαλήνη.

ΧΡ. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΑΝ ΜΠΟΡΗΣ

(Κατὰ τὸν ρυθμὸν τοῦ ποιήματος «If you can»
τοῦ Rudyard Kipling)

Ἐὰν πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ πειθαρχῆς μπορῆς,
Κι ἂν στὸν ἑαυτό σου πιστεύῃς
Ποὺ μὲ τὸ δίκηο, τὸ ἴσιο, τὴν ἁγνότητα, τὴ σωφροσύνη,
Καὶ μὲ τὴν ἀνθρωπιὰ πρέπει νἆναι πλασμένος.
Κι' ἂν μπορεῖς τὸ ἐγώ σου νὰ ξέρῃς,
Καὶ αὐτὸ στὸ τέλειο νὰ ὁδηγᾷς.
Ἂν ξέρῃς νὰ σκέφτεσαι,
Καὶ τοῦ ἄλλου τὴν σκέψη ξέρῃς νἀκοῦς.
Κι ἂν ξέρῃς ὄχι μονάχα νὰ βλέπῃς,
Καὶ τὴν ἀλήθεια ἀπ' τὸ ψέμα ἐσὺ νὰ χωρίζῃς.
Μὰ νὰ μπορῇς νὰ προβλέπῃς,
Καὶ μὲ μεγάλη καρδιὰ νὰ ἐχτιμᾷς τὸν καθένα.
Νἆσαι εἰλικρινὴς χωρὶς νὰ πληγώνῃς,
Ν' ἀγαπᾷς καὶ νὰ δίνῃς κουράγιο,
Μὰ ὅταν πρέπῃ, τὴν δύναμί σου ν' ἀσκῇς χωρὶς βία.
Βοήθεια ποτὲ μὴν ἀρνιέσαι.
Καὶ νὰ ξέρῃς συγγνώμη νὰ δίνῃς.
Μπορεῖς νὰ βαστάξῃς εὐθῦνες;
Τότε τόλμα στῆς δράσης τοὺς χώρους νὰ μπῇς,
Ἀφοῦ πρῶτα μπορῇς αὐτὰ ποὺ πιστεύεις νὰ δείχνῃς,
Μὲ ὁρμήνια θερμὴ κι' ἐνθουσιασμό.
Κι' ἀφοῦ ὅλα ζυγίσῃς καλά,
Καὶ τὸν σκοπό σου καλὰ τὸν γνωρίζεις.
Τότε ἀνθρώπους καλὰ νὰ διαλέξῃς,
Καὶ μὲ ἰδέες δικές σου καλὰ νὰ ζυμώσῃς,
Καὶ ἀφοῦ αὐτοὶ μὲ σέ, μὲ τὸν κοινὸ σκοπὸ
Καὶ μεταξύ τους εἶναι γερὰ ἑνωμένοι,
Καὶ ὅταν μπορέσῃς αὐτοὺς καὶ τὰ γύρω καλὰ νὰ ἐλέγξῃς.
Πάρε ἀπόφαση γοργὴ καὶ ξεκίνα ἐγκαίρως.
Πρῶτος στοὺς ἄλλους τὸν δρόμο νὰ δείχνῃς,
Ἀψηφόντας κινδύνους μὲ τόλμη,
Μειδιώντας, τότε θὰ φθάσῃς,
Γιατὶ πιὰ μπορεῖς νὰ διευθύνῃς.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Chefs

(Διασκευὴ ὑπὸ Η. Ι. Λ.)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 31/12/56 Δρ.	Ἔξοδα Ἰαν/ρίου Δρ. ....
Ἔσοδα Ἰαν/ρίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία διακρίνεται εἰς δώδεκα μεγάλους κλάδους ὡς κάτωθι :

1. Μεταλλουργικός : Εἰς τοῦτον ὑπάγονται κυρίως δύο μεγάλα ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας καὶ ἐμπλουτισμοῦ μεταλλευμάτων.

Τὸ ἓν εἰς Λαύριον, παραγωγῆς μολύβδου, μινίου, ψευδαργύρου ἐμπλουτισμένου κλπ. καὶ τὸ ἕτερον νεοϊδρυθὲν τὸ 1955 ἐν Λαρύμνῃ Βοιωτίας, ὅπερ παράγει σιδηρονικέλιον περιεκτικότητος εἰς νικέλιον 3—4 ο)ο ἀπὸ μεταλλεύματα τῆς ἐκεῖ περιοχῆς.

2. Μηχανουργικὸς καὶ ἐπεξεργασίας μετάλλου : Ὁ κλάδος αὐτὸς εἶναι βασικὸς παράγων διὰ τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν καὶ δὴ ὁ τῆς σιδηροβιομηχανίας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς λοιπῆς βιομηχανίας. Περιλαμβάνει μεγάλα μηχανουργεῖα, κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς μηχανῶν, ὡς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια Α.Ε. Ἀχιλλεὺς Κοῦπας, Στυλ. Κοντογιάννης, Ροντήρης καὶ Στρουμπούλης, ναυπηγεῖα Ἀδ)φῶν Πουτοῦ, Σαράφη καὶ Καννέλου, Α.Ε. «Τεχνικά» Σωκρ. Μαλκότσης (παραγωγῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως) κλπ. Ἐν Ἀθήναις τὰ κυριώτερα εἶναι τὸ τῆς Α.Ε. Καλυκοποιείου-Πυριτιδοποιείου, τῆς Α.Ε. «ΒΙΟ» (μηχανοποιεῖον) τῆς Α.Ε. «Ἰζόλα» καὶ Π. Φίλη (ἠλεκτρικαὶ συσκευαί), ἡ Βιομηχανία Χαλκοῦ καὶ Ἀλουμινίου, ἡ Α.Ε. «Θερμίς», τὰ Ἑλληνικὰ Σωληνουργεῖα καὶ ἡ Ἑταιρεία «Βιοσὼλ» (παράγουν σωλῆνας, θερμαντικὰ σώματα, χυτὰ διάφορα κλπ.), τὸ ἐργοστάσιον Καζάζης καὶ Καρζῆς (ἀντλίας), τὸ ἐργοστάσιον παραγωγῆς γκαζιερῶν Πίτσου καὶ πολλὰ ἄλλα.

Εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν ὑπάγονται καὶ τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς σιδήρου μπετὸν καὶ σιδηρῶν ἐλασμάτων μαύρων καὶ γαλβανισμένων. Ταῦτα δὲ εἶναι ἐν Πειραιεῖ ἡ Α.Ε. Σιδηροφύλλων καὶ Λευκοσιδήρου, εἰς Ἀσπρόπυργον Ἐλευσῖνος ἡ Α.Ε. Χαλυβουργικὴ καὶ ἡ Α.Ε. Ἑλληνικὴ Χαλυβουργία.

3. Κλάδος Κλωστοϋφαντουργίας : Καλύπτει τὸ 37 ο)ο τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας καὶ διαιρεῖται εἰς πέντε κυριωτέρας κατηγορίας.

α) Βαμβακουργία, ἥτις εἶναι καθαρὸς ἐθνικὸς κλάδος ἀντλοῦσα τὴν πρώτην αὐτῆς ὕλην, τὸν βάμβακα, κατὰ τὸ 98 ο)ο ἐκ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Ἀπασχολεῖ περὶ τὰς 400.000 ἀτράκτων καὶ 14.000 ὑφαντουργικῶν ἱστῶν. Τὰ κυριώτερα ἐργοστάσια εἶναι τῆς Α.Ε. Πειραϊκὴ—Πατραϊκή, Ἀθῆναι—Μ. Πεῦκο (Μεγάρων) καὶ Πάτραι, Ι. Γαβριὴλ ἐν Πειραιεῖ «Βέλκα» Α.Ε., Αἴγιον, Κλωστήρια Λαυρίου (Λαύριον), Ἀ)φοὶ Ρετσίνα Α.Ε. ἐν Πειραιεῖ, Α.Ε. Μουταλάσκη Ν. Ἰωνία, Α.Ε. «Ἑστία» ἐν Ἐδέσσῃ.

β) Ἐριουργία. Ἡ κατηγορία αὐτὴ ἀπασχολεῖ περὶ τὰς 110.000 ἀτράκτους πεννιὲ καὶ καρντὲ καὶ περὶ τοὺς 2.500 ὑφαντουργικοὺς ἱστούς. Τὰ κυριώτερα ἐργοστάσια εἶναι ἐν Ναούσῃ τῆς Α.Ε. Λαναρᾶ—Κύρτση, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἡ Α.Ε. «Ὑφανέτ», ἐν Βόλῳ ὁ Οἶκος Παπαγεωργίου, ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἡ Α.Ε. Ἑλληνικὴ Ἐριουργία, ἡ Α.Ε. «Ἕρβα», ἡ Α.Ε. Λαναρᾶ—Κύρτση, ἡ Α.Ε. Μπριτάνια, Ἐριουργία Δημητριάδη, Μηναΐδη—Φωτιάδη, Θᾶνος Καββαδίας Α.Ε., Πειραϊκὴ Ἐριουργία «Μερινὸς» κλπ.

γ) Μεταξουργία. Ἀπασχολεῖ περὶ τὰ 20 ἐργοστάσια ἐξ ὧν τὰ κυριώτερα εἶναι ἐν Ἀθήναις ἡ Α.Ε. Χρυσαλίς, Α.Ε. Ναθαναήλ, Α.Ε. Νίκη, Μεταξοϋφαντουργία Ἀ)φῶν Ἐτμεκτζόγλου ἡ «Φρύνη», ἐν Θεσ)νίκῃ Κ. Κωνσταντινίδου κλπ.

δ) Κατηγορία ἰούτης, καννάβεως καὶ Σιζάλ. Αὕτη περιλαμβάνει μεγάλα ἐργοστάσια ὡς ἐν Κερκύρᾳ Α.Ε. Ἀλ. Δεσύλλας, ἐν Θεσ)νίκῃ Α.Ε. «Βίλκα» καὶ ἐν Πειραιεῖ Κληρονόμων Κ. Βελλῆ, Α.Ε. Κλωστοϋφαντουργία καὶ Α.Ε. Ἀλεξ. Δεσύλλα. Ταῦτα κατασκευάζουν σχοινιὰ καὶ σπάγγους ἐκ καννάβεως καὶ σιζὰλ καὶ ὑφάσματα ἐξ ἰούτης.

ε) Ἡ βιομηχανία τῆς τεχνητῆς μετάξης «Ἕτμα», μοναδικὴ ἐν τῇ Χώρᾳ μας.

4. Κλάδος τῶν Οἰκοδομικῶν βιομηχανιῶν : Περιλαμβάνει πέντε τσιμεντοποιεῖα τὰ ἑξῆς : Ἀν. Γεν. Ἑτ. Τσιμέντων (Πειραιεύς, Βόλος), Α.Ε. «Τιτὰν» (Ἐλευσίς), Α.Ε. ὁ «Χάλυψ» καὶ Α.Ε. Τσιμέντα «Πόρτλανδ» ἐν Χαλκίδι καὶ Α.Ε. «Ἄτλας» ἐν Ἀθήναις. Ταῦτα παράγουν ἐτησίως περὶ τοὺς 1.200.000 τόννους τσιμέντων.

5. Κλάδος βιομηχανιῶν εἰδῶν διατροφῆς : Εἰς τοῦτον συγκαταλέγονται πολλὰ καὶ ποικίλα ἐργοστάσια, ὡς τὰ Ζυθοποιεῖα τῆς Α.Ε.Κ.Φιξ (Ἀθῆναι καὶ Θεσ)νίκη), τὰ τῆς Α.Ε. Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς λοιπὰς οἰνοπαραγωγοὺς πόλεις τῆς Χώρας, τῆς Α.Ε. Οἰνοπνευματοποιΐας «Κρόνος» ἐν Ἐλευσῖνι, τῆς Α.Ε. «ΒΕΣΣΟ» ἐν Πάτραις κλπ. Τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἀμύλου καὶ ἀμυλοσακχάρου τῆς Α.Ε. «ΖΑΑΕ» καὶ τῆς Α.Ε. Ἀμύλου καὶ Ἀμυλοσακχάρου εἰς Πειραιᾶ καὶ Θεσσαλονίκην.

Οἱ λειτουργοῦντες ἀνὰ τὴν Χώραν πολυάριθμοι κυλινδρόμυλοι ὡς καὶ τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς κονσερβῶν καὶ τοματοπελτέ, τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα κατὰ περιοχὰς ἔχουν ὡς κάτωθι : Ναύπλιον : Α.Ε. «Κύκνος», Α.Ε. «Ἀργολική» Ἑταιρ. Κονσερβῶν καὶ «Δήμητρα» Βιομηχ. Κονσερβῶν Γεωργικῶν Συν)σμῶν. Θήρα: «Ἀβὶς» Συνεταιριστικὸν ἐργ)σιον. Ρόδος: Ροδιακὴ Ἑταιρ. Κονσερβῶν Α.Ε.

6. Κλάδος Χημικῶν Βιομηχανιῶν. Κυριώτερα ἐργοστάσια : Ἐν Πειραιεῖ ἡ Α.Ε. Χημικῶν Λιπασμάτων, (λιπάσματα καὶ προϊόντα ὑαλουργίας). Χρωματουργεῖα Πειραιῶς «Χρωππεὶ» Α.Ε. (ὀργα-

νικά χρώματα, φαρμακευτικά προϊόντα κλπ. χημικά εἴδη). Ἐν Ἀθήναις ἡ Α.Ε. «Βιοχρώμ» καὶ ἡ Α.Ε. Χρωματουργεῖα Ἀθηνῶν παραγωγῆς ὀργανικῶν χρωμάτων κλπ. χημικῶν προϊόντων. Ἐν Ἐλευσῖνι ἡ Α.Ε. Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος παραγωγῆς σαπώνων καὶ πυρηνελαίων, τὸ ἐργοστάσιον «Ἴρις» παραγωγῆς βερνικοχρωμάτων κλπ. ὅμοιον τοιοῦτον λειτουργεῖ ἐν Ἀθήναις τῆς Α.Ε. «Βιβεχρώμ», κλπ. Ἐν Ἀθήναις ἡ «Ἔλβυν» διϋλίσεως βαρέων πετρελαίων πρὸς παραγωγὴν ὀρυκτελαίων ἀσφάλτου κλπ., αἱ βιομηχανίαι ἐπεξεργασίας ἐλαστικοῦ «Ἐλβιέλα», Α.Ε. Ἔθελ ἐν Θεσ)νίκῃ, ὁμοία ἡ τῆς Μακεδ. Βιομηχαν. Ἐλαστικοῦ «Ἀλυσίδα» κλπ.

7. Βιομηχανία Δέρματος: Εἶναι καθαρῶς ἐθνικὸς κλάδος μὲ μεγάλα καὶ ἀξιόλογα ἐργοστάσια τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις: Α.Ε. Στεφ. Καλουτᾶς καὶ Υἱοί, Α.Ε. Νίκη, Ἀ)φοὶ Νικολόπουλοι, Καλογήρου καὶ Κασάπογλου, Βυρσοδεψεῖα τῆς Ἑλλάδος Ἄγγελος Βαλτζῆς. Ἐν Πειραιεῖ Ἀ)φοὶ Ν. Μαυράκη, ἐν Χίῳ Ν. Ζαφειράκη καὶ Υἱοί, Δημ. Καραμαοῦνας καὶ Υἱός, ἐν Μυτιλήνῃ Α.Ε. Δ. Σουρλάγκα κλπ.

8. Κλάδος Χαρτοποιΐας καὶ ἐκτυπώσεως. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μεγάλα ἐργοστάσια παραγωγῆς χάρτου τυπογραφικοῦ, δημοσιογραφικοῦ λευκοῦ, χαρτονίου κλπ. εἰδῶν χάρτου περιτυλίξεως. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι ἐν Ἀθήναις ἡ Α.Ε. Ἀθηναϊκὴ Χαρτοποιΐα, ἐν Πειραιεῖ ἡ Α.Ε. Πάπυρος. Ἐν Αἰγίῳ ἡ Α.Ε. Χαρτοποιΐας Αἰγίου καὶ ἐν Πάτραις τὸ Χαρτοποιεῖον Ε. Γ. Λαδοπούλου. Ἐπίσης τὸ ἐργοστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν τῆς Α.Ε. Ἔλκα.

Ἡ ἐτησία μέση παραγωγὴ τῶν χαρτοποιείων καὶ χαρτονοποιείων τῆς Χώρας ἀναβιβάζεται εἰς τοὺς 50.000 τόν.

9. Κλάδος Βιομηχανιῶν Ξύλου. Ὁ κλάδος αὐτὸς περιλαμβάνει πλῆθος ἐργοστασίων μικρῶν καὶ μεγάλων, τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα εὑρίσκονται ἐγκατεστημένα εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Παράγουν ἐν σειρᾷ ἔπιπλα κοινά, ἔπιπλα τέχνης καὶ οἰκοδομικὰ ξυλουργικὰ προϊόντα. Ταῦτα εἶναι ἡ Α.Ε. Ἐπιπλοποιΐα «Σαρίδης», ἡ Α.Ε. Ι. Φιλίππου, Ἀθηναῖος καὶ Βαράγγης, Γ. Κουρούκλης, Γεωργιάδης καὶ Σέκερης κλπ., ἐν δὲ ταῖς Πάτραις ἡ Α.Ε. Ἀβὲξ καὶ Γ. Παπανικολάου.

10. Κλάδος βιομηχανίας ἱματισμοῦ. Εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν ὑπάγονται τὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἐνδυμάτων, πίλων κλπ. εἰδῶν ἐπενδύσεως, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ὑπὸ μορφὴν βιοτεχνίας.

11. Κλάδος καπνοβιομηχανίας. Ὁ κλάδος τῆς καπνοβιομηχανίας παραγωγῆς σιγαρέττων εἶναι καθαρῶς ἐθνικὴ βιομηχανία, διότι τὴν πρώτην ὕλην τὸν καπνόν, προμηθεύται ἐκ τῆς Χώρας. Αἱ κυριώτεραι καπνοβιομηχανίαι εἶναι: ἐν Πειραιεῖ ἡ «Ἀβές» Παπαστράτος καὶ ἡ Καπνοβιομηχανία «Ἔθνος» Γ.Α. Κεράνης Α.Ε., ἐν Βόλῳ ἡ Καπνοβιομηχανία Ἀ)φοὶ Ματσάγγου Α.Ε. καὶ ἐν Καλάμαις ἡ τῶν Ἀ)φῶν Γ. Καρέλλια. Ἡ ἐτησία παραγωγὴ αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 10—11.000 τόννους σιγαρέττων.

12. Κλάδος παραγωγῆς ἠλεκτρισμοῦ. Αἱ μεγαλύτεραι καὶ ἀξιολογώτεραι ἠλεκτρικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐν τῇ Χώρᾳ διαιροῦνται εἰς θερμικὰς καὶ ὑδροηλεκτρικάς. Ἐκ τῶν θερμικῶν κυριώτεραι εἶναι: Ἐν Πειραιεῖ τὰ ἐργοστάσια τῆς «ΗΕΑΠ» μὲ ἐγκαταστημένην ἱπποδύναμιν 172.000. Ἐν Ἀλιβερίῳ τῆς «ΔΕΗ» μὲ ἐγκαταστημένην ἱπποδύναμιν 109.000. Ἐκ δὲ τῶν ὑδροηλεκτρικῶν αἱ ἑξῆς: α) Λάδωνος ἐν Πελοποννήσῳ ἱπποδυνάμεως 68.000, β) Ἄγρα (Βόδα) εἰς Ἔδεσσαν 54.000 ἱπποδυνάμεως, γ) Λούρου (ἐν Ἠπείρῳ) ἱπποδυνάμεως 6.800. Οὕτω ἡ ἐγκατεστημένη ἰσχὺς εἰς ὅλην τὴν χώραν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐγκαταστάσεων ἠλεκτρισμοῦ, ἀνέρχεται εἰς 521.000 Η.Ρ. περίπου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ μέση ἐτησία παραγωγὴ ὅλης τῆς βιομηχανίας τῶν 2 τελευταίων ἐτῶν ἀνῆλθε, κατὰ βάρος, εἰς 3.500.000 τόννους καὶ κατ' ἀξίαν εἰς 13.000 ἑκατομμύρια δραχμῶν, μὴ περιλαμβανομένων τῶν νημάτων, ἐρίου καὶ βάμβακος, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ σίτου καὶ τοῦ πάγου.

Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΣΤΑΘΜΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ ΟΓΚΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ (1939=100)

	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955
Γενικὸς Δείκτης	62	65	79	100	114	111	125	155	160
Βιομ. μεταλλουργικαὶ	51	58	68	79	140	170	189	194	186
» μηχανολογικαὶ	37	54	63	82	98	100	118	164	185
» οἰκοδομικαὶ	49	72	82	100	127	154	191	232	286
» κλωστοϋφαντουργ.	71	70	79	107	124	117	127	149	137
» εἰδῶν διατροφῆς	71	71	81	102	114	112	124	152	160
» χημικαὶ	56	60	80	90	110	98	114	160	175
» δέρματος	48	57	71	92	84	100	111	122	123
» χάρτου	58	67	93	118	130	121	138	156	171
» ἱματισμοῦ	25	36	40	44	51	46	70	81	76
» ξύλου	33	34	50	82	83	74	90	115	118
» σιγαρέττων	135	152	164	168	167	167	174	174	178

Β' μὴν — Ἡμέραι 28 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 11. Πανσέληνος τὴν 14ην.

Συνεπληρώθησαν 100 ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ. Ἡ Ἑλλὰς θὰ τιμήσῃ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τὴν μνήμην Του.

Ὁ Φεβρουάριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν Ἀρχαίων Ἀθηναίων Ἀνθηστεριών· λέγεται σήμερον παρὰ τοῦ λαοῦ: Φλεβάρης, Μικρός, Κουτσός, Κουτσοφλέβαρος, Φλιάρης, Γκουζούκης, Κλαδευτής.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Ὁ Φλεβάρης κι' ἂν φλεβίσῃ, καλοκαίρι θὰ μυρίσῃ· εἰδεμὴ καὶ ξεφλεβίσῃ, σκύλινα θὲ νὰ βρωμίσῃ — Ὁ Φλεβάρης ὁ κουτσός, κουτσομπαίνει στὸ χορό. Οἱ καλὲς μέρες τὸν Γενάρη, μᾶς ξεγελοῦνε τὸν Φλεβάρη.

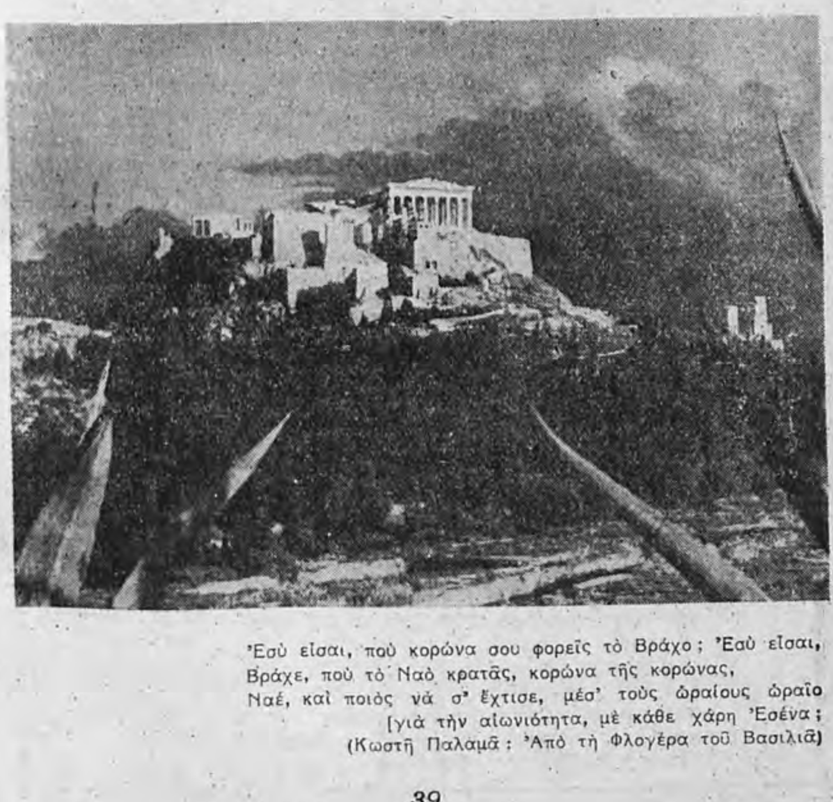

Ἐσὺ εἶσαι, ποὺ κορώνα σου φορεῖς τὸ Βράχο; Ἐσὺ εἶσαι,
Βράχε, ποὺ τὸ Ναὸ κρατᾶς, κορώνα τῆς κορώνας,
Ναέ, καὶ ποιὸς νά σ' ἔχτισε, μέσ' τοὺς ὡραίους ὡραῖο
[γιὰ τὴν αἰωνιότητα, μὲ κάθε χάρη Ἐσένα;
(Κωστῆ Παλαμᾶ: Ἀπὸ τὴ Φλογέρα τοῦ Βασιλιᾶ)

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

Εγεννήθη τὸ 1798 εἰς τὴν Ζάκυνθον. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Κρεμώναν καὶ κατόπιν εἰς τὴν Παβίαν τῆς Ἰταλίας. Κατέγινε κυρίως εἰς φιλολογικὰς μελέτας καὶ τὴν ποίησιν. Τὸ 1818 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ζάκυνθον ὅπου διέμεινεν μέχρι τοῦ 1828. Ἔκτοτε, μέχρι τοῦ θανάτου του, τὸ 1857, διέμεινεν εἰς τὴν Κέρκυραν.

Τὰ πρῶτα ποιήματά του ἔγραψεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν· ἐνωρὶς ὅμως ἐπεδόθη εἰς τὴν συστηματικὴν μελέτην τῆς ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζε ἀπὸ τὴν μητέρα του, ἡ ὁποία κατήγετο ἀπὸ λαϊκὴν οἰκογένειαν. Τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ ποιήματά του ἔγραψε τὸ 1821, ἀλλὰ μὲ μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὰς ἀρχάς. Ἡ μελέτη ὅμως τῶν ποιημάτων τοῦ Βηλαρᾶ καὶ τῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν τὸν ἐβοήθησαν σημαντικά, ὥστε νὰ ἐκφράσῃ τὸν πλούσιον ψυχικόν του κόσμον.

Τὸ ποίημα τὸ ὁποῖον τὸν ἐπέβαλεν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν εἶναι ὁ «Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» (1823) ἀποτελούμενον ἀπὸ 158 τετραστίχους στροφάς, καὶ τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσεν τὸν Ἐθνικόν μας Ὕμνον. Μερικὰ ποιήματά του ἀπὸ τὰ συντομώτερα, ἔγιναν λαϊκὰ τραγούδια.

Τὸ 1828, μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν του εἰς τὴν Κέρκυραν, συνέχισε τὴν ποιητικήν του δημιουργίαν. Ἐκεῖ ἔγραψε τὰ ὡριμώτερα ἔργα του, ὅπως τὸν «Λάμπρον», τὸν «Κρητικὸν» καὶ τοὺς «Ἐλευθέρους Πολιορκημένους», τὸ μεγάλο ἐπικολυρικὸν ποίημά του, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς θέμα τὸ τέλος τῆς 2ας πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου καὶ τὴν Ἔξοδον. Εἰς τὴν Κέρκυραν ἐπίσης ἔγραψε καὶ μερικὰ συντομώτερα ποιήματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν («Εἰς Φραγκίσκαν Φραΐζερ»), καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν («Ἡ Ἑλληνίδα Μητέρα», «Τὸ Ἑλληνικὸ Καράβι»), ποὺ εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα του. Ἔγραψε ἀκόμη καὶ μερικὰ σατυρικά.

Διὰ τὴν μεγάλην ποιητικὴν δύναμιν (ἰσορρόπησιν τοῦ πλαστικοῦ καὶ μουσικοῦ ποιητικοῦ στοιχείου) καὶ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν του δικαίως ἀνεγνωρίσθη ὡς πατὴρ τῆς νεωτέρας ποιήσεώς μας, καὶ ὡς Ἐθνικὸς Ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ ἔργα του συνέλεξε καὶ ἐξέδωσε μετὰ τὸν θάνατόν του πρῶτος ὁ φίλος του ποιητὴς καὶ λόγιος Ἰάκωβος Πολυλᾶς.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ἥλιο ἐπρομηνοῦσε
τῆς αὐγῆς τὸ δροσᾶτο ὕστερο ἀστέρι,
σύγνεφο, καταχνιά, δὲν ἀπερνοῦσε
τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη·
Καὶ ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργοφυσοῦσε
τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι,
ποὺ λὲς καὶ λέει μὲς στῆς καρδιᾶς τὰ φύλλα·
Γλυκειὰ ἡ ζωὴ κι ὁ θάνατος μαυρίλα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΣΟΛΩΜΟ

Πές μου, νιόφωτο ἀστέρι, ποῦ διαβαίνεις τὸ τρεχούμενο ῥέμα τ' οὐρανοῦ;
γιὰ ποιὰν ἀγάπη τὴ νιότη σου πληθαίνεις στὴ σπίθα τοῦ λαμπροῦ σου τοῦ ματιοῦ;
Βέβαια πονεῖς καὶ σὺ σὰν ἀνασταίνεις νεκρὰ φεγγάρια μὲ τὸ φῶς σου αὐτοῦ·
κι' ἄν, ἀστέρι, πονεῖς, ἔλα σὲ μένα νὰ διαβοῦμε τὴ νύχτα ἐρωτεμένα.

Σ. Ζαμπέλιος (1813—1881)

Μάγεμα ἡ φύσις κι ὄνειρο στὴν ὀμορφιὰ καὶ χάρι
ἡ μαύρη πέτρα ὁλόχρυση καὶ τὸ ξερὸ χορτάρι·
Μὲ χίλιαις βρύσαις χύνεται, μὲ χίλιαις γλώσσαις κραίνει·
Ὅποιος πεθάνῃ σήμερα χίλιαις φοραὶς πεθαίνει...
Τρέμ' ἡ ψυχὴ καὶ ξαστοχᾶ γλυκὰ τὸν ἑαυτό της.
. . . .
Ἔστησ' ὁ Ἔρωτας χορὸ μὲ τὸν ξανθὸν Ἀπρίλη
κι' ἡ φύσις ηὗρε τὴν καλὴ καὶ τὴν γλυκειά της ὥρα,
Καὶ μεσ' στὴ σκιά, ποῦ φούντωσε καὶ κλεῖ δροσιὲς καὶ μόσχους
ἀνάκουστος κηλαϊδισμὸς καὶ λιποθυμισμένος.

Νερὰ καθάρια καὶ γλυκά, νερὰ χαριτωμένα,
χύνονται μές στὴν ἄβυσσο τὴ μοσχοβολισμένη
καὶ παίρνουνε τὸ μόσχο της, κι' ἀφήνουν τὴ δροσιά τους
κι' οὖλα στὸν ἥλιο δείχνοντας τὰ πλούτια τῆς πηγῆς τους
τρέχουν ἐδῶ, τρέχουν ἐκεῖ, καὶ κάνουν σὰν ἀηδόνια.

Ἀλαφροΐσκιωτε καλέ, γιὰ πές ἀπόψε τί 'δες·
Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια!
Χωρὶς ποσῶς γῆς, οὐρανὸς καὶ θάλασσα νὰ πνένε
Οὐδ' ὅσο καν' ἡ μέλισσα κοντὰ στὸ λουλουδάκι.
Γύρω σὲ κάτι ἀτάραχο, π' ἀσπρίζει μέσ' τὴ λίμνη,
Μονάχο ἀνακατώθηκε τὸ στρογγυλὸ φεγγάρι,
Κι' ὄμορφη βγαίνει κορασιὰ ντυμένη μὲ τὸ φῶς του.
. . . .
Μητέρα μεγαλόψυχη στὸν πόνο καὶ στὴ δόξα,
κι' ἂν στὸ κρυφὸ μυστήριο ζοῦν πάντα τὰ παιδιά σου
μὲ λογισμὸ καὶ μ' ὄνειρο, τὶ χάρ' ἔχουν τὰ μάτια,
τὰ μάτια τοῦτα νὰ σὲ ἰδοῦν μέσ' τὸ πανέρμο δάσος
ποὺ ξάφνου σοῦ τριγύρισε τ' ἀθάνατα ποδάρια
(κοίτα), μὲ φύλλα τῆς λαμπρῆς, μὲ φύλλα τῶν Βαΐωνε!
τὸ θεϊκό σου πάτημα, δὲν ἄκουσα δὲν εἶδα
ἀτάραχη σὰν οὐρανός, μ' ὅλα τὰ κάλλη πόχει
ποῦ μέρη τόσα φαίνονται καὶ μέρη 'ναι κρυμμένα·
ἀλλά, θεά, δὲν ἠμπορῶ ν' ἀκούσω τὴ φωνή σου
κι' εὐθὺς ἐγὼ τ' ἑλληνικοῦ κόσμου νὰ τὴ χαρίσω
Δόξα, χ' ἡ μαύρη πέτρα του καὶ τὸ ξερὸ χορτάρι

Δ. Σολωμός

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους»

'Ηλ. 'Αν. 7.32' Δ. 5.46'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 32/334
Τρύφωνος Μάρτυρος

1

"Εναρξις τοῦ Β' Διδακτικοῦ ἑξαμήνου καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀντιστοίχου Ὡρολογίου Προγράμματος Μαθημάτων.

Μοῦ φαίνεται, ὅτι μεγαλυτέρα τιμὴ πρὸς τοὺς προγόνους μας εἶναι νὰ τοὺς ἐγκωμιάζωμεν ὀλιγώτερον διὰ λόγων καὶ νὰ τοὺς ὁμοιάζωμεν περισσότερον δι' ἔργων.

('Οράτιος Μὰν)

ΝΑΝΣΕΝ Φρίτιοφ, Νορβηγὸς ἐξερευνητής, ἐπιστήμων καὶ φιλάνθρωπος, ἀσκήσας μεγάλην ἐπιρροὴν μετὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον (1861—1930).

'Ηλ. 'Αν 7.31' Δ. 5.47'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 33/333
'Υπαπαντὴ 'Ιησ. Χριστοῦ

2

'Επίσκεψις εἰς τὸ Χρηματιστήριον 'Εμπορευμάτων Πειραιῶς.

«Διὰ νὰ εἶσαι τὸ δυνατὸν ἐλεύθερος σὲ κάθε στιγμή, πρέπει νὰ ἔχῃς πολλὴν τάξιν. 'Η ἀταξία μᾶς κάνει σκλάβους. Καὶ μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ ἀταξία τῆς σήμερον ἐπηρεάζει δυσμενῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς αὔριον».

('Αμιέλ)

ΚΑΡΝΕΓΚ 'Ανδρέας (1835—1919) 'Αμερικανὸς μεγαλοβιομήχανος. Διέθεσε μέγα μέρος τοῦ τεραστίου πλούτου του —ἐκ πετρελαίων καὶ χάλυβος— εἰς τὴν ἵδρυσιν πολλῶν ἐπιστημονικῶν ἱδρυμάτων.

Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ('Αλληγορικόν)

Παρὰ τὴν πύλην ἀρχαίας τινὸς 'Ελληνικῆς πόλεως, εἶχον στήσει ἓν ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον παρίστανε τὴν «Εὐκαιρίαν» καὶ ἔφερε τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν, ἥτις εἶναι διάλογος ἀλληγορικὸς μεταξὺ τοῦ ἀγάλματος καὶ τοῦ διαβάτου. Πῶς ὀνομάζεσαι, ὦ ἄγαλμα ; Λέγομαι Εὐκαιρία. Ποῖος σὲ κατεσκεύασεν ; 'Ο Λύσιππος. Διατὶ στέκεσαι ὑψωμένη ἐπάνω εἰς τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν σου ; Διὰ νὰ δείξω ὅτι δὲν μένω παρὰ δι' ὀλίγας στιγμάς. Διατὶ ἔχεις πτερὰ εἰς τοὺς πόδας σου ; Διὰ νὰ δείξω ὅτι διαβαίνω ταχέως. Διατὶ ἡ κόμη σου εἶναι τόσον μακρὰ ἔμπροσθεν ; Διὰ νὰ ἠμποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ μὲ συλλαμβάνουν, ὅταν περνῶ ἐμπρός των. Διατὶ εἶσαι φαλακρὰ ὄπισθεν ; Διὰ νὰ μάθουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ περάσω, δὲν συλλαμβάνομαι πλέον.

* * *

Εἶπε μίαν ἡμέραν ὁ Κομφούκιος εἰς τοὺς μαθητάς του :
— Δὲν νομίζετε ὅτι γνωρίζω πολλά, διότι πολὺ ἐμελέτησα;
— Ἔτσι εἶναι, τοῦ ἀπήντησαν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία!
— Καὶ ὅμως σφάλλεσθε, ἀνταπήντησεν ὁ Διδάσκαλος. Διεισδύω εἰς ὅλα, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν μιᾶς μόνης ἀρχῆς : τῆς Μεθόδου.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

«Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν»
(Παροιμίων γ' 13)

Παρὰ πάντων τῶν φρονίμων καὶ συνετῶν ὁμολογεῖται, ὅτι ἡ θρησκεία πρὸ παντός εἶναι τὸ μέσον τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ζωϊκῆς καταστάσεως εἰς τὴν λογικὴν τελειότητα. Ὁ ἄνθρωπος σύγκειται ἀπὸ πνευματικὴν καὶ ὑλικὴν οὐσίαν. Ἔχει δύο ἐκδηλώσεις ἐν τῇ ζωῇ του: τὴν πνευματικὴν καὶ σωματικήν. Ἡ πνευματική του κατάστασις πρέπει νὰ θεωρῆται ἀνωτέρας ἀξίας, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν σαρκικῶν του ἐκδηλώσεων καὶ νὰ διευθύνῃ τὴν ὅλην ζωήν του. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο, πρέπει νὰ μορφωθῇ, διὰ νὰ συναισθάνεται τὴν ἀξίαν τοῦ πνεύματος, διὰ νὰ ἐνισχύῃ τὰς πνευματικὰς του τάσεις, διὰ νὰ ἐπιβάλλωνται αὗται ἐπὶ τῶν σαρκικῶν παθῶν καὶ ὁρμῶν. Ἡ ζωή του πρέπει νὰ διακρίνεται ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ κτήνους, τοῦ ζῶντος κατὰ ἔνστικτον καὶ ὑπὸ τὴν δουλείαν αὐτοῦ· ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος ζῇ κατὰ λόγον καὶ συνείδησιν καὶ ἐλευθερίαν. Ἔχει προοδευτικότητα καὶ ἐσωτερικὴν συναισθηματικότητα καὶ ἀναλόγως τῶν κλίσεων ἑκάστου ἀτόμου εἶναι ἀνάλογος καὶ ἡ αὔξησις ὅλων τῶν προσόντων τούτων. Ὑπάρχουν ὑλισταί, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν πνευματικότητα καὶ ἀποκρούουν πάντα ταῦτα τὰ προσόντα τῆς πνευματικῆς φύσεως. Ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸν ἄνθρωπον σοβαρῶς καὶ χωρὶς προκατάληψιν, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ διακρίνωμεν τὴν εὐγένειαν τῆς ὑπάρξεώς του καὶ τὸν σπουδαῖον προορισμόν του, ὁ ὁποῖος εἰς μὲν τὴν παροῦσαν ζωὴν εἶναι ἡ τελειότης, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν ἡ μακαριότης ἐν τῇ αἰωνιότητι διὰ τῆς ἑνότητός του πρὸς τὸ ἄκρον ἀγαθὸν κατὰ τὴν ἀγαθὴν φιλοσοφίαν ἢ μετὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν. Διὰ τὴν τοιαύτην μόρφωσίν του πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐρευνήσῃ τὰ προβλήματα τῶν τε πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν τάσεών του· τὰ δὲ μέσα τῆς τοιαύτης μορφώσεώς του εἰς τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν εὑρίσκονται, διότι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἐν τῷ συνόλῳ της περιέχει τὴν ὁλοκληρωτικὴν Ἀλήθειαν, ἡ ὁποία ἀπεκαλύφθη διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν θείαν του αὐθεντίαν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἐπὶ εἴκοσι ὁλοκλήρους αἰῶνας. Ἡ Ἀποκάλυψις ἡ ἱστορικὴ ἄρα καὶ πραγματικὴ τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ πρὸ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἱστορικὴ πάλιν ἀποκάλυψις τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἔδωσαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ ἀλάνθαστα μέσα τῆς μορφώσεως τῶν ἀνθρώπων μὲ τὴν χριστιανικὴν παιδείαν, διδαχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποκαλυφθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ ἤτοι τῆς Σοφίας αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος τρανῶς εἶπε: «καὶ εἷς ἔστω ὑμῶν Καθηγητής, ὁ Χριστός». Πραγματικῶς τοιοῦτος μοναδικὸς διδάσκαλος καὶ παιδαγωγὸς ὑπῆρξεν ὁ Κύριος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ διδασκαλία του ἔδωσεν εἰς αὐτὴν ἀληθεῖς πνευματικὰς ἀνατάσεις, ὥστε νὰ τελειοποιῆται αὕτη εἰς τὴν γνῶσιν καὶ εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὴν Ἀλήθειαν καὶ νὰ κατευθύνεται εἰς τὴν κατὰ Λόγον ζωήν, ἐξαγνιζομένην καὶ βαδίζουσαν σταθερῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν τάσεων τῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἠθικῆς του τελειότητος καὶ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ ὑπερπέραν, τοῦ ὁποίου καταξιοῦται πᾶν ἄτομον ἐν τῇ μιμήσει τοῦ βίου τοῦ Κυρίου, ἐλευθερούμενον ἐν τῇ Χάριτι Αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας κατὰ τὸν λόγον Του. «Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστὲ καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς». (Ἰωάν. η' 32).

† Κατηχητὴς ΑΓΓΕΛΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957

Ηλ. Ἀν. 7.30', Δ. 5.48'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 34/332
Συμεὼν καὶ Σταματίου

3

Περίπατος εἰς Στάδιον καὶ Ἀρδηττόν.
Ὁμιλία κ. Γ. Κατσίπη περὶ τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν.

Ματθ. ιε' 21-28

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, Υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Α' ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Πολιτισμός είναι μιά κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητας—ἢ τουλάχιστον ἑνός μέρους της—πού σέ ὁρισμένη στιγμή παρουσιάζεται σάν ἀποτέλεσμα ἐνεργειῶν τῶν ἀνθρώπων, μέ σκοπό νά δαμάσουν τίς δυνάμεις τῆς φύσης μέσα τους καί στόν ἐξωτερικό κόσμο, γιά τήν ὑλική καί πνευματική ἀνύψωση τῆς κοινωνίας. Οἱ Γερμανοί ἐπιστήμονες ξεχωρίζουν αὐτές τίς δυό ἔννοιες: Ὀνομάζουν Kultur τήν ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου ἐναντίον τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων καί Zivilisation τήν ἐνέργεια ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν δυνάμεων τῆς φύσης. Ὁ ἐξωτερικός λοιπόν πολιτισμός ἀναφέρεται στά τεχνικά μέσα καί στό ἐπίπεδο τῆς ὑλικῆς μόνο ζωῆς τῶν ἀνθρώπων (Standard of life). Ὁ ἐσωτερικός ἀφορᾶ τίς μορφές τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης καί τά κοινωνικά φανερώματα τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Στό βάθος ὅμως ὁ χωρισμός τοῦ πολιτισμοῦ σ' ἐξωτερικό κ' ἐσωτερικό εἶναι τεχνητός καί ἔχει μόνο» ἀντιδιασταλτική σημασία. Τά δυό αὐτά ἐκπολιτιστικά ἐπίπεδα ἀποτελοῦν ἕνα ἑνιαῖο ἀλληλοεξαρτημένο σύνολο. Σωστά λοιπόν στήν ἑλληνική γλῶσσα δέν ἔχουμε τέτοιο λεκτικό διαχωρισμό.

Ὁ πολιτισμός ἀποτελεῖται πάντα ἀπό ἕνα σύνθετο σύνολο κοινωνικῶν φαινομένων, πού μποροῦν νά μεταβιβασθοῦν καί παρουσιάζουν κάποιο χαρακτῆρα θρησκευτικό, ἠθικό, αἰσθητικό, τεχνικό ἢ ἐπιστημονικό, κοινό στά μέλη μιᾶς ἁπλωμένης κοινωνίας ἢ ἀκόμα σέ πολλές κοινωνίες πού βρίσκονται σέ σχέση μεταξύ τους. Εἶναι ἕνα ἄθροισμα πνευματικῶν δυνάμεων καί γνώσεων, πού κυριαρχοῦν τίς τυφλές δυνάμεις τῆς φύσης καί τά ἔνστικτα ἢ τουλάχιστον τούς ἀντιστέκονται.

Ὅπως κι ἄν εἶναι, πολιτισμός θά πῆ κυριαρχία τῆς φύσης. Ἀρχίζει μόλις ὁ ἄνθρωπος κατάλαβε πώς, ὁπλισμένος μέ μιά πέτρα, μπορεῖ νά κάνη πράγματα πού δέ θά τά κατώρθωνε χωρίς αὐτή. Ὑποδούλωσε ἕνα κομμάτι τῆς φύσης καί τό κυριαρχεῖ. Ἀπόκτησε ἕνα πρωτόγονο ἐργαλεῖο, ἔγινε ὁ ἄνθρωπος πού κατασκευάζει, ὁ Homo Faber ὅπως τόν ὀνόμασε ὁ Μπερκσόν. Μεταχειρίζεται αὐτές τίς δυνάμεις γιά νά ἰδιοποιηθῆ κάτι, γιά νά προμηθευθῆ ὅτι τοῦ χρειάζεται νά ζήση, γιά νά προστατεύση τόν ἑαυτό του καί τήν οἰκογένειά του ἀπό τ' ἀγρίμια, ἀπό τούς ἐχθρούς του ἢ ἀκόμη καί γιά νά τούς ἀφανίση. Ἀπό τότε ἀλλάζει τό ρεῦμα τῆς φυσικῆς ζωῆς, ἀφοῦ τ' ἀποτελέσματα πού πετυχαίνει χάρις σ' αὐτό τό ἐργαλεῖο δέν θά μποροῦσαν νά γίνουν χωρίς αὐτό.

Ἀλλ' οἱ ἐφευρέσεις δέν περιορίζονται σέ ἄμεσες κι ὀφθαλμοφανεῖς ἐφαρμογές. Εἶναι ἀδύνατο νά προβλέψουμε τί εὐρύτερες κι ἀπώτερες ἐπιδράσεις ἔχουν στήν ἀνθρώπινη ζωή. Ἡ ἐφεύρεση τοῦ ἀρότρου ἀπόβλεπε ἄμεσα στή βελτίωση τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς, ἀλλ' ὑπῆρξε ἀφετηρία μιᾶς καινούριας ἰδέας, μιᾶς γενικώτερης σκέψης, πού σημειώνει σταθμό στήν Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ: ν' ἀντικαταστήση τή δουλειά τοῦ ἀνθρώπου μέ μιάν ἄλλη δύναμη, ὄχι ἀνθρώπινη. Ἂν ἐξαιρέση κανείς τήν ὁμιλία καί τή φωτιά, ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ἀρότρου πού τό σέρνουν ζῶα σημειώνει τήν πιό σημαντική κατάκτηση τοῦ ἀνθρώπου, ὥς τήν ἐποχή τῆς ἀτμομηχανῆς. Ὁ Knight παρατηρεῖ πώς ὅλες οἱ βάσεις τοῦ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ὑπῆρχαν στήν Ἀρχαιότητα. Ὥς τή βιομηχανική ἐπανάσταση τοῦ 18ου αἰῶνα δέν βρίσκονται ἄλλες ἀξιόλογες εἰσφορές στόν ὑλικό πολιτισμό, παρά μόνο ὅσες καθορίστηκαν σιγά-σιγά καί δύσκολα ἀπ' τόν πρωτόγονο ἄνθρωπο, στό διάστημα ἑκατό χιλιάδων ἴσως χρόνων. Πόσες προσπάθειες γιά νά δημιουργηθῆ μιά τεχνική, βασισμένη στήν πεῖρα!

Ἀπ' τόν περασμένο αἰώνα, ἡ ἐφεύρεση τοῦ ἀτμοῦ, δηλαδή ἡ προσαρμογή στήν ὑπηρεσία τῶν ἀνθρώπων μιᾶς ἄψυχης δύναμης, ἀναστάτωσε τή ζωή καί τήν κοινωνία κι ἔφερε τήν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας, τήν ὁμοιόμορφη πληθοπαραγωγή (en serie), ἀλλά μαζί καί τή δημιουργία τοῦ προλεταριάτου καί τοῦ σοσιαλισμοῦ, πού βέβαια δέν εἶχε προβλέψει ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀτμοῦ. Ἀλλ' ὅταν οἱ τεχνίτες τοῦ Μουράνο τελειοποιοῦσαν τό λαγάρισμα, τήν τομή καί τό γυάλισμα τοῦ κρύσταλλου, δέν

'Ηλ. 'Αν. 7.29', Δ. 5.49'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 35/331
'Ισιδώρου 'Οσίου

4

Συνεδρίασις μελῶν Συμβουλίου Κ. Τ.Μ. Συγκέντρωσις σπουδαστῶν διὰ κριτικὴν Α' 'Εξαμήνου.

Μερικοὶ φαίνονται μεγάλοι, διότι οἱ σύντροφοί των εἶναι μικροί.

(Johnson)

ΕΡΑΣΜΟΣ, ἐπιφανὴς ἀνθρωπιστὴς καὶ συγγραφεὺς (1466—1536). 'Εγένετο εἰσηγητὴς τῆς ἐρασμιακῆς προφορᾶς τῆς ἀρχαίας 'Ελληνικῆς γλώσσης.

'Ηλ. 'Αν. 7.28', Δ. 5.51'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 36/330
'Αγάθης καὶ Πολυεύκτου

5

Συγκέντρωσις 'Ομίλου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν ὑπὲρ τῆς Πανευρώπης.

ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ 'Αριστοτέλ. (1824—1879). Εἷς τῶν μεγάλων νεοελλήνων λογοτεχνῶν, φιλελεύθερος καὶ ρωμαντικός, βάρδος τοῦ 'Εθνικοῦ μας ἀγῶνος. 'Ο «Φωτεινός» του θεωρεῖται τὸ ἆσμα τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος.

Μεταξὺ 'Ομονοίας καὶ Συντάγματος ἐχάθηκε μία χρυσῆ ὥρα μὲ 60 διαμαντάκια. 'Αμοιβὴ δὲν δίδεται εἰς τὸν προσπαθοῦντα νὰ τὴν εὕρη, διότι, ἅμα χαθῆ δυστυχῶς οὐδέποτε ἐπανευρίσκεται.

(Louy Jou)

'Ηλ. 'Αν. 7.27', Δ. 5.52'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 37/329
Φωτίου Κωνστ/πόλεως

6

Μάθημα Σκοποβολῆς. Κινηματογραφικὴ προβολὴ ταινίας τουριστικοῦ περιεχομένου.

Εἶναι ἄριστον βιβλίον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνοίγομεν μὲ λαχτάραν καὶ κλείομεν μὲ κέρδος.

("Αλκοττ)

«Τὸ καλὸ πουλιέται πρῶτα, κι' ὅπου θέλεις ἄντε ρώτα».

(Πελοποννησιακὴ παροιμία)

ΜΟΜΣΕΝ Θεόδωρος, γερμανὸς ἱστορικὸς καὶ φιλόλογος (1817—1903). 'Ανανέωσε διὰ τῶν μελετῶν του τὴν σπουδὴν τῆς λατινικῆς ἀρχαιότητος.

ΑΜΠΕΛΑΡ Πέτρος (1079—1142). Γάλλος πρόδρομος τῆς ὀρθολογιστικῆς θεολογίας. 'Ιδρυτὴς τῆς μεσαιωνικῆς φιλοσοφίας.

ἤξεραν πῶς ἑτοίμαζαν τὴν ἐφεύρεση τοῦ τηλεσκόπιου καὶ μικροσκόπιου, δηλ. πῶς ἐργάζονταν γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἀστρονομίας καὶ τῆς βιολογίας, γιὰ τὴν καταδίκη τῆς θεωρίας τοῦ 'Αριστοτέλη καὶ τῆς γαιοκεντρικῆς ἀντίληψης τοῦ σύμπαντος. 'Αλλὰ μήπως ὅταν ὁ 'Αϊνστάιν διετύπωνε τὴν περίφημη ἐξίσωση τοῦ $E=mc^2$ φαντάστηκε πώς, σαράντα χρόνια ἀργότερα, μιὰ ἀτομικὴ μπόμπα, βασισμένη σ' αὐτὴ θὰ σκότωνε σ'ἕνα λεπτὸ 100.000 Γιαπωνέζους;

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ἡλ. Ἀν. 7 26', Δ. 5.53'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 38/328
Παρθενίου Λαμψάκου

7

Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Τὰ ἰδανικὰ εἶναι τῶν λαῶν ἡ ψυχή· δυστυχῆ τὰ ἔθνη, ὅσα δὲν ἐλαύνονται ἀπὸ ἰδανικά.
(Παγανέλης)

ΤΑΛΜΑ Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ (1763—1826), γάλλος τραγικὸς ἠθοποιὸς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τοῦ κόσμου.

Ἡλ. Ἀν. 7.25', Δ. 5.54'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 39/327
Θεοδώρου Στρατηλάτου

8

Συνεδρίασις Συνεργατῶν Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

ΜΠΑΧ Ἰωάννης Σεβαστιανός, μέγας μουσικοσυνθέτης—ἰδίᾳ θρησκευτικός—γνωστὸς διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τόλμην τῶν ἐμπνεύσεών του.

Ἂς μὴ σὲ ἀποτρέπουν ἀπὸ τὸ καθῆκον σου τὰ μωρὰ σχόλια τῶν ἀνθρώπων.
(Ἐπίκτητος)

Ἡλ. Ἀν. 7'24', Δ. 5 55'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 40/326
Νικηφόρου Μάρτυρος

9

Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἐργοστάσιον Ἀθηναϊκῆς Χαρτοποιίας.

«Ὅταν πουλοῦν, ἀγόραζε».
(Ἠπειρώτικη παροιμία)
«Μόνο ἂν μάθης, μπορεῖς καὶ τί 'ναι ἡ χαρὰ νὰ μάθης».
(Γρυπάρης)

ΓΑΛΗΝΟΣ (131—201 μ.Χ.), θεωρεῖται ἱδρυτὴς τῆς προληπτικῆς ἰατρικῆς. Ἤσκησε μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς ἰατρικῆς σκέψεως.

Πίναξ ἐγγραφέντων σπουδαστῶν ἀπό 1950-1956

Ἔτη	Α^ον	Β^ον	Γ^ον	Σύνολον
1950/51	349	140	92	581
1951/52	468	193	90	751
1952/53	471	238	158	867
1953/54	422	250	183	855
1954/55	458	301	214	973
1955/56	404	299	287	990

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.23', Δ. 5.56'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 41/325
Χαραλάμπους 'Ιερομάρτ.

10

'Επίσκεψις εἰς τὴν Γεννάδειον Βιβλιοθήκην — Μονὴν Πετράκη — 'Αποστολικὴν Διακονίαν.

Λουκ. ιη' 10—14

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ιγ' 'Εὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγά-
πην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 καὶ ἐὰν
ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν,
καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδέν εἰμι. 3 καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν πα-
ραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφε-
λοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ
ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ
ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδι-
κίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα
ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει· 8 ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προ-
φητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, κα-
ταργηθήσεται.

Η ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΤΗ

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» τῆς Ἀν. Σχολῆς Βιομ. Σπουδῶν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952—1953 (τόμος τρίτος, τεῦχος 6ον, σελὶς 613) δημοσιεύεται ἡ ἐν Ἑλλάδι συνολικὴ μεταλλευτικὴ κίνησις κατὰ τὰ ἔτη 1950, 1951 καὶ 1952, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μεταλλευτικὴν κίνησιν τῶν ἐτῶν 1938 καὶ 1939, ἅτινα ἐσημείωσαν τὴν μεγαλυτέραν προπολεμικὴν μεταλλευτικὴν παραγωγήν.

Αἱ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη 1953, 1954 καὶ 1955 πραγματοποιηθεῖσαι ἐξαγωγαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἑλληνικῶν μεταλλευμάτων καὶ αἱ ἐκ τούτων εἰσαγωγαὶ ἀξίας συναλλάγματος ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Α) Ἐξαχθέντα ποσὰ εἰς τόννους:

α)	ἔτος 1953	τόν.	717.335
β)	» 1954	»	687.432
γ)	» 1955	»	976.601

Β) Εἰσαχθεῖσα ἀξία εἰς δραχμάς:

α)	ἔτος 1953	δραχ.	226.952.842
β)	» 1954	»	225.664.206
γ)	» 1955	»	318.905.641

Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954 καὶ μετέπειτα παρατηρουμένη αὔξησις τῆς συνολικῆς ἐξαγωγῆς μεταλλευμάτων ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ βωξίτου (προελεύσεως περιφερειῶν Παρνασσοῦ, Μεγαρίδος, Διστόμου) καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιδηρομεταλλευμάτων (προελεύσεως Σερίφου, Κρήτης καὶ Θάσου).

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1956 ἡ αὔξησις αὐτὴ θὰ εἶναι μεγαλυτέρα. Προβλέπεται ὅτι θὰ φθάσῃ, διὰ μὲν τὸν βωξίτην εἰς 809 χιλιάδας τόννων, ἔναντι 180 χιλιάδων τοῦ ἔτους 1938, διὰ δὲ τὰ σιδηρομεταλλεύματα, εἰς 5οο χιλιάδας τόννων, ἔναντι τῶν 35ο χιλιάδων τοῦ 1938.

Ἐπὶ πλέον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 ἤρξατο ἡ ἐξαγωγὴ «κροκαλῶν σιδηρονικελίου» ἐκ τῆς περιφερείας Λαρύμνης. Αἱ κροκάλαι αὗται εἶναι μετάλλευμα νικελίου συμπεπυκνωμένου. Ἡ περιεκτικότης τοῦ νικελίου ἀπὸ 2 ο/ο ἐν φυσικῇ καταστάσει αὐξάνεται εἰς 5 ἢ 6 ο/ο. Ἐξ αὐτοῦ παράγεται εἰδικὸς χάλυψ, ἀρίστης ποιότητος.

Προβλέπεται ὅτι ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴ τοῦ μεταλλεύματος τούτου (συμπεπυκνωμένου) κατὰ τὸ ἔτος 1956, θὰ φθάσῃ εἰς 4ο χιλιάδας τόννων, λόγῳ δὲ τῆς μεγάλης ἀξίας αὐτοῦ (15ο δολλαρίων κατὰ τόννον), ἡ ἐντεῦθεν εἰσαγωγὴ συναλλάγματος κατὰ τὸ ἔτος 1956 θὰ ἀνέλθῃ εἰς ἓξ ἑκατομμύρια δολλάρια, ἤτοι 18ο.οοο.οοο δραχμῶν.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ηὐξήθη μεγάλως καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ λιγνίτου, διατιθεμένου, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἴτε πρὸς αὐτούσιον κατανάλωσιν, εἴτε πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας (λιγνιτωρυχεῖα Ἀλιβερίου, Πτολεμαΐδος), ἐνῷ ἡ προπολεμικὴ παραγωγὴ τοῦ λιγνίτου ἐκυμαίνετο εἰς 1οο χιλιάδας τόννων ἐτησίως.

Ἀνάγκη νὰ τονισθῇ καὶ ἐνταῦθα τὸ μέγα μειονέκτημα, ὅπερ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐμφανίζῃ ἡ ἄσκησις τῆς μεταλλείας ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς ἐμπορίας καὶ ἀποστολῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν μεταλλευμάτων ἀκατεργάστων (ἐν φυσικῇ καταστάσει) κατὰ τὸ πλεῖστον.

Ἡ ἄρσις τοῦ ἀτόπου τούτου θὰ διηυκολύνετο κυρίως διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐγχωρίων ὑδατοπτώσεων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀχελῴου, πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Ἡ ἀξιοποίησις αὕτη θὰ ἐξυπηρέτει μεγάλως τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ὄχι μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας (διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως καὶ λειτουργίας ἠλεκτρομεταλλουργικῶν καὶ ἠλεκτροχημικῶν βιομηχανιῶν πρὸς κατεργασίαν ἢ ἡμικατεργασίαν ἢ ἐμπλουτισμὸν μεταλλευμάτων κ.λ.π.), ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας (διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως καὶ λειτουργίας βιομηχανίας ἀζώτου, πρὸς παραγωγὴν ἐφθηνῶν καὶ ἀφθόνων χημικῶν λιπασμάτων, ὡς καὶ ἄλλων καθαρῶς γεωργικῶν βιομηχανιῶν, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀρδεύσεως ξηρικῶν καλλιεργησίμων γαιῶν, διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς ἐκτελέσεως ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων κ.λ.π.).

Ἐξ ἄλλου τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ὑδατοπτώσεων πρὸς παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας διευκολύνει μεγάλως ἡ ὕπαρξις ἐν Ἑλλάδι πλουσίων εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα μεταλλευτικῶν κοιτασμάτων καὶ ἰδίᾳ βωξιτῶν καὶ λευκολίθων.

Εἶναι πλέον ἢ ἔκδηλον, ὅτι μία σοβαρὰ καὶ σταθερὰ βελτίωσις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, κυρίως ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν ταύτην, δύναται νὰ προσδοκᾶται.

ΓΕΩΡΓ. ΞΥΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡλ. Ἀν. 7.22', Δ. 5.57'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 42/324
Βλασίου Ἱερομάρτυρος

11

Ἀνακοίνωσις προγράμματος ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ (Β' περιόδου).

Τὸ μόνον πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ ζῇ κανεὶς εἶναι νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του εἰς τοὺς ἄλλους.

(*Π. Μπάτιν*)

ΙΣΙΔΩΡΟΣ (6ος αἰών). Ἕλλην ἀρχιτέκτων. Ἔργον του εἶναι ἡ οἰκοδόμησις τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡλ. Ἀν. 7.22', Δ. 5.58'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 43/423
Μελετίου Ἀρχιεπ.

12

Ἔναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

ΛΑΒΕΡΑΝ Ἀλφόνσος (1845—1922). Γάλλος ἰατρός· ἀνεκάλυψε τὸ μικρόβιον τῆς ἑλονοσίας (πλασμώδιον).

Νόμος ὁ πάντων βασιλεύς, θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων.

(***Πίνδαρος***)

Ἡλ. Ἀν. 7.20', Δ. 6.00'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 44/322
Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης

13

Ἐπίσκεψις εἰς Ρωμαϊκὴν Ἀγοράν, Ὡρολόγιον Κηρύστου καὶ Οἰκίαν. Κας Χατζημιχάλη. Κινηματογραφικὴ προβολὴ τουριστικοῦ περιεχομένου.

Συγχαίρετε καὶ ἐπαινεῖτε δημοσίᾳ. Οὕτω θὰ βελτιωθῇ τὸ ἠθικὸν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν ἔχει ἕκαστος διὰ τὸν ἑαυτόν του.

(Casson)

ΒΟΥΝΤ Γουλιέλμος (1832—1920). Γερμανὸς φιλόσοφος καὶ φυσιολόγος. Πατὴρ τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας, ἱδρυτὴς τοῦ α' σχετικοῦ ἐργαστηρίου

Ἀξία εἰς δραχμὰς ἐξαχθέντων μεταλλευτικῶν προϊόντων

Ἔτη	1953	1954	1955
Μετάλλευμα Σιδήρου	13.914.500	13.602.907	37.526.224
Ἐνθεῖος Μόλυβδος (γαληνίτης)	9.195.357	15.258.132	25.976.890
» ψευδάργυρος (μπλένταί)	8.807.585	13.189.080	23.977.653
Μετάλλευμα Μαγγανίου	12.026.251	12.921.462	13.708.527
» Χρωμίου	29.974.475	25.550.176	31.043.062
» Χαλκοῦ	—	84.671	—
Μαγνησίτης (Λευκόλιθος)	4.778.614	4.456.728	3.674.654
Πεφρυγμένη Μαγνησία	17.287.099	40.792.851	40.359.915
Σμύρις ἐν γένει	5.705.471	7.443.175	7.022.828
Σιδηροπυρίτης	64.921.655	58.858.310	46.597.461
Βωξίτης	43.919.046	51.033.200	77.124.576
Βαρυτίνη	11.238.233	8.552.480	8.690.985
Μόλυβδος εἰς Χελώνας	5.125.632	4.729.272	1.902.557
Διάφορα Μεταλλεύματα	59.124	311.784	1.300.308

'Ηλ. 'Αν. 7.18', Δ. 6.01'
Πανσέληνος
ΠΕΜΠΤΗ 45/321
Αὐξεντίου καὶ Μάρωνος

14

Γ' Διάλεξις

Νὰ χρησιμοποιῇς τὸν χρόνον σου, διότι εἶναι ἀνεκτίμητος. Ἡ χθεσινὴ δὲν ἐπανέρχεται καὶ ἡ αὔριανὴ ἡμέρα δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη. Μόνον ἡ σημερινὴ εἶναι ἰδική σου, ἐὰν δὲ χρονοτριβῇς τὴν χάνεις καὶ ἡ ἀπώλεια εἶναι ἀνεπανόρθωτος. (*Ὁράτιος Μάν*)

ΚΟΥΚ Θωμᾶς (1808—1892). Ἄγγλος, θεωρούμενος ὡς ἱδρυτὴς τῶν Ταξιδιωτικῶν Γραφείων καὶ ἐμπνευστὴς τῆς ἰδέας εἰδικῶν βαγονίων δι' ὕπνον καὶ φαγητὸν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

'Ηλ. 'Αν. 7.17' Δ. 6.02'.
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 46/320
'Ονησίμου καὶ Εὐσεβίου

15

Στ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

ΣΜΙΘ 'Αδάμ, Σκῶτος οἰκονομολόγος (1723—1790) θεωρούμενος ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας μὲ τὸ ἔργον του «Ἔρευναι ἐπὶ τῆς Φύσεως καὶ τῶν Αἰτίων τοῦ Πλούτου τῶν Ἐθνῶν».

Θὰ ἦτο ὀρθότερον ν' ἀντικαταστήσωμεν τοὺς λεπτομερεῖς κανόνας τῆς ἀποτιμήσεως τῶν στοιχείων τοῦ Ἰσολογισμοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι πολλάκις ἐπιβλαβής, διὰ μιᾶς γενικῆς ἀρχῆς: ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατίμησις τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ Παθητικοῦ. (Ed. Folliet)

'Ηλ. 'Αν. 7.16', Δ. 6.03'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 47/319
Φλαβιανοῦ Πατρ.

16

'Επίσκεψις εἰς τὸ Βιοτεχνικὸν 'Επιμελητήριον 'Αθηνῶν. 'Ομιλία τοῦ Προέδρου κ. Γεωργίου Τερμεντζῆ.

Εἷς ἀρχηγὸς καὶ ἓν πρόγραμμα διὰ σύνολον ἐργασιῶν αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς ἕνα σκοπόν. (H. Fayol)

ΑΜΟΝΤΟΝ Γουλιέλμος (1663—1705). Γάλλος φυσικός. Πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τοῦ ἐναερίου τηλεγράφου.

Ὅσοι ἀπέκτησαν μεγάλην περιουσίαν δὲν ἐπεζήτησαν τὸν πλοῦτον. Ἐὰν ἐπεθύμουν τὸ χρῆμα ἁπλῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ χρήματος, θὰ ἀνεπαύοντο ἀντὶ νὰ παλαίουν ὅλην των τὴν ζωὴν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ἐξακολουθοῦν καὶ ἐργάζονται, διότι ἀγαποῦν νὰ δημιουργοῦν. Ἐργάζονται διὰ νὰ χαίρωνται, ὅτι ἐδημιούργησαν κάτι ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπῆρχε τίποτε.
Rokfeller

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.15', Δ. 6.04'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 48/318
Θεοδώρου καὶ Μαρκιανοῦ

17

'Εκδρομὴ εἰς Χαλκίδα — 'Επίσκεψις Μουσείου καὶ 'Ακροπόλεως. 'Ομιλητὴς ὁ ἀρχαιολόγος κ. Γ. Θρεψιάδης.

Λουκ. ιε' 11—32

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι! 'Αναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ

ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη.

ΠΙΣΤΕΥΩ

Τῶν ἀλαζόνων κεραυνέ, μὴ μοῦ ριχτῆς ἀδίκως.
Τῶν ταπεινῶν κρίνε λευκέ, σὲ βλέπω καὶ σὲ λαχταρῶ·
βρέθηκα, βλέπεις, σὲ κοιλάδα μεταξὺ τῶν δυὸ
σὲ μιὰ συγκέραση, ποὺ προχωράει ὅλο σὲ μῆκος.

Ὅπως κι' ἂν θὲς νὰ ἐμφανισθῆς στὰ πλάσματά Σου,
σὰν Νομοθέτης ἐπὶ τοῦ Βουνοῦ, σὰν Τιμωρός,
σὰν Ἄγγελος, τῆς θλίψης μας θεωρός,
σὰν Παραστάτης μέσ' στὸ κρύο μὲ τὴν πυρά Σου,

σὰν Λύχνος μελιχρός, ποὺ συνοδεύει
τὴ νεκρικὴν Εὐχαριστία μὲ τὸν Παπᾶ,
σὰν μυστικὴ Φωνὴ στὸ σῶμα μου βαθειὰ
ἢ σὰν Ἐνύπνιο Γαλήνης σὲ νυχτὸς ἐρέβη,

—ὅπως καὶ νᾆναι, Σὲ ἀπεκδέχομαι, Ἰησοῦ Χριστέ,
κι' εἶναι ἀνεκλάλητο, τὸ πῶς βοσκάω σὲ λειμῶνα
χλιδῆς καὶ πραότητος, ἐγώ, ὁ παντέρημος, μὲ Σέ,
καλὰ τὴν ἄνοιξη, ἢ τὸ θέρος, ἀλλὰ καὶ μέσα στὸ χειμῶνα!

Τ. Κ. ΠΑΠΑΤΖΩΝΗΣ

'Ηλ. 'Αν. 7.14', Δ. 6.05'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 49/317
Λέοντος Πάπα Ρώμης

18

Συνεδρίασις Μελῶν Συμβουλίου Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Χυδαία γλῶσσα δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν μόνον χυδαῖοι ἄνθρωποι.
(*Λορέντζος Μαβίλης*)

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ (508—428 π.Χ.). Ἕλλην φιλόσοφος. Ἱδρυτὴς τῆς φιλοσοφικῆς διαρχίας.

'Ηλ. 'Αν. 7.12', Δ. 6.06'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 50/316
Φιλοθέης Ὁσιομάρτυρος

19

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Εργοστάσιον Βυρσοδεψίας.

ΕΡΛΙΧ Παῦλος (1854—1915). Γερμανὸς ἰατρὸς καὶ βιολόγος. Ἠρεύνησε τὴν συφιλίδα καὶ ἀνεκάλυψε τὸ φάρμακον 606. Ὑπῆρξεν ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας ἡ ὁποία ἑρμηνεύει τὰ φαινόμενα τῆς ἀνοσίας.

Οἱ ἐπιδεκτικοὶ ἀγάπης ταπεινοφροσύνης, δικαιοσύνης καὶ προόδου εὑρίσκονται εἰς περιωπήν, ἡ ὁποία δεσπόζει τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Ὁ ζῶν ἐν τῇ ἠθικῇ κατέχει ἤδη ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἰδιαιτέρας ἱκανότητας, ἃς τόσον ἐκτιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι.
(Ralf Emerson)

'Ηλ. 'Αν. 7.11', Δ. 6.07'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 51/315
Λέοντος καὶ Ἀγάθωνος

20

Μάθημα Σκοποβολῆς.
Καλλιτεχνικὴ βραδυὰ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. 'Ιωάννου Συνοδινοῦ.

Δὲν κερδίζει κανεὶς μόνον μὲ τὸ νὰ ἔχῃ δίκαιον. Πρέπει καὶ νὰ γνωρίζῃ πῶς νὰ τὸ ζητήσῃ.
(Fenelon)

ΑΜΟΥΝΤΣΕΝ Ρόουλντ (1872—1928). Νορβηγὸς ἐξερευνητής. Ἔφθασε πρῶτος εἰς τὸν Νότιον Πόλον τὸ 1911.

ΤΡΟΠΗ ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΩΝ ΕΙΣ ΟΚΑΔΑΣ

Γραμ.	100	Δράμ.	31	Χιλ)μα	40	όκ.	31,100
»	200	»	62	»	50	»	39,025
»	300	»	94	»	100	»	78,050
»	500	»	157	»	200	»	156,100
Χιλ)μα	1	»	312,5	»	300	»	234,150
»	2	όκάδ.	1,225	»	400	»	312,202
»	3	»	2,137	»	500	»	390,250
»	4	»	3,050	»	600	»	468,300
»	5	»	3,362	»	700	»	546,350
»	6	»	4,275	»	800	»	625,000
»	7	»	5,187	»	900	»	703,050
»	8	»	6,100	»	1000	»	781,100
»	9	»	7,012	»	2000	»	1562,300
»	10	»	7,325	»	3000	»	2343,300
»	20	»	15,250	»	5000	»	3906,100
»	30	»	23,175	»	10000	»	7812,200

ΤΡΟΠΗ ΟΚΑΔΩΝ ΕΙΣ ΧΙΛΙΟΓΡΑΜΜΑ

Δραμ.	100	Γραμ.	320	όκ.	50	Κιλ.	64
»	200	»	640	»	100	»	128
»	300	»	960	»	200	»	256
όκ.	1	»	1280	»	300	»	384
»	2	»	2560	»	400	»	512
»	3	»	3840	»	500	»	640
»	4	»	5120	»	600	»	763
»	5	»	6400	»	700	»	896
»	6	»	7680	»	800	»	1024
»	7	»	8960	»	900	»	1152
»	8	»	10240	»	1000	»	1280
»	9	»	11520	»	2000	»	2560
»	10	»	12800	»	3000	»	3340
»	20	»	25600	»	5000	»	6400
»	30	»	38400	»	7000	»	8960
»	40	»	51200	»	10000	»	12800

Ἡλ. Ἀν. 7.10', Δ 6.08'
Σελήνη Τ.Τ.
ΠΕΜΠΤΗ 52/314
Τιμοθέου Ὁσίου

21

Διανομὴ δωρεὰν τοῦ Γ' καὶ Δ' τεύχους τῶν «Σπουδῶν» εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους σπουδαστάς.

Ἀποστρέφου τῶν κολάκων τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους, ἐξαμβλύνοντες γὰρ τοὺς τῆς ψυχῆς λογισμούς, οὐ συγχωροῦσι τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν.

(*Φίλων*)

ΙΩΣΗΠΟΣ ὁ Μοισιόδαξ. Ἕλλην λόγιος ἀκμάσας κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα. Συνιστῶν τὴν χρῆσιν τῆς ἁπλῆς νεοελληνικῆς, κατέστη εἷς τῶν προδρόμων τοῦ δημοτικισμοῦ.

Ἡλ. Ἀν. 7.09', Δ. 6.09'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 53/313
Ἀνθούσης Μάρτυρος

22

Λῆξις προθεσμίας δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ (341 — 270 π.Χ.). Ἕλλην φιλόσοφος. Ἐδίδαξεν ὅτι τὸ μέγιστον ἀγαθὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἡδονὴ τοῦ πνεύματος, οὐχὶ ἡ σωματική.

Ἡ δυσαρέσκεια προέρχεται συχνότερον ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας μας παρὰ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας μας. (Amon)

Ἔσο ἐγκρατὴς καὶ σώφρων καὶ θὰ εἶσαι ὑγιής. (*Φραγκλῖνος*)

Ἡλ. Ἀν. 7.07', Δ. 6.10'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 54/312
Πολυκάρπου Σμύρνης

23

Ἐπίσκεψις εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ Γενικὰς Ἀποθήκας τῆς προνομιούχου Α. Ε., μὲ τὸν Καθηγητὴν κ. Ι. Φράγκον.

Ἐλευθερία χωρὶς τάξιν ἰσοῦται μὲ ἀσωτείαν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἀναρχίαν. Τάξις χωρὶς ἐλευθερίαν εἶναι μία ὑποδούλωσις, ἡ ὁποία ἐκτρέφει τὴν τυραννίαν.

(Fenelon)

ΜΠΟΥΡΖΟΥΑ Λέων (1851—1925). Γάλλος πολιτικός. Συνέταξε τὴν Συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν. Ὠργάνωσε καὶ ἡδραίωσε τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἠγωνίσθη ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης.

Ἀστικός, ἡμιαστικός κ' ἀγροτικός πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος

Ἔτος ἀπογραφ.	Ἀγροτικός	Ἡμιαστικός	Ἀστικός
1928	3,399,182	905,806	1,900,196
1940	3,861,718	1,133,047	2,350,100
1951	3,637,547	1,187,349	2,807,905

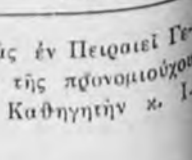

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.06', Δ. 6.11'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 55/311
τῆς 'Απόκρεω

24

'Επίσκεψις εἰς 'Εθνικὸν 'Ιστορικὸν Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου, τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.

Ματθ. κε' 31—46

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. 'Επείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. 'Επείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩι*

Ἑτοιμάζεσαι νὰ ὑποστῇς τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις σου, γεγονὸς βασικὸν διὰ τὴν ζωήν σου. Ἔχομεν πλήρη ἐπίγνωσιν τούτου, διότι οἱ ἐξετασταί σου δὲν λησμονοῦν ὅτι ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ κάποτε ἐξεταζόμενοι. Πρέπει νὰ ἀποβάλῃς πάντα φόβον καὶ νὰ προσέλθῃς μὲ ἠρεμίαν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἐξετάσεις σου. Οἱ Καθηγηταί σου εἶναι φίλοι σου καὶ χαρά των εἶναι νὰ ἐπιτύχῃς.

Ἀλλὰ πρέπει καὶ σὺ νὰ κατανοήσῃς ὅτι ἡ ἀπόκτησις τοῦ πτυχίου ἀποτελεῖ δικαίωμα μόνον διὰ τὸν ἱκανὸν σπουδαστήν.

Οὐδεὶς ἐχέφρων ἐξεταστὴς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὸν καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν ἱκανὸν ὑποψήφιον, ὅπως καὶ οὐδεὶς ἐξεταστὴς σεβόμενος τὸν ἑαυτόν του δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἕνα βαθμὸν εἰς ἕνα ἀποτυχημένον σπουδαστήν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἐλαστικότης, οὔτε κακότης, οὔτε καταστρεπτικὴ ἐπιείκεια, οὔτε ἀλόγιστος σκληρότης. Ἐν τῇ μεσότητι παραμένει πάντοτε ἡ ἀρετή. Κρίνομεν ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς ἐπιτρεπομένης ἐπιεικείας καὶ μιᾶς λελογισμένης αὐστηρότητος. Κατανοοῦμεν πλήρως ὅτι σκοπὸς τῶν ἐξετάσεων εἶναι νὰ πληροφορηθῶμεν, ἐὰν κατεβλήθη ἡ δέουσα ἐκ μέρους τοῦ σπουδαστοῦ προσπάθεια νὰ ἀντιληφθῇ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν θεμάτων καὶ νὰ διαπιστώσωμεν, ἐὰν ἀπέκτησε τὴν δέουσαν ἱκανότητα σκέψεως, ἐὰν κατενόησε τὸν μηχανισμὸν τῶν διαφόρων τρεχόντων προβλημάτων. Δὲν χανόμεθα εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ δὲν πνίγομεν τοὺς σπουδαστὰς εἰς τὴν ἀτέρμονα θάλασσαν τῶν ὑποσημειώσεων τῶν βιβλίων μας. Δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφούς, οὔτε ἀναμηρυκαστὰς τῶν ὁρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον. Εἶναι, ὄντως, πολὺ μεγάλη ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἷς ὑποψήφιος.

. . . .

Πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὡραίαν φράσιν τοῦ S. Wright: «ἡ θέσις πρέπει νὰ ζητῇ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν» διότι, δυστυχῶς, πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ θεσιθῆραι, ὀλίγοι ὅμως ἔχουν τὰ πραγματικὰ προσόντα δι' ἑκάστην θέσιν. Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργῶμεν πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι κοινὴ δημαγωγία· καὶ ὅπως λέγει ὀρθῶς ὁ λόρδος Brochain: «ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἔχῃ σκοπὸν νὰ μορφώνῃ νέους, ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὁδηγηθοῦν ἀπὸ τὸν χείριστον, νέους ἱκανοὺς νὰ κυβερνηθοῦν, ἀλλὰ ἀνικάνους νὰ ὑποδουλωθοῦν».

. . . .

Φυσικὰ μὴ στηρίζεσαι εἰς πλάγια μέσα. Ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀποτελεσματικά, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐρεθίζουν—καὶ δικαίως—τοὺς ἐξεταστάς. Ἡ τυχὸν χρησιμοποίησίς των διαφθείρει καὶ ὑποβιβάζει τοὺς πάντας: σέ, ἡμᾶς, τοὺς τρίτους. Δημιουργεῖται φαῦλος φαύλων κύκλος. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον, καὶ εἶναι τόσον ὑποτιμητικὸν δι' ὅλους, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν Σχολήν μας, ἡ ὁποία φιλοδοξεῖ πρὸ παντός, νὰ δημιουργήσῃ νέους μὲ ἦθος.

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ τίτλου πρέπει νὰ εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνον ἀναγνώρισις, διαπίστωσις καὶ ἐπιβράβευσις τῶν πνευματικῶν σου ἐφοδίων. Ἡ Σχολή, κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ τόσον μεγάλου, τόσον ὑψηλοῦ καὶ τόσον σπουδαίου αὐτοῦ λειτουργήματος, καυχᾶται ὅτι ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της καὶ τῆς ἀποστολῆς της. Τὸ πτυχίον εἶναι ἓν συμβόλαιον μεταξὺ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Σχολῆς. Ἀλίμονον, ἐὰν ἡ Σχολὴ δὲν ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι, γεννῶνται ἐκ συμβολαίου τοιαύτης ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας.

Δι' αὐτὸ πρέπει εἰς τὰς ἐξετάσεις νὰ προσέρχωνται μόνον οἱ ἄξιοι, καὶ αὐτοὶ τότε πρέπει νὰ ἔχουν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ὅτι θὰ ἐξετασθοῦν μὲ ἀνθρωπιὰν καὶ θὰ κριθοῦν μὲ δικαιοσύνην.

---

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Ἡλ. Ἀν. 7.05', Δ. 6.12'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 56/310
Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπ.

25

Ἔναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων δι' ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν διδάκτρων.

Ὅταν ἡ ἀπόφασις ληφθῇ, τὸ ἥμισυ τῆς δυσκολίας ἔφυγεν. (Ντὲ Φοντάνα)

Ὁ θεραπεύων ἀσθένειαν εἶναι ἱκανώτερος ἰατρός· ἀλλ' ὁ προλαμβάνων αὐτὴν ἀσφαλέστερος. (Φοῦλλερ)

ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ Κυριάκος (Δομένικος) Γκρέκο (1545—1614) Ἕλλην ζωγράφος. Τὰ ἔργα του ἡ «Ἁγία Οἰκογένεια» κ.ἄ. ἔχουν πνευματικότητα καὶ μεγάλην ἐκφραστικὴν δύναμιν.

Ἡλ. Ἀν. 7.03', Δ. 6.13'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 57/309
Πορφυρίου καὶ Φωτεινῆς

26

Δωρεὰν διανομὴ τοῦ 20οῦ τεύχους τῶν «Νέων τῆς Α.Σ.Β.Σ.».
ΣΤ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

ΑΜΠΝΤ Λατὶφ (1161—1231). Ἄραψ ἰατρὸς καὶ γεωγράφος.

Ὁ χρόνος εἶναι βότανον ποὺ θεραπεύει ὅλα τὰ νοσήματα. (Φραγκλῖνος)

Ἡλ. Ἀν. 7.02', Δ. 6.14'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 58/308
Προκοπίου Ὁσίου

27

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσιον τῆς Α.Β.Ε.Σ. «Παπαστράτος». — Κινηματογραφικὴ προβολὴ τουριστικοῦ περιεχομένου. — Ἐπίσκεψις εἰς Ὀλυμπιεῖον, Πηγὴν Καλλιρόης.

Ἡ ἀληθινὴ ἀξία εἶναι σὰν τὸ ποτάμι· ὅσον βαθύτερον εἶναι τόσον ὀλιγώτερον θόρυβον κάμνει. (Λόρδος Χάλιφαξ)

ΖΟΛΙΟ—ΚΙΟΥΡΙ Εἰρήνη (1897—1955). Γαλλὶς φυσικός. Ἔκανε ἀξιοσημειώτους ἐρεύνας ἐπὶ τῆς φυσικῆς τοῦ πυρῆνος.

Ἡλ. Ἀν. 7.01', Δ. 6.15'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 59/307
Βασιλείου τοῦ Ὁσίου

28

Ἔναρξις πτυχ. ἐξετάσεων (β' περιόδ). Ἐξέτασις εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Ἐπιχειρήσεων.—Λῆξις τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς β' δόσεως διδάκτρων.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ (436—338 π.Χ.) Ἀθηναῖος ρήτωρ. Προέτρεπε τοὺς Ἕλληνας νὰ ἑνωθοῦν κατὰ τῶν βαρβάρων. Σώζονται πολλοὶ λόγοι του.

Τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι πικραί, ὁ δὲ καρπὸς γλυκύς. (Ἰσοκράτης)

Μὲ τὸ χρῆμα δὲν ἀγοράζονται αἱ ἀνάγκαι τῆς ψυχῆς. (Θορὼ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 31/1/57 Δρ.	Ἔξοδα Φεβ/ρίου Δρ. ....
Ἔσοδα Φεβ/ρίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΣΟΦΟΚΛΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τὸ θέμα τῆς παιδείας ἀποτελεῖ τὸ κρισιμώτερον θέμα τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισίν του ἐξαρτᾶται ὄχι μόνον ἡ ἐξέλιξίς μας μέσα εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ στοιχειώδης ἐπιβίωσίς μας ὡς χώρας καὶ ὡς φυλῆς.

Πράγματι αἱ μεταπολεμικαὶ πρόοδοι καὶ ἐξελίξεις ἔχουν ἐπιβάλει μίαν τεχνοκρατικὴν ἀντίληψιν, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ξένη καὶ ἡ παιδεία μας καὶ γενικώτερα ἡ Ἑλληνικὴ ζωή. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἡ βιομηχανικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐνῷ θὰ περιορίσῃ τὴν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν παράλληλα θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἐργάτην μιᾶς βιομηχανίας γνώσεις καὶ προπαίδευσιν ἀσυγκρίτως ὑψηλοτέρας ἀπὸ τὸ σημερινὸν ἐπίπεδον. Τέλος ἡ προϊοῦσα ἀλληλοεξάρτησις καὶ ἀλληλοεπίδρασις τῶν διαφόρων οἰκονομιῶν δημιουργοῦν εἰς τὴν πλέον περιωρισμένην ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τελευταῖον ὑπάλληλον προβλήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ παρελθὸν ὄχι μόνον δὲν ἀντιμετώπιζαν ἀλλ' οὔτε κἂν ἐφαντάζοντο.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτοὺς εἶναι προφανὲς ὅτι χρειάζεται μία ριζικὴ ἀναθεώρησις τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος καὶ μία πλήρης προσαρμογή του πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας καὶ περιστάσεις. Διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει κινδυνεύομεν νὰ κατολισθήσωμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον ἑνὸς λαοῦ δευτέρας κατηγορίας καὶ νὰ ἴδωμεν τὴν οἰκονομίαν μας νὰ μεταμορφώνεται εἰς ἀποικιακήν.

Δὲν παραγνωρίζω, βεβαίως, τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ κλασσικὴ παιδεία καὶ δὲν λησμονῶ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐξ ἄλλου δὲν προτείνω τὴν κατάργησιν, ἀλλὰ τὴν συμπλήρωσίν της. Παράλληλα πρὸς τὸ κλασσικὸν Γυμνάσιον εἶναι ἀνάγκη νὰ λειτουργήσουν καὶ Τεχνικαὶ Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαί, ἱκαναὶ νὰ ἐπανδρώσουν μὲ συγχρονισμένα στελέχη τὴν βιομηχανικήν μας ἐξέλιξιν καὶ γενικώτερα τὴν οἰκονομίαν μας. Ὁ βαθμιαίως πραγματοποιούμενος ἐξηλεκτρισμὸς τῆς χώρας θὰ χρειασθῇ χιλιάδας τεχνικῶν μέσης μορφώσεως ὄχι μόνον εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ ἐργοστάσια, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὕπαιθρον. Τέλος ἰδιαιτέρα προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀγροτικόν μας κόσμον, τὴν μεγάλην αὐτὴν δεξαμενὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἀντλεῖ ὁλόκληρον τὸ δυναμικόν του. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σταματήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας, ἡ δημιουργία νέου πνευματικοῦ προλεταριάτου καὶ ἡ ἐπαιτεία διὰ μίαν θέσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Βεβαίως ἡ μεταρρύθμισις τῆς παιδείας μας δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ μεταμορφώσῃ τὸν σημερινὸν χαρακτῆρα τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας. Παράλληλα ὅμως πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὸν ἀγροτικὸν τομέα χρειά-

ζεται καὶ ἡ ἄμεσος δημιουργία τοῦ ἀντιστοίχου ἐκπαιδευτικοῦ πλαισίου. Ἂν τὰ παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν μας δὲν ἀγαπήσουν τὴν ὕπαιθρον, ἂν δὲν διδαχθοῦν τὸν καλλίτερον καὶ πρακτικώτερον τρόπον ἀξιοποιήσεώς της καὶ γενικώτερα ἂν δὲν τοὺς ἐμπνεύσωμεν ἐγκαίρως τὴν πίστιν εἰς τὴν δυνατότητα μιᾶς πολιτισμένης ἐξελίξεώς της κτίζομεν κυριολεκτικῶς ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Εἰς τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμάς, ποὺ γράφονται διὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Σπουδαστοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ., δὲν ὑπάρχει περιθώριον δι' εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν ἑνὸς πλήρους προγράμματος συγχρονισμοῦ τῆς παιδείας μας. Ἐπωφελοῦμαι ὅμως τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐκθέσω μερικὰς γενικὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ θέματος. Παράλληλα θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ συγχαρῶ τὴν Α.Σ.Β.Σ. διὰ τὴν ὅλην δρᾶσιν της εἰς τὸν τομέα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας μεταρρυθμίσεως. Ἡ εἰσαγωγὴ παρ' αὐτῆς τόσων νέων μαθημάτων, ξένων μέχρι σήμερον πρὸς τὴν ἀνωτάτην παιδείαν μας, ἡ δραστηριότης της ἐπὶ παντὸς θέματος ἀναφερομένου εἰς τὴν καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ οἰκονομικοῦ μας δυναμικοῦ, ὁ μικτός της χαρακτὴρ ὡς ἐπαγγελματικῆς καὶ συγχρόνως θεωρητικῆς Σχολῆς καὶ αἱ τόσαι ἄλλαι ἐκδηλώσεις διὰ δημοσιευμάτων, διαλέξεων κ.λ.π. σχετικὰ μὲ ὅλα τὰ ζωντανὰ προβλήματα τῆς Χώρας τῆς δίδουν ἕνα ἀναμφισβήτητον πρωτοποριακὸν χαρακτῆρα. Ἀποτελεῖ ἕνα παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Ἀθῆναι 15-12-1956

ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΔΗΓΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Οἱ Καθηγηταί σας ὄχι μόνον σᾶς μεταδίδουν γνώσεις, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁδηγοί σας, σύμβουλοί σας, φίλοι σας. Εἶναι μὲ μίαν λέξιν: Διδάσκαλοί σας καὶ ἡ λέξις αὐτὴ συμβολίζει ὄχι μόνον τὸ ἐνδιαφέρον των νὰ μορφωθῆτε ἀλλὰ καὶ τὴν στοργὴν των διὰ νὰ προκόψετε εἰς τὴν ζωήν σας. Ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτούς. Ὅπως σᾶς ἀγαποῦν, ὀφείλετε νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε. Ὅπως φροντίζουν διὰ σᾶς, ὀφείλετε νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδίδετε, σεβόμενοι αὐτούς. Ὁ τιμῶν τὸν Διδάσκαλόν του, τιμᾷ τὸν ἑαυτόν του. Ἡ ἐντολὴ λέγει «τίμα τοὺς γονεῖς σου». Οἱ Διδάσκαλοι εἶναι οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται, μὲ μυρίας, τῷ ὄντι, δυσκολίας, νὰ σᾶς δώσουν τὸ «εὖ ζῆν»

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, τὰ γεωργικὰ ζητήματα ἑλκύουν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχήν μας. Ὁ κυριώτερος ὅμως λόγος ἑδρεύει εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ γεωργία συνιστᾷ τὴν γονιμωτέραν πηγὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου. Ἡ χρονολογικῶς πρώτη τῶν ἀναγκῶν μας, ἡ ἀνάγκη τῆς διατροφῆς, ἱκανοποιεῖται διὰ τῆς γεωργίας. Ἀπὸ τὴν γεωργία ἀντλοῦμεν, πρὸς τούτοις τὰς πρώτας ὕλας, ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαίων εἰς ἡμᾶς εἰδῶν ἐνδύσεως, ὑποδήσεως κ.τ.λ. Ὅθεν, φανερὸν εἶναι ὅτι ἡ γεωργία δύναται νὰ διεκδικῇ τὰ πρωτεῖα ἐν σχέσει πρὸς ὅλας τὰς ἄλλας μορφὰς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Χώρας μας. Βεβαίως τὰ ζητήματα τῶν πρωτείων, θεωρητικῶς ἀντιμετωπιζόμενα, παρέχουν πολλάκις ὑλικὸν δι' ἀτέρμονας καὶ ἀγόνους συζητήσεις. Εἰς τὴν πρᾶξιν ὅμως, τέμνονται ταῦτα, εἰς ἑκάστην χώραν, σύμφωνα μὲ τὰς κρατούσας συνθήκας τῆς ἐθνικῆς ζωῆς.

Λοιπόν, τί βλέπομεν εἰς τὸν τόπον μας; Βλέπομεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι οὐσιωδῶς ἀγροτικός. Κατὰ τὴν στατιστικήν, 4.830.000 ψυχῶν, περίπου, ζοῦν ἀπὸ εἰσόδημα γεωργικόν. Παρατηροῦμεν, δηλαδή, ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων προσώπων, τὰ ἀγροτικὰ ἐπαγγέλματα προηγοῦνται ὅλων τῶν ἄλλων ἐπαγγελμάτων. Εἶναι ἄρα ἡ ἀγροτική μας τάξις ἡ πολυαριθμοτέρα καὶ δικαιοῦται, ἐπομένως, ὡς τοιαύτη, νὰ κατέχῃ θέσιν ἐξέχουσαν εἰς τὰς ἀπασχολήσεις τῶν κυβερνητικῶν καὶ πολιτικῶν ἐν γένει παραγόντων τῆς Χώρας.

Ἡ ὀρθότης τῆς ἀπόψεως ταύτης γενομένη, εὐτυχῶς, συνείδησις τοῦ Ἕλληνος νομοθέτου, προκαλεῖ, ἤδη ἀπὸ πολλοῦ, τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ εἰς ταύτην διακονοῦντος μέρους τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι, διὰ τοῦτο, μακρὸς καὶ πλούσιος ὁ κατάλογος τῶν νομοθετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν, κατὰ καιρούς, διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας καταβαλλομένης οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Παρὰ ταῦτα, ἡ γεωργία μας, σχεδόν, διατελεῖ ὑπὸ χρονίαν κρίσιν. Δὲν ἀμείβονται οἱ καρποὶ αὐτῆς. Οἱ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι γίνονται πρόξενοι τοῦ ἀποτελέσματος τούτου, εἶναι κυρίως δύο:

Ὁ πρῶτος παράγων συνδέεται πρὸς τὸν συναγωνισμὸν τῶν ἄλλων Χωρῶν. Πράγματι, αἱ ἄλλαι Χῶραι παράγουσαι διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τελειοτέρων τεχνικῶν μεθόδων καὶ μικρότερον ἔχουσαι κόστος παραγωγῆς, συναγωνίζονται ἀποτελεσματικῶς τὰ γεωργικά μας προϊόντα ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀγορᾶς, προκαλοῦσαι μεγάλην πτῶσιν τῶν τιμῶν αὐτῶν. Ὑπάρχει, διὰ τοῦτο, ζήτημα προστασίας τῆς ἑλληνικῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ τοῦ γενικοῦ συναγωνισμοῦ.

Ὁ δεύτερος παράγων, ὁ ὁποῖος καταδικάζει τὴν γεωργίαν μας εἰς τὴν

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (εἰς χιλ. μ. τόννων)

Ἔτη	Σῖτος	Ὄρυζα	Βάμβαξ	Καπνὰ	Γεώμηλ.	Λαχαν.	Σταφὶς	Ἔλαιον	Ἑσπερδ.	Ὄσπρια
1938	768	4	44	61	148	319	187	125	55	46
1948	800	9	35	37	319	508	100	52	101	58
1949	839	21	48	46	394	714	126	249	121	72
1950	850	32	79	58	347	736	117	42	121	62
1951	930	56	89	63	412	799	107	156	142	72
1952	1.050	75	77	42	453	807	114	78	160	58
1953	1.400	66	95	61	445	891	123	175	179	82
1954	1.219	86	128	67	442	970	112	124	196	92
1955	1.200	62	189	97	438	;	95	104	183	;

πραγματοποίησιν μικρῶν εἰσοδημάτων, ἔχει τὴν πηγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἰσχυρὸν προστατευτισμὸν πρὸς τὸν ὁποῖον στρέφεται ἡ ἐμπορικὴ πολιτικὴ τῶν ἄλλων Χωρῶν καὶ εἰς τὸν συνεπείᾳ τοῦ προστατευτισμοῦ τούτου συνήθη ἀποκλεισμὸν τῶν ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ξένων ἀγορῶν. Ἡ Ἑλλὰς παράγει ὡς γνωστόν, μεγάλας ποσότητας γεωργικῶν προϊόντων ἐκ τῶν λεγομένων εὐγενῶν. Παράγει δηλονότι ἡ Ἑλλὰς μεγάλας ποσότητας καπνοῦ, σταφίδος, σύκων καὶ ἄλλων τινῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα, λόγῳ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἀπορροφήσεώς των ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἀγορᾶς, προορίζονται, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτῶν, δι' ἐξαγωγήν. Ἀλλ' ἡ ἐξαγωγὴ τῶν προϊόντων τούτων παρακωλύεται μεγάλως ἀπὸ τὴν ἐθνικιστικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῶν ἄλλων Χωρῶν. Ἡ πολιτικὴ αὕτη τῶν ξένων Χωρῶν περιορίζει τὰς γεωργικάς μας ἐξαγωγάς, ἕνεκα δὲ τούτου, ὁλόκληρος ἡ οἰκονομία τῆς Χώρας εἰς ἀτονίαν περιπίπτει. Σημειοῦται μείωσις του εἰσαγομένου συναλλάγματος καὶ ἀπειλὴ κατὰ τῆς νομισματικῆς σταθερότητος ἐγείρεται. Μὲ τὴν δημιουργουμένην, ἐξ ἄλλου, ἀνισορροπίαν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν, ἀποβαίνει προβληματικὴ ὄχι μόνον ἡ εἰσαγωγὴ των ἀναγκαίων βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ τῶν διὰ τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν χρησίμων ὑλῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ σιτηρῶν. Ἐντεῦθεν, ἡ ἀνάγκη τῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἥτις εἰδικευμένη οὖσα εἰς τὴν παραγωγὴν προϊόντων προοριζομένων, κατ' ἐξοχὴν δι' ἐξαγωγήν, περιέρχεται εἰς κατάστασιν μαρασμοῦ ὅταν αἱ πελάτιδές μας χῶραι περιορίζουν ἢ καταργοῦν τὰς παραγγελίας των.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, δύο καθίστανται τὰ κύρια ἀντικείμενα τῆς ἀγροτικῆς μας πολιτικῆς: Πρῶτον, ἡ πολιτικὴ τῆς αὐταρκείας καὶ ἡ προσπάθεια τῆς ἐξασφαλίσεως ἐργασίας εἰς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς ὑπαίθρου· δεύτερον, ἡ πολιτικὴ τῆς διατηρήσεως καὶ προωθήσεως τῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ κυρίως ἡ δημιουργία ὅρων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιτρέπουν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γεωργίαν νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς κρατούσας ἑκάστοτε εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, συνθήκας.

Ὑπεράνω ὅμως τῆς πολιτικῆς ταύτης τίθεται ἡ πολιτικὴ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τῆς γεωργικῆς μας οἰκονομίας ἐν τῷ συνόλῳ του, συνισταμένου εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους παραγωγῆς. Πρέπει δὲ νὰ τονισθῇ ἀμέσως ὅτι, διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, πολλαὶ καταβάλλονται προσπάθειαι.

Σήμερον, ἡ γεωργία μας παρουσιάζει ἀνάπτυξιν ἐπαινετήν. Τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονὸς ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν ἀνανέωσιν καὶ τὸν συγχρονισμὸν τοῦ τεχνικοῦ της ὁπλισμοῦ,τὰς ἐφαρμοζομένας τελειοτέρας καλλιεργητικὰς μεθόδους καὶ γενικώτερον εἰς τὰς γενομένας μεγάλας ἐπενδύσεις κεφαλαίων εἰς τὴν γῆν. Ὀφείλεται ὅμως καὶ εἰς τὸν ἐξαιρετικὸν δυναμισμὸν τῶν αὐτονόμων ἀγροτικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

Ἀλλὰ τὸ περισσότερον σπουδαῖον εἶναι τοῦτο: ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἀνάπτυξις τῆς γεωργίας κατέστη ὁ οὐσιαστικώτερος καὶ ὁ ἀποφασιστικώτερος συντελεστὴς εἰς τὴν ἐπίτευξιν οἰκονομικῆς σταθερότητος καὶ συναλλαγματικῆς βελτιώσεως εἰς τὴν Χώραν: Δύναται δὲ νὰ προσδοκᾶται ἐκ τῶν περαιτέρω προόδων αὐτῆς, ἐν συνδυασμῷ δὲ καὶ μὲ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν, ἡ ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου πραγματοποίησις τῆς ἰσορροπίας τῆς οἰκονομίας ἡμῶν.

Κ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ

Ὁ ρόλος τῆς μηχανῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἀπολυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἐξαντλητικὸν μόχθον. Ἡ μηχανὴ ἐπίσης ἀπελευθερώνει τὴν ἀνθρωπίνην ἐνέργειαν, ἡ ὁποία δύναται πλέον νὰ ἀναπτύξῃ τὰς διανοητικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις της, νὰ βοηθήσῃ ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν ὑψηλῶν περιοχῶν τῆς σκέψεως, καὶ πραγματοποιήσῃ οὕτω τὴν ἀνωτέραν δρᾶσιν.

Ἡ μηχανὴ εἶναι τὸ σύμβολον τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς φύσεως, ἡ ὁποία τὸν περιστοιχίζει.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν αἱ Ὧραι, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν—Εὐνομία, Δίκη, Εἰρήνη—, ἦσαν θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος καὶ ἦσαν οἱ φύλακες τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ, τὰς ὁποίας ἤνοιγον ἢ ἔκλειον μὲ τὴν συστολὴν ἢ διαστολὴν ἑνὸς νέφους ἔμπροσθεν τοῦ Ὀλύμπου. Τὸ ὄνομά των σημαίνει τὴν καλλονὴν εἰς τὴν ἀκμήν της (ὥρα). Εἰς τὰς Ἀθήνας τὰς ἐλάτρευον μὲ τὰ ὀνόματα Θαλὼ καὶ Καρπώ· τῆς πρώτης ὑπενθυμιζούσης τὴν βλάστησιν τῆς ἀνοίξεως καὶ τῆς δευτέρας τοὺς καρποὺς τοῦ θέρους. Αἱ Ὧραι ἀπεικονίζοντο χορεύουσαι, κρατοῦσαι κλάδους καὶ ὀπώρας.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ὡς εἶναι ἡ διάφορος διάρκεια τῶν ἡμερῶν, ἡ διάφορος ἔντασις φωτισμοῦ καθὼς καὶ τῆς θερμότητος κ.ἄ. ἐξηγοῦνται διὰ τοῦ σχήματος τῆς τροχιᾶς τῆς Γῆς περὶ τὸν Ἥλιον.

Ἡ Γῆ περιφερομένη περὶ τὸν Ἥλιον διαγράφει τροχιὰν γνωστὴν μὲ τὸ ὄνομα «ἔλλειψις». Ἰδέαν δὲ ταύτης λαμβάνει κανεὶς ἐὰν παρατηρήσῃ περιφέρειαν κύκλου ὄχι καθέτως πρὸς τὸ ἐπίπεδόν της ἀλλὰ λοξῶς. Ἐξ ὅλων τῶν εὐθυγράμμων τμημάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν τὰ ἄκρα τους ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως, ὑπάρχει ἓν μικρότερον ὅλων καὶ ἓν μεγαλύτερον, καλούμενα ἀντιστοίχως μικρὸς καὶ μεγάλος ἄξων. Ἐπὶ δὲ τοῦ τελευταίου ὁρίζονται καταλλήλως δυὸ σημεῖα καλούμενα «ἑστίαι» τῆς ἐλλείψεως· εἰς μίαν τῶν ἑστιῶν τῆς ἐλλειπτικῆς τροχιᾶς τῆς Γῆς εὑρίσκεται ὁ Ἥλιος. Τὰ δύο ἄκρα τοῦ μεγάλου ἄξονος καλοῦνται «ἡλιοστάσια» (τὸ ἓν «περιήλιον» καὶ τὸ ἄλλο «ἀφήλιον»), τὰ δὲ τοῦ μικροῦ «ἰσημερίαι» (ἡ μία «ἐαρινή» καὶ ἡ ἄλλη «φθινοπωρινή»).

Λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ ἄξων τῆς ἡμερησίας περιστροφῆς τῆς Γῆς δὲν σχηματίζει ὀρθὴν γωνίαν μὲ τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐλλειπτικῆς περὶ τὸν Ἥλιον τροχιᾶς της, εἰς τὴν θέσιν μὲν τῆς ἐαρινῆς καθὼς καὶ τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας, ὁ κύκλος φωτισμοῦ διέρχεται διὰ τῶν δύο πόλων καὶ ἡ ἡμέρα εἶναι ἴση πρὸς τὴν νύκτα διὰ πάντας τοὺς τόπους τῆς Γῆς· κατὰ τὰς θερινὰς τροπὰς ὅμως αἱ περὶ τὸν Β πόλον Χῶραι εἶναι ἐστραμμέναι πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ ἔχουσι διαρκῶς ἡμέραν, αἱ δὲ περὶ τὸν νότιον πόλον ἔχουσι νύκτα.

Κατὰ τὴν ἡμερησίαν περιστροφὴν τῆς Γῆς ὅλοι οἱ τόποι τοῦ Β ἡμισφαιρίου, εὑρίσκονται ἐπὶ περισσότερον χρόνον εἰς τὴν φωτεινὴν ζώνην καὶ ἔχουν ἡμέραν μεγαλυτέραν τῆς νυκτός.

Ἡ Γῆ κινεῖται ταχύτερον περὶ τὸ περιήλιον, καὶ βραδύτερον περὶ τὸ ἀφήλιον, διὰ τοῦτο αἱ ἐποχαὶ δὲν εἶναι ἴσαι· τὸ ἔαρ ἰσοῦται πρὸς 92 ἡμ. 20 ὥρ., τὸ θέρος πρὸς 93 ἡμ. 15 ὥρ., τὸ φθινόπωρον πρὸς 89 ἡμ. 19 ὥρ., καὶ ὁ χειμὼν πρὸς 89 ἡμ. Τὸ ἔαρ ἄρχεται τὴν 21 Μαρτίου,

ΑΝΟΙΞΗ

Καὶ νά, φουντώνει ἡ ἄνοιξη!
Τὸ νέο μπουμπούκι δένει.
Χύνεται ἡ μεγαλόπνοη
καὶ λιγοθυμισμένη
αὔρα ἀπὸ τὰ τετράψηλα,
καὶ κρυφαναστενάζοντας
λυγάει τὰ κυπαρίσσια.
Οἱ ἴσκιοι ἀλαφρώνουνε, οἱ αὐγές,
καὶ ἡ πελαγίσια
ριπὴ ἀνασταίνει τ' ἀφρολούλουδα
στὰ διάφανα τετράβαθά της πλάτια·
ἀπὸ τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλη νύχτα
ἀνοίγονται,
σκεπάζονται, ψηλά, τὰ μονοπάτια...

Καὶ νά, φουντώνει ἡ ἄνοιξη!
Παντοῦ ὁ λαός, νὰ δράξει τὴ μανία
τὴν ἱερή, ποὺ ἀνάτρομη
σκορπάει στὰ τετραπέρατα ἁρμονία,
κι ἀπ' τὸν ἀγώνα τοῦ κορμιοῦ,
τοῦ νοῦ, τοῦ δέντρου
ὑψώνει ἀντάμα,
σὲ βύθη ἀϊτίσια, ἀθώρητα,
τὸ μέγα τῆς χαρᾶς τὸ θάμα!

ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

τὸ θέρος τὴν 21 Ἰουνίου, τὸ φθινόπωρον τὴν 23 Σεπτεμβρίου καὶ ὁ χειμὼν τὴν 22 Δεκεμβρίου. Γίνεται ὅμως διάκρισις μεταξὺ ἀστρονομικοῦ καὶ μετεωρολογικοῦ ἔαρος π.χ., διότι τὸ δεύτερον ἐξαρτᾶται, ὅσον ἀφορᾶ τὴν τοποθέτησίν του εἰς τὸν χρόνον, ἐκ διαφόρων τοπικῶν παραγόντων· εἰς τὴν εὔκρατον ζώνην τοῦ Β ἡμισφαιρίου π.χ., τὸ ἔαρ περιλαμβάνει τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον, συμπίπτουν περίπου μὲ τὸ ἀστρονομικόν.

Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ ἔαρος ἐν Ἀθήναις (κατὰ τὰ ἔτη 1954-1956) εἶναι 16 ο)ο Κελσίου, εἶναι δὲ ἡ ἐποχὴ ἡ ὁποία παρουσιάζει παντοῦ τὴν περισσοτέραν γλυκύτητα, ἀνανεώνουσα ὅλους τοὺς ζῶντας ὀργανισμοὺς καὶ δίδουσα ἐκ νέου κίνησιν εἰς ὅσα εἶχεν ἀκινητοποιήσει ἡ χειμερινὴ νάρκη. Διὰ τοῦτο τὸ ἔαρ πολὺ ὑμνήθη ὑπὸ λεγεώνων καλλιτεχνῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

ΤΩΡΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ...

Τώρα ἀνοιξιάτικο καθὼς
ἀνάβρυσες ἀπ' τὴν καρδιά μου,
πέτα, τραγούδι μου, στὸ φῶς.
πέτα τριγύρω καὶ μακριά μου.

Ὡς τὴ χαρὰ τῆς ἐξοχῆς
τὴν ἠχηρὴ χαρά σου φέρε,
κ' ἕνα τριαντάφυλλο ἂν ἰδῆς,
πές του ἀπὸ μέρους μου τὸ
|χαῖρε.

H. HEINE

ΑΝΟΙΞΗ

Τώρα τὰ λουλούδια ποὺ εἶνε
Δροσισμένα μυρωμένα,
Ὅπως ἄλλοτε μ' ἐμένα,
Τρέξε μόνη στοὺς ἀγρούς.

Ἴδια σὰν καὶ τότε γίνε,
Ἕναν κόσμο ἀνθάκια κόψε,
Καί μ' αὐτὰ ράνε μ' ἀπόψε,
Ὅπως ραίνουν τοὺς νεκρούς...

ΜΙΛΤ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΕΑΡΙΝΟ

Ὢ ἐκεῖνο τὸ ἄλαλητο στὴν ἄνοιξη,
μές στὴ γλυκιά, τὴν ἀπαλὴ λαχτάρα.
Ὢ ! ἕνα πουλάκι μέσα μου λαλεῖ
καὶ τρέμει, φτερουγίζει, λαχταρεῖ,
κάτι ἀπαλὸ κι ἀπόκοσμο πολύ...
Καὶ νιώθοντας πὼς κάτι τὸ καλεῖ
ἔξω ἀπ' τὸν ἑαυτό μου κι' ἀπ' τὴ φύση,
καὶ θαρρώντας πὼς ἄκουσε φωνούλα,
τρέμει, σάμπως στὸ λούλουδο ἡ δροσούλα,
καὶ κοντεύει νὰ φύγει ἀπ' τὴν ψυχή μου
καί, πετώντας στὰ μάκρη τῆς Ἀβύσσου,
νὰ γίνει Χερουβεὶμ τοῦ Παραδείσου...

Ρ. ΦΙΛΥΡΑ

ΑΝΟΙΞΗ

Στὸν κῆπο ἀπόψε μοῦ μιλεῖ μιὰ νέα μελαγχολία.
Χλωμαίνει κάποια μυγδαλιὰ τὸ ἀνθοχαμόγελό της
στοῦ βάλτου τὸ θολὸ νερό. Κ' ἡ θύμηση τῆς νιότης
σαλεύει τόσο θλιβερὰ τὴν ἄρρωστη ἀκακία.

Ἐξύπνησε μιὰ κρύα πνοὴ μὲς στὴ σπασμένη σέρρα·
τὰ μπουγαρίνια εἶναι νεκρὰ καὶ κάσα ἡ κάθε γλάστρα.
Τὸ κυπαρίσσι, ἀτέλειωτο σὰ βάσανο, πρὸς τ' ἄστρα
σηκώνει τὴ μαυρίλα του διψώντας τὸν ἀέρα.

Καὶ πᾶνε, πένθιμη πομπὴ λές, τῆς δεντροστοιχίας
οἱ πιπεριὲς καὶ σέρνονται τὰ πράσινα μαλλιά τους.
Οἱ δυὸ λατάνιες ὕψωσαν μὲς στὴν ἀπελπισιά τους
τὰ χέρια. Κ' εἶναι ὁ κῆπος μας κῆπος μελαγχολίας.

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τουρισμός εἶναι ἡ μετακίνησις προσώπων ἐντός τῆς αὐτῆς χώρας ἢ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, χάριν ψυχαγωγίας, σπουδῶν, θεραπείας καὶ ἄλλων λόγων, πάντως μὴ κερδοσκοπικῶν. Ὁ τουρισμός δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὁποία συγκεντρώνει ὡρισμένα προσόντα καὶ προϋποθέσεις τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀνεκτίμητον τουριστικόν κεφάλαιον. Εἰδικώτερον :

1) Ἡ Ἑλλὰς διαθέτει φύσιν μὲ ἀπαράμιλλα θέλγητρα. Ἄπειρα γραφικὰ νησιὰ μὲ τὰς ἰδιοτυπίας ἑκάστου, βουνὰ ἐφάμιλλα μὲ τὰ ἐλβετικά, ἀξιολόγους ἰαματικὰς πηγάς, δυναμένας νὰ ὀργανωθοῦν εἰς συγχρόνους λουτροπόλεις κλπ.

2) Τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα τὴν καθιστοῦν προνομιοῦχον. Τὸ καλοκαίρι δὲν εἶναι βαρὺ καὶ ὁ χειμὼν εἶναι ἤπιος ἐνῷ συνεχῶς ὁ οὐρανὸς εἶναι γαλάζιος μὲ λαμπρὸν ἥλιον καὶ τὴν γνωστὴν φωτεινότητα τῆς ἀτμοσφαίρας.

3) Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἶναι προνομιακή, εὑρισκομένη εἰς τὸ σταυροδρόμιον τριῶν ἠπείρων καὶ ἀποτελοῦσα κόμβον τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν.

4) Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πλουσία εἰς ἀξιοθέατα μνημεῖα τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ καὶ παγκοσμίου ἱστορίας. Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ἰδίως παρέχει ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον εἰς πάντα πολιτισμένον ἄνθρωπον ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν κοιτίδα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοὺς τόπους ὅπου διεδραματίσθησαν κοσμοϊστορικὰ γεγονότα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι καὶ τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

5) Τὸ πνεῦμα φιλοξενίας, τὸ γνήσιον αὐτὸ ἀπὸ ἀρχαίας κληρονομίας προσὸν τοῦ Ἕλληνος, συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν εὐχαρίστου διὰ τὸν ξένον ἀτμοσφαίρας.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁ τουρισμός τόσον ὁ ἐξωτερικὸς ὅσον καὶ ὁ ἐσωτερικός, δύναται νὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὸν πλουτοπαραγωγικὸν πόρον, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ εἶναι ἀπὸ ἄλλων ἀπόψεων εὐεργετικὸς διὰ τὸν τόπον. Οὕτω :

1) Συντελεῖ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ βελτίωσιν τῶν πάσης φύσεως συγκοινωνιακῶν ἀρτηριῶν (νέαι σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, νέαι ὁδοὶ καὶ βελτίωσις τοῦ ἐν γένει ὁδικοῦ δικτύου, λιμένες κλπ.) καὶ συγκοινωνιακῶν μέσων (σιδηρόδρομοι, πλοῖα ἐπιβατικά, ἐξωτερικοῦ καὶ ἀκτοπλοΐας, αὐτοκίνητα καὶ λεωφορεῖα, ἀεροπλάνα κλπ.) πρὸς μεγίστην ὠφέλειαν τῆς καθόλου ἐθνικῆς οἰκονομίας. 2) Ἀποτελεῖ τὴν αἰτίαν ἱδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως πλήθους συναφῶν πρὸς τὸν τουρισμὸν ἐπιχειρήσεων (ξενοδοχειακῶν, συγκοινωνιακῶν, τουριστικῶν γραφείων, ἑστιατορίων κλπ.). 3) Αὐξάνει τὴν ζήτησιν ἐργασίας τόσον πρὸς ἐπάνδρωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν τουρισμὸν ἐπαγγελμάτων ὅσον καὶ λόγῳ τῶν οἰκοδομικῶν καὶ ἄλλων κατασκευῶν καὶ ἔργων, τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν συνεπάγονται αἱ ὡς ἄνω τουριστικαὶ ἀνάγκαι. Ἡ σημασία τῆς ὡς ἐκ τούτου μειώσεως τῆς ἀνεργίας εἶναι περιττὸν νὰ ἐξαρθῇ. 4) Συντελεῖ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σχετικῶν βιομηχανιῶν καὶ αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα καὶ ἐπιχειρήσεις μετὰ τῆς ἀντιστοίχου ὡσαύτως εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην ζητήσεως ἐργατικῶν χειρῶν. 5) Δίδει λαβὴν εἰς τὴν ἔντασιν τῆς λειτουργίας τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου, τοῦ πρώτου μὲν πρὸς κάλυψιν τῶν εἰς διάφορα εἴδη μὴ ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι ἀναγκῶν, τοῦ δὲ δευτέρου, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν ξένων περιηγητῶν ἐπιτοπίου ἐκτιμήσεως τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ τοποθετήσεως σχετικῶν παραγγελιῶν. Ἐκ παραλλήλου εὐδοκιμεῖ λόγῳ τοῦ τουρισμοῦ τὸ ἐμπόριον τῶν τουριστικῶν εἰδῶν, (ἐνθυμημάτων, προϊόντων λαϊκῆς τέχνης καὶ λοιπῶν προϊόντων τοῦ τόπου). 6) Ἀπὸ δημοσιονομικῆς ἐπίσης ἀπόψεως εἶναι εὐεργετικὸς ὁ τουρισμὸς δεδομένου ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω διαφόρων ἐπιχειρήσεων αὐξάνεται ἡ φορολογητέα ὕλη καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπέρχεται αὔξησις τῶν ἐκ διαφόρων φόρων ἐσόδων τοῦ κράτους. Ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς ἀποτελεῖ σημαντικὴν πηγὴν συναλλάγματος. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1950 τὸ εἰσαχθὲν τουριστικὸν

συνάλλαγμα άνήλθεν είς Δολλ. 5 έκατ. περίπου, κατά τό 1954 άνήλθεν είς Δολλ. 25.325.000, κατά τό έτος 1955 άνήλθεν είς Δολλ. 29.123.182, κατά δέ τούς 11 μήνας τοῦ 1956 εἰς Δολλ. 29.472.000 μὲ προοπτικὴν νὰ ὑπερβῇ τὰ 31 ἑκατ. δολλ. 8) Ὁ τουρισμὸς ἔχει ἐκπολιτιστικὰ ἀποτελέσματα. Ἡ μετὰ τῶν ξένων ἐπικοινωνία καὶ ἡ προσπάθεια πρὸς προσέλκυσιν τῶν ξένων συντελοῦν ὥστε τὰ ἀγαθὰ τοῦ λεγομένου συγχρόνου πολιτισμοῦ νὰ φθάνουν μέχρι καὶ τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων σημείων. Οἱ πληθυσμοὶ τῶν ἐπαρχιῶν παύουν νὰ αἰσθάνωνται ἀπομονωμένοι, καταβάλλεται δὲ ἀντιθέτως προσπάθεια πρὸς ὑπογράμμισιν τοῦ ἰδιάζοντος τοπικοῦ χαρακτῆρος ἑκάστης περιφερείας. Ἐπακόλουθον εἶναι ὅτι δίδεται νέα ὤθησις καὶ ἀνάπτυξις εἰς τὴν λαϊκὴν τέχνην. 10) Ὁ ἐκ τῆς περιηγήσεως παντοειδὴς πλουτισμὸς τῶν γνώσεων προδίδει τὸ μορφωτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ τουρισμοῦ. 11) Διὰ τῆς χάριν τουριστικῶν σκοπῶν ὀργανώσεως ἑορτῶν (Φέστιβαλ), τοπικῶν πανηγύρεων, κλπ., ἐνισχύεται σημαντικῶς ἡ καλλιέργεια τῶν καλῶν τεχνῶν, μουσικῆς, θεάτρου, ἀρχιτεκτονικῆς (κατασκευὴ μνημείων, μουσείων, θεάτρων, ξενοδοχείων, σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, κλπ.). 12) Προωθεῖται ὁ ἀθλητισμὸς (θαλάσσια σπόρ, κυνῆγι, ἀγῶνες αὐτοκινήτου (ράλυ), ὀρειβασία, χειμερινὰ σπόρ, κλπ). 13) Διὰ τῆς μετὰ τῶν ξένων ἐπικοινωνίας, δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρισθοῦν οἱ λαοὶ μεταξύ των, καλλιεργεῖται τὸ πνεῦμα συνεργασίας καὶ οὕτω ἐν κατακλεῖδι ὁ τουρισμὸς συντελεῖ εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς εἰρήνης. 14) Ἡ μετὰ τῶν ξένων τέλος ἐπικοινωνία βοηθεῖ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸ νὰ παράσχωμεν εἰς αὐτοὺς πληρεστέραν διαφώτισιν ἐπὶ τῶν ἐ θ ν ι κ ῶ ν μ α ς ζ η τ η μ ά τ ω ν (Κυπριακόν, Βόρειος Ἤπειρος). Οὕτω δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἔν τινι μέτρῳ ὁ τουρισμός, καὶ δὴ ὁ ἐξωτερικὸς τοιοῦτος, συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν εὐνοϊκῆς περὶ τὰ ἐθνικά μας ζητήματα διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, ἥτις εἶναι γνωστὸν πόσον βαρύνει διὰ τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν αὐτῶν. Κλπ., κλπ.

Ἡ σημασία τοῦ Τουρισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα καθίσταται ἐκ τῶν ἀνωτέρω προφανής. Ὡς ἐκ τούτου, ἐπειδὴ ὁ τουρισμὸς δὲν εἶναι ἔργον μόνον τῶν ὀλίγων, καλοῦνται ἅπαντες οἱ δυνάμενοι νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ὅπως μετάσχουν εἰς πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς τὴν προώθησιν αὐτοῦ καὶ ἑδραίωσιν αὐτοῦ ὡς μονίμου καὶ σημαντικοῦ ἐθνικοῦ πλουτοπαραγωγικοῦ πόρου.

ΚΩΝΣΤ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα σημειώνονται κατ' ἐθνικότητα οἱ ἀφιχθέντες καὶ διελθόντες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν τελευταίαν ἑξαετίαν

	1956	1955	1954	1953	1952	1951
1. Ἡν. Πολιτεῖαι	32 791	34 181	25 307	23 548	15 741	12 705
2. Γιουγκοσλαβία	38 769	29 246	21 325	1 666	475	118
3. Ἕλληνες Ἐξωτερικοῦ	26 064	24 379	23 745	18 486	13 370	
4. Γαλλία	19 881	19 130	15 551	12 402	10 718	3 821
5. Ἡν. Βασίλειον	11 985	17 948	14 495	9 710	7 625	7 902
6. Γερμανία	18 167	16 910	10 963	3 340	1 624	954
7. Τουρκία	13 507	12 355	15 798	8 565	5 942	3 776
8. Ἰταλία	7 176	5 787	4 946	4 150	2 968	2 066
9. Ἑλβετία	4 968	4 979	3 039	1 489	1 064	873
10. Αὐστρία	5 758	4 862	3 279	958	636	538
11. Βέλγιον καὶ Λουξεμβ.	3 080	3 493	2 347	1 677	1 514	1 069
12. Σουηδία	2 269	2 710	1 788	1 081	592	395
13. Ἄλλαι Χῶραι	21 700	19 673	15 035	7 335	5 920	5 501
ΤΟ ΟΛΟΝ	206 115	195 653	157 618	94 407	68 189	39 718

ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΟΙ ΔΕΙΚΤΑΙ

Ἡ μεγάλη ποικιλία τῶν εἰδῶν τῆς ὕλης ποὺ ἀποτελεῖ τὸ Σύμπαν, εὑρίσκεται ὅτι προκύπτει διὰ συνδυασμῶν μεταξὺ ὀλίγων—92— ἁπλουστέρων εἰδῶν τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται ἁπλᾶ σώματα ἢ στοιχεῖα. Καθὲν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ἀποτελεῖται ἀπο ἄτομα ποὺ ἔχουν τὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν κατὰ τὰς ἑνώσεις των μὲ ἄτομα ἄλλων στοιχείων· τοῦτο ἐξηγεῖται μὲ τὸ ὅτι αἱ συνενώσεις αὐται ἐπιτελοῦνται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα τῶν ἀτόμων, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ σωματίδια ἀρνητικοῦ ἠλεκτρισμοῦ—τὰ ἠλεκτρόνια—ποὺ εἰς τὰ ἄτομα ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ στοιχείου εἶναι τὰ ἴδια. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ἀτομικοῦ συγκροτήματος καὶ εἰς χῶρον πολὺ μικρὸν σχετικῶς πρὸς τὸν καταλαμβανόμενον ἀπὸ τὸ ἄτομον εὑρίσκεται ὁ πυρὴν τοῦ ἀτόμου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρωτόνια (σωματίδια μὲ μᾶζαν ἕκαστον κάπου 2.000 φορὰς μεγαλυτέραν τῆς τοῦ ἠλεκτρονίου καὶ μὲ θετικὸν ἠλεκτρικὸν φορτίον ἴσον μὲ τὸ ἀρνητικὸν φορτίον τοῦ ἠλεκτρονίου) καὶ ἀπὸ νετρόνια (σωματίδια ἠλεκτρικῶς οὐδέτερα μὲ μᾶζαν ἕκαστον ἴσην πρὸς τὴν τοῦ πρωτονίου). Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτονίων ἑκάστου ἀτόμου πρέπει νὰ εἶναι ἴσος μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἠλεκτρονίων του διὰ νὰ εἶναι τὸ ἄτομον ἠλεκτρικῶς οὐδέτερον, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν νετρονίων καὶ συνεπῶς καὶ ἡ μᾶζα τοῦ ἀτόμου, μπορεῖ νὰ εἶναι ἀκόμη καὶ εἰς ἄτομα τοῦ αὐτοῦ στοιχείου διάφορος. Ὀνομάζομεν ἀτομικὸν ἀριθμὸν κάθε στοιχείου τὸν ἀριθμὸν τῶν πρωτονίων του ἢ τὸν ἴσον του ἀριθμὸν ἠλεκτρονίων καὶ θεωροῦμεν τοῦτον χαρακτηριστικὸν διὰ τὸ εἶδος τοῦ στοιχείου. Στοιχεῖα ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἄτομα τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ πρωτονίων ἀλλὰ διαφόρων ἀριθμῶν νετρονίων, ἔχουν τὰς αὐτάς, ὅπως εἴπαμε, χημικὰς ἰδιότητας ἀλλὰ διαφόρους ἀτομικὰς μάζας. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τὰ λέμε ἰσότοπα καὶ τὰ συμβολίζομεν μὲ τὸ ἴδιο σύμβολον ποὺ χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὸ στοιχεῖον γράφοντες πρὸ αὐτοῦ εἰς τὸ κάτω μέρος τὸν ἀτομικὸν ἀριθμὸν καὶ πάνω ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν ποὺ προκύπτει ὡς ἄθροισμα τῶν πρωτονίων καὶ νετρονίων τοῦ πυρῆνος τῶν ἀτόμων του. Τὸ σύμβολον π.χ. $^{12}_{6}C$ παριστάνει τὸν ἄνθρακα, τοῦ ὁποίου κάθε ἄτομον ἔχει ἓξ πρωτόνια καὶ ἓξ νετρόνια εἰς τὸν πυρῆνα του, ἐνῷ τὸ $^{14}_{6}C$ μᾶς λέει ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῦτο—μὲ ὁμοίας χημικὰς ἰδιότητας πρὸς τὰς τοῦ ἄνθρακος—ἔχει ἓξ πρωτόνια καὶ ὀκτὼ νετρόνια εἰς τὸν πυρῆνα ἑκάστου ἀτόμου του.

Τὰ πλεῖστα τῶν στοιχείων εἶναι μίγματα δύο ἢ περισσοτέρων ἰσοτόπων των. Τὸ ὑδρογόνον (H) π.χ. ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ $^{1}_{1}H$ κατ' ἐλάχιστα ποσοστὰ ἀπὸ $^{2}_{1}H$ καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον ἀπὸ $^{3}_{1}H$.

Τὸ 1896 ὁ Becquerel ἀνεκάλυψεν ὅτι ἀπὸ ὀρυκτὰ τοῦ οὐρανίου ἐκπέμπεται ἀκτινοβολία. Δύο ἔτη κατόπιν τὸ ζεῦγος Curie ἐπέτυχε νὰ καθορίση τὸ εἶδος τῆς ἀκτινοβολίας καὶ νὰ ἀπομονώση τὸ στοιχεῖον ποὺ ἔχει τὴν ἰδιότητα αὐτὴν καὶ ἕνεκα τῆς ὁποίας ὠνομάσθη ράδιον. Ἔκτοτε ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ ἔχουν «ἐκ φύσεως» τὴν ἰδιότητα τῆς ἀκτινοβολίας. Ὅλα τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὀνομάζονται φυσικῶς ραδιενεργὰ στοιχεῖα. Αἱ ἀκτῖνες ποὺ ἐκπέμπονται ἀπὸ τὰ ραδιενεργὰ στοιχεῖα εἶναι τριῶν εἰδῶν ποὺ τὰ χαρακτηρίζομεν μὲ τὰ τρία πρῶτα γράμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου. Αἱ ἀκτῖνες α ἀποτελοῦνται ἀπὸ σωματίδια μὲ θετικὸν ἠλεκτρικὸν φορτίον ἴσον μὲ τὸ διπλάσιον τοῦ φορτίου ἑνὸς πρωτονίου καὶ μὲ μᾶζαν ἴσην περίπου πρὸς τὴν μᾶζαν τεσσάρων πρωτονίων. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ προσιδιάζουν εἰς πυρῆνας τῶν ἀτόμων He. Διὰ τὰς ἀκτῖνας β εὑρίσκεται ὅτι εἶναι ἠλεκτρόνια κινούμενα (ὅπως καὶ τὰ σωματίδια α) μὲ πολὺ μεγάλας ταχύτητας. Τέλος αἱ ἀκτῖνες γ εἶναι ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα (ὅπως εἶναι καὶ αἱ ἀκτῖνες φωτὸς ὡς καὶ αἱ Röntgen) μὲ μῆκος κύματος πολὺ μικρότερον ὄχι μόνον ἀπὸ τὸ τοῦ φωτὸς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ τῶν ἀκτίνων Röntgen. Διὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἀκτινοβολιῶν χρησιμεύει ὄργανον ποὺ ἀπὸ τὸν ἐπινοητήν του ὀνομάζεται ἀριθμητὴς τοῦ Geiger. Ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ ἐπισημαίνῃ τὴν παρουσίαν καὶ μεμονωμένων ἀκόμη σωματιδίων ποὺ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ προκαλοῦν σχηματισμὸν ἰόντων (ἀτόμων ποὺ ἔχουν περισσότερα (ἀρνητικῶν) ἢ ὀλιγώτερα (θετικῶν) ἠλεκτρόνια ἀπὸ ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ εἶναι ἠλεκτρικῶς οὐδέτερα) καὶ τοῦτο συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν ἑκάστου ἐκ τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν ἀκτινοβολίας.

Τὸ 1934 τὸ ζεῦγος Zolliot—Curie ἀνεκάλυψε ὅτι διὰ βομβαρδισμοῦ ἀργιλίου ($^{27}_{13}Al$) μὲ ἀκτῖνας α ($^{4}_{2}He$) παράγεται στοιχεῖον μὲ ἰδιότητας τοῦ φωσφόρου καὶ ἐπὶ πλέον τὴν ἰδιότητα νὰ ἀκτινοβολῇ, προκύπτει λοιπὸν ἔτσι τεχνητῶς ραδιενεργὸν ἰσότοπον τοῦ φωσφόρου. Τὴν πυρηνικὴν αὐτὴν ἀντίδρασιν παρέχομεν μὲ τὸν συμβολισμὸν ποὺ ἀνεφέραμεν ὡς ἑξῆς :

$$^{27}_{13}Al + ^{4}_{2}He \rightarrow ^{30}_{15}P^{*} + ^{1}_{0}n$$ (τὸ $^{1}_{0}n$ παριστάνει τὸ νετρόνιον ποὺ ὡς γνωστὸν ἔχει ἠλεκτρικὸν φορτίον ο καὶ μᾶζαν 1). Ὁ ἀστερίσκος ποὺ προσγράφεται εἰς τὸ σύμβολον τοῦ φωσφόρου (P) σημαίνει ὅτι τὸ παραγόμενον στοιχεῖον

(ὅμοιον χημικῶς πρὸς τὸν φυσικὸν φώσφορον) εἶναι ραδιενεργόν, μεταπῖπτον αὐτομάτως εἰς πυρίτιον δι' ἐκπομπῆς σωματιδίων θετικοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἀντιστοίχων πρὸς τὰ ἠλεκτρόνια (σωματίδια ἀρνητικοῦ), τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν ποσιτρόνια. Τοῦτο ἐκφράζεται συμβολικῶς μέ:

$$^{30}_{15}P^{*} \rightarrow {}^{30}_{14}Si + {}^{0}_{1}e\,.$$

Ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτὴν (ἐξαιρέτως σημαίνουσαν καὶ διότι μὲ αὐτὴν κατωρθώθη νὰ παρατηρηθῇ εἰς ἐργαστηριακὰ πειράματα τὸ ποσιτρόνιον ($^{0}_{1}e$) τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία εἰς κοσμικὰς ἀκτῖνας εἶχε διαπιστωθῆ ἀπὸ τοῦ 1932) ὡδηγήθη ἔκτοτε ἡ φυσικὴ ἔρευνα εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ ἄλλων τεχνητῶς ραδιενεργῶν ἰσοτόπων τῶν διαφόρων στοιχείων, εἰς βαθμὸν ὥστε σήμερον νὰ ἔχωμεν τεχνητῶς ραδιενεργὰ ἰσότοπα ὅλων σχεδὸν τῶν στοιχείων. Τὴν παραγωγὴν αὐτὴν διηυκόλυνε πολὺ ἡ ἐπινόησις τῆς ἀτομικῆς στήλης.

Ἡ ἐνέργεια ποὺ ἐγκλείουν τὰ σωματίδια τῶν διαφόρων ἀκτινοβολιῶν προέρχεται ἀπὸ ἐκείνην ποὺ συγκρατεῖ συνδεδεμένα εἰς τοὺς πυρῆνας τῶν ἀτόμων τὰ σωματίδια (πρωτόνια, νετρόνια) ποὺ τοὺς ἀποτελοῦν. Τὴν λέμε ἀτομοπυρηνικὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν διακρίνομεν ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ἐγκλείεται εἰς τὸ περὶ τὸν πυρῆνα ἠλεκτρονικὸν περίβλημα, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται κατὰ τὰς χημικὰς ἀντιδράσεις. Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια εἶναι ἑκατομμύρια φορὲς μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν τῶν χημικῶν ἀντιδράσεων, π.χ. τῶν καύσεων. Τὸ καταπληκτικὸν αὐτὸ μέγεθος τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας ἐπέσυρε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Τεχνικῆς πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

Μία πρώτη ἀπάνθρωπος χρησιμοποίησίς της ἔγινε εἰς τὰς ἀτομικὰς βόμβας, ὅπου ἡ ἀποδέσμευσις καὶ ἐκδήλωσις τῆς ἐνεργείας κατὰ τρόπον ἐκρηκτικὸν ἔγινε πρόξενος φοβερῶν καταστροφῶν. Δι' ἐπιβραδύνσεως τῆς χρονικῆς πορείας τοῦ φαινομένου τῆς ἀποδεσμεύσεως εἰς τὰς ἀτομικὰς στήλας ἐπετεύχθη νὰ χρησιμοποιηθῇ ἡ πυρηνικὴ αὐτὴ ἐνέργεια δημιουργικῶς δι' εἰρηνικοὺς καὶ πολὺ ἐπωφελεῖς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα σκοπούς. Ἔτσι εἰς τὰς ἀτομικὰς στήλας χρησιμοποιεῖται μέρος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς πρὸς παραγωγὴν τεχνητῶς ραδιενεργῶν ἰσοτόπων διαφόρων στοιχείων, τὰ ὁποῖα συντομώτερον θὰ τὰ λέμε ραδιοϊσότοπα. Τὰ ραδιοϊσότοπα ἀποτελοῦν σήμερον μίαν ἐκ τῶν πλέον εὐεργετικῶν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα κατακτήσεων τῆς Τεχνικῆς. Χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς βιολογικὰς ἐπιστήμας καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Ἰατρικὴν διὰ τὴν παρακολούθησιν διαφόρων φαινομένων ποὺ γίνονται εἰς τοὺς ὀργανισμούς. Τοῦτο βασίζεται εἰς τὸ ὅτι τὰ ραδιοϊσότοπα ποὺ ἔχουν, ἐπαναλαμβάνομεν, τὰς αὐτὰς χημικὰς ἰδιότητας τῶν μὴ ἀκτινοβολούντων ἀντιστοίχων στοιχείων, προδίδουν τὴν παρουσίαν των ἀκόμη καὶ δι' ἐλάχιστα ἴχνη των λόγῳ τῆς ἀκτινοβολίας των πού, ὡς ἐλέχθη, ἐπισημαίνεται μὲ τὸν ἀριθμητὴν Geiger δι' ἕκαστον τῶν ἀτόμων τοῦ ραδιοϊσοτόπου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰ ραδιοϊσότοπα χαρακτηρίζονται ραδιοενεργοὶ δεῖκται καὶ συντομώτερον ραδιοδεῖκται.

Πρὸς καταγόησιν τῆς εὐρυτάτης χρήσεως τῶν ραδιοδεικτῶν παρέχομεν τὸ ἑξῆς παράδειγμα: Κατὰ τὴν ἐπίδρασιν ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως (HCl) ἐπὶ κράματος μολυβδο-μαγνησίου ($PbMg_2$) παράγεται κατὰ τὴν χημείαν χλωριοῦχος μόλυβδος ($PbCl_4$) καὶ χλωριοῦχον μαγνήσιον ($MgCl_2$). Πέραν ὅμως τῶν δύο τούτων ἀλάτων, τῶν ὁποίων ὁ σχηματισμὸς ἐλέγχεται διὰ τῶν συνήθων χημικῶν μέσων, παράγεται καὶ ἕνωσις τοῦ μολύβδου μὲ ὑδρογόνον (PbH_4) εἰς τόσον μηδαμινὰ ἴχνη ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ διαπιστωθῇ μὲ τὰ συνήθη χημικὰ μέσα. Ἂν πρὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἀναμείξωμεν εἰς τὸ κρᾶμα τοῦ μολυβδομαγνησίου ἐλάχιστα ἴχνη ραδιοϊσοτόπου τοῦ μολύβδου ($^{212}_{82}Pb^{*}$) εὑρίσκομεν μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑδροχλωρίου ὅτι τὸ ἐκλυόμενον ἀέριον ἀποθέτει ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων θερμοῦ σωλῆνος διὰ τοῦ ὁποίου διαβιβάζεται ἴχνη μολύβδου (προερχόμενα ἐκ χημικῆς διασπάσεως τοῦ ὑδρογονούχου μολύβδου κατὰ τὴν ἀντίδρασιν

$$PbH_4 \rightarrow Pb + 2H_2).$$

Τὰ ἴχνη αὐτὰ διαπιστώνονται ἀνέτως μὲ τὸν ἀριθμητὴν Geiger, ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν ἀτόμων τοῦ μολύβδου ὑπάρχουν καὶ μερικὰ ραδιενεργά. Συγχρόνως βεβαιούμεθα ὅτι σχηματίζεται PbH_4, ἐπειδὴ παρατηροῦμεν μετατόπισιν τῆς ἀκτινοβολίας κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀερίων προϊόντων τῆς ἀντιδράσεως καὶ τοῦτο δὲν ἐξηγεῖται εἰ μὴ διὰ σχηματισμοῦ ἀερίας ραδιενεργοῦ ἑνώσεως τοῦ μολύβδου καὶ αὐτὴ δὲν μπορεῖ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν νὰ εἶναι ἄλλη εἰ μὴ PbH_4. Καθ' ὅμοιον τρόπον προστίθενται εἰς τὰς καθέκαστα περιπτώσεις ἐλάχιστα ἴχνη ραδιοδείκτου τοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἔρευναν στοιχείου. Τὰ ραδιενεργὰ ἄτομα τοῦ δείκτου κάνουν τότε τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο ὅλας τὰς ἀντιδράσεις τῶν ἄλλων ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ στοιχείου καὶ διὰ τῆς ἀκτινοβολίας των προδίδουν ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ ὑπὸ ἔρευναν στοιχείου καὶ τῶν ἑνώσεων εἰς τὰς ὁποίας λαμβάνει τοῦτο μέρος. Ἔτσι π.χ. παρακολουθεῖται ἡ πορεία τοῦ φωσφόρου εἰς τὸν ὀργανισμὸν διὰ προσθήκης ἐλαχίστων ἰχνῶν τοῦ ραδιοενεργοῦ φωσφόρου εἰς συνήθη φωσφορικὰ ἄλατα, τὰ ὁποῖα προσλαμβάνονται ὡς τροφὴ ὑπὸ ἀρουραίων. Ἔτσι εὑρέθη ὅτι τὰ γαιώδη συστατικὰ τῶν ὀστῶν παρουσιάζουν ἐκπληκτικῶς ζωηρὰν ἐναλλαγὴν τῆς ὕλης καὶ ὅτι τὰ φωσφορικὰ μόρια δὲν παραμένουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν περισσότερον τῶν τεσσάρων ἑβδομάδων.

Ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων εἶναι εὐνόητον ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν ραδιοδει-

κτῶν μποροῦν νά διαλευκαίνονται ἀνέ-τως καί κατηγορηματικῶς ζητήματα ὡς: τό τοῦ τρόπου καί τῆς ἰσχύος πού ἔχει ἡ δρᾶσις τῶν καθέκαστα φαρμάκων εἰς τούς ὀργανισμούς ἀνθρώπων, ζώων καί φυτῶν· τό τῆς διαδρομῆς καί τῶν ἐκδη-λώσεων τῆς ζωῆς ἐπιβλαβῶν βακτη-ρίων μυκήτων, ἐντόμων κλπ.· τό τῶν πλέον περιπλόκων φαινομένων ἐναλλα-γῆς τῆς ὕλης· τό τῆς ἀνιχνεύσεως ἐξα-γομένων χημικῶν ἀντιδράσεων εἰς περι-πτώσεις κατά τάς ὁποίας τά συνήθη χη-μικά μέσα δέν ἐπαρκοῦν· τό τῆς προγνώ-σεως τοῦ καιροῦ ἀπό μακροτέρου χρό-νου δι' ἀκριβεστέρας παρακολουθήσεως τῆς μετατοπίσεως ὡρισμένων μαζῶν ἀέ-ρος· τό τῆς μετατοπίσεως καί προσλή-ψεως λιπασμάτων εἰς καλλιεργούμενον ἔδαφος· τό τῆς προσμίξεως καί ἀπομα-κρύνσεως φωσφόρου καί θείου εἰς τόν χάλυβα· τό τῆς εὑρέσεως καλυτέρων μέ-σων διατηρήσεως τοῦ αἵματος· τό τῆς ξειδώσεως μετάλλων κλπ. Μέ ἄλλα λό-για δέν ὑπάρχει σχεδόν πεδίον φυσικῆς ἐρεύνης τό ὁποῖον νά μή στηρίζῃ ἐλπί-δας εἰς τούς ραδιοδείκτας διά τήν ἐπι-τυχίαν τοῦ σκοποῦ του. Ἰδίως διά τοῦτο νά μή ὑπερβάλῃ Ἀμερικανός ἀτομικός ἐπιστήμων εἰς τόν ἰσχυρισμόν του ὅτι οἱ ραδιοδεῖκται μέλλουν νά ὠφελήσουν τήν ἀνθρωπότητα περισσότερον ἀπό ὅσον τήν ἔβλαψαν ὡς τώρα αἱ ἀτομοβόμβαι.

Ὡς ραδιοενεργοί δεῖκται προσιδιά-ζουν μόνον ραδιοϊσότοπα πού ἔχουν ἀρκετά μακρόν χρόνον ἡμισείας τιμῆς (τ.ἔ. χρόνον ἀπαιτούμενον δια νά δια-σπασθῇ τό ἥμισυ δοθείσης ποσότητος ραδιενεργοῦ οὐσίας) διότι ἀπό τῆς πα-ραγωγῆς των μέχρι τοῦ χρόνου χρησι-μοποιήσεώς των παρέρχεται ἀρκετός χρόνος διά νά ἐξαφανισθῇ ὁ ραδιοδεί-κτης ἄν ἔχῃ χρόνον ἡμισείας τιμῆς σχετικῶς βραχύν. Μεταξύ τῶν πλέον χρησιμοποιουμένων ραδιοδεικτῶν ἀνα-γράφομεν τούς:

${}^{3}_{1}H$, ${}^{14}_{6}C$, ${}^{32}_{15}P$, ${}^{35}_{16}S$, ${}^{36}_{17}Cl$, ${}^{45}_{20}Ca$, ${}^{51}_{24}Cr$, ${}^{55}_{26}Fe$, ${}^{60}_{27}Co$, ${}^{59}_{28}Ni$, ${}^{65}_{30}Zn$, ${}^{76}_{33}As$, ${}^{82}_{35}Br$, ${}^{99}_{42}Mo$, ${}^{108}_{47}Ag$, ${}^{110}_{47}Ag$, ${}^{112}_{50}Sn$, ${}^{185}_{74}W$, ${}^{203}_{80}Hg$.

Ὅλοι οἱ ραδιοδεῖκται αὐτοί ἔχουν χρόνον ἡμισείας τιμῆς μεγαλύτερον τῆς 1 ἡμέρας. Ἐξαιρετικῆς σημασίας εἶναι ὁ ραδιοδείκτης τοῦ ἄνθρακος ${}^{14}_{6}C$.

Ἐκπέμπει ἀσθενῆ ἀκτινοβολίαν β καί ἔχει χρόνον ἡμισείας τιμῆς 5 100 ἐτῶν, ἑπομένως ἀρκετόν διά νά κρατηθῇ σχε-δόν ἀμείωτος ἡ ἀκτινοβολία του κατά τήν χρησιμοποίησιν ὑπό σειρᾶς ἐρευνη-τῶν. Ἀρκεῖ 1 μόνον χιλιοστόγραμμον τοῦ ραδιοδείκτου διά νά μαρκαρισθοῦν περισσότερα ἀπό 100 χιλιόγραμμα οἱασ-δήποτε ὀργανικῆς ἑνώσεως. Ἡ τιμή ἑνός milli Curie —δηλ. ποσότητος πού ὑφίσταται κατά δευτερόλεπτον διάσπα-σπασιν $3{,}68.10^{7}$ ἀτόμων της (πού εἶναι τά ἄτομα πού διασπῶνται κατά δευτε-ρόλεπτον ἀπό 1 χιλιοστόγραμμον ρα-δίου) τοῦ—ραδιοδείκτου ἔχει πέσει εἰς τά 50 δολλάρια, ἐνῷ πρό ὀλίγων ἐτῶν διά τήν αὐτήν ποσότητα ἐζήτουν πλέον τοῦ 1.000.000 δολλαρίων. Οἱ ρα-διοδεῖκται συσκευάζονται εἰς δοχεῖα μέ μολύβδινα τοιχώματα εἰς τά ὁποῖα ἀπορροφῶνται αἱ ἐκπεμπόμεναι ἀκτῖνες, ἐφόσον δέν χρησιμοποιοῦνται. Ἔτσι μία συσκευασία ραδιοδείκτου ζυγίζει 50 ἕως 70 χιλιόγραμμα, ἐνῷ ἡ ποσότης μόνον τοῦ ραδιοδείκτου εἶναι συνήθως μικρο-τέρα τοῦ 1 χιλιοστογράμμου. Εἰς τήν μελέτην τῶν ραδιοδεικτῶν συνέβαλε ρι-ζικῶς ὁ Gron Hevesy (καθηγητής τῆς Φυσικοχημείας εἰς Κοπεγχάγην), τιμηθείς διά τοῦτο μέ τό βραβεῖον Νόμπελ τοῦ 1943.

ΝΙΚ. Π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἡ ΚΙΟΥΡΙ, εἶναι μία ἀπό τάς μεγαλυτέρας φυσιογνωμίας, εὐεργέτις τῆς ἀνθρωπότητος

ΜΑΡΤΙΟΣ 1957

Γ' μὴν — Ἡμέραι 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 12. Πανσέληνος τὴν 16ην.

Ὁ μὴν Μάρτιος ὁ πρῶτος μὴν τῆς Ἀνοίξεως, μᾶς φέρει τὸ μήνυμα τῆς διπλῆς χαρᾶς: τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας.

Ὁ Μάρτιος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Ἐλαφηβολιών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Μάρτης, Γδάρτης, Παλουκοκάφτης, Πεντάγνωμος, Ἀνοιξιάτης.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Κάλλιο Μάρτης στὶς γωνιές, παρὰ Μάρτης στὶς αὐλὲς — Ἀπ' τὸ Μάρτη καλοκαίρι κι' ἀπ' τὸν Αὔγουστο χειμώνας — Μάρτης ἄβρεχος, μοῦστος ἄμετρος — Ὄπ' ἔχει μοῖρα ἀκριβή, τοῦ Μάρτη ὁ ἥλιος μὴ τὴν δῆ — Ὅπως τὸ Μάρτη τὰ βουνὰ ἀσπρίζουν ἀπ' τὰ χιόνια, ἔτσι ν' ἀσπρίσουν τὰ μαλλιὰ τῆς νύφης ἀπ' τὰ χρόνια — Ἂν ρίξ' ὁ Μάρτης δυὸ νερὰ κι' Ἀπρίλης ἄλλο ἕνα χαρὰ σὲ κειόνε τὸ ζευγᾶ πὄχει πολλὰ σπαρμένα.

Ἡ γλυκυτάτη ἄνοιξη
μὲ τ' ἄνθη στολισμένη,
ροδοστεφανωμένη
τὴ γῆ γλυκοτηρᾶ.

(Ι. Βηλαρᾶ: Ἀπὸ τὴν Ἄνοιξι)

Ο ΔΑΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ δάση εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἐπιστημονικῶς ἐκμεταλλευόμενα ἀποτελοῦν ἀέναον πηγὴν πλούτου, διότι ἐξ αὐτῶν παράγεται ἡ πρώτη ὕλη «τὸ ξύλον» καὶ ἄλλα δασικὰ προϊόντα, ὡς ἡ ρητίνη, δεψικαὶ ὗλαι, φλοιοί, καρποὶ κ.ἄ. ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν πολλαῖς καὶ πτωχὴν χώραν μας, τὰ δάση ἔχουν μεγαλυτέραν ἀξίαν, καθ' ὅσον πλὴν τῆς παραγωγῆς ξύλου προσφέρουν τὴν εὐεργετικὴν των ἐπίδρασιν εἰς τὴν δίαιταν τοῦ ἐδαφικοῦ ὕδατος, εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν καὶ τὴν παροχὴν τῶν πηγῶν καὶ τὴν ἐν γένει ὑδατικὴν οἰκονομίαν, εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἐδάφους ἐκ τῆς διαβρώσεως καὶ ἀποπλύσεως, τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν τῶν χειμάρρων καὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν φερτῶν ὑλικῶν εἰς τὰς γεωργικὰς ἐκτάσεις τῶν πεδιάδων, τὴν βελτίωσιν τοῦ κλίματος, ὡς καὶ πλείστων ἄλλων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων ἀγαθῶν.

Τὰ δάση τῆς πατρίδος μας ἀνέρχονται εἰς 19 ἑκατ. στρέμματα ἐν συνόλῳ, ἤτοι 15 ο)ο τῆς ὅλης ἐκτάσεως. Ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν ἔτη 1939 ὑπελογίζετο εἰς 14 δισεκατ. δραχμῶν, ἤτοι 720 δραχ. (τοῦ 1939) κατὰ στρέμμα, ἐξ ὧν 1)5 ἀξία ἐδάφους καὶ 4)5 ἀξία τοῦ ξυλώδους κεφαλαίου. Ταῦτα ἀποτελοῦνται:

1) ἀπὸ ἐλάτην καὶ μαύρην πεύκην	3.600.000 στρέμ.
2) ἀπὸ χαλέπιον πεύκην ἐξ ἧς παράγεται ἡ ρητίνη	4.000.000 στρέμ.
3) ἀπὸ δξυάν, δρῦν καὶ ἄλλα φυλλοβόλα	9.000.000 στρέμ.
4) ἀπὸ ἀειθαλῆ πλατύφυλλα εἴδη (θαμνώδους μορφῆς)	2.500.000 στρέμ.

Τὰ ἐν λόγῳ δάση ἀνήκουν:

κατὰ 62 ο)ο εἰς τὸ Δημόσιον
» 22 ο)ο εἰς Ἰδιώτας
» 6 ο)ο εἰς Κοινότητας
» 5 ο)ο εἰς Μονὰς
» 5 ο)ο εἰς Συνεταιρισμούς.

Ἡ Χώρα μας ἔχει τὸ μικρότερον ποσοστὸν δασοκαλύψεως (15 ο)ο) ἔναντι τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς: Ρουμανία 25 ο)ο, Βουλγαρία 28 ο)ο, Γιουγκοσλαβία 30 ο)ο. Τὰ δάση μας παρήγαγον κατὰ τὸ 1955 τὰ κάτωθι ποσὰ κυρίων δασικῶν προϊόντων, πλὴν τῶν δευτερευόντων τοιούτων (φλοιοῦ, καρπῶν, φαρμακευτικῶν φυτῶν κ.ἄ.):

1) Τεχνικοῦ ξύλου (ξυλείας) 270.400 κυβικῶν μέτρων στρογγύλου, ἀξίας 270 ἑκατομ. δραχμῶν, ἔναντι 130.000 κυβ. μέτρων τοῦ 1939. Ἡ αὔξησις αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν πολλῶν μέχρι πρό τινος ἀπροσπελάστων δασῶν διὰ τῆς κατασκευῆς 400 χιλιομέτρων δασικῶν ὁδῶν, κρατικῶν ξυλοπριστηρίων κ.λ.π.

2) Καυσοξύλων ἐμπορίου 512.036 τόννους, ἀξίας 128 ἑκατομ. δραχμῶν. Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι 2 ἑκατομ. τόννοι καυσοξύλων (ἢ 3 ἑκατομ. κυβ. μέτρα ξύλου) τὰ ὁποῖα συλλέγονται ἀτελῶς ὑπὸ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν θέρμανσίν των κ.λ.π. ἀτομικάς των ἀνάγκας, ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται εἰς 250 ἑκατομ. δραχμῶν.

3) Ξυλανθράκων 33.398 τόννους, ἀξίας 67 ἑκατομ. δραχμῶν, ἔναντι 90.000 τόννων τοῦ ἔτους 1939. Ἡ μείωσις αὐτὴ τῆς παραγωγῆς ὀφείλεται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ὑγρῶν καυσίμων κ.λ.π.

4) Ρητίνης 26.000 τόννους, ἀξίας 85 ἑκατομ. δραχμῶν, ἔναντι 30.000 τόννων τοῦ 1939, τῆς μειώσεως ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ρητινοπαραγωγῶν δασῶν κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ τὴν ἀνταρσίαν.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀξία νοεῖται εἰς τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς, ἀνέρχεται δὲ συνολικῶς διὰ τὰ κύρια δασικὰ προϊόντα εἰς 800 ἑκατ. δραχμῶν.

Εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι τοὐλάχιστον 200 ἑκατ. δραχ. δι' ἀξίαν τῶν δευτερευόντων κατ' ἔτος παραγομένων δασικῶν προϊόντων καὶ τῆς εἰς τὰ δάση ἐνεργουμένης βοσκῆς τῶν ποιμνίων, ὁπότε ἡ ἀξία τῶν κατ' ἔτος παραγομένων ἐκ τῶν δασῶν ἀνέρχεται εἰς ἓν δισεκ. δραχμῶν, ἤτοι, πλέον τῶν 3 ἑκατομ. χρυσῶν λιρῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συμπεραίνεται, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν δάσος ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἐθνικὸν κεφάλαιον καί, ὡς τοιοῦτον, ἐπιβάλλεται εἰς πάντα Ἕλληνα μορφωμένον καὶ μὴ νὰ τὸ ἀγαπᾷ καὶ μετὰ φανατισμοῦ νὰ τὸ προστατεύῃ.

«Τὸ κάθε δένδρο, ἔγραφεν ὁ Νιρβάνας τὸ 1920, ποὺ μὲ ἀγῶνες καὶ κόπους ἀνασταίνεται καὶ μεγαλώνει μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Δημιουργίας, ὅπως μεγαλώνει καὶ ἀνασταίνεται στὰ χέρια μιᾶς καλῆς μητέρας τὸ καλότυχο παιδί, ἀξίζει στὸν κόσμο ὅσον ἀξίζει ἕνας ἄνθρωπος...» καὶ ἐν κατακλεῖδι λέγει «τὸ δάσος εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Εὐτυχισμένοι ὅσοι τὸ κατάλαβαν καὶ ὅσοι θὰ τὸ καταλάβουν ἀκόμα».

ΑΝΤ. Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γεν. Δ)τὴς Δασῶν ἐ.τ.

'Ηλ. 'Αν. 6.59', Δ. 6.16'
Νέα Σελήνη
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 60/305
Εὐδοκίας μάρτυρος

1

'Ανακοίνωσις τοῦ προγράμματος τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα.

'Επὶ πολὺν καιρὸν ἐπίστευα ὅτι ἡ βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικείμενον μόνον τὸ κέρδος· αὐτὸ εἶναι λάθος. 'Η βιομηχανία ἔχει ὡς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Τὸ κέρδος δικαιολογεῖται μόνον ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν ταύτην. (Ford)

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ (1564—1642). 'Ιταλὸς φυσικὸς καὶ ἀστρονόμος. 'Εδίδαξε ὅτι ἡ γῆ κινεῖται. 'Ανεκάλυψε τὸν συγχρονισμὸν τῆς αἰωρήσεως τοῦ ἐκκρεμοῦς, ἐξετέλεσε περίφημα πειράματα περιπτώσεως τῶν σωμάτων κ. ἄ.

'Ηλ. 'Αν. 6.58', Δ. 6.17'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 61/304
Ψυχοσάββατον

2

"Εναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἑνὸς μαθήματος.— 'Εξέτασις ἐπὶ πτυχίῳ. 'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων.

ΛΕΕΒΕΝΧΟΥΚ 'Αντώνιος (1632—1723). 'Ολλανδός, προσέφερε σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν 'Ιατρικὴν καὶ τὴν Βιολογίαν. Χρησιμοποιεῖ τὸ μικροσκόπιον καὶ βλέπει πρῶτος τὸν μέχρι τότε ἀόρατον κόσμον τῶν μικροβίων. Κατασκευαστὴς μικροσκοπίων. 'Ανεκάλυψε πρῶτος τὰ τριχοειδῆ αἱμοφόρα ἀγγεῖα ἐπὶ τῶν ἰχθύων, ὡς καὶ τὸ σπερματοζωάριον τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων χρησιμοποιοῦν τὰ πρῶτα ἔτη των διὰ νὰ κάμουν τὰ λοιπὰ δυστυχισμένα. (La Bruyère)

'Η τιμὴ τῶν ἀπωλήτων ἐμπορευμάτων αὐξάνει μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου. Τοῦτο εἶναι εἷς κίνδυνος καὶ ὄχι ἐπαύξησις τοῦ ἐνεργητικοῦ σας. (M. Fournereau)

'Ικανότης ἄνευ ἐκπαιδεύσεως εἶναι οἰκτρὸν πρᾶγμα· καὶ ἐκπαίδευσις ἄνευ ἱκανότητος εἶναί τι ἀνωφελές *(Σααδῆς)*

ΑΝΟΙΞΗ

Τ' ἀγέρι πῆρεν ἄρωμα κι ὁ τόπος πῆρε χρῶμα,
λάλησ' ὁ κοῦκος στὰ βουνὰ κι ὁ κορδαλὸς στὰ
|ούράνια,
κ' ἡ μέλισσα ζουζούνισε στ' ἀφτὶ τοῦ κρίνου κ' εἶπεν:
—«'Απόψε ὁ Θεὸς κατέβηκε στὴ γῆ μας ἐρωτιάρης!»

Β. ΡΩΤΑΣ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ Κίνησις διὰ τὴν Εὐρώπην εἶναι ὀργάνωσις, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν στενὴν συνεργασίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἑνιαία προβολὴ καὶ ὑποστήριξις τῶν συμφερόντων τῆς Εὐρώπης.

Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἱδρύθη ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον καὶ ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτουλίαν τῶν Wiston Churchill, Kou-denhove—Kalergi, P. H. Spaak, Robert Schuman καὶ ἄλλων ἐπιφανῶν Εὐρω-παίων. Ἡ Κίνησις δια τὴν Εὐρώπην δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ἐξουσίαν, αἱ ἀπόψεις της ἐπηρεάζουν σοβαρῶς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐλευθέρων Εὐρω-παϊκῶν κρατῶν διὰ τοῦ κύρους τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε καὶ τῶν προσωπικοτή-των αἱ ὁποῖαι μετέχουν αὐτῆς.

Εἰς τὰς ὑποδείξεις της ὀφείλεται ἡ σύστασις τοῦ ἐν Στρασβοῦργῳ ἑδρεύον-τος Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ ἐκ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἕξ Δυτικῶν Χωρῶν Ἐπιτροπή, ἡ ὀργά-νωσις τῆς στρατιωτικῆς Ἀμύνης τῆς Εὐρώπης, τὸ Συμβούλιον Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, ἡ Ἕνωσις Εὐρωπαϊκῶν Πληρωμῶν καὶ ἡ Κοινοπραξία Ἄνθρακος — Χάλυβος. Ἀκόμη δὲ καὶ ἡ διαγραφομένη προσπα-θεια διὰ τὴν δημιουργιαν κοινῆς Εὐρω-παϊκῆς ἀγορᾶς ὡς καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας δι' εἰρηνικοὺς σκοπούς.

Ἡ Κίνησις διὰ τὴν Εὐρώπην δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν στρατιωτικὴν συμμα-χίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, δὲν στρέφεται ἐναντίον οὐδενὸς καὶ δὲν ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐπιβολὴν ὡρισμένων ἀπόψεων καὶ συμφερόντων. Ἀποβλέπει εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς ἐπιρ-ροῆς τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν διασφάλι-σιν τῶν συμφερόντων της, διότι κατέ-στη φανερὸν ὅτι, ἡ Εὐρώπη, δὲν δύνα-ται πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὑπὸ τὸ ση-μερινόν της σχῆμα τὰ μεγάλα πολι-τικά, οἰκονομικα καὶ κοινωνικα προβλή-ματα ποὺ μᾶς ὡδήγησαν εἰς τοὺς δύο τελευταίους πολέμους.

Τὸ καπιταλιστικὸν σύστημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον διεπόμεθα ἀκόμη, κατώρθωσε νὰ συγχρονισθῇ περισσότερον μὲ τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς ἀνάγκας εἰς τὰς Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεῖ, ἡ ἀθρόα παραγωγὴ μὲ εὐθυνὸν κόστος κατέστησαν τὴν βιομηχανίαν ἕνα ὀργα-νον ὑψώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν κερδῶν τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων συνετέλεσε εἰς τὴν ὀρθοτέραν κατανομὴν τοῦ πλού-του. Ἡ ταιαύτη πρόοδος ὀφείλεται εἰς τὰ ἄφθονα μέσα τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ἡ εὐρεῖα ἀγορὰ τῶν Η.Π.Α. ὁμοίαν τῆς ὁποίας κανένα εὐρωπαϊκὸν κράτος δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ μόνον του.

Ἐὰν ὁλοκληρωθῇ ἡ προσπάθεια τὴν ὁποίαν ἤδη καταβάλλουν ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Κίνα—ὑπὸ ἄλλο οἰκονομικοκοινωνικὸν καθεστώς—τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν πληθυσμῶν των θὰ ὑπερβῇ τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν μᾶλλον προηγμένων λαῶν, καὶ τότε ἡ Εὐρώπη, ἐὰν δὲν αὐξήσῃ ἐγκαίρως τὴν οἰκονομικήν της ἐπιφά-νειαν, θὰ περιπέσῃ μεταξὺ τῶν ὑπανε-πτυγμένων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Πρὸ τῶν δύο πολέμων, πρὸ τεσσαρά-κοντα δηλαδὴ ἐτῶν, μικρὸν μόνον μέ-ρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς εἶχε πολι-τικὴν ὡριμότητα. Σήμερα ἕνα μεγάλο μέρος τῶν δύο καὶ ἥμισυ δισεκατομμυ-ρίων ἀνθρώπων, ποὺ ζοῦν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἤρχισε νὰ ἀποκτᾷ πολιτικὴν συνείδησιν καὶ ὀργανώνεται εἰς ἰσχυ-ρὰς ἐθνικὰς μονάδας ἑκατοντάδων ἑκα-τομμυρίων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι προβάλ-λουν τὰ δικαιώματά των ὡς ἑνιαία δύ-ναμις.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, πῶς εἶναι δυνατὸν τὰ μεμονωμένα Εὐρωπαϊκὰ κράτη—τὰ ὁποῖα δὲν ἀντιπροσωπεύουν παρὰ ἀπόψεις καὶ συμφέροντα μερικῶν δεκάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων—νὰ διατηρήσουν ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη οἱανδή-ποτε διεθνῆ ἐπιρροήν; Ἀντιθέτως μία Ἡνωμένη Εὐρώπη ἡ ὁποία θὰ ἀντιπρο-σωπεύῃ τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ μᾶλλον προηγμέ-νου πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου δύναται ὄχι μόνον νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν διεθνῆ της ἀκτινοβολία, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ μὲ τὰς ὁποίας θέλομεν να ζήσωμεν ὡς ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Διὰ νὰ διατηρή-σουν λοιπὸν τὴν θέσιν των τὰ Εὐρω-παϊκὰ κράτη εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ συγκεντρώσουν τὰς κατατετμημένας δυ-νάμεις των, στενῶς συνεργαζόμενα, ἄλ-λως ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀπορροφη-θοῦν ἀπὸ ἄλλας ἰσχυροτέρας ἐθνικὰς μοναδας.

Αἱ χῶραι τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, μο-λονότι ἐσυνειδητοποίησαν τὴν ἀνάγκην αὐτήν, ἠναγκασθησαν να στρέψουν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς προσπαθείας των πρὸς τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τας στρατιωτι-κὰς συμφωνίας, δια νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν ἐξαπλωτικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἤσκησε ἀμέσως μετὰ τὸν πολεμον ἡ Σο-βιετικὴ Ρωσσία. Οὕτω δὲ ἡ συνεργασία των ἔλαβε τὸν χαρακτῆρα στρατιωτικοῦ συνασπισμοῦ εἰς βάρος ἄλλων γενικωτέ-ρων ἐπιδιώξεων των. Ἐξ ἄλλου ἡ διὰ τοιούτων μέσων ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπισις τοῦ ἀμέσου κομμουνιστικοῦ κινδύνου ἐ-δημιούργησε τὴν ἐντύπωσιν εἰς πολλὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἰσχὺν τῶν ἐξοπλισμῶν των ἠδύναντο ὄχι μόνον νὰ ἐπικρατήσουν, ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρήσουν ὡρισμένα προνόμια μὲ ἀπηρχαιωμένας μεθόδους. Ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐδημιούργησε δυσπιστίαν, ἐχθρότητας καὶ κοινωνικὰς ἀνωμαλίας αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζουν δυσμενῶς πᾶσαν προσπάθειαν εἰλικρινοῦς συνεργασίας καὶ ἀναπτύξεως ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν...

Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἕνωσιν τῆς Εὐρώπης, ἐκτὸς τῆς τοιαύτης δυσμενοῦς ἀτμοσφαίρας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀναπτύσ-

ΜΑΡΤΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 6.56', Δ. 6.18'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 62/303
Τυροφάγου

3

'Εκδρομὴ εἰς Λίμνην Μαραθῶνος—Μπογιάτι Ραδ. Σταθμόν. 'Ομιλητὴς ὁ Καθηγ. κ. Γ. Γιαννόπουλος.

Ματθ. στ' 14—21

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

῞Οταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

σεται, προσκόπτει καὶ εἰς τὰς πρὸ αἰώνων ἱστορικάς μας παραδόσεις, εἰς ἀναμνήσεις συνδεομένας μὲ τοὺς αἱματηροὺς ἀγῶνας, κατόπιν τῶν ὁποίων διεμορφώθησαν αἱ ἐθνικαὶ ὁμάδες ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀποτελεῖται ἡ Εὐρώπη, εἰς ἀπὸ μακροῦ κτηθέντα κυριαρχικὰ δικαιώματα καὶ εἰς ὡρισμένα συμφέροντα ποὺ ἐξασφαλίζουν εἰς πολλοὺς προνόμια καὶ εὐζωΐαν.

῾Η ῞Ενωσις τῆς Εὐρώπης θὰ εἶναι συνεπῶς μακρᾶς πνοῆς προσπάθεια. Θὰ πραγματοποιηθῇ ὅμως, διότι κατέστη κοινὴ συνείδησις ἡ ἀνάγκη ποὺ τὴν ἐπιβάλλει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Μεταξὺ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἐπροτάθησαν μεταπελευθερωτικῶς πρὸς ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνόρθωσιν τῆς οἰκονομίας τῶν Εὐρωπ. Χωρῶν βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, ἦτο καὶ ἡ μελέτη τῶν δυνατοτήτων δημιουργίας Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως. Αἱ Η.Π.Α. ὑποβοηθοῦν τὴν προσπάθειαν, διότι πιστεύουν εἰς τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς συμπήξεως τῶν Ἡνωμ. Πολιτ. Εὐρώπης.

Ἡ Εὐρωπ. Τελ. Ἕνωσις συνεπάγεται κατάργησιν τῶν ἐπὶ μέρους δασμολογίων καὶ δημιουργίαν ἑνιαίου τοιούτου ἐφαρμοζομένου μόνον διὰ τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως ἐμπορεύματα τὰ προερχόμενα ἐκ Χωρῶν ξένων πρὸς αὐτήν. Ἐπιτυγχάνεται οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐλευθέρα κυκλοφορία τῶν προϊόντων τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν δημιουργούμενον εὐρύτερον χῶρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ προστασία τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως διὰ τοῦ ἑνιαίου δασμολογίου.

Ἡ Τελων. Ἕνωσις ὅμως δὲν εἶναι σταθμός, εἶναι μέσον πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς εὐρυτέρας πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν χωρῶν-μελῶν. Εἶναι ἡ βάσις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ στηριχθῇ ἐξελικτικῶς ἡ σύμπηξις οἰκονομικῆς Ἑνώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν τῶν προϊόντων, τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν προσώπων. Βεβαίως τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα ἀπαιτεῖ προσαρμογὰς τῆς πάσης φύσεως νομοθεσίας τῶν Κρατῶν-Μελῶν καὶ κυρίως θυσίας τάξεων καὶ ἀτόμων. Ἡ προσαρμογὴ τῆς παραγωγῆς, τῆς εὐθυνοτέρας καὶ τῆς καλυτέρας, θὰ γίνεται εἰς τὸν εὐρύτερον αὐτὸν χῶρον μὲ μέτρα ὄχι πλέον τεχνητά, ἀλλὰ μὲ βάσιν τὰς ἐξυπηρετικωτέρας δι' ἕκαστον τομέα ταύτης ἰδιότητας τῶν καθέκαστα περιφερειῶν τοῦ εὐρυτέρου τούτου χώρου. Αἱ ἐπιτευχθεῖσαι μέχρι σήμερον Ἑνώσεις κρατιδίων εἰς μεγαλύτερα Κράτη μᾶς ἔδωσαν τὰς συνεπείας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημιουργίας τῶν εὐρυτέρων χώρων.

Τὸ σταθερὸν πάντως εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα διὰ τὸν πληθυσμὸν τοῦ εὐρυτέρου χώρου εἶναι ἀναμφισβήτητον. Βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ ὕπαρξις ἀσφαλείας εἶναι βάσεις εὐρυτέρας συνεργασίας τῶν λαῶν.

Αἱ μέχρι σήμερον προσπάθειαι τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς δημιουργίαν Τελων. Ἑνώσεως δὲν ἀπέδωκαν ἀποτελέσματα. Ὁ Ὅμιλος Μελετῶν Εὐρωπ. Τελων. Ἑνώσεως ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε νὰ μελετήσῃ, μὲ ἕδραν τὰς Βρυξέλλας, τὰς δυνατότητας δημιουργίας Ἑνώσεως εἰς τοιαύτην ἔκτασιν, συνέταξε ἔκθεσιν τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε τὸν Ἰαν. 1948 εἰς τὸν Ο.Ε.Ο.Σ. καὶ ἠρκέσθη εἰς τὴν μελέτην ὡρισμένων δασμοτεχνικῶν ζητημάτων, ὡς τὸ τῆς δασμολογικῆς ὀνοματολογίας καὶ τὸ τῆς δασμολογητέας ἀξίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἔδωσε νέαν κατεύθυνσιν ὁ ἐκ τοῦ Ὁμίλου τούτου πηγάσας διεθνὴς ὀργανισμός, «τὸ Συμβούλιον Τελωνειακῆς Συνεργασίας» μὲ ἕδραν τὰς Βρυξέλλας.

Αἱ μόναι προσπάθειαι εὐρυτέρας συνεργασίας Χωρῶν τῆς Εὐρώπης —αἱ ὁποῖαι καὶ ἐξελίσσονται ἐπιτυχῶς μέχρι σήμερον— εἶναι ἡ Μπενελοὺξ καὶ ἡ Εὐρωπ. κοινότης ἄνθρακος καὶ χάλυβος. Τὰ ἀποτελέσματα πάντως τῶν ἀνωτέρω προσπαθειῶν παρακολουθοῦνται συστηματικῶς παρὰ τῶν ἐχόντων πίστιν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας Ἡνωμ. Πολιτ. Εὐρώπης καὶ δὲν ἀποκλείεται συντόμως νὰ παρακαμφθοῦν αἱ παρουσιαζόμεναι δυσχέρειαι εἰς τὴν δημιουργίαν μορφῆς Εὐρωπ. Ἑνώσεως ἐξασφαλιστικῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν πολυτίμων ἀξιῶν τοῦ πολυπληθοῦς τούτου χώρου.

Ι. ΦΡΑΓΚΟΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Ἡ ἕνωσις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν ἀποτελεῖ ἐπιταγὴν τοῦ παρελθόντος τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε κοινὰς παραδόσεις, κοινὰ ἤθη, κοινὴν πίστιν, κοινὸν πολιτισμόν. Ἀποτελεῖ ἀνάγκην διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν ἡ Εὐρώπη θέλῃ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀποστολήν της.

H. SPAAK

Ἡλ. Ἀν. 6.55', Δ. 6.19'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 63/302
Καθαρὰ Δευτέρα

4

Συνεδρίασις Μελῶν Συμβουλίου Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Τὸ καλλίτερον εἶδος ἐκδικήσεως εἶναι νὰ μὴ εἶναί τις ὅμοιος μὲ ἐκεῖνον ὅστις ἐπροξένησε τὴν βλάβην.

(Μ. Αὐρήλιος)

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ὁ Παιανιεὺς (384—322 π. Χ.). Ὁ μέγιστος τῶν ρητόρων τῆς ἀρχαιότητος γνωστὸς διὰ τοὺς πατριωτικούς του ἀγῶνες κατὰ τοῦ Φιλίππου.

Ἡλ. Ἀν. 6.54', Δ. 6.20'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 64/301
Εὐλαμπίου μ.

5

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν Ἠλεκτροτεχνίαν.

ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΣ, Φραγκῖνος Ρενὲ (1768—1848). Γάλλος συγγραφεὺς καὶ διπλωμάτης. Τὰ ἔργα του ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ρωμαντισμοῦ εἰς τὴν φιλολογίαν.

Ἄνθρωπος δίκαιος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος, ἐν ᾧ δύναται ν' ἀδικῇ, δὲν θέλει ν' ἀδικῇ.

(Φιλήμων)

Τὰ βιβλία εἶναι πιστοὶ φίλοι οἱ ὁποῖοι οὔτε κολακεύουν οὔτε ὑπηρετοῦνται. *(Βάκων)*

Ἡλ. Ἀν. 6.52', Δ. 6.21'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 65/300
Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτ.

6

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν Μηχανογνωσίαν.
Προβολὴ μορφωτικῆς ταινίας τοῦ Ἑλλην. Κέντρου Παραγωγικότητος.

Ἀρετή, ἡ ὁποία δὲν παγιώνεται εἰς πρᾶξιν, γρήγορα ἀφανίζεται ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὰς δυσμενείας τῶν περιστάσεων.

(Γρηγόριος ὁ Θεολόγος)

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Νικηφόρος (1736—1800). Μέγας τοῦ γένους διδάσκαλος. Ἔργα του: «Κυριακοδρόμιον», «Ἑρμηνεία τῶν Εὐαγγελίων» εἰς ἁπλουστέραν καθαρεύουσαν κ.ἄ.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἄλλοτε αἱ καλαὶ θέσεις παρεχωροῦντο λόγῳ εὐνοίας ἢ ἀπετέλουν μέρος τῆς πατρικῆς κληρονομίας.

Σήμερον, ὀλίγην σημασίαν ἔχει ἐὰν εἶσαι υἱὸς εὐγενοῦς ἢ χωρικοῦ, ὅ,τι ἐπιτέλεσες ὁ ἴδιος ἔχει σημασίαν. Ὅσοι κατέχουν ἡγετικὰς θέσεις ἔφθασαν ἐκεῖ διότι ἐγνώριζαν τί ἔπρεπε νὰ πράξουν, πῶς ἔπρεπε νὰ τὸ πράξουν ἢ πῶς ἠδύναντο νὰ κάμνουν τοὺς ἄλλους νὰ τὸ πράξουν.

'Ηλ. 'Αν. 6.51', Δ. 6.22'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 66/299
Εὐγενίου Ἱερομάρτυρος

7

Λῆξις προθεσμίας δηλώσεων δι' ἐξετάσεις τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἐν μάθημα ἐνώπιον ἐπιτροπῆς. Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν 'Ελεγκτικὴν καὶ Λογιστικὴν Φορολογικὴν Νομοθεσίαν.

Τίμιος μὲν ὁ μηδὲν ἀδικῶν· ἀλλ' ὁ μὴ ἐπιτρέπων τοῖς ἀδικοῦσιν ἀδικεῖν πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος ἐκείνου ἐστίν.

(Πλάτων)

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ "Αγιος (340–420). Πατὴρ τῆς Λατινικῆς 'Εκκλησίας. 'Επεξειργάσθη τὴν μετάφρασιν τῆς Γραφῆς εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.

'Ηλ. 'Αν. 6.49', Δ. 6.23'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 67/298
Θεοφυλάκι.—Α' Στ.Χαιρ.

8

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὰς Λογιστικὰς 'Ασκήσεις.

ΙΨΕΝ 'Ερρῖκος (1828 – 1906). Νορβηγὸς συγγραφεὺς μὲ τάσιν φιλοσοφικὴν καὶ κοινωνικήν. "Εργα του: «Τὸ σπίτι τῆς κούκλας», «"Εντα Γκάμπλερ», «'Αγριόπαπια» κ.ἄ.

'Η ἀμοιβὴ τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ εἶναι ἡ τιμὴ τῆς παρασχεθείσης ὑπηρεσίας. Τὸ ἐπὶ πλέον εἶναι σπατάλη, τὸ ἐπὶ ἔλαττον εἶναι κλοπή.

(H. Fayol)

'Ηλ. 'Αν. 6.48'. Δ. 6.24'
Σελήνης Α' τέταρτον
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 68/297
Ψυχοσάββατον—Θεοδώρ.

9

'Επίσκεψις εἰς τὸ 'Εργοστάσιον Κ. Φίξ.
Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν Λογιστικὴν καὶ 'Αποτιμητικήν.

Τὸ ἐκ τῆς ἀδικίας κέρδος εἶναι ζημία· ἡ ἡδονή του, ἀγωνία. Συχνὰ φαίνεται ὅτι ἡ ἀνομία εὐτυχεῖ, ἀλλὰ αἱ ἐπιτυχίαι της εἶναι ἀποτυχίαι καὶ καταισχύνη της.

(Albert Pike)

ΑΛΜΠΕΡΤΟΣ ὁ Μέγας (1193–1280). Γερμανὸς δομινικανὸς θεολόγος, φιλόσοφος καὶ λογιώτατος ἄνδρας. Διδάσκαλος τοῦ Θωμᾶ 'Ακινάτου.

ΜΗΝΥΜΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΩΛΗΤΑΣ

'Ο 'Αβραὰμ Λίνκολν ἔλεγεν:

«"Οταν ἑτοιμάζομαι νὰ συζητήσω μὲ κάποιον, διαθέτω τὸ 1/3 τοῦ χρόνου μου σκεπτόμενος τὸ τί θὰ εἴπω, καὶ τὰ δύο τρίτα σκεπτόμενος τί θὰ μοῦ εἰπῇ».

'Αναμφιβόλως ὁ Λίνκολν ἐσκέπτετο τὰς συνομιλίας μὲ σπουδαῖα πρόσωπα. 'Εν τούτοις ἡ γνώμη του εἶναι χρήσιμος καὶ διὰ τοὺς πωλητάς.

"Ο,τι θὰ εἴπετε, προσπαθοῦντες νὰ πωλήσετε κάτι, πρέπει νὰ εἶναι ἀξιόλογον. 'Ενθυμηθῆτε ὅμως ὅτι τὸ κύριον στοιχεῖον εἶναι ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ πελάτης θὰ ἀντιδράσῃ εἰς τοὺς λόγους σας καί, ἐὰν ἡ ἀνταπόκρισίς του δὲν εἶναι εὐνοϊκή, αὐτὸ θὰ κάμῃ νὰ χάσετε τὴ δουλειά.

Ἡλ. Ἀν. 6.46΄, Δ. 6.25΄
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 69/296
Α΄ Νηστ. (Ὀρθοδοξίας)

10

Ἐκδρομὴ εἰς Πλαταιάς.
Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον.

Ἰωάν. α΄ 44—52

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ᾽ ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅ,τι δὲν σοῦ χρειάζεται εἶν᾽ ἀκριβὸ κι᾽ ἂν ἀκόμα στοιχίζῃ μιὰ πεντάρα — Μιὰ πεντάρα μοναχὴ στὸν κουμπαρᾶ κάνει κρότο πιὸ πολύ, παρὰ ὅταν εἶναι γεμᾶτος. — Ὅποιος ἔχει πεντάρες πολλές, ἔχει καὶ φίλους πολλούς. — Ὅταν παντρεύῃς δυὸ πεντάρες, γρήγορα θὰ σοῦ γεννήσουν καὶ τρίτη — Ἡ τίμια πεντάρα εἶναι πιὸ καλὴ ἀπ᾽ τὴν κλεμμένη λίρα. — Πιὸ εὔκολα ξοδεύεται μιὰ πεντάρα, παρὰ οἰκονομιέται. — Ὁ κακὸς χρεοφειλέτης οὔτε ἀρνιέται οὔτε δίνει. — Ἂν θὲς νὰ γίνῃ ἄσχημα ἡ δουλειά σου, πλήρωσέ την προκαταβολικά.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Ἡ Ἑλλάς εἶναι Χώρα ἐκ φύσεως καί παραδόσεως ναυτική. Ἀπό τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ Ἕλληνες διεκρίθησαν ὡς λαός ναυτικός στηρίξας τήν ἀκμήν καί τό μεγαλεῖον του εἰς τήν θάλασσαν καί τό κατ' αὐτήν ἐμπόριον. Ἡ κατά τήν σύγχρονον ἐποχήν βιομηχανική ἀνάπτυξις τῆς Χώρας δέν ἠδυνήθη ἐπίσης νά ἐπηρεάσῃ τήν ἐπίδοσιν τοῦ πληθυσμοῦ πρός τήν θάλασσαν ἤ νά μειώσῃ τήν σημασίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διά τήν οἰκονομίαν τῆς χώρας. Ἀντιθέτως, κατά τά μετά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἔτη ἡ ἐπίδοσις τῶν Ἑλλήνων εἰς τήν Ἐμπορικήν Ναυτιλίαν ἔλαβε διαστάσεις αὐτόχρημα καταπληκτικάς, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταί ἐλέγχουν χωρητικότητα μεγαλυτέραν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων τόνων, ἤτοι 10 ο|ο περίπου τῆς παγκοσμίου χωρητικότητος, ὑπερτεροῦντες τῶν Νορβηγῶν καί ἑπόμενοι μόνον τῶν Ἀμερικανῶν καί Βρεττανῶν. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι μέγα μέρος τῆς χωρητικότητος ταύτης ἀποτελεῖται ἀπό νεότευκτα πλοῖα ἀντιπροσωπεύοντα τήν τελευταίαν λέξιν τῆς ναυπηγικῆς ἐνῷ πρό τοῦ 1939 τά 55 ο|ο τῆς Ἑλληνικῆς χωρητικότητος ἀντιπροσώπευον πλοῖα ἡλικίας μεγαλυτέρας τῶν 25 ἐτῶν.

Ἀπό τήν μεγάλην αὐτήν χωρητικότητα ἡ ἀκτοπλοοῦσα ναυτιλία καλύπτει μόλις τό ἕν ἑκατοστόν, ἐνῷ ὁ ὑπόλοιπος ὄγκος ἀποτελεῖται ἀπό ποντοπόρα φορτηγά ξηροῦ φορτίου καί δεξαμενόπλοια—πλοῖα, ἀναζητοῦντα τήν ἀπασχόλησίν των εἰς τάς παγκοσμίους μεταφοράς, δημιουργοῦντα οὕτω διά τήν Χώραν σταθεράν πηγήν προσκτήσεως ξένου συναλλάγματος πολυτίμου διά τήν κάλυψιν τοῦ πάντοτε παθητικοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν αὐτῆς καί δή πηγήν τόσον πλουσίαν, ὥστε ἡ ναυτιλία νά ἀποδίδῃ εἰς συνάλλαγμα περισσότερα ἀπό ὅσα ὁ τουρισμός, διά τόν ὁποῖον τόσον μεγάλη γίνεται προσπάθεια καί τεράστια ποσά δαπανῶνται. Καί ἡ ναυτιλία προσφέρει εἰς τό κράτος καί τήν οἰκονομίαν τῆς Χώρας, χωρίς νά ζητῇ οἰκονομικά ἀνταλλάγματα. Ἀντιθέτως ἀπορροφᾷ ὑπό τούς πλέον εὐνοϊκούς ὅρους πλεοναζούσας χεῖρας αἱ ὁποῖαι ἄλλως θά ἐστρέφοντο πρός τόν παρασιτισμόν ἤ τήν μετανάστευσιν, ἐάν δέν θά ἔμενον ἀδρανοῦσαι. Εἰς πεντήκοντα χιλιάδες ὑπολογίζονται οἱ σήμερον ἀπασχολούμενοι εἰς τήν ναυτιλίαν μας ναυτικοί καί ἡ ἀπορροφητική ἱκανότης αὐτῆς πολύ ἀπέχει ἀπό τοῦ νά πλησιάζῃ πρός ἐξάντλησιν. Ἀντιθέτως ὑπολογίζεται ὅτι κατά τά προσεχῆ ἔτη θά ἔχῃ ἀνάγκην τοὐλάχιστον χιλίων νέων Ἀξιωματικῶν—Πλοιάρχων—Μηχανικῶν καί Ραδιοτηλεγραφητῶν καί μερικῶν χιλιάδων κατωτέρων ναυτικῶν ἐτησίως.

Πρό εἴκοσι μόλις ἐτῶν τά Ἑλληνικά ἐλεύθερα φορτηγά πλοῖα ἀπετέλουν τούς παρίας τῆς διεθνοῦς ναυτιλιακῆς οἰκογενείας. Σήμερον οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταί ἐλέγχουν 55 ο|ο περίπου τῆς παγκοσμίου χωρητικότητος πλοίων ἀσχολουμένων μέ μεταφοράς φορτίων χῦμα καί αἱ νέαι ὀγκώδεις ναυπηγήσεις θά ἀναβιβάσουν ἔτι πλέον τό ποσοστόν αὐτό. Ἐξ ἄλλου ἔναντι ἀσημάντου προπολεμικῆς χωρητικότητος δεξαμενοπλοίων, οἱ Ἕλληνες ἐλέγχουν ἤδη μερικάς ἑκατοντάδας ἐκ τῶν μεγαλυτέρων καί τελειοτέρων δεξαμενοπλοίων τοῦ κόσμου.

Τό Κράτος ἔχει κατά τά τελευταῖα ἔτη ἀποδυθῆ εἰς μίαν γενναίαν ὅσον καί ἐπίμονον προσπάθειαν διά νά ἐπιτύχῃ τήν βαθμιαίαν ὑπαγωγήν ὑπό τήν Ἐθνικήν σημαίαν τῆς μεγάλης αὐτῆς ναυτιλίας, καί ἡ προσπάθειά του δέν ἔμεινεν ἄνευ ἀποτελέσματος. Εἶναι τόσα πολλά τά πλεονεκτήματα—οἰκονομικά, δημοσιονομικά, πολιτικά, ἐθνικά—τά ὁποῖα θά προκύψουν διά τήν Χώραν ἐκ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς μεγάλης ὑπό ἑλληνικήν σημαίαν ναυτιλίας, ὥστε δικαιολογεῖται νά εἴπωμεν ὅτι θά ἔχῃ ἐπιτελεσθῆ ἔργον μεγάλης ἐθνικῆς σημασίας, ὅταν τό ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα σύν τῷ χρόνῳ ἐπιτευχθῇ.

ΕΛΕΥΘ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Πλωτάρχης Λιμ.

Ἡλ. Ἀν. 6.45', Δ. 6.26'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 70/295
Θεοδώρας

11

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὸ Ἐμπορικὸν Δίκαιον.
Ἔναρξις ἐξετάσεων ἐνώπιον Ἐπιτροπῶν.

Τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς ἱκανὸς εἰς οἱονδήποτε ἐπάγγελμα, τρία στοιχεῖα χρειάζονται: φύσις, μελέτη, ἄσκησις.

(Ἀριστοτέλης)

ΤΕΙΛΟΡ Φρειδερῖκος (20-3-1856—21-3-1915). Ἀμερικανὸς μηχανικὸς καὶ οἰκονομολόγος. Γνωστὸς διὰ τὸ σύστημά του περὶ ὀργανώσεως ἐργασίας.

Ἡλ. Ἀν. 6.43', Δ. 6.27'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 71/294
Θεοφανοῦς

12

Ἐπίσκεψις εἰς κοινοπραξίαν σουλτανίνας (Κ.Σ.Ο.Σ.)
Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν Ἐμπορευματολογίαν.

ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΑ Θωμᾶς (1568—1639). Ἰταλὸς φιλόσοφος. Κατεπολέμησε τὸν σχολαστικισμὸν καὶ ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς πειραματικῆς μεθόδου.

Ὀλίγοι ἔχουν τὸ φυσικὸν τάλαντον νὰ κατέχουν μίαν θέσιν· παρὰ πολλοὶ ὅμως νὰ εἶναι θεσιθῆραι.

(Τζαίημς Ἔλλις)

Ἡλ. Ἀν. 6.42', Δ. 6.28'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 72/293
Χριστίνης

13

Προβολὴ ταινίας τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

Ὁ κολακεύων κάμνει μίαν εὐτελῆ πρᾶξιν, καὶ ἐκεῖνος ποὺ δέχεται τὴν κολακείαν μίαν ἄλλην.

(Περὲξ)

ΜΑΡΚΟΝΙ (1874—1937). Ἰταλὸς διάσημος διὰ τὰς ἐφευρέσεις του ἰδίᾳ σχετικῶς μὲ τὸν ἀσύρματον τηλέγραφον.

ΠΝΕΥΜΑ ΟΜΑΔΟΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΝ

Οἱ Ἀμερικανοὶ βιομήχανοι ἔχουν συνείδησιν ὅτι αἱ ἀποδοτικαὶ καὶ ἱκανοποιητικαὶ σχέσεις μὲ τοὺς ἐργάτας ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν.

Μία εἰλικρινὴς ἐπιθυμία ἐκ μέρους τῆς διευθύνσεως, ὅπως κατανοήσῃ τὰς βλέψεις καὶ τὰς φιλοδοξίας τῶν ἐργατῶν, ὑπῆρξε πάντοτε οὐσιώδης συντελεστὴς βελτιώσεως τῶν σχέσεων τούτων.

Οἱ ἡγέται τῆς βιομηχανίας ἀπέδειξαν ὅτι ὅπου ὑπάρχει ἐλεύθερον ρεῦμα ἐπικοινωνίας γεγονότων καὶ γνωμῶν, μεταξὺ διευθύνσεως καὶ ἐργατῶν ὡς καὶ τἀνάπαλιν, ἐκεῖ ὑφίσταται κατανόησις, συνεργασία καὶ ἁρμονία εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Τὸ Συνέδριον τῶν Ἀμερικανῶν Βιομηχάνων ἐπιμένει ὅπως ἕκαστος ἐργοδότης διατηρῇ ἀνοικτὰς ὁδοὺς ἀμοιβαίας ἐπικοινωνίας καὶ ὅπως εὐνοῇ, δι' ὅλων τῶν καταλλήλων μέσων, τὴν κατανόησιν καὶ ἐλευθέραν συνεργασίαν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδότου.

(Διακήρυξις Ἐθνικοῦ Συνεδρίου 1948)

'Ηλ. 'Αν. 6.40', Δ. 6.29'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 73/292
Βενεδίκτου

14

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Λογιστικήν.

'Ο κακὸς εἶναι ὡς πήλινον ἀγγεῖον, εὐκόλως θραύεται, καὶ δυσκόλως συγκολλᾶται. 'Ο ἀγαθὸς εἶναι ὡς χρυσοῦν δοχεῖον, δυσκόλως θραύεται, καὶ εὐκόλως συγκολλᾶται.

(Hitopadesa)

'Ακάλεστη δὲν ἔρχεται ἡ ἀρρώστια.

('Ελληνικὴ παροιμία)

ΦΛΕΜΙΝΓΚ 'Αλέξ. "Αγγλος ἰατρός. Τῷ 1922 ἀνεκάλυψε τὴν λυσοζύμην. 'Αργότερον ἀνεκάλυψε τὴν πενικιλλίνην, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1945 ἐπέφερεν ἐπανάστασιν εἰς τὴν θεραπευτικὴν 'Ιατρικήν, διότι θεραπεύει πλεῖστα ὅσα νοσήματα. 'Ενυμφεύθη ἑλληνίδα.

'Ηλ. 'Αν. 6.39' Δ. 6.30'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 74/291
'Αγαπίου—Β' Στ. Χαιρ.

15

Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ (5ος αἰώνας π. Χ.) "Ελλην φιλόσοφος. 'Ιδρυτὴς τῆς ὑλιστικῆς θεωρίας περὶ ἀτόμων.

ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Κωνσταντῖνος (1815—1891). 'Ο μεγαλύτερος ἱστορικὸς τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος. Τὸ μεγαλύτερον καὶ ἀπαράμιλλον ἔργον του εἶναι «'Η 'Ιστορία τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους».

'Η μὲν ἀμάθεια θρασεῖα, ἡ δὲ γνῶσις ἐπιφυλακτική.

(Θουκυδίδης)

'Η ἐγκράτεια βάζει ξύλα στὴ φωτιά, φαγητὸ εἰς τὸ ντουλάπι, ἀλεύρι εἰς τὴν σκάφην, χρῆμα εἰς τὸ πουγγί, πίστωσιν εἰς τὸν τόπον, εὐχαρίστησιν εἰς τὸ σπίτι, ἐνδύματα εἰς τὴν ράχην καὶ δύναμιν εἰς τὸ σῶμα.

(Φραγκλῖνος)

'Ηλ. 'Αν. 6.37'. Δ. 5.31'
Πανσέληνος
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 75/290
Χριστοδούλου

16

Πτυχιακὴ ἐξέτασις εἰς τὴν 'Οργάνωσιν τῶν 'Εργοστασίων. — Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων δι' ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν διδάκτρων.

Τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατον· ὑπάρχουν τρόποι ποὺ ὁδηγοῦν εἰς κάθε πρᾶγμα· καί, ἂν ἔχωμεν ἀρκετὴν θέλησιν, θὰ ἔχωμεν πάντοτε ἀρκετὰ μέσα.

(La Rochefoucauld)

'Εὰν τὸ πρῶτον δὲν ἐπιτύχῃς, δοκίμασε πάλιν.

(Φραγκλῖνος)

ΚΙΟΥΡΙ Μαρία (Σκλοντόφσκα). Πολωνὶς φυσικός. Σπουδάσασα καὶ ἐργασθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ. 'Ανεκάλυψε μετὰ τοῦ συζύγου της Κιουρί, Γάλλου φυσικοῦ, τὸ στοιχεῖον ράδιον. "Εκτοτε ἐπενοήθη ἡ ραδιοθεραπεία ἐναντίον πλείστων νοσημάτων καὶ ἰδίως τοῦ καρκίνου.

ΜΑΡΤΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 6.36' Δ. 6.32'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 76/289
Β' Νηστειῶν
Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ

17

'Εκδρομὴ εἰς "Ομορφη 'Εκκλησιά.
Διϋλιστήρια Οὔλεν Γαλάτσι.
Λῆξις ἐξετάσεων τῶν ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα.

Μάρκ. β' 1—12

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ 'Ιησοῦς εἰς Καπερναοὺμ καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. 'Ιδὼν δὲ ὁ 'Ιησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δέ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ 'Ιησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας—λέγει τῷ παραλυτικῷ· σοὶ λέγω, ἔγειραι καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἴδομεν.

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ — ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Ὕστερα ἀπὸ κάθε μεγάλην ἱστορικὴν ἀναστάτωσιν πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ διανοούμενοι εἰς ὅλον τὸν κόσμον κατέβαλον προσπαθείας διὰ τὴν δημιουργίαν συστήματος συμμαχιῶν ἢ συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν πρὸς ἐξασφάλισιν εἰς τὸ μέλλον μιᾶς σταθερότητος εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις καὶ ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου.

Πρῶτος ὁ Μ. Ναπολέων ἠθέλησε νὰ συγκεντρώσῃ τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης εἰς μίαν συνεννόησιν. Μετὰ τὴν πτῶσιν του δὲ ἐσχηματίσθη ἡ Ἱερὰ Συμμαχία, διὰ τῆς ὁποίας τὰ μετέχοντα εἰς ταύτην κράτη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀλληλοβοηθοῦνται διὰ νὰ ἀνθίστανται κατὰ πάσης ἐπιθέσεως. Ἐπρόκειτο ὅμως περὶ ὑποχρεώσεως ἀναλαμβανομένης τότε μεταξὺ μοναρχῶν καὶ συνεπῶς ἐξαρτωμένης ἀπὸ τὴν θέλησιν ὡρισμένων ἀνθρώπων εἰς τρόπον ὥστε νὰ παύῃ νὰ ὑφίσταται μόλις ἐξέλιπεν ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους.

Μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον αἱ νικήτριαι Δυνάμεις ἔθεσαν τὰς βάσεις διὰ τὴν ἵδρυσιν ἑνὸς διεθνοῦς ὀργανισμοῦ—τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν—πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἀλλ' ὀργανισμοῦ ἀτελοῦς ἐφ' ὅσον κατ' ἀρχὴν ἐκρατήθησαν μακράν του τὰ δύο ἰσχυρότερα κράτη τοῦ κόσμου, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία. Ἡ ἐργασία ὅμως ἡ ὁποία συνετελέσθη ἐντὸς τοῦ ὀργανισμοῦ ἐκείνου ἐπὶ εἴκοσι περίπου ἔτη παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν συχνῶν ἐπαφῶν καὶ συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν διασημοτέρων προσωπικοτήτων πολλῶν Χωρῶν καὶ εἶχε σημαντικὴν ἀπήχησιν εἰς τὴν παγκοσμίαν κοινὴν γνώμην ὥστε νὰ ἐνισχυθοῦν αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν δυνατότητα ἑνὸς ἀποτελεσματικοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ μέλλον πρὸς προφύλαξιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ ἰδεολόγοι χωρὶς νὰ περιμείνουν τὸ τέρμα τῶν ἐχθροπραξιῶν, κατήρτισαν σχέδια καὶ διεκήρυξαν ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε νὰ θεμελιωθῇ ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ κόσμου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὸ μέλλον διαρκοῦς εἰρήνης. Ὁ Χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ, αἱ διάφοροι διασυμμαχικαὶ διασκέψεις, ἡ διάσκεψις τοῦ Ντάμπαρτον Ὂκς καὶ τέλος ἡ διάσκεψις τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ἀποτελοῦν τοὺς διαδοχικοὺς σταθμοὺς εἰς τὰς συνεννοήσεις καὶ τὰς ἐργασίας αἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς μιᾶς παγκοσμίας ἑνώσεως τῶν λαῶν διὰ τὴν περιφρούρησιν εἰς τὸ μέλλον τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Εἰς τὴν ἀποστολήν του πρὸς ἐγκαθίδρυσιν μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν προσπαθεῖ νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὰς ἑκάστοτε κοινωνικάς, οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς συνθήκας τῆς διεθνοῦς κοινότητος καὶ αἱ λειτουργίαι του συγκεντρώνονται γύρω ἀπὸ δύο βασικὰς ἰδέας ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἀφορᾶ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ προσπάθεια νὰ ὀργανωθῇ ὁ κόσμος κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξουδετερωθοῦν τὰ βαθύτερα αἴτια τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς ἀναπτύξεώς του ἐπικρίνεται συχνὰ ὁ Ο.Η.Ε., διότι εἴμεθα πάντοτε ἀνυπόμονοι διὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα. Ἰδίως, ὅταν προβάλλει ἡ ἀπειλὴ πολέμου, θὰ ἠθέλαμε διὰ μιᾶς οὕτως εἰπεῖν μαγικῆς ράβδου νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τοῦ ὀλέθρου. Ἀλλ' ὅταν μετὰ τοὺς ἀναγκαίους λεπτοὺς χειρισμοὺς τῶν διεθνῶν ζητημάτων ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. παρακάμπτεται ἡ κρίσις καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ διευθέτησις τοῦ ἀναφυέντος προβλήματος, τὸ γεγονὸς δὲν προκαλεῖ πλέον θόρυβον καὶ δὲν γίνονται αἰσθητὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν. Εἶναι δὲ πολλὰ εἰς ἀριθμὸν τὰ σοβαρὰ πολιτικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα, περικλείοντα τὸν κίνδυνον πολέμου, διευθετήθησαν μὲ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἕνδεκα ἔτη τῆς λειτουργίας των καὶ μόνον ἡ ἱστορία πλέον, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ προκαταλήψεις καὶ πάθη τῆς στιγμῆς, θὰ ἔχῃ νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιτελεσθέντος σχετικῶς ἔργου ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε., ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ μεγέθους γενικῶς τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ὁ Ὀργανισμὸς εἰς κάθε βῆμα του μέσα εἰς τὸ ἀπέραντον καὶ ἀσταθὲς πεδίον τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Ἔχομεν τώρα πρόσφατον τὴν διὰ τῆς δραστικῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν κατάπαυσιν τῶν ἀρξαμένων ἐχθροπραξιῶν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Μὲ τὸ σημαντικώτατον δὲ τοῦτο γεγονὸς κατεδείχθη καὶ τὸ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ βέτο τῶν Μεγ. Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε μίαν ἀπειλὴν διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ο.Η.Ε., παύει νὰ ἔχῃ πλέον σπουδαῖον ἐνδιαφέρον ἐφ' ὅσον τὰ Ἡνωμ. Ἔθνη, ὡπλισμένα ἤδη ἀπὸ τοῦ 1950 μὲ τὴν ἀποκληθεῖσαν «Ἕνωσις πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης» ἀπόφασίν των, εὑρέθησαν εἰς θέσιν νὰ λάβουν συλλογικὰ μέτρα ἐναντίον ἐνόπλου ἐπιθέσεως δύο Μεγάλων Δυνάμεων καὶ νὰ σταματήσουν τὰς ἀναληφθείσας ὑπ' αὐτῶν στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἐξ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξαρθοῦν κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν δύο μεγάλαι ἐκδηλώσεις τῆς εὐρυτάτης δράσεως τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ τὴν περιστολὴν τῶν βαθυτέρων αἰτίων τοῦ πολέμου: Πρόκειται ἀφ' ἑνὸς περὶ τοῦ ἐφαρμοζομένου ἤδη εὐρέως προγράμματος τεχνικῆς βοηθείας πρὸς τὰ διάφορα κράτη καὶ ἀφ' ἑτέρου περὶ τοῦ νεοϊδρυθέντος διεθνοῦς ὀργανισμοῦ πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας δι' εἰρηνικοὺς σκοπούς.

ΔΗΜ. Γ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Δικηγόρος

'Ηλ. 'Αν. 6.34', Δ. 6.33'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 77/288
Κυρίλλου

18

'Επίσκεψις εἰς 'Εμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν 'Επιμελητήριον Πειραιῶς. Συνεδρίασις Μελῶν Συμβουλίου Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Μὲ τὸν καιρὸν ὁ βιοτέχνης αὐταπατᾶται ὅτι εἶναι κεφαλαιοῦχος, ἐνῷ ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν εἶναι παρὰ τεχνίτης ἑνὸς ἀνωτέρου βαθμοῦ.

(F. Fried)

ΧΟΠΦ, 'Ερρῖκος 'Αρθοῦρος. (3.4.1882—3.6.1949). 'Αμερικανὸς ἐπαγγελματίας ὀργανωτής. Εἰδικεύθη εἰς τὴν ὀργάνωσιν γραφείων καὶ μελέτην ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως.

'Ηλ. 'Αν 6.33', Δ. 6.34'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 78/287
Χρυσάνθου

19

Χορευτικὸν τέϊον τῶν Σπουδαστῶν καὶ Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς.

ΘΕΡΒΑΝΤΕΣ Σααβέρδα (Μιχαήλ). (1547—1616). 'Ο μεγαλύτερος τῶν 'Ισπανῶν συγγραφέων. Ἔγραψε τὸ «Δὸν Κιχώτης».

'Απ' τὰ καλῶς κερδισμένα παίρνει ὁ διάβολος τὰ μισά· ἀπ' τὰ κακῶς κερδισμένα ὅλα καὶ τὸν νοικοκύρη.

('Ελληνικὴ παροιμία)

'Ηλ. 'Αν. 6.31', Δ. 6.35'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 79/286
Τῶν 'Αγίῳ Σάββα ἀναιρεθέντων

20

Προβολὴ μορφωτικῆς ταινίας βιομηχανικοῦ περιεχομένου.

Ὅποιος ξυπνᾷ ἀργὰ πρέπει νὰ βαδίζῃ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πάλιν δὲν φθάνει εἰς τὴν ἐργασίαν του παρὰ ἀργὰ τὴν νύκτα.

(Φραγκλῖνος)

ΑΙΤΡΥ (Γεώργιος Μπιντέλλ-(18ο1—1892). Ἄγγλος ἀστρονόμος καὶ μαθηματικός. Ἔδωσε πρῶτος τὴν θεωρίαν τοῦ οὐρανίου τόξου.

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΟΣ

—*Ἕνα χαμόγελο δὲν στοιχίζει τίποτε, ἀποφέρει ὅμως πολλά. Πλουτίζει ἐκείνους ποὺ τὸ λαμβάνουν, χωρὶς νὰ καθιστᾷ πτωχοὺς ἐκείνους ποὺ τὸ δίδουν.*

—*Τὸ χαμόγελο εἰρηνεύει τὴν ἀνήσυχον ψυχήν. Εἶναι ἡ ἀχτίδα τοῦ ἡλίου διὰ τὴν μελαγχολικὴν καρδίαν καὶ τὸ καλύτερον φυσικὸν ἀντίδοτον τῆς λύπης.*

—*'Επὶ πλέον οὔτε ἀγοράζεται, οὔτε δανείζεται ἢ κλέπτεται, διότι δὲν ἔχει ἀξίαν δι' οὐδένα ἐφ' ὅσον δὲν προσφέρεται.*

—*Μερικοὶ ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ χαρίσουν ἕνα μειδίαμα. Δώσατέ τους τὸ ἰδικόν σας, διότι οὐδεὶς ἔχει μεγαλυτέραν ἀνάγκην τούτου ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν δύναται πλέον νὰ δώσῃ.*

—*'Απὸ ὅλα τὰ ζῶντα ὄντα, μόνον ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ χάρισμα τοῦ μειδιάματος.*

'Ηλ. 'Αν. 6,30', Δ. 6,35'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 80/285
'Ιακώβου

21

Προετοιμασία 'Ομάδος Παρελάσεως δι' 'Εθνικὴν 'Εορτήν.

Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κομίζωμεν εἰς τοὺς Λαοὺς τὴν Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ 'Ανθρώπου εἰς τὴν αἰχμὴν μιᾶς μπαγιονέτας.
(M. Robespiere)

ΩΒΙΝΙΕ (Θεόδωρος 'Αγρίππας) (1552—1630). Γάλλος ποιητὴς καὶ ἱστορικός. Ἔγραψε τὴν Παγκόσμιον 'Ιστορίαν.

'Ηλ. 'Αν. 6,28', Δ. 6,36'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 81/284
Γ' Στ. Χαιρετισμῶν

22

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων Πτυχιακῶν 'Εξετάσεων.

ΛΙΝΝΕ (1707—1778). Διάσημος βοτανολόγος Σουηδός. Δημιουργὸς τῆς ταξινομήσεως καὶ ὀνοματολογίας τῶν φυτῶν λατινιστί.

Οὐδὲν προσφιλέστερον εἰς τὰ τέκνα ἀπὸ τὴν μητέρα· ἀγαπᾶτε τὴν μητέραν σας, ὦ τέκνα, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἔρως ἁγνότερος καὶ γλυκύτερος.
(Εὐριπίδης)

'Ηλ. 'Αν. 6'27', Δ. 6,38'
Σελ. τελευταῖον τέταρτον
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 82/283
Νίκωνος

23

'Επίσκεψις εἰς ἐργοστάσιον ΙΖΟΛΑ.
'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων ἑνὸς μαθήματος.

Οὔτε νὰ δανείζεσαι, οὔτε νὰ δανείζῃς. Γιατὶ καὶ τὸ πρᾶγμα χάνεις, καὶ τὸν φίλον σου χωρίζεις. Καὶ ἀντὶ οἰκονομίας, στοὺς ἀνέμους τὰ σκορπίζεις.
(Σαίκσπηρ)

ΑΟΥΕΡ Κάρολος (1898—1929). Αὐστριακὸς χημικός. 'Εφεῦρε τοὺς τὰς "Αουερ φωτοβολίδας τοῦ φωταερίου, τὰς διὰ μεταλλικῆς ἰνὸς κατασκευαζομένας ἠλεκτρικὰς λυχνίας καὶ τὰ πυροφόρα κράματα.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΨΑΡΡΩΝ

Στῶν Ψαρρῶν τὴν ὁλόμαυρη
[ράχη
Περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχη
Μελετᾶ τὰ λαμπρὰ παλληκάρια

Καὶ στὴν κόμη στεφάνι φορεῖ
Γινομένο ἀπὸ λίγα χορτάρια
Ποὺ εἶχαν μείνει στὴν ἔρημη
[γῆ.

'Ακούω κούφια τὰ τουφέκια,
'Ακούω σμίξιμο σπαθιῶν,
'Ακούω ξύλα, ἀκούω πελέκια,
'Ακούω τρίξιμο δοντιῶν.

"Ω τρακόσιοι! σηκωθῆτε
Καὶ ξανάλθετε 'ς ἐμᾶς
τὰ παιδιά σας θέλ' ἰδῆτε
Πόσο μοιάζουνε μὲ σᾶς.

(Διον. Σολωμοῦ: 'Απὸ τὸν "Υμνον εἰς τὴν 'Ελευθερίαν)

ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ποίησις
ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ
Ν. ΜΑΝΤΖ

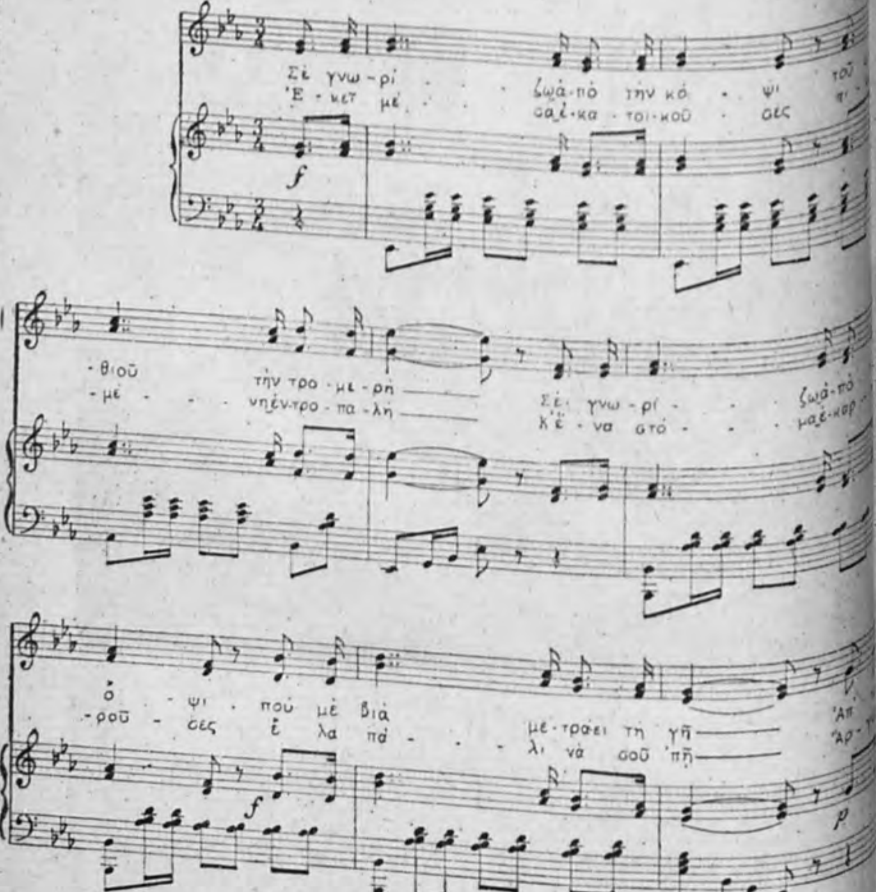

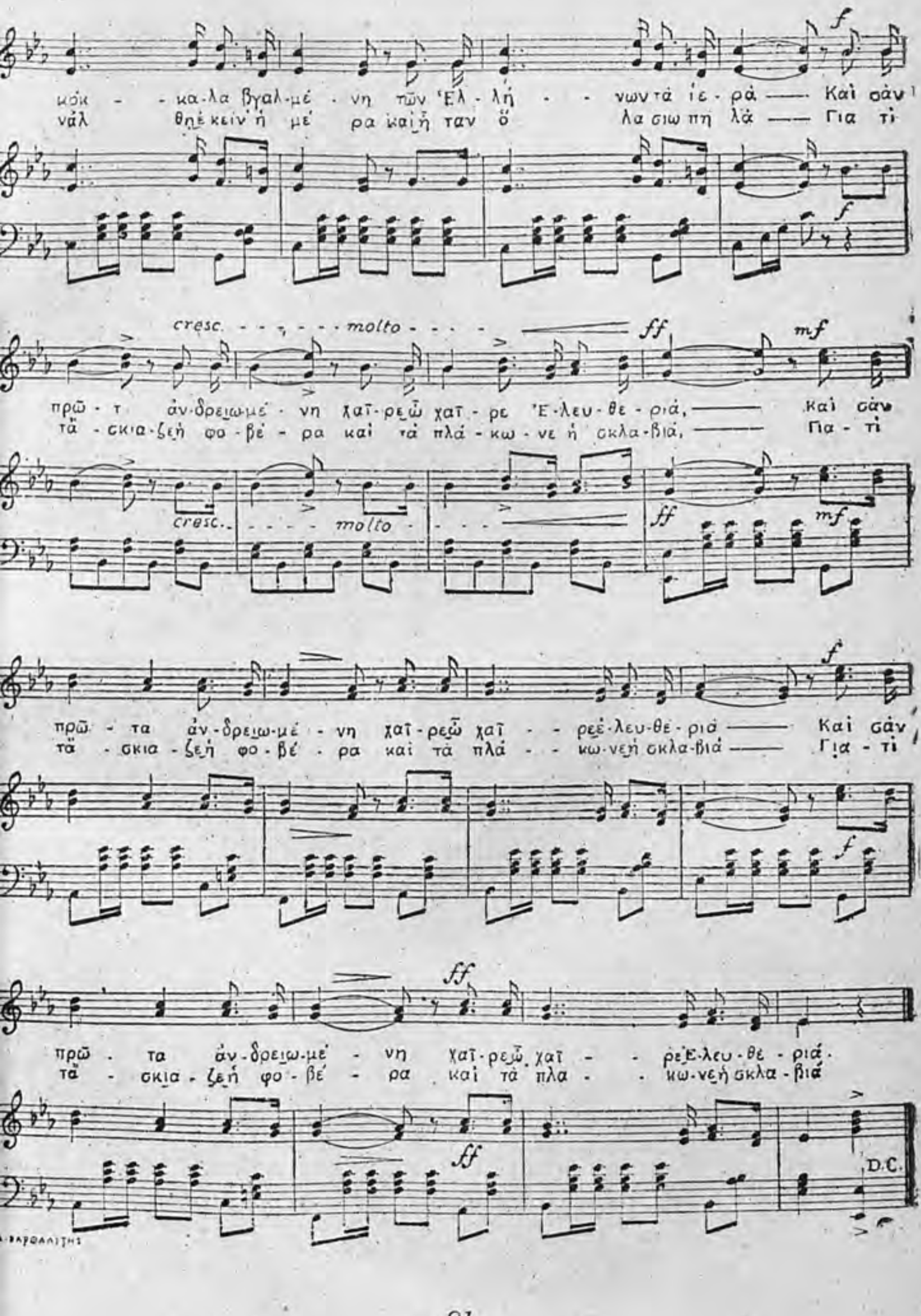
κόκ - - κα-λα βγαλ-μέ - νη τῶν Ἑλ - λή - - νων τὰ ἱε - ρὰ —— Καὶ σὰν
νὰλ θηὲ κεὶν ἡ μέ ρα καὶ ἦ ταν ὅ λα σιω πη λὰ —— Για τὶ
cresc. - - - molto - - - ff mf
πρῶ - τ ἀν-δρειωμέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ - ρε Ἐ-λευ-θε - ριά, —— Καὶ σὰν
τᾶ - σκια-ζεὴ φο - βέ - ρα καὶ τὰ πλά - κω - νε ἡ σκλα-βιά, —— Για - τὶ
f
πρῶ - τα ἀν-δρειω-μέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ - - ρεἐ-λευ-θε-ριά —— Καὶ σὰν
τᾶ - σκια - ζεὴ φο - βέ - ρα καὶ τὰ πλά - - κω-νεὴ σκλα-βιά —— Για - τὶ
ff
πρῶ - τα ἀν-δρειω-μέ - νη χαῖ-ρεῶ χαῖ - - ρεἘ-λευ-θε - ριά.
τᾶ - σκια - ζεὴ φο - βέ - ρα καὶ τὰ πλα - - κω-νεὴ σκλα - βιά
D.C.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΨΑΛΛΙΔΑΣ

(1767—1829)

Διδάσκαλος τοῦ Γένους, ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς νεωτεριστικῆς ἐκπαιδευτικῆς μας ἀναγεννήσεως. Ὅ,τι εἶναι διὰ τὴν καθαρεύουσαν ὁ Κοραῆς, εἶναι διὰ τὴν δημοτικὴν ὁ Ψαλλίδας.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ

Μέγας Διδάσκαλος τοῦ Γένους, γεννηθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος. Καινοτόμος καὶ μεταρρυθμιστής, διωχθεὶς διότι μετέφρασε τὸ σύγγραμμα τοῦ Καρτεσίου.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

(1716—1806)

Ὁ κορυφαῖος σοφὸς τοῦ νέου ἑλληνισμοῦ, φιλόσοφος, παιδαγωγός, μαθηματικός, χαλκέντερος δημιουργός, ἀλλὰ ἀρχηγὸς τῆς κατὰ τῆς διδασκαλίας τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἀντιδράσεως.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΑΪΡΗΣ

(1784—1853)

Φιλόσοφος ἐξ Ἄνδρου. Μέγας Διδάσκαλος τοῦ Γένους, διδάξας ἐν Σμύρνῃ, ἐν Κυδωνίαις καὶ μετασχὼν ἐνεργῶς τῆς Ἐπαναστάσεως ἐδιώχθη διὰ τὰς φιλοσοφικάς του θεωρίας. Ἀπέθανεν ἐν τῇ φυλακῇ.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ: ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ὦ νέοι τοῦ Γένους, σεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπαράβαλαν μὲ τὴν ἐαρινὴν ὥραν τοῦ ἔτους, διότι καὶ ἀληθῶς τῆς ἡλικίας σας τὸ ἄνθος ὁμοιάζει τὸ ἀνθηρὸν ἔαρ. Ἀλλὰ τὰ ἄνθη ὑπόσχονται καὶ καρπούς, καὶ τούτους ἀπαιτεῖ, τούτους ἐλπίζει ἀπὸ σᾶς ἡ ἐρημωθεῖσα ἀπὸ τὸν ἄγριον τύραννον πατρίς σας. Μὴ ματαιώσετε τὴν ἐλπίδατης.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς νέους, ὅσοι ἕως τώρα ἐδράματε εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, οὐδ' ἐφοβήθητε νὰ κενώσετε τὰς φλέβας σας ἀπὸ τὸ αἷμα, διὰ νὰ ἐκδικήσετε ὅσα αἵματα ἀθώων ἔχυσε καὶ χύνει καθ' ἡμέραν ὁ παράνομος καὶ ἄνανδρος τύραννος τῆς Ἑλλάδος...

Οἱ ἕως τῆς ὥρας ταύτης ἀγῶνες σας εἶναι λαμπροί· τὸ ἐλευθερωθὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος ἐγεύθη τοὺς ἐλπιζομένους ἀπὸ τὴν ἡλικίαν σας γλυκεῖς καρποὺς καὶ καυχᾶται ἡ πατρίς σας εἰς τὴν γέννησιν τοιούτων τέκνων. Ἀλλὰ σᾶς μένουν ἄλλοι ἀσυγκρίτως ἐνδοξότεροι τούτων ἀγῶνες, ὦ γενναῖα τεκνα τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τῶν παρόντων ἠλευθερώσατε τὴν Ἑλλάδα, τῶν δὲ νέων ἀγώνων σκοπὸν πρέπει νὰ προβάλλετε τὴν φύλαξιν τῆς Ἐλευθερίας, φύλαξιν δύσκολον καὶ διὰ τοῦτο προσοχῆς πολλῆς ἀξίαν.

Οἱ πρότεροί σας ἀγῶνες ἐκαθάρισαν τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ τυράννου, σᾶς μένει τώρα ὁ μέγας ἀγών, νὰ τὴν καθαρίσητε ἀπὸ τὸν μολυσμὸν τῆς ἀδικίας του, βάλλοντες εἰς τόπον αὐτῆς τὴν Δικαιοσύνην, τὴν μητέρα τῆς Εἰρήνης...

ΚΗΡΥΓΜΑ ΣΤΗΝ ΠΝΥΚΑ

"Ενας λόγος τοῦ **Κολοκοτρώνη**
ποὺ τὸν διέσωσεν ὁ ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ

«Παιδιά μου! Εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου ἐγὼ πατῶ σήμερα ἐπατοῦσαν καὶ ἐδημιουργοῦσαν τὸν παλαιὸ καιρὸ ἄνδρες σοφοὶ καὶ ἄνδρες, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ συγκριθῶ, καὶ οὔτε νὰ φθάσω τὰ ἴχνη των! Ἐγὼ ἐπιθυμοῦσα νὰ σᾶς ἰδῶ, παιδιά μου, εἰς τὴν μεγάλην δόξα νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅσα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἀγῶνος μας, καὶ πρὸ αὐτοῦ καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτόν, ὁ ἴδιος ἐπαρατήρησα.

Εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατοικοῦμεν, ἐκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς καταγόμεθα καὶ ἐλάβαμε τὸ ὄνομα τοῦτο. Αὐτοὶ διέφεραν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν θρησκείαν, διότι ἐπροσκυνοῦσαν τὲς πέτρες καὶ τὰ ξύλα. Ἀφοῦ ὕστερα ἦλθεν εἰς τὸν κόσμο ὁ Χριστός, οἱ λαοὶ ὅλοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ Εὐαγγέλιό του καὶ ἔπαυσαν νὰ λατρεύουν τὰ εἴδωλα. Δὲν ἐπῆρε μαζί του, οὔτε σοφούς, οὔτε προκομμένους, ἀλλ' ἁπλοὺς ἀνθρώπους χωρικοὺς καὶ ψαράδες, καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔμαθαν ὅλες τὲς γλῶσσες τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, μολονότι ὅπου καὶ ἂν εὕρισκαν ἐναντιότητες, καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ τύραννοι τοὺς κατέτρεχαν, δὲν ἠμπόρεσε κανένας νὰ τοὺς κάμει τίποτα. Αὐτοὶ ἐστερέωσαν τὴν πίστη.

Οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, οἱ πρόγονοί μας, ἔπεσαν εἰς τὴν διχόνοια καὶ ἐτρώγονταν μεταξύ τους, καὶ ἔτσι ἔλαβαν καιρὸ πρῶτα οἱ Ρωμαῖοι καὶ ἔπειτα ἄλλοι βάρβαροι καὶ τοὺς ὑπέταξαν. Ὕστερα ἦλθαν οἱ Μουσουλμάνοι, καὶ ἔκαμαν ὅ,τι ἠμποροῦσαν, διὰ νὰ ἀλλάξει ὁ λαὸς τὴν πίστην του. Ἔκοψαν γλῶσσες εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατο νὰ τὸ κατορθώσουν. Τὸν ἕνα ἔκοπταν, ὁ ἄλλος τὸ Σταυρό του ἔκαμε. Σὰν εἶδε τοῦτο ὁ Σουλτάνος διώρισε ἕνα Βιτσερὲ (Ἀντιβασιλέα), ἕνα Πατριάρχη καὶ τοῦ ἔδωσε τὴν ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸς καὶ ὁ λοιπὸς κλῆρος ἔκαμαν, ὅ,τι τοὺς ἔλεγε ὁ Σουλτάνος! Ὕστερον ἔγιναν οἱ Κοτσαμπάσηδες (προεστοὶ) εἰς ὅλα τὰ μέρη. Ἡ τρίτη τάξις, οἱ ἔμποροι, καὶ οἱ προκομμένοι, τὸ καλύτερο μέρος τῶν πολιτῶν, μὴν ὑποφέροντες τὸν ζυγόν, ἔφευγαν καὶ οἱ γραμματισμένοι ἐπῆραν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα των, καὶ ἔτσι ἔμεινε ὁ

λαός, ὅστις στερημένος ἀπὸ τὰ μέσα τῆς προκοπῆς, ἐκατήντησεν εἰς ἀθλίαν κατάσταση, καὶ αὐτὴ αὔξανε κάθε ἡμέρα χειρότερα· διότι ἂν εὑρίσκετο μεταξὺ τοῦ λαοῦ κανεὶς μὲ ὀλίγην μάθηση, τὸν ἐλάμβανε ὁ κλῆρος, ὅστις ἔχαιρε προνόμια, ἢ ἐσύρετο ἀπὸ τὸν ἔμπορο τῆς Εὐρώπης ὡς βοηθός του, ἢ ἐγίνετο γραμματικὸς τοῦ προεστοῦ. Καὶ μερικοὶ μὴν ὑποφέροντες τὴν τυραννίαν τοῦ Τούρκου καὶ βλέποντες τὲς δόξες καὶ τὲς ἡδονές, ὅπου ἀπελάμβαναν αὐτοί, ἄφιναν τὴν πίστη τους καὶ ἐγίνοντο Μουσουλμάνοι. Καὶ τοιουτοτρόπως κάθε ἡμέρα ὁ λαὸς ἐλίγνευε καὶ ἐπτώχαινε.

Εἰς αὐτὴν τὴν δυστυχισμένη κατάσταση μερικοὶ ἀπὸ τοὺς φυγάδες γραμματισμένους ἐμετάφραζαν καὶ ἔστελναν εἰς τὴν Ἑλλάδα βιβλία· καὶ εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ χρωστοῦμε εὐγνωμοσύνη, διότι εὐθὺς ὁποὺ κανένας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ λαὸ μάνθανεν τὰ κοινὰ γράμματα, ἐδιάβαζεν αὐτὰ τὰ βιβλία, καὶ ἔβλεπε ποίους εἴχαμε προγόνους, τί ἔκαμεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀριστείδης καὶ ἄλλοι πολλοὶ παλαιοί μας, καὶ ἐβλέπομε καὶ εἰς ποίαν κατάσταση εὑρισκόμεθα τότε. Ὅθεν μᾶς ἦλθεν εἰς τὸ νοῦ νὰ τοὺς μιμηθοῦμε καὶ νὰ γινωμε εὐτυχέστεροι. Καὶ ἔτσι ἔγινεν καὶ ἐπροόδευσεν ἡ Ἑταιρεία.

Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε, οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πὼς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μᾶς εἶπε «ποῦ πᾶτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μὲ σιτοκάραβα βατσέλα», ἀλλά, ὡς μία βροχὴ, ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμια τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ οἱ κληρικοί, καὶ οἱ προεστοί, καὶ οἱ καπεταναῖοι, καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε καὶ ἐκάμαμε τὴν ἐπανάσταση.

Εἰς τὸν πρῶτο χρόνο τῆς Ἐπαναστάσεως εἴχαμε μεγάλη ὁμόνοια, καὶ ὅλοι ἐτρέχαμε σύμφωνοι. Ὁ ἕνας ἐπῆγεν εἰς τὸν πόλεμο, ὁ ἀδελφός του ἔφερνε ξύλα, ἡ γυναίκα του ἐζύμωνε, τὸ παιδί του ἐκουβαλοῦσε ψωμί, καὶ μπαρουτόβολα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐὰν αὐτὴ ἡ ὁμόνοια ἐβαστοῦσε ἀκόμη δύο χρόνους, ἠθέλαμε κυριεύσει καὶ τὴν Θεσσαλία καὶ τὴν Μακεδονία, καὶ ἴσως ἐφθάναμεν καὶ ἕως τὴν Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τοὺς Τούρκους, ὁποὺ ἄκουγαν Ἕλληνα καὶ ἔφευγαν χίλια μίλια μακριά. Ἑκατὸν Ἕλληνες ἔβαζαν πέντε χιλιάδες ἐμπρός, καὶ ἕνα καράβι μίαν ἀρμάδα. Ἀλλὰ δὲν ἐβάσταξεν. Ἦλθαν μερικοὶ καὶ ἠθέλησαν νὰ γένουν μπαρμπέρηδες εἰς τοῦ κασίδη τὸ κεφάλι. Μᾶς πονοῦσε τὸ μπαρμπέρισμά τους. μὰ τί νὰ κάμωμε; Εἴχαμε καὶ αὐτουνῶν τὴν ἀνάγκη. Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ἡ διχόνοια καὶ ἐχάθη ἡ πρώτη προθυμία καὶ ὁμόνοια. Καὶ ὅταν ἔλεγες τὸν Κώστα νὰ δώσει χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους ἢ νὰ ὑπάγη εἰς τὸν πόλεμον τοῦτος ἐπρόβαλλε τὸν Γιάννη. Καὶ μ' αὐτὸν τὸν τρόπον κανεὶς δὲν ἤθελε, οὔτε νὰ συνδράμει, οὔτε νὰ πολεμήσει..Καὶ τοῦτο ἐγίνετο, ἐπειδὴ δὲν εἴχαμε ἕνα ἀρχηγὸ καὶ μίαν κεφαλή. Ἀλλὰ ἕνας ἔμπαινε πρόεδρος ἕξη μῆνες, ἐσηκώνετο ὁ ἄλλος καὶ τὸν ἔρριχνε, καὶ ἐκάθετο αὐτὸς ἄλλους τόσους καὶ ἔτσι ὁ ἕνας ἤθελε τοῦτο, καὶ ὁ ἄλλος τὸ ἄλλο· πλὴν καθένας κατὰ τὴ γνώμη του. Ὅταν προστάζουνε πολλοί, ποτὲ τὸ σπίτι δὲν χτίζεται, οὔτε τελειώνει. Ὁ ἕνας λέγει, ὅτι ἡ πόρτα πρέπει νὰ βλέπει εἰς τὸ ἀνατο-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 98)

ΜΑΡΤΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.25', Δ. 6.39'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 83/282
Γ' Νηστ.— Σταυροπροσ.

24

Παρέλασις τῆς Ὁμάδος Σπουδαστῶν πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου — Πανηγυρικὴ Ὁμιλία ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δημαρᾶ.

Μάρκ. η' 34—38 καὶ θ' 1

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἡ κυβέρνησις ἑνὸς ἔθνους δὲν εἶναι ἄλλο τι, παρὰ ἡ ἀντανάκλασις τῶν ἀτόμων τῶν ἀποτελούντων τὸ ἔθνος. Πᾶσα κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἵσταται ὑψηλότερον ἀπὸ τὸν λαόν, θὰ συρθῇ ἀναποφεύκτως πρὸς τὰ κάτω, εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ· ὅπως κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἵσταται χαμηλότερον τοῦ λαοῦ, θὰ συρθῇ πρὸς τὰ ἄνω. Εὐγενὴς λαὸς θὰ κυβερνηθῇ εὐγενῶς, ἀμαθὴς καὶ διεφθαρμένος λαὸς θὰ κυβερνηθῇ διεφθαρμένως.

(Σ. Σμάϊλς)

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 96)
λικὸ μέρος, ὁ ἄλλος εἰς τὸ ἀντικρυνό, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸν βορέα, σὰν νὰ ἦταν τὸ σπίτι εἰς τὸν ἀραμπᾶ καὶ νὰ γυρίζει καθὼς λέγει ὁ καθένας. Μὲ τοῦτο τὸν τρόπο δὲν κτίζεται ποτὲ τὸ σπίτι, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ἕνας ἀρχιτέκτων, ὅπου νὰ προστάζει πῶς θὰ γενεῖ. Παρομοίως καὶ ἐμεῖς ἐχρειαζόμεθα ἕναν ἀρχηγὸ καὶ ἕναν ἀρχιτέκτονα, ὅστις νὰ προστάζει καὶ οἱ ἄλλοι νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἴμεθα εἰς τέλεια κατάσταση, ἐξ αἰτίας τῆς διχόνοιας, μᾶς ἔπεσε ἡ Τουρκία ἐπάνω μας καὶ κοντέψαμε νὰ χαθοῦμε καὶ εἰς τοὺς στερνοὺς ἑπτὰ χρόνους δὲν κατωρθώσαμε μεγάλα πράγματα.

Εἰς αὐτὴ τὴν κατάσταση ἔρχεται ὁ βασιλεύς, τὰ πράγματα ἡσυχάζουν, καὶ τὸ ἐμπόριο καὶ ἡ γεωργία, καὶ οἱ τέχνες ἀρχίζουν νὰ προοδεύουν, καὶ μάλιστα ἡ παιδεία. Αὐτὴ ἡ μάθησις θὰ μᾶς αὐξήσει καὶ θὰ μᾶς εὐτυχήσει. Ἀλλὰ διὰ νὰ αὐξήσωμεν, χρειάζεται καὶ ἡ στερέωσις τῆς πολιτείας μας, ἡ ὁποία γίνεται μὲ τὴν καλλιέργεια καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξη τοῦ Θρόνου. Ὁ βασιλεύς μας εἶναι νέος καὶ συμμορφώνεται μὲ τὸν τόπο μας· δὲν εἶναι προσωρινὸς ἀλλ' ἡ βασιλεία του εἶναι διαδοχική, καὶ θὰ περάσει εἰς τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν του, καὶ μὲ αὐτὸν καὶ σεῖς καὶ τὰ παιδιά σας θὰ ζήσετε. Πρέπει νὰ φυλάξετε τὴν πίστη σας, καὶ νὰ τὴν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἄρματα, εἴπαμε πρῶτα ὑπὲρ Πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ Πατρίδος. Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἔχουν καὶ φυλάττουν μιὰ θρησκεία. Καὶ αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι οἱ ὁποῖοι κατατρέχοντο καὶ μισοῦντο καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη, μένουν σταθεροὶ εἰς τὴν πίστη τους.

Νὰ μὴν ἔχετε πολυτέλεια, νὰ μὴν πηγαίνετε εἰς τοὺς καφενέδες καὶ εἰς τὰ μπιλιάρδα. Νὰ δοθῆτε εἰς τὰς σπουδάς σας, καὶ καλλίτερα νὰ κοπιάσετε ὀλίγον δυὸ καὶ τρεῖς χρόνους, καὶ νὰ ζήσετε ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐπίλοιπα τῆς ζωῆς σας, παρὰ νὰ περάσετε τεσσάρους-πέντε χρόνους τὴ νεότητά σας, καὶ νὰ μείνετε ἀγράμματοι. Νὰ σκλαβωθῆτε εἰς τὰ γράμματά σας. Νὰ ἀκούετε τὰς συμβουλὰς τῶν διδασκάλων καὶ γεροντοτέρων καί, κατὰ τὴν παροιμία, μύρια ἤξευρε καὶ χίλια μάθαινε. Ἡ προκοπή σας καὶ ἡ μάθησή σας νὰ μὴν γίνει σκεπάρνι μόνο διὰ τὸ ἄτομό σας ἀλλὰ νὰ κοιτάζει τὸ καλὸ τῆς Κοινότητος, καὶ μέσα εἰς τὸ καλὸ αὐτὸ εὑρίσκεται καὶ τὸ δικό σας. Ἐγώ, παιδιά μου, κατὰ κακή μου τύχη, ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων ἔμεινα ἀγράμματος, καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ζητῶ συγχώρεση, διότι δὲν ὁμιλῶ καθὼς οἱ διδάσκαλοί σας. Σᾶς εἶπα ὅσα ὁ ἴδιος εἶδα, ἤκουσα καὶ ἐγνώρισα, διὰ νὰ ὠφεληθῆτε ἀπὸ τὰ ἀπερασμένα καὶ ἀπὸ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διχόνοιας, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποστρέφεσθε, καὶ νὰ ἔχετε ὁμόνοια. Ἐμᾶς, μὴ μᾶς τηρᾶτε πλέον. Τὸ ἔργο μας καὶ ὁ καιρός μας ἐπέρασε. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς γενεᾶς ἡ ὁποία σᾶς ἄνοιξε τὸ δρόμο, θέλουν μετ' ὀλίγον περάσει. Τὴν ἡμέρα τῆς ζωῆς μας θέλει διαδεχθεῖ ἡ νύκτα τοῦ θανάτου μας καθὼς τὴν ἡμέρα τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων θέλει διαδεχθεῖ ἡ νύχτα καὶ ἡ αὔριανὴ ἡμέρα. Εἰς ἐσᾶς μένει νὰ ἰσάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸ τόπον, ὅπου ἡμεῖς ἐλευθερώσαμε, καὶ διὰ νὰ γίνει τοῦτο πρέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια τῆς πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία, τὴν καλλιέργεια τοῦ θρόνου καὶ τὴν φρόνιμον ἐλευθερία. Τελειώνω τὸ λόγο μου. Ζήτω οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι! Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία»!

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἔχει δίκαιον ὁ ὑμνῳδὸς ὅταν ψάλλῃ «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην». Πράγματι ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἡμέρα χαρᾶς, ὄχι μόνον διὰ τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ διὰ πάντα ἐλεύθερον ἄνθρωπον ὁπουδήποτε τῆς γῆς καὶ ἂν εὑρίσκεται, οἱουδήποτε χρώματος καὶ φυλῆς καὶ ἂν εἶναι, εἰς οἱανδήποτε θρησκείαν καὶ κράτος ἐὰν ἀνήκῃ. Ἀρκεῖ νὰ εἶναι πνεῦμα ἐλεύθερον, ἐλευθέρα ψυχή, πιστεύουσα εἰς τὸ μήνυμα τῆς Ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον τὴν Ἁγίαν ταύτην ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου ἐξέπεμψαν οἱ Ἕλληνες πρὸς ὅλον τὸν Κόσμον, μήνυμα χαρᾶς καὶ ἐλπίδος μέσα εἰς μίαν ἐποχὴν σκότους καὶ ἀπογνώσεως τῶν Λαϊκῶν Τάξεων ὕστερα ἀπὸ τὴν νίκην τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων, μετὰ τὴν προδοσίαν κατὰ τὴν ναπολεόντειον ἐποχὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

Σήμερον, μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν κατοχήν, ἀφοῦ ἐκινδυνεύσαμεν νὰ ὑποδουλωθῶμεν καὶ πάλιν, ἀντιλαμβανόμεθα καλύτερον τὸ νόημα καὶ τὴν σημασίαν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως. Ἡ ἐξόρμησις τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ ἡ σκληρὰ καὶ ἔνδοξος πάλη κατὰ τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ ναζισμοῦ, ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ πάσης μορφῆς, κατέδειξε πόσον στεῖρα καὶ ἀνεδαφικὴ ἦτο ἡ πρὸ τοῦ πολέμου ἰδεολογία τοῦ «κοσμοπολιτισμοῦ», ὅπως καὶ πόσον ὑποκριτικὴ καὶ ἀντεθνικὴ ὑπῆρξεν «ἡ πατριδοκαπηλεία», ἡ πάντοτε πρόθυμος νὰ συνεργασθῇ μὲ τὸν ἐχθρόν.

Ὅσον ὁ καιρὸς παρέρχεται τόσον περισσότερον ἀντιλαμβανόμεθα τὴν σημασίαν και τὴν ἀξίαν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐγέρσεως. Ἡ καθημερινὴ ζωὴ τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων τῆς μαρτυρικῆς καὶ δοξασμένης αὐτῆς Γῆς μονομιᾶς ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἱστορίας. Καὶ ἔγινεν ὁ μικρὸς αὐτὸς Λαὸς Ἔπος. Ὅλα μονομιᾶς ἔγιναν ὀμορφιὰ και ποίησις. Ὁ μικρὸς καὶ πτωχὸς αὐτὸς τόπος ἐμεγεθύνθη εἰς τὰς ἀπεράντους διαστάσεις τοῦ Θρύλου.

Πράγματι τὸ 21 ὑπερβαίνει τὰ στενὰ ὅρια τοῦ τόπου μας καὶ καθίσταται πανανθρώπινον, διότι δὲν εἶναι κυρίως οἱ πολεμικοὶ παιᾶνες και αἱ νῖκαι καὶ τὰ κατορθώματα, ἀλλὰ προπαντὸς ὅ,τι τὸ ἀναδεικνύει εἶναι τὸ μεγάλο μήνυμα, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον τὸ 21 ἀποβαίνει ἡμερομηνία - σταθμὸς εἰς τὴν πορείαν τῆς Ἀνθρωπότητος Χρέος, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων, εἶναι νὰ κατανοήσουν τὸ νόημα καὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ 1821. Ὅπως λέγει ὁ ποιητὴς «Καινούργια ἀπὸ σήμερα ἀρχίζει Ἱστορία».

«Ὅλοι οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι εἶναι Ἕλληνες —λέγει ὁ Σέλλεϋ— διότι οἱ νόμοι των, αἱ τέχναι των, ἡ ἐπιστήμη των ἔχουν τὰς ρίζας των εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα». Τοῦτο βεβαίως εἶναι ἀκριβές, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ Ἀνθρωπότης εἶναι ἐξίσου ὀφειλέτις εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι αὐτὴ πρώτη ἐδίδαξε τὴν ἀξίαν τῆς Ἐλευθερίας. Οἱ Ἄνθρωποι τοῦ 21 ὑπῆρξαν φυσικοὶ συνεχισταὶ τοῦ ἔπους τοῦ Μαραθῶνος, ὅπως ὑπῆρξαν πρόγονοι Ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὸν θρῦλον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντιστάσεως. Ἡ Ἐλευθερία διὰ τὸν Ἕλληνα εἶναι νόμος αἰώνιος και ἀκατάλυτος, νόημα τῆς ζωῆς, θεμέλιον βασικόν, πραγματικὸν βίωμα.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος πανηγυρικοῦ σημειώματος ἡ ἐξέτασις, πῶς καὶ διατί τὸ Ἔθνος παρέμεινεν ἐπὶ τετρακόσια ἔτη ὑπόδουλον κάτω ἀπὸ ἕνα δυνάστην τόσον βάρβαρον. Ὑπῆρχον ἀναντιρρήτως γενικώτερα αἴτια, ἔξω τοῦ Ἔθνους δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐξηγοῦν καὶ δικαιολογοῦν τὴν μακραίωνα δουλειαν. Τὰ Ἔθνη ὅμως ἔχουν πάντοτε ἀνάγκην μιᾶς συνειδητῆς καὶ προπορευομένης ἡγεσίας ἡ ὁποία καὶ μόνη εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ. Ἡ ἰθύνουσα τάξις μετὰ τὴν Ἅλωσιν εἶχεν ἢ ἐξαφανισθῆ ἢ αὐτοεξορισθῆ ἢ δυστυχῶς προσκυνήσει καὶ ἐξομώσει ἢ συνεργασθῆ μὲ τον κατακτητὴν εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους.

Καθ᾽ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἀκαθοδήγητος καὶ ἀβοήθητος ἢ προδομένος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπάλαισε σκληρὰ διὰ νὰ διασώσῃ τὴν Ἐθνικήν του συνείδησιν καὶ ἀποτελεῖ πράγματι θαῦμα πῶς, μέσα εἰς μίαν τόσον ζοφερὰν περίοδον, κατώρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὴν φυσιογνωμίαν του καὶ νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἱστορικήν του ἀποστολήν.

Ὤρθωσε τὴν Θρησκείαν ὡς ἀδιαπέραστον τεῖχος προφυλάσσον τὸν Ἐθνισμόν του. Ἡ Θρησκεία δὲν ὑπῆρξεν μόνον παραμυθία ἀλλὰ προπαντὸς ὅπλον εἰς χεῖρας τοῦ Ἔθνους. Συνάμα ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διετήρει καὶ ἔπλαθε τὴν γλῶσσαν του ὥστε νὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα καὶ περισσότερον συνειδητὴ ἡ διαφορά του ἀπὸ τὸν βάρβαρον κατακτητήν. Μέσα εἰς τὰ ἀθάνατα Δημοτικὰ Τραγούδια του ἔκλεισε τοὺς πόνους καὶ τοὺς πόθους του, τὴν πίκρα τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐλπίδα διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Γένους, τοὺς παλμοὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις του, τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικά του.

Στερούμενος ὁ κατακτητὴς πείρας διοικητικῆς καὶ ἀνίκανος δι᾽ ἰδίων ὀργάνων νὰ διοικήσῃ τὴν ἀπέραντον Ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν, ὑπολειπόμενος πολιτιστικῶς πολλῶν λαῶν κατακτηθέντων, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς δουλωθέντας ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς ν᾽ αὐτοδιοικηθῶσιν. Οὕτω πως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἠδυνήθη νὰ συγκροτήσῃ τὰς Κοινότητας καὶ τὰς ποικίλας καὶ πρωτοτύπους συνεταιρικὰς του ὀργανώσεις, θεσμοὺς δηλονότι διοικητικοὺς καὶ οἰκονομικούς, διὰ τῶν ὁποίων συνετήρει τὴν ἐθνικήν του παράδοσιν καὶ ἠσκεῖτο εἰς τὴν διοίκησιν και διαχείρισιν τῶν κοινῶν, μακρὰν τῆς τουρκικῆς ἀναμίξεως. Συγχρόνως μέσα εἰς τὰ Λαϊκὰ καὶ Ἐκκλησιαστικά του Δικαστήρια διεμόρφωνε ἰδίους νόμους, συνεχιστὰς τῆς Βυζαντινῆς Νομοθεσίας και ρυθμιστὰς τῆς ἰδιωτικῆς του ζωῆς ἔξω τῆς ἐξουσίας τοῦ κατακτητοῦ.

Ζύμη τοῦ μετέπειτα ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν χωρὶς μέσα καὶ χωρὶς ἐφόδια, ἀλλὰ μὲ τὴν πίστιν εἰς τα Ἰδανικὰ τῆς Ἐλευθερίας, ἔδωσε τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ τόπου, ἔγιναν οἱ κλέφτες, οἱ ἁρματολοὶ καὶ οἱ θαλασσομάχοι.

Τέλος ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 17ου αἰῶνος ἤρχισε νὰ διαμορφοῦται μία νέα ἐμπορικὴ τάξις εἰς την Ἑλλάδα καὶ παραλλήλως νὰ καλλιεργοῦνται τα γράμματα. Οὕτω μὲ βάσιν τοὺς λογάδας τοῦ Ἔθνους ἐσχηματίζετο ἡ κοινωνικὴ προπορεία τοῦ Γένους, ἡ ὁποία παρεσκεύαζε καὶ ἐδημιούργει τὴν Ἑλληνικὴν Ἔγερσιν ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

Οὕτω ἐδημιουργήθησαν αἱ προϋποθέσεις καὶ αἱ συνθῆκαι—ὑλικαί, ψυχικαὶ και πνευματικαὶ—διὰ τὴν Μεγάλην Ἡμέραν. Ἡ ἐγκυμοσύνη ὑπῆρξε, πράγματι, μακρὰ καὶ ἐπώδυνος. Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 21 δὲν ὑπῆρξεν αἰφνιδιαστικὴ καὶ ἀπρόοπτος ἐκδήλωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Μία συνεχὴς ἐποποιία εἶχεν ἤδη συντελεσθῆ εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰς θάλασσας μὲ τοὺς ἁρματολοὺς καὶ κλέφτες. Ἀπὸ τὸ πρῶτον, νομίζω, Ἀπελευθερωτικὸν Κίνημα τοῦ Ράλλη τοῦ 1463 μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως, εἷς ἀδιάκοπος καὶ ἀδυσώπητος ἀγὼν συντελεῖται μὲ τὰ Κινήματα τοῦ Κλαδᾶ (1480), τοῦ Ἀνδρέα Παλαιολόγου (1489), τῶν Μελισσηνῶν (1570), τοῦ δουκὸς τοῦ Νεβὲρ (1612), μὲ τὰς Κρητικὰς Ἐπαναστάσεις τῶν Καλλέργηδων καὶ τῶν Ψαρομηλίγκων, μὲ τὰς ἀνταρσίας τῆς Σάμου, μὲ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1770, μὲ τὸ ἡρωϊκὸν Σοῦλι κ.τ.λ. Ὅλ᾽ αὐτὰ τὰ Ἐθνικοαπελευθερωτικὰ Κινήματα ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ Λαϊκαὶ Τάξεις δὲν ἠνέχθησαν τὸν κατακτητήν, παρὰ τὴν προδοσίαν, τὴν συνεργασίαν ἢ τὴν ἐγκαρτέρησιν τῆς ἰθυνούσης τάξεως καὶ διετήρησαν ἀκμαῖον τὸ Ἐθνικόν των Φρόνημα καὶ τὴν ἀπόφασίν των νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὴν ὁριστικὴν τοῦ Ἔθνους ὑποδούλωσιν καὶ ἐξαφάνισιν.

Ὑπάρχουν Λαοί, οἱ ὁποῖοι πανηγυρίζουν τὴν ἐλευθέραν κρατικήν των συγκρότησιν χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας ἄλλων Λαῶν ἢ χάρις εἰς τὰ συμφέροντα ἄλλων κρατῶν. Οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονται τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι μόνοι των ἠγωνίσθησαν καὶ μόνοι των κατέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των.

παλαίοντες κατὰ μιᾶς πανισχύρου 'Οθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, κατὰ τῶν συνησπισμένων ἀντιδραστικῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐξέγερσις των ἀναντιρρήτως ἀποτελεῖ παραλογισμόν, ἀλλὰ πάντως παραλογισμὸν ὡραῖον καὶ δημιουργικόν. Οἱ Ἕλληνες καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν Περσῶν καὶ κατὰ τῶν Τούρκων ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας κατὰ τοῦ Φασισμοῦ καὶ κατὰ τοῦ ὁροκληρωτισμοῦ ἀπέδειξαν τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ μὴ ὑπολογισμοῦ, τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀλόγως λογικοῦ, τῆς φαντασίας.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν προέχουσαν σημασίαν τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντος εἰς τὴν ζωήν, ἀποτελεῖ ὅμως παραχάραξιν τῆς Ἱστορίας, παρεξήγησιν καὶ ὑπερβολὴν τῆς ἀνυπολογίστου ἀξίας Μαρξιστικῆς θεωρίας ἡ ἑρμηνεία ὅλων τῶν γεγονότων μὲ μοναδικὸν κριτήριον τὴν ταξικὴν πάλην καὶ τὸ οἰκονομικὸν συμφέρον. Αἱ ἐπαναστάσεις—αἱ ἐθνικαὶ περισσότερον—δὲν ὑπῆρξαν ταξικὰ φαινόμενα, οὐδ' ἐξηγοῦνται μὲ τὰς ἀντιθέσεις τῶν τάξεων, ποὺ ἀναμφιβόλως εἶναι βασικὰ φαινόμενα τῆς ζωῆς. Αἱ ἐπαναστάσεις εἶναι ἀπόρροια συνθέτων ἱστορικῶν, πολιτικῶν, θρησκευτικῶν, ψυχολογικῶν, οἰκονομικῶν, πνευματικῶν καὶ λοιπῶν ὅρων καὶ εἶναι δημιουργήματα τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων ἑνὸς τόπου ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν μιᾶς πνευματικῆς πάντοτε πρωτοπορείας, δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἀναζητοῦν εἰς μίαν βιαίαν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος τὴν δυνατότητα ν' ἀναπτυχθοῦν καὶ νὰ δράσουν κοινωνικῶς.

Ἡ Ἐθνική μας Ἐπανάστασις δὲν εἶναι ἔργον μιᾶς τάξεως ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἶναι ἔργον τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἄνθρωποι τοῦ Λαοῦ ἐνεπνεύσθησαν τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν καὶ ὠργάνωσαν τὴν Ἐθνικὴν Ἔγερσιν. Τὸ ὅραμα μιᾶς ἐλευθέρας Πατρίδος συνέλαβον ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις καὶ τὸ μετέβαλον εἰς πραγματικότητα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις εἶναι Λαϊκὸν καὶ ὄχι ταξικὸν κίνημα. Εἶναι, πράγματι, εὔκολος ἡ σχηματοποίησις τῶν γεγονότων τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατος ἡ ὑπαγωγή των ὑπὸ συνταγὰς ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένας. Οἱ Ἕλληνες ἀπέδειξαν μὲ τὸ 21, ὅπως πρότερον μὲ τὸν Μαραθῶνα, ὅπως πρὸ ὀλίγου μὲ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, καὶ μὲ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν κατοχήν, ὅπως καὶ τώρα μὲ τὴν Κύπρον, ὅτι ὑπάρχουν πράξεις αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν ὑπὸ σχηματικοὺς κανόνας, διότι οἱ Ἕλληνες κατορθώνουν καὶ τὸ ἐπιτυγχάνουν εἰς τοὺς ἀγῶνας των νὰ καταργοῦν τὴν ἀριθμητικὴν καὶ νὰ ἀνατρέπουν τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους.

Τρεῖς ἁπλοῖ ἄνθρωποι τοῦ Λαοῦ, τρεῖς μεγάλοι ὁραματισταί, πλήρεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ πίστεως ἀνέλαβον τὸ τιτάνιον ἔργον νὰ καταλύσουν μίαν μεγάλην αὐτοκρατορίαν, ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν ἱερὰν συμμαχίαν καὶ να δημιουργήσουν μίαν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Πρέπει νὰ μεταφερθῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ συλλάβωμεν τὸ μεγαλεῖον τῆς ψυχῆς των, διὰ νὰ δυνηθῶμεν ν' ἀντιληφθῶμεν τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς των, ἡ ὁποία, σώσασα τὸν παραλυτικὸν τοῦ Εὐαγγελίου, μετεδόθη θερμή, ζωογόνος, δημιουργικὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ ἐσχάτου τῶν Ἑλλήνων. Ἡ γενεὰ τοῦ 21 εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα πάμπτωχος εἰς μέσα, πάμπλουτος ὅμως εἰς ἰδανικὰ ποὺ ἐπήγαζον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Δι' αὐτὸ ἡ γενεὰ τοῦ 21 μετέβαλε τὸ ὄνειρον εἰς πραγματικότητα, τὸ ἀπίστευτον εἰς γόνιμον πρᾶξιν.

Ἡ κραυγὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας ἔγινε πανανθρώπινον σύνθημα. Οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι ἠτένισαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὡς σύμβολον ἀγῶνος καὶ διὰ τὴν ἰδικήν των ἐλευθερίαν. Ὅλοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες δι' ἐλευθερίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐστράφησαν. Ὁ «φιλελληνισμός», ὁ ὁποῖος ἀναντιρρήτως ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν λατρείαν πρὸς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, εἰς τὸ βάθος ὑπῆρξεν ἀνταπόκρισις εἰς ἰδίαν ψυχικὴν ἀνάγκην τῶν «φιλελλήνων». Ὁ «φιλελληνισμός» ὑπῆρξεν ἐκδήλωσις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν δι' αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν κίνημα τῶν Ἑλλήνων δικαίως ἐθεωρήθη ὡς ἐξέγερσις κατὰ τῆς τυραννίας καὶ ὀρθῶς αἱ ἀντιδραστικαὶ Δυνάμεις τὸ ἀντελήφθησαν ὡς γενικωτέρας πολι-

τικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας κίνημα. Οἱ Εὐρωπαϊκοὶ Λαοὶ κατενόησαν ὅτι ἡ Ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων ἦτο φῶς εἰς μίαν ἐποχὴν σκότους, χαρὰ καὶ ἐλπίδα εἰς μίαν περίοδον καταθλίψεως καὶ ἀπογνώσεως, προσκλητήριον πρὸς ὅλους.

Ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν διήρκεσεν ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη μὲ ἀθάνατα κατορθώματα καὶ ἀνεκδιηγήτους θυσίας. Ὁ ἀγὼν θὰ ἦτο βραχύτερος, ἐὰν δὲν ἐξέσπα ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἐὰν δι' ἄλλην μίαν ἀκόμη φορὰν δὲν ἐβασίλευε ἡ διχόνοια μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. Ἄλλην μίαν φοράν, μὲ κίνδυνον νὰ καταπνιγῇ ἡ ἐπανάστασις, οἱ Ἕλληνες παρεδόθησαν εἰς τὰ πάθη των, τὰ μίση των, καὶ τὰς ἀντιθέσεις των γενόμενοι ὄργανα τῶν ξένων, ὄργανα συμφορᾶς, ὄργανα εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ. Ἄλλην μίαν φορὰν οἱ Ἕλληνες ἐλησμόνησαν ὅτι ὑπῆρξαν πολὺ μεγάλοι ὅταν ἦσαν ἡνωμένοι καὶ μικροί, πάρα πολὺ μικροὶ ὅταν ἦσαν διηρημένοι.

Ἡ Ἐθνική μας Ἐπανάστασις ὑπῆρξε γέννημα ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἀπὸ γενικώτερα ἰδανικὰ ἐμπνεομένων. Μικρὰ ἔκτασις γῆς χιλιοματωμένης καὶ πολυδοξασμένης ἀπηλευθερώθη. Ἴσως τοῦτο νὰ μὴν ὑπῆρξε τόσον μέγα κακόν, ὅσον ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ προδοσία τῶν ἰδανικῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας. Οὕτω ἐξηγεῖται διατὶ αἱ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν γενεαὶ δὲν ὑπῆρξαν πάντοτε ἀντάξιοι τῶν δημιουργῶν τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ἑορτάζομεν σήμερον διὰ 135ην φορὰν μὲ πανηγυρικὰς ἐκδηλώσεις τὴν μνήμην τῶν Ἡρώων καὶ τῶν Μαρτύρων, τὴν μνήμην Ὅσων ὑπῆρξαν πρωτοπόροι καὶ ἐμπνευσταὶ τοῦ μεγάλου Ἀγῶνος. Δὲν εἶναι ἁπλῶς χρέος τοῦτο ἀλλὰ καὶ ψυχική μας βαθυτάτη ἀνάγκη.

Τὸ 21 ἀναμένει τὴν πλήρη δικαίωσίν του, τὴν ὁλοκληρωτικὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐμπνευστῶν τῆς Ἐθνικῆς μας ἐγέρσεως. Τὸ τρίπτυχον τῆς ἐθνικῆς μας, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀπελευθερώσεως εἶναι καὶ πρέπει νὰ καταστῇ σύνθημα ὅλων, νὰ καταστῇ ζωντανὴ καὶ δημιουργικὴ εὐημερίας τοῦ Συνόλου πραγματικότης. Ταύτην τὴν ἐντολὴν δίδουν αἱ θυσίαι τοῦ παρελθόντος εἰς τὴν παροῦσαν, καὶ τὰς μελλούσας γενεάς. Οὕτω πῶς θὰ τιμήσωμεν δι' ἔργων τὸ ἔνδοξον Παρελθόν, οἰκοδομοῦντες μὲ πόνους καὶ θυσίας ἓν καλλίτερον Παρόν, διὰ νὰ παρασκευάσωμεν μὲ χαρα καὶ αἰσιοδοξίαν ἓν ἀκόμη ὡραιότερον Μέλλον.

Τὴν Ἁγίαν ταύτην ἡμέραν ἔχει δίκαιον ὁ ποιητὴς νὰ λέγῃ ὅτι «οἱανδήποτε στάσιν καὶ ἐὰν ἔχῃ τὸ σῶμα ἡ ψυχὴ εἶναι γονυκλινής».

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ

Τιμὴ σὲ ἐκείνους, ὅπου στὴν ζωήν των
ὥρισαν καὶ φυλάγουν Θερμοπύλες.
Ποτὲ ἀπὸ τὸ χρέος μὴ κινοῦντες,
δίκαιοι κι ἴσοι σ' ὅλες των τὲς πράξεις,
ἀλλὰ μὲ λύπη κιόλας κι εὐσπλαχνία·
γενναῖοι, ὁσάκις εἶναι πλούσιοι, κι ὅταν
εἶναι πτωχοί, πάλ' εἰς μικρὸν γενναῖοι,
πάλι συντρέχοντες ὅσο μποροῦνε,
πάντοτε τὴν ἀλήθεια ὁμιλοῦντες,
πλὴν χωρὶς μῖσος γιὰ τοὺς ψευδομένους.
Καὶ περισσότερη τιμὴ τοὺς πρέπει,
ὅταν προβλέπουν—καὶ πολλοὶ προβλέπουν—
πῶς ὁ Ἐφιάλτης θὰ φανῇ στὸ τέλος
κι οἱ Μῆδοι ἐπὶ τέλους θὰ διαβοῦνε.

«Ποιήματα» *ΚΩΝΣΤ. ΚΑΒΑΦΗΣ*

'Ηλ. 'Αν. 6.24', Δ. 6.40'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 84/281
'Ο Εὐαγγελισμὸς
τῆς Θεοτόκου

25

Οἱ Ἕλληνες διπλῆν ἄγουν ἑορτὴν σήμερον. Ἔχει δίκαιον ὁ ὑμνῳδὸς λέγων: «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην».

Καὶ ἐσὺ ἀθάνατη, ἐσὺ θεία,
Ποὺ ὅ,τι θέλεις ἠμπορεῖς,
εἰς τὸν κάμπο, Ἐλευθερία,
Ματωμένη περπατεῖς!
(Δ. Σολωμοῦ: Ἀπὸ τὸν Ὕμνον εἰς τὴν Ἐλευθερίαν)

'Ηλ. 'Αν. 6.22', Δ. 6.41'
Σελήνη 25 ήμερῶν
ΤΡΙΤΗ 85/280
'Αρχαγγέλου Γαβριήλ

26

'Εβδόμη Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Πιστεύω εἰς τὴν Δημοκρατίαν, διότι δίδει ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς ἕκαστον ἀνθρώπινον ὄν.

(Woodrow Wilson)

ΔΑΥΙΔ Λουδοβῖκος (1748—1825). Γάλλος ζωγράφος. Εἰς τὰ ἔργα του ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἁπλότητα τῆς ἀρχαιότητος.

'Ηλ. 'Αν. 6.20', Δ. 6.43'
Σελήνη 26 ήμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 86/279
Λυδίας Ματρώνης

27

Προβολὴ Μορφωτικῆς ταινίας.

ΑΜΠΕΛ 'Ερρῖκος (1802—1829). Νορβηγὸς μαθηματικός. 'Ανεκάλυψε τὸν ὁλοκληρωτικὸν λογισμόν.

Αὐτοπεποίθησις εἶναι τὸ πρῶτον προσὸν πάσης μεγάλης ἐπιχειρήσεως.

(Τζόνσον)

'Ηλ. 'Αν. 6.19', Δ. 6.44'
Σελήνη 27 ήμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 87/278
'Ιλαρίωνος ὁσίου

28

Διάλεξις.
Συνεδρίασις Συμβουλίου Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

"Ανθρωπος, μὴ δεχόμενος συμβουλήν, εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἑαυτοῦ του.

(Βασίλειος ὁ Μέγας)

ΓΚΡΑΣΙ Μπατίστα (1854—1925). Διάσημος διὰ τὰς ἀνακαλύψεις, τὰς ὁποίας ἐπέτυχε ἐπὶ τῆς ἑλονοσίας.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν τρεῖς διαδοχικὰς ἐποχάς :

'Η πρώτη εἶναι ὁ αἰὼν τῆς χειροτεχνίας. 'Ακολουθεῖ ἡ περίοδος τῆς βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις θεμελιοῦται ἐπὶ τῆς μηχανῆς, κινουμένης οὐχὶ πλέον ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ἢ ζωϊκῆς δυνάμεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν δαμασθεῖσαν ἐνέργειαν τῆς φύσεως. "Ορια εἰς τὰς ἀνθρωπίνους κατακτήσεις δὲν ὑφίστανται πλέον.

Εἰσήλθομεν ἤδη εἰς μίαν τρίτην περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ βιομηχανία, ἂν καὶ παραμένει κατ' ἐξοχὴν μηχανοποιημένη, βασίζεται ἐπὶ πλέον καὶ ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως.

Αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τοὺς χρόνους μας, ὑπερέβησαν τὰς δυνατότητας τοῦ ἀνθρωπίνου ἀναστήματος. Δὲν ἀρκοῦν πλέον οἱ τεχνικοὶ ὅπως τὰς διευθύνουν· τὰς διευθύνουν, ἀλλὰ χρειάζονται πρόσωπα μὲ διοικητικὰ προσόντα.

Ἡλ. Ἀν. 6.17', Δ. 6.45'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 88/277
Μάρκου — Δ' Στ. Χαιρ.

29

Συνεδρίασις διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΠΕΛΕΤΙΕ (1788—1842). Γάλλος. Ἀπεμόνωσε μετὰ τοῦ Καβεντοῦ (1795—1877) τὰ ἀλκαλοειδῆ τῆς κινίνης.

Ἀλογάριαστος πραματευτής, τοῦ χρόνου διακονιάρης.

(Λαϊκὴ παροιμία)

Ἡλ. Ἀν. 6.16', Δ. 6.46'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 89/276
Ἰωάννου τοῦ Κλίμακος

30

Λῆξις προθεσμίας καταβολῆς τρίτης δόσεως τῶν διδάκτρων.

Τὰ καλὰ βιβλία εἶναι πιστοὶ φίλοι.

(Βάκων)

ΙΚΤΙΝΟΣ (5ος αἰὼν π.Χ.). Ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ Παρθενῶνος.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

6 Μαρτίου 1904.—Ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας τοῦ πρώτου τμήματος τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς—Δεμερλῆ—Συνόρων.

7 Μαρτίου 1948.—Ἔγινε ἡ ἕνωσις τῆς Δωδεκανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

12 Μαρτίου 1873.—Ἀνηγγέλθη ἡ ἵδρυσις τῆς Ἑταιρείας «Τὰ Μεταλλουργεῖα Λαυρίου» πρὸς συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπεδάφους.

13 Μαρτίου 1868.—Γίνεται συγκέντρωσις εἰς τὰ Προπύλαια Πανεπιστημίου Φοιτητῶν πρὸς παρότρυνσιν νὰ ἐνδύωνται πάντες, δι' ὑφάσματος ἐγχωρίου, παρέχοντες οὕτω συνδρομὴν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βιομηχανίαν.

17 Μαρτίου 1864.—Παρεχωρήθη ἡ Ἑπτάνησος εἰς τὴν Ἑλλάδα.

19 Μαρτίου 1821.—Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης διαβὰς τὸν Προῦθον ποταμὸν εἰσέβαλεν εἰς Ἰάσιον ἐπὶ κεφαλῆς Ἑλλήνων Ἐπαναστατῶν.

19 Μαρτίου 1827.—Συνῆλθε ἡ Γ' ἐν Τροιζῆνι Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

21 Μαρτίου 1911.—Ἱδρύθη τὸ ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν.

23 Μαρτίου 1929.—Ἐδημοσιεύθη Νομ. Διάταγμα περὶ συστάσεως Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

25 Μαρτίου 1859.—Ἤρχισε λειτουργοῦσα ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν.

27 Μαρτίου 1823.—Συνῆλθε ἡ Β' ἐν Ἄστρει Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

30 Μαρτίου 1896.—Ἀπέθανεν εἰς Κάννας (Γαλλίας) αὐτοεξόριστος ὁ μέγας ἕλλην πολιτικὸς Χαρίλαος Τρικούπης.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Διὰ ὅλα αὐτὰ γράφω ἐδῶ, διὰ νὰ χρησιμεύουν αὐτὰ ὅλα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους καὶ νὰ μάθουν νὰ θυσιάζουν διὰ τὴν πατρίδα τους καὶ θρησκεία τους περισσότερη ἀρετή, νὰ ζήσουν ὡς ἄνθρωποι σ' αὐτὴν τὴν πατρίδα καὶ μ' αὐτὴν τὴν θρησκείαν. Χωρὶς ἀρετὴ καὶ πόνο εἰς τὴν πατρίδα καὶ πίστη εἰς τὴν θρησκείαν τους ἔθνη δὲν ὑπάρχουν. Καὶ προσοχὴ νὰ μὴν τοὺς ἀπατάγη ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἂν σκοντάψουν, τότε εἰς τὸν γκρεμνὸν θὰ πηγαίνουν, καθὼς τὸ πάθαμεν ἐμεῖς. Ὅλο εἰς τὸν γκρεμνὸν κυλᾶμεν κάθε μέρα. Ὅταν λοιπὸν βγῆ αὐτὸ τὸ χειρόγραφον εἰς φῶς, διαβάζοντάς το ὅλο οἱ τίμιοι ἀναγνῶστες, ἀρχὴ καὶ τέλος, τότες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμη ὁ καθεὶς των τὴν κρίση του εἴτε ὑπέρ, εἴτε κατά.

. . . .

«Ὅταν λευτερωθῆ ἡ πατρίδα, ὅποιος κάμη τὰ χρέη του—ἡ πατρίδα εἶναι δίκια. Τώρα κιντυνεύομεν· καὶ θέλει δουλειὰ κι' ἀγῶνα ἡ πατρίδα, κι' ὅταν λευτερωθῆ, ὅλα τ' ἀγαθὰ εἶναι δικά μας».

. . . .

«Χαίρομαι ὅτι ἦρθες ἐσὺ ἔξω—καὶ νὰ συνακουστοῦμεν σὲ ὅ,τι μπορέσουμεν νὰ βοηθήσωμεν τὴν πατρίδα—καὶ ν' ἀφήσουμεν τὰ παλιὰ πάθη. Τοῦ εἶπα, χαίρομαι διὰ ἕναν ἀγωνιστὴν σημαντικόν, κεφαλὴ τῆς πατρίδος, ὁποῦχει τόση 'λικρίνεια. Ὅτι τὰ πάθη τὰ εἴδαμεν ποῦ μᾶς κατήντησαν. Κι' ἐγώ, τοῦ λέγω, σ' ὅ,τι μὲ διατάξετε εἶμαι ἕτοιμος νὰ πεθάνω διὰ τὴν ἀγάπη τῆς πατρίδος. Καὶ δι' αὐτὸ ἐβγῆκα εἰς τὴν κατάστασιν ὅπου με βλέπεις». Ἦρθαν καὶ τ' ἄλλα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διοίκησης—εἶπαν νὰ πάγη ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τὰ Μέθενα νὰ μιλήση μὲ τὸν μὲ τὸν Φαβγέ. «Ἦταν καλά, μοῦ λένε, νὰ πήγαινες καὶ μόνος σου — εἶσαι ἀστενής· θὰ τὸν ἐνθουσίαζες ἀλλιῶς. — Τοὺς λέγω, νὰ πεθάνω εἰς τὸν δρόμον θὰ πάγω νὰ 'νεργήσω ὅ,τι μπορῶ».

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Μιὰ ἐξαίρετη θέση ἀνάμεσα στὰ μνημεῖα τοῦ λόγου ποὺ χαρακτηρίζουν τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος εἶναι καὶ τὰ Δημοτικὰ τραγούδια του. Στὰ τραγούδια αὐτά, ὅπου περιγράφονται οἱ κυριώτερες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδας μας, παρουσιάζεται ὁ ἐθνικὸς χαρακτήρας τῶν Ἑλλήνων.

Στὰ τραγούδια αὐτὰ ἀνακαλύπτουμε τὴν «μυθοπλαστική» ἱκανότητα ποὺ εἶχαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ξέσπασμα τῆς χαρᾶς του, τοῦ πόνου του, τῶν διασκεδάσεων τῆς καθημερινῆς του ζωῆς, ἢ τῶν κατορθωμάτων του. Σ' αὐτὰ περιγράφονται ἀναμνήσεις ἀπὸ ἐθνικὲς περιπέτειες καὶ ἱστορικὲς στιγμὲς τοῦ λαοῦ, ὅπως στὸ δημοτικὸ τραγούδι γιὰ τὴν Ἁγιὰ Σοφιά, ὅπου περιγράφεται ὁ θρῆνος γιὰ τὴν ἅλωση τῆς Πόλης μὲ μεγάλη ἁπλότητα, καὶ ὅπου ἐκφράζεται τὸ συναίσθημα τῆς ἐγκαρτέρησης καὶ τῆς ἐλπίδας.

Σὲ ἄλλα τραγούδια περιγράφονται ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως στὰ μοιρολόγια. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ ἀκόλουθο:

> Κάτου στὰ Τάρταρα τῆς γῆς, τὰ κρυοπαγωμένα,
> μοιρολογοῦν οἱ λυγερὲς καὶ κλαῖν τὰ παλληκάρια.
> «Τάχα νὰ στέκῃ ὁ οὐρανός, νὰ στέκῃ ὁ Ἀπάνου κόσμος,
> νὰ στέκουν τὰ χοροστασιά, σὰν ποῦ ἦτανε καὶ πάντα,
> νὰ λειτουργιῶνται οἱ ἐκκλησιές, νὰ ψέλνουν οἱ παπάδες;»

Γενικά, στὰ ποιήματα αὐτὰ ὑπάρχει δύναμη, ἔξαρση καὶ εἰκόνες περιγραφικές, ὅπως στὸ ποίημα ποὺ ἐτραγούδησε ὁ Διᾶκος ὅταν τὸν ἐπήγαιναν πρὸς τὸ μαρτύριό του:

> Γιὰ ἰδὲς καιρὸν ποὺ διάλεξε ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ,
> τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαριὰ καὶ βγάζει ἡ γῆς χορτάρι.

καὶ ὅπως τὸ ἀκόλουθο:

> Τὴν ξενιτειά, τὴν ὀρφανιά, τὴν πίκρα, τὴν ἀγάπη,
> τὰ τέσσερα τὰ ζύγιασαν, βαρύτερά εἶν' τὰ ξένα.
> Ὁ ξένος εἰς τὴν ξενιτειὰ πρέπει νὰ βάνῃ μαῦρα,
> γιὰ νὰ ταιριάζῃ ἡ φορεσιὰ μὲ τῆς καρδιᾶς τὴ λάβρα.

Στὸ δημοτικὸ αὐτό, ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς περιγράφει τὴν πίκρα τῆς ξενιτειᾶς ποὺ φαρμακώνει τὴν ψυχὴ καὶ κάνει νὰ ξεχειλίζῃ ὁ πόνος καὶ νὰ ξεχύνεται σὲ στίχους μελαγχολικοὺς ἀλλὰ καὶ ὑποβλητικούς.

Ἄλλος κύκλος δημοτικῶν τραγουδιῶν εἶναι καὶ τὰ νυφιάτικα καὶ τὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης ποὺ τὰ χαρακτηρίζει ἡ αὐθόρμητη εὐγένεια τοῦ λαοῦ μας, ἡ ἐκλεπτυσμένη του ἀντίληψη γιὰ τὴν ἀγάπη, καὶ ἡ ἐπιείκια καὶ ὁ σεβασμὸς ποὺ τὴν

περιβάλλει. Μέ τό ἀκόλουθο μικρό τραγούδι τοῦ χοροῦ μαθαίνει κανεὶς πῶς ἐννοεῖ τήν ἀγάπη ἡ λαϊκή ψυχή:

'Από τά μάτια πιάνεται, στά χείλια κατεβαίνει
Κι' ἀπό τά χείλια στήν καρδιά ριζώνει καί δέν βγαίνει.

Τραγούδια τοῦ λαοῦ εἶναι ἐπίσης καί τά γνωστά νανουρίσματα ὅπου πλούσια λάμπουνε οἱ θησαυροί τῆς μητρικῆς ψυχῆς, ἡ στοργή, ἡ τρυφερότητα καί ἡ περιφάνεια γιά τό παιδί της.

Ὕπνε πού παίρνεις τά μικρά, ἔλα πάρε καί τοῦτο,
μικρό μικρό σοῦ τό 'δωκα, μεγάλο φέρε μού το·
μεγάλο σάν ψηλό βουνό, ἴσιο σάν κυπαρίσσι,
κι οἱ κλῶνοι του ν' ἁπλώνονται 'ς 'Ανατολή καί Δύση.

Ὕπνε μου, κ' ἔπαρέ μου το, κι ἄμε το 'ς τά περιβόλια,
καί τήν ποδιά του γέμισε τριαντάφυλλα καί ρόδα,
Τά ρόδα νά 'ν' τῆς μάννας του, τά μῆλα τοῦ κυροῦ του,
καί τ' ἄσπρα τριαντάφυλλα νά 'ναι τοῦ σάντουλοῦ του.

Ἄλλου εἴδους δημοτικά, καί ἴσως τά περισσότερο γνωστά, εἶναι τά κλέφτικα τραγούδια πού διηγοῦνται τήν ζωή καί τά κατορθώματα τῶν κλεφτῶν. Ὁ κλέφτης δέν ὑπολογίζει οὔτε τόν πόνο, οὔτε τόν θάνατο, γι' αὐτό ριψοκινδυνεύει τήν ζωή του. Καί τότε, τό μόνο πρᾶγμα πού σκέπτεται εἶναι ὄχι ὁ ἑαυτός του, ἀλλά τό βαρύ πλῆγμα πού θά δώση στήν οἰκογένειά του, καί ἰδιαίτερα στήν μητέρα του, ὁ θάνατός του.

Πολλές φορές στά τραγούδια αὐτά περιγράφεται τό ἄλογο τοῦ πολεμιστῆ πού, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐμφανίζεται σάν πιστός σύντροφος καί πολύτιμος βοηθός του, παρουσιάζεται νά ἔχη ὑπερφυσικά χαρίσματα, ὥστε νά προλέγη τό θάνατο ἤ τούς κινδύνους τοῦ κυρίου του καί νά τοῦ δίνη συνετές συμβουλές.

Δυό ἀπό τά κλέφτικα αὐτά τραγούδια εἶναι καί τά ἀκόλουθα:

Ὁ πλούσιος ἔχει τά φλωριά, ἔχει ὁ φτωχός τά γλέντια,
Ἄλλοι παινᾶνε τόν πασᾶ καί ἄλλοι τό βεζίρη,
μά γώ παινάω τό σπαθί τό τουρκοματωμένο,
τό χει καμάρι ἡ λεβεντιά, κι' ὁ κλέφτης περηφάνεια.

Χορεύουν τά κλεφτόπουλα, γλεντᾶνε τά καημένα,
κι ἕνα μικρό κλεφτόπουλο δέν παίζει, δέ χορεύει,
μόν' τἄρματα συγύραγε καί τό σπαθί τροχάει.
«Τουφέκι μου περήφανο, σπαθί μου παινεμένο,
πολλαῖς φοραῖς μέ γλύτωσες, βοήθα καί τούτ' τήν ὥρα,
νά σ' ἀσημώσω μάλαμα, νά σέ σμαλτώσω ἀσῆμι».

Ἕνα ἐνδιαφέρον στοιχεῖο τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν εἶναι καί ἡ θέση τῆς Ἑλληνίδας γυναίκας μέσα σ' αὐτά. Ἡ γυναίκα πού τραγουδάει ἡ Δημοτική ποίηση, εἶναι περήφανη καί ἀλύγιστη μπρός στό θάνατο καί στό μαρτύριο ἀκόμη, ἀλλά στοργική, τρυφερή καί πονετική στά παιδιά της καί στούς δικούς της. Ἡ ζωή της εἶναι αὐστηρή καί ἡρωϊκή, εἴτε πολεμάει κοντά στόν ἄνδρα της, εἴτε σάν ἁπλή μητέρα ἤ σύζυγος ἤ ἀδελφή.

Τά τόσο ἁπλᾶ ἀλλά καί τόσο ὡραῖα αὐτά δημοτικά τραγούδια μεταδίδουν τήν ποίηση ἀπό γενιά σέ γενιά. Αὐτά ξαναζωντανεύουν τήν συγκίνηση γιά τά κατορθώματα τῶν ἡρώων μας καί γιά τούς μεγάλους σταθμούς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς: τήν γέννηση, τήν ἀγάπη, καί τόν θάνατο. Αὐτά, μέσα ἀπό «τούς χίλιους μύριους σκόρπιους ἤχους τους», γοητεύουν καί συγκινοῦν τήν ψυχή μας. Εἶναι ἡ πηγή ἀπ' ὅπου ἀνέβλυσαν ἁγνά καί ἀμόλευτα τά αἰώνια στοιχεῖα τῆς φυλῆς μας μέ τήν ἀφέλεια, τήν παραστατικότητα καί τήν ζωντάνια τοῦ ἄγνωστου τραγουδιστῆ.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Ἡλ. Ἀν. 6.14', Δ. 6.46'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 90/275
Δ' Νηστειῶν

31

Ἐκδρομὴ εἰς Κάλαμον — Ἀμφιάριον καὶ Ἁγίους Ἀποστόλους—Ἀλιβέριον. — Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς ἐργοστάσιον Δ.Ε.Η.

Μάρκ. θ' 17—31

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; Ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετε αὐτὸν πρός με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ ***εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.*** *Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαρά-*

ξαν αὐτὸν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΠΑΣΤΕΡ

Ὁ μεγάλος αὐτὸς εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος ἐγεννήθη τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1822 ὥραν δευτέραν πρωϊνὴν εἰς Dole *εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν πόλιν τῆς Γαλλίας.*

Ὁ πατήρ του ὑπῆρξεν ἁπλοῦς βυρσοδέψης. Παλαιὸς στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος τοῦ ἐνεφύσησε ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του πρὸς τὴν πατρίδα.

Βραδύτερον, εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀνεγερθέντος Ἰνστιτούτου, ὁ PASTEUR *ἔλεγε :*

«Εἰσέρχομαι νικημένος ἀπὸ τὸν χρόνον, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα δὲν νικᾶται οὔτε ἀπὸ τὸν χρόνον διότι τὸ κράτος του παραμένει ἀθάνατον».

Ἄλλοτε πάλιν εἶπεν :

«Ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἔχει πατρίδα· μόνον ὁ Ἐπιστήμων ἔχει καὶ μόνον δι' αὐτὴν πρέπει νὰ ἐργάζηται καὶ εἰς αὐτὴν ἀντανακλᾷ πᾶσα ἐπιτυχία του»

Ἄλλοτε πάλιν, ὅτε ἐνετειχίσθη παρουσίᾳ του πλὰξ μαρμαρίνη, ἐπὶ τῆς μικρᾶς οἰκίας εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτον εἶδε τὸ φῶς, εἶπεν ἀναβλέπων πρὸς τὸν πεφιλημένον του οἰκίσκον :

« Ὦ πατέρα μου καὶ μητέρα μου, ὦ προσφιλεῖς μου νεκροὶ οἱ ὁποῖοι τόσον μετριοφρόνως ἐζήσατε εἰς τὸ μικρὸ αὐτὸ σπιτάκι, σὲ σᾶς ὀφείλω τὸ πᾶν.

Τοὺς ἐνθουσιασμούς σου γενναία μου μητέρα, μετέδωκες μέσα εἰς τὴν ψυχή μου· καὶ ἂν πάντοτε συνέδεσα τὸ μεγαλεῖο τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, τὸ ἔπραξα διότι εἶχον ἐμποτισθῆ μὲ τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα σὺ μοῦ ἐνέπνευσες.

Καὶ σὺ ἀγαπητέ μου πατέρα, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε τόσον τραχεῖα ὅσον καὶ τὸ ἐπάγγελμά σου, μοῦ ἔδειξες τί εἶναι δυνατὸν νὰ κατορθώσῃ μακρὰ καὶ ἐπίμονος προσπάθεια.

— Νὰ κοιτάζω πάντοτε ὑψηλά.

— Νὰ μανθάνω πάντοτε περισσότερα.

— Νὰ προσπαθῶ πάντοτε νὰ ἀνέρχωμαι, ἰδοὺ τί μὲ ἐδίδαξες· ἐστὲ εὐλογημένοι καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος». Εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ τὰ δάκρυα ἐκάλυψαν τοὺς ὀφθαλμούς του, ὁ νοῦς του ἀνέγνωσε τὴν συνέχειαν.

ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ Ρούμελ' εἶναι μιὰ κορών' ἀπὸ ρουμπίνι
κι εἶν' ὁ Μωριᾶς μιὰ σμαραγδένια λαμπυράδα,
κι ἑφτάδιπλο τὰ Ἑφτάνησα εἶναι μπουγαρίνι,
νεράϊδα εἶν' ἀφρογέννητη κάθε Κυκλάδα.

Κομματιασμένη κι ἡ Ἤπειρο γελάει καὶ κείνη,
κι ἡ Θεσσαλία σκορπίζει μιὰ ξανθὴ ὀμορφάδα·
κρυμμένη στὴν πολύπαθη τὴ Ρωμιοσύνη
σὰ νὰ ξανοίγω τὴ βασίλισσα Ἑλλάδα.

Ἀκόμα τὸ ἔλατο τῆς λεβεντιᾶς φουντώνει,
κι ἀπ' τῶν αἰώνων τοὺς καημοὺς κι ἀπὸ τὰ πάθη
τοῦ Διγενῆ ἡ πνοὴ παντοῦ χυμένη πλάθει

Κανάρη, Καραϊσκάκη καὶ Κολοκοτρώνη·
καὶ μέσ' στῆς χρυσοπράσινης νυχτιᾶς τὰ βάθη
ἀκόμ' ἀργολαλεῖ τοῦ Κολωνοῦ τ' ἀηδόνι.

Ἀπὸ τὸ Δούναβι ὣς τὴν ἄκρη τοῦ Ταινάρου
κι ἀπὸ τ' Ἀκροκεραύνια στὴ Χαλκηδόνα
διαβαίνεις, πότε σὰν τῆς θάλασσας Γοργόνα,
πότε σὰν ἄγαλμ' ἀπὸ μάρμαρα τῆς Πάρου.

Πότε κρατᾷς τὴ δάφνη ἀπὸ τὸν Ἑλικῶνα
καὶ πότε ὁρμᾷς μὲ τὴ ρομφαία τοῦ βαρβάρου,
καὶ μέσ' στὸ πλάτος τοῦ μεγάλου σου λαβάρου
βλέπω διπρόσωπη ζωγραφισμέν' εἰκόνα.

Ἐδῶ ἱερὸς ὁ Βράχος φέγγει σὰν τοπάζι
κι ὁ λευκοπάρθενος χορὸς τῶν κανηφόρων
προβαίνει καὶ τὸν πέπλο τῆς θεᾶς ταράζει·

καὶ πέρ' ἀστράφτουν τὰ ζαφείρια τῶν Βοσπόρων
κι ἀπ' τὴ Χρυσόπορτα περνῶντας ἀλαλάζει
ὁ θρίαμβος τῶν νικητῶν Αὐτοκρατόρων!

«Ἀσάλευτη Ζωή» ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

Ὑπόλ. 28/2/57 Δρ.	Ἔξοδα Μαρτίου Δρ. ....
Ἔσοδα Μαρτίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

Δ' μὴν — Ἡμέραι 30 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 13. Πανσέληνος τὴν 16ην.

«Ἔστησ' ὁ ἔρωτας χορὸ μὲ τὸν ξανθὸ 'Απρίλη, κ' ἡ φύσις ηὗρε τὴν καλὴν καὶ τὴ γλυκειά της ὥρα».

Ὁ 'Απρίλιος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων 'Αθηναίων «Μουνυχιών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: «Αγιώργης, Λαμπριάτης.

Κατὰ τὸν 'Απρίλιον, ἐκτὸς τῶν 4 Κυριακῶν, ἡμέραι ἀργίας εἶναι ἡ Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ ἡ Δευτέρα τοῦ Πάσχα καὶ ἡμιαργίας ἡ Τρίτη τοῦ Πάσχα.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Ἂν βρέξῃ ὁ 'Απρίλης δυὸ νερὰ κι' ὁ Μάης ἄλλο ἕνα χαρὰ σὲ κεῖνον τὸν ζευγᾶ ποὔχει πολλὰ σπαρμένα — Στὸν καταραμένο τόπο τὸ Μαγιάπριλο χιονίζει — Τὸν 'Απρίλη μὴ βγάλῃς ἀπ' ὅ,τι φορεῖς οὔτε μιὰ κλωστή.

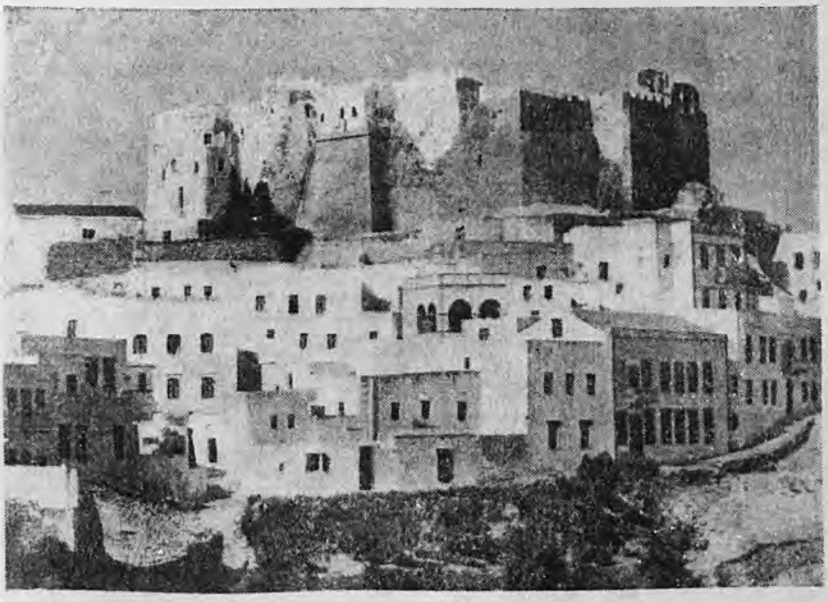

Μὰ οἱ τύραννοι δὲν μπόρεσαν τὸ αἷμα της νὰ μολέψουνε
καὶ Ἑλληνοπούλα ἐστάθη
ἄσπιλη, λευκὴ μέσα στῆς πολυκύμαντης τῆς Ἱστορίας τὰ βάθη.
(Σωτ. Σκίπη: 'Απὸ τὴν «Δωδεκάνησο»)

Η ΟΥΝΕΣΚΟ (UNESCO)

(Ἡ πρώτη δεκαετία της 1946 — 1956)

Στὶς 4 Νοεμβρίου, ἔκλεισαν 10 χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισε τὴ λειτουργία του ὁ γνωστὸς πιὰ Διεθνὴς Ὀργανισμὸς ΟΥΝΕΣΚΟ. (Organisation des Nations Unies pour l'education, la Science et la Culture).

Ὁ Ὀργανισμὸς αὐτὸς—ποὺ μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς κατὰ κάποιον τρόπο ἔχει τὶς ρίζες του στὸν Ὀργανισμὸ Πνευματικῆς Συνεργασίας (τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν) ἱδρύθηκε πιὸ πρίν, στὰ 1945, ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη. Συγκεκριμένα, τὸ Νοέμβριο τοῦ 1945, σ' ἕνα συνέδριο ποὺ ὠργανώθηκε στὸ Λονδῖνον καὶ στὸ ὁποῖο πῆραν μέρος 44 χῶρες, καταρτίσθηκε ἡ ἱδρυτικὴ σύμβαση τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ. Ὅμως στὶς 4 Νοεμβρίου 1946 συνῆλθαν τὰ πρῶτα εἴκοσι πρῶτα Ἔθνη—ποὺ ἐπικύρωσαν τὴ σύμβαση αὐτὴ—στὴν πρώτη τους τακτικὴ Γενικὴ συνέλευσι, κι' ἀφοῦ συγκροτήθηκαν σὲ Σῶμα (πρῶτος Γενικὸς Διευθυντὴς διωρίσθηκε ὁ Ἄγγλος Julian Huxley) ὥρισε καὶ τὸ πρῶτο πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν της.

Ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ, ὅπως καὶ ὁ Ο.Η.Ε. κι' ἄλλοι Διεθνεῖς Ὀργανισμοί, γεννήθηκε μέσα στὴ φωτιὰ καὶ τὸ χαλασμὸ τοῦ 2ου Παγκοσμίου πολέμου (ποὺ στοίχισε τὴ ζωὴ σὲ 26.000.000 ἀνθρώπους) ἐξ αἰτίας του καὶ μὲ κύριο σκοπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιο, δηλ. τὸν ἀφανισμό του.

«Οἱ πόλεμοι γεννιοῦνται στὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ γι' αὐτὸ τὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ βροῦν τὰ μέσα νὰ προστατέψουν τὴν εἰρήνη ἀπ' αὐτούς... Ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια ἀπαιτεῖ τὴ διάδοση τῆς Παιδείας, τῆς Μορφώσεως πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις της, κι' εἶναι χρέος ἱερὸ γιὰ ὅλα τὰ Ἔθνη νὰ δημιουργήσουν ἕνα πνεῦμα ἀμοιβαίας βοηθείας.... ἡ Εἰρήνη πρέπει νὰ θεμελιωθῆ πάνω στὴν πνευματικὴ σταθερότητα καὶ τὴν ἀνθρωπίνη ἠθική....». Αὐτὲς τὶς σκέψεις ἔκαναν τὴν ὥρα ποὺ ἔσκαγαν γύρω τους οἱ μπόμπες κι' ἀντιβούϊζαν τὰ κανόνια τοῦ πολέμου, οἱ Ὑπουργοὶ Παιδείας τῶν Συμμάχων, ποὺ συγκεντρώνονταν σὲ τακτικὲς συσκέψεις γιὰ νὰ ἐξετάσουν τὴν ἀντιμετώπιση, ὕστερ' ἀπ' τὸ τέλος τοῦ πολέμου, τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως σὲ περιοχὲς ποὺ καταχτήθηκαν ἢ καταστράφηκαν ἀπὸ τὸν ἐχθρό. Κι' ἀπὸ τὶς σκέψεις καὶ τὰ ὄνειρα ποὺ γέννησαν, βγῆκε τοῦτος ὁ Διεθνὴς Ὀργανισμός, ποὺ σκοπός του εἶναι ἡ Εἰρήνη κι' ἡ συμβολὴ στὴν περιφρούρισή της καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀνθρώπων. Μέσα γιὰ τὴν πραγματοποίησή του προβλέπει τὴ «στενὴ σύμπραξη τῶν Ἐθνῶν διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς μορφώσεως, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ παγκοσμίου σεβασμοῦ πρὸς τὴν δικαιοσύνην, τοὺς νόμους, τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας εἰς ὅλους, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας». Ἔχει δὲ ἐπὶ μέρους σκοποὺς τοὺς ἑξῆς : 1) Ἐκπαίδευση, 2) Θετικὲς καὶ Φυσικὲς Ἐπιστῆμες, 3) Φιλοσοφία καὶ Ἀνθρωπιστικὲς Σπουδές, 4) Μουσεῖα, 5) Βιβλιοθῆκες, 6) Κοινωνικὲς Ἐπιστῆμες, 7) Γράμματα καὶ Καλὲς Τέχνες, 8) Διαφώτιση τῶν Μαζῶν.

Γιὰ νὰ πραγματοποιήση τοὺς γενικοὺς καὶ εἰδικοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ ἔχει τὴν ἀκόλουθη διοικητικὴ ὀργάνωση καὶ διάρθρωση καὶ τὰ ἑξῆς βασικὰ ὄργανα : α) Τὴ Γενικὴ Συνέλευση, β) τὸ Ἐκτελεστικὸ Συμβούλιο, γ) τὴ Γραμματεία, καθὼς καὶ : Α' Διοικητικὲς ὑπηρεσίες, καὶ Β' Ὑπηρεσίες Προγράμματος. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὑπηρεσίες αὐτὲς ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ ἔχει σὲ κάθε Χώρα κι' ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τὴν «Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ΟΥΝΕΣΚΟ», ποὺ εἶναι ἕνα εἶδος ἀντιπροσώπου καὶ συνδέσμου της μὲ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ μορφωτικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς κάθε Χώρας.

Ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ, στα πρῶτα της βήματα, ξεκίνησε μὲ πολλὲς δυσκολίες, ποὺ ὀφείλονταν α) στὰ πολλὰ προβλήματα ποὔχε ν' ἀντιμετωπίσει, β) στὶς οἰκονομικὲς δαπάνες ποὺ δημιουργοῦσαν τὰ προβλήματα αὐτά, γ) στὴν ἔλλειψη τοῦ ἔμπειρου καὶ ἐνημερωμένου τόσο στὰ προβλήματα αὐτὰ ὅσο καὶ στὸν τρόπο λειτουργίας τοῦ Ὀργανισμοῦ προσωπικοῦ καὶ δ) στὴν κάποια ἀδιαφορία ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ στὴν ἀντίδραση ἀπὸ τὴν ἄλλη, ποὺ καὶ οἱ δυὸ εἶχαν αἰτία τους τὴν ἄγνοια καὶ τὴν δυσπιστία τῶν λαῶν.

Ἀλλὰ ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ πάλαιψε σκληρὰ πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ ν' ἀνταποκριθῆ στὶς προσδοκίες ἐκείνων ποὺ τὴν ὁραματίστηκαν καὶ τὴν ἵδρυσαν, γιὰ ν' ἀξιοποιήση τὸν ἱστορικό της ρόλο στὴν ζωὴ τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Τὸ πρῶτο της πρόγραμμα (τοῦ 1947) ποὺ καταρτίστηκε πρὶν 10 χρόνια, στὶς 4 Νοεμβρίου 1946, καὶ ποὺ ἀπέβλεπε σὲ θέματα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος (ἀνασυγκρότηση κι' ἀνύψωση τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐκπαιδεύσεως κ.ἄ.) καὶ σὲ θέματα εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος (γενικὴ ἐκπαίδευσις, ἐπιστῆμες, μόρφωσις κ.ἄ.), ἁπλώθηκε σ' ὅλα τὰ πλάτη καὶ τὰ μήκη τῆς γῆς, σ' ὅλες τὶς Χῶρες καὶ ξέχωρα στὶς Χῶρες τῶν ἐγχρώμων καὶ καθυστερημένων Λαῶν.

Διεθνῆ συνέδρια, μικρότερες συσκέψεις εἰδικῶν μὲ θέματα ἐκπαιδευτικὰ καὶ μορφωτικά, ἀποστολὴ βιβλίων, κινηματογραφικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἐμπειρογνωμόνων γιὰ Κοινωνικὲς καὶ ἄλλες ἐπιστῆμες, ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ χορήγηση ὑποτροφιῶν σὲ εἰδικοὺς καὶ ἄλλους ἐπιστήμονας γιὰ τελειοποίησή των ἢ γιὰ διεξαγωγὴ εἰδικῶν ἐρευνῶν καὶ ἄλλα πολλὰ κι' ἡ μόνιμη φροντίδα της γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνηλίκων, ἀ-

Ἡλ. Ἀν. 6.13, Δ. 6.46′
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΔΕΥΤΕΡΑ 91/274
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας
Μακαρίου

1

Πρωταπριλιά

(Προσοχή!)

Ἡ ἐκπαίδευσις ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας, ἑκάστη δὲ λέξις ποὺ ἀκούουν τὰ παιδιὰ χρησιμεύει πρὸς μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος των. Οἱ γονεῖς ἂς μὴ λησμονοῦν ποτὲ τοῦτο. (Ballou)

ΤΟΫΝΜΠΗ Ἄρνολντ Ἰάκωβος (1889—1955) Ἄγγλος ἱστορικός. Λέγει ὅτι ἡ ἱστορία δημιουργεῖται ἀπὸ ἀντιδράσεις εἰς δυσκόλους περιστάσεις.

Ἡλ. Ἀν. 6.11′, Δ. 6.46′
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 92/273
Τίτου — Θεοδώρας

2

Προβολὴ μορφωτικῆς κινηματογραφικῆς ταινίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος.

ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΣ (6ος αἰὼν π.Χ.). Βυζαντινὸς νομοδιδάσκαλος, Εἰς αὐτὸν ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνέθεσε τὴν περισυλλογὴν καὶ συναρμολόγησιν τῶν παλαιῶν νόμων.

Τὰ βιβλία εἶνε ἀποταμιευμένοι θησαυροὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠμπορεῖ ὁ καθεὶς κατ' ἀρέσκειαν ν' ἀντλῇ.

(Wordsworth)

Ἡλ. Ἀν. 6.10′, Δ. 6.47′
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 93/272
Ὁ Μέγας Κανὼν
Νικήτα ὁμολογητοῦ

3

Ἐπίσκεψις εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς Κοινοπραξίας Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων.

Τί τῶν ἀγαθῶν εὔκολον; τίς καθεύδων τρόπαια ἔστησεν; τίς τρυφῶν καὶ καταυλούμενος τοῖς τῆς καρτερίας στεφάνοις κατεκοσμήθη; οὐδείς, μὴ δραμών, ἀνείλετο βραβεῖον· πόνοι γεννῶσι δόξαν, κάματοι δὲ προξενοῦσι στεφάνους.

(*Βασίλειος*)

ΟΥΓΚΩ Βίκτωρ (1802—1885). Ὁ πλέον γνωστὸς τῶν Γάλλων ποιητῶν καὶ συγγραφέων. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς σχολῆς τῶν ρωμαντικῶν. Ἔγραψε τὴν «Παναγία τῶν Παρισίων», τὸν «Κρόμγουελ» καὶ τὴν πασίγνωστον ἐποποιΐαν «Οἱ Ἄθλιοι».

ποτελοῦν τὴν ἀδιάκοπη καὶ πετυχημένη ἐργασία τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ ἕως σήμερα. Ἕνας τεράστιος κύκλος δραστηριότητος ποὺ γιὰ τὴν πετυχεμένη διεξαγωγή του ἐργάζεται ἀκούραστα καὶ μ' αὐταπάρνηση τὸ ὀλιγάριθμο προσωπικὸ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ.

Ἔτσι σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 10 χρόνια ἐντατικῆς ἐργασίας, μποροῦμε ἀδίστακτα νὰ ποῦμε πὼς ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ κέρδισε τὴ μάχη. Ξεπέρασε τὶς ἀδυναμίες της, κάλυψε τὶς ἀνάγκες της αὔξησε τὰ Κράτη μέλη της σὲ 74, καὶ πάνοπλη, μ' ἀνεπιφύλακτη τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ κόσμου, ἀρχίζει τὴ νέα δεκαετία της, ποὺ μὲ τὸ ἔμπειρο πιὰ καὶ εἰδικευμένο προσωπικό της, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ γίνη πιὸ πλούσια καὶ πιὸ ὠφέλιμη ἀπὸ τὴν πρώτη της δεκαετία.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΠΑΝΟΣ

'Ηλ. 'Αν. 6.08', Δ. 6.48'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 94/271
Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλαιῷ
Θεοδούλου

4

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Εργοστάσιον.

Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι καὶ περιβολῇ.

(*'Ισοκράτης*)

ΧΑΙΝΔΕΛ Γεώργιος Φρειδερῖκος (1685 — 1759). Γερμανὸς μουσουργός. "Εγραψε ὀρατόρια, ὅπως ὁ «Μεσσίας», ὁ «'Ιούλιος Καῖσαρ», κλπ.

'Ηλ. 'Αν. 6.07', Δ. 6.49'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 95/270
'Ο 'Ακάθιστος "Υμνος

5

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Οργανισμὸν Βάμβακος.

ΤΑΡΝΤ Γαβριὴλ (1843 — 1904). Γάλλος κοινωνιολόγος καὶ ἐγκληματολόγος. "Εγραψε «Συγκριτικὴ ἐγκληματολογία» κ.ἄ.

Πληθώρα νόμων εἰς χώραν τινὰ εἶνε, ὅπως μέγας ἀριθμὸς ἰατρῶν, σημεῖον ἀδυναμίας καὶ ἀσθενείας.

(*Βολταῖρος*)

'Ηλ. 'Αν. 6.05', Δ. 6.50'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 96/269
Εὐτυχίου Κων)λεως

6

'Επίσκεψις εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια τῆς 'Εταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.

Ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τείχη, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ ἐκ παιδείας νοῦς κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχει.

(*Σωκράτης*)

ΩΡΙΓΕΝΗΣ (185—254 μ.Χ.). 'Επιφανέστατος Χριστιανὸς σοφός, κριτικὸς ἑρμηνευτὴς τῆς Γραφῆς.

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΜΕΤΡΩΝ ΕΙΣ ΠΗΧΕΙΣ

Μ.	ΠΗΧ.	Μ.	ΠΗΧ.	Μ.	ΠΗΧ.	Μ.	ΠΗΧ.	Μ.	ΠΗΧ.	Μ.	ΠΗΧ.
1	1-4 1/2	17	26 4 1/2	33	51-4 1/2	49	76 4 ½	65	101-4 1/2	81	126-4 1/2
2	3-1	18	28 1	34	53 1	50	78 1	66	103-1	82	128 1
3	4-5 1/2	19	29 5 1/2	35	54-5 1/2	51	79 5 ½	67	104 5 1/2	83	129-5 1/2
4	6-2	20	31-2	36	56-2	52	81-2	68	106-2	84	131-2
5	7-6 1/2	21	32 6 1/2	37	57 6 1/2	53	82-6 ½	69	107-6 1/2	85	132 6 1/2
6	9-3	22	34-3	38	59 3	54	84 3	70	109-3	86	134-3
7	10-7 1/2	23	35 7 1/2	39	60-7 1/2	55	85 7 ½	71	110-7 1/2	87	135-7 1/2
8	12-4	24	37 4	40	62-4	56	87-4	72	112-4	88	137-4
9	14-0 1/2	25	39 0 1/2	41	64 0 1/2	57	89 0 ½	73	114 0 1/2	89	139-0 1/2
10	15-5	26	40 5	42	65-5	58	90 5	74	115-5	90	140-5
11	17-1 1/2	27	42-1 1/2	43	67-1 1/2	59	92-1 ½	75	117-1 1/2	91	142 1 1/2
12	18-6	28	43-6	44	69-6	60	93 6	76	118 6	92	143 6
13	20-2 1/2	29	45-2 1/2	45	70-2 1/2	61	95 2 ½	77	120-2 1/2	93	145-2 1/2
14	21-7	30	46 7	46	71-7	62	96-7	78	121 7	94	146 7
15	23 3 1/2	31	48 3 1/2	47	73-3 1/2	63	98-3 ½	79	123-3 1/2	95	148-3 1/2
16	25	32	50	48	75	64	100	80	125	99	154-5 1/2

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.04', Δ. 6.51'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 97/268
Ε' Νηστειῶν
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

7

Ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα — Σανατόριον — Ἁγ. Τριάδα — Καταφύγιον Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου.

Μάρκ. ι' 32—45

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐξ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ ΚΑΙ ΤΟ Α.Σ.Δ.Υ.

Ὑπὸ Γ. ΣΩΦΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ, Προέδρου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.

I

Μέχρι τοῦ ἔτους 1951 ἐλάχιστα θέματα τῆς καταστάσεως τῶν πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐρρυθμίζοντο ἑνιαίως καὶ ὁμοιομόρφως. Τὰ πλεῖστα ἐρρυθμίζοντο, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀνωτάτου μονίμου συντονιστικοῦ ὀργάνου, κατ' ἴδιον τρόπον διὰ τὸ προσωπικὸν ἑκάστου Ὑπουργείου, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ διὰ τὸ προσωπικὸν ἐνίων κλάδων ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ. Τοῦτο ἐξ οὐδεμιᾶς ἰδιομορφίας τῆς ἐσωτέρας φύσεως τῶν καθηκόντων τῶν καθ' Ὑπουργεῖον ἢ Κλάδους ὑπαλλήλων ὑπηγορεύετο, ὡδήγει δὲ κατ' ἀνάγκην εἰς βασικοὺς διαφορισμούς, θεμελιοῦντας ἀσυμβιβάστους πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς ἰσονομίας διακρίσεις τῶν ὑπαλλήλων, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἰδίᾳ τῆς στρατολογίας, τῆς προαγωγικῆς ἐξελίξεως καὶ τῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν, εἰς προνομιούχους καὶ μή, ἐπὶ οὐσιωδεστάτῃ βλάβῃ, κυρίως, τῆς δημοσίας Ὑπηρεσίας.

Πρὸς θεραπείαν ἐπεχειρήθη ἐπανειλημμένως, ἀπὸ δεκαετηρίδων, ἑνιαία ρύθμισις τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων. Ἡ διὰ τοῦ Ν. 964 τῆς 20)24-10-1917 «περὶ συστάσεως νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπείας πρὸς σύνταξιν διοικητικῶν Κωδίκων», συσταθεῖσα ἐπιτροπεία, κατήρτισε τῷ 1924 προσχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως», ὅπερ ὅμως δὲν ἐγένετο Νόμος. Ἐν συνεχείᾳ τῷ 1928 συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ὁποίας ὀφείλεται τὸ ἐν ἔτει 1931 περατωθὲν προσχέδιον Νόμου «περὶ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος», ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἐγένετο νόμος.

Τέλος διὰ τοῦ Ν. 342)1947 ἀνετέθη «ἡ σύνταξις Κώδικος περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν ἐν γένει Ὑπαλλήλων», εἰς ἐπιτροπήν, παρ' ἧς καὶ κατηρτίσθη προσχέδιον, ὅπερ, μετ' ἐπεξεργασίαν ὑπὸ συσταθείσης τῷ 1948 Διακομματικῆς ἐκ Βουλευτῶν Ἐπιτροπῆς, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὴν 7 Ἀπριλίου 1951.

Οὕτω προῆλθεν ὁ Ν. 1811 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων» (Ἐφ. Κυβ. τ. Α' φ. 141 τῆς 15 Μαΐου 1951), ὅστις εὐλόγως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς καρπὸς βαθείας πίστεως καὶ μακροχρονίου ἐπιδιώξεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς Χώρας, ἀδιακρίτως κομμάτων.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ρυθμίζονται, πράγματι, ἑνιαίως καὶ ὁμοιομόρφως τὰ θέματα καταστάσεως πάντων τῶν εἰς αὐτὸν ὑπαγομένων δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων ὡς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ὀρθῆς ἐπιλογῆς κατὰ τὸν διορισμόν, ἴσης καὶ [illegible]καίας μεταχειρίσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

II

Πρὸς διασφάλισιν τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων πάντων τῶν Ὑπουργείων καὶ πρὸς πρόληψιν ἀμεθόδων καὶ ἐκ περιστάσεως παρεκκλίσεων ἢ τροποποιήσεων, αἵτινες θὰ ἦγον συντόμως καὶ ἀφεύκτως εἰς τὴν προτέραν ἀνομοιομορφίαν δικαίου, ἀνισότητα καὶ ἀνωμαλίαν, ἐπιτακτικὴ παρίστατο ἀνάγκη ἱδρύσεως ἀπαραιτήτου πρὸς τοῦτο εἰδικοῦ ὀργάνου, ὡς ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ ἡ «Ἐπιτροπὴ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν» (Civil Service Commission) καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ «Ἀνώτατον Συμβούλιον δημοσίας λειτουργίας» (Conseil Superieur de la Fonction Publique). Ὅθεν ἱδρύθη διὰ τοῦ Υ.Κ. (ἄρθρα 2—6 ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως) τὸ «Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν» (Α.Σ.Δ.Υ.), ὡς ἀνεξάρτητος δημοσία ὑπηρεσία ὑπαγομένη ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, συγκροτούμενον ἐξ 11 μελῶν (7 τακτικῶν καὶ ἰσοβίων καὶ 4 ἐκτάκτων) ὡς καὶ ἐξ 7 παρέδρων μελῶν, ἰσοβίων καὶ τούτων, λαμβανομένων ἁπάντων ἐξ ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων, μονίμων καὶ ἰσοβίων δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., δι' ὀλιγαρίθμου προσωπικοῦ γραφείων.

Ἡ ἁρμοδιότης τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. ἐκτείνεται ἐπὶ πασῶν γενικῶς τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν λοιπῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου, ἐξαιρέσει μόνον: α) τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ β) τῶν δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων. Περιλαμβάνει δέ: α) ἀπόφασιν ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς ἰδιότητός τινος ὡς πολιτικοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὡς ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, β) ἁπλῆν γνωμοδότησιν ἐπὶ πάσης προτάσεως νόμου ἀφορώσης εἰς τὴν κατὰ βαθμοὺς διάρθρωσιν τῶν θέσεων τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, γ) σύμφωνον γνωμοδότησιν ἐπὶ παντὸς κανονιστικοῦ διατάγματος καὶ πάσης κανονιστικῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, δ) ἁπλᾶς ὑποδείξεις ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς κατ' ἀριθμὸν συστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν, ε) μελέτας, συστάσεις καὶ ὁδηγίας ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, στ) σύμπραξιν εἰς τὴν ἐπιλογὴν διοριστέων ὑπαλλήλων, τὴν χορήγησιν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν κ.λ.π.

Ἔχει οὕτως ἀνατεθῆ εἰς τὸ Α.Σ.Δ.Υ. ἡ παραφυλακὴ τῶν θεμελιωδῶν ἐκείνων ἀρχῶν, ἐφ' ὧν ἑδράζεται, κατὰ τὸν ... ὡς ἄνω

'Ηλ. 'Αν. 6.02, Δ. 6.52'.
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 98/267
'Ηρωδίωνος, 'Αγάθου

8

Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ (γ' περιόδου).

Μὴ νομίσετε ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ δικαιοσύνη νὰ κατοικῇ εἰς ψυχάς, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀπεριόριστος φιλοδοξία. (Bossuet)

ΜΑΛΘΟΥΣ Θωμᾶς Ροβέρτος. 'Εγεννήθη εἰς Ντόρκινγκ τῆς 'Αγγλίας. Ἔγινε διάσημος διὰ τὰς περὶ πληθυσμοῦ μελέτας.

'Ηλ. 'Αν. 6.01', Δ. 6.53'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 99/266
Εὐψυχίου, 'Υπομονῆς

9

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Εργοστάσιον.

ΝΙΖΙΝΣΚΥ, Βασλὰβ (1890—1950), Ρῶσσος διάσημος χορευτής.

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος. ***('Ησίοδος)***

'Ηλ. 'Αν. 5.59', Δ. 6.54'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 100/265
Γρηγορίου Ε' Κ)πόλεως

10

'Επίσκεψις εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκας τῶν **Σιδηροδρόμων** τοῦ 'Ελληνικοῦ Κράτους (ΣΕΚ).

Τὸ φυλάξαι τ' ἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. ***(Δημοσθένης)***

ΣΝΕΛΙΟΥΣ (1591—1626), γερμανὸς Καθηγητής. 'Ανεκάλυψε τὸν νόμον τῆς διαθλάσεως.

ὑπηρεσιῶν, ἡ κατ' ἀριθμὸν καὶ βαθμοὺς διάρθρωσις τῶν θέσεων προσωπικοῦ καὶ ἡ ἐν γένει κατάστασις τῶν ὑπαλλήλων.

III

'Η συσταθεῖσα διὰ τοῦ Ν. 342)1947 συντάξεως ὑπαλληλικοῦ κώδικος, ἀποβλέπουσα εἰς τὸν ἀναγκαιοῦντα σεβασμὸν πρὸς τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ Α.Σ.Δ.Υ., εἰσηγήθη, καὶ ὀρθῶς, τὴν συνταγματικὴν κατοχύρωσιν αὐτῶν.

'Η ἐπὶ τοῦ Συντάγματος 'Επιτροπὴ (προεδρία Δ. Χατζίσκου) τῆς Δ' 'Αναθεωρητικῆς Βουλῆς περιέλαβεν εἰς τὸ παρ' αὐτῆς συνταχθὲν σχέδιον συντάγματος (1948) σχετικὴν διάταξιν. 'Αλλ' ἡ βάσει τοῦ ΞΗ)1949 ψηφίσματος τῆς 'Αναθεωρητικῆς Βουλῆς συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος (προεδρία Γ. Μπακοπούλου) δὲν ἀπεδέχθη τὴν ἀναγραφὴν τοιαύτης διατάξεως εἰς τὸ παρ' αὐτῆς συνταχθὲν σχέδιον συντάγματος, ὅπερ καὶ τελικῶς κατέστη τὸ ἰσχῦον σύνταγμα τῆς 1 'Ιανουαρίου 1952.

'Η συνταγματικὴ κατοχύρωσις τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτοῦ τυγχάνει ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη, ἵνα μή, ὡς καὶ ἡ ὡς ἄνω 'Επιτροπὴ ἐτόνιζεν, ὁ φρουρὸς οὗτος τοῦ Κώδικος τεθῇ ταχέως ἐκποδὼν διὰ καταργήσεως ἢ περικοπῆς τῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτοῦ καὶ οὕτως ἀφεθῇ ἀνενόχλητος ἡ δι' εἰδικῶν διατάξεων τροποποίησις τοῦ Κώδικος».

(ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ : 1) Πρακτικὰ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς 'Επιτροπῆς πρὸς σύνταξιν σχεδίων Διοικητικῶν Κωδίκων (Ν. 964)1917) 1919—1924, 2) Προσχέδιον Νόμου περὶ «Υπαλληλικοῦ Κώδικος— 1931, 3) Πρακτικὰ τῆς Εἰδικῆς Διακομματικῆς 'Επιτροπῆς ἐπὶ τοῦ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος—1949, 4) Σχέδιον Νόμου περὶ 'Υπαλληλικοῦ Κώδικος συνταχθὲν ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Ν. 342)47, 5) 'Ηλ. Γ. Κυριακοπούλου «Τὸ 'Ανώτατον Συμβούλιον Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν» ἐν θέμ. ΞΗ σελ. 673, 6) «Ἔκθεσις τῆς ὑπὸ τοῦ Δ. Ν. Καρβελᾶν, Σύμβουλον τῆς 'Επικρατείας, ὁμάδος 'Υπαλλήλων, περὶ ἀξιολογικῆς κατατάξεως τῶν θέσεων τῶν Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν ἐν 'Αγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ, 1951—1952, 6) Μιχ. Στασινοπούλου : 'Υπαλληλικὸς Κῶδιξ, σελ. 1—32, 7) Μιχ. Δένδια : Διοικητικὸν Δίκαιον, Τ.Α. 1952, σελ. 263 κ. ἑπ.. 8) Η. Γ. Κυριακοπούλου : 'Ελληνικὸν Διοικητικὸν Δίκαιον, Β. Ἔκδ. β 1954, σελ. 10, 58—62).

'Ηλ. 'Αν. 5.58', Δ. 6.55'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 101/264
'Αντύπα Ἱερ., Γρυφαίνης, Ματρώνης ὁσ.

11

Διάλεξις.
'Ανταλλαγὴ ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ συντελεσθέντος ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου μεταξὺ Διευθύνσεως καὶ σπουδαστῶν.

Μόνον ἐλεύθεροι Λαοὶ μένουν σταθεροὶ καὶ τίμιοι πρὸς ἕνα κοινὸν σκοπὸν καὶ προτιμοῦν τὰ συμφέροντα τῆς 'Ανθρωπότητος ἀπὸ τὸ ἰδιοτελὲς συμφέρον.

(G. Nilson)

ΟΟΥΕΝ Ροβέρτος (1771 — 1858). Ἄγγλος βιομήχανος καὶ κοινωνιολόγος. Προσεπάθησε νὰ εἰσαγάγη τὰ δελτία δεδουλευμένης ἐργασίας ὡς ἀνταλλακτικὸν μέσον ἀντὶ χρήματος.

'Ηλ. 'Αν. 5.56', Δ. 6.56'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 102/263
Βασιλείου, 'Ανθούσης, 'Αρτέμονος, 'Ακακίου

12

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Ελαιουργεῖον καὶ Σαπωνοποιεῖον.
Θ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΧΟΥΜΠΟΛΝΤ 'Αλέξανδρος (1769 —1859) Γερμανὸς φυσιοδίφης. Ἔγραψε τὸ περίφημο «Κόσμος ἢ περιγραφὴ τοῦ φυσικοῦ κόσμου».

Τὸ μυστικὸν τῆς ἱκανοποιήσεως εἶναι νὰ γνωρίζης νὰ ἀπολαμβάνης ὅ,τι ἔχεις καὶ νὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ ἀποβάλης κάθε ἐπιθυμίαν διὰ πράγματα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ φθάσης.

(Lin Yutan)

'Ηλ. 'Αν. 5,55, Δ. 6.57'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 103/262
Ἡ 'Ανάστασις τοῦ Λαζάρου, Μαρτίνου Ρώμης

13

Διακοπαὶ μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα.

'Εὰν τὸ χρῆμα δὲν εἶνε δοῦλος, θὰ εἶνε κύριός σου. 'Ο πλεονέκτης δὲν ὑπολογίζεται ἀκριβῶς ὡς κατέχων πλοῦτον, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

(Βύκων)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Βασίλειος (1814 —1894). Ἕλλην διαπρεπὴς νομοδιδάσκαλος. Ἔγραψεν: «Ἐγχειρίδιον πολιτ. οἰκονομίας», «Στοιχεῖα ἀστ. δικαίου» καὶ ἄλλα νομικὰ ἔργα.

ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΠΗΧΕΩΝ ΕΙΣ ΜΕΤΡΑ

Π.	Μ.	Π.	Μ.	Π.	Μ.	Π.	Μ.	Π.	Μ.	Π.	Μ.
½	0,32	7	4,48	14	8 96	21	13,44	28	17,92	80	51,20
1	0,64	8	5,12	15	9,60	22	14,08	29	18,56	90	57,60
2	1,28	9	5,76	16	10,24	23	14,72	30	19,20	100	64.—
3	1,92	10	6,40	17	10,88	24	15,36	40	25,60	200	128.—
4	2,56	11	7,04	18	11,52	25	16.—	50	32.—	300	192.—
5	3,20	12	7,68	19	12,16	26	16,64	60	38,40	400	256.—
6	3,84	13	8,32	20	12,80	27	17,28	70	44,80	500	320.—

Ἡλ. Ἀν. 5.54', Δ. 6.58'
Πανσέληνος
ΚΥΡΙΑΚΗ 104/261
Τῶν Βαΐων

14

Ἐκκλησιασμὸς εἰς Καπνικαρέαν.

Ἰωάν. ιβ'. 1—18

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· διατὶ τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθώς ἐστι γεγραμμένον· μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών. Ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ· Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Ο ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

Ἡ ψήφισις τοῦ Νόμου περὶ διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας παρὰ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ καὶ ἡ κατόπιν τούτου ἐφαρμογὴ τῆς ἑνιαίας τιμῆς ρεύματος καθ' ἅπασαν τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα—πλὴν τῆς περιφερείας τῆς ἐξυπηρετουμένης ὑπὸ τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς — ἔθεσεν τὴν Νησιωτικὴν Ἑλλάδα εἰς μειονεκτικὴν μοῖραν ἔναντι τῆς Ἠπειρωτικῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν τιμὴν τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἦτο ἑπόμενον κατόπιν τούτου, νὰ ἀπευθυνθοῦν ἐκκλήσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων τῶν Νήσων, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἑνιαίας τιμῆς καὶ εἰς ταύτας. Τὸ ζήτημα ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὰς βιομηχανίας τῶν νήσων, αἵτινες ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ συναγωνισθοῦν τὰς βιομηχανίας τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος.

Εὐτυχῶς ἡ Κυβέρνησις κατενόησε τὴν τεραστίαν σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ διὰ τὸν ἐξηλεκτρισμὸν τῶν νήσων τὸ εὔθηνὸν ρεῦμα καὶ μελετᾷ σοβαρῶς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἡ μεγίστη δυσχέρεια προκύπτει προφανῶς ἐκ τοῦ ὅτι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δὲν καθίσταται δυνατὴ διὰ τεχνικοοικονομικοὺς λόγους, ἡ σύνδεσις τῶν νήσων μὲ τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον, καὶ ἑπομένως εἰς πλείστας περιπτώσεις τὸ κόστος θὰ εἶναι μεγαλύτερον τῆς ἑνιαίας τιμῆς, καὶ ἡ διαφορὰ μοιραίως θὰ βαρύνῃ τοὺς καταναλωτὰς τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο ὅμως θὰ ἰσχύῃ καὶ δι' ὅσα τμήματα τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ καταστῇ ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη δυνατὴ ἡ σύνδεσις μὲ τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον.

Πάντως εἶναι γεγονὸς ὅτι αἱ νῆσοι ἀναμένουν τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὰ δίκτυα καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν κατανάλωσιν. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν

τὴν Κρήτην, διὰ τὴν ὁποίαν κρατικὴ μερίμνη κατηρτίσθη ἡ μελέτη τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ της, καὶ ὑπεβλήθη ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, καὶ ἄλλαι Ἠλεκτρικαὶ Ἑταιρεῖαι νήσων προχωροῦν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν δικτύων των καὶ τῶν σταθμῶν τῆς παραγωγῆς. Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Χίου ἔχει ἤδη ἐκτελέσει μέρος τοῦ προγράμματός της ἐξηλεκτρισμοῦ. Ἡ «Ἀνδρειακὴ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία» τερματίζει τὴν κατασκευὴν τοῦ σταθμοῦ παραγωγῆς καὶ μέρους τῶν γραμμῶν ὑψηλῆς τάσεως, αἵτινες θὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ διάφορα χωριὰ τῆς Ἄνδρου. Ἡ ΔΕΗ μελετᾷ τὴν σύνδεσιν τῆς νήσου Λευκάδος μὲ τὸ Ἐθνικὸν Δίκτυον, ἥτις καθίσταται εὐχερὴς λόγῳ τῆς γειτνιάσεως τῆς νήσου μὲ τὴν ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα. Ὁμοίως ἡ ΔΕΗ μελετᾷ τὴν σύνδεσιν τῆς νήσου Κερκύρας διὰ τῆς τοποθετήσεως ὑποβρυχίου καλωδίου μεταξὺ τῆς παραλίας τῆς Ἠπείρου καὶ τοῦ κατωτάτου ἄκρου τῆς νήσου. Εἶναι βέβαιον ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἑνιαίας τιμῆς ρεύματος, ἡ κατανάλωσις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας τῆς νήσου Κερκύρας θὰ τριπλασιασθῇ καὶ ἡ σύνδεσις μὲ τὸ Ἐθνικὸν δίκτυον θὰ καταστῇ ἐπιτακτική.

Εἶναι γενικὸν φαινόμενον ἡ αὔξησις τῆς ζητήσεως ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα ὅπως καὶ εἰς τὴν ἠπειρωτικήν.

Ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος τούτου εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἄνευ ἐξαιρέσεως.

Περισσοτέρα καὶ εὔθυνὴ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὰς Νήσους σημαίνει ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ καταπολέμησιν τῆς ἀστυφιλίας.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΩΣΤΕΛΕΤΟΣ

Διπλ. Μηχανικὸς

'Ηλ. 'Αν. 6.52', Δ. 6.58'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 105/260
Μ. Δευτέρα
'Ιωσὴφ τοῦ Παγκάλου

15

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ 1948 ἐδημοσιεύθη ὁ νέος 'Οργανισμὸς τῆς Σχολῆς (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 105).

'Η διαφορὰ μεταξὺ ἑνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ ἑνὸς πολιτικάντη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ὁ πρῶτος σκέπτεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ἐνῷ ὁ δεύτερος πιστεύει ὅτι τὸ Κράτος ἀνήκει εἰς αὐτόν. (Amon)

ΤΟΡΙΤΣΕΛΙ Εὐαγγελιστὴς (1606—1647). 'Ιταλὸς φυσικὸς καὶ μαθηματικός. 'Εφεῦρε τὸ βαρόμετρο. 'Ανεκάλυψε τὸν νόμον τῆς ταχύτητος καὶ ἐκροῆς τῶν ρευστῶν.

'Ηλ. 'Αν. 5.51', Δ. 6.59'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 106/259
Μ. Τρίτη
Τῶν Δέκα Παρθένων

16

Δεκαήμερος ἐκδρομὴ εἰς Δελφούς, 'Ιτέαν, Γαλαξείδιον, Ναύπακτον, Πάτρας, 'Ολυμπίαν.

ΜΥΣΤΕΜΠΕΡΓΚ Οὖγος, Γερμανοαμερικανὸς Ψυχολόγος διάσημος διὰ τὰς ἐργασίας του σχετικῶς μὲ τοὺς ψυχολογικοὺς συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως. Καθιέρωσε τὸν ὅρον «Ψυχοτεχνική» καὶ θεωρεῖται ὁ πατὴρ τοῦ τομέως αὐτοῦ τῆς πρακτικῆς ψυχολογίας.

Δεῖ καρτερεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι καὶ θαρρεῖν περὶ τῶν μελλόντων.

(***'Ισοκράτης***)

'Η ἀγαθὴ πρᾶξις δὲν χάνεται· ὁ σπείρων χάριν θερίζει φιλίαν, καὶ ὁ φυτεύων ἀγαθότητα συνάζει ἀγάπην.

(***Βασίλειος ὁ Μέγας***)

'Ηλ. 'Αν. 5.50', Δ. 7.00'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 107/258
Μ. Τετάρτη
Τῆς ἀλειψάσης τὸνΚύριον

17

'Απὸ σήμερον διανέμεται δωρεὰν εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους σπουδαστὰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 22 Τεῦχος τῶν «Νέων τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

'Η Λογιστικὴ δὲν ἀνήκει πλέον μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀτόμων ἢ τῶν ὁμάδων· ἀνήκει, παρὰ πᾶσαν ἀντίδρασιν, πολὺ περισσότερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους.

(J. Chevalier)

Ἕκαστος λ)σμὸς εἶνε ἕνα φῶς διὰ τὸν διαχειριστήν, ἡ δὲ Λογιστικὴ λαμπρὸν πολύφωτον. (F. Besta)

ΛΑΙΜΠΝΙΤΣ Γκότφριντ Γουλιέλμος (1646—1716). Βιβλιοθηκάριος καὶ αὐλικὸς σύμβουλος εἰς 'Αννόβερον. 'Ιδρυτὴς τῆς νεωτέρας Γερμανικῆς Φιλοσοφίας. 'Εφευρέτης τοῦ διαφορικοῦ λογισμοῦ. 'Επενήργησεν ὡς θεωρητικὸς εἰς πολλοὺς τῶν συγχρόνων του φυσικῶν.

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΙΔΕΑ

Δὲν ξέρω ποιός πρωτόριξε τὴν ἰδέα νὰ προστεθῆ στὶς ἐπαγγελματικὲς μας σχολές—ἔστω καὶ ὄχι σὰν κύριο ἀλλὰ σὰν ἐπικουρικό—ἕνα μάθημα ποὺ θὰ εἶχε γιὰ θέμα πότε τὴν τέχνη τοῦ λόγου, πότε ἄλλη τέχνη, πότε πότε ἀκόμα καὶ τὴ φιλοσοφία.

Ὅποιος κι' ἂν εἶναι — καὶ πάει ὁ νοῦς μου σὲ κάποιον, δὲν λέω ὅμως τὸ ὄνομά του γιὰ νὰ μὴ θίξω τὴ μετριοφροσύνη του— ὅποιος λοιπὸν κι' ἂν εἶναι, τὴν ἰδέα του τὴ βρίσκω θαυμάσια, τόσο ποὺ ἀληθινὰ ξαφνιάζομαι γιὰ τὸ ὅτι τόσο πολὺ ἄργησε νὰ ὡριμάση καὶ νὰ γίνη αἴτημα, ποὺ κινεῖται κιόλας πρὸς πραγματοποίησή του. Φιλολογικὴ τέχνη καὶ φιλοσοφία στὶς ἐπαγγελματικὲς μας σχολές, σ' ἐκεῖνες ποὺ σκοπὸ ἔχουν νὰ δώσουν ἕνα γερὸ ὁπλισμό, γι' αὐτὸ ἢ γιὰ ἐκεῖνο τὸ πρακτικὸ ἐπάγγελμα, σὲ χιλιάδες παιδιά; Θὰ φανῆ παράξενη σὲ πολλοὺς ἡ ἰδέα. Εἶναι ἀρκετὰ φορτωμένα, θὰ ποῦν, τὰ προγράμματα τῶν ἐπαγγελματικῶν μας σχολείων, δὲ δέχονται ἄλλο φόρτωμα. Καὶ τί θὰ τὴν κάνη τὴν φιλολογία καὶ τὴν τέχνη καὶ τὴ φιλοσοφία, ἐκεῖνος ποὺ θ' ἀσχοληθῆ μ' ἕνα ἐπάγγελμα πρακτικό. Καὶ σηκώνει τέτοια λοῦσα ἡ ἐποχή μας, ποὺ θέλει τὸν ἄνθρωπο ὅσο γίνεται πιὸ ἄξιο καὶ μὲ καλύτερη θεωρητικὴ προετοιμασία γιὰ τὴ δουλειά του;

Σωστὲς οἱ ἀντιρρήσεις· μόνον ὅμως ὅταν τὶς πρωτοκοιτᾶς. Λίγο νὰ ψάξης καλύτερα καὶ θὰ ἰδῆς πῶς δὲν στέκουν. Δὲν στέκουν, γιατὶ αὐτὸς ποὺ θὰ τὶς πρόβαλλε θὰ λησμονοῦσε μερικὰ πολὺ ἁπλᾶ πράματα. Τὴν παιδευτική, πρῶτα πρῶτα, γιὰ κάθε ἄνθρωπο ἀξία τῆς φιλολογίας, τῶν τεχνῶν, τῆς φιλοσοφίας· τὴ δίψα, ὕστερα, κάθε νέου γιὰ μιὰ μόρφωση ποὺ πλουτίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴ καὶ ποὺ εἶναι ἕνα μεγάλο κοινωνικὸ ἐφόδιο· τέλος, τὸ τί ξεκούρασμα καὶ τί δροσολόγημα εἶναι μιὰ τέτοια μόρφωση μὲς στὴν πεζότητα τῶν πρακτικῶν μαθημάτων.

Εἶπα ὅτι τὸ ἐπικουρικὸ μάθημα γιὰ τὸ ὁποῖον μιλῶ, θὰ τὸ ἀποτελοῦν ἡ τέχνη τοῦ λόγου, ἄλλες τέχνες καὶ ἴσως καὶ ἡ φιλοσοφία. Ἂς περιοριστοῦμε στὴ λογοτεχνία: ἀρχαία, νεώτερη, ξένη, ἑλληνική, ὅποια κι ἂν εἶναι. Λοιπὸν τί θὰ κερδίση ὁ μαθητὴς τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς ἂν τοῦ μιλήσουν γι' αὐτὸν ἢ γιὰ ἐκεῖνον τὸν συγγραφέα, ἂν τοῦ διαβάσουν αὐτὸ τὸ ποίημα ἢ ἐκεῖνο τὸ διήγημα, ἂν τοῦ ἀναλύσουν, εὐχάριστα, οὐσιαστικά, μερικὲς φράσεις, μιὰ σελίδα ἀπὸ ἕνα δοκίμιο ἢ ἀπὸ μιὰ [illegible] ταξιδιωτική; Νὰ τί θὰ κερδίσει. Θὰ φύγη, πρῶτα πρῶτα, ἀπὸ τὶς συνηθισμένες παραστάσεις τῶν ἄλλων μαθημάτων καὶ αὐτὸ θὰ τὸν ξεκουράση. Θὰ τοῦ γεννηθῆ ἔπειτα τὸ πολὺ εὐχάριστο αἴσθημα ὅτι γίνεται ἄξιος νὰ μπῆ σὲ κόσμους ὡραίους, ὑψηλούς, ὅτι πλουτίζει τὶς γνώσεις του, ὅτι ἀρχίζει σιγὰ σιγὰ νὰ βλέπη τὴ ζωὴ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι τὴν ἔβλεπε ὡς τώρα, ὅτι ἀρχίζει νὰ παίρνη ἡ ζωὴ μιὰ γεύση, ἕνα βάθος ποὺ δὲν τὰ εἶχε γι' αὐτὸν πρίν. Δὲν θὰ ἔχη μόνο περισσότερες ἰδέες, δὲ θὰ κάνη μόνο περισσότερες σκέψεις. Θὰ αἰσθάνεται ὅτι οἱ ἰδέες καὶ οἱ σκέψεις του ἔχουν περισσότερο χρῶμα τώρα, κινοῦνται πιὸ ζωηρά, μέσα του, κάνουν λογιῶν λογιῶν συνδυασμοὺς καὶ συνειρμούς, ζητοῦν νὰ ἔρθουν ἀντιμέτωπες μὲ ἄλλων ἰδέες καὶ σκέψεις. Ἡ προσωπικότητα τοῦ νέου πλουτίζεται, τονώνεται καὶ τί μεγαλύτερο κέρδος νὰ ζητήση κανείς;

Ἡ λογοτεχνία ὅμως, —ἀφοῦ περιοριστήκαμε σ' αὐτὴν— θὰ προσπορίση στὸν σπουδαστὴ τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς καὶ ἕνα ἄλλο σπουδαιότατο κέρδος. Θὰ τοῦ ἀποκαλύψη σιγὰ σιγὰ τί εἶναι ὕφος, τί εἶναι σωστό, ἐπιμελημένο, ὡραῖο γράψιμο καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ἀξία τοῦ ὡραίου γραψίματος. Καὶ σὲ τί θὰ ὠφελήση, θὰ μοῦ ποῦν ἴσως, τὸ μαθητὴ τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς, τὸ ὡραῖο γράψιμο; Θὰ τοῦ μάθη, ἁπλούστατα, εἴτε γράφει εἴτε μιλεῖ, νὰ λέη ἐκεῖνο ποὺ θέλει νὰ πῆ, μὲ ἀκρίβεια, μὲ εἱρμό, περιεκτικά, καθαρά, ἀκόμα καὶ κομψά, γιατὶ ὄχι; Καὶ τούτη τὴ χάρη καὶ ποιὸς ἄνθρωπος δὲν τὴ θέλει, ὅποιο ἐπάγγελμα κι ἂν ἀσκῆ καὶ γιὰ ποιὸν δὲν εἶναι ὄχι μονάχα στολίδι, παρὰ καὶ ἐφόδιο καὶ ἀνάγκη;

Νὰ λοιπὸν ἡ χρησιμότητα τῆς λογοτεχνίας, ἀφοῦ γι αὐτὴν μόνο μιλοῦμε, ὁλοφάνερη, πολλαπλῆ. Καὶ ἂν πᾶμε καὶ στὶς ἄλλες τέχνες καὶ στὴ φιλοσοφία,— σὲ μερικὲς στοιχειώδεις καὶ βασικὲς φιλοσοφικὲς ἔννοιες,— κ' ἐκεῖ ἡ χρησιμότητα θὰ προβάλει ἀμέσως. Πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ στενόμυαλος γιὰ νὰ τὴν ἀρνηθῆ. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ σκέφτηκαν καὶ ποὺ ἔχουν τὴ δύναμη νὰ πλουτίσουν τὰ προγράμματα τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν μὲ τὸ μάθημα γιὰ τὸ ὁποῖον μιλήσαμε, δὲ θὰ λάβουν βέβαια ὑπ' ὄψιν τοὺς στενόμυαλους. Πάντα χαλνοῦν αὐτοὶ τὶς ὡραῖες ἰδέες καὶ πρὸ πάντων στὴν ἐποχή μας δὲν πρέπει νὰ τοὺς δίνουμε προσοχή.

Ἡλ. Ἀν. 5.48΄, Δ. 7.01΄
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 108/257
Μ. Πέμπτη
Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος

18

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν
ζυγὸς Δικαιοσύνης
εὑρέθη ὁ Σταυρός Σου.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου
ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας.
Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται
ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.
Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται
ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.
Ῥάπισμα κατεδέξατο
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.
Ἥλοις προσηλώθη
ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.
Λόγχῃ ἐκεντήθη
ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.
Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ,
Δεῖξον ἡμῖν
καὶ τὴν ἔνδοξόν Σου ἀνάστασιν.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἡ «ἐποικοδομηθεῖσα ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ». (Ἐφεσ. β΄ 20), εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἡ ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἡ «ἁγία καὶ ἄμωμος, μὴ ἔχουσα σπίλον ἢ ρυτίδα» (ἐφεσ. ε΄ 27), ἡ ἐκκλησία ποὺ ἔμεινε πιστὴ καὶ σταθερὰ εἰς τὴν καθαράν, τὴν ὑγιαίνουσαν (Τίτ. α΄ 9) διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τὴν ὁποίαν διαφυλάττει ἀκεραίαν καὶ ἀμετάβλητον ὡς πολύτιμον «παρακαταθήκην, ἐκτρεπομένη τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως» (Α΄ Τιμόθ. ς΄. 20), «τηροῦσα τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α΄ Τιμόθ. ς΄ 14).

Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ ποτισθεῖσα μὲ τὸ ἄφθονον αἷμα τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων ἔχει «κεφαλὴν» (Ἐφεσ. ε΄ 23) «τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἑβρ. ιβ΄ 2), καὶ διακρατεῖ καὶ φυλάττει ἀνόθευτον ὄχι μόνον τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν τὴν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ Σχίσματος μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἐπὶ Φωτίου Πατριάρχου Κων)πόλεως καὶ Νικολάου Α΄ Πάπα Ρώμης, καὶ ἔγινεν ὁριστικῶς καὶ τελείως τῷ 1054 ἐπὶ Πατριάρχου Κων)πόλεως Μιχαὴλ τοῦ Κηρουλαρίου καὶ Πάπα Ρώμης Λέοντος τοῦ Θ΄.

Ἡ Ἀνατολικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἑπτὰ Οἰκουμ. Συνόδων, ὁ μόνος τύπος τῆς ἀρχαίας διδασκαλίας καὶ τῶν ἀρχαίων ἐθίμων, ποὺ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ Εὐαγγελικοῦ φωτὸς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη καὶ ἐλαμπρύνθη ὑπὸ μεγάλων ἁγίων διδασκάλων (τῶν Ἀθανασίων, Βασιλείων, Γρηγορίων, Χρυσοστόμων, Φωτίων καὶ ἄλλων), καὶ εὔχεται «ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως».

Α΄ ΠΡΕΣΒΥΓΕΝΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

1) Τὸ Οἰκουμενικὸν (Κων]πόλεως), ἐξ οὗ ἐξαρτῶνται: α) Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων (Κεντρῴας Εὐρώπης). β) Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς (Βορείου καὶ Νοτίου). γ) Ἡ Μητρόπολις Αὐστραλίας καὶ Νέας Ζηλανδίας καὶ δ) Αἱ Ἐκκλησίαι Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου.

2) Τὸ Ἀλεξανδρείας, 3) Τὸ Ἀντιοχείας, 4) Τὸ Ἱεροσολύμων.

Β΄ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

1) Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας (Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας), 2) ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, 3) ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, 4) ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας, 5) ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας, 6) ἡ Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας, 7) ἡ Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας, 8) ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, 9) ἡ Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν ἔχουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, μέλος δὲ οὖσα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνει τήν τε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνῳδὰ τῷ Νόμῳ 3615)1928 καὶ τῇ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ πράξει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνίσταται δὲ ἐκ πάντων τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῶν κανονικῶν αὐτῆς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, τοὺς δογματικοὺς ὅρους καὶ τοὺς ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς Κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς Παραδόσεις.

Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

'Ηλ. 'Αν. 5.47' Δ. 7.02'.
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 109/256
Μ. Παρασκευὴ
Τὰ Πάθη 'Ιησ. Χριστοῦ

19

Τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς τὴν 'Αθανασίαν ἐπήγαγες ἀνθρώποις.

. . . .

Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ

Ὑπάρχουν πολλαὶ ἐξέχουσαι φυσιογνωμίαι τῶν γραμμάτων ποὺ δὲν ἐννοοῦν τὸ βάθος τοῦ θρησκευτικοῦ προσανατολισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἄλλοι τὸ θρησκευτικὸν των αἴσθημα τὸ διαβλέπουν εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου ἢ τοῦ εὐαγγελικοῦ πνεύματος, ἄλλοι τὸ θεωροῦν ὡς ἀπόρροιαν δεισιδαιμονιῶν ποὺ ἔχουν τὴν προέλευσίν των εἰς παλαιοτέρας γενεὰς τῶν προγόνων καὶ ἄλλοι ἄλλως.

Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, ποὺ ὑπῆρξε μία δύναμις καθοδηγήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορικήν του πορείαν, ἐγκλείει ἀληθείας ποὺ συγκινοῦν τὰς γενεάς, ποὺ συνέχουν τὸ Ἔθνος, ποὺ τὸ ἐμπνέουν εἰς τοὺς ἀγῶνάς του, εἰς τὴν ἐκπολιτιστικήν του πορείαν. Ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμός, πολιτισμὸς ὡραιότητος καὶ σοφίας καὶ γνώσεως, συνυφάνθη μὲ τὸν Χριστιανισμόν, τὸν ὁποῖον κατενόησαν εἰς τὸ βάθος του μόνον οἱ Ἕλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἦσαν διαποτισμένοι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν. Κανεὶς ἄλλος λαὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ τὸ πλῆρες νόημά του. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἑλλήνων Πατέρων ποὺ ἠγωνίσθησαν ἐντὸς τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων κατὰ τῶν αἱρεσιαρχῶν διὰ νὰ ἑδραιώσουν τὴν θεανδρικὴν προσωπικότητα τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος εἶναι τὸ κέντρον τῆς Ἱστορίας. Ἡ Βασιλεία Του εἶναι βασιλεία δικαιοσύνης, σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον οἱασδήποτε φυλῆς καὶ θρησκείας καὶ ἀγάπης, ἑκουσίας θυσίας τοῦ ἑνὸς χάριν τῶν ἄλλων.

Ἐκεῖνο ποὺ χαρακτηρίζει τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς τῆς Ἱστορίας εἶναι τοῦτο, ὅτι ὡς Θεανδρικὴ φυσιογνωμία ἐμφανίζεται Οὗτος ὡς Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Τὰ διδάγματά Του, ποὺ εἶναι ὑψηλότερα ἀπὸ κάθε ἄλλην διδαχὴν ἀνθρωπίνης σοφίας, δὲν σημειώνουν αὐτὰ μόνον τὴν ὑπεροχήν Του. Ἡ ἀγάπη Του πρὸς τὸν ἄνθρωπον φθάνει μέχρις ἑκουσίου σταυρικοῦ θανάτου ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν Θεανδρικήν Του προσωπικότητα θριαμβεύει ὁ Κύριος κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ θανάτου καὶ ἐξέρχεται νικητὴς ἐντὸς τῆς Ἀναστάσεως διὰ νὰ διανοίξῃ καὶ διανοίγει τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀθανασίαν καὶ τὴν αἰωνιότητα διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ πᾶσαν τὴν συστενάζουσαν Κτίσιν, ὅπως λέγει ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν (Ρωμ. 8, 21-22). Οἱ λόγοι τοῦ Χριστοῦ «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται» (Ἰω. 11, 26) εὑρίσκουν ἀπήχησιν βαθεῖαν εἰς τὴν πονεμένην καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐνισχύονται αἱ ἐλπίδες του ὅτι, συνδεδεμένος δι' ἀκλονήτου πίστεως πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ὑπερνικήσει τὸν θάνατον καὶ θὰ ἐξέλθῃ μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν αἰωνιότητα. Οὐδεὶς εἰς τὸν κόσμον ἐβεβαίωσε τὴν ὀντολογικὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν αἰώνιον ζωὴν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ὁ Χριστὸς ὁ Λυτρωτὴς καλεῖ τὸ ἀνθρώπινον Γένος ἵνα συμπράξῃ μετ' Αὐτοῦ διὰ νὰ νικηθῇ τὸ κακόν, διὰ νὰ θριαμβεύῃ ἑκάστοτε ἡ ζωή Του, ποὺ εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ ἀληθινὴ ἐκπολιτιστικὴ πορεία τῆς Ἱστορίας ἡ προβιβάζουσα τοὺς λαοὺς εἰς πληρέστερα σχήματα δικαιοσύνης, εἰς ὑψηλοτέρας μορφὰς πολιτισμοῦ, μέχρις ὅτου ἐξαφανισθῇ τὸ κακὸν καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁλοκληρωθῇ ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ὡς θρίαμβος τῆς ἀγάπης ὡς καθολικῆς ὡραιότητος εἰς τὸν κόσμον. Αὐτὸ τὸ ὅραμα τῆς ζωῆς ἰδιάζει μόνον εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς καμμίαν ἄλλην μορφὴν Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως.

† Ὁ Σάμου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

'Ηλ. 'Αν. 5.45', Δ. 7.03'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 110/255
Μ. Σάββατον

20

Τὴν 'Ανάστασίν σου, "Αγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ Σὲ δοξάζειν.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

Ἡ ἀρχὴ τῆς τάξεως—ἡ περιέχουσα τὴν ἀναγκαίαν ἐπιβολὴν συστηματικῆς μεθόδου εἰς τὴν συγκέντρωσιν, τὴν κατάταξιν καὶ τὴν ἀπεικόνισιν τῆς κινήσεως τῆς Οἰκονομικῆς ὕλης—εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς Λογιστικῆς. Προχωρεῖ ὅμως ἔτι περαιτέρω εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν παρακολούθησιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν οἱασδήποτε λειτουργίας οἰκονομικῆς τινὸς μονάδος ἢ ἑνότητος.

Διὰ τῆς μεθοδικῆς παρατηρήσεως ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀσφαλῆ πρόβλεψιν καὶ οὕτω δημιουργεῖται ὁ νέος αὐτῆς σκοπός, ὁ μὴ περιοριζόμενος πλέον εἰς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ἢ καὶ ἀπόδειξιν ἐν τῇ Δικαιοσύνῃ. Ἀλλά, ὡς πραγματικὸς πλέον σημειωτὴς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἡ Λογιστικὴ ἀναλαμβάνει οὕτως ἀποστολὴν οὐσιώδους συντελεστοῦ ἐν τῇ λειτουργίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξυπηρετήσεως τῶν συνθηκῶν ἀναπτύξεως καὶ λειτουργίας τῶν ἑνοτήτων αὐτοῦ. Τόσον ὑπὸ τὴν στατικὴν αὐτὴν πλευρὰν τῆς ἀπεικονίσεως τῆς ἐλεγχομένης ὕλης, ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν δυναμικὴν τοιαύτην, τοῦ ἐλέγχου τῆς πορείας ἢ ἀποδόσεως τῶν θεωρουμένων στοιχείων, ἡ Λογιστικὴ παρίσταται καὶ ἐπιβάλλεται πλέον, ὡς τεχνικὴ ἀξιόλογος καὶ σπουδαία, ὡς ἴσης ἀξίας μέθοδος καὶ πρὸ παντὸς μὲ ἀξίωσιν πλήρως αὐτοτελοῦς Ἐπιστήμης, κατά τε τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς.

Οὕτως πως ἀνελιχθεῖσα ἀπὸ τῆς παλαιᾶς αὐτῆς μορφῆς τῆς ἁπλῆς καταστιχογραφίας ἡ Λογιστικὴ εἰς τὴν σύγχρονον ἔκτακτον λειτουργικὴν σημασίαν καὶ ἀποστολήν της, ὑπερέβη ἐν ταυτῷ κατὰ πολὺ τὰ ὅρια τῆς ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος χρησιμότητος.

Διότι ἡ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία καθ' ἑαυτήν, πρὸ πολλοῦ προσέλαβεν ἤδη τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς κοινωνικοῦ ὑπὸ μίαν ἔποψιν λειτουργήματος. Μετέχει χωρὶς ἀμφισβήτησιν τῶν εὐρυτέρων σκοπῶν τοῦ συνόλου τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας καὶ ἐδῶ κεῖται ἡ αἰτιολογικὴ ἀρχὴ τῆς ἐπεμβάσεως τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ τὸ Κράτος, ἀνεξαρτήτως τῶν ποικίλων αὐτῆς μορφῶν, εἴτε δηλ. τοῦτο γίνεται ὡς διαιτητικὴ ἐπέμβασις, εἴτε ὡς ρύθμισις, περιορισμός, διεύθυνσις ἢ χειραγώγησις. Ἡ συστηματικὴ παρακολούθησις καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔλεγχος τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας ἐν τῷ οἰκονομικῷ βίῳ, ἔχει τὸν σκοπὸν νὰ διαγράψῃ τὰ ὅρια συμφόρου ἐπαφῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἰσορροπίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ὑπερβολῶν τοῦ ἐγωιστικοῦ συμφέροντος. Καὶ εἶναι οὗτος ὁ σκοπὸς τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ Κράτους.

Ἐὰν συνεπῶς, καὶ οὕτως ἔχει ὁ δικαιολογητικὸς λόγος τῆς παρεμβατικῆς ἐξουσίας τοῦ κράτους, εἶναι ἡ πρόληψις ἀδικιῶν καὶ ἡ ἐναρμόνισις τοῦ ἰδιωτικοῦ πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον, τότε ἡ Λογιστικὴ ἀποκτᾶ τὴν πρόσθετον μεγάλην σημασίαν τοῦ ἀποκλειστικοῦ μέσου, ἵνα πραγματοποιεῖται ἡ γόνιμος αὐτὴ διασταύρωσις τῆς ὠφελείας μὲ τὴν ὑποχρέωσιν καὶ ὁ σαφὴς ἐκ τούτου διαχωρισμὸς αὐτῶν. Τοῦτο ἐπιτελεῖ ἡ Λογιστικὴ ὡς Ἐπιστήμη καὶ Τεχνική, ἀφ' ἧς πρὸ πολλοῦ ἔπαυσεν ἀποτελοῦσα μέθοδον πληροφοριακῆς ἐρεύνης ἀποδεικτικῆς σημασίας καὶ κατέστη πολύτιμον ὄργανον οἰκονομικῶν διαπιστώσεων.

Ἐφ' ὅσον δὲ μόνη ἀσφαλὴς βάσις θεμελιώσεως τῆς Κρατικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὸ πεδίον τῶν φορολογικῶν σχέσεων Κράτους καὶ πολιτῶν, εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ ἀλάνθαστος μέθοδος οἰκονομικῆς παρατηρήσεως καὶ ὀρθῆς συλλήψεως καὶ ἀκριβοῦς μετρήσεως τῆς οἰκονομικῆς ὕλης, ἡ Λογιστικὴ ἀποκτᾷ τὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην σαφῆ πλέον λειχαρακτῆρα καὶ δημοσίου ἐπὶ εἰς σπουτουργήματος. Ἀσκεῖται δὲ διότι εἰς δαῖον τῆς Οἰκονομίας χῶρον, Λογιστιτὸν ἐξέχοντα τοῦτον ρόλον τῆς κυριακῆς θεμελιοῦται καὶ δι' αὐτοῦ ἀκριβέστατα διασφαλίζεται ἡ ὀρθὴ καὶ ζωῆς δικαία ἐποπτεία τῆς οἰκονομικῆς προσδιοριἡ ὁδηγοῦσα εἰς ἀλάνθαστον ἐξευσμὸν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, εἰς ἀρεσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ εἰς ἐν τεσκησιν φορολογικῆς δικαιοσύνης, κοινωνικῆς λευταίᾳ ἀναλύσει συνεπῶς, σφαίραν πολιτικῆς. Διὰ τοῦτο, εἰς τὴν καὶ τοὺς ἐπαφῆς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις Οἰκονομίας, ἡ σκοποὺς τῆς Κρατικῆς ἐμπειρικοὺς Λογιστικὴ ἐξετόπισε τοὺς συλλήψεως καὶ καὶ ἐπισφαλεῖς τρόπους ὕλης, διερευνήσεως τῆς οἰκονομικῆς ὀρθολογισμέἐξασφαλίζουσα πλέον τὴν ἀντὶ τῶν ἀνην τοποθέτησιν τῆς ὕλης, ἁπλῶν καὶ ἐπιπογραφικοῦ χαρακτῆρος σφαλῶν πάντοτε ἐκτιμήσεων αὐτῆς.

Τὴν τεραστίαν πλέον αὐτὴν λειτουργικὴν σημασίαν τῆς Λογιστικῆς, εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἰδιωτικῶν ἀλλὰ καὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ὀφείλουν διὰ τοῦτο νὰ ἀξιοποιήσωσιν πλήρως τόσον τὸ Κράτος, ὅσον καὶ ἡ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία. Καὶ τοῦτο βεβαίως θα ἐπιτευχθῇ, ὅταν εἰς ὅλους τοὺς χώρους τῆς ὠργανωμένης οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας ἐπιβληθῇ ἡ κατάλληλος μεθοδικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις συμφερόντων.

ΣΠΥΡ. Ι. ΛΙΖΑΡΔΟΣ
Πρόεδρος τῶν Ἀποφοίτων τῆς ΑΣΟΕΕ

Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ ἡ δημοσία ἀποστολὴ τῆς Λογιστικῆς ὄχι μόνον δὲν συγκρούονται ἀλλ' ἀναγκαίως συνεργάζονται, ὅπως καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον ἀτομικὸν συμφέρον συμπίπτει μὲ τὸ γενικόν.

(A. Monnier)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5,54', Δ. 7,04'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 111/254
Τὸ Ἅγιον Πάσχα

21

«Ὄμορφος κόσμος,
ἠθικός,
ἀγγελικὰ πλασμένος».

Ἰωάν. α' 1—17

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ; οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Γλυκόφωνα, κοιτῶντας ταῖς ζωγραφισμέναις
εἰκόνες, ψάλλουνε οἱ ψαλτάδες·
Λάμπει τὸ ἀσῆμι, λάμπει τὸ χρυσάφι,
ἀπὸ τὸ φῶς ποὺ χύνουν οἱ λαμπάδες·
Κάθε πρόσωπο λάμπει ἀπ' τ' ἁγιοκέρι,
ὁποῦ κρατοῦνε οἱ Χριστιανοὶ 'ς τὸ χέρι . . .
(Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ : Ἀπόσπασμα τοῦ ποιήματος ὁ «Λάμπρος»)

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ

Οἱ διοικοῦντες τὰς Οἰκονομικὰς Μονάδας—καὶ δὴ ὅσοι ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τῆς Λογιστικῆς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἄσκησιν τοῦ ἔργου των—εἶναι ἀκόρεστοι εἰς ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸ Λογιστήριον, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον νὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἰδίως ὅταν αἱ Οἰκονομικαὶ Μονάδες ἔχουν ἀνεπτυγμένην δραστηριότητα. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπὸ τὴν δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν διοικούντων τὰς Οἰκονομικὰς Μονάδας ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάπτυξίς των, ἀνεζητήθησαν τρόποι ἐξασφαλίζοντες τὴν ἱκανοποίησιν αὐτὴν καὶ ἀνευρέθησαν εἰς τὰς «Μηχανὰς Γραφείου» (Office Machines, Bureau Machinen, Machines de Bureau).

Ἡ ἀλματώδης αὔξησις τῶν Οἰκονομικῶν Μονάδων τῶν βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένων Χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν ἑκατομμύρια ἀτόμων καὶ ἐξυπηρετοῦνται πολλαπλάσια ἑκατομμύρια, δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ χωρὶς τὰς Μηχανὰς τοῦ Γραφείου. Ἀπὸ τὴν ἔκτασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζονται αἱ Μηχαναὶ Γραφείου εἰς κάθε τόπον μετρᾶται ὁ βαθμὸς τῆς Ὀργανώσεως καὶ συνεπῶς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας του.

Ὅσον περισσότερον αὐξάνουν αἱ δυνατότητες τῶν Μηχανῶν Γραφείου, τόσον περισσότερον ἀναπτύσσονται αἱ Οἰκονομικαὶ Μονάδες καὶ τόσον περισσότερον ἐξυπηρετοῦν τὴν κοινωνίαν μὲ περισσότερα καὶ φθηνότερα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίας καὶ τόσον περισσότερα καὶ σταθερώτερα κέρδη ἐξασφαλίζουν εἰς τὰ ἑκατομμύρια τῶν μετόχων των.

Ἀπὸ τὴν ἁπλῆν Γραφομηχανὴν τῶν 100 δολλαρίων, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζεται καθαρὰ γραφὴ καὶ ἀντίγραφα, ἕως τὸν Ἠλεκτρονικὸν Ὑπολογιστὴν Univac τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δολλαρίων, ποὺ ἐπεξεργάζεται χιλιάδας πράξεων κατὰ δευτερόλεπτον, ὅλαι αἱ Μηχαναὶ αὐξάνουν τὴν δυνατότητα ἀναπτύξεως κάθε Οἰκονομικῆς Μονάδος, μικρῆς ἢ μεγάλης.

Ἠμπορεῖ κανεὶς ἀνεπιφύλακτα νὰ εἴπη ὅτι μία Οἰκονομικὴ Μονάς, ἡ ὁποία δὲν χρησιμοποιεῖ ἀνάλογα πρὸς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν της Μηχανικὰ Μέσα διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς «λογιστικῆς» τῆς ἐργασίας, δὲν διοικεῖται καλά.

Εἰς ὅλα τὰ Ὀργανωτικὰ Περιοδικὰ καὶ Συγγράμματα, αἱ Μηχαναὶ Γραφείου προβάλλονται περισσότερον παντὸς ἄλλου Ὀργανωτικοῦ μέσου, διὰ τὴν καλλιτέραν διοίκησιν τῶν Οἰκονομικῶν Μονάδων καὶ ἔχει γίνει ἀξίωμα ὅτι ἡ Λογιστικὴ Μηχανὴ ἐξασφαλίζει, διὰ τοὺς διοικοῦντας: ἐνημερότητα, γνώσεις καὶ ἔλεγχον, ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐξασφαλισθοῦν μὲ ἄλλον τρόπον.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἑταιρειῶν Κοινῆς Ὠφελείας εἶναι χαρακτηριστικό:

Ἡ Η.Ε.Α.Π., ἡ Ἑταιρεία Ὑδάτων, τὸ Ἀεριόφως, τὸ Ε.Ι.Ρ. δὲν θα ἠμποροῦσαν νὰ ἐργασθοῦν χωρὶς Μηχανάς.

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν—Πειραιῶς λχ. ἐκδίδει ἡμερησίως 15.000 λογαριασμοὺς καταναλώσεως ρεύματος εἰς 4πλοῦν· δηλαδὴ κάθε μέρα πρέπει νὰ γραφοῦν 60.000 ὀνόματα—διευθύνσεις καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν καὶ κατανάλωσιν κάθε πελάτου. Πρέπει ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας να συμφωνηθοῦν—νὰ κατανεμηθοῦν κατὰ εἰσπράκτορα—νὰ γίνουν αἱ χρεώσεις καὶ αἱ πιστώσεις τῶν εἰσπρακτόρων—να ἐξαχθοῦν ὑπόλοιπα κ.ο.κ. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς διακοπὴν καὶ χωρὶς καθυστέρησιν.

Φανερὸν ὅτι ἡ διεξαγωγὴ αὐτῆς τῆς ἐργασίας θὰ ἦτο πρακτικῶς ἀδύνατος χωρὶς Μηχανάς. Δὲν χρειάζεται ὅμως τόσον μεγάλος ἀριθμὸς λογαριασμῶν διὰ νὰ πελαγώση κανεὶς χωρὶς Μηχανάς. Καὶ 100 τιμολόγια ἡμερησίως ἀρκοῦν, διότι μὲ τὰς Χρεοπιστώσεις πελατῶν, Ἀποθηκῶν κ.λ.π. ἠμποροῦν νὰ φθάσσουν τὰς 1.000 ἐγγραφὰς ἡμερησίως. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν χρειάζονται Μηχαναὶ μεγάλης ἀποδόσεως, ἐνῷ εἰς τὴν ἄλλην μικρᾶς ἀποδόσεως.

Ἡ χρῆσις πολλῶν Μηχανῶν πρέπει νὰ ἀποφεύγεται, διότι ὅταν ὁ ὑπεύθυνος φθάση εἰς τὸ σημεῖον ποὺ ἀντιμετωπίζει τὴν ἀνάγκην χρησιμοποιήσεως πολλῶν Μηχανῶν, πάλιν ἔχει προβλήματα ἐνημερώσεως, συμφωνιῶν κ.λ.π., τῶν ὁποίων τὴν λύσιν πρέπει νὰ ἀναζητήση εἰς Μηχανὰς μεγαλυτέρας ἀποδόσεως.

Ἡ ἐφαρμογὴ Μηχανῶν εἰς τὴν Λογιστικὴν ἐργασίαν συνεπάγεται τυποποίησιν, ἥτις τὴν καθιστᾶ ἁπλῆν καὶ εὐκόλως κατανοητήν, ἀπαλλάσσει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ἄγονον κατανάλωσιν φαιᾶς οὐσίας καὶ τοῦ παρέχει τὴν δυνατότητα αὐξήσεως τῆς πνευματικότητός του· δεδομένου δὲ ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν οἰκονομικῶν μονάδων αὐξάνει καὶ τὴν ἀπασχόλησιν.

Ἀφ' ὅτου πρὸ 83 ἐτῶν ἐφευρέθη ἡ Γραφομηχανή, ηὐξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰ Γραφεῖα εἰς τὸ διπλάσιον, ἐν σχέσει μὲ τὸν πληθυσμόν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ χρησιμοποίησις Μηχανῶν διὰ τὴν Λογιστικὴν εἶναι πολὺ περιωρισμένη καὶ μόλις ἀνέρχεται εἰς τὸ 10 ο)ο τῶν Μηχανῶν ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὴν ἄλλην Εὐρώπην, πλὴν τῶν χωρῶν τοῦ Παραπετάσματος. Τοῦτο κατὰ κύριον λόγον διότι εἰς τὸν τόπον μας ὀλίγοι διοικοῦντες ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν τῆς Λογιστικῆς διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἔργου των.

Π. ΣΟΛΟΜΟΣ

·Ηλ. 'Αν. 5.43', Δ. 7.05'
Σελήνη Τ.Τ.
ΔΕΥΤΕΡΑ 112/253
Β' Διακαινησίμου, Βασιλίσκου, Θεοδώρου

22

"Εναρξις διανομῆς δωρεὰν τοῦ Ε' τεύχους τῶν «Σπουδῶν» εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους σπουδαστάς.

Οἱ "Ελληνες ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν φιλελεύθεροι καὶ ἐλευθερωταί, οὐδέποτε κατακτηταί.
(Βιλλαμόβιτς)

ΜΠΑΝΤΕΝ,Πάουελλ(1857—1941). 'Ιδρυτὴς τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων. Σύνθημά του: «"Εσο ἕτοιμος».

·Ηλ. 'Αν. 5.42', Δ. 7.06'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 113/252
Γεωργίου Τροπαιοφόρου

23

'Επιτόπιον μάθημα εἰς 'Εργοστάσιον σπουδαστῶν Γ' ἔτους.

ΒΕΜΠΕΡ Κάρολος Μαρία, (1786—1826). Γερμανὸς μουσουργὸς θέσας τὰς βάσεις τοῦ ἐθνικοῦ μελοδράματος.

'Η ἐγκράτεια εἶναι δένδρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ρίζαν πολὺ ὀλίγην εὐχαρίστησιν, ἀλλ' ὡς καρπὸν γαλήνην καὶ εἰρήνην. *(Βούδδας)*

'Ηλ. 'Αν. 5.40'. Δ. 7.07'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 114/251
'Ελισάβετ ὁσίας, Σάββα Στρατηλάτου

24

Συνεδρίασις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Τὸ πρῶτον καὶ χειρότερον βῆμα πρὸς τὴν ἀπάτην εἶναι τὸ ν' ἀπατήσωμεν ἡμᾶς αὐτούς. Τὰ ἐπίλοιπα εἶναι εὐκολώτατα.
(Bailey)

ΠΑΥΛΟΒΑ "Αννα, (1885—1931). Διάσημος χορεύτρια. 'Εθαυμάσθη ἰδίως διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν χορευτικῶν δημιουργιῶν της.

('Από τὰ σκίτσα τῆς Δ)νίδος Καίτης Πετεινάρα, τελειοφοίτου τῆς Α.Σ.Β.Σ.)

'Ηλ. 'Αν. 5,39', Δ. 7,07'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 115/250
Μάρκου Εὐαγγελιστοῦ

25

Συνεδρίασις Συλλόγου Καθηγητῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἐπὶ τῆς ἐργασίας μέχρι τῶν ἐξετάσεων.

•

Ἅμιλλα εἶναι ἡ τάσις νὰ φθάση τις ἄλλον, τὸν ὁποῖον θαυμάζει ἢ καὶ τὸν ὑπερβάλη χωρὶς νὰ αἰσθάνεται λύπην διὰ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἄλλου. ('Αριστοτέλης)

Τρία τινὰ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν παιδείαν: ἡ φύσις, ἡ μάθησις καὶ ἡ ἄσκησις.

('Αριστοτέλης)

ΛΑΒΟΥΑΖΙΕ, 'Αντώνιος Λαυρέντιος (1743 — 94). Γάλλος χημικός. Εἷς τῶν θεμελιωτῶν τῆς νεωτέρας Χημείας καὶ Φυσιολογίας. 'Ανεκάλυψε ὅτι ἡ καῦσις εἶναι ἕνωσις μετ' ὀξυγόνου, ἀνέλυσε τὸ ὕδωρ εἰς τὰ στοιχεῖα του, διετύπωσε τὴν θεωρίαν περὶ ἀφθαρσίας τῆς ὕλης.

'Ηλ. 'Αν. 5,38', Δ. 7,08'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 116/249
Ζωοδόχου Πηγης

26

Συνεδρίασις Καθηγητῶν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ὁ πατὴρ τῆς ἐπιστημονικῆς 'Ιατρικῆς. 'Εγεννήθη εἰς Κῶ τῷ 460 π.Χ. καὶ ἀπέθανε τῷ 375. 'Ο ὅρκος τοῦ 'Ιπποκράτους ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύῃ ὡς ὁ ὅρκος τῶν ἰατρῶν ὅλου τοῦ κόσμου.

'Ω 'Ελλάδα τιμημένη μὲ τοὺς τάφους τῶν ἀνδρείων! 'Ω τῆς Δόξης σὺ μνημεῖον καὶ τῆς Λευτεριᾶς μητέρα. Τ' ὄνομά σου στοὺς αἰῶνας ἀντηχεῖ πέρα ὡς πέρα.

(Βύρων)

'Ηλ. 'Αν. 9,37', Δ. 7,09'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 117/248
Συμεὼν ἱερομ.
'Ιωάννου, Εὐλογίου ὁσ.

27

(Σημειώσεις)

'Η ἐλευθερία δὲν κατέρχεται πρὸς τοὺς λαούς. Οἱ λαοὶ ἀνέρχονται πρὸς αὐτήν. Εἶναι μία εὐλογία, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κερδίσωμεν, προτοῦ δυνηθῶμεν νὰ τὴν ἀπολαύσωμεν.

(Lin Yutan)

Οἱ ἄνθρωποι ὑπερηφανεύονται μᾶλλον διὰ προσόντα τὰ ὁποῖα φαντάζονται πῶς ἔχουν, παρὰ δι' ἐκεῖνα ποὺ ἀληθῶς ἔχουν.

(Βολταῖρος)

Δημοκρατία κρεῖσσον τυραννίδος.

(Περίανδρος)

ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ, Κάρολος (1689 — 1755). Γάλλος φιλόσοφος καὶ πολιτειολόγος. Εἷς τῶν προδρόμων τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Ἔγραψε: «Περσικαὶ ἐπιστολαί», «Τὸ πνεῦμα τῶν Νόμων» κ.ἄ.

ΜΠΥΦΟΝ Γεώργιος - Λουδοβῖκος. Γάλλος κόμης. 'Εγεννήθη τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1707. Διαπρεπὴς βοτανολόγος καὶ ἔξοχος ἄνθρωπος, πραγματικὸς σοφός, ἀπέθανε τῷ 1788.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.35', Δ. 7.10'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 118/247
Τοῦ Θωμᾶ

28

«Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε»

'Ιωάν. κ' 19—31

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν 'Ιουδαίων, ἦλθεν ὁ 'Ιησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. 'Εχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ 'Ιησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα "Αγιον· ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ 'Ιησοῦς. "Ελεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. 'Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. "Ερχεται ὁ 'Ιησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.

Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ 'Ιησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι 'Ιησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΨΥΧΟΤΕΧΝΙΚΗ

Ἡ Ψυχοτεχνικὴ ἀνάγεται στὶς μαθήσεις ποὺ ἀποβλέπουν στὴ σπουδὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποτελεῖ θυγατρικὸ κλάδο τῆς Ψυχολογίας καὶ εἰδικώτερα ἐνδιατρίβει σὲ πρακτικὲς ἐφαρμογὲς τῶν δεδομένων της, ἰδίως ὡς Πειραματικῆς καὶ Φυσιολογικῆς Ψυχολογίας.

Ἐνῶ ὑπάρχει ὁμοφωνία ὡς πρὸς τὴν προέλευση, τὸν χαρακτῆρα καὶ τοὺς βασικοὺς σκοποὺς τῆς Ψυχοτεχνικῆς, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο προκειμένου γιὰ τὴν ἔκταση τοῦ περιεχομένου καὶ τῶν ἐφαρμογῶν της, ποὺ ποικίλλει κατὰ Χῶρες καὶ συγγραφεῖς, καὶ κάνει ἔτσι τὴν Ψυχοτεχνικὴ νὰ μὴ ἔχῃ πάντοτε σαφῆ σημεῖα διαχωρισμοῦ ἀπὸ ἄλλες συγγενεῖς περιοχές, ὅπως π.χ. ἡ Βιομηχανικὴ Ψυχολογία, ἡ Πρακτικὴ Ψυχολογία, ἡ Ψυχομετρία κ.λ.π.

Ὑπὸ τὴν εὐρεία της ἔννοια ἡ Ψυχοτεχνικὴ προσφέρει οὐσιαστικὴ συμβολὴ στὴν ὀργάνωση τῆς ζωῆς καθόλου καὶ τῆς ἐργασίας μέσα στὴν κοινωνία καὶ προάγει τὴν ἀποδοτικότητα ὡρισμένων θεσμῶν της. Βρίσκει ἐφαρμογὴ στὴν Παιδεία, ὅπου βοηθεῖ στὴν καλύτερη ὀργάνωσή της καὶ στὴν ἐξατομίκευση τῆς μορφωτικῆς ἐργασίας· στὴ Ψυχιατρική, ποὺ χρησιμοποιεῖ τὶς μεθόδους της γιὰ σκοποὺς διαγνωστικούς· στὴ Δικαστικὴ λειτουργία· γιὰ τὴν ἀντικειμενικώτερη ἀπονομὴ τοῦ Δικαίου καὶ τὴ λήψη τελεσφόρων κατὰ περίπτωση ἐπανορθωτικῶν μέτρων στὸ Στράτευμα γιὰ τὴν ἀρτιώτερη ὀργάνωση τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ ἀλλοῦ.

Ὑπὸ τὴ στενή της ἔννοια ἡ Ψυχοτεχνικὴ μπαίνει στὴν ὑπηρεσία τῆς Οἰκονομίας, τὴν ὁποία ἐνδιαφέρει ἡ συστηματικὴ σπουδὴ καὶ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Ἡ χρήση τοῦ ὅρου μὲ τὴν στενὴ αὐτὴν ἔννοια ὀφείλεται κατ' ἐξοχὴν στὴν τεράστια ἀνάπτυξη ποὺ ἔχει λάβει ἡ Ψυχοτεχνικὴ στὸ πεδίο τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διαγνωστικῶν μεθόδων καὶ τῶν τεχνικῶν της κατέχει ἐξέχουσα θέση στὴν ἐπιστημονικὴ ὀργάνωση τῆς ἐργασίας. Εἰδικώτερα ὅμως ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς «ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος στὴν κατάλληλη θέση»· ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς καὶ ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογὴ δὲν μποροῦν νὰ νοηθοῦν χωρὶς ψυχοτεχνικὲς μεθόδους. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κέντρον τοῦ βάρους τῆς ψυχοτεχνικῆς ἐργασίας πέφτει στὴν προσαρμογὴ ἢ τὴν ἐκπόνηση καὶ στὴν ἐφαρμογὴ ψυχολογικῶν μεθόδων, ἱκανῶν νὰ προσδιορίσουν μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη ἀξιοπιστία καὶ ἀκρίβεια κατὰ πόσον ἕνα ἄτομο εἶναι κατάλληλο γιὰ ὡρισμένα ἔργα.

Ὡς πρῶτος εἰσηγητὴς τοῦ ὅρου φέρεται ὁ ψυχοφυσικὸς τοῦ 19ου αἰῶνος Φέχνερ. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνος χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸν ψυχολόγο Οὐΐλλιαμ Στέρν μὲ διαφορετικὸ ὅμως περιεχόμενο. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ καθιέρωσε τὸν ὅρο μὲ τὴ σημασία ποὺ καὶ σήμερα ἔχει, εἶναι ὁ Οὖγκο Μύνστερμπεργκ. Ὁ Μύνστερμπεργκ μὲ τὶς ἐκτεταμένες πειραματικές του ἔρευνες, τὶς σχετικὲς μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ τοποθέτηση ἀτόμων καὶ τὴ διερεύνηση τῆς σημασίας τοῦ ψυχολογικοῦ παράγοντος στὴν παραγωγὴ καὶ κατανάλωση ἀγαθῶν, ἔδωσε τὴ βασικὴ ὤθηση στὴν εἰσαγωγὴ ψυχοτεχνικῶν μεθόδων στὴν οἰκονομία γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων της. Γι' αὐτὸ δικαίως θεωρεῖται ὁ πατέρας τῆς Ψυχοτεχνικῆς.

Ὁ πρῶτος Παγκόσμιος πόλεμος μὲ τὶς ἀνάγκες ποὺ δημιούργησε σὲ παραγωγὴ καὶ ἐργατικὰ χέρια καὶ γιὰ συστηματικὴ ὀργάνωση τῶν στρατῶν, ἦλθε λίγο ἀργότερα νὰ ἐπαληθεύσῃ τὸν προγραμματισμὸ τοῦ Μύνστερμπεργκ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴ χρήση ψυχοτεχνικῶν μεθόδων στὴ Βιομηχανία καὶ σὲ διάφορες ὑπηρεσίες.

Ἀρχικὰ τὸ ἔργο τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ τὸ σύστημα τῶν μεθόδων της ἀπέβλεπαν στὴ διερεύνηση τῶν ἱκανοτήτων τῶν ἀτόμων σὲ σχέση μὲ τὸ εἶδος καὶ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐργασίας. Στὰ χρόνιά μας ὅμως σημαντικώτατη θέση ἔχει καταλάβει ἡ σπουδὴ τῆς προσωπικότητας τοῦ ἐργαζομένου. Ἡ στροφὴ αὐτοῦ ὀφείλεται στὶς σημερινὲς τάσεις καὶ δυνατότητες τῆς Ψυχολογίας, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως ἀνταποκρίνεται σὲ διαπιστώσεις ποὺ προῆλθαν κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τὴν πράξη τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας. Ἐπιβεβαιώθηκε καὶ πειραματικά, ὅτι ἡ ὕπαρξη ἱκανοτήτων ὑψηλοῦ βαθμοῦ δὲν ἐγγυᾶται καὶ γιὰ ἀπόδοση ὑψηλοῦ βαθμοῦ· γιατὶ την ἀπόδοση ὁρίζουν καὶ δυνάμεις ποὺ πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν στὰ βαθύτερα στρώματα τῆς ψυχικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἐργαζομένου. Ἔτσι ἡ Προσωπικότητα ἐνδιαφέρει τὴν ἐπιστημονικὴ ὀργάνωση τῆς ἐργασίας ὡς ὁ πρωταρχικὸς παράγων ποὺ κινητοποιεῖ τὴν ἀποδοτικότητα τοῦ ἀτόμου καὶ ἀπὸ «δυνάμει» τὴν κάνει «ἐντελεχείᾳ». Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ὑποβάλλει σὲ ψυχοτεχνικὴ ἐξέταση.

Τὸ ἔργο τῆς Ψυχοτεχνικῆς στὴν Οἰκονομία τείνει σήμερα νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ σὲ εὐρύτερες ἀπαιτήσεις κοινωνικῆς φύσεως. Ὁμόφωνα βέβαια πιστεύεται, ὅτι τὰ δεδομένα τῶν ψυχοτεχνικῶν ἐρευνῶν ἀποτελοῦν σπουδαιότατη βάση γιὰ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωση καθόλου τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Ὅμως ἀρχίζει νὰ κερδίζῃ ἔδαφος ἡ ἄποψη πὼς οἱ ἐφαρμογὲς τῆς Ψυχοτεχνικῆς στὴν ἐργασία δὲν γίνονται γιὰ χάρη τῆς Οἰκονομίας καὶ μόνον. Ἀλλὰ ἀποβλέπουν παράλληλα καὶ στὴ διαφύλαξη τῆς Ψυχικῆς Ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου, σὲ ὁποιαδήποτε κλίμακα τῆς οἰκονομικῆς ἱεραρχίας, ποὺ ἀντιμετωπίζεται ἔτσι ὡς ἀνθρώπινη ὕπαρξη καὶ ἄτομο—μέσον στὴν ὑπηρεσία τῆς Οἰκονομίας.

Σὲ ἄμεση ἢ ἔμμεση σχέση μὲ τὶς ἀπόψεις αὐτὲς διατελοῦν προβλήματα, ὅπως ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἐκπαίδευση ἐποπτῶν ἐργασίας καὶ ἡ στροφὴ τῆς προσοχῆς πρὸς τὶς «ἀνθρώπινες σχέσεις» στὰ πλαίσια τῆς ἐργασίας.

ΣΟΦΙΑ ΓΕΔΕΩΝ

'Ηλ. 'Αν. 5.34', Δ. 7.11'
Σελήνη 29 ήμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 119/246
'Ιάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν 'Αποστόλων

29

'Επανάληψις μαθημάτων

Πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον.
('Ιπποκράτης)

'Εγκράτειαν ἄσκει τούτων : κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. *('Ιπποκράτης)*

"Οποιος ἔχει ὑγείαν, ἔχει ἐλπίδα καὶ ὅποιος ἔχει ἐλπίδα, ἔχει τὸ πᾶν.
('Αραβικὴ παροιμία)

ΒΛΑΧΟΣ Γεώργιος (1836—1954). ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ Βλάσιος (1840—1920). ΚΥΡΟΥ "Αδωνις (1872—1918). Διαπρεπεῖς ἕλληνες δημοσιογράφοι ἀσκήσαντες μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

'Ηλ. 'Αν. 5. 33', Δ. 7.10'
Νέα Σελήνη
ΤΡΙΤΗ 120/245
'Ιακώβου ἀπ. ἀδελφοῦ 'Ιωάννου Θεολόγου

30

'Ανταλλαγὴ ἀπόψεων μετὰ τῶν σπουδαστῶν σχετικῶς μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα.

ΚΩΧ, Ροβέρτος (1843 — 1910). Γερμανὸς ἰατρός. 'Ανεκάλυψε τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως. 'Απεμόνωσεν ἐξ αὐτοῦ τὴν φυματίνην. Εἰργάσθη διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς χολέρας καὶ τοῦ σπληνάνθρακος.

Εἶναι πολὺ δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ προσδιορίσωμεν τί ὀφείλομεν εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Πνεῦμα, ἐνῶ εἶνε πολὺ εὔκολον νὰ εἴπωμεν τί δὲν ὀφείλομεν.

(U. N. Willamowitz)

ΤΑ ΠΙΟ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΕΝΤΥΠΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τὸν τίτλον τοῦ ἀρχαιοτέρου βιβλίου τοῦ κόσμου δύναται ἀναμφιβόλως νὰ διεκδικήσῃ ἕνας πάπυρος ποὺ ἀνεκαλύφθη προσφάτως, ἐντὸς ἑνὸς τάφου εἰς τὰς Θήβας τῆς "Ανω Αἰγύπτου. 'Ο πάπυρος αὐτὸς ἔχει χαραχθῇ τὸ ἔτος 3.350 π.Χ. 'Εξ ἄλλου, τὸ μεγαλύτερο βιβλίο τοῦ κόσμου ἔχει, ὅπως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ, ἐντυπωσιακὲς διαστάσεις : τὸ ὕψος του φθάνει τὸ 1 μέτρο καὶ 99 ἑκατοστά, τὸ δὲ φάρδος του δὲν εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 90 ἑκατοστῶν. Πρόκειται δι' ἕνα ἀτομικὸν ἄτλαντα, ὁ ὁποῖος ἐξετυπώθη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1823 καὶ 1850. Τὸ ἀντίθετο «ρεκὸρ» τοῦ μικροτέρου βιβλίου τοῦ κόσμου κατέχει ἕνα μικροσκοπικὸ βιβλίο μὲ μιὰ ἐπιφάνεια μόλις 60 χιλιοστῶν ποὺ ἔχει ἐκτυπωθῇ στὴν Πάδουα τῆς 'Ιταλίας καὶ περιλαμβάνει στὶς 208 σελίδες του ἕνα γράμμα ποὺ ἔγραψεν ὁ Γαλιλαῖος τὸ 1615. Τώρα τὸ ἀκριβώτερο βιβλίο πρέπει ἀσφαλῶς νὰ εἶναι ἡ λεγομένη «Βίβλος τοῦ Γουτεμβεργίου», ἕνα ἀπὸ τὰ σπάνια ἀντίτυπα τῆς ὁποίας ἔφθασε νὰ πωληθῇ σὲ πλειστηριασμὸ ἀντὶ τοῦ ὑπερόγκου ποσοῦ τῶν 30.000 δολλαρίων. Τέλος, τὸ πιὸ ὀγκῶδες βιβλίο τοῦ κόσμου θεωρεῖται ὅτι εἶναι τὸ Κινεζικὸ Λεξικό, ποὺ ὀνομάζεται «Τοὺ—Τσοὺ—Ψοὶ—Τσέγκ» καὶ περιλαμβάνει τὸν ἀπίστευτον ἀριθμὸν τῶν... 853400 σελίδων. Τὸ ἐξέδωσε ὁ αὐτοκράτωρ Κιὲν Λούνγκ.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1957

Α Σ Β Σ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Τὸ παρὸν Β' τεῦχος περιλαμβάνει τὸ Ἡμερολόγιον ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1957 καὶ περιέχει:

40 μελετήματα,
185 γνωμικὰ καὶ παροιμίας,
137 βιογραφικὰ σημειώματα,
17 Κυριακὰ Εὐαγγέλια,
21 ποιήματα καὶ
44 διάφορα.

Τὸ Α' τεῦχος, περιέχον τοὺς μῆνας Ἰανουάριον—Ἀπρίλιον 1957, ἐκυκλοφόρησε ἤδη.

Τὸ Γ' τεῦχος, περιέχον τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον—Δεκέμβριον 1957, θὰ κυκλοφορήσῃ περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου.

Ἕκαστον Τεῦχος τιμᾶται δρχ. 25 καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα

ΜΑΪΟΣ 1957

Ε΄ μὴν — Ἡμέραι 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 13. Πανσέληνος τὴν 14ην.

«Τώρα εἶναι Μάης κι᾽ ἄνοιξη,
τώρα εἶναι καλο-
[καίρι,
Τώρα φουντώνουν τὰ κλαδιὰ
κι᾽ ἀνθίζουν τὰ
[λουλούδια»
(Δημοτικὸ)

Ὁ Μάϊος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Θαργηλιών». Σήμερον λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Κερασάρης, Λούλουδος, Πενταδείλινος, Πράσινος.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Μάης ἄβρεχος, χρονιὰ εὐτυχισμένη — Ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης μήνας, ὁ Μήνας μὲ τὰ τριαντάφυλλα κι᾽ ὁ Ἀπρίλης μὲ τὰ ρόδα — Στὸν καταραμένο τόπο Μάη μῆνα βρέχει — «Μάη μου μάγεψέ τον».

Τοῦ Μαϊοῦ ροδοφαίνεται ἡ ἡμέρα
ποὺ ὡραιότερη ἡ φύση ξυπνάει
καὶ τὴν κάνουν λαμπρὰ καὶ γελάει
πρασινάδες, ἀχτῖνες, νερά.
(Δ. Σολωμὸς)

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Τὴν 1 Μαΐου 1886 ὠργάνωσεν ἡ American Federation of Labor μίαν μεγίστην γενικὴν ἐπίδειξιν τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων πρὸς διεκδίκησιν κυρίως τοῦ ὀκταώρου. Ἡ ἐπίδειξις αὕτη ἐξειλίχθη ἐν Σικάγῳ εἰς ἀπεργίαν, μὲ ταραχὰς καὶ συγκρούσεις μὲ τὴν ἀστυνομίαν μὲ πολλὰ ἑκατέρωθεν θύματα. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ αἱματηροῦ τούτου λουτροῦ, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ καὶ σοσιαλιστικοῦ συνεδρίου τῶν Παρισίων τὸ 1889 τῇ προτάσει τῶν ἀντιπροσώπων τῆς «Ἐργατικῆς Ἑνώσεως τῆς Ἀμερικῆς», ὅπως ἡ πρώτη Μαΐου ἑορτάζεται τοῦ λοιποῦ, ὡς διεθνὴς Ἐργατικὴ Ἑορτή. Ἀπὸ τοῦ 1890 πράγματι ἡ ἡμέρα αὕτη ἑορτάζεται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πολιτισμένα κράτη καὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν δύναμίν της, ἀπέχουσα κατὰ πάντα ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ νὰ διατυπώνῃ τὰς γενικωτέρας της διεκδικήσεις. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἑορτασμοῦ ἐλάμβανον χώραν συγκρούσεις καὶ ἐβάφετο μὲ αἷμα ἡ ἑορτή, ὡς π.χ. ἐν Φουρμὶ τῆς Γαλλίας τὸ 1891 ἔλαβον χώραν συγκρούσεις τῆς ἀστυνομίας μετὰ τῶν ὑφαντουργῶν μὲ πολλὰ θύματα ἑκατέρωθεν. Τελικῶς ἀνεγνωρίσθη ἡ ἑορτή, εἰς τινας χώρας καὶ νομοθετικῶς καὶ συνταγματικῶς. Εἰς τὰς σοσιαλιστικὰς δημοκρατίας ἀποτελεῖ ἡ Πρωτομαγιὰ τὴν ἐπίσημον ἑορτὴν τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἡ Πρωτομαγιά, ὅπως καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας χώρας, ἑορτάζεται ἀνέκαθεν, ὡς λαϊκὴ ἑορτή, στερουμένη θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος, ὑπόλειμμα προχριστιανικῶν φυσιολατρικῶν ἐθίμων, ὡς τὸ ξύπνημα τῆς ζωῆς ἐν τῇ φύσει, ἑωρτάσθη τὸ 1893 εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μὲ συγκέντρωσιν τῶν εὐαρίθμων τότε ἐν Ἀθήναις σοσιαλιστῶν. Ἐσυστηματοποιήθη ὅμως ἡ ἑορτὴ ἀπὸ τὸ ἑπόμενον ἔτος μὲ εὐρυτέραν λαϊκὴν συμμετοχήν. Ἡ ἑορτὴ ἔγινεν ἐν τῷ Σταδίῳ πρὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ σημερινοῦ σταδίου καὶ ὡμίλησε κατ' αὐτὴν ὁ σοσιαλιστὴς Πλάτων Δρακούλης, ὅστις ἔκαμε μᾶλλον μίαν ὡραίαν ὁμιλίαν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Πρωτομαγιᾶς. Πολεμικώτεροι ὅμως ἢ μαχητικώτεροι ἦσαν οἱ ἑπόμενοι ὁμιληταί, ἰδίως ὁ ἐκ Κρήτης Στ. Καλλέργης, πρᾶγμα ὅπερ ἐπροκάλεσε μίαν σχετικὴν ἀναταραχὴν εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους τῆς Πρωτευούσης. Ὑπὸ τῆς συγκεντρώσεως ἔγινε δεκτὸν ψήφισμα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην γενικωτέραν ἀποτύπωσιν τῶν τότε αἰτημάτων τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ἐζητεῖτο διὰ ψηφίσματος: α) τὴν Κυριακὴν νὰ κλείωνται τὰ καταστήματα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ οἱ ἐργάται ν' ἀναπαύωνται, β) οἱ ἐργάται νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ 8 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ ν' ἀπαγορευθῇ ἡ ἐργασία εἰς τοὺς ἀνηλίκους, γ) ν' ἀπονέμεται σύνταξις εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐργασίας παθόντας καὶ καταστάντας ἀνικάνους πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των, δ) νὰ καταργηθῶσιν αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις, ε) νὰ καταργηθῇ ἡ διὰ χρέη προσωπικὴ κράτησις.

Τὸ ψήφισμα αὐτὸ ἐδιάβασε μετά τινας ἡμέρας ἐν συνεδριαζούσῃ Βουλῇ ἀπὸ τὸ θεωρεῖον ὁ Στ. Καλλέργης. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῇ τί πανδαιμόνιον ἐπηκολούθησεν ἐν τῇ Βουλῇ. Ὁ Καλλέργης ἐτιμωρήθη διὰ δωδεκαημέρου φυλακίσεως, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς διώξεις. Ἔκτοτε ἡ ἑορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς ἑορτάζεται τακτικὰ κάθε χρόνο, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτη εἰς τὸν παρὰ τὸ Στάδιον χῶρον, σπανιώτατα προκαλουμένων ταραχῶν, ὅπως π.χ. τὸ 1924 εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀπὸ τὸ 1937 ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐπίσημος ἐργατικὴ ἑορτὴ καὶ ἑορτὴ ἐργατικῆς ἁμίλλης μὲ ἀργίαν. Ἤδη περιωρίσθη εἰς τὸν ἑορταστικόν της χαρακτῆρα καὶ δίδει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Ἐργατικὴν τάξιν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν δύναμίν της καὶ νὰ διατυπώνῃ τὰ αἰτήματά της, ἀλλ' ἀκόμη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξαγγείλῃ ἐνώπιον τῶν ἐργατικῶν συγκεντρώσεων τὸ ἐργατικόν της πρόγραμμα.

ΧΡ. Ν. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

1867 — Ἔκδοσις τοῦ «Κεφαλαίου» τοῦ Κ. Μάρξ.

1891 — Ἔκδοσις τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Πάπα Λέοντος 13ου «de rerum novarum».

1910 — Ἡ μεγάλη ἀπεργία τῶν σιγαροποιῶν κατὰ εἰσαγωγῶν μηχανῶν.

1910 — Συνεστήθη ἐν Ναυπάκτῳ ὁ Ριζοσπατικὸς Σύνδεσμος «Ἀνάσταση».

1911 — Συνεστήθη ὁ πρῶτος Κοινωνιστικὸς Σύνδεσμος τῶν Νέων τῆς Ἑλλάδος.

1918 — Ἵδρυσις τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Κυκλάδων ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

1944 — Ἐδημοσιεύθη ἡ διακήρυξις τῆς Φιλαδελφίας.

Η ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Ἑλληνικὲς μαρτυρίες μαζεμένες ἀπὸ τὸν ROGER MILLIEX
Ὑποδιευθυντὴ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν

"Οποιος Ἕλλην γεννηθῆ
Καὶ Γάλλος εἶν' ἀκόμα
(Παράσχος)

Πολὺ σωστὰ λέει ὁ ἑλληνικὸς λαός: «"Οποιος δὲν πεῖ καλὸ γιὰ τὸ σπίτι του, πέφτει καὶ τὸν πλακώνει». Μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα ὁ γαλλικὸς λαὸς εἰρωνεύεται τὸν ἄνθρωπο ποὺ μιλάει γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὸ συμφέρο του καὶ τὸν παρομοιάζει μὲ τὸν παππᾶ ποὺ ὅλο κάνει κήρυγμα «γιὰ τὸν ἅγιό του ἢ γιὰ τὴν ἐνορία του». (Prêcher pour son saint, pour sa paroisse).

Μιὰ ποὺ δὲν μπορῶ νὰ πῶ κακὸ «γιὰ τὸ σπίτι μου» καὶ δὲν θέλω νὰ γίνω ἐγώ, σὲ ξένη ἐνορία, ἱεροκήρυκας τῆς δικῆς μου ἐνορίας, θ' ἀφήσω τοὺς ξένους νὰ κηρύξουν τὶς χάρες τῆς γαλλικῆς γλώσσας, τοὺς πιὸ ἀγαπημένους ξένους: τοὺς γαλλομαθεῖς Ἕλληνες.

Θαρρῶ πὼς ὁ πρωτοπόρος τους στάθηκε, ἀπὸ τὸ Μεσαίωνα κιόλας, ὁ Δημήτριος Κυδώνης πού, τὸ 1370, γράφει στὸν Καλόφερο ὅτι σκοπεύει νὰ ταξιδέψει τὴν ἄνοιξη στὴ Γαλλία γιὰ νὰ γνωρίσει τοὺς «διαλεκτικοὺς» της καὶ νὰ τελειοποιηθεῖ στὰ γαλλικά του, ποὺ θὰ ἦταν ντροπὴ νὰ μὴν τὰ ξέρει κανεὶς ἄπταιστα, γιατὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα κοντεύει νὰ φτάσει τὴν τελειότητα («ἦρος διανοοῦμαι τὰς Γαλλίας ἰδεῖν, ἂν Θεὸς ἐπιτρέπῃ, τήν τε χώραν ἱστορήσων καὶ τοῖς αὐτόθι διαλεκτικοῖς συνεσόμενος, ὧν τῆς τέχνης καὶ τοὺς τῆς Αἰγύπτου νόμους ἐλάττους εἰς εὐδαιμονίας λόγον νομίζω, ἅμα δὲ καὶ τῇ γλωττῇ προσθήσων, ἣν αἰσχρὸν μὴ πρὸς τὸ ἀκριβὲς ἐξασκῆσαι, ἐγγὺς ἤδη τοῦ τέλους δοκοῦσαν ἀφῖχθαι»).

Ἔτσι ἔφτασε ἴσαμε τὸ Βυζάντιο ἡ διπλὴ ἀκτινοβολία τῆς μεσαιωνικῆς πνευματικῆς Γαλλίας: φιλολογικὴ καὶ φιλοσοφική. Ἑκατὸ χρόνια περίπου νωρίτερα ἕνας σοφὸς καὶ ἀνήσυχος Φλωρεντινός, ὁ δάσκαλος τοῦ Δάντε, ὁ Brunetto Latini, ἐξόριστος στὸ Παρίσι, ἔγραψε γαλλικὰ τὸ βιβλίο του «ὁ θησαυρὸς τῆς Σοφίας» γιατί, ἔλεγε, «ἡ λαλιὰ τῶν Γάλλων εἶναι ἡ πιὸ κοινὴ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἡ πιὸ εὐχάριστη ἀπ' ὅλες στὴν ἀκοή». Βλέπουμε ἔτσι ὅτι στὸ πρόσωπο τοῦ Κυδώνη, τὸ Βυζάντιο ἀκολουθοῦσε τὴ γενικὴ κίνηση καὶ ἕλξη τῆς εὐρωπαϊκῆς χριστιανωσύνης πρὸς τὸ κέντρο τοῦ μεσαιωνικοῦ δυτικοῦ οὐμανισμοῦ.

Πηδώντας πάνω ἀπὸ τοὺς αἰῶνες— καὶ περιμένοντας ἄλλωστε τὸ κενὸ αὐτὸ νὰ συμπληρωθεῖ, χάρη στὴ συμβολὴ πιὸ σοφῶν ἀπὸ μᾶς ἐρευνητῶν(1) — φτάνουμε στὸ κατώφλι τῶν νέων καιρῶν, σ' ἕνα δεύτερο σπουδαῖο σταθμὸ τῆς ἑλληνικῆς γαλλομάθειας: τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀδαμάντιου Κοραῆ.

Κ' ἐδῶ ὁ ἑλληνισμὸς συμμετέχει στὴ γενικὴ προτίμηση γιὰ τὴν πανευρωπαϊκὴ «καθολικότητα τῆς γαλλικῆς γλώσσας» ποὺ τὴν ἐξασφάλισαν ἡ στρατιωτική, πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ αἴγλη τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, μαζὶ μὲ τὴν πνευματικὴ ἀκτινοβολία τῶν κλασσικῶν συγγραφέων τοῦ προηγούμενου αἰῶνα καὶ τῶν φιλοσόφων τοῦ τωρινοῦ αἰῶνα τῶν «Φώτων».

Ὁ Κοραῆς διαπιστώνει τὴν ἡγεμονία ποὺ ἐξασκεῖ σ' ὅλη τὴ φωτισμένη Εὐρώπη «ἡ τόσον ἐξαπλωθεῖσα σήμερον καὶ κατακυριεύσασα δικαίως τὰς ἄλλας Γαλατικὴ γλῶσσα...»

(Προλεγόμενα Γ' τόμου Παραλλήλων Βίων τοῦ Πλουτάρχου, σ. 371, 1810).

«Καθὼς ἄλλοτε ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, μετὰ τὰς νίκας τοῦ Ἀλεξάνδρου διεσπάρη εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην... ὁμοίως καὶ ἡ Γαλλικὴ ἐσπάρη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην ... ὥστε νὰ λογίζεται σήμερον ἐστερημένος ἀνατροφῆς ἐλευθερίου ὅστις δὲν τὴν γνωρίζει ὁπωσοῦν, καθὼς ἄλλοτε κατεφρονεῖτο ὡς ἀπαίδευτος

(1) Γενικὰ κάθε συμπληρωματικὴ πληροφορία σχετικὴ μ' αὐτὴ τὴν ἔρευνα θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτη.

ὁ στερημένος τὴν γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς».

("Απαντα Β', Σα', 1829).

Καὶ στὸν ἀναστημένο ἑλληνισμό ξαπλώνεται ἡ γαλλομάθεια, πρῶτα ἀνάμεσα στοὺς «σπουδαίους», «ἐκ τῶν ὁποίων κανεὶς σχεδὸν δὲν εἶναι σήμερον ἄπειρος τῆς γαλλικῆς γλώσσης».
(Προλεγόμενα Παρέργων 2, 4, μζ', 1816).
καὶ σιγά, σιγά κατακτάει καὶ τοὺς «νέους» τῆς ἀναγεννημένης Ἑλλάδας, «οἱ ὁποῖοι μετά τὴν προγονικὴν δίδουν τὰ πρωτεῖα εἰς τῶν Γάλλων τὴν γλῶσσαν».
(Ἑλλην. Βιβλιοθήκη, τ. 16, 100, 1826).

Ὁ ἴδιος ὁ Κοραῆς ἔσπρωξε τοὺς φωτισμένους ὁμοεθνεῖς στὴ Σμύρνη, στὰ Γιάννενα, στὴ Χίο, πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση, στέλνοντάς τους καθηγητὴ γαλλικῶν ἢ κάνοντάς τους τὴ σύσταση νὰ διορισθεῖ στὰ σχολεῖα τους «διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, χωρὶς τῆς ὁποίας... κανένας νέος Γραικὸς τὴν σήμερον δὲν πρέπει νὰ καυχᾶται ὅτι ἔλαβεν εὐγενῆ ἀνατροφήν».

(Ἐπιστολαὶ ΙΙΙ, 581, 1803).

Γιατί ἡ σύσταση αὐτὴ καὶ ἡ προτίμηση τοῦ Κοραῆ στὴ Γαλλικὴ γλῶσσα;

1) Γιατί ἡ γαλλικὴ εἶναι μέσον πνευματικῆς ἀναγέννησης, σὰν φορέας τοῦ Διαφωτισμοῦ. Τὸ 1799, ἐνῶ οἱ δημοκρατικοὶ Γάλλοι ἀνοίγουν στὴν Κέρκυρα σχολεῖο, βιβλιοθήκη, τυπογραφεῖο, ὁ Κοραῆς ἀφιερώνει τὴ γαλλική του μετάφραση τῶν Χαρακτήρων τοῦ Θεόφραστου στοὺς «Ἐλεύθερους Ἕλληνες τοῦ Ἰονίου» καὶ βάζει τὴ γλῶσσα τῶν ἀπελευθερωτῶν τῆς Ἑπτανήσου δίπλα στὴν ἀρχαία ἑλληνική, χαρακτηρίζοντας τὴν δευτερότοκη ὡς «γλῶσσα τῆς Λογικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας» ποὺ γρήγορα θὰ φωτίσει ὁλόκληρο τὸν κόσμο («L' autre appelée la langue de la Raison et de la Philosophie ne tardera point à instruire tout l' univers»).
Τριάντα χρόνια ἀργότερα, ὁ γέρο Κοραῆς στέλνει στοὺς ἐλεύθερους πιὰ Ἕλληνες, 100 σώματα ἀπὸ τὸν ἴδιο Ἑλληνογαλλικὸ τοῦ Θεόφραστου, μὲ τὴ δική του μετάφραση καὶ τὶς σημειώσεις στὰ γαλλικά: «γλῶσσαν χρήσιμον μάλιστα σήμερον εἰς τοὺς ἡμετέρους καὶ ἐπιστήμονας καὶ ἀνεπιστήμονας τῆς ἑλληνικῆς».
(Ἐπιστολαὶ ΙΙΙ, 510, 18 8)βρίου 1829).

2) Γιατί ἡ Γαλλικὴ εἶναι μέσο κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναγέννησης, σὰν φορέας τοῦ πιὸ πολύτιμου μηνύματος τῶν καινούργιων καιρῶν τῆς Ἐλευθερίας: «Μόνη της ἡ γλῶσσα, χωρὶς ὅπλα, ἀρκεῖ νὰ σπείρῃ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην σπέρματα τῆς Ἐλευθερίας, ἔχουσα τυπογραφίαν ἐλευθέραν ἀπὸ δεσμά.. ἀπὸ τοῦ νῦν, φίλε, τῆς ἐλευθερίας τὸ κήρυγμα ἔλαβε βροντοφῶνον σάλπιγγα τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ σαλπιγκτὰς Γάλλους».

("Ατακτα, Β, 92 α', 1829).

Καὶ πάλι, τὸ 1831, δύο χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του, μὲ τὴν ἴδια εἰκόνα, ἐξηγεῖ ὁ Κοραῆς γιατί ἑρμηνεύει γαλλικά, στὶς σημειώσεις του, ἀρχαῖα ἢ νέα ἑλληνικά, πρὸς ὄφελος τῶν νέων συμπατριωτῶν του ποὺ μαθαίνουν ἢ ποὺ σύντομα θὰ μάθουν τὰ γαλλικά: «Πρώτη γλῶσσα τῆς ἐλευθερίας ἐχρημάτισε τῶν προγόνων μας ἡ γλῶσσα. Τὴν ἐδιαδέχθη σήμερον ἡ γαλλική, ἡ πλέον ἐπιτήδειος παρὰ τὰς λοιπὰς νέας χώρας νὰ σαλπίσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ καταλύσῃ τὴν ἀντίχριστον ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἐπειδὴ ἀπὸ τρεῖς σχεδὸν ἑκατονταετηρίδας ἕως τὴν σήμερον ἔγινε καὶ πλέον τῶν ἄλλων περισπούδαστος».
(Συνέκδημος Ἱερατικός, πρὸς τὸν Ἀναγνώστην, Νς').

Ὁ Κοραῆς μαζὶ μ' ὅλους τοὺς γαλλομαθεῖς Εὐρωπαίους τίμησε καὶ ἔμπρακτα τὴ γλῶσσα τοῦ διαφωτισμοῦ. Γαλλικὰ μεταφράζει γερμανικὰ καὶ ἀγγλικὰ γιατρικὰ συγγράμματα, γαλλικὰ μεταφράζει ὄχι μόνο τὸ Θεόφραστο ἀλλὰ καὶ τὸν Ἱπποκράτη, τὸν Στράβωνα, γαλλικὰ παρουσιάζει τὸ 1803 στὸ περίφημό του «Mémoire» γιὰ τὴ σημερινὴ κατάσταση τοῦ πολιτισμοῦ στὴν Ἑλλάδα τὶς πρῶτες ἐπιτεύξεις καὶ τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, γαλλικὰ ἀλληλογραφεῖ ὄχι μόνο μὲ Γάλλους, ἀλλὰ καὶ μ' ἄλλους ἀλλοεθνεῖς γιὰ πνευματικὰ ἢ ἐθνικὰ ζητήματα.

Τὸ παράδειγμα καὶ οἱ συστάσεις τοῦ Κοραῆ καρποφόρησαν στὴν ἐλεύθερη πιὰ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν περασμένο αἰῶνα ἴσαμε σήμερα.

Ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς καὶ νομομαθὴς Ἀνδρέας Μανούκας σ' ἕνα σύγγραμμά του, τὸ 1840, κάνει μιὰ διαπίστωση ποὺ ἡ ἀξία της θὰ παρατείνεται γιὰ 100 χρόνια περίπου:

«Τῶν Γαλλιστὶ γεγραμμένων (ἐγγράφων), ἐθεώρησα περιττὸν νὰ ἐπιχειρήσε τὴν μετάφρασιν, τῆς Γαλλικῆς γλώσ-

σης οὔσης νῦν ἐν τῇ Ἑλλάδι συνεθεστέρας παρὰ τὰς ἄλλας ξενικάς» (1).

Ἡ παραπομπὴ ὀφείλεται στὸ ἀγαπητὸ φίλο κ. Γεώργιο Τενεκίδη, ποὺ ὁ ἴδιος μεταχειρίζεται τόσο ἔγκυρα καὶ κομψὰ τὴ γλῶσσα μας.

Εἶναι τόσο «συνήθης» ποὺ ἀρκετοὶ Νεοέλληνες συγγραφεῖς τὴν ἐκλέγουν σὰ δεύτερο ὄργανο ἔκφρασης.

Ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες, εἰδικὰ στὸν κλάδο τοῦ Μάμουκα, ποὺ ἐμπιστεύτηκαν τὴ σκέψη τους στὸ γνώριμο ξένο ὄργανο, ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἴσαμε σήμερα. Στὰ γαλλικὰ προστρέξανε ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, ὁ Ἰακωβάκης Ρίζος Νερουλός, ὁ Παπαρρηγόπουλος, ὁ Ἀλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβῆς, γιὰ νὰ φωτίσουν τὸν ἔξω κόσμο πάνω στὴν ἱστορία ἢ στὴ γραμματολογία τοῦ Ἔθνους. Παράδοση ποὺ συνέχισε ὁ Ἐμμανουὴλ Ροδοκανάκης καὶ ποὺ συνεχίζουν σήμερα, μεταξὺ ἄλλων, ὁ Δ. Ζακυνθηνός, ὁ Ι. Καλλέρης, ὁ Κ. Στεργιόπουλος, ὁ Ν. Σβορῶνος, ὁ Μ. Σακελλαρίου, ὁ ἀποκλειστικὰ γαλλόφωνος ἱστορικὸς Σπυρίδων Παππᾶς.

Τὴν ἴδια παράδοση παρουσιάζουν τὰ νομικὰ συγγράμματα, πανεπιστημιακὰ καὶ μή, εἰδικὰ στὸν τομέα τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν πρῶτο καθηγητὴ Ν. Σαρίπολο, συνεχίζοντας μὲ τοὺς διαδόχους του : Σ. Σεφεριάδη, Ι. Σπυρόπουλο, Σ. Καλογερόπουλο—Στρατῆ, Γ. Τενεκίδη, Κ. Εὐσταθιάδη καὶ φτάνοντας στὸ Dictionnaire Diplomatique τοῦ Α. Φραγκούλη καὶ στὸ Ἀθηναϊκὸ περιοδικὸ Revue hellénique de Droit International, ποὺ βγαίνει ὁλόκληρο στὰ γαλλικὰ ἀπὸ τὸ 1948, χωρὶς νὰ ξεχάσουμε τὸ πρόσφατο Traité de Droit Administratif τοῦ Μ. Στασινοπούλου ποὺ ἡ διατύπωσή του τόσο ἐξυμνήθηκε ἀπὸ τοὺς Γάλλους συναδέλφους του ὥστε τὸ ἐγχειρίδιο αὐτὸ γράφτηκε στὸ πρόγραμμα σπουδῶν γιὰ Doctorat στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπορντώ. Καὶ πῶς νὰ μὴ τιμήσουμε ἐδῶ τὴ μνήμη τοῦ παγκοσμίου φήμης Ἕλληνα νομομαθῆ, τοῦ Νικολάου Πολίτη ποὺ δίδαξε τὸ διεθνὲς δίκαιο στὸ Αἴξ, στὸ Πουατιέ, στὸ Παρίσι καὶ ἔγραψε τόσα ἐπιστημονικὰ βιβλία σὲ ἀξιοθαύμαστα γαλλικά.

Ὁ φίλος κ. Τενεκίδης, γυιὸς ὁ ἴδιος ἑνὸς ἐπίσης λαμπροῦ γαλλόφωνου νομομαθῆ μᾶς λέγει ὅτι εὔκολα ἐξηγεῖται ἡ προτίμηση τῆς γαλλικῆς ἀπ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς συγγραφεῖς :

1) τοὺς ἐπιτρέπει μιὰ πιὸ πλατειὰ διάδοση τῶν συγγραμμάτων τους.

2) ἡ γαλλικὴ «ἀποτελεῖ ἕνα θαυμάσιο ὄργανο ἀκριβείας» καὶ γράφει στὸ ἔργο του «Στοιχεῖα Δημοσίου Διεθνοῦς Δικαίου» : «Κατ' ἐπικρατήσασαν ἐπὶ δύο περίπου αἰῶνας συνήθειαν, ἡ χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις γλῶσσα ἦτο ἡ γαλλική, ἥτις καλλιεργηθεῖσα ὑπὸ ἐξόχων συγγραφέων, ἐμφανίζει ἀναμφισβητήτους ἀρετάς : διαύγειαν, ἀκρίβειαν, λογικήν, πλοῦτον ἀποχρώσεων, εὐχέρειαν ἀποδόσεως τῶν ἀφῃρημένων ἐννοιῶν».

Θὰ ἔπρεπε βέβαια ν' ἀναφέρουμε καὶ τοὺς οἰκονομολόγους σὰν τὸν Βασίλειο Δαμαλᾶ καὶ τὸν Ν. Πολύζο καὶ τοὺς χιλιάδες τῶν γιατρῶν τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς—τοὺς τελευταίους θὰ τοὺς χαιρετίσουμε ὅλους μαζὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Κεφαλωνίτη Φωτεινοῦ Πανᾶ ποὺ δημιούργησε τὴν ἕδρα τῆς Ὀφθαλμολογίας στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Παρισιοῦ καὶ ὑπῆρξε μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας.

Βιάζουμαι ὅμως, φιλόλογος ὄντας, νὰ φτάσω στὰ πιὸ γνώριμα νερὰ τῆς λογοτεχνίας καὶ νὰ ὑπενθυμίσω τοὺς Ἕλληνες ποιητὲς καὶ πεζογράφους, ποὺ, 100 χρόνια συνέχεια καλλιέργησαν καὶ καλλιεργοῦν τὴ γλῶσσα τοῦ Ρακίνα, καθὼς λένε, ἢ μᾶλλον στὸ ξεκίνημα, τὴ γλῶσσα τοῦ Λαμαρτίνου. Τὰ γαλλικὰ γραμμένα ἢ ἀπὸ τοὺς ἴδιους μεταφρασμένα ποιήματα τῶν ἀδελφῶν Σούτσων, τοῦ Καρασούτσου, τοῦ Ἀλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβῆ, τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου ἀποτελοῦν, μᾶς λέει ὁ κ. Κ. Δημαρᾶς, ἕνα ὁμαδικὸ φαινόμενο τοῦ γαλλοθρεμμένου ἑλληνικοῦ ρωμαντισμοῦ. Τέλος ἀπὸ τὴν παράδοση αὐτὴ βγαίνει ὁ Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος ποὺ ἀρχίζει στὴν Ἀθήνα ἀπὸ γαλλικοὺς στίχους ἀνακατεμένους μὲ ἑλληνικούς, πρὶν γίνει ὁ Ἑλληνογάλλος ποιητὴς Jean Moréas.

Καὶ στὸν καιρό μας, προσωπικὰ—καὶ ὄχι πιὰ ὁμαδικὰ— ἐλατήρια σπρώχνουν μερικοὺς Ἕλληνες ποιητὲς πρὸς τὴ γαλλόφωνη ἔκφραση σὰν τούς : Ν. Λαπαθιώτη, Τ. Παπατζώνη, Ν. Ἐγγονόπουλο,

(1) Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, σελ. 164.

Jeannette Loverdo, Λευτέρη 'Αλεξίου, Λ. Λάγο, Rodolphe Krauss, Angèle Nayo ('Αγγελική Παναγιωτάκου), Νάτση Χατζηλαζάρου, καὶ ἀνάμεσα στοὺς πολλοὺς γαλλοθρεμμένους Ἕλληνες τῆς Αἰγύπτου: τοὺς Alec Scoufi, Eloy Trouvère (Ι. Χριστοδούλου), Γ. Πράτσικα, Γ. Βρυσημιτζάκη, τὴν 'Ελισάβετ Ψαρᾶ καὶ ἄλλους ποὺ ξεχνάω ἢ δὲν ἔχω ὑπ' ὄψη μου.

'Ο πεζὸς λόγος ἀκολούθησε, ἀπὸ τὰ γαλλικὰ μυθιστορήματα τοῦ Γιάννη Ψυχάρη καὶ ἀπὸ ὁλόκληρο τὸ ἔργο τοῦ Nicolas Ségur (Ν. 'Επισκοπόπουλο) ἴσαμε τοὺς Κ. Ροδοκανάκη, 'Ανδρέα Κέδρο, Μικέττα 'Αβέρωφ, Ν. 'Ανδρέου, τὸ νέο μυθιστοριογράφο Ν. Πολίτη (Les faubourgs d' Athènes) καὶ τοὺς θεατρικοὺς συγγραφεῖς Alex Madis (Μαρούδη), Μεταξᾶ, Jean—Paul Gaëtan, ἀπὸ τὸν 'Αλ. 'Εμπειρίκο καὶ πάλι τὸν Γ. Πράτσικα, ἴσαμε τὴ Λιλίκα Κρανάκη, τὸν Κ. 'Αξελό, τὸν Ἄδωνη Κύρου. Καὶ μιὰ ποὺ ἀναφέραμε τώρα μερικοὺς δοκιμιογράφους καὶ κριτικούς, νὰ μὴ ξεχάσουμε τοὺς δύο κορυφαίους τεχνοκριτικοὺς καὶ ἐκδότες τῆς σύγχρονης γαλλικῆς τέχνης: τὸν Jean Zervos τῶν Cahiers d' Art καὶ τὸν Tériade ('Ελευθεριάδης) τῆς Verve.

Ἔτσι περνάει πιστὰ ἀπὸ χέρι σὲ χέρι τὸ «χρυσὸ ποτῆρι», καθὼς ὁ Παλαμᾶς, τὸ 1914, ἀπεκάλεσε τὴ γαλλικὴ γλῶσσα, στὴ γνωστή του δήλωση ἀγάπης πρὸς τὴν «ἄλλη μάννα του», τὴ Γαλλία.

Εἶναι εὐχάριστο ποὺ ἡ ἐπίσημη πνευματικὴ Γαλλία δυὸ φορές, τὰ τελευταῖα χρόνια, πρόσεξε τὴ μόνιμη αὐτὴ συγκινητικὴ προσήλωση 'Ελλήνων συγγραφέων σὲ μιὰ παλιὰ κιόλας παράδοση καὶ τὴ στεφάνωσε μάλιστα μὲ δυὸ λογοτεχνικὰ βραβεῖα: Βραβεῖο Rivarol(1) τὸ 1954, στὸ Γιῶργο Σπυριδάκη γιὰ τὴ ποιητικὴ συλλογή του «Mort Lucide» καὶ γιὰ τὸ δοκίμιο «La Grèce et la Poésie Moderne», καὶ τὸ 1956, εἰδικὸ βραβεῖο τῆς Γαλλικῆς 'Ακαδημίας στὸν Costa de Loverdo γιὰ τὰ λογοτεχνικὰ καὶ ἱστορικά του ἔργα.

Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια τὰ «Nouvelles Littéraires» κάνανε μιὰ ἔρευνα κοντὰ σὲ γαλλόφωνους ξένους συγγραφεῖς, μὲ σκοπὸ νὰ διευκρινιστεῖ ὁ λόγος ποὺ διαλέξαν νὰ ἐκφραστοῦν σὲ μιὰ γλῶσσα ποὺ δὲν ἦταν ἡ μητρική τους.'Απάντησαν πολλοὶ τέτοιοι συγγραφεῖς (γερμανικῆς, ρωσσικῆς, σουηδικῆς, γιαπωνικῆς, ἰρλανδικῆς, ἀμερικανικῆς, νορβηγικῆς καταγωγῆς), ἀρκετοὶ ὡμολόγησαν τὴν ἕλξη ποὺ ἐξάσκησε πάνω τους, πέρα ἀπὸ τὴ γλῶσσα, τὸ ἰδιόμορφο πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ κλῖμα τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ.'Ο Ἕλληνας Κέδρος μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα δήλωσε: «Μετὰ τὸν πόλεμο, ἐπίμονα μᾶς καλοῦσαν κοντά τους οἱ Ἄγγλοι, οἱ 'Αμερικανοί. Πολλοὶ συμπατριῶτες μου, σὰν κι' ἐμένα, διάλεξαν τὴ Γαλλία».

---

(1) Τὸ ἵδρυσε τὸ 1949 ἕνας καλλιεργημένος καὶ ταξιδεμένος ἐπιχειρηματίας τῆς Μασσαλίας, ὁ Léon Pradon, γιὰ νὰ ἐνθαρρύνει τοὺς γαλλόφωνους ξένους συγγραφεῖς.

ΠΑΡΙΣΙ

Μὰ σύ, ἱερὴ Μητρόπολη τῆς λευτεριᾶς ἡ μάννα,
στὴν ὕστερνὴ τὴν ὥρα σου —τρισκότειδη βραδιά—
(μαῦρα πουλιὰ τῆς συμφορᾶς, πετᾶνε τ' ἀεροπλάνα
καὶ τὸ κανόνι ἀσίγητο σὰν κῦμα σὲ ἀμμουδιά)
δὲ θὰ βαρέσῃς τὸ χαμὸ μὲ τὴ βαριὰ καμπάνα
τῆς Παναγιᾶς σου. 'Η βουβὴ σοῦ σφίγγεται ἡ καρδιά.

Μηδὲ π' ὁ μάταιος στίχος μου, νὰ σὲ παρηγορήσῃ
στοχάστη ὦ Μεγαλόχαρη. Μ' ἀκοίμητος, ψηλά,
σὰ στὸ Αἰγάλεω, θρόνο ὀρτό, τοῦ βάρβαρου ἔχω στήσει
γιὰ νὰ μποροῦν τὰ μάτια του νὰ ἰδοῦνε τὰ θολά,
στῆς νίκης του τῆς σκοτεινῆς πνιγμένα τὸ μεθύσι,
τὸν ποταμὸ τοῦ αἱμάτου σου ποὺ ὦ Δόξα, θὰ κυλᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

'Ηλ. 'Αν. 5.32', Δ. 7.13'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 121/244
'Ιερεμίου τοῦ προφήτου
'Ισιδώρας ὁσίας

1

'Ημέρα διεθνοῦς ἑορτασμοῦ τῆς 'Εργασίας. ('Αργία)

'Ο μελετητὴς μόνον γνωρίζει πόσον προσφιλεῖς γίνονται τὰ βιβλία ἐν καιρῷ δυστυχίας οἱ βωβοὶ αὐτοί, ἀλλ' εὔγλωτοι σύντροφοι, μὲ τοὺς ἁγνοὺς λογισμούς.

("Ιρβινγκ Οὐάσιγκτων)

ΑΚΟΜΙΝΑΤΟΣ Μιχαὴλ (1140—1220) λόγιος κληρικὸς καὶ μητροπολίτης 'Αθηνῶν. "Εγραψε ἔμμετρα καὶ πεζά, πολύτιμα διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ ἰδίᾳ τῶν 'Αθηνῶν.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Τὰ πέντε βασικὰ αἰτήματα τοῦ ἐργαζομένου

1. Τὸ αἴσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας, ἡ πεποίθησις ὅτι καθένας ἔχει βασικὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ποὺ πρέπει ὅλοι νὰ σεβασθοῦν. 'Η ἐλευθερία ἐκφράσεως τῆς προσωπικότητός μας, ἡ εὐκαιρία νὰ προοδεύσωμεν, ἡ ἱκανοποίησις ὅτι κατέχομεν μίαν χρήσιμον θέσιν εἰς τὸν κόσμον.

2. 'Η δίψα τῆς ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῶν ἄλλων. Τὸ συναίσθημα ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ἀξιοπρέπεια εἶναι σεβαστὴ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη ὅτι θὰ τὸν μεταχειρισθοῦν ὡς ἀνθρώπινον ὂν εἰς ὅλας τὰς σχέσεις του.

3. Τὸ βασικὸν ἔνστικτον τῆς ἐπιβιώσεως. 'Η βεβαιότης ὅτι κάθε ἐργαζόμενος καὶ ἡ οἰκογένειά του θὰ μποροῦν μὲ τὸν μισθόν των νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ μέσα εὐπρεποῦς συγχρόνου ἐπιπέδου διαβιώσεως.

4. 'Εξασφάλισις τοῦ μέλλοντός των. 'Η ἀνεργία εἶναι ὁ ἐφιάλτης τοῦ ἐργαζομένου, μὲ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα ἠθικὰ καὶ ὑλικά.

'Η ἐλπὶς ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναπαυθῇ ὑπὸ εὐπρεπεῖς συνθήκας, ὅταν καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν.

5. 'Η τάσις (θεμελιουμένη εἰς τὰ κοινωνικὰ ἔνστικτα) ὅπως συνενώνεται μὲ ὅσους συμμερίζονται τὰ ἐνδιαφέροντά του καὶ ὅπως ἀναπτύσσῃ συνεργασίαν μὲ ὅσους ἐπιδιώκουν τοὺς αὐτοὺς κοινοὺς σκοπούς.

"Ολαι αὐταὶ αἱ τάσεις εἶναι βαθέως ἐρριζωμέναι εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.

Μόνον ἐὰν αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ἱκανοποιοῦνται, τότε ὁ ἐργαζόμενος ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχής, πρόθυμος πρὸς συνεργασίαν, παραγωγικός. Μόνον τότε μία ἐπιχείρησις προοδεύει.

(Κοινὴ διακήρυξις 'Αμερικανῶν ἐργοδοτῶν, οἰκονομολόγων, παιδαγωγῶν, κληρικῶν καὶ συνδικαλιστικῶν ἡγετῶν τοῦ 1951).

'Ηλ. 'Αν. 5.31', Δ. 7.14'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 122/243
'Ανακ. λειψ. 'Αθανασίου
τοῦ Μεγάλου

2

(Σημειώσεις)

Πᾶσα ἄλλη ἐπιστήμη εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς ἐκεῖνον, ὅστις στερεῖται τῆς ἐπιστήμης τῆς καλωσύνης.

(Bedarride)

ΒΕΛΑΣΚΕΘ, Ντὸν Ντιάγκο Βελασκέθ ἢ Βελάσκας (1599—1660) 'Ισπανὸς ζωγράφος, ὁ πλέον πρωτότυπος τῆς 'Ισπανικῆς Σχολῆς.

'Ηλ. 'Αν. 6.39' Δ. 6.30'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 123/242
Πέτρου ἐπ. "Αργους.

3

(Σημειώσεις)

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ (1395—1472) 'Αρχιεπίσκοπος Νικαίας καὶ ἐκ τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τοῦ Βυζαντίου. Μετέφερε τὴν καλλιέργειαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὴν Δύσιν.

'Η ἐκπαίδευσις κάμνει ἕνα λαὸν ἱκανὸν νὰ ὁδηγηθῇ, ἀλλὰ δύσκολον νὰ δημαγωγηθῇ· εὔκολον νὰ κυβερνηθῇ, ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ὑποδουλωθῇ.

(Lord Broghain)

'Ηλ. 'Αν. 5.28'. Δ. 7.16'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 124/241
Πελαγίας. 'Ιλαρίωνος

4

'Επίσκεψις εἰς τὸ ἐργοστάσιον μεταξοϋφαντουργίας «Χρυσαλλίς». 'Ερευνα ἐπὶ τοῦ ἐφαρμοσθέντος λογιστικοῦ πλάνου ὑπὸ τοῦ πτυχιούχου τῆς Σχολῆς κ. Χελμη, Δ)ντοῦ τῆς 'Εταιρείας.

'Εὰν ἔχῃς ἰσχυρὰν πίστιν, δύνασαι νὰ ἐπιτρέψῃς εἰς ἑαυτὸν τὴν πολυτέλειαν τοῦ σκεπτικισμοῦ.

(Bowley)

ΜΠΙΖΕ, Γεώργιος (1838—1875) Γάλλος συνθέτης. "Εγραψε τὸ μελόδραμα «Κάρμεν».

Τὸ μεταναστευτικὸν συνάλλαγμα

1951	δολλάρια	17	ἑκατ.
1952	»	18	»
1953	»	45,6	»
1954	»	47	»
1955	»	50,6	»
1956	»	60,9	»

Τηλεφ. συνδιαλέξεις ἐν 'Ελλάδι

Τὸ 1949	ἀνῆλθον	εἰς	243.791.800
» 1950	»	»	253.450.100
» 1951	»	»	264.358.400
» 1952	»	»	271.793.741
» 1953	»	»	271.790.593
» 1954	»	»	280.278.918
» 1955	»	»	299.465.274

ΜΑΪΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.27' Δ. 7.17'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 125/240
Τῶν Μυροφόρων
Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος

5

'Εκδρομὴ εἰς Αἴγιναν — 'Επίσκεψις 'Ι. Μ. 'Αγίου Νεκταρίου — Ναοῦ 'Αφαίας — 'Αγίας Μαρίνας.

Μάρκ. ιε' 43—47 καὶ ιστ' 1—8

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν 'Ιωσὴφ ὁ ἀπὸ 'Αριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ 'Ιησοῦ. 'Ο δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ 'Ιωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. 'Η δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία 'Ιωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ 'Ιακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τὶς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 'Ο δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· 'Ιησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. 'Αλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Η ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τί εἶναι καὶ τί ἐρευνᾶ

Ἡ Ψυχοφυσιολογία τῆς Ἐργασίας ἀνήκει στὴν ὁμάδα τῶν μαθήσεων, ποὺ ἰδιαίτερη περιοχὴ ἐρεύνης ἔχουν τὴν ἀνθρώπινη ἐργασία καὶ τοὺς παράγοντας ποὺ τὴν ἐπηρεάζουν. Ὁ ὅρος εἶναι δηλωτικὸς τοῦ ὅτι ἡ ἐργασία δὲν ἀποτελεῖ οὔτε πρέπει νὰ ὑπολαμβάνεται ὡς καθαρὰ φυσιολογικὸ φαινόμενο, ὡς ἁπλῆ δηλ. δαπάνη φυσιολογικῆς ἐνέργειας, ποὺ ὁδηγεῖ στὴν παραγωγὴ ἔργου, ἀλλα ὡς μορφὴ ἀνθρώπινης ἐνεργητικότητας, σύνθετης ἀπὸ τὸν φυσιολογικὸ συντελεστὴ καὶ τὸν ψυχολογικό. Ἀντίθετη ἀντίληψη γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἐργασία δὲν θα ἦταν ἱκανὴ νὰ τὴν διαστείλῃ καθαρὰ ἀπὸ τὴ λειτουργία φυσιολογικῶν ὀργάνων γιατὶ καὶ ἡ τελευταία αὐτὴ εἶναι δαπάνη ἐνεργείας. Ἔχει κι αὐτὴ τὴ σκοπιμότητά της καὶ ἐνδεχομένως καὶ τὰ παράγωγά της. Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ ἄλλες σύνθετες μορφὲς ψυχοφυσικῆς ἐνεργητικότητας,—ὅπως τὸ παχνίδι π.χ. ἢ τα σπὸρ—θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ τὴν ξεχωρίσῃ, γιατὶ δὲν θὰ βοηθοῦσε στὴν κατανόηση τοῦ ἰδιότυπου χαρακτῆρα της.

Μερικώτερα θέματα ποὺ ἀνήκουν στὸν κύκλο ἐρευνῶν τῆς Ψυχοφυσιολογίας τῆς Ἐργασίας εἶναι τὸ θέμα τῆς οἰκονομίας τῆς κινήσεως — ποὺ ἀποτελεῖ καὶ μία ἀπὸ τὶς παλαιότερες ζητήσεις της — ἡ μονοτονία τῆς ἐργασίας, θέμα συναφὲς πρὸς τὸ προηγούμενο, ἡ ἐπίδραση τῶν συνθηκῶν τῶν χώρων ἐργασίας, (ὅπως τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἀερισμοῦ κ.τ.ὁ.) ἐπάνω στὴν ἀπόδοση, ἡ κόπωση καὶ ἡ σημασία της γιὰ τὴν ἀπόδοση καὶ τὴ διάθεση πρὸς ἐργασία, ἡ σχετικὴ μὲ τὴ σπουδὴ τῆς κοπώσεως ἐξέταση τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαλειμμάτων ἐργασίας, ὁ προσδιορισμὸς τῶν παραγόντων ποὺ ἰσχύουν νὰ ἀντεπενεργήσουν στὰ ἀποτελέσματα τῆς κοπώσεως, ἡ φύση καὶ τὰ ἐπακόλουθά τους γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὸν ἐργάτη κ.τ.ὅ.

Στὰ πλαίσια τῆς Ψυχοφυσιολογίας τῆς Ἐργασίας ἐμπίπτει καὶ ἡ διερεύνηση τῶν ψυχολογικῶν παραγόντων τῆς τάσεως γιὰ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐργασία (apsenteïsm), τῆς ἀλλαγῆς εἴδους ἐργασίας, τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας κ.τ.ὅ.

Στὴν πλατύτερη ἔννοιά της ἡ ψυχο-
φυσιολογία τῆς Ἐργασίας ἐπεκτείνει
σήμερα τὶς ἔρευνές της σὲ θέματα ποὺ
συνυφαίνονται πρὸς τὴν προσωπικὴ συν-
αισθηματικὴ ζωὴ τοῦ ἐργαζομένου καὶ
τὴν κοινωνικότητά του. Ἔτσι ἀναζητεῖ
τὰ κίνητρα τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας,
ὅπως τὰ ὑπαγορεύουν οἱ βασικὲς ἀνάγ-
κες τῶν ἀνθρώπων. Διερευνᾶ τὸ ρόλο
τοῦ διαφέροντος καὶ γενικώτερα τοῦ
συναισθηματικοῦ παράγοντος, τῆς ἱκα-
νοποιήσεως ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ παραγωγὴ
ὁλοκλήρου ἔργου, ἢ τὴν ἐπίδραση τῆς
ἀναγνωρίσεως, τοῦ ἐπαίνου καὶ τῆς ἀν-
ταμοιβῆς. Τέλος προσβλέπει καὶ πρὸς
τὴ σπουδὴ τῆς ἀνθρώπινης συμπαρου-
σίας μέσα στοὺς χώρους τῆς ἐργασίας,
ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τῶν ἀνθρωπίνων
σχέσεων. Ἡ σπουδὴ παρομοίων προβλη-
μάτων φωτίζει τὴν πρωταρχικὴ σημα-
σία τοῦ ψυχολογικοῦ συντελεστοῦ κατὰ
τὸ φαινόμενο τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας
σὲ παραβολὴ πρὸς τὸν καθαρὰ φυσιολο-
γικό· κάνει δυνατὴ τὴν κατανόηση τῆς
βαθύτερης οὐσίας της ἀπὸ ψυχολογικὴ
ἀλλα καὶ κοινωνικὴ καὶ ἠθικὴ ἔποψη,
καὶ προσφέρει ἔτσι στοιχεῖα πολύτιμα
στὴν Ὀργανωτικὴ τῆς ἐργασίας καὶ τὴν
καλύτερη διαμόρφωση ἀνθρωπίνων σχέ-
σεων στοὺς χώρους της. Ἡ στροφὴ τῆς
προσοχῆς τῆς Ψυφυσιοχολογίας τῆς Ἐρ-
γασίας πρὸς τὰ τελευταῖα αὐτὰ θέματα
ἀκολούθησε τὴ γενικώτερη στροφὴ τῶν
ψυχολογικῶν ἐρευνῶν καθόλου πρὸς τὴ
σπουδὴ τῆς Προσωπικότητος καὶ ἐνθαρ-
ρύνθηκε ἀπὸ τὶς σύγχρονες ἀντιλήψεις
για τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνθρωπίνου
παράγοντος.

Τὸ σημερινὸ ἐρευνητὴ τῶν προβλη-
μάτων τῆς Ψυχοφυσιολογίας τῆς Ἐργα-
σίας δὲν διαφεύγει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ
πλήρης γνώση τους δὲν θὰ ἦταν δυ-
νατὴ χωρὶς τὴν ἐπικουρία καὶ ἄλλων
ἐπιστημονικῶν κλάδων· ἰδιαίτερα τῆς
Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Κοινωνικῆς ψυ-
χολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας.

ΣΟΦΙΑ Μ. ΓΕΔΕΩΝ

Δὲν εἶναι νοητὸν νὰ νομίσωμεν ὅτι μόνον ὁ μηχανικὸς ἢ ὁ οἰκονομολόγος εἶναι ἁρμόδιοι να ἐρευνήσουν τοὺς νόμους οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν τὴν ἀνθρωπίνην ἐργασίαν καὶ νὰ προσδιορίσουν τοὺς τρόπους, τὰ ὅρια, τὰς μορφὰς αὐτῆς. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἀνήκει ἐπίσης κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν ψυχολόγον. Δυνάμεθα καλύτερον νὰ ἀντιληφθῶμεν τοὺς νόμους τῆς ἐργασίας ἐξετάζοντες αὐτὰς ἀπὸ γενικωτέρας σκοπιᾶς.

Καθηγητὴς A. Gemelli

'Ηλ. 'Αν. 5.26', Δ. 7.17'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 126/239
'Ιὼβ πολυάθλου.

6

'Ανακοίνωσις προγράμματος πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου).

Οἱ ἀριθμοὶ παρὰ τὴν ξηρότητά των ἀποκαλύπτουν μίαν πάλλουσαν πραγματικότητα. Διηγοῦνται ἐλπίδας καὶ ἀπογοητεύσεις, θριάμβους καὶ δράματα, ἄνθησιν καὶ πτῶσιν, περασμένα μεγαλεῖα, λησμονηθείσας στενοχωρίας.

(Ι. Λ. Χρυσοχοῦ)

ΜΠΑΣΤΙΑ, Κλαύδιος Φρειδερῖκος (1801—1850). Γάλλος οἰκονομολόγος. 'Αντίμαχος τοῦ προστατευτισμοῦ καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ.

ΜΠΡΟΓΚΛΙ Λουδοβῖκος Βίκτωρ (1892—). Γάλλος φυσικός. 'Ιδρυτὴς τῆς διακυμαντικῆς μηχανικῆς.

'Ηλ. 'Αν. 5.25', Δ. 7.18'
Σελήνης Α' Τέταρτον
ΤΡΙΤΗ 127/238
Κοδράτου, 'Ακακίου

7

Ἔναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (γ' περιόδου).

ΜΩΡΑΪΤΙΔΗΣ 'Αλέξανδρος, (1850—1929). 'Εγεννήθη εἰς Σκίαθον. Διακρίνεται διὰ τὴν θρησκευτικότητά του καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν φύσιν τῆς γενετείρας του.

Τὴν πρώτην φορὰν ποὺ διαβάζω ἕνα βιβλίον, νομίζω ὅτι ἐκέρδισα ἕνα νέον φίλον. Ὅταν διαβάζω ἐκ νέου ἕνα βιβλίον παλαιόν, νομίζω ὅτι συναντῶ ἕνα παλαιὸν φίλον.

(Γκόλντσμιθ)

'Ηλ. 'Αν 5.24', Δ. 7.19'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 128/237
'Ιωάννου τοῦ Θεολόγου

8

'Επίσκεψις εἰς τὸ ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ νηματουργεῖον τῆς Α. Ε. βιομηχανίας βάμβακος «Πειραϊκὴ — Πατραϊκή».

Ἡ πεῖρα δὲν εἶναι ἔννοια ἠθική. Πραγματικὰ συνήθως εἶναι ἡ ὀνομασία, τὴν ὁποίαν δίδομεν εἰς τὰ σφάλματά μας.

(Ι. Λ. Χρυσοχοῦ)

'Αναρχούμεναι καὶ ἀλληλοσυγκρουόμεναι αἱ καπιταλιστικαὶ δυνάμεις καταλήγουν νὰ ἀνατρέψουν ἄρδην τὸν πολιτισμόν, νὰ δημιουργήσουν τὰ θαύματα τῆς Τεχνικῆς καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ὄψιν τῆς γῆς.

(W. Sombart)

ΝΤΥΡΕΡ 'Αλβέρτος, (1471—1528). Γερμανὸς ζωγράφος. Τὰ ἔργα του εἶναι ἀνυπέρβλητα εἰς σχέδιον.

ΠΟΛΙΤΗΣ Νικόλαος (1852—1921). Φιλόλογος λαογράφος, καθηγητὴς Πανεπιστημίου. 'Ιδρυτὴς τῆς ἐπιστημονικῆς λαογραφίας. Συνέστησε τὴν «'Ελληνικὴν Λαογραφικὴν 'Εταιρείαν».

Ἡλ. Ἀν. 5.23', Δ. 7.20'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 129/236
Ἠσαΐου, Χριστοφόρου

9

Ζ' Διάλεξις.

Ἀσφαλὴς καὶ ἀρίστη δημοκρατία εἶναι ἐκείνη, ἐν ᾗ πᾶσα ἀδικία καταδιώκεται καὶ τιμωρεῖται ἐξ ἴσου ὑπὸ τῶν μὴ παθόντων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἀμέσως παθόντων.

(Σόλων)

ΠΑΤΣΙΟΛΙ Λουκᾶς, (1445—1515). Ἰταλὸς μαθηματικός. Συγγραφεὺς ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ τῆς Ἀλγέβρας. Θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτον διατυπώσας τὴν Διπλογραφίαν.

Ἡλ. Ἀν. 5.22', Δ. 7.21'
Σεληνη 11 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 130/235
Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ

10

Ι' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΣΜΟΛΛΕΡ Γουσταῦος (1838—1917). Γερμανὸς κοινωνιολόγος καὶ οἰκονομολόγος.

ΠΑΠΕΝ Διονύσιος (1647—1712). Γάλλος φυσικός. Ἐφεῦρε τὴν ἀτμομηχανὴν καὶ κατεσκεύασε τὸ πρῶτον τροχοφόρον ἀτμόπλοιον.

Ὅποιος δὲν ἔχει τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς του, ἔχει ὅλην τὴν ἀθλιότητα αὐτῆς.

(Βολταῖρος)

Εἰς δύο περιστάσεις ὁ λόγος εἶναι κρείττων τῆς σιγῆς· ὅταν τις καλῶς γνωρίζει τί θὰ εἴπῃ καὶ ὅταν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσῃ.

(Ἰσοκράτης)

Ἡλ. Ἀν. 5.21', Δ. 7.22'
Σεληνη 12 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 131/234
Ἐγκαίνια Κων)πόλεως
Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου

11

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Ἐλευσῖνι σαπωνοποιεῖον καὶ ἐλαιουργεῖον Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».

Καὶ αἱ καλαὶ καὶ αἱ κακαὶ συνήθειαι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἀποκτῶνται. Ἐὰν αἱ πρῶται μᾶς φαίνωνται δυσκολώτεραι, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι διὰ νὰ ἀντικαταστήσωμεν μίαν κακὴν συνήθειαν διὰ μιᾶς, πρέπει νὰ καταβάλωμεν κόπον ὅπως ἀποβάλωμεν τὰς προηγουμένως κτηθείσας κακὰς ἕξεις.

(Ι. Δ. Χρυσοχοῦ)

ΣΙΝΑΣ Γεώργιος (1783—1856). Ἕλλην τραπεζίτης. Ἵδρυσε τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν.

ΤΣΕΡΜΟΝΙ Γκιουζέππε, (1827—1917). Ἰταλός. Ἐπινοητὴς νέας λογιστικῆς μεθόδου Λογισμογραφίας. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφηρμόσθη εἰς Δημοσίους Ὀργανισμούς, λόγῳ τῶν πολλαπλῶν ἐλέγχων τῆς διαχειρίσεως.

Ἡλ. Ἀν. 5.20΄, Δ. 7.23΄
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 132/233
Τοῦ Παραλύτου

12

Ἐκδρομὴ εἰς Λεβάδειαν — Ὅσιον Λουκᾶν.

Ἰωάν. ε΄ 1—15

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Γενικά. Ὁ Ὀργανισμὸς Χρηματοδοτήσεως Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως (Ο.Χ.Ο.Α) ἱδρύθη διὰ συμβάσεως ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1954 μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς τοιαύτης τῶν Η.Π.Α. ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. Δ. 2970|1954.

Ὁ Ο.Χ.Ο.Α. εἶναι πιστωτικὸν ἵδρυμα ὑπὸ μορφὴν νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀπολαύει διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτοτελείας, σκοπὸς του δὲ εἶναι ἡ ἐνίσχυσις διὰ δανείων μέσης ἢ μακρᾶς διαρκείας ἰδιωτικῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ κοινωφελῶν μεγάλων αὐτοεξυπηρετουμένων ἔργων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ὄργανα ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. εἶναι τὸ Συμβούλιον καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντής. Τὸ Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐξ 6 μελῶν, ἤτοι τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐκπροσώπου τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, τῶν Διοικητῶν ἢ Γενικῶν Διευθυντῶν δύο ἐκ τῶν ἐξουσιοδοτουμένων Τραπεζῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. Ὄργανα ἐποπτείας εἶναι τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Ἐλεγκταὶ τοῦ Δημοσίου. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς διαχειρίσεως.

Κεφάλαια καὶ πόροι. Τὰ ἀρχικὰ κεφάλαια τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. προέρχονται ἐκ τῶν μεταβιβασθεισῶν αὐτῷ ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Δανείων (Κ.Ε.Δ.) ἐκ χορηγηθέντων παρ' αὐτῆς καὶ τῆς A.MA.G. δανείων τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας (Σχεδίου Μάρσαλλ) συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς συμβάσεις μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης κεφάλαια τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. ἀποτελοῦν καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκ τόκων καὶ χρεολυσίων τῶν ἐν λόγῳ δανείων. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ο.Χ.Ο.Α. ἔχει καὶ τὴν ὑπεύθυνον διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων τοῦ προγράμματος τῶν δολλ. 10.000.000 τῶν χορηγηθέντων ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας. Οὕτω τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. διαχειριζομένων κεφαλαίων ἀνέρχεται εἰς δολλ. 80.000.000 περίπου.

Βασικοὶ κανόνες χορηγουμένων δανείων. Ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς Κ.Ε.Δ. καὶ A.M.A.G. χορηγηθέντα δάνεια ἔχουσι συνομολογηθῆ μὲ ρήτραν δολλαρίου, δὲν εἶναι δὲ ταῦτα ἠγγυημένα ὑπὸ Τραπέζης. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. παρεχόμενα δάνεια συνομολογοῦνται ἐπίσης μὲ ρήτραν δολλαρίου (πλὴν τῆς εἰδικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἥτις εἶναι εἰς δραχμὰς) καὶ ἐπὶ πλέον νὰ εἶναι ἠγγυημένα ὑπὸ μιᾶς τῶν ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν, μέσῳ τῆς ὁποίας καὶ χορηγοῦνται. Ἐξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι εἶναι αἱ ἑξῆς: Ἐθνικὴ καὶ Ἀθηνῶν, Ἐθνικὴ Κτηματική, Ἐμπορική, Λαϊκὴ καὶ Ἰονική. Ἡ ἐγγύησις ἀφορᾷ τὴν πλήρη καὶ ἐμπρόθεσμον ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ δανείου ὑποχρεώσεων τοῦ ὀφειλέτου εἰς κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα ὡς καὶ ἄλλων ὅρων τοῦ συμβολαίου οἱ ὁποῖοι ἤθελον ὁρισθῆ ἑκάστοτε. Τὸ ἐπιτόκιον τῶν χορηγήσεων ἀνέρχεται εἰς 6 ο|ο ἕως 8 ο|ο. Τὰ δάνεια ταῦτα χορηγοῦνται πρὸς βιομηχανικάς, μεταλλευτικάς, γεωργικάς, ἁλιευτικάς, ναυτιλιακάς, τουριστικὰς καὶ ἐν γένει παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις, εἴτε ὡς μακροπρόθεσμα (ἄνω τῶν 5 ἐτῶν) ἢ μεσοπρόθεσμα, διὰ τὴν κάλυψιν μέρους τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν διὰ νέας ἐγκαταστάσεις, ἐπεκτάσεις ἢ συγχρονισμόν, εἴτε ὡς μεσοπρόθεσμα (2—5 ἐτῶν) διὰ τὴν κάλυψιν μέρους τῶν μονιμοτέρων ἀναγκῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως.

Πλὴν τῶν ἄλλων δανείων ὁ Ο.Χ.Ο.Α. δύναται νὰ ἐνισχύῃ καὶ εἰδικὰ προγράμματα διὰ τῆς χορηγήσεως κεφαλαίων πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν (διὰ τὴν παροχὴν μεσοπροθέσμων δανείων πρὸς ἀγρότας καὶ ὀργανώσεις ἀγροτῶν) καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν (διὰ τὴν παροχὴν κτηματικῶν δανείων δι' εὐθηνὰς κατοικίας).

Οἱ ὅροι, αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία τῆς χορηγήσεως τῶν δανείων καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., ἡ διέπουσα δὲ γραμμὴ εἶναι ὅτι τὰ κριτήρια χορηγήσεως εἶναι ὄχι ἁπλῶς τραπεζιτικὰ ἀλλὰ καὶ γενικώτερον οἰκονομικά, ἐρευνωμένης ὅλως ἰδιαιτέρως τῆς σκοπιμότητος τοῦ χρηματοδοτήσεως ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκει ἡ ἐπιχείρησις, τῶν συνθηκῶν ἐργασίας αὐτῆς, τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τοῦ δανειζομένου εἰς τὸ ἐκτελεσθησόμενον ἔργον, ἡ συμμετοχὴ δὲ αὕτη δὲν πρέπει νὰ προέρχεται ἐκ δανεισμοῦ παρ' ἄλλης πηγῆς, ἀλλ' ἐξ ἰδίων κεφαλαίων τοῦ ἐπιχειρηματίου καὶ δέον νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ ἰσόποσον τοὐλάχιστον τοῦ αἰτουμένου δανείου. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ καταβάλλεται διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν πρὸς δανειοδότησιν οἰκονομικῶν μονάδων, οὕτως ὥστε αὕτη νὰ περιλαμβάνῃ τὰς πλέον βιωσίμους, ἀποδοτικὰς καὶ περισσότερον συμβαλλούσας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Τὸ πρόγραμμα τῶν χορηγήσεων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς οἰκονομίας καθορίζεται καθ' ἑκάστην ἑξαμηνίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὸ σύνολον τῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καὶ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956 ἐγκριθέντων δανείων πάσης φύσεως ἀνήρχετο εἰς δολλ. 25.324.000, ἡ χρηματοδότησις δὲ τοῦ εἰδικοῦ προγράμματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς δραχ. 78.000.000.

ΑΝΤ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
Διευθυντὴς τοῦ Ο.Χ.Ο.Α.

Ἡλ. Ἀν. 5.19', Δ. 7.24'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 133/232
Γλυκερίας μάρτ.

13

(Σημειώσεις)

Ἡ ἀχαριστία εἶναι πάντοτε σημεῖον ἀδυναμίας. Δὲν εἶδα ποτὲ εὐφυεῖς ἀνθρώπους νὰ δείξουν ἀχαριστίαν. *(Γκαῖτε)*

Δὲν νοεῖται ἀνασυγκρότησις τῆς οἰκονομίας μέσα εἰς τὸ λογιστικὸν χάος Ἰσολογισμῶν, οἱ ὁποῖοι οὐδὲν σημαίνουν. (C. Lecercle)

ΔΡΟΣΙΝΗΣ Γεώργιος (1859—1951). Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ποιητὴς καὶ πεζογράφος. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ἀγάπην τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου καὶ διὰ τὴν λιτότητα τοῦ ὕφους. Διετέλεσεν διευθυντὴς πολλῶν περιοδικῶν.

Ἡλ. Ἀν. 5.18', Δ. 7.25
Πανσέληνος
ΤΡΙΤΗ 134/231
Θεράποντος, Ἰσιδώρου

14

Η' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

ΒΛΑΧΟΣ Ἄγγελος, (1838—1920). Ἠσχολήθη μὲ τὴν πολιτικήν, τὴν ποίησιν καὶ τὴν λογοτεχνίαν. Ἐδημοσίευσε πολλὰς συλλογὰς ποιημάτων, κωμῳδίας καὶ φιλολογικὰς καὶ κριτικὰς μελέτας.

Ἐθνικαὶ εἶναι μόνον αἱ προοδευτικαὶ δυνάμεις μιᾶς Χώρας. Ἡ ἀντίδρασις, δεξιᾶς ἢ ἀριστερᾶς μορφῆς, εἶναι ἔξω καὶ πολλάκις ἐναντίον τοῦ Ἔθνους.

(Στρ. Κ. Παπαϊωάννου)

Ἡλ. Ἀν. 5.18', Δ. 7.25'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 135/230
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

15

Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Ἀσπροπύργῳ ἐργοστάσιον παστεριώσεως γάλακτος «ΑΣΠΡΟ».

Ἔθνος φωτισμένον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται διακόσιοι ἢ τριακόσιοι σοφώτεροι ἄνδρες, ἀπὸ δὲ τοὺς λοιποὺς οἱ περισσότεροι δὲν ἠξεύρουσι μήτε νὰ γράψωσι, μήτε νὰ ἀναγνώσωσι μίαν ἐπιστολήν, ἀλλ' ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ φῶτα εἶναι σκορπισμένα εἰς ὅλους τοὺς πολίτας κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ὁ καθεὶς εὑρίσκεται. *(Κοραῆς)*

ΓΚΑΙ-Υ· Λύσσακ, (1778—1850). Καθηγητὴς εἰς Παρισίους. Ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς θερμικῆς διαστολῆς τῶν ἀερίων.

ΖΙΟΥΛ Τζέημς Πρέσκοττ, (1818—1889). Ἐπιστήμων καὶ ἰδιοκτήτης ζυθοποιΐας παρὰ τὸ Μάντζεστερ. Εὗρε πειραματικῶς τὸ μηχανικὸν καὶ ἠλεκτρικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος.

'Ηλ. 'Αν. 5.17', Δ. 7.26'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 136/229
Θεοδώρου, Ἰσαακίου

16

Δ' Συνεδρίασις Ὁλομελείας Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ ἀνθρωπότης δὲν κατανοεῖ τὸ νέον, εἰμὴ ὅταν καταστῆ παλαιόν. (H. Bergson)

ΤΟΜΣΟΝ Ἰωσὴφ Ἰωάννης (1857—1895). Ἄγγλος φυσικός. Εἰργάσθη ἐπὶ τῆς θεωρίας τῶν ἠλεκτρονίων.

'Ηλ. 'Αν. 5.16', Δ. 7.27'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 137/228
Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας

17

Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (γ' περιόδου).

ΩΜΠΕΡ Δανιήλ, (1782-1871). Γάλλος μουσουργός. Ἔγραψε πολλὰς ὄπερας, ἐκ τῶν ὁποίων «Ἡ βωβὴ τοῦ Πόρτιτσι», καὶ «Φρὰ Διάβολο».

Τὸ παρὸν εἶναι μιὰ στιγμὴ τῆς πορείας τῆς Ἀνθρωπότητος. Εἰς ταύτην συγκεντροῦται ἡ δύναμις τοῦ μεγαλείου τοῦ παρελθόντος καὶ ἡ ἐγγύησις τοῦ μεγαλείου τοῦ μέλλοντος. (J. Jaurès)

'Ηλ. 'Αν. 5.15', Δ. 7.28'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 138/227
Χριστίνης, Φαεινῆς

18

Ἀνακοίνωσις προγράμματος τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
Καλλιτεχνικὸν ἀπόγευμα εἰς τὸν κῆπον τῆς Σχολῆς.

Ἐλευθερία ἐν δημοκρατίᾳ εἶναι κλέος τῆς πολιτείας, ὅθεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ μόνον ὁ φύσει ἐλεύθερος ἀρέσκεται νὰ ζῇ. (*Πλάτων*)

Ἡ ἱστορία εἶναι ἀλληλουχία γεγονότων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ διαφύγουν, ἐξακολουθοῦσα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν καὶ ἥτις συνδέει τὴν ἐποχήν μας μὲ τὰς πλέον μακρινὰς περιόδους. (J. Pirrene)

ΒΗΛΑΡΑΣ Ἰωάννης, (1871—1825). Ἐγεννήθη εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ Τσεπέλοβον τοῦ Ζαγορίου. Εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων Ἑλλήνων ποιητῶν μετὰ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἔθνους κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα. Κορυφαῖος διανοητὴς καὶ ἀναμορφωτής.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς μπαίνει ξαφνικὰ στὸ σχολεῖο καὶ βλέπει τὸ δάσκαλο νὰ ἔχῃ ἁρπάξει ἕνα μικρὸ μαθητὴ καὶ νὰ τοῦ τὶς βρέχῃ!
—Τί κάνετε ἐκεῖ; τοῦ φωνάζει μὲ ἀγανάκτηση. Ξέρετε πῶς ἂν ὁ μικρὸς παραπονεθῇ στὸν πατέρα του, θὰ ἔχουμε ἱστορίες;
—Μὴν ἀνησυχῆτε κ. ἐπιθεωρητά! ἀπαντάει ὁ δάσκαλος. Αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ τὸ κάμῃ ποτὲ ὁ πατέρας του!...
—Καὶ πῶς μπορεῖτε νὰ τὸ ξέρετε σεῖς;
—Ἁπλούστατα. Διότι ὁ πατέρας του εἶμαι ἐγώ!

ΜΑΪΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5.14', Δ. 7.29'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 139/226
Τῆς Σαμαρείτιδος

19

Ἀρχὴ ἀρίστη πάντων μὲν Θεός, ἀρετῶν δὲ ἡ εὐσέβεια.
(Ἀριστοτέλης)

Ἰωάν. δ' 5—42

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ

ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικός, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ἡλ. Ἀν. 5.13', Δ. 7.30'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 140/225
Θαλλελαίου μάρτυρος

20

Λῆξις μαθημάτων ἔτους 1956—1957. Ἔναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (α' περιόδου).

Δεινόν μοι ἡ ἀχαριστία καταφαίνεται· δεινόν μοι καὶ πάνδεινον. (Ι. Δαμασκηνός)
Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι δημιουργήματα τῶν περιστάσεων, αἱ περιστάσεις εἶναι δημιουργήματα τῶν ἀνθρώπων. (Ντισραέλης)

ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΗ, Θεόδωρος Μιχαήλοβιτς (1821 — 1881). Ρῶσος μυθιστοριογράφος. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ψυχολογικὴν βαθύτητα καὶ τὸ πάθος των.

Ἡλ. Ἀν. 5.13', Δ. 7.30'
Σελ. τελευταῖον τέταρτον
ΤΡΙΤΗ 141/224
Κωνσταντίνου — Ἑλένης

21

Ἐπέτειος τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου.
Ἔναρξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων. Ἐξέτασις εἰς τὴν Ὀργάνωσιν.

ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ Ἀργύρης, (1849—1924). Ἐγεννήθη εἰς Μυτιλήνην. Ἠσχολήθη μὲ τὴν λογοτεχνίαν, μεταφράσας ἐμμέτρως καὶ τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου.

Σέβομαι τὸ ἄτομον τὸ ὁποῖον ἐννοεῖ καλῶς τὸ τί θέλει, τὸ ὁποῖον ἀκούραστα προχωρεῖ, τὸ ὁποῖον γνωρίζει τὰ μέσα τὰ συντελοῦντα εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του καὶ δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπὸ αὐτό. (Γκαῖτε)

Ἑπτανήσιοι ποιηταὶ

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πάλι ξυπνάει τῆς ἄνοιξης τ' ἀγέρι
στὴν Πλάση μυστικῆς ἀγάπης γλύκα,
σὰ νύφ' ἡ γῆ, πόχει ἄμετρα ἄνθη προίκα
λάμπει ἐνῶ σβιέται τῆς αὐγῆς τ' ἀστέρι
πεταλοῦδες πετοῦν ταῖρι μὲ ταῖρι
ἐδῶ βουΐζει μέλισσα, ἐκεῖ σφήκα·
τὴ φύση, στὴν καλή της ὥρα ἐβρῆκα,
λαχταρίζει ἡ ζωὴ σ' ὅλα τὰ μέρη.
Κάθε μοσκοβολιὰ καὶ κάθε χρῶμα,
πόθο στὰ φυλλοκάρδια μου κι' ἐλπίδα
νὰ σοῦ ξαναφιλήσω τ' ἅγιο χῶμα
νὰ ξαναϊδῶ καὶ τὸ δικό σου Μάη
ὄμορφή μου, καλή, γλυκειὰ Πατρίδα.

Λορέντζος Μαβίλης

«Θέλομεν τῷ ὄντι νὰ γίνωμεν καὶ ὄχι νὰ λεγώμεθα ἁπλῶς Ἕλληνες, θέλομεν νὰ ἑνωθῶμεν εἰς ἓν Ἔθνος ἀληθῶς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον μεθ' ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς».

Ἠλίας Ζερβὸς Ἰακωβᾶτος

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Δὲν εἶναι διαβατάρικο πουλί, ποὺ γιὰ μιὰ μέρα
σχίζει τὰ νέφη καὶ περνᾷ γοργὸ σὰν τὸν ἀγέρα
οὔτε κισσός, ποὺ ἀναίσθητος τὴν πέτρα περιπλέκει
οὔτ' ἀστραπή, ποὺ σβήνεται χωρὶς ἀστροπελέκι,
δὲν εἶναι νεκροθάλασσα, βουὴ χωρὶς σεισμό,
νοιώθω γιὰ σὲ πατρίδα μου στὰ σπλάγχνα χαλασμό.

Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη : «Ἔργα»

ΤΑ ΕΠΤΑ ΝΗΣΙΑ

Σαράντα χρόνια πέρασαν. Ὦ μάνα μας, ἡ ἀγκάλη
τοῦ ξένου εἶναι βραχνάς·
αἷμα γιὰ σένα χύσαμε καὶ γίνηκε κοράλλι
γιὰ σένα, μὴν ξεχνᾶς.
Τοῦ κάκου ὁ ξένος μὲ λογῆς δολώματα καὶ βρόχια
καὶ μάγια μᾶς τραβᾷ.
Ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς θησαυρούς, μάνα, ἡ δική σου φτώχεια
στολίζει πιὸ ἀκριβά
Παρὰ τοῦ ξένου φόρεμα κι' ἀρχοντικὸ στεφάνι
μὲ λάμψη περισσή,
κάλλιο, ὦ μητέρα, νὰ εἴμαστε σὰν τὸ χορτάρι, φτάνει
νὰ μᾶς πατᾶς Ἐσύ.
Ἐμεῖς τὸ πίνομε τὸ φῶς ἀπὸ τὰ δικά σου μάτια
ποὺ εἶν' ἥλιος τῆς αὐγῆς.
Καὶ τοῦ κορμιοῦ σου τ' ἄχραντου τ' ἀχώριστα κομμάτια,
μητέρα, εἴμαστ' ἐμεῖς.
Ζάκυνθο, χαῖρε, ὁλόανθη, Κεφαλλονιὰ δουλεύτρα
ὦ Κύθηρα, ὦ Παξοί
Καὶ σὺ τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιᾶς ὦ Κέρκυρα μαγεύτρα
καὶ Ἰθάκη ἐσύ, ἀκουστή.

Κ. Παλαμᾶ : Ἀπόσπασμα

Η ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

(21 Μαΐου 1864)

Ἐδῶ κι 93 χρόνια ἡ μάννα Ἑλλάδα ἄνοιγε τὴν ἀγκαλιά της κι ἔσφιγγε θερμὰ τὰ Ἑπτὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους, ποὺ 55 ὁλόκληρα χρόνια μείνανε κάτω ἀπὸ τὸν Ἀγγλικὸ ζυγὸ χωρὶς καθόλου νὰ θολώση ἡ ἐθνική συνείδησή τους.

Εἶν' ἀλήθεια πὼς οἱ Ἄγγλοι παραχώρησαν χωριστὴν Ἑπτανησιακὴ κυβέρνηση καὶ βουλὴ κι ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ τὴν ὑλικὴ καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξη τῆς Ἑπτανήσου (ἀφοῦ καὶ Πανεπιστήμιο τοὺς ἵδρυσαν, τὴν περιώνυμη «Ἰόνιο Ἀκαδημία»), εἶναι ὅμως κι ἀλήθεια πὼς οἱ κατὰ καιροὺς Ἁρμοστές τους, τύπου Χάρτιγκ, κατέλυσαν πολλὲς φορὲς κάθε ἔννοια ἐλευθερίας κι' ἀρνήθηκαν στοὺς Ἑπτανησίους τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς των ἀποκαταστάσεως. Τὰ 2 παρακάτω τετράστιχα τοῦ ἐθνικοῦ ποιητῆ Δ. Σολωμοῦ ἐκφράζουν ὁλοκάθαρα τὸν ὑποκριτικὸ τρόπο διοικήσεως τῶν Ἄγγλων καθὼς καὶ τὸν ἄνεμο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποὺ συνεπῆρε τὸ φιλελεύθερο Ἑπτανησιακὸ λαό, μόλις μαθεύτηκε ἡ κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21 :

Ἐφωνάξαν ὡς τ' ἀστέρια
τοῦ Ἰονίου καὶ νὰ νησιὰ
κι ἐσηκώσανε τὰ χέρια
γιὰ νὰ δείξουνε χαρά.

Μ' ὅλον πούναι ἀλυσωμένο
τὸ καθένα τεχνικὰ
κι' εἰς τὸ μέτωπο γραμμένο
ἔχει: ψεύτρα Ἐλευθεριά.

Ὁ Ἑνωτικὸς ἀγώνας τῶν Ἑπτανησίων ἄρχισε κυρίως ἀπ' τὸ 1823 καὶ συνεχίστηκε μὲ ἀμείωτη σφοδρότητα μέχρι τὸ 1864. Γιὰ μέσα πάλης κι ἐπικρατήσεώς των μεταχειρίστηκαν οἱ Ἑπτανήσιοι τόσο τὸ λόγο ὅσο καὶ τὴ βία. Τὴν πρωτοπορεία στὸν Ἀγῶνα τὴν εἶχε τὸ Ἑνωτικὸ Ριζοσπαστικὸ κόμμα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στὸ Συντηρητικὸ κόμμα, τὸ κόμμα «τῶν καταχθονίων», βρῆκε ἡ Ἀγγλία στὴν ἀρχὴ στήριγμα ἀρκετὰ σημαντικό, ἀλλὰ ἀργότερα καὶ τὸ κόμμα αὐτὸ βρῆκε τὸν ἐθνικό του δρόμο.

Ὁ Ἑνωτικὸς ἀγώνας τῶν Ἑπτανησίων ἔχει νὰ παρουσιάση πλειάδα γενναίων καὶ ἀδούλωτων πατριωτῶν, ὅπως τὸν Σολωμό, τὸν Κάλβο, τὸν Ἠλ. Ζερβὸ Ἰακωβᾶτο, τὸν Τυπάλδο κι ἰδιαίτερα τὸν ἀκαταγώνιστο ἀρχηγὸ τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος Κωνστ. Λομβάρδο ποὺ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐκστομίση μπροστὰ στὸ Γλάδστωνα τὰ ὑπερήφανα τοῦτα πατριωτικὰ λόγια :

«Ὁ Ἰόνιος λαὸς μισεῖ, ἀποστρέφεται καὶ πολεμᾶ τὴν προστασία. Τὰ Ἑπτάνησα φλογερὰ ποθοῦν, ἀποζητοῦν καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν δέχονται παρὰ μονάχα τὴν Ἕνωση».

Σήμερα, ποὺ οἱ πατριῶτες τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου ἔχουν ριχθῆ ἀσυγκράτητοι στὸν ἱερὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν αὐτοδιάθεσή τους, ἡ ἀνάπόληση ἑνὸς ἐξίσου ἀνταξίου ἀγῶνα γιὰ τὸ ἴδιο ἰδανικό, τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάσταση τοῦ Ἑπτανησιακοῦ λαοῦ, λαμβάνει ἐξέχουσα σημασία. Εἶναι ἄξιοι τιμῆς καὶ ὕμνων ὅλοι οἱ γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι ἀγωνιστὲς ποὺ ἀγωνίστηκαν μὲ ἀπόφαση κι ὑπομονὴ γιὰ τὴν Ἕνωση. Πρέπει νὰ τοὺς ἔχουμε γιὰ παράδειγμα στὸν Ἀγῶνα ποὺ κάνουμε σήμερα γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση τῆς Κύπρου ἀπὸ τὸν ἴδιο τυραννικὸ κι ὕπουλο καταχτητή.

ΣΤΑΜ. ΑΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Τὰ προβλήματα ποὺ συνδέονται μὲ τὸν ἐργαζόμενο σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν εἰδίκευσί του σὲ ἕνα ὡρισμένο ἐπάγγελμα, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς μεταβολὲς ποὺ λαμβάνουν χώραν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς σταδιοδρομίας του σ' αὐτὸ καὶ σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς συνέπειες ποὺ προκύπτουν γιὰ τὸν ἐργαζόμενο ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ δρᾶσι του στὰ πλαίσια τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μετὰ τὴν παῦσι τῆς ἐνεργοῦ ἀπασχολήσεώς του, εἶναι καὶ πολυάριθμα καὶ πολύπλοκα.

Τὰ προβ ήματα αὐτὰ μποροῦν νὰ ἐξετασθοῦν μέσα ἀπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ ἀτόμου, τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κοινωνικῆς ὁμάδος. Τὰ προβλήματα αὐτὰ μπορεῖ νὰ ἔχουν διάφορες πλευρές, ὅπως: ἡ ψυχοφυσιολογική, ἡ παιδαγωγική, ἡ ἰατρική, ἡ κοινωνιολογική, ἡ τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου, ἡ δημογραφικὴ κ.λ.π. Ἔχουμε πιὰ κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς διαμορφώσεως ἰδιαιτέρου ἐπιστημονικοῦ κλάδου, τῆς «Ἐργασιολογίας», ποὺ θὰ πρέπη, μὲ τὴν ἐπεξεργασία τῶν καταλλήλων ἐπιστημονικῶν θέσεων, νὰ καθορίση τὰ προβλήματα καὶ τὴ μέθοδο διαδικασίας, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν τελεολογικὰ πιὸ καλύτερη λύσι τῶν προβλημάτων τοῦ ἐργαζομένου καὶ συνεπῶς τῶν προβλημάτων τοῦ μεγίστου τμήματος τῆς κοινωνικῆς ὁλότητας.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὸν τεθέντα σκοπό, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεξεργασθῆ καὶ νὰ τεθῆ σωστὰ τὸ ζήτημα κι' ἀπὸ τὴν ὀργανωτική του πλευρά. Εἶναι φ α ν ε ρ ὸ πῶς δὲν μποροῦμε, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου χώρου, νὰ εἰσέλθουμε σὲ λεπτομέρειες. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, ὑποδεικνύουμε μόνο τὸ ἀπαραίτητο τῆς ἀνάγκης τῆς δημιουργίας καταλλήλων κέντρων ὡς ὀργανωτικο-επιστημονικῶν ἀρχείων καὶ πυρήνων συντονισμοῦ τῆς ἐργασίας στὸν τομέα αὐτὸ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Στὴν οὐσία καὶ κατ' ἀρχήν, τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἴδια, ἀνεξαρτήτως κρατικῶν συνόρων, στάθμης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἢ τοῦ κρατικο-κοινωνικοῦ καθεστῶτος κάθε χώρας. Μιὰ τέτοια ἀντίληψις βασίζεται στὸν ἐξανθρωπισμὸ (humanisation) τῆς ἐργασίας ὡς καὶ στὸν πόθο τῆς διατηρήσεως τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀλλὰ εἶναι φανερὸ πῶς τὰ γεγονότα αὐτὰ δὲν ἀποκλείουν τὴν ὕπαρξι τεράστιας κλιμακώσεως παραλλαγῶν τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπὸ τὴ μίαν ἐπιχείρησι στὴν ἄλλη ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο, καὶ ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη. Μ' ἄλλα λόγια, αὐτὸ μᾶς ὑποδεικνύει τὴν ἀνάγκη τῆς δημιουργίας τόσον ἐθνικῶν ἐργασιολογικῶν κέντρων ὅσον καὶ Διεθνοῦς Ἐργασιολογικοῦ Κέντρου.

Νομίζουμε ὅτι τὸ Διεθνὲς Ἐργασιολογικὸ Κέντρο θὰ εἶχε τὴν καταλληλότερη θέσι μέσα στὰ πλαίσια τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας. Τὰ εἰδικὰ αὐτὰ ἱδρύματα τοῦ Ο.Η.Ε. μὲ τὴν τριπλῆ ἀποστολή τους, εἶναι τὸ προσφορώτερο περιβάλλον γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ Διεθνοῦς Ἐργασιολογικοῦ Ἰνστιτούτου. Γιατὶ τὸ Ἰνστιτοῦτο αὐτὸ θὰ ἐφωδιαζόταν μὲ τὸ ἀρχειακὸ ὑλικὸ (documentation) καὶ θὰ ἐργαζόταν χρησιμοποιώντας τὶς καθιερωμένες μεθόδους καὶ ὁδοὺς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας. Ἡ κυρία δραστηριότης τοῦ γραφείου αὐτοῦ θὰ ἔγκειτο στὴν ἐπιμελῆ ἐπεξεργασία ὁρισμένων «περιπτώσεων» μέσα στὰ πλαίσια τῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐξ ἀρχῆς τὸ Ἰνστιτοῦτο αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ὀργανώση περιοδικὰ μαθήματα (κοὺρ) γιὰ τὴ συμπληρωματικὴ εἰδικο-εργασιολογικὴ ἐκπαίδευσι διπλωματούχων κλαδικῶν εἰδικῶν ἀπὸ διάφορους κλάδους τῆς ἐπιστήμης, ὅπως: ἡ ἰατρική, ἡ οἰκονομία, τὸ δίκαιον, ἡ κοινωνιολογία, ἡ ψυχολογία, ἡ δημογραφικὴ κ.λ.π. Στὴν πορεία, θὰ προέβαινε στὴ δημιουργία ἰδιαίτερου Διεθνοῦς Ἐργασιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ποὺ θὰ προετοίμαζε ἀνωτέρους εἰδικο-εργασιολόγους.

Τὰ ἐθνικὰ ἐργασιολογικὰ κέντρα, προσαρμοσμένα στὶς εἰδικὲς συνθῆκες τῆς κάθε μιᾶς χώρας, θὰ πρέπη νὰ ἀποτελοῦν πυρῆνες καὶ κίνητρα γιὰ τὴν ἐπίλυσι τῶν ἐργασιολογικῶν προβλημάτων στὰ πλαίσια τῆς χώρας. Εἶναι φανερὸ ὅτι τὰ ἱδρύματα αὐτὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀποκλειστικὰ ἐπιστημονικὰ ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποβοῦν καὶ οἱ δραστηριώτεροι συνεργάτες στὴν ἀνάπτυξι τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Τὰ ἐθνικὰ ἐργασιολογικὰ κέντρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄμεση μελέτη, πρέπει νὰ παίζουν καὶ ρόλο συντονιστοῦ τῆς ἐπιστημονικο-ερευνητικῆς ἐργασίας τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν ποὺ, ἔστω καὶ μερικῶς, ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἐργασιολογικὰ προβλήματα. Ἐκτὸς αὐτοῦ τὰ κέντρα αὐτὰ θὰ εὑρίσκονται σὲ τακτικὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ Διεθνὲς Ἐργασιολογικὸ Κέντρο, στὸ ὁποῖο θὰ παρέχουν στοιχεῖα γιὰ τὰ ἴδιά τους τὰ προβλήματα καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ λαμβάνουν ἐπιστηστημονικὴ καὶ τεχνικὴ βοήθεια.

Γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν μιᾶς περιοχῆς, τὸ Διεθνὲς Ἐργασιολογικὸ Κέντρο ἢ ὁρισμένες χῶρες δημιουργοῦν ἠπειρωτικὰ ἢ περιφερειακὰ Ἐργασιολογικὰ Κέντρα.

Θὰ μᾶς ἱκανοποιοῦσε, ἂν ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ γινόταν ἀποδεκτὴ καὶ εὕρισκε κάπως πρόσφορον ἔδαφος. Στὴν περίπτωσι αὐτή, νομίζουμε ὅτι θὰ ἦταν ἀνυπολογίστου ὠφελείας, ἄν, ἐκτὸς τῆς δημιουργίας ἐθνικῶν κέντρων εἰς τὸ δικό μας τμῆμα τῆς Εὐρώπης, ἱδρύετο καὶ Βαλκανικὸ Ἐργασιολογικὸ Κέντρο, ποὺ θὰ εἶχε σκοπὸ τὴ μελέτη τῶν εἰδικῶν προβλημάτων τῶν ἐργαζομένων τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Εὐρώπης. Μὲ αὐτὸ θὰ γινόταν τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσι μιᾶς ἁπτῆς Διαβαλκανικῆς συνεργασίας στὸν τομέα τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐργασιολογικῶν προβλημάτων.

ΙΛΙΓΙΑ ΠΕΡΙΤΣ
Σύμβουλος τοῦ Ἰνστιτούτου Παραγωγικότητος Ἐργασίας, Βελιγράδιον

Ἡλ. Ἀν. 5.12', Δ. 7.31'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 142/223
Βασιλίσκου, Παύλου Καλ.

22

Ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Λογιστικήν.

Ὁ βαθμὸς τοῦ πολιτισμοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐξαναγκασμοῦ ἀπὸ τὴν πειθώ, τοῦ φόβου ἀπὸ τὴν γνῶσιν.
(J. H. Pestalozzi)

ΝΤΟΝΑΤΕΛΟ (1386—1466). Φλωρεντινὸς γλύπτης τῆς Ἀναγεννήσεως. Συνεδύαζεν ἄκρον πραγματισμὸν μετὰ κλασσικῆς ἀρτιότητος.

Ἡλ. Ἀν. 5.12', Δ. 7.32'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 143/222
Μαρίας Μυροφόρου

23

Ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Λογιστικήν.

ΝΤΙΑΖ Βαρθολομαῖος (1450—1500). Πορτογάλος ναυτικός. Περιέπλευσε τὴν Ἀφρικὴν πρῶτος καὶ ἀνεκάλυψε τὸ Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος.

Γλυκὰ στὴν γεῦσιν, ξυνὰ στὴν χώνευσιν.
(Σαίκσπηρ)

Ὁ θυμὸς ἀρχίζει μὲ τρέλλαν, καὶ τελειώνει μὲ μετάνοιαν. *(Πυθαγόρας)*

ΦΥΣΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Μέσα ἀπὸ ἕνα μικρὸ γυάλινο κύλινδρο ξεπετάχτηκε ἡ πρώτη πειραματικὴ ἀπόδειξη τῆς θεωρίας τοῦ σύμπαντος.

Τὸ πείραμα ποὺ ἔγινε στὸ Ἰνστιτοῦτο τεχνολογίας τοῦ Χομπόκεν ἀπὸ τὸν δρ. Οὐΐνστον Μπόστικ ἦταν τὸ ἀκόλουθο: Μ' ἕνα ἀτομικὸ «πυροβόλο», λίγο μικρότερο ἀπὸ μιὰ δακτυλήθρα, ἐκτοξεύονταν μέσα στὸ γυάλινο σωλῆνα ἀτομικὰ κλάσματα, ἀρνητικὰ καὶ θετικὰ ἀλληλοδιαδόχως, τὰ ὁποῖα κατόπιν περνοῦσαν μέσα ἀπὸ ἕνα ἰσχυρότατο ἠλεκτρομαγνητικὸ πεδίο.

Μελετῶντας τὶς φωτογραφίες ὁ δρ. Μπόστικ παρετήρησε ἔκπληκτος πὼς εἰκόνιζαν πιστά, σὲ μικρογραφία ὅμως, τὰ διάφορα συσσωρεύματα τῶν οὐρανίων σωμάτων, ὅπως ἀκριβῶς τὰ παρετήρησαν ἀπὸ τὰ τηλεσκόπιά των οἱ ἀστρονόμοι. Στὶς φωτογραφίες τοῦ δρος Μπόστικ ἀναγνώρισαν οἱ ἀστρονόμοι τὰ ἑλικοειδῆ νεφελώματα ποὺ ὀνομάζομε Γαλαξίας, τὰ νεφελώματα σὲ σχῆμα S καὶ τὰ τεράστια κυκλοειδῆ νεφελώματα, ὅλες δηλαδὴ τὶς κύριες μορφὲς τῶν ἀστρικῶν νησίδων ποὺ ἀπαρτίζουν τὸ Σύμπαν.

Τὰ ἑλικοειδῆ νεφελώματα εἶναι τὸ πρῶτο στάδιο τῆς ἀστρικῆς ἐξελίξεως. «Γερνῶντας» οἱ Γαλαξίες χάνουν τὶς ἕλικες καὶ παίρνουν μιὰ κυκλικὴ μορφή. Ἡ ἐξέλιξη αὐτή, κατὰ τοὺς ἀστρονόμους διαρκεῖ ἐπὶ δισεκατομμύρια χρόνια. Μισὸ ἑκατομμυριοστὸ τοῦ δευτερολέπτου εἶναι ἀρκετὸ γιὰ τὴν ἀναπαράσταση τοῦ φαινομένου μὲ τὸ ἀτομικὸ «πυροβόλο» τοῦ Δρος Μπόστικ.

Οἱ μελέτες του ἐπιβεβαιώνουν τὴν θεωρία ὅ,τι πρὶν ἀπὸ τὴν διαφοροποίησή της ἡ ὕλη ἀπετελεῖτο ἀρχικὰ ἀπὸ ἰόντα ὑδρογόνου, δηλαδὴ πρωτόνια (θετικὰ) καὶ ἠλεκτρόνια (ἀρνητικά). Τὰ ἰόντα τοῦ τιτανίου ἐκτοξεύονται μὲ ταχύτητα 680.000 χιλιομέτρων τὴν ὥρα.

'Ηλ. 'Αν. 5.11', Δ. 7.33'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 144/221
Συμεών, Μαρκιανῆς

24

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν 'Εμπορευματολογίαν.

'Υπάρχουν 'Επιστῆμαι γαλήνιαι καὶ ἀτάραχοι, αἵτινες δείκνυνται ἐπιεικῶς πρὸς τοὺς καταφρονητάς των καὶ ἀφίνουν αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ· ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι αἱ ὁποῖαι διαθέτουν τρομερὰ ὅπλα διὰ νὰ τιμωροῦν τοὺς προκαλοῦντας αὐτάς.

(P. Leroy—Beaulieu)

ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ, Δημήτριος (1852—1942). 'Εγεννήθη εἰς τὰς 'Αθήνας. Τὰ ἔργα του εἶναι λαογραφικά, λογοτεχνικὰ καὶ ἱστορικά. Θεωρεῖται ὡς ὁ σπουδαιότερος ἱστορικὸς τῶν 'Αθηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας καὶ ἔπειτα.

'Ηλ. 'Αν. 5.10', Δ. 7.34'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 145/220
Εὕρεσις Κεφαλῆς Προδρ.

25

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν 'Εμπορευματολογίαν.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ (522—438 π.Χ.). 'Ο μέγιστος τῶν λυρικῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος. 'Εξύμνησε Θεούς, ἥρωας καὶ ἀνθρώπους. Τὰ ποιήματά του εἶναι πλήρη ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν γνωμῶν.

ΠΗΡΥ Ροβέρτος "Εδουϊν, (1856—1920) Βορειοαμερικανὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐξερευνητὴς τῶν Πολικῶν χωρῶν. "Εφθασε εἰς τὸν Β. Πόλον τὴν 6-4-1909.

'Η παιδεία εὐτυχοῦσι μὲν κόσμος ἀτυχοῦσι δὲ καταφύγιον. (Δημόκριτος)

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ὁμιλῶμεν περὶ Δημοκρατίας, ἐνῷ πρόκειται περὶ ἀπολυταρχικοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους· περὶ 'Ισότητος, ἐνῷ ἐν τῇ πραγματικότητι ἡ πλουτοκρατικὴ τάξις ἀντεκατεστάθη ἀπὸ τὸ Κόμμα καὶ περὶ Σοσιαλισμοῦ, ὅταν πρόκειται περὶ ἀφορήτου κρατισμοῦ, οὔτε δὲ περὶ Εἰρήνης ἐφόσον ἐπιδιώκεται ἡ παγκόσμιος σλαυϊκὴ ἐπικράτησις. (A. Koestler)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

* *Τὴν ξένη γνώμη ἄγροικα την καὶ τὴ δική σου κράτει κι' ἐκείνην ὅπου σ' ὠφελεῖ, μὲ δαύτηνε περπάτει.*
* *'Αλλοῦ πουλοῦν τὰ γράμματα κι' ἀλλοῦ πουλοῦν τὴ γνῶσι.*
* *Τὸν παπᾶ τὸν ξέρουν ὅλοι· ὁ παπᾶς γνωρίζει λίγους.*
* *"Οσο νὰ σκεφτῇ ὁ γνωστικός, περνάει τὸν καιρό του ὁ παλαβός.*
* *"Οσα σκεπάζει ὁ γονιός, δὲν τὰ σκεπάζει ὁ Θεός.*
* *"Ολα τὰ γουρούνια μιὰ μύτη ἔχουνε.*
* *Οἱ σκύλοι δὲν βγάνουν δάκρυα.*
* *'Απὸ κακὸ χρεώστη παῖρνε καὶ μαῦρο ἀλάτι.*
* *Πάντα δεῖχνε πόσος εἶσαι, ὄχι ὅμως παραπάνω.*

ΜΑΪΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5 10', Δ. 7.34
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 146/219
Τοῦ τυφλοῦ

26

«Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός».
Ἐξετάσεις εἰς τὴν Μηχανογνωσίαν.

Ἰωάν. θ' 1—38

Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββί, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νὺξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων.

Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει οὐκ οἶδα.

Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τόν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέῳξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ

ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει· Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί· Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωϋσεῖ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει· Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὑρὼν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Ὁ Ζωρὲς μᾶς διηγεῖται πῶς ἕνα βράδυ, ὅταν ἦταν μαθητής, εἶδε ἀπ' τὸ μισάνοιχτο παράθυρο, ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του, «ἕνα μικρὸ ἄστρο μὲ ἀνέκφραστη γλύκα» καὶ πῶς «τοῦ ἔφερε δάκρυα αὐτὴ ἡ ἀδελφικὴ καὶ μυστηριώδης φιλία τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἄπειρου διαστήματος».

Ὅλα τὰ συναισθήματά μας παίρνουν τὴν ἀληθινή τους σημασία μὲ τὸ Θεό. «Ἡ λαμπρότητα τοῦ ἥλιου καὶ ἡ γλύκα τῆς νύχτας εἶναι ἀκριβῶς μιὰ ἀνταύγεια τοῦ αἰώνιου φωτός. Τὸ φῶς εἶναι κυριολεκτικὰ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ...Ἀκοῦτε τοὺς ψιθυρους τῆς νύχτας ποὺ κυματίζουν μὲ τὸ χορτάρι καὶ τὸν ἄνεμο καὶ τὰ ὄνειρα τῶν ὄντων. Εἶναι ἀληθινὰ θεῖος ψίθυρος. Εἶναι ἀληθινὰ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ποὺ ἀκοῦμε μέσα στὴ σιωπηλὴ ὁμιλία τῆς νύχτας». Ὁ Θεὸς εἶναι «ἡ ἰδανικὴ Ἑνότητα ποὺ ἐπιτρέπει τὴν ἁρμονία καὶ τὴν ὑπόσταση ὅλων τῶν δυνάμεων».

'Ηλ. 'Αν. 5.09', Δ. 7.35'.
Σελήνη 28 ήμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 147/218
Ελλαδίου καὶ 'Αλυπίου

27

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν Μηχανογνωσίαν.

'Η τάξις εἶναι ἡ ἠθικὴ ὡραιότης τῶν πραγμάτων. (Y. Simon)

Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρόν, μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον. (*Πυθαγόρας*)

ΜΠΕΡΝΑΡ Σάρα (1844—1923). Διάσημος Γαλλὶς ἠθοποιός. Ἵδρυσε τὸ «Θέατρον Σάρας Μπερνάρ» εἰς τὸ Παρίσι.
ΜΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Εὐάγγελος (1860—1913). 'Αμίμητος ἕλλην κωμικός.

'Ηλ. 'Αν. 5.09', Δ. 7.36'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 148/217
Εὐτυχοῦς ἐπ. Μελιτηνῆς

28

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν 'Ηλεκτροτεχνιαν.

ΔΑΛΤΟΝ Τζῶν. (1766—1844). Καθηγητὴς εἰς Μάντσεστερ. Εὗρε τοὺς νόμους τῆς πιέσεως τῶν ἀερίων καὶ τῶν ἀτμῶν.

ΛΕΚΜΑΝ 'Ολλανδός. Νόμπελ 1902. 'Ηλεκτροπτική, διάσπασις φασματογραμμῶν καὶ μαγνητικοῦ πεδίου.

Ὅταν μία ἐσοδεία εἶναι μεγάλη, καταστρέφουν ἐνίοτε μίαν ποσότητα διὰ νὰ μειώσουν τὴν προσφοράν. Μέσον βλακῶδες συγκρατήσεως τῶν τιμῶν, διότι ὑπάρχει ἓν μέσον εὐφυὲς νὰ συγκρατήσωμεν τὰς τιμὰς αὐξάνοντες τὴν ζήτησι. Αὐτὸ λέγεται διαφήμισις. (H. Casson)

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

* *Ζωντανῆς ἀρκούδας τομάρι μὴν ἀγοράζῃς.*
* *'Ορφανοῦ καὶ φτωχοῦ δίκιο νὰ μὴ τρῶς.*
* *Ὅποιος μπαίνει ἀσυμφώνητος, φεύγει ἀπλήρωτος.*
* *'Αφένιης ἕνας καὶ πολὺς καὶ φίλοι χίλιοι λίγοι.*
* *'Η θάλασσα κι' ὁ ἀχάριστος ποτέ τους δὲ χορταίνουν.*
* *'Ο σκύλος δὲ δανείζει κόκκαλα.*
* *Κάλλιο δειλός, παρὰ μακαρίτης.*
* *Πλερώθηκα μ' ἕνα δεμάτ' αὐγὰ καὶ μὲ μιὰ σούβλα γάλα.*
* *'Αλιὰ ἀπ' τοὺς δαρμένους, ὅσο νάρθουν οἱ κριτάδες.*
* *Οὔτε διάκο σ' εἴδαμε, οὔτε πρωτοσύγγελο, καὶ δεσπότης ἔγινες.*
* *'Απ' τοῦ διαβόλου τὸ μαντρὶ καλὸ μὴν περιμένῃς.*
* *Ἄνεμος ποὺ δὲ σὲ βλάφτει ἄφησέ τον νὰ φυσᾶ.*
* *'Η σκύλα ἀπὸ τὴ βιάση της γεννάει τυφλὰ κουτάβια.*
* *Μὲ τὸ βελόνι γύρευε ν' ἀνοίξῃ τὸ πηγάδι.*
* *Τὸ μάτι του τὸ βγάνει, τὴ δεκάρα δὲ τὴ βγάνει.*

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

«Μ' ἐσένα, μακαρία Ὑγεία, ὅλα θάλλουν καὶ λάμπουν· χωρὶς ἐσένα κανεὶς δὲν μπορεῖ νἆναι εὐτυχισμένος».

Ἔτσι ἀρχίζει ὁ ὕμνος πρὸς τὴν Ὑγείαν ἑνὸς ἀρχαίου ποιητοῦ.

Ἀλλὰ τὴν ἀξία τῆς ὑγείας τὴν ξέρει ὁ καθένας καὶ τὴν καταλαβαίνει πολὺ καλύτερα μόλις τὴν χάσει ἔστω καὶ γιὰ λίγο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ δὲν ξέρουν πολλοὶ εἶναι τὸ πῶς μποροῦμε νὰ τὴν διατηρήσωμε.

Ὅλοι οἱ λαοί, ὅλες οἱ θρησκεῖες, ὅλα τὰ πολιτεύματα ὑπέδειξαν κατὰ καιροὺς φροντίδες γιὰ τὴν ὑγεία. Παρ' ὅλες τὶς προλήψεις καὶ παρ' ὅλες τὶς πλάνες ἤξεραν πάντα οἱ ἄνθρωποι τί περίπου χρειάζεται γιὰ νἆναι κανεὶς ὑγιής. Ἡ ἀτομικὴ ὅμως αὐτὴ ὑγιεινὴ δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ διατηρήση τὴν ὑγεία τοῦ συνόλου. Σύνολον ὅταν λέμε, ἐννοοῦμε τὴν οἰκογένεια, τὴν κοινότητα, τὴν πόλη ποῦ κατοικοῦμε, τὸ Κράτος. Ἡ ὑγεία τοῦ συνόλου εἶναι ἡ λεγομένη «Δημοσία Ὑγεία».

Αὐτὴ τὴν Δημοσία Ὑγεία πρέπει νὰ προφυλάξωμε καὶ νὰ διατηρήσωμε γιατὶ σ' αὐτὴν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀτομική μας ὑγεία καὶ ἡ ὑγεία τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων.

Ἂν ὁ ἐγωϊστικὸς ἀτομικισμὸς εἶναι ἐλάττωμα γιὰ κάθε κοινωνικὴ ἐκδήλωση στὸ ζήτημα τῆς Ὑγείας εἶναι ὀλέθριος. Ἡ ὑγεία τοῦ γείτονα καὶ γενικὰ τοῦ συνανθρώπου μας πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρη περίπου ὅσον καὶ ἡ δική μας. Ἂν ὄχι ἀπὸ ἀλτρουϊσμό, τοὐλάχιστον ἀπὸ συμφέρον, γιατὶ ἡ δυστυχία τῶν ἄλλων ἔχει πολλὲς φορὲς ἀντίκτυπο στὴ ζωή μας καὶ μάλιστα ὄχι μόνον ὅταν πρόκειται γιὰ μεταδοτικὴ ἀσθένεια ποὺ μπορεῖ νὰ μεταδοθῆ καὶ σὲ μᾶς ἢ στοὺς δικούς μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἄλλο ἀτύχημα.

Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν θὰ προφυλάξωμε τὴν «Δημοσία Ὑγεία» μιὰ καὶ αὐτὸ εἶναι τόσο χρήσιμο; Νομίζουν μερικοὶ ὅτι αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μὲ διάφορες συστάσεις καὶ ἀπαγορεύσεις, μὲ νομοθετήματα καὶ ἀστυνομικὲς διατάξεις μὲ πρόστιμα καὶ ἄλλες τιμωρίες. Φοβερὴ πλάνη. Ἀκόμη οὔτε μὲ ἐπιγραφὲς οὔτε μὲ φυλλάδια οὔτε μὲ μέτρα ρουτίνας μποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμε αὐτὸ ποὺ ζητᾶμε. Αὐτὸ γίνεται μόνο μὲ τὴν Ὑγιεινολογικὴ Διαπαιδαγώγηση τοῦ πληθυσμοῦ, ὅ λ ο υ τ ο ῦ π λ η θ υ σ μ ο ῦ.

Τότε μπορεῖ καὶ ἡ προπαγάνδα τῆς ρουτίνας νὰ ἀποδώση κατι. Πῶς θὰ γίνη ὅμως αὐτὴ ἡ διαπαιδαγώγηση; Καὶ σ' αὐτὸ ὑπάρχουν πολλὲς πλάνες. Πιστεύουν πολλοὶ ὅτι μία ἀπρογραμμάτιστη προσπάθεια χωρὶς σύστημα, χωρὶς τάξη μπορεῖ νὰ φέρη ἀποτέλεσμα. Κάποιο ἀποτέλεσμα βέβαια θὰ φέρη, μὰ θα εἶναι μηδαμινό, σχετικὰ μὲ τὴν δαπάνη ποὺ ἔγινε καὶ μὲ τὸν κόπο ποὺ διεθέσαμε.

Ἡ Δημοσία Ὑγεία προστατεύεται μόνον ἅμα ὁ καθένας ξέρει τί πρέπει νὰ κάνη καὶ προπάντων τί δὲν πρέπει νὰ κάνη.

Ἄλλη πλάνη ποὺ ὑπάρχει καὶ ποὺ κάνει μεγάλο κακὸ εἶναι ὅτι πολλοί, καὶ δυστυχῶς καὶ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, νομίζουν ὅτι Ὑγιεινολογικὴ Διαπαιδαγώγησις θὰ πεῖ τὸ ν' ἀποκτήση ὁ πολὺς κόσμος ἰατρικὲς γνώσεις. Γι' αὐτὸ βλέπομε στὶς ἐφημερίδες καὶ ἀκοῦμε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ἐκλαϊκευτικὰ ἄρθρα καὶ ὁμιλίες γιὰ διάφορες ἀσθένειες ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς δημιουργοῦν φοβίες καὶ πανικούς. Ἡ Ὑγιεινολογικὴ Διαπαιδαγώγησις εἶναι δουλειὰ τοῦ παιδαγωγοῦ ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἴδιος τὴν κατάλληλη μόρφωση, ὄ χ ι τ ο ῦ γ ι α τ ρ ο ῦ. Ὁ γιατρὸς μόνον ὅταν εἶναι εἰδικευμένος σ' αὐτὴ τὴν δουλειὰ μπορεῖ νὰ κάμη τὴν Ὑγιεινολογικὴ Διαπαιδαγώγηση, κάνοντας τὸν ρόλο τοῦ παιδαγωγοῦ. Γι' αὐτὸ σὲ πολλὲς χῶρες ἑτοιμάζουν τώρα εἰδικοὺς ὑπαλλήλους ποὺ τοὺς ὀνομάζουν «Ὑγιειονομικοὺς ἐκπαιδευτάς».

Νομίζω ἐν τούτοις ἐγώ, ὅτι γιὰ φτωχὰ κράτη εἶναι περιττὸ νὰ δημιουργηθῆ ἄλλος ἕνας ἀκόμη κλάδος κρατικῶν ὑπαλλήλων. Τὴν Ὑγιεινολογικὴ διαπαιδαγώγηση μπορεῖ ἄριστα νὰ τὴν κάμη ὁ δημοδιδάσκαλος, ὁ καθηγητὴς τῶν γυμνασίων καὶ ὁ παππᾶς. Ἀρκεῖ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ αὐτοὶ νἄχουν μορφωθῆ στὰ νέα αὐτὰ καθήκοντα καὶ νὰ ἀμειφθοῦν μὲ κάποιο ἰδιαίτερο ἐπίδομα. Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ καταλάβουν ὅλοι, ἰδίως οἱ ἁρμόδιοι καὶ οἱ ὑπεύθυνοι, εἶναι ὅτι ἡ Ὑγιεινολογικὴ Διαπαιδαγώγηση εἶναι δουλειὰ ἐκπαιδευτικὴ ποὺ μόνον εἰδικευμένοι μποροῦν νὰ τὴν κάμουν.

Ἐπίσης νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν Δημοσία Ὑγεία πάει χαμένη κατὰ μεγάλο ποσοστό, ἅμα ὁ καθένας δὲν τὴν ἔχει πάρει σὰν καθῆκον του καὶ δὲν τὴν ἐφαρμόζει θεληματικά.

Γ. Η. ΠΑΓΚΑΛΟΣ
Καθηγητὴς εἰς τὴν Ὑγειονολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν. Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συνδέσμου Ὑγιεινολογικῆς Διαπαιδαγωγήσεως.

'Ηλ. 'Αν. 5.08', Δ. 7.37'
Νέα Σελήνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 149/216
Θεοδοσίας, 'Ολβιανοῦ

29

Ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Ἡμέρα Ἐθνικοῦ πένθους.
Ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὴν Ἠλεκτροτεχνίαν.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΣΙΜΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

«Τὸ δὲ τὴν Πόλιν Σοὶ δοῦναι οὐκ ἐμόν ἐστιν οὔτ' ἄλλου τῶν κατοικούντων ἐνταῦθα· κοινῇ γὰρ γνώμῃ πάντες αὐτοπροαιρέτως ἀποθανοῦμεν μὴ φειδόμενοι τῆς ζωῆς ἡμῶν».

('Απάντηση τοῦ Παλαιολόγου στὸ Μωάμεθ ποὺ ζητοῦσε τὴν παράδοση τῆς Πόλης, σύμφωνα μὲ τὸ σύγχρονο ἱστορικὸ Δούκα).

'Η 'Αγία Σοφία

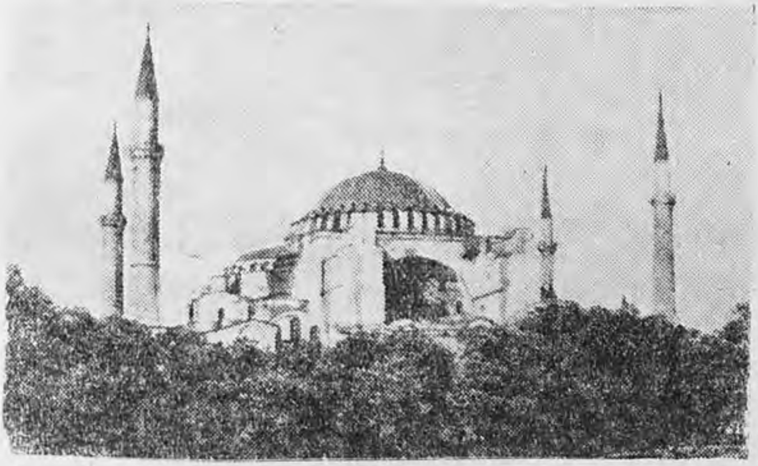

ΑΠ' ΤΟ ΔΕΚΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΓΥΦΤΟΥ

*Κι' εἶταν πέρα κάπου σὲ μιὰ γῆ
σὲ πηγὴ λαῶν καὶ χρόνων·
κι εἶτανε στὴ Θράκη.
Κι' εἶταν ὅπου κόσμοι ἀντίμαχοι
μὲ τὴν ἴδιαν ἐρωτόπαθη μανία
ν' ἀγκαλιάσουνε λαχτάριζαν
τὴν πανώρια Βοσπορίτισσα, τὴ μία,
καὶ κατάλαμπρα ντυμένοι καταστά-
[λαζαν
καὶ φιλούσανε τὰ χώματα
ποὺ τὰ πόδια της πατοῦσαν·
σὰν ἀκρίδες πέφταν οἱ λαοί,
μέλισσες ἐκεῖ οἱ λαοὶ πετοῦσαν.
Κι' εἶτανε, ἡ πανώρια, δυὸ γιαλῶν
ἀφροκάμωτη νεράϊδα
Κι' εἶσουν 'Εσύ, Πόλη, ὦ Πόλη.
Κι' εἶταν οἱ καιροὶ ποὺ ἀτίναχτο
μέγα ἀστροπελέκι, κάτι
πρωταγρίκητο κι' ὥς τότε κι' ἀνιστόρητο,
ἀπ' τὴν Ἄσπρη Θάλασσα ὥς τὸ Δούναβη
καὶ ἴσα πέρα ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ Εὐφράτη
κρέμουνταν ἀπάνω ἀπὸ τὸν κόσμο,
κάψαλα καὶ στάκτη νὰ τὸν κάμῃ,
καὶ λιγοθυμοῦσ' ἡ Ἀνατολή,
κι ἔτρεμε καὶ ἡ Δύση σὰν καλάμι.
Καὶ εἶταν οἱ καιροὶ ποὺ ἡ Πόλη*

Πόρνη σὲ μετάνοιες ξενυχτοῦσε,
καὶ τὰ χέρια της δεμένα τὰ κρατοῦσε,
καὶ καρτέραγ' ἕνα μακελάρη.
Καὶ ξολοθρεμὸς ὁ μακελάρης.
Ροῦσσοι, Νορμανδοί, Βούλγαροι. Κα[ταλάνοι,
κι' ὁ Χριστιανομάχος ὁ Σαρακηνός,
κι' ὁ Οὐγκαρέζος, ὁ τεράστιος καβαλάρης
πιὸ ἁπαλὰ μπροστά του δείχνονταν
κάθε μιὰ φυλή, κάθε σεισμὸς
Καὶ καρτέραγε τὸν Τοῦρκο νὰ τὴν [πάρη.

. . . .

Κωστῆ Παλαμᾶ

Ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΟΡΩΝΑ

Ἀστράφτουν τὰ οὐράνια καὶ τρέμει ἡ πλάσις ὅλη
χύνεται θρῆνος κι' ὀδυρμὸς μέσ' ἀπὸ τὰ στήθια μύρια.
Ὁ Βασιλιᾶς σκοτώθηκε, ἐπήρανε τὴν Πόλη
μὲ τοὺς τριακόσιους πύργους της, τὰ χίλια μοναστήρια.
Πάει τῆς ζωῆς μας ἡ πηγή! Ἡ Μάννα μας νεκρώθη!

. . . .

Ἀλλὰ στῆς μάχης τὸ βρασμὸ δὲ χάθηκε ἡ κορώνα ἡ ματοκυλισμένη.
Τὴν πῆρεν ἡ παράδοση στ' ἀθάνατά της χέρια ἀνέγγικτην, ἀκέρια
καὶ μέσα στὸ θαυμάσιο ναό της τὴ φυλάγει
ποὺ προσκυνοῦνται οἱ θησαυροὶ τοῦ Γένους μας οἱ μάγοι!

. . . .

Αὐτὴ λαχτάρα, πόθος μας, αὐτὴ παλμοί μας ἅγιοι
αὐτή 'ναι, ποὺ γλυκόφεγγε στοῦ κλέφτη τὸ λημέρι,
αὐτή 'ναι, ποὺ τ' ἀκόνισε τοῦ σκλάβου τὸ μαχαίρι
κι ἔστησε Νίκης τρόπαια σὲ κάμπους σὲ πελάγη!.

(Ἀπόσπασμα)

Ἀριστομένη Προβελεγγίου

«Οἱ Ἕλληνες καθ' ἣν χρόνου στιγμὴν ἔμελλον νὰ περιέλθωσιν εἰς ζυγὸν βαρβάρων καὶ ν' ἀποβάλωσιν ὄνομα καὶ ὕπαρξιν, ἀνέπεμψαν τὴν ἐσχάτην λάμψιν σβεννυμένης φλογός. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πτῶσιν αὐτῶν φεύγοντες τῆς πατρίδος τὸν ὄλεθρον, ἐγένοντο αὖθις πνευματικοὶ τῆς Εὐρώπης κηδεμόνες».

(Λεοπάρντι)

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ

Θὰ ἔπρεπε, γιὰ νὰ περιγράψη κανεὶς τὴν ἐξέλιξη καὶ τὶς τασεις τῆς τέχνης στὸ Βυζάντιο, νὰ κατατοπίση τὸν ἀναγνώστη σχετικὰ μὲ τὴν ἔκφραση «βυζαντινὴ τέχνη» ποὺ ἀπὸ τέλεια ἄγνοια, γιὰ πολλούς, εἶχε γίνει τεχνικὸς ὅρος γιὰ νὰ δηλώνη τὴν συντηρητικότητα ποὺ ἦταν ὁ κυρίαρχος τόνος τοῦ βυζαντινοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ὁδηγήση σὲ ὑπερβολές. Τὸ Βυζάντιο ἦταν συντηρητικό, ἀλλ' ὄχι πάντοτε τὸ ἴδιο.

Τὰ πρῶτα χριστιανικὰ ἔργα εἶναι πολὺ λιγώτερο χριστιανικὰ καὶ περισσότερο ἑλληνικά. Μόνον μετα τὴν ὑποστήριξη τοῦ χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸν Μ. Κωνσταντῖνο, ἱδρύθηκαν οἱ πρῶτες ἐκκλησίες, καὶ μόνον ὅταν ὁ χριστιανισμὸς ἔπαψε νὰ εἶναι μιὰ αἵρεση καὶ ἔγινε ἡ ἐπίσημη κρατικὴ θρησκεία, ἀναπτύχθηκε μιὰ πραγματικὴ χριστιανικὴ τέχνη. Ἡ ἐκκλησία, σὰν ἀναγνωρισμένος πιὰ κρατικὸς θεσμός, ἀπαιτοῦσε ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν αὐτοσυγκέντρωσή της καὶ νὰ ἐμφανισθῆ ἐξωτερικά. Ἡ νέα λάμψη ποὺ πῆρε τώρα, ἔφερε καὶ στὴν ἀντίληψη τῆς τέχνης μιὰ οὐσιώδη μεταβολή.

Οἱ Ἕλληνες εἶχαν μιὰ εὔθυμη λατρεία τῶν αἰσθήσεων, ποὺ δίδασκε τὸν ἄνθρωπο νὰ ζῆ τὴ ζωὴ τοῦ ἐδῶ κάτω. Τώρα ἔρχεται μιὰ θρησκεία ποὺ θεωρεῖ τὴν ἐπίγεια ὕπαρξη σὰν προετοιμασία γιὰ μιὰ ζωὴ ἄλλου κόσμου. Ἡ ἑλληνικὴ ἦταν ἡ τέχνη τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ σώματος, ἡ χριστιανικὴ ἔπρεπε νὰ γίνῃ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Ἐκείνη, ζήτησε τὸ σκοπό της στὴν ἰδανικὴ τελειότητα τῆς μορφῆς καὶ τοῦ σώματος. Ἡ ἄλλη, ἡ χριστιανική, ἔπρεπε νὰ βρῆ τὸ δικό της σκοπὸ στὴν ἀποθέωση τῆς ψυχῆς. Ἔτσι οἱ συμβολικὲς παραστάσεις, τὰ δάνεια ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ὀπισθοχωροῦν καὶ ὁ κύκλος τῶν χριστιανικῶν τύπων κάνει τὴν ἐμφανισί του.

Ἀ ρ χ ι τ ε κ τ ο ν ι κ ή. Κύριο σταθμὸ στὴν ἐξέλιξη τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἀποτελεῖ ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ποὺ δημιουργεῖ, μὲ τὴν Ἁγία Σοφία, τὸν χαρακτηριστικὸ γιὰ τὸ Βυζάντιο τύπο. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ πρότυπο γιὰ ὅλη τὴν μεταγενέστερη βυζαντινὴ ἀρχιτεκτονική. Στὴ θέση τῆς παλαιᾶς βασιλικῆς, ποὺ χτιζόταν στὴν ἐποχὴ τοῦ Κωνσταντίνου, ἐγείρονται τώρα νέα οἰκοδομήματα διακοσμημένα μὲ πρωτοφανῆ μεγαλοπρέπεια καὶ μὲ κυρίαρχο τύπο τὸ σταυρικὸ ἢ πολυγωνικὸ κεντρικὸ οἰκοδόμημα μὲ τὸν τροῦλο, κοντὰ στὴν παλιὰ ἑλληνιστικὴ βασιλικὴ καὶ στὴν τρουλλωτὴ βασιλική.

Ζ ω γ ρ α φ ι κ ή. Ἡ ζωγραφικὴ ἀποτελεῖ γιὰ τὸ βυζάντιο τὴν ἀπεικόνιση τοῦ γνήσιου θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ἄρα καὶ τὴν ἀντιπροσώπευση ἑνὸς δογματικοῦ θεολογικοῦ συστήματος.

Χωρὶς φυσικότητα ἔπρεπε οἱ τεχνίτες νὰ ἐκφράσουν τὸν πέρα ἀπὸ τ' ἀνθρώπινα θρησκευτικὸν αὐτὸ κόσμο, μὲ μέσα κατάλληλα γιὰ τὸν ὑψηλό τους σκοπό. Τὰ μέσα αὐτὰ ἦταν καθαρῶς ζωγραφικά. Μιὰ βαθιὰ γνώση τοῦ χρώματος καὶ τῆς ἐκφραστικῆς του δύναμης, μιὰ αἴσθηση ὀξύτατη τοῦ ρυθμοῦ τῶν γραμμῶν καὶ τῶν κινήσεων, καὶ ἡ συνθετικὴ δύναμη, περιορισμένη ἀπὸ τοὺς εἰκονογραφικοὺς κανόνες, ἀλλὰ πάντα ἔκδηλη, ἐπιτρέπει στοὺς Βυζαντινοὺς νὰ δημιουργοῦν ἔργα ἄρτια, συνεπῆ μὲ τὴν πίστη τους, ποὺ ἐκφράζουν τέλεια αὐτὸ ποὺ θέλουν νὰ ἐκφράσουν. Μιὰ ἐπίσημη ἠρεμία χαρακτηρίζει ὅλες τὶς μορφές. Ἀλύγιστες, σὰν ζωγραφικὲς κολόνες, ἡ μια δίπλα στὴν ἄλλη στέκουν μὲ συμμετρία, ἀκίνητες, μὲ τὸ ἀπειλητικὸ βλέμμα τῶν ὀρθάνοικτων ματιῶν τους ποὺ ἀναδείχνει ὅτι ἡ ζωγραφικὴ ἔδωσε τὴ θαυμαστὴ ἑνότητα στὸ πνεῦμα καὶ στὴ μορφή, ποὺ τὴν ἔκαμε μιὰ ἐξαίσια καλλιτεχνικὴ γλῶσσα γιὰ τὶς ψυχικὲς καὶ τὶς αἰσθητικὲς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς της.

Ψ η φ ι δ ω τ ά. Μιὰ καινοτομία στὴ βυζαντινὴ τέχνη εἶναι καὶ ἡ ἐπικράτηση τῆς καθαρὰ εἰκονικῆς παράστασης καὶ μάλιστα στὴ μορφὴ τοῦ ψηφιδωτοῦ. Τὸ ψηφιδωτὸ ἦταν μιὰ τέχνη ποὺ μὲ τὴν ὕλη καὶ τὸ εἶδος προσφερόταν νὰ ἐκφράση τὴν οὐσία τῆς Βυζαντινῆς τέχνης περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη. Εἶναι βέβαια αὐτονόητο ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὶς μορφὲς τὴ δροσερότητα καὶ τὴν ἐλευθερία ποὺ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ δώση ἡ ζωγραφική, κι' ἔτσι ἡ τέχνη αὐτὴ καταντᾷ κάπως ἄκαμπτη, ἐπίσημη καὶ ἤρεμα μεγαλοπρεπής. Ἦταν ὅμως ἡ αἰσθητικὴ μιᾶς ἐποχῆς, ποὺ ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀντιλήψεις της ἔδιναν τὸν τόνο. Τὰ ψηφιδωτά, παρ' ὅλες τὶς σκληρότητές τους, πετυχαίνουν τὴν ἁρμονία τοῦ συνόλου, γιατὶ ἐνῷ ἡ ἐντύπωση τοῦ βάθους σ' ἕνα τοῖχο θὰ δημιουργοῦσε ἕνα κενὸ στὴν οἰκοδομικὴ οἰκονομία παράλογο καὶ ἀδικαιολόγητο, μὲ τὴν βοήθεια τῶν

'Ηλ. 'Αν. 5.08', Δ. 7.37'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΠΕΜΠΤΗ 150/215
Τῆς 'Αναλήψεως

30

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὸ 'Εμπορικὸν Δίκαιον.

'Η ἀγάπη τῆς μελέτης εἶναι τὸ μόνον δυνατὸν διαρκὲς πάθος. "Ολα τὰ λοιπὰ μᾶς ἐγκαταλείπουν βαθμηδόν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀθλία αὐτὴ μηχανή, ἡ ὁποία τὰ βαστᾶ, πλησιάζει εἰς τὴν καταστροφήν της. ***(Μοντεσκιὲ)***

ΑΚΙΝΑΤΟΣ Θωμᾶς (1227—1274). 'Ιταλὸς Δομικανὸς μοναχός, 'Εσχολαστικὸς φιλόσοφος. 'Εφήρμοσε τὰ διδάγματα τοῦ 'Αριστοτέλους καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν θεολογίαν.

'Ηλ. 'Αν. 5.07', Δ. 7.37'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 151/214
'Ερμείου Εὐσ., Χριστινης

31

'Εξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ εἰς τὸ 'Εμπορικὸν Δίκαιον.

ΑΡΙΟΣΤΟΣ Λουδοβῖκος (1474—1533). 'Ιταλὸς ποιητής. 'Αθάνατον εἶναι τὸ ἔπος του «'Ο μαινόμενος 'Ορλάνδος».

ΝΤΕΛΑΚΡΟΥΑ Εὐγένιος (1758—1863). Γάλλος Ζωγράφος. 'Αρχηγὸς τῆς ρωμαντικῆς σχολῆς.

Μὴν ἔχῃς ἐμπιστοσύνη εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς ἄλλους. "Οστις κλίνει εἰς τὸ νὰ ὑποπτεύσῃ τὸ κακόν, βλέπει συνήθως εἰς τὸν γείτονα ὅ,τι καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του. "Οπως εἰς τοὺς καθαροὺς ὅλα φαίνονται καθαρά, οὕτω καὶ εἰς αἰσχροὺς ὅλα εἶναι αἰσχρά. (Hare)

ψηφιδωτῶν οἱ διακοσμημένοι τοῖχοι, ἀψῖδες καὶ τόξα, εἶναι μέλη ἑνὸς ἀρχιτεκτονικοῦ συνόλου, καὶ μὲ τὸ σύνολο αὐτὸ δένεται ἡ ζωγραφική.

Μικρογραφία. 'Η ζωγραφικὴ διακόσμηση τοῦ βιβλίου εἶναι σημαντικὸς κλάδος τῆς βυζαντινῆς τέχνης καὶ στὴν ἐξέλιξη τῆς ζωγραφικῆς εἶχε ἀξιόλογη ἐπίδρασι, γιατὶ αὐτὴ διατήρησε, ὡς ἀργά, τόπους, μορφὲς καὶ συνθέσεις ὁλόκληρες, προερχόμενες κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ ἀλεξανδρινὰ ἢ ἄλλα ἑλληνιστικὰ χειρόγραφα καὶ ἔσωσε τοὺς τύπους παραστάσεων ψηφιδωτῶν χαμένων μνημείων. Προσωποιήσεις, γυναικεῖες μορφές, καὶ ἄλλα, χαρακτηρίζουν τὶς μικρογραφίες, τόσο τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων — Ψαλτήρια καὶ Εὐαγγέλια— ὅσο καὶ τῶν λαϊκῶν βιβλίων.

Φορητὴ Εἰκόνα. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀρχίζει ἡ φορητὴ εἰκόνα νὰ ἀποκτᾶ ξεχωριστὴ σημασία. 'Η εἰκόνα πάντα ἦταν τὸ προσωπικότερο μέσο ἐπικοινωνίας τοῦ πιστοῦ μὲ τὸ θεῖον. 'Απὸ τὶς παλιότερες ἐποχές, σώζονται πολὺ λίγες, ξέρομε ὅμως τὴν πολυάριθμη σχετικὰ ὕπαρξή τους.

Γλυπτική. Μὲ τὴν ἐπικράτηση τοῦ Βυζαντινοῦ πνεύματος, ὑποφέρει περισσότερο ἡ γλυπτική, παρὰ οἱαδή ποτε ἄλλη τέχνη. 'Η ἀρχαία ἀγάπη τῆς πλαστικῆς μορφῆς μὲ τὸν καιρὸ χάνεται καὶ μαζί, μ' αὐτὴ ἐξαφανίζεται κι' ἡ τεχνική της. Μ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ἡ ἀγαλματοποιία ἐπιζεῖ. 'Ο γλύπτης ὅμως ξεχνᾶ τὴν πραγματικὴ τέχνη του καὶ τώρα περιορίζεται πιὰ στὸ ἀνάγλυφο, ὅπου ἐργάζεται μὲ πραγματικὴ δεξιοτεχνία ἀπὸ τεχνικὴ ἄποψη καὶ μὲ κάποια ἐλευθερία στὴν ἀντίληψη.

Σὰν συμπέρασμα μποροῦμε νὰ ποῦμε πώς, παρ' ὅλα τὰ δάνεια καὶ τὶς ἐπιδράσεις της, ἡ βυζαντινὴ τέχνη εἶναι ἀνεξάρτητη κι' ὄχι ἁπλὴ ἀντιγραφή. Εἶναι μιὰ ἰδιαίτερη τέχνη ποὺ γιὰ νὰ τὴν κατανοήσωμε πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψει μας τὴν θρησκευτικὴ κυρίως μορφὴ τοῦ κράτους, τὸ μοναδικὰ ἰδιόρρυθμο πνεῦμα ποὺ εἶχε ἀναπτυχθῆ ἀπὸ τὴν παράδοση καὶ τὴν ἀνάμιξη, τόσων ποικίλων ἐθνικῶν στοιχείων, καὶ ὅτι τὸ Βυζάντιο ὑπῆρξε μιὰ μακραίωνη σύνθεση ἀνατολικοῦ καὶ ἑλληνικοῦ πνεύματος μ' ἔκδηλο, στὴν ἀρχὴ τὸν λατινικό του χαρακτῆρα. Στὸν 11ο, νομίζω, αἰῶνα ἀρχίζει νὰ διαποτίζεται ξανὰ μὲ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα. Μιὰ τέχνη μὲ τὴν δική της ἐξέλιξη, ποὺ ὁ Τουρκικὸς ζυγὸς δὲν κατόρθωσε νὰ καταστρέψει, καὶ ποὺ μετέδωσε μερικὰ ἀπὸ τὰ θαύματά της στὴ διαμορφωνόμενη τότε Δύση.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Ὁ τουρισμὸς εἶναι πραγματικά, μία ἰδεολογία. Ἔχει τοὺς θεωρητικοὺς ἀπολογητάς του, ἀκολουθεῖται ἀπὸ πλῆθος πιστῶν ὀπαδῶν, διαθέτει πρόγραμμα, μέσα καὶ ὀργάνωσιν. Ὡς ἰδεολογία, τοὐλάχιστον, ἐβλάστησε πρὸ πενῆντα περίπου χρόνων στὴ Χώρα μας καὶ ὡς ἰδεολογία ἀνεπτύχθη καὶ ἔφθασε στὸ σημερινὸν ἐπίπεδόν του.

Ὁ τουρισμὸς εἶναι μία ἀνθρωπιστικὴ ἰδεολογία. Εἰς τὴν βάσιν του εὑρίσκεται ἡ ἔμφυτη εἰς κάθε ἄνθρωπον ροπὴ νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τῆς χώρας του πρῶτα, ὕστερα τῶν ἄλλων χωρῶν, νὰ ἐπισκεφθῇ τόπους ποὺ εὑρίσκονται πλησίον του ἢ μακρὰν καὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν νὰ χαρῇ, νὰ πλουτίσῃ εἰς ἔκτασιν καὶ βάθος τὶς γνώσεις του. Οὕτω ὁ τουρισμὸς ὁδηγεῖ στὴν ἀνύψωσιν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου καὶ βοηθεῖ τὴν ἀμοιβαία γνωριμία μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ὁ τουρισμὸς ξεκίνησε ὡς ἀτομικὴ ἐπιδίωξις καὶ προσπάθεια καὶ ἔφθασε στὴν σύγχρονη ὁμαδικὴ μορφή του. Κατ' ἀρχὰς δίχως ὀργάνωσιν καὶ μέθοδον, μὲ τὴν πάροδον ὅμως τοῦ χρόνου προσηρμόσθη πρὸς τὶς συνθῆκες καὶ τὰ μέσα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς· ἀπέκτησε καὶ σύστημα καὶ ὀργάνωσιν.

Σήμερα ὁ τουρισμὸς διαθέτει σημαντικὸν ἀριθμὸν μεγάλων ἢ μικρῶν ὀργανώσεων, ποὺ λειτουργοῦν σ' ὅλη τὴν Χώραν μας καὶ τὸν ὑπηρετοῦν ἱκανοποιητικά. Ὅλες οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς ἐργάζονται ἐπὶ ἰδεολογικῆς βάσεως, δὲν εἶναι ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐπιδίδονται ἀνιδιοτελῶς στὴν προαγωγήν του. Σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμός μας ποδηγετεῖται ἀπὸ τὶς ἰδεολογικὲς αὐτὲς τουριστικὲς ὀργανώσεις. Ὁ ἐπαγγελματισμὸς δὲν ἔκαμε ἀκόμη τὴν ἐμφάνισή του σὲ ἀξιόλογην ἔκτασιν στὸν τομέα τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ μας.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ στὸν κύκλο τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ. Ἐδῶ τὰ θέματα τῆς κινήσεως καὶ ὑποβολῆς τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος εἶναι συνθετώτερα καὶ ἀπαιτοῦν ἀνάλογην ὀργάνωσην, ἡ ὁποία νὰ διαθέτῃ πρόσωπα, κατὰ κύριον λόγον ἀπασχολούμενα μὲ αὐτά. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἰδεολογικὲς τουριστικὲς ὀργανώσεις δὲν ἐσημείωσαν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ, ὅσην ἐπίδοσιν ἐπραγματοποίησαν εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἐγχωρίου τουρισμοῦ. Καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ δὲν εἶναι μόνον ἑλληνικόν, διότι ἀπαντᾶται, εἰς μεγαλύτερον μάλιστα βαθμόν, καὶ εἰς τὰς προηγμένας τουριστικῶς χώρας.

Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ὁ ἐπαγγελματικὸς τουρισμὸς δὲν διέστρεψε τὸν χαρακτῆρα τῆς κινήσεως αὐτῆς, ποὺ παραμένει εἰς τὴν βάσιν του ἰδεολογικός. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐπιτυχία ὅλων ἐκείνων, ἀτόμων ἢ ὀργανώσεων, ποὺ ὑπηρετοῦν τὸν τουρισμὸν εἴτε ἀπὸ ἰδεολογικῆς σκοπιᾶς, εἴτε ὡς ἐπαγγελματίαι, ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν πίστιν των διὰ τὴν σημασίαν τῆς κινήσεως αὐτῆς καὶ τὴν ἀξιολογικὴν τοποθέτησίν της μέσα εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν κοινωνικῶν φαινομένων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΗΛΑΣ
Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐκδρομ. Σωματείων Ἑλλάδος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 30/4/57 Δρ.	Ἔξοδα Μαΐου Δρ. ....
Ἔσοδα Μαΐου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΕΝΑΝ

[Προοιμιακό σημείωμα]

Ἡ «προσευχὴ» αὐτὴ τοῦ Ρενάν, ἡ ξακουστή, ποὺ ὁ θερμὸς τόνος της, τῆς δίνει τὴ ζέση καὶ τὸ κυμάτισμα ἑνὸς πεζοῦ ποιήματος, καὶ πού, ὅσο ξέρω, δὲν ἔχει μεταφραστεῖ ἴσαμε τώρα στὰ ἑλληνικά, βρίσκεται στὸ βιβλίο «Παιδικὲς καὶ Νεανικὲς Ἀναμνήσεις», τὸ τυπωμένο στὰ 1883, ποὺ τὰ κομμάτια ὅμως ποὺ τὸ ἀποτελοῦν, ἄρα καὶ ἡ «Προσευχή», μπορεῖ νὰ εἶχαν πρωτοτυπωθεῖ πρίν, ἴσως καὶ πολὺ πρὶν ἀπὸ τὰ 1883. Στὰ 1860, σαραντάρης σχεδὸν (γεννήθηκε στὰ 1823) πέρασε ὁ Ρενὰν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, πηγαίνοντας, μὲ εἰδικὴ ἀποστολή, στὴ Συρία, ὁπότε τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἰδεῖ τὰ μέρη ὅπου εἶχε ζήσει καὶ διδάξει ὁ Θεάνθρωπος καὶ νὰ χρησιμοποιήσει ἐντυπώσεις προσωπικὲς γιὰ τὴν πολύκροτή του «Ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ», ποὺ τὴν τύπωσε, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια. Τότε λοιπὸν πρωτοεῖδε ὁ Ρενὰν τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Ἀκρόπολη καὶ δὲν ἀποκλείεται τότε νὰ σχεδίασε, ἀσφαλῶς ὅμως τότε θάνιωσε νὰ σαλεύουν μέσα του τὰ πρῶτα «μοτίβα» τῆς «Προσευχῆς».

Σήμερα ἡ «Προσευχὴ» δὲ γεννᾶ, μὲ τὸ ὕφος καὶ τὸ λυρισμό της, τὴ συγκίνηση ποὺ γεννοῦσε παλιότερα. Φαίνεται λίγο ρητορική. Ὡστόσο, ὁ θαυμασμὸς πρὸς τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα—ποὺ τὸ βλέπει ὁ Ρενὰν ἐνσαρκωμένο στὴν Ἀθηνᾶ καὶ στὸ ναό της—,ἔχει ἕνα τόνο ἀληθινό, ἀκόμα καὶ ὅταν κορυφώνεται σὲ ἕνα πάθος ποὺ δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἔκσταση. Σταθμοὺς σημαντικοὺς τῆς ζωῆς του ἱστορεῖ στὴν «Προσευχή» του ὁ Ρενάν. Μᾶς λέει ποιὸς εἶταν ὁ τόπος ποὺ γεννήθηκε, ποιοὶ οἱ πατέρες τῶν πατεράδων του, ποιοὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸν ἀνάθρεψαν. Μᾶς μιλεῖ ἀκόμα γιὰ τὸ περίφημο βιβλίο του, τὴ ζωὴ τοῦ νέου θεοῦ, καθὼς λέει, ποὺ τὸν ὑπηρέτησε, στὰ παιδικὰ χρόνια του, πράμα ποὺ δείχνει ὅτι ἡ «Προσευχὴ» γράφτηκε, ὕστερα ἀπὸ τὰ 1863.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ κάτι βαθύτερο σὲ τούτη τὴν «Προσευχή». Ἕνα ψυχικὸ καὶ πνευματικὸ αὐτοβιογράφημα τοῦ Ρενὰν καμωμένο, φυσικά, σὲ πολὺ μεγάλες γραμμές· μιὰ ἐξομολόγηση, ὅπου, στιγμὲς στιγμές, ἀκοῦμε τὴν πιὸ μύχια φωνή του. «Δὲ θ' ἀγαπήσω παρὰ μόνο ἐσένα», λέει στὴν Ἀθηνᾶ, καὶ ὅλη ἡ «Προσευχη», ἰδίως ἀπὸ τὴν παράγραφο ποὺ ἀρχίζει μὲ τὶς λέξεις, «μονάχα ἐσὺ εἶσαι νέα, ὦ Κόρη», ὣς τὴν παράγραφο ποὺ τελειώνει μὲ τὴ φράση «Στήριξε τὴ σταθερὴ βούλησή μου, ὦ Σώτειρα βόηθησέ με, ὦ ἐσὺ ποὺ σώζεις!» δὲν εἶναι παρὰ ἕνα δοξολόγημα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος—τοῦ σοφόκλειου καὶ τοῦ φειδιακοῦ—μιὰ «ὁμολογία πίστης» ποὺ ἐξυπακούει ἤ, πιὸ σωστά, ποὺ περιέχει, ποὺ διαδηλώνει τὴν ἀποκήρυξη μιᾶς ἄλλης πίστης· «ἐσὺ εἶσαι ἡ μόνη ἁγία, ἡ μόνη δυνατὴ κ.τ.λ.».

Ἀλλα νὰ—καὶ ἐδῶ προβάλλει ὁ ὑποστασιακώτερος Ρενὰν—μὲς στὴ θέρμη τοῦ δοξολογήματός του, ξεπηδᾶ ὁ σκεπτικισμός, ὁ ρελαβιτισμός του: «θὰ γίνω μισαλλόδοξος, μεροληπτικός, ἂ ν τ ὸ μ π ο ρ έ σ ω...» Νὰ τὸ μπορέσει ὁ Ρενάν; Θὰ εἶταν σὰν ν' ἀρνιόταν τὴν πιὸ ἐνδόμυχη οὐσία του. Καὶ ἀμέσως ὕστερα, πρὸς τὸ τέλος τῆς «Προσευχῆς», φανερώνεται φαρδὺς πλατὺς ὁ σκεπτικισμὸς καὶ δίνει αὐτὸς πιὰ στὴν «Προσευχὴ» τὸ κυρίαρχο νόημά της. Τίποτε ἀμιγὲς δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο αὐτόν, ὅλα εἶναι κράματα καὶ ὁλάκερη τὴν ἀλήθεια κανένας δὲν τὴν κατέχει. Τέλεια ἡ ἑλληνικὴ τέχνη; Ἀλλὰ καὶ λιγάκι ἀνιαρὴ καὶ μονόχορδη καὶ φτωχὴ γιὰ μᾶς, ἀφοῦ δὲ βρίσκουμε πιὰ σ' αὐτὴν τοὺς θησαυροὺς τῆς χριστιανικῆς μας ψυχῆς.

Καὶ λοιπόν, τὸ συμπέρασμα, ὁ τελειωτικὸς λόγος; «Ἕνας ἀπέραντος ποταμὸς λησμονιᾶς μᾶς κυλᾶ πρὸς ἕνα δίχως ὄνομα βάραθρο». Οὔτε ἡ Ἀθηνᾶ οὔτε ὁ Θεάνθρωπος. Ἡ ἄβυσσο—λόγος φοβερός, ἀνατριχιαστικὸς—εἶναι ὁ μόνος Θεός. Θεοὶ ἄλλωστε δὲν ὑπάρχουν ἢ κι' ἂν ὑπάρχουν εἶναι σὰν τοὺς ἀνθρώπους περαστικοί,—καὶ τόσο τὸ καλύτερο! Τὴν ἀλήθεια ἂς μὴ τὴ ζητοῦμε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ. Βρίσκεται σκόρπια παντοῦ καὶ τὰ κομμάτια της πρέπει νὰ τ' ἀναζητοῦμε σ' αὐτό, σ' ἐκεῖνο, στὸ ἄλλο. Καὶ ἡ πίστη, ὅποιο ὄνομα κι' ἂν ἔχει, δὲν πρέπει νὰ μᾶς δένει ποτέ. Πρέπει ὅταν θέλουμε νὰ τὴν πετοῦμε ἀπὸ πάνω μας καὶ νὰ τρέχουμε σὲ μιὰν ἄλλη.

ΚΛΕΩΝ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

'Υπό ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΡΕΝΑΝ

[Προσευχὴ ποὺ ἔκαμα στὴν 'Ακρόπολη, ὅταν ἔγινα ἄξιος νὰ καταλάβω τὴν τέλεια ὀμορφιά της].

«Ὦ ἀρχοντιά! ὢ κάλλος ἁπλὸ καὶ ἀληθινό! θεὰ ποὺ ἡ λατρεία της σημαίνει νοῦ καὶ σοφία, ἐσὺ ποὺ ὁ ναός σου εἶναι ἕνα αἰώνιο μάθημα συνείδησης καὶ εἰλικρίνειας, φτάνω ἀργὰ στὸ κατώφλι τῶν μυστηρίων σου· φέρνω στὸ βωμό σου πολλὲς τύψεις. Γιὰ νὰ σὲ βρῶ, χρειάστηκε νὰ κάνω ἀτέλειωτες ἀναζητήσεις. Τὴ μύηση ποὺ τὴν ἔδινες στὸ νεαρὸ 'Αθηναῖο μ' ἕνα χαμόγελο, τὴν κατάκτησα ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς σκέψεις, ἔπειτα ἀπὸ μακριὲς προσπάθειες.

'Ο Ρενὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐπεσκέφθη τὰς 'Αθήνας.

»Γεννήθηκα, γλαυκομάτα θεά, ἀπὸ γονιοὺς βαρβάρους, ἀνάμεσα στοὺς Κιμμέριους, τοὺς καλοὺς καὶ ἐνάρετους, ποὺ κατοικοῦν στὶς ἀχτὲς μιᾶς θάλασσας σκοτεινῆς, γεμάτης βράχους, ποὺ τὴ δέρνουν πάντα οἱ καταιγίδες. Τὸν ἥλιο μόλις τὸν ξέρουμε ἐκεῖ· λουλούδια μας εἶναι τὰ μοῦσκλα, τὰ φύκια καὶ τὰ χρωματιστὰ κοχύλια ποὺ τὰ βρίσκουμε στὸ βάθος τῶν μοναχικῶν κόλπων. Τὰ σύγνεφα φαίνονται ἐκεῖ σὰν δίχως χρῶμα, και ἀκόμα καὶ ἡ χαρὰ εἶναι λίγο θλιβερή· ἀλλὰ πηγὲς μὲ κρύο νερὸ βγαίνουν ἀπὸ τὸ βράχο καὶ τὰ μάτια τῶν κοριτσιῶν εἶναι σὰν τὶς πράσινες κρῆνες, ὅπου σὲ βάθη ἀπὸ κυματιστὰ χορτάρια, καθρεφτίζεται ὁ ἥλιος.

»Οἱ πατέρες μου, ὅσο μακριὰ μποροῦμε νὰ πᾶμε πίσω, εἶχαν ἔργο τὰ μακρινὰ σεφέρια, σὲ θάλασσες ποὺ οἱ 'Αργοναῦτες σου δὲν τὶς γνώρισαν. Ἄκουσα, ὅταν ἤμουν νέος, τὰ τραγούδια τῶν πολικῶν ταξιδιῶν· μὲ νανούρισαν οἱ ἀναμνήσεις ἀπὸ πάγους ποὺ ἔπλεαν, ἀπὸ θάλασσες καταχνιασμένες ὅμοιες μὲ γάλα, ἀπὸ νησιὰ ποὺ τὰ κατοικοῦν πουλιὰ ποὺ τραγουδοῦν κάθε τόσο καὶ πού, παίρνοντας τὸ πέταγμά τους ὅλα μαζί, μαυρίζουν τὸν οὐρανό.

»Ἱερεῖς μιᾶς ξένης θρησκείας, ποὺ τὴν ἔφεραν οἱ Σύριοι τῆς Παλαιστίνης, μ' ἀνάθρεψαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ ἦσαν σοφοὶ καὶ ἅγιοι. Μοῦ ἔμαθαν τὶς μακριὲς ἱστορίες τοῦ Κρόνου, ποὺ ἔπλασε τὸν κόσμο, καὶ τοῦ γιοῦ του, ποὺ λένε ὅτι ἔκαμε ἕνα ταξίδι στὴ γῆ. Οἱ ναοί τους εἶναι τρεῖς φορὲς πιὸ ψηλοὶ ἀπὸ τοὺς δικούς σου, ὢ Εὐρυθμία, καὶ ὅμοιοι μὲ δάση· μόνο δὲν

είναι στέρεοι, γίνονται ερείπια ύστερα από πεντακόσια ή εξακόσια χρόνια· είναι έπινοήσεις βαρβάρων, πού φαντάζονται ότι μπορεί νά κάνει κανείς κάτι καλό, έξω άπό τούς κανόνες πού θέσπισες γιά τούς πιστούς σου, ὦ Λόγε. 'Αλλά οί ναοί έκεΐνοι μοῦ άρεσαν· δέν είχα σπουδάσει τή θεία σου τέχνη· εύρισκα έκεῖ τό Θεό. Τραγουδοῦσαν έκειπέρα ψαλμούς πού τούς θυμοῦμαι άκόμα: «Χαῖρε, άστέρι τῆς θάλασσας,... βασίλισσα έκείνων πού στενάζουν σ' αὐτή τήν κοιλάδα τῶν δακρύων», ή «Ρόδο μυστικό, σιντεφένιε Πύργε, Σπίτι χρυσό, 'Αστέρι πρωινό...» Ὦ, ναί, θεά, όταν θυμοῦμαι αὐτά τά τραγούδια ή καρδιά μου λειώνει, γίνομαι σχεδόν άποστάτης. Συχώρεσέ μου τή γελοία μου τούτη άδυναμία, δέ μπορεῖς νά φανταστεῖς τί θέλγητρο έβαλαν οί βάρβαροι μάγοι στούς στίχους αὐτούς, καί πόσο μοῦ στοιχίζει ν' άκολουθῶ κατάγυμνο τό νοῦ.

»Καί έπειτα άν ήξερες τί δύσκολο πού έγινε τό νά σέ ύπηρετεῖ κανείς! κάθε άρχοντιά χάθηκε. Οί Σκύθες κατάκτησαν τόν κόσμο. Δέν ύπάρχει πιά δημοκρατία έλεύθερων άνθρώπων, δέν ύπάρχουν πιά παρά βασιλιάδες πού βγαίνουν άπό μιάν άξεστη γενιά, μεγαλειότητες πού θά σέ έκαμναν νά χαμογελάσεις. Βαρειοί Ύπερβόρειοι όνομάζουν έλαφρούς έκείνους πού σέ ύπηρετοῦν... Μιά φοβερή π α μ β ο ι ω τ ί α, ένας συνασπισμός όλων τῶν άνοησιῶν, άπλώνει πάνω στόν κόσμο ένα μολυβένιο καπάκι, κάτω άπό τό όποῖο πνιγόμαστε. 'Ακόμα κ' έκεῖνοι πού σέ τιμοῦν, πόσο άξιολύπητοι θά σοῦ φαίνονται! Θυμᾶσαι έκεῖνον τό Καληδόνιο, πού πρίν άπό πενῆντα χρόνια, έσπασε τόν ναό σου μέ τά σφυριά γιά νά τόν πάρει στή Θούλη; Έτσι κάνουν όλοι... Έγραψα, σύμφωνα μέ μερικούς άπό τούς κανόνες πού άγαπᾶς, ὦ Θεονόη, τή ζωή τοῦ νέου Θεοῦ, πού τόν ύπηρέτησα στά παιδικά χρόνια μου· λένε ότι είμαι ένας Εὐήμερος [1]· μοῦ γράφουν γιά νά μέ ρωτήσουν τί σκοπό έταξα στόν έαυτό μου· δέν έκτιμοῦν παρά ό,τι χρησιμεύει γιά νά καρποφοροῦν τά σαράφικά τους τραπέζια. Καί γιατί γράφει κανείς τή ζωή τῶν θεῶν, ὦ Ούρανέ! παρά γιά νά κάνει ν' άγαπήσουν οί άνθρωποι τό θεϊκό πού έκλειναν οί θεοί μέσα τους, καί γιά νά δείξει ότι τό θεϊκό αὐτό ζῆ άκόμα καί θά ζῆ αἰώνια στήν καρδιά τῶν άνθρώπων;

»Θυμᾶσαι τή μέρα έκείνη, έπί τῆς άρχοντίας τοῦ Διονυσιοδώρου, όπου ένας άσκημος κοντός Έβραῖος, πού μιλοῦσε τά έλληνικά τῶν Συρίων ήρθε έδωπέρα, περπάτησε μπρός στό ναό σου χωρίς νά σέ καταλάβει, διάβασε έντελῶς λαθεμένα τίς έπιγραφές σου καί νόμισε ότι βρῆκε στόν περίβολό σου ένα βωμό άφιερωμένον σέ ένα θεό πού θά ήταν τάχατες ό ά γ ν ω σ τ ο ς Θ ε ό ς.

»Έ! λοιπόν, ό κοντός αὐτός Έβραῖος νίκησε· έπί χίλια χρόνια, σέ όνόμαζαν είδωλο, ὦ 'Αλήθεια· έπί χίλια χρόνια, ό κόσμος είταν μιά έρημος όπου δεν φύτρωνε κανένα λουλούδι. Όλο αὐτό τόν καιρό, σώπαινες, ὦ σάλπιγγα τῆς σκέψης [2]. Θεά τῆς τάξης, εἰκόνα τῆς ούράνιας σταθερό-

1) Φιλόσοφος τοῦ γ' αἰώνα π.Χ. άπό τήν Μεσσήνη πού δίδαξε, ότι οί Θεοί ήταν κάποτε άνθρωποι πού θεοποιήθηκαν άργότερα.

2) Παραλείπω τή λέξη Salpinx, πού ύπάρχει στό κείμενο έπειτα άπό τό «σώπαινες».

τητας, εἴταν ἔνοχος ἐκεῖνος ποὺ σ' ἀγαποῦσε, καί, σήμερα ποὺ ἔπειτα ἀπὸ εὐσυνείδητη ἐργασία κατορθώσαμε νὰ σὲ πλησιάσουμε, μᾶς κατηγοροῦν ὅτι διαπράξαμε ἕνα ἔγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος σπάζοντας ἁλυσίδες ποὺ δὲν τὶς χρειαζόνταν ὁ Πλάτων.

»Ἐσὺ μόνη εἶσαι νέα, ὢ Κόρη· ἐσὺ μόνη εἶσαι ἁγνή, ὢ Παρθένα· ἐσὺ μόνη εἶσαι ἁγία, ὢ Ὑγεία· ἐσὺ μόνη εἶσαι ἰσχυρή, ὢ Νίκη· τὶς πολιτεῖες, τὶς φυλάγεις, ὢ Πρόμαχος· ἔχεις ὅ,τι χρειάζεται ἀπὸ τὸν Ἄρη, ὢ Ἀρεία· ἡ εἰρήνη εἶναι ὁ σκοπός σου, ὢ Εἰρηνική. Νομοθέτρια, πηγὴ τῶν δικαίων θεσμῶν· Δημοκρατία, ἐσὺ ποὺ τὸ θεμελιακὸ δόγμα σου εἶναι ὅτι κάθε καλὸ ἔρχεται ἀπὸ τὸ λαό, καὶ ὅτι, παντοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχει λαὸς γιὰ νὰ θρέφει καὶ νὰ ἐμπνέει τὴν ἰδιοφυΐα, δὲν ὑπάρχει τίποτε, μάθε μας νὰ ἐξάγουμε τὸ διαμάντι ἀπὸ τὰ μιαρὰ πλήθη. Πρόνοια τοῦ Δία, θεία ἐργάτρια, μητέρα κάθε τέχνης, προστάτισσα τῆς ἐργασίας, ὢ Ἐργάνη, ἐσὺ ποὺ δίνεις εὐγένεια στὸν πολιτισμένο ἐργάτη καὶ τὸν βάζεις τόσο πολὺ πάνω ἀπὸ τὸν ὀκνηρὸ Σκύθη· Σοφία, ἐσὺ ποὺ ὁ Δίας σ' ἐγέννησε ἀφοῦ ἀναδιπλώθηκε ἀπάνω στὸν ἴδιο ἑαυτό του, ἀφοῦ ἀνάσανε βαθιά· ἐσὺ ποὺ κατοικεῖς μὲς στὸν πατέρα σου, ὁλότελα ἑνωμένη μὲ τὴν οὐσία του· ἐσὺ ποὺ εἶσαι ἡ συντρόφισσα καὶ ἡ συνείδησή του. Ἐνέργεια τοῦ Δία, σπίθα ποὺ ἀνάβεις καὶ συντηρεῖς τὴ φωτιὰ στοὺς ἥρωες καὶ στοὺς μεγαλοφυεῖς, κάνε μας τέλειους σπιριτουαλιστές (¹). Τὴ μέρα ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Ρόδιοι ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴ θυσία, διάλεξες γιὰ κατοικία σου τὴν πόλη τῶν Ἀθηναίων, γιατὶ οἱ Ἀθηναῖοι εἶναι σοφότεροι. Ὁ πατέρας σου ὡστόσο πρόσταξε τὸν Πλοῦτο νὰ κατεβεῖ μέσα σ' ἕνα χρυσὸ σύγνεφο πάνω στὴν πόλη τῶν Ροδίων, γιατὶ εἶχαν κι' ἐκεῖνοι τιμήσει τὴν κόρη του. Οἱ Ρόδιοι ἀπόχτησαν πλούτη· ἀλλὰ στοὺς Ἀθηναίους ἔδωσες τὸ πνεῦμα, δηλαδὴ τὴν ἀληθινὴ χαρά, τὴν αἰώνια εὐθυμία, τὴν θεία παιδικότητα τῆς καρδιᾶς.

»Ὁ κόσμος θὰ σωθεῖ μονάχα ὅταν ξανάρθει σὲ σένα, ἀπορρίχνοντας τὰ βάρβαρα δεσμά του. Ἂς τρέξουμε, ἂς ἔρθουμε ὁμάδι. Τί ὄμορφη μέρα ποὺ θἆναι ἐκείνη ὅπου ὅλες οἱ πολιτεῖες ποὺ πῆραν συντρίμματα τοῦ ναοῦ σου, ἡ Βενετία, τὸ Παρίσι, τὸ Λονδῖνο, ἡ Κοπενάγη, θὰ ἐπανορθώσουν τὶς κλεψιές τους, θὰ σχηματίσουν ἱερὲς πομπὲς γιὰ νὰ φέρουν πίσω τὰ συντρίμματα ποὺ κατέχουν λέγοντας: «Συχώρεσέ μας, θεά! τὰ πήραμε γιὰ νὰ τὰ σώσουμε ἀπὸ τὰ κακὰ πνεύματα τῆς νύχτας», καὶ θὰ ξαναχτίσουν τὰ τείχη σου μὲ συνοδεία αὐλῶν, γιὰ νὰ ξεπλύνουν τὸ κρῖμα τοῦ ἄτιμου Λύσανδρου! Ὕστερα θὰ πᾶνε στὴ Σπάρτη νὰ καταραστοῦν τὴ γῆς ὅπου ὑπῆρξε ἡ πολιτεία ποὺ βαρύφταιξε καὶ νὰ τὴ βρίσουν ποὺ δὲν ὑπάρχει πιά!

»Πιστὸς σὲ σένα θ' ἀντισταθῶ στὶς ὀλέθριες συμβουλατόρισσές μου· στὸ σκεπτικισμό μου, ποὺ μὲ κάνει ν' ἀμφιβάλλω γιὰ τὴν ἀξία τοῦ λαοῦ· στὴν ἀνησυχία τοῦ πνεύματός μου, πού, ὅταν ἔχω βρεῖ τὸ ἀληθινό, μὲ κάνει νὰ τὸ γυρεύω ἀκόμα· στὰ καπρίτσια τῆς ψυχῆς μου, πού, ἀφοῦ ὁ νοῦς εἶπε τὸ λόγο του, δὲν μ' ἀφήνει νὰ κάτσω ἥσυχος. Ὢ Ἀρχηγέτις, ἰδανικὸ ποὺ ὁ μεγαλοφυὴς σαρκώνει στ' ἀριστουργήματά του, προτιμῶ νὰ εἶμαι ὁ στερνὸς στὸ σπίτι σου παρὰ ὁ πρῶτος ἀλλοῦ. Ναί, θὰ προσκολληθῶ στὸ

1) Spiritualistes. Ὁ ὅρος δὲν ἔχει ἐξελληνιστεῖ.

στυλοβάτη τοῦ ναοῦ σου· θὰ λησμονήσω ὅλες τὶς διδασκαλίες ἐξὸν ἀπὸ τὴ δική σου, θὰ γίνω στηλίτης πάνω στοὺς κίονές σου, τὸ κελλί μου θὰ τὸ φτειάσω πάνω στὸ ἐπιστύλιό σου. Πράμα πιὸ δύσκολο! γιὰ χάρη σου, θὰ γίνω ἂν τὸ μπορέσω, μισαλλόδοξος, μεροληπτικός. Δὲ θ' ἀγαπήσω παρὰ μόνο ἐσένα. Θὰ μάθω τὴ γλώσσα σου, θὰ ξεμάθω ὅλα τ' ἄλλα. Θὰ γίνω ἄδικος γιὰ ὅ,τι δὲ σ' ἀφορᾶ, θὰ γίνω ὑπηρέτης σου τοῦ ἐσχάτου ἀπὸ τοὺς γιούς σου. Τοὺς σημερινοὺς κατοίκους τῆς γῆς ποὺ ἔδωσες στὸν Ἐρεχθέα, θὰ τοὺς ἐγκωμιάσω, θὰ τοὺς παινέσω. Θὰ προσπαθήσω ν' ἀγαπήσω ὡς καὶ τὰ ἐλαττώματά τους· θὰ πειστῶ, ὦ Ἱππηλάτις, ὅτι κατάγονται ἀπὸ τοὺς καβαλάρηδες ποὺ γιορτάζουν ἐκεῖ ἀπάνω, στὸ μάρμαρο τῆς ζωφόρου σου, τὴν αἰώνια γιορτή τους. Θὰ ξεριζώσω ἀπὸ τὴν καρδιά μου κάθε ἴνα ποὺ δὲν εἶναι νοῦς καὶ καθάρια τέχνη. Θὰ πάψω ν' ἀγαπῶ τὶς ἀρρώστιες μου, νὰ βρίσκω εὐχαρίστηση στὸν πυρετό μου. Στήριξε τὴ σταθερὴ βούλησή μου, ὦ Σώτειρα βοήθησέ με, ὦ ἐσὺ ποὺ σώζεις!

»Πόσες δυσκολίες, ἀλήθεια, προβλέπω! πόσες συνήθειες τοῦ πνεύματος θ' ἀναγκασθῶ ν' ἀλλάξω! πόσες χαριτωμένες ἀναμνήσεις θὰ χρειαστεῖ νὰ ξεριζώσω ἀπὸ τὴν καρδιά μου! Θὰ δοκιμάσω, ἀλλὰ δὲν εἶμαι σίγουρος γιὰ τὸν ἑαυτό μου. Ἀργὰ σὲ γνώρισα, τέλεια ὀμορφιά. Θάχω πισωγυρίσματα, ἀδυναμίες. Μιὰ φιλοσοφία, διαστρεμμένη δίχως ἄλλο, μὲ ἔκανε νὰ πιστέψω, ὅτι τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό, ἡ ἡδονὴ καὶ ὁ πόνος, τὸ ὄμορφο καὶ τὸ ἄσκημο, ἡ φρόνηση καὶ ἡ τρέλλα σμίγουν ἀνάμεσά τους καὶ παίρνουν θωριὲς δυσκολοξάνοιχτες σὰν τὶς ἀποχρώσεις τοῦ λαιμοῦ τοῦ περιστεριοῦ. Ἂν τὸ πιστέψουμε αὐτό, τὸ νὰ μὴν ἀγαπᾶς τίποτε, τὸ νὰ μὴ μισεῖς τίποτε ἀπολύτως, γίνεται σοφία. Ἂν μιὰ κοινωνία, ἂν μιὰ φιλοσοφία, ἂν μιὰ θρησκεία κάτεχε τὴν ἀπόλυτη ἀλήθεια, ἡ κοινωνία αὐτή, ἡ φιλοσοφία αὐτή, ἡ θρησκεία αὐτὴ θὰ εἶχε νικήσει τὶς ἄλλες καὶ θὰ ζοῦσε μόνη τούτη τὴ στιγμή. Ὅλοι ἐκεῖνοι, πού, ἴσαμε σήμερα, πίστεψαν ὅτι εἶχαν δίκιο, τὸ βλέπουμε καθαρὰ ὅτι γελάστηκαν. Μποροῦμε, ἂν δὲν ἔχουμε μιὰ τρελλὴ ἔπαρση, νὰ πιστέψουμε ὅτι τὸ μέλλον δὲ θὰ μᾶς κρίνει ὅπως κρίνουμε τὸ παρελθόν; Νὰ τί βλαστημίες μοῦ ὑποβάλλει τὸ πνεῦμα μου τὸ βαθιὰ χαλασμένο. Μιὰ λογοτεχνία, ποὺ θὰ εἶταν, ὅπως εἶναι ἡ δική σου, πέρα πέρα ὑγιερή, δὲ θὰ προκαλοῦσε πιὰ σήμερα παρὰ μόνο πλήξη.

»Χαμογελᾶς γιὰ τὴν ἀφέλειά μου. Ναί, πλήξη... Εἴμαστε χαλασμένοι: τί νὰ γίνει; Θὰ πάω πιὸ πέρα, ὀρθόδοξη θεά, θὰ σοῦ πῶ τὴν ἐνδόμυχη διαφθορὰ τῆς καρδιᾶς μου. Λογικὴ καὶ εὐθυκρισία δὲν ἀρκοῦν. Ὑπάρχει ποίηση στὸν παγωμένο Στρυμόνα καὶ στὴ μέθη τοῦ Θρακιώτη. Θαρθοῦν αἰῶνες ὅπου οἱ ὀπαδοί σου θὰ περνοῦν γιὰ ὀπαδοὶ τῆς πλήξης. Ὁ κόσμος εἶναι πιὸ μεγάλος ἀπὸ ὅσο πιστεύεις. Ἂν εἶχες δεῖ τὰ χιόνια τοῦ πόλου καὶ τὰ μυστήρια τοῦ ἀνταρκτικοῦ οὐρανοῦ, τὸ μέτωπό σου, ὦ θεὰ πάντα γαλήνια, δὲ θὰ εἶταν τόσο ἥρεμο, τὸ κεφάλι σου, πλατύτερο, θ' ἀγκάλιαζε λογῆς ὀμορφιές.

»Εἶσαι ἀληθινή, ἄμωμη, τέλεια, τὸ μάρμαρό σου δὲν ἔχει κηλίδα ἀλλὰ ὁ ναὸς τῆς Ἁγιασοφιᾶς, ποὺ εἶναι στὸ Βυζάντιο, προξενεῖ κ' ἐκεῖνος μιὰ θεϊκὴ ἐντύπωση μὲ τὰ τοῦβλα καὶ τοὺς σουβάδες του. Εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ οὐρανίου θόλου. Θὰ σωριαστεῖ· ἀλλ' ἂν ὁ σηκὸς εἶταν τόσο πλατὺς

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Δὲ φημίζεται ἡ ἐποχή μας γιὰ τὶς καλλιτεχνικές της ἐξάρσεις. Ὑπάρχουν βέβαια οἱ ἀπολογητές της, ποὺ θὰ μᾶς ποῦν ἐπίμονα, ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἡ βασανισμένη περνάει ἀναγκαστικὰ καὶ φυσιολογικὰ μιὰ κρίση, ἀναζητώντας νέες μορφὲς ἐκδήλωσης, σὲ μιὰν ὥρα ποὺ οἱ παλιὲς συντρίφτηκαν κάτω ἀπὸ τὸ σάλο τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων. Ὅμως, ὅση καλὴ διάθεση κι' ἂν ἔχουμε νὰ συμφωνήσουμε μαζύ τους, δὲν μποροῦμε νὰ μὴν ἐκφράσουμε τὴν ἀνήσυχη σκέψη, πῶς ἀντιμετωπίζουμε ὄχι ἁπλᾶ μιὰ ἀσχημάτιστην ἐπιφάνεια, μὰ μιὰ τραγικὴ ἔλλειψη βάθους. Καὶ μάλιστα σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ ὁ Ἐσταυρωμένος Ἄνθρωπος θἄχε ν' ἀνασύρει ἀπ' τὸ ἀπύθμενο βάθος τῶν παθῶν του τὴν οὐσία τῆς ὕπαρξής του.

Τὸ θέμα μας εἰδικὰ εἶναι ὁ Κινηματογράφος. Καὶ δίκαια τὸ ξεχωρίζουμε σὰν ἀντιπροσωπευτικὸ τῆς ἐποχῆς, ἀφοῦ ἡ ἕβδομη τέχνη τόσο πλατειὰ ἔχει γίνει κτῆμα τοῦ μεγάλου κοινοῦ καὶ τόσο πολὺ ἔχει συνδεθῆ μὲ τὴ ζωή μας. Ἀντιμετωπίζουμε λοιπὸν κι' ἐδῶ μιὰ κατάρρευση: τὴν κατάρρευση τοῦ κινηματογράφου σὰν «τέχνης». Ὅσοι πίστεψαν σ' αὐτήν, φεύγουνε σὰν ἀποδιωγμένα πουλιὰ πρὸς ἄλλους ὁρίζοντες. Ἡ ποιότητα τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς πάει ἀπ' τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Ἐκεῖ ποὺ στηρίχτηκαν τόσες ἐλπίδες γιὰ «περιεχόμενο καὶ οὐσία» ἦρθαν τώρα τὰ «σινεμασκὸπ» καὶ τὰ «τριδιάστατα» σὰ μεγαλοστόλιστοι νεκροθάφτες· ἦρθε ἡ τεχνικὴ τελειοποίηση (ποὺ σὰν ἐπικουρικὸ στοιχεῖο θἆταν καλή), ἦρθε γιὰ νὰ κρύψει ἀπ' τὰ μάτιά μας τὴν ἔλλειψη ὁποιασδήποτε οὐσίας. Ὅπως συμβαίνει πάντα σὲ ὧρες παρακμῆς. Στὸ πνεῦμα ποὺ ξεψυχάει, ὁ δωρικὸς ρυθμὸς εἶναι ἀταίριαστος. Χρειάζονται βελοῦδα καὶ στολίδια καὶ χρώματα, γιὰ νὰ κάμουν ἀνώδυνο τὸ ξεψύχισμα.

Ὅμως ἐδῶ δὲ θὰ ἑνώσουμε τὴ φωνή μας μ' ὅσους ρίχνουν τὸ ἀνάθεμα στὸν κινηματογράφο. Δὲ θὰ τὸν κατηγορήσουμε μαζί τους, πῶς συνθηκολόγησε μὲ τοὺς ἐμπόρους καὶ πῶς ἔγινε ὁ μαστρωπὸς τῆς σύγχρονης κοινωνίας. Μά, στὴν προσπάθεια νὰ βροῦμε τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ, θὰ τονίσουμε ὅτι ὁ κινηματογράφος ἔχει ἀπ' τὴ φύση του μιὰν ἰδιορρυθμία, δίνει ἐκλεχτὰ ἔργα ΜΟΝΟΝ ΟΤΑΝ ΤΟΥ ΤΑ ΖΗΤΟΥΝ. Δὲν εἶναι ὁ μοναχικὸς δημιουργός, ποὺ θὰ προτιμήσει νὰ πεθάνει στὴν ψάθα, παρὰ νὰ νοθέψει τὰ ἔργα του γιὰ ν' «ἀρέσουν». Εἶναι ἑταιρεία, κεφάλαια, ἐπιχείρηση—κανεὶς στὸ σημεῖο αὐτὸ δὲ μπορεῖ ν' ἀλλάξει τὴ φύση τῶν πραγμάτων. Ὅταν τοῦ ζητοῦν, κάνει τέχνη. Ὅμως σήμερα ΔΕΝ ΤΟΥ ΤΟ ΖΗΤΟΥΝ ΠΙΑ. Ὁ σύγχρονος κινηματογράφος (ὁ παρδαλὸς κι' ὁ ἀνούσιος) δὲ γέννησε τὴν ἐποχή μας· γεννήθηκε ἀπ' αὐτήν. Καὶ θἄμαστε ἀφελεῖς, νὰ τοῦ ζητᾶμε νὰ τὴν ἀλλάξει.

Ὅταν κρίνουμε τὰ στοιχεῖα μιᾶς ἐποχῆς, δὲ θὰ πάρουμε γιὰ μέτρο τοὺς λίγους ἴσως διαλεχτοὺς (ποιὸς θὰ τὸ κρίνει;) ποὺ δὲν εἶναι πάντως παρὰ οἱ αἱρετικοὶ τῆς ἐποχῆς. Θὰ πάρουμε τὸ μεγάλο κοινό, ἰδίως ὅταν μιλᾶμε γιὰ τὸν κινηματογράφο. Καὶ τὸ κοινὸ αὐτὸ σήμερα τὸ διακατέχει μιὰ ἠθικὴ κόπωση κι' ἕνας σπασμός. Δὲ θέλει νὰ σκεφτεῖ· δὲ θέλει νὰ προσπαθήσει. Θέλει νὰ ξεχάσει· ἀκόμη θέλει νὰ ξεσπάσει παραληρῶντας. Κι' ὁ κινηματογράφος τοῦ προσφέρεται: ἄκακος, ὅπως ὅλα τὰ ἀκούσια ὄργανα τοῦ κακοῦ. Κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθῆκες, οἱ σκοτεινὲς αἴθουσες προβολῆς μποροῦσε νἆταν ναοὶ τῆς τέχνης. Δὲ φταίει λοιπὸν ὁ κινηματογράφος—ἂς μὴ ρίχνουμε τὰ βάρη σ' αὐτόν· ἂς μὴ τὸν κρίνουμε παρὰ σὰ μιὰν ἐκδήλωση τῆς γενικῆς κατάπτωσης. Κι' ἀντὶ νὰ θρηνοῦμε τὸ κατάντημά ΤΟΥ, ἂς θρηνήσουμε τὸ κατάντημά ΜΑΣ.

Ν. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

ὥστε νὰ χωρεῖ πλῆθος ὁλάκερο, θὰ σωριάζονταν κ' ἐκεῖνος.

»Ἕνας ἀπέραντος ποταμὸς λησμονιᾶς μᾶς κυλᾶ πρὸς ἕνα δίχως ὄνομα βάραθρο. Ὦ ἄβυσσος εἶσαι ὁ μόνος Θεός. Τὰ δάκρυα ὅλων τῶν λαῶν εἶναι ἀληθινὰ δάκρυα· τὰ ὄνειρα ὅλων τῶν σοφῶν κλείνουν μέσα τους ἕνα μέρος ἀλήθειας. Σύμβολο καὶ ὄνειρο εἶναι ὅλα ἐδῶ κάτω. Οἱ θεοὶ περνοῦν ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ δὲν θὰ εἶταν καλὸ νὰ εἶναι αἰώνιοι. Ἡ πίστη ποὺ εἶχε κανεὶς μιὰ φορὰ δὲν πρέπει νὰ γίνεται ποτὲ ἁλυσίδα. Δὲν τῆς χρεωστοῦμε πιὰ τίποτε ὅταν μιὰ τὴν τυλίξουμε προσεκτικὰ στὸ πορφυρένιο σάβανο ὅπου κοιμοῦνται οἱ πεθαμένοι θεοί».

Μετάφρασι: ΚΛ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΤΟ ΘΕΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΑ

ἡ θεὰ τῆς γεωργίας

Ἡ θερμοτέρα τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους· ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς συγκομιδῆς τῶν σιτηρῶν.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Παυσανίου τὸ θέρος ὑπεδηλοῦτο—ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἔαρος—δι' ἑνὸς τῶν δύο ὑπαρχόντων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγαλμάτων τῶν «Ὡρῶν» τοῦ ἔτους. Ὅταν ἀργότερον αἱ Ὧραι τῶν ἀρχαίων ἔγιναν τρεῖς, ἐτάχθη τοῦτο τελευταῖον, εἰς δὲ τὸ ἀνάγλυφον τοῦ βωμοῦ τῶν δώδεκα Θεῶν, τὸ θέρος εἰκονίζεται ὡς εὔμορφος παρθένος, φέρουσα εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα στάχυν καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς συγκρατοῦσα τὸ ἔνδυμά της.

Ἡ ἔναρξις τοῦ θέρους, διὰ τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον καὶ κατὰ τὸ 1957, θὰ γίνῃ εἰς 16 ὥρ 21 λ. τῆς 21 Ἰουνίου, θὰ διαρκέσῃ δὲ 93 ἡμ. 15 ὥρ. 5 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον ἔναρξις τοῦ θέρους θὰ εἶναι ἡ 2 ὥρ. 49 λ. τῆς 22 Δεκεμβρίου καὶ διάρκεια αὐτοῦ 89 ἡμ. 0 ὥρ. 17 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον, αἱ ἐποχαὶ ἐξεταζόμεναι κλιματολογικῶς εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς τοῦ Βορείου· δι' αὐτὸ ἡ ἔναρξις τοῦ θέρους εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον συμπίπτει μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ Βόρειον.

Ἂν καὶ ἡ ἀπόστασις τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου κατὰ τὸ θέρος εἶναι μεγαλυτέρα ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐν τούτοις εἶναι ἡ μέση θερμοκρασία κατ' αὐτὸ μεγαλυτέρα, λόγῳ τῆς καθέτου προσπτώσεως τῶν ἀκτίνων. Μετεωρολογικῶς, εἰς τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον, τὸ θέρος ἀποτελοῦν οἱ μῆνες Ἰούνιος, Ἰούλιος, Αὔγουστος.

Ἡ μέση θερμοκρασία Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον 1956 ἦτο ἀντιστοίχως 38° C καὶ 29° C, τὸ δὲ ὁλικὸν ὕψος βροχῆς καὶ διὰ τοὺς δύο μῆνας μηδέν.

Ἡ διάρκεια τῆς πολιτικῆς ἡμέρας θὰ εἶναι κατὰ τὸ 1957, τὴν

21 Ἰουνίου	:	17 ὥρ. 36 λ.
21 Ἰουλίου	:	16 ὥρ. 53 λ.
21 Αὐγούστου	:	15 ὥρ. 14 λ.

Τὰ ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον τοῦ θέρους χρυσίζοντα στάχυα, οἱ πυρακτούμενοι βράχοι, τὰ λάμποντα ὕδατα δὲν ἄφησαν ἀσυγκινήτους τοὺς τόσους ὑμνητὰς τῆς δημιουργίας. Ἰταλοὶ καὶ Φλαμανδοὶ κυρίως ζωγράφοι ἐξέφρασαν δι' ὑπερόχων ἔργων τὴν φλεγομένην γοητείαν τοῦ θέρους.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

ΑΠ' ΤΗ «ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ»

Λόγος ἕβδομος

Πρωί, καὶ λιοπερίχυτη καὶ λιόκαλ' εἶναι ἡ μέρα,
κ' ἡ 'Αθήνα ζαφειρόπετρα στῆς γῆς τὸ δαχτυλίδι.
Τὸ φῶς παντοῦ, κι ὅλο τὸ φῶς, κι ὅλα τὸ φῶς τὰ δείχνει
καὶ στρογγυλὰ καὶ σταλωμένα, κοίτα, δὲν ἀφήνει
τίποτε θαμποχάραγο, νὰ μὴν το ξεδιαλύνει
ὄνειρο ἂν εἶναι, ἢ κι ἂν ἀχνός, ἢ ἂν εἶναι κρουστὸ κάτι.
Περήφανα καὶ ταπεινά, κι ὅλα φαντάζουν ἴδια.
Καὶ τῆς Πεντέλης ἡ κορφὴ καὶ τ' ἀχαμνὸ σπερδούκλι,
κι ὁ λαμπρομέτωπος ναὸς καὶ μιὰ χλωμὴ ἀνεμώνη
τὰ πάντα, ὅμοια βαραίνουνε στὴ ζυγαριὰ τῆς πλάσης.
Κι ὅλα σιμὰ τὰ φέρνεις, φῶς, κι ὅλα τὸ φῶς τὰ δείχνει
μὲ μοίρα σὰν ξεχωριστὴ ...

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

ΘΕΡΟΣ

Στὰ χέρια τὰ δρεπάνια ὅλοι γραμμή,
γυρνᾶν μὲ τὰ τραγούδια τους οἱ ἀργάτες,
κι ἀκολουθᾶνε οἱ ροδαλὲς κι ἀφράτες
κοπέλες μὲ τ' ἀντρίκιο τους κορμί.

Καὶ τραγουδᾶν τὸν ἥλιο, τὴ στιγμή,
ποὺ οἱ κάμποι οἱ χρυσοπράσινοι κ' οἱ στράτες
ἀπὸ εὐλογία κι ἀπὸ χαρὰ γιομάτες
κάμνουν τὸ κάθε πλάσμα νὰ ἠρεμεῖ.

Καὶ βλέπω θεριστάδες νὰ διαβαίνουν
καβάλα, καὶ βγαλμένα τὰ ψαθιά·
καὶ βλέπω θημωνιὲς π' ὅλο πληθαίνουν,

κι ἀπάνου ἀπὸ τὰ στάχια τὰ μεστὰ
πετάει πουλί, τσιμπάει τὸ χελιδόνι,
κι ὁ ἥλιος τὴν παράτα στεφανώνει.

Σ. ΜΟΡΦΗΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΣΗΜΑΝΕ...

Τὸ καλοκαῖρι ἐσήμανε κοντὰ τὸν ἐρχομό,
νὰ λάμπει ὁ ἥλιος στὶς κορφὲς καὶ στὴν καρδιὰ ἡ ἀγάπη,
νὰ λάμπει τὸ χαμόγελο στὰ χείλη σου πυρὸ
καὶ σὰν τὸ ροδοπέταλο νάναι μεστὴ ἡ θωριά σου.
'Αγάπη, πόσο εἶσαι παλιὰ καὶ πάντα ξανανθεῖς
μὲ τὰ καινούρια φύλλα σου μὲ τὰ χνουδάτα σου ἄνθια·
τὸ καλοκαίρι ἐσήμανε κ' ἐσὺ κρυφογελᾶς—
ὅσες καρδιές, τόσα πλατιὰ περβόλια θ' ἁπλωθοῦνε.
Καὶ θ' ἁπλωθοῦνε στὸ πυρὸ μεθύσι τῶν ἀνθῶν,
στὸ γέλιο ποὺ βλαστάνει ἁπλὸ στῆς κορασιᾶς τὰ χείλη ...
῏Ω ἀγάπη, ἔλα νὰ σπείρουμε τὸν ἔρωτα στὴ γῆ—
τὸ καλοκαίρι ἐσήμανε—, νὰ δέσουνε οἱ καρποί του.

Α. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ(*)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

«Παρασκευασθῆτε ἐγκαίρως διὰ τὰς ἐξετάσεις σας. Μελετᾶτε συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ 'Ακαδημαϊκοῦ ἔτους. Μὴ περιμένετε νὰ ἑτοιμασθῆτε τὴν τελευταίαν στιγμήν. Πλανᾶσθε οἰκτρῶς, ἐὰν νομίζετε ὅτι ἡ ἐν σπουδῇ μελέτη θὰ ἀποδώσῃ καρπούς. Πρὸς τί νὰ ἐξαπατᾶτε τὸν ἑαυτόν σας: Τί οὐσιαστικὰ ἔχετε νὰ κερδίσετε, ἐὰν ἐξαπατήσετε τὸν ἐξεταστήν σας;

Μὴ σπαταλᾶτε τὸν χρόνον σας. Εἶναι πολύτιμος καὶ δὲν ἐπανευρίσκεται. Ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ὑπενθυμίζῃ πάντοτε τὴν σπατάλην τοῦ χρόνου. Ἐκδικεῖται σκληρῶς. 'Αντιθέτως, ἡ νεότης σας πρέπει νὰ εἶναι γόνιμος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας, ἡ ὁποία δυστυχῶς θὰ εἶναι δύσκολος, λόγῳ τῶν γενικωτέρων συνθηκῶν τοῦ τόπου. Μὴ πλανᾶσθε καὶ μὴ αὐταπατᾶσθε. Ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ἀποδείξῃ, ὅτι χρειάζεσθε πολλὰς γνώσεις καὶ πλήρη ἐξάσκησιν τοῦ πνεύματός σας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν σκέψιν.

Ἡ ἐπιπολαία γνῶσις δὲν ἀποτελεῖ στοιχεῖον ἐπιτυχίας. Σᾶς ἐγγυώμεθα τὸ ἀπόλυτον τῆς ἀληθείας ταύτης, διότι ζῶμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν σκληρὰν πραγματικότητα, ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἡ ποικίλη πεῖρα μας νὰ εἶναι πηγὴ πολύτιμος διὰ τοὺς σπουδαστάς μας. Στηρίξατε ἐπὶ τῆς συστηματικῆς καὶ θετικῆς μορφώσεώς σας καὶ ἐπὶ τοῦ ἤθους σας τὴν ἐπιτυχίαν σας. Ἀκούσατε τὰς συμβουλάς μας, διότι προέρχονται ὄχι μόνον ἀπὸ γνῶσιν ἀλλὰ καὶ ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς σπουδαστάς μας, ποὺ εἶναι ὅλοι παιδιά μας.

Προσέλθετε ἐγκαίρως εἰς τὰς ἐξετάσεις σας. Ἡ βραδύτης ἀποδεικνύει ἀκαταστασίαν καὶ ἀμέλειαν. Οἱ βραδύνοντες ἀποκλείονται τῶν ἐξετάσεων καὶ μηδενίζονται. Σχολὴ σημαίνει ὀργάνωσις, τάξις, σημαίνει τὸ Ἵδρυμα τὸ ὁποῖον Καθηγηταὶ καὶ σπουδασταὶ πρέπει πρῶτοι νὰ σέβωνται. Σκεφθῆτε πόσον μία ἁπλῆ βραδύτης δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ μέλλον σας. Οὐδεμία δικαιολογία ὑπάρχει. Ἄλλωστε, ὁ Κανονισμὸς τῶν 'Εξετάσεων ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὴν κατ' ἰδίαν ἐξέτασιν. Οὐδείς, οὔτε ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς οὔτε ἄλλος τις, ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταγενεστέραν ἐξέτασιν. Μὴν ἀπασχολῆτε οὐδένα μὲ σχετικὰ διαβήματα. Ἁπλῶς τὸν ταλαιπωρεῖτε ἀσκόπως, χωρὶς τίποτε νὰ δυνηθῆτε νὰ ἐπιτύχετε.

Προσέλθετε εἰς τὴν ἐξέτασιν μὲ ἠρεμίαν καὶ θάρρος. Μὴ καταλαμβάνεσθε ἀπὸ ἐκνευρισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ σᾶς παρεμποδίσῃ νὰ ἐκθέσετε καλῶς τὰς γνώσεις σας καὶ τὰς ἀπόψεις σας. Ὁ ἐκνευρισμός σας εἶναι φυσικὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἐξεταζομένους, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν ἐξεταστήν σας. Μὴ λησμονῆτε ὅτι καὶ αὐτὸς εἶναι ἄνθρωπος, κοπιάζων ἀφαντάστως πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Νὰ εἶσθε βέβαιοι

(*) 'Απὸ τὸν «'Οδηγὸν Σπουδῶν» τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ὅτι ὁ ἐξεταστὴς εἶναι φίλος σας ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ ἓν καθῆκον εὐχάριστον ὅταν ὁ ἐξεταζόμενος ἐμφανίζεται κατηρτισμένος, καὶ ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον, ὅταν ὁ σπουδαστὴς εἶναι ἀμελέτητος. Ὁ ἐξεταστὴς εὔχεται πάντοτε νὰ ἐπιτύχετε. Πρέπει, ὅμως, νὰ τὸ θέλετε καὶ σεῖς. Μόνον ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία σας.

Μὴ ἀποστηθίζετε τὰ κείμενα τῶν Καθηγητῶν σας, ἀλλὰ κατανοεῖτε τὸ περιεχόμενόν των. Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν φρασεολογίαν καὶ τὰς προσωπικὰς ἀπόψεις τῶν Καθηγητῶν· τοῦτο, ὅμως, δὲν σημαίνει ἀσυδοσίαν καὶ ἀναρχίαν σκέψεως καὶ διατυπώσεως. Μὴ ταλαιπωρῆσθε μὲ τὰς ὑποσημειώσεις τῶν βιβλίων μας. Ἔχουν τὴν ἀξίαν των καὶ τὴν χρησιμότητά των, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀντικείμενον ἐξετάσεως.

Ἀπαντᾶτε εἰς τὸ τιθέμενον θέμα ἐξετάσεως σαφῶς, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ ζητήματος, καὶ μεθοδικῶς, διότι ἀποδεικνύει τὴν ὀρθὴν σκέψιν σας καὶ τὴν καλὴν σύνταξιν. Ἡ ἀπάντησίς σας πρέπει νὰ εἶναι καὶ συγκεκριμένη καὶ περιωρισμένη εἰς τὸ θέμα. Ἀπαγορεύονται αἱ περιττολογίαι, αἱ γενικότητες καὶ ἡ ἐπέκτασις εἰς ἄλλο θέμα, διότι τοῦτο ἀποδεικνύει ἔλλειψιν συγκεντρώσεως, ἀνοργάνωτον σκέψιν ἢ προσπάθειαν παραπλανήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐξεταζομένου. Ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τοῦ ἐξεταζομένου εἰς τὴν ὀρθογραφίαν καὶ τὴν διάταξιν, ὡς καὶ εἰς τὸ εὐανάγνωστον. Ὁ ἐξεταστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλαττώσῃ τὸν βαθμὸν καί, ἀκόμη, νὰ ἀπορρίψῃ τὸν ἐξεταζόμενον. Χρέος μας εἶναι νὰ παταχθῇ ἡ γλωσσικὴ ἀναρχία, ἡ ὁποία τόσον ἔχει βλάψει τὸ ἔθνος. Εἶσθε, πάντως, ἐλεύθεροι νὰ διατυπώνετε τὰς σκέψεις σας εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ τὴν καθαρεύουσαν, τηροῦντες βεβαίως τοὺς γλωσσικοὺς κανόνας ἑκάστης ἐξ αὐτῶν.

Πρὶν ἐρωτηθῆτε, εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν, μὴ ἀπαντᾶτε σεῖς ἐφόσον ἄλλος ἐξετάζεται. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὄχι μόνον ἔλλειψιν ἀνατροφῆς, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψιν ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν συνάδελφόν σας. Εἶναι, κατ' οὐσίαν, ἡ πρᾶξις σας προπέτεια μετὰ κακότητος. Τοῦτο δὲν σᾶς τιμᾷ, διαθέτει δὲ δυσμενῶς τὸν ἐξεταστήν σας.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι, ἐὰν θέλετε νὰ ἐπιτύχητε ἐλάττωσιν τῶν διδάκτρων σας, πρέπει ὁ βαθμὸς τῆς ἐπιτυχίας σας νὰ εἶναι τουλάχιστον 6,5. Ἡ Σχολὴ εἶναι ὀρθὸν νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἀπόρους, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ εἶναι καλοὶ σπουδασταί. Ὁ κακὸς σπουδαστὴς πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἀλλοῦ πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ τὴν διάθεσιν τοῦ χρόνου του. Εἶναι κρῖμα νὰ σπαταλᾷ τις τὰς δυνάμεις του, ἐνῷ ἀλλοῦ δύναται νὰ τὰς διαθέσῃ ἐπωφελέστερον δι' ἑαυτὸν καὶ τὴν Κοινωνίαν. Ἡ Σχολὴ εἶναι Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα καὶ ὄχι φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

Ὅσοι ἐπιτύχουν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις βαθμὸν τουλάχιστον 8 ἀπαλλάσσονται κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν διδάκτρων, ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶναι ἄποροι ἢ ὄχι, ὅσοι δὲ ἐπιτύχουν βαθμὸν ἄνω τοῦ 9,5 ἀπαλλάσσονται ἐξ ὁλοκλήρου τῶν διδάκτρων καὶ τυγχάνουν εἰδικῶν καὶ ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

ΣΤ' μὴν — Ἡμέραι 30 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 15. Πανσέληνος τὴν 14ην.

Μὴν ἐξετάσεων. Οἱ ἐξετασταὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ὑπῆρξαν καὶ αὐτοὶ κάποτε ἐξεταζόμενοι.

Ὁ Ἰούνιος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Σκιροφοριών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Ἀλυθτσατσῆς, Ριναστής, Ὀρνιαστής, Κερασινός, Κερασάρης, Ἁγιαννίτης.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Ἀπὸ τὸ θέρος ὡς τὶς ἐληὲς δὲν ἀπολείπουν οἱ δουλειές — Ἀπ' τῆς ἀρχῆς τοῦ θεριστῆ τοῦ δρεπανιοῦ μας ἡ γιορτὴ — Θέλεις θέριζε καὶ δένε, θέλεις δένε καὶ κουβάλα.

Εἰκὼν τοῦ Πειραιῶς τοῦ περασμένου αἰῶνος

Τόσο γλυκὰ δὲ χάραξε ποτὲ γιὰ μένα ἡ μέρα
Φέγγει ἁπαλὰ ὁ Σαρωνικὸς καὶ τὸ λιμάνι πέρα
Χαμόγελο ἡ Αἴγινα, τραγοῦδι ἡ Σαλαμίνα . . .

(Λάμπρου Πορφύρα: Ἀπὸ τὶς «Φωνὲς τῆς Θάλασσας»)

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπὸ ΚΛΑΥΔΙΟΥ Β. ΜΠΑΝΤΑΛΟΥΚΑ

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις δεδομένης χώρας, ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰς οἰκονομικὰς αὐτῆς μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς σχέσεις, συνισταμένας εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὴν εἰσροὴν καὶ ἐκροὴν χρηματικῶν καὶ πιστωτικῶν ἀξιῶν. Αἱ σχέσεις αὗται ἀπεικονίζονται λογιστικῶς εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, ἐνῷ αἱ πρῶται ἐξ αὐτῶν, τῆς ἀνταλλαγῆς ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, εἰς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μόνον σταθερὸν ἐνεργητικὸν στοιχεῖον οἱουδήποτε ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Μακροχρονίως, καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν, ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον εἶναι πολὺ περιωρισμένη. Μόλις κατὰ μέσον ὅρον αἱ εἰσαγωγαί της ἀνέρχονται εἰς 0,54 ο)ο καὶ αἱ ἐξαγωγαί της εἰς 0,40 ο)ο τῆς ἀξίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου. Ἡ διαφορὰ τῶν δύο ποσοστῶν εἶναι ἐνδεικτικὴ τῆς κατὰ μέσον ὅρον 45 ο)ο ἐτησίας τοιαύτης μεταξὺ εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν μας, καλυπτούσης περὶ τὰ 120 ἑκατομμύρια δολ.

Αἱ τόσον περιωρισμέναι ἐξαγωγαί μας εἶναι συνάμα ἀσταθεῖς, ὑποκείμεναι εἰς ἐπιδράσεις, ἐφ' ὧν ἐλαχίστην μέχρι τοῦδε ἐπιρροὴν ἀσκεῖ ἡ κρατικὴ οἰκονομικὴ πολιτική. Ὡς γνωστόν, αἱ ἐξαγωγαί μας συνίστανται κατὰ 85 ο)ο περίπου ἐξ ἀγαθῶν, προνομιούχου μὲν ποιότητος ἀνωτερότητος ἔναντι τῶν λοιπῶν χωρῶν, ἀλλ' οὐχὶ βασικῶν εἰδῶν διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν παραγωγήν. Ταῦτα, ἀποτελούμενα κατὰ 65 ο)ο ἐκ τοῦ καπνοῦ πρωτίστως, δευτερευόντως δὲ ἐκ τῆς σταφίδος, εἶναι προϊόντα ἡμιευγενῆ, ἤτοι μὴ εὐρείας καὶ ἐπιτακτικῆς λαϊκῆς καταναλώσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ζήτησίς των, ὡς καὶ αἱ τιμαί των, εἶναι λίαν ἐλαστικαὶ καὶ κυμαινόμεναι εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν.

Ἐπὶ πλέον, ἐλλείπει ἀπὸ τὰ προϊόντα μας ταῦτα ἡ δέουσα κατεργασία, τυποποίησις καὶ συσκευασία, ὡς καὶ ἡ ὠργανωμένη αὐτῶν ἐμφάνισις καὶ διαφήμισις εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Αἱ ὀργανικαὶ ἐξ ἄλλου ἀδυναμίαι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, συντελοῦν εἰς τὴν κατὰ κανόνα προσφοράν των εἰς ὑψηλοτέρας τιμὰς ἔναντι τῶν διεθνῶν τοιούτων. Αἱ ἑκάστοτε ὑποτιμήσεις τῆς δραχμῆς, δημιουργοῦν μόνον τεχνητὰς καὶ προσωρινὰς πτώσεις τῶν εἰς συνάλλαγμα τιμῶν τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων μας καὶ συνεπῶς βραχυχρόνιον μόνον αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν, μέχρις ἐπανόδου εἰς ἰσορροπίαν τῶν διεθνῶν ἀγοραστικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τῆς συνεπείᾳ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως προωθήσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἐπιτυγχανομένη βραχυχρόνιος αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν ἀντισταθμίζεται ἐν πολλοῖς ὑπὸ τῆς ἀδήλου μεταβιβάσεως τμήματος τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος εἰς τοὺς ξένους προμηθευτάς.

Συνεπείᾳ ὅλων τῶν ἀνωτέρω λόγων, προκαλεῖται πάντοτε ἰσχυρὸς ἀνταγωνισμὸς τῶν προϊόντων μας ὑπὸ ὁμοειδῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἂν καὶ πολλάκις κατωτέρας ποιότητος. Τοιουτοτρόπως ἐπέρχεται κατὰ κανόνα σοβαρὰ κάμψις τῆς διεθνοῦς ζητήσεώς των, ἥτις μάλιστα ἐντείνεται ἐπικινδύνως εἰς περιόδους οἰκονομικῶν ἀναταραχῶν τῶν καταναλωτριῶν χωρῶν. Ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι συνήθως γενικωτέρα οἰκονομικὴ κρίσις παρ' ἡμῖν, λόγῳ τοῦ ἀποκλειστικοῦ σχεδὸν χαρακτῆρος τῶν ἐξαγωγῶν μας εἰς ἓν ἢ δύο κυρίως ἀγαθά.

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐξαγωγάς, αἱ εἰσαγωγαί μας κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι σταθεραί, συνιστάμεναι ἐκ καταναλωτικῶν ἀγαθῶν πρώτης ἰδίᾳ ἀνάγκης, μὲ σχέσιν τῶν κυριωτέρων ἐξ αὐτῶν ἀρκούντως ὑψηλὴν ἔναντι τῆς συνολικῆς καταναλώσεώς των. Π.χ., κρέας 20 ο)ο, ὄσπρια 22 ο)ο, σῖτος 38 ο)ο, διατηρημένοι ἰχθεῖς 85 ο)ο, ζάκχαρις 100 ο)ο. Ἡ ζήτησις, ὅθεν, τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν εἶναι

Ἡλ. Ἀν. 5.07', Δ. 7.39'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 152/213
Ἰουστίνου, Θεσπεσίου

1

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὸ Ἐργατικὸν Δίκαιον.

Εἶναι αἶσχος διὰ τὸν ἄνθρωπον τὸ νὰ ἐπιζητῇ τιμὰς χάριν τῶν εὐγενῶν προγόνων του, νὰ μὴ εἶναι δὲ ἄξιος αὐτῶν διὰ τῆς ἰδίας του ἀξίας.

(Ἰωάν. Χρυσόστομος)

Μόνον ἐλεύθεροι λαοὶ μένουν σταθεροὶ καὶ τίμιοι πρὸς ἕνα κοινὸν σκοπόν, καὶ προτιμοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὸ ἰδιοτελὲς συμφέρον.

(Γούδρω Οὐίλσων)

ΜΗΝΙΑΤΗΣ Ἠλίας (1669—1714). Ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία. Κατ' ἀρχὴν ὑπῆρξεν ἱεροκήρυξ καὶ ἀργότερα ἐπίσκοπος Καλαβρύτων. Μέγας Ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ.

ΜΙΛΛ Ἰωάννης Στιούαρτ (1806—1873). Ἄγγλος φιλόσοφος. Ὁ κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῆς ἐμπειριοκριτικῆς σχολῆς. Ἔγραψε «Λογικόν», «Ὠφελισμόν», κ. ἄ.

λίαν ἀνελαστική, μὴ οὔσης δυνατῆς τῆς ἀναβολῆς ἢ τῆς συμπιέσεώς της πέραν ἑνὸς κατωτάτου ὁρίου, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀνέρχεται τὸ διεθνὲς ἐπίπεδον τῶν τιμῶν.

Ὑπελογίσθη, ὅτι ἡ μὲν μέση ροπὴ πρὸς εἰσαγωγὴν εἶναι 24 ο|ο, ἡ δὲ οριακὴ 39 ο|ο. Τοὐτέστιν, ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν μας ἀντιπροσωπεύει κατὰ μέσον ὅρον τὰ 24 ο|ο καὶ κατ' ἀνώτατον ὅρον τὰ 39 ο|ο τοῦ ἐξ ἐσωτερικῶν πόρων ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος εἰς ἀγοραίας τιμάς.

Αἱ συνθῆκαι αὗται εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν τῆς χώρας προκαλοῦν μόνιμον ἐλλειμματικότητα εἰς τὸ ἐμπορικὸν μας ἰσοζύγιον, ἥτις ἔχει σοβαρὸν ἀντίκτυπον εἰς τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν μας, ἰσοσκελιζόμενον δυσχερῶς ὑπὸ τῶν ἀδήλων καὶ δηλουμένων πόρων καὶ δὴ δι' ἐξωτερικῶν δανείων καὶ ἔξωθεν βοηθείας. Οὕτω ἡ Ἑλλὰς εἶναι πάντοτε οἰκονομικῶς καὶ πολιτικῶς ὑποτελὴς εἰς ξένας Χώρας καὶ κεφαλαιούχους. Μόνον ἐνδεχομένη, ἐπὶ τῇ βάσει καλῶς μελετημένου μακροχρονίου καὶ βραχυχρονίου προγράμματος, ἀνασύνθεσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβάλουν τὴν χρονίαν ταύτην δυσμενῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Χώρας μας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (εἰς χιλ. δολλ.)

Ἔτη	Εἰσαγωγαί	Ἐξαγωγαί	Ἔλλειμμα
1937	140,072	86,000	54,072
1938	131,776	90,616	41,160
1951	398,331	101,608	296,723
1952	346,200	119,894	226,306
1953	295,755	132,422	163,333
1954	330,039	151,871	178,168
1955	382,152	182,804	199,348
1956	463,723	189,944	273,779

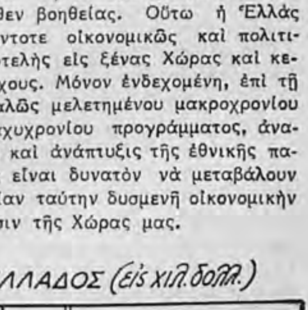

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τοῦ κ. ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εὐχαρίστως ἀπαντῶν εἰς τὴν παράκλησιν τῆς «Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ὅπως πραγματευθῶ περὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ἐν Ἑλλάδι ὀφείλω εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ σημειώσω ὅτι τὸ θέμα εἶναι τόσον εὐρὺ καὶ δὲν δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὸν μικρὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον διαθέτει Περιοδικὸν τῆς Σχολῆς. Θὰ περιορισθῶμεν συνεπῶς εἰς τὸ σύντομον τοῦτο πληροφοριακὸν σημείωμα.

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1836 ὁπότε ἱδρύθη ἡ «Ἀχαϊκὴ Ἀσφαλιστικὴ τῆς Θαλασσοπλοΐας Ἑταιρία» μὲ ἕδραν τὰς Πάτρας. Ἡ μετ' αὐτὴν ἱδρυθεῖσα κατὰ τὸ 1838 ἔφερε τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία Ἑλλάς», μὲ ἕδραν τὴν Σῦρον. Καὶ μόνον κατὰ τὸ 1841 ἱδρύθη ἡ πρώτη ἐν Ἀθήναις Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἡ «Ἐθνικὴ Τράπεζα». Παρατηρητέον ὅτι μέχρι τοῦ 1867 αἱ περισσότεραι τῶν ἱδρυθεισῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν ἦσαν Ἀσφαλιστικαί, εἶχον δὲ ἕδραν τὴν Σῦρον καὶ τὰς Πάτρας.

Τὸ σύνολον τῶν ἱδρυθεισῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνων. Ἑταιριῶν μέχρι τοῦ 1956 ἀνέρχεται εἰς 3033 ἐκ τῶν ὁποίων εὑρίσκονται ἐν ἐνεργείᾳ περὶ τὰς 1400.

Ἡ νομοθεσία εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νόμου 2190 τῆς 5 Ἰουνίου 1920 «Περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν» ὅστις τροποποιηθεὶς ἐν μέρει ἰσχύει μέχρι σήμερον. Ἡ σπουδαιοτέρα τῶν τροποποιήσεων εἶναι ἡ ἐπελθοῦσα εἰς οὐσιώδη ἄρθρα τοῦ ἀνωτέρω Νόμου 2190 διὰ τοῦ Ν. 5076 τῆς 7 Ἰουλίου 1931 «περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν καὶ Τραπεζῶν».

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἐν Ἑλλάδι διαφέρει εἰς τὴν πρᾶξιν πρὸς τὰς Ἀνων. Ἑταιρίας τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὰς ὁποίας μετέχουν καὶ πολλὰ μικρὰ κεφάλαια. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ πλεῖστον αἱ Ἀν. Ἑταιρίαι εἶχον καὶ ἔχουν χαρακτῆρα οἰκογενειακὸν συνενώνουν δὲ ὀλίγους κεφαλαιούχους. Καὶ ἕνεκα τούτου ἐλάχισται τῶν λειτουργουσῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ἡ ἵδρυσις Ἀνων. Ἑταιριῶν ἐν Ἑλλάδι—ἡ ὁποία εἰς τὰ προπολεμικὰ ἔτη ἰδίως ἐκυμαίνετο ἀπὸ 88—150 ἐτησίως—περιωρίσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Πρῶτον διότι ἴσχυσε ἐπὶ τριετίαν ὁ καταργηθεὶς θεσμὸς τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ δεύτερον διότι κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν εἰσήχθη ὁ θεσμὸς τῶν Ἑταιριῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἵδρυσις Ἀν. Ἑταιρίας μὲ κεφάλαιον κατώτερον τῶν δρχ. 1.000.000. Οὕτω αἱ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἱδρυθεῖσαι Ἀν. Ἑταιρίαι ἦσαν 33 κατὰ τὸ 1951, 37 τὸ 1952, 42 τὸ 1953, 59 τὸ 1954 καὶ 32 τὸ 1955.

Ἀπὸ ἀπόψεως φορολογικῆς ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρία ὑφίσταται δυσμενῆ φορολογίαν καίτοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνθαρρύνεται, ὡς τὸ μοναδικὸν ὄργανον τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως, καὶ προόδου τῆς χώρας.

Καὶ τέλος σημειοῦμεν ὅτι ἡ νομοθεσία περὶ Ἀνωνύμου Ἑταιρίας, θὰ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχε μελετηθῆ καὶ συγχρονισθῆ ὁπωσδήποτε.

Ἕνας ἐπιχειρηματίας καλεῖ τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ τοὺς ὑποβάλλει διάφορες ἐρωτήσεις γιὰ νὰ δῇ πῶς διαθέτει ὁ καθένας τὸν μισθό του.

— Ἐγώ, λέει ὁ ἕνας, διαθέτω τὰ 60 % γιὰ τροφή, 20 % γιὰ ἐνοίκιο, 10 % γιὰ ντύσιμο, 20 % γιὰ ψυχαγωγία καὶ 10 % γιὰ διάφορα μικροέξοδα.

— Μὰ αὐτὰ ὅλα ποὺ εἶπες κάνουν 120 %, παρετήρησε τὸ ἀφεντικό.

— Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ δρᾶμα μου !

ΙΟΥΝΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.07', Δ. 7.39'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 153/212
Τῶν 'Αγ. Πατέρων

2

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὸ 'Εργατικὸν Δίκαιον.

'Ιωάν. ιζ' 1—13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ 'Ιησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας 'Ιησοῦν Χριστόν. 'Εγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 'Εφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. Σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. 'Εγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστι καὶ τὰ σὰ ἐμὰ καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

'Η θρησκεία εἶναι ἀπαύγασμα τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως καὶ ἀποτελεῖ ἠθικὸν ἔρεισμα πάντων τῶν λαῶν καὶ κατ' ἐξοχήν, διὰ λόγους ἱστορικούς, τοῦ 'Ελληνικοῦ.

Λογοθέ ης

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Κατά τά τελευταία 20 έτη ή διερεύνησις τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων ἤρχισε νά γίνεται διά τῆς μελέτης τῶν διαφόρων μεγεθῶν τῆς οἰκονομίας ὡς: τό Ἐθνικόν Εἰσόδημα—Κατανάλωσις—Ἐπένδυσις—Ἀποταμίευσις. Τελευταίως δέ ἤρχισε νά ἐφαρμόζεται μέθοδος λογαριασμῶν διά τήν σπουδήν τῶν μεγεθῶν τούτων. Ἡ μέθοδος αὐτή ὠνομάσθη ὑπό τοῦ J. R. Hicks Κοινωνική Λογιστική ἤ Ἐθνική Λογιστική διά τῆς ὁποίας καταρτίζονται Κοινωνικοί Λογαριασμοί, κατ' ἄλλους δέ Ἐθνικοί Λογαριασμοί. Ἡ μέθοδος αὐτή ὁσημέραι ἑλκύει τό ἐνδιαφέρον τόσον τῶν Εἰδικῶν Ἐπιστημόνων, Οἰκονομολόγων — Στατιστικῶν ὅσον καί τῶν Πολιτικῶν.

Κατωτέρω ἐκθέτομεν τήν ἔννοιαν καί τό περιεχόμενον τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν ὡς εἶναι παραδεδεγμένα παρ' ἡμῖν καί εἰς τάς Χώρας αἱ ὁποῖαι ἔχουν φιλελεύθερον οἰκονομικόν σύστημα.

Ἐθνική Λογιστική εἶναι σύστημα συμφώνως πρός τό ὁποῖον καταγράφονται κατά διπλογραφικόν τρόπον αἱ εἰς τήν Οἰκονομίαν λαμβάνουσαι χώραν συναλλαγαί ἐντός δεδομένης χρονικῆς περιόδου. Τό σύστημα τοῦτο συνίσταται εἰς τήν διά λογαριασμῶν ἀπεικόνησιν τῆς διαρθρώσεως καί τῶν μεταβολῶν τῆς οἰκονομίας ἀπολογιστικῶς ἤ προϋπολογιστικῶς (Ex—Post, Ex—Ante) ἐντός δεδομένης χρονικῆς περιόδου.

Οἱ Ἐθνικοί λογαριασμοί διακρίνονται: α) Εἰς λογαριασμούς οἱ ὁποῖοι ἀνάγονται εἰς τό παρελθόν, ἀπεικονίζουν τουτέστιν τήν διαμορφωθεῖσαν οἰκονομικήν ἐξέλιξιν εἰς μίαν σειράν ἐτῶν κατά τρόπον συστηματικόν καί κατανοητόν καί β) εἰς λογαριασμούς, οἱ ὁποῖοι ἀνάγονται εἰς τό μέλλον, ἀπεικονίζουν δηλαδή τήν εἰς τό ἐγγύς ἤ τό ἀπώτερον μέλλον διαμορφωθησομένην οἰκονομικήν ἐξέλιξιν. Ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν λογαριασμῶν ὀνομάζεται «Ἐθνικός προϋπολογισμός».

Αἱ κατ' ἰδίαν οἰκονομικαί μονάδες, ἰδιωτικαί καί δημόσιαι, διά τήν παρακολούθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεώς των, ὡς καί διά τήν ἐξακρίβωσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως εἰς δεδομένην στιγμήν, ὀφείλουν νά τηροῦν λογιστικῶς, δηλ. κατά ἁπλογραφικόν ἤ διπλογραφικόν σύστημα, ἁπάσας τάς συναλλαγάς των. Ἀναλόγως δέ τοῦ σκοποῦ ἤ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς οἰκονομικῆς μονάδος καταρτίζονται καί οἱ σχετικοί λογαριασμοί, πίνακες, ἰσοζύγια, ἰσολογισμοί. Διά τήν παρακολούθησιν π.χ. τῆς πορείας καί τοῦ κόστους παραγωγῆς τηρεῖται λογαριασμός τῆς παραγωγῆς. Εἰς ἕκαστον εἶδος δέ οἰκονομικῆς μονάδος ἀντιστοιχεῖ καί διάφορον λογιστικόν σύστημα, ὡς σύστημα Βιομηχανικῆς, Τραπεζιτικῆς, Ἐμπορικῆς λογιστικῆς καί λογιστικῆς δημοσίων ὀργανισμῶν καί ἐπιχειρήσεων.

Κατά παρόμοιον τρόπον ἐφαρμόζεται καί σύστημα λογαριασμῶν πρός παρακολούθησιν τῆς πορείας τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν μεγεθῶν, τά ὁποῖα ἀποτελοῦν τό περιεχόμενον τῶν Ἐθνικῶν λογαριασμῶν.

Τά σημαντικώτερα μεγέθη, τά ὁποῖα παρακολουθοῦν οἱ Ἐθνικοί λογαριασμοί εἶναι τό Ἐγχώριον Ἐθνικόν Προϊόν καί τό Ἐθνικόν Εἰσόδημα—καθαρόν ἤ ἀκαθάριστον—εἰς τιμάς συντελεστῶν παραγωγῆς ἤ ἀγοραίας τιμάς, τό Ἀκαθάριστον Ἐθνικόν Προϊόν, ἡ Ἰδιωτική καί Δημοσία Κατανάλωσις, ἡ Ἀκαθάριστος ἤ Καθαρά Ἰδιωτική ἤ Δημοσία Ἐπένδυσις παγίου κεφαλαίου, αἱ αὐξομειώσεις τῶν ἀποθεμάτων, ἡ Ἰδιωτική ἤ Δημοσία ἀποταμίευσις κ.λ.π.

Οἱ Ἐθνικοί Λογαριασμοί χρησιμοποιοῦνται ὑπό τῶν συγχρόνων Κυβερνήσεων κυρίως διά τόν προγραμματισμόν τῆς Οἰκονομίας (Η.Π.Α., Ἀγγλία, Σκανδιναυϊκαί Χῶραι, Ὁλλανδία, Ἰταλία, Δυτ. Γερμανία κ.λ.π.).

ΣΤΥΛ. ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Καθαρόν ἐγχώριον προϊόν καί ἐθνικόν εἰσόδημα
(ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς σταθεράς τιμάς 1951)

ΚΛΑΔΟΙ	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1955
Γεωργία	7.398	8.837	8.070	10.729	10.123	10.363	28,5 %
Κτηνοτροφία	1.383	1.208	1 648	1.796	1.988	2.220	6,1 »
Δάση—Ἁλιεία	606	564	591	601	672	739	2,1 »
Μεταλλεῖα — Ὀρυχεῖα — Λατομεῖα — Ἁλυκαί	185	233	270	330	405	440	1,2 »
Μεταποίησις	5.569	5.818	5.689	6 464	7.093	7.654	21,1 »
Ἐπιχ. Κοινῆς Ὠφελείας	151	157	178	197	226	281	0,8 »
Ἐκτέλεσις ἔργων	1.415	1.133	1 065	1.319	1.487	1 600	4,4 »
Μεταφοραί - ἐπικοινωνίαι	1.609	1.777	1.825	1.827	1.976	2.086	5,7 »
Ἐμπόριον	3.141	3.238	3 004	3.208	3.718	4.192	11,5 »
Πίστις-Ἀσφαλ. Κτ. Ἐπ.	791	891	915	889	908	934	2,6 »
Ἐνοίκια	477	556	598	657	756	821	2,3 »
Δημ. Διοικ. καί Ἀσφάλεια	2.367	2.515	2 879	2.394	2.200	2 204	6,1 »
Ὑπηρ. Ὑγείας—Ἐκπαιδ.	883	930	957	981	985	985	2,7 »
Διάφοροι Ὑπηρεσίαι	1.245	1.259	1.271	1.283	1.304	1.319	3,6 »
Καθαρόν ἐγχώρ. προϊόν	27.220	29.114	28.460	32.675	33.841	35.838	98,7 »
Ἐθνικόν εἰσόδημα	27 405	29.440	28.892	33 030	34.283	36.318	100 »

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.40'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 154/211
Λουκιλλιανοῦ, Παύλης

3

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν 'Οργάνωσιν 'Επιχειρήσεων.

Κάτι ποὺ δὲν εἶναι ὠφέλιμο στὴν κυψέλη, οὔτε στὴ μέλισσα εἶναι ὠφέλιμο.
(Μᾶρκος Αὐρήλιος)

ΛΕΩΤΑΙ Εὐγένιος. Εἷς τῶν σπουδαιοτέρων θεμελιωτῶν τῆς ἐπιστημονικῆς Λογιστικῆς.

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.40'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 155/210
Μητροφάνους ἀρχιεπ.

4

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν 'Οργάνωσιν 'Επιχειρήσεων.

ΜΕΡΚΑΤΩΡ Γεράρδος (1512 — 1594). Φλαμανδὸς μαθηματικὸς γνωστὸς διὰ τὴν ἐπινόησιν διαφόρων ἀστρονομικῶν ὀργάνων καὶ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περιφήμου χάρτου ναυτιλίας.

Αἱ ὑπερβολαὶ καὶ αἱ ἀδικίαι τῆς φορολογίας ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν φοροδιαφυγὴν καὶ αὕτη ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἐπαύξησιν τῆς φορολογίας. Φαῦλος κύκλος ἀπὸ τὸν ὁποῖον μόνον ἡ Λογιστικὴ δύναται νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ. (G. Faure)

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.41'
Σελήνης Α' Τέταρτον
ΤΕΤΑΡΤΗ 156/209
Δωροθέου, Νικάνδρου

5

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν 'Οργάνωσιν 'Εργοστασίων.

Γίνεται δεκτὸν ὅτι μέχρι τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν νομισματικὴν σταθερότητα ἡ γενικὴ καὶ διαρκὴς ἀναπροσαρμογή, ἄνευ φορολογικῶν συνεπειῶν τῶν Γενικῶν 'Ισολογισμῶν, εἶναι σκόπιμος.
(Διεθνὲς Λογιστικὸν Συνέδριον 1948)

ΚΩΣΤΑΝΤΑΣ Γρηγόριος (1753—1844). Λόγιος σπουδάσας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. 'Ιδρυτὴς τῆς περιφήμου βιβλιοθήκης. 'Ησχολήθη μὲ τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. 'Υπῆρξε διαφωτιστὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους.

Εἶναι τόσον γελοῖον νὰ λέγωμεν ὅτι ἡ Λογιστικὴ εἶναι ἡ 'Επιστήμη τῶν 'Επιστημῶν, ὅσον εἶναι ἀπατηλὸν νὰ ψιθυρίζωμεν ὅτι ἀποτελεῖ μυστηριῶδες μέσον πλουτισμοῦ. 'Η Λογιστικὴ ἀναντιρρήτως εἶναι πολύτιμον ὄργανον φωτισμοῦ καὶ ἐλέγχου διὰ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν τάξιν, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐντιμότητα, ὅπως εἶναι ἐπίσης κακοποιὸν ὄργανον μετατροπῆς τοῦ δολίου χρεοκόπου εἰς λευκότερον περιστερᾶς· ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ δυναμῖτις δὲν εἶναι ὄργανον ἐξίσου οἰκοδομήσεως καὶ καταστροφῆς;
(Κ. Ε. Παπαϊωάννου)

'Ηλ. 'Αν. 5,06', Δ. 7.41'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 157/208
'Ιλαρίωνος, Γελασίου

6

*Εναρξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).

Πτυχιακαὶ 'Εξετάσεις εἰς τὴν 'Οργάνωσιν 'Εργοστασίων.

Ω, ἂν ἠδυνάμεθα ν' ἀγοράσωμεν τὴν πεῖραν μὲ χρυσόν! (Mme Deluzy)

'Η ἀργία ταξιδεύει πολὺ βραδέως καὶ ἡ πτώχεια ταχέως τὴν προφθάνει. (Hunter)

Τὸ ψέμμα εἶναι ὁ ἐξευτελισμὸς καὶ κατὰ ἕνα τρόπον ἡ ἐξουθένωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. (Kant)

ΧΑΡΒΕΥ Γουλιέλμος (1578—1657). *Αγγλος ἰατρός. Διάσημος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος.

ΝΤΥΝΑΝ 'Ερρῖκος (1828—1901). 'Ελβετὸς ἰατρός. *Ιδρυσε τὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν καὶ δικαίως θεωρεῖται εἷς τῶν εὐεργετῶν τῆς 'Ανθρωπότητος.

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.42'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 158/207
Θεοδότου, Βασιλίσκου

7

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.

'Εξετασεις Α' (Στενογραφία—Γαλλικά—'Αγγλικά), Β' (Γαλλικά—'Αγγλικά), Γ' (Τελωνειακά).

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ 'Ιωάννης (1878—1920). 'Εγεννήθη εἰς τὰς 'Αθήνας. 'Ησχολήθη μὲ τὴν πολιτικήν· κυρίως ὅμως ἠγάπησε μὲ θέρμην τὸ ἔθνος του καὶ ἀνεμίχθη εἰς διαφόρους κινήσεις ποὺ ἐπεδίωκαν προοδευτικοὺς σκοπούς.

*'Η Λογιστικὴ εἶναι μία θαυμαστὴ ἐπινόησις, ἡ ὁποία ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς *Ελληνας.* (Léon Say)

'Η ἐφαρμογὴ τοῦ «Λογιστικοῦ Πλάνου» ἔχει τὴν ἰδίαν ἀξίαν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δεκαδικοῦ μετρικοῦ συστήματος.

(Λογιστικὸν Συνέδριον Στρασβούργου)

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.42'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 159/206
Ψυχοσάββατον

8

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.— 'Εξετάσεις Α' ('Οργάν. 'Επιχειρήσεων) Β' ('Ιδιωτ. Οἰκονομία) Γ' ('Εργατικὸν Δίκαιον). Λῆξις τῶν μαθημάτων τοῦ Κ.Σ.Ε.

Μὴν κλωτσᾶς τὰ γονικά σου, θὰ τὸ βρῇς ἀπ' τὰ παιδιά σου.

Τὰ δανεικὰ κάνουν σκλάβους τοὺς ἀνθρώπους.

Δεινότατα ἐκδικεῖται ἐκεῖνος ποὺ ἠμπορεῖ νὰ ἐκδικηθῇ καὶ δὲν τὸ πράττει.

'Αμάθεια εἶναι ἡ νύχτα τοῦ μυαλοῦ, ἀλλὰ νύχτα βροχερὴ καὶ σκοτεινή.

ΝΙΡΒΑΝΑΣ Παῦλος (1866—1937). 'Εγεννήθη εἰς Μαριανούπολιν τῆς Ρωσίας καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς 'Αθήνας. Πολυγραφώτατος διηγηματογράφος, μυθιστοριογράφος, ποιητής, θεατρικὸς συγγραφεύς, κριτικός, διέπρεψε κυρίως ὡς χρονογράφος. Διακρίνεται δια τὴν εὐγένειαν τοῦ γλωσσικοῦ του ὕφους.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.43'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 160/205
Τῆς Πεντηκοστῆς

9

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὴν Γενικὴν Λογιστικήν.—'Εξετάσεις Α' ('Ιδιωτικὸν Δίκαιον), Β' ('Ιδιωτικὸν Δίκαιον), Γ'(Λογιστική—'Ελεγκτική).—«Σπουδαστικὸ Γλέντι».

'Ιωάν. ζ' 37—52 καὶ η' 12

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἱστήκει ὁ 'Ιησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. 'Ο πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι 'Ιησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυῒδ καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυῒδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατὶ οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. 'Απεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.

Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ 'Ιησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

LUCA PACIOLO

Ὁ συγγραφεὺς τῆς πρώτης περὶ διπλογραφίας συστηματικῆς πραγματείας.

Εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Λογιστικῆς βιβλιογραφίας τὸ ἔτος 1494 εἶναι ἀξιοσημείωτον, διότι κατ' αὐτὸ ἐκυκλοφόρησεν εἰς τὴν Βενετίαν ἡ πρώτη τυπωμένη περὶ Λογιστικῆς πραγματεία, τὸ Tractatus XI particularis de computis et scripturis (ἤτοι: Πραγματεία 11η εἰδικὴ περὶ ὑπολογισμῶν καὶ λογιστικῶν ἐγγραφῶν), γραμμένη ἀπὸ τὸν μεγάλον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Ἰταλὸν μαθηματικόν, φραγκισκανὸν μοναχὸν Luca Paciolo.

Ὁ Paciolo ἐγεννήθη εἰς τὸ Borgo San Sepolcro, μικρὰν πόλιν τῆς Ἰταλίας, μεταξὺ τοῦ ἔτους 1445 καὶ 1450.

Τὴν παιδικὴν ἡλικίαν του διῆλθεν εἰς τὴν γενέθλιον αὐτοῦ πόλιν, ὅπου ὁ συμπολίτης του Pietro della Francesca, διάσημος ζωγράφος καὶ μαθηματικός, τοῦ ἔδωσε τὰ πρῶτα μαθήματα Ἀριθμητικῆς, Ἀλγέβρας καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων.

Νεώτατον εὑρίσκομεν τὸν Paciolo εἰς τὴν Βενετίαν, φιλοξενούμενον παρὰ τῷ πλουσίῳ ἐμπόρῳ Antonio de Rompiasi, διδάσκοντα μαθηματικὰ εἰς τὰ τέκνα τούτου. Ἐκεῖ, πλησίον τοῦ μεγαλεμπόρου Rompiasi, ὁ Paciolo φαίνεται νὰ ἐμυήθη εἰς τὴν τεχνικὴν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων «al modo di Vinegia» (ἤτοι κατὰ τὴν μέθοδον τῆς Βενετίας), δηλαδὴ διπλογραφικῶς.

Βραδύτερον ὁ Paciolo ἐδίδαξε μαθηματικὰ εἰς τὴν Ρώμην, τὴν Περούτζια, τὴν Νεάπολιν, τὸ Μιλᾶνον, τὴν Τζάραν τῆς Δαλματίας καὶ τὴν Βενετίαν. Κατὰ τὰ ταξίδια αὐτὰ ἐδόθη εἰς τοῦτον ἡ εὐκαιρία νὰ σχετισθῇ μὲ Ποντίφικας, μὲ καλλιτέχνας καὶ μὲ ἄλλα μεγάλα πρόσωπα καὶ νὰ συνδεθῇ διὰ στενοτάτης φιλίας μὲ τὸν μεγάλον ἀρχιτέκτονα καὶ φιλόσοφον Leon Battista Alberti, καθὼς καὶ μὲ τὸν Leonardo da Vinci, τὴν πολυμερῆ καὶ μεγάλην ἐκείνην διάνοιαν τῆς Ἀναγεννήσεως.

Ὁ Paciolo συνέγραψε διάφορα μαθηματικὰ ἔργα, ἰδίως Ἀλγέβρας καὶ Γεωμετρίας. Κυριώτερα τούτων εἶναι: α) Ἡ Summa de arithmetica, geometria, proportioni et proportiomalità (ἤτοι: Ἐγκυκλοπαιδεία ἀριθμητικῆς, γεωμετρίας καὶ ἀναλογιῶν), εἰς τὴν ὁποίαν παρενέβαλε τὸ ἄνω μνημονευθὲν διάσημον λογιστικὸν ἔργον Tractatus XI de computis et scripturis, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον, γνωστὸν συστηματικὸν περὶ διπλογραφίας ἔργον. β) Ἡ De divina proportione (ἤτοι: περὶ τῆς θείας ἀναλογίας), ἔργον καὶ αὐτὸ διάσημον, κοσμούμενον μὲ εἰκόνας χαραχθείσας ὑπὸ τοῦ Leonardo da Vinci, διαλαμβάνον ποικίλα θέματα, ἤτοι προοπτικήν, ἀριθμητικήν, γεωμετρίαν, γλυπτικήν, μουσικὴν κ.λ.π.

Ὁ Paciolo ἀπέθανε τῷ 1517, καὶ ἐτάφη πιθανῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, τοῦ «Ἀφρικανοῦ», τοῦ San Sepolcro.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΑΤΟΣ

ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

$Ε=Π$ ἤτοι: $Δ=Κ$, $Δ=Υ$, $Δ=Υ+Κ$, $Α=Κ$, $Α=Υ$, $Α=Υ+Κ$, $Δ+Α=Υ$, $Δ+Α=Υ+Κ$.

$$Δ+(δ-δ')+Α+(α-α')=Υ+(υ-υ')+Κ+(κ-κ')$$

ἢ $$Δ+δ+Α+α+υ'+κ'=Υ+υ+Κ+κ+δ'+υ'.$$

$$x_1+x_2+x_3+\ldots+x_ν=Π_1+Π_2+Π_3+\ldots+Π_ν$$

Τὸ πλῆθος τῶν διπλογραφικῶν πράξεων ἐκφράζεται μὲ τὸν τύπον:

$K=(2^ν-1)^2$. Ἐὰν $ν=10$, τὸ πλῆθος θὰ εἶναι: 1 046 429!

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.44'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 161/204
Τοῦ 'Αγίου Πνεύματος

10

Λῆξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου).—'Εξετάσεις Α' (Τεχνικὴ 'Εμπορίου), Β' ('Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων), Γ' ('Εμπορικὴ Πολιτική).

Τὰ πονηρὰ κέρδη τὰς μὲν ἡδονὰς ἔχει μικράς, τὰς δὲ λύπας μακράς.
(Δίφιλος)

ΝΤΥΜΑΡΣΕ ὁ ἱδρυτὴς τῆς θετικῆς θεωρίας τῆς συγχρόνου Λογιστικῆς.

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.44'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 162/203
Βαρθολομαίου, Βαρνάβα

11

Συνεδρίασις τῆς 'Εξεταστικῆς 'Επιτροπῆς τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων. 'Εξετάσεις Α' (Χημεία), Β' (Στατιστική), Γ' (Μεταλλευτικὸν Δίκαιον).

ΝΤΑΒΙΝΤΣΙ Λεονάρδος (1452—1519). Ἕν τῶν καταπληκτικῶν συνθετικῶν πνευμάτων τῆς ἀνθρωπότητος: ζωγράφος, ἀρχιτέκτων, μηχανικός, ἐφευρέτης καὶ λόγιος.

Οὐδεὶς κακῷ κακὸν ἰᾶται, ἀλλ' ἀγαθῷ τὸ κακόν. *('Ιωάν. Χρυσόστομος)*
Ἄνθρωπε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἀδελφός σου, καὶ πατέρας σου ὁ Θεός.
(Λαμαρτῖνος)

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.45'
Πανσέληνος
ΤΕΤΑΡΤΗ 163/202
'Ονουφρίου

12

'Εξετάσεις Α' (Πολιτικὴ Οἰκονομία), Β' (Λογιστική), Γ' (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

Ὅταν προβάλλουμε σὰν παράδειγμα ὅλους τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀγωνιστὲς ποὺ ἐδῶ καὶ ἕναν αἰῶνα εἶχαν τὸ πάθος τῆς ἰδέας καὶ τὴν ὑπέρτατη περιφρόνηση γιὰ τὸ θάνατο, κάμνουμε ἔργο ἐπαναστατικό.
(Ζὰν Ζωρὲς)

ΒΑΜΒΑΣ Νεόφυτος (1770—1855) 'Εγεννήθη εἰς Χίον καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς 'Αθήνας. Κληρικὸς πολυγραφώτατος. Θεωρεῖται «σοφὸς διδάσκαλος τοῦ Γένους». Ἔγραψε πλείστας ὅσας θεολογικὰς συγγραφάς.

Δι' αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς 'Ελευθερίας δι'ὅλους, τῆς Δικαιοσύνης δι' ὅλους, τῆς Εὐτυχίας ἐπομένως δι' ὅλους, ὁ Δυτικὸς κόσμος δαπανᾷ τεράστια ποσά, ἀλλὰ λησμονεῖ ὅτι ἄνευ τοῦ Σχολείου καὶ ἄνευ τῆς μορφώσεως δὲν δημιουργοῦνται αὐτὰ τὰ κοινὰ ἰδανικὰ ἑνὸς Λαοῦ.

'Αλλὰ τί ἐπράξαμεν διὰ τὸ Σχολεῖον, ὥστε ὄχι μόνον νὰ ἀποκτήσῃ τὰ ὑλικὰ μέσα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναταθῇ μέχρι τῶν νέων ἰδανικῶν τῆς συγχρόνου ἐποχῆς ;

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Ἡλ. Ἀν. 5.05΄, Δ. 7.46΄
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 164/201
Ἀκυλίνης, Εὐλογίου

13

Ἐξετάσεις Β΄ ἔτους (Λογιστική), Γ΄ ἔτους (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων).

«... Κατάρα δὲ μητρὸς ἐκριζοῖ θεμέλια οἴκου».
(Σειρὰχ 3, 3)

Μιὰ καλὴ μητέρα ἀξίζει ἑκατὸ δασκάλους.
(C. Herbet)

ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ Πέτρος Ἠλίτς (1850—1893). Μέγας ῥῶσος μουσουργός. Ἔγραψε συμφωνίες, ὄπερες κλπ.

Ἡλ. Ἀν. 5.05΄ Δ. 7.46΄
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 165/200
Ἐλισσαίου, Μεθοδίου

14

Ἐξετάσεις Α΄ ἔτους (Λογιστική), Β΄ ἔτους (Δημοσία Οἰκονομία), Γ΄ ἔτους (Βιομηχανικὴ Πολιτική).

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Δανιήλ (1758—1832). Μέγας διδάσκαλος τοῦ Γένους.

ΨΑΛΛΙΔΑΣ Ἀθαν. (1767—1829). Μέγας Διδάσκαλος τοῦ Γένους.

Δύνασαι ν' ἀπατήσῃς μερικοὺς ὅλον τὸν καιρόν, καὶ ὅλους ὀλίγον καιρόν, δὲν δύνασαι ὅμως ν' ἀπατᾷς ὅλον τὸν καιρόν.
(Ἀβραὰμ Λίνκολν)

Ἡλ. Ἀν. 5.05΄, Δ. 7.46΄
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 166/199
Ἀμὼς προφήτου

15

Ἐξετάσεις Α΄ ἔτους (Λογιστική), Β΄ ἔτους (Μηχανογνωσία—Ἠλεκτροτεχνία), Γ΄ ἔτους (Ψυχοτεχνική).

Ἡ θέσις πρέπει νὰ ζητῇ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν.
(Silas Wright)

Μοιάζει ὁ ἀχάριστος, μὲ τρύπιο πιθάρι, ποὺ πάντα ἄδειο βρίσκεται ὅ,τι καὶ ἂν πάρῃ.
(Δημοτικὸν)

ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Γρηγόριος (1867—1951). Ἔγραψε πολλὰ διηγήματα, μυθιστορήματα, ἐπιστολάς, χρονογραφήματα καὶ δράματα. Ὑπῆρξε Διευθυντὴς τοῦ παιδικοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων».

Δὲν εἶναι οὐτοπία νὰ ζητῶμεν τὴν μεταβολὴν τῶν ὅρων ἐργασίας ὑπὸ μίαν εὐρυτάτην ἔννοιαν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς δι' ἀνθρωπινωτέρας μεταχειρίσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ χάριν καλοῦ· ἀλλ' εἶναι οὐτοπία νὰ νομίζωμεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν χρησιμοποιοῦντες πεπαλαιωμένας μεθόδους ἐργασίας, στηριζόμενοι εἰς πεπαλαιωμένας ἰδέας καὶ ἀντιλήψεις, ἀναπνέοντες τὸν μουχλιασμένον ἀέρα ἑρμητικῶς κεκλεισμένων δωματίων. Τὸ σήμερα εἶναι βεβαίως συνέχεια τῆς χθές, ἀλλ' εἶναι πάντως μία νέα ἡμέρα μὲ ἰδίας συνθήκας καὶ ἰδίας ἀνάγκας.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.05', Δ. 7.46'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 167/198
Τῶν 'Αγίων Πάντων

16

'Εξετάσεις Α' ἔτους (Μαθηματικά), Β' ἔτους ('Εμπορικὸν Δίκαιον), Γ' ἔτους ('Εμπορικὸν Δίκαιον).

Ματθ. ι' 32—33, 37—38 καὶ ιθ' 27—30

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. 'Ο φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; 'Ο δὲ 'Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 'Αμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ 'Ισραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

'Η θρησκεία εἶναι μιὰ γενικὴ καὶ ζωντανὴ ἀντίληψη πού, ἀντὶ νὰ καθοδηγῇ μερικὰ πνεύματα, συγκινεῖ ὁλόκληρο τμῆμα τοῦ ἀνθρώπινου γένους γιὰ ὁλόκληρη περίοδο τῆς ἱστορίας. Γιὰ νὰ ἀναφανῇ ἕνα μεγάλο θρησκευτικὸ σύστημα χρειάζεται νὰ συναντηθοῦν καὶ νὰ συγχωνευθοῦν ἕνα μεγάλο κίνημα σκέψης καὶ ἕνα μεγάλο κοινωνικὸ κίνημα. Π.χ. ὁ Χριστιανισμὸς εἶχε προετοιμασθῇ στὸ μεταφυσικὸ καὶ ἠθικό του βάθος ἀπὸ ὅλη τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀρχαίας σκέψης· ἀλλὰ χρειάστηκε ἡ μεγάλη κοινωνικὴ κρίση τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, τὰ βάσανα τοῦ ἡττημένου κόσμου, ἡ ἐσωτερικὴ ἐξέγερση τῶν ταπεινῶν ποὺ καταπιέζονταν ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς δυνάμεις γιὰ νὰ ἐνσωματωθῇ στὴν ἀνθρωπότητα ἡ σκέψη τῶν μυστικιστῶν καὶ τῶν φιλοσόφων.

J. Jaurès

ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΑ

Εἰς τὴν νεωτέραν ἀλλοδαπὴν βιβλιογραφίαν, ἰδίᾳ τὴν Ἀγγλόγλωσσον, ἀπαντᾷ συνηθέστατα σήμερον ὁ ὅρος οἰκονομετρία (Econometric), ὁ ὁποῖος δὲν σημαίνει ἁπλῶς μόνον οἰκονομικὰς μετρήσεις, διότι ἡ μέτρησις δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ διαφοροποιηθῇ ἡ οἰκονομετρία ἀπὸ τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐρωτήσῃ τις, εἰς τί ἀποβλέπει ὁ νέος αὐτὸς κλάδος τῶν γνώσεων;

Κατὰ τὸν κλασσικὸν ὁρισμὸν τοῦ Schumpeter, ἡ οἰκονομετρία εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς εἰδικῆς μεθόδου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, μὲ ἀντικείμενον τὴν συναγωγὴν ἀριθμητικῶν πορισμάτων καὶ τὴν ἐπαλήθευσιν οἰκονομικῶν θεωρημάτων. Ἡ μέθοδος αὐτὴ συνίσταται, συνεπῶς, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μαθηματικῆς οἰκονομικῆς θεωρίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Στατιστικῆς μαθηματικῆς ἀναλύσεως ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰ οἰκονομικὰ δεδομένα, διὰ τὴν δημιουργίαν ἀριθμητικῶν εὑρημάτων καὶ τὴν ἐπαλήθευσιν οἰκονομικῶν θεωριῶν. Ἀλλὰ καίτοι ἡ μαθηματικὴ οἰκονομία καὶ ἡ Στατιστικὴ ἐφαρμόζονται ἐν συνδυασμῷ ἐπὶ τῆς ἀναλύσεως τῶν οἰκονομικῶν δεδομένων διὰ τῆς οἰκονομετρίας, ἐν τούτοις ἡ τελευταία πρὸς οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ταυτισθῇ. Ἡ οἰκονομετρία σχηματίζει ἢ μᾶλλον ἀποτελεῖ τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπιστημῶν, μὲ τὰ πλεονεκτήματα ὅμως ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ μειονεκτήματα ἑκατέρας ἐξ αὐτῶν. Πλεονεκτήματα, διότι πλειστάκις εἰσάγονται νέοι συνδυασμοί, οἱ ὁποῖοι παρέχουν νέαν ὅλως προοπτικήν. Μειονεκτήματα δὲ διότι εἰς τὸ πεδίον τοῦτο τῆς ἐρεύνης ἀπαιτεῖται ἱκανότης καὶ γνῶσις, ἀναφερόμεναι τόσον εἰς τὴν Μαθηματικὴν οἰκονομίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Στατιστικήν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἀνεπτυγμέναι παρὰ εἰς ἐλάχιστον, μοιραίως, ἀριθμὸν προσώπων. Ὡς νεώτατος δὲ κλάδος γνώσεως, στερεῖται σταθεροποιημένων δογμάτων καί, συνεπῶς, καταλλήλων ἐγχειριδίων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς· ποῖαι αἱ διαφοραὶ ὅμως τῆς οἰκονομετρίας, ἀπὸ τῆς Μαθηματικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς Στατιστικῆς ἀναλύσεως; Ἡ μαθηματικὴ οἰκονομία διατυπώνει τὴν οἰκονομικὴν θεωρίαν διὰ μαθηματικῶν συμβολισμῶν καὶ χρησιμοποιεῖ τὰ ἀνώτερα μαθηματικὰ διὰ νὰ καταστρώσῃ οἰκονομικὰς σχέσεις ἐξαρτήσεως, ἀφορμωμένη ἀπό τινων βασικῶν ὑποθέσεων ἢ ἀξιωμάτων, κυρίως ἐκ τῆς ὑποθέσεως τῆς μεγιστοποιήσεως (maximization). Παράδειγμα ἁπλοῦν ἔστω τὸ ἀκόλουθον. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ καταναλωτὴς μεγιστοποιεῖ τὴν χρησιμότητά του, ἐνῶ αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ τὸ εἰσόδημα τούτου δίδονται ἀνεξαρτήτως τῆς δράσεώς του. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ὑποθέσεως δύνανται νὰ προκύψουν μερικαὶ ἰδιότητες τῶν ἀτομικῶν συναρτήσεων ζητήσεως δι' ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰς ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὑφίστανται ἀριθμητικαὶ πληροφορίαι διὰ τὰς ἀτομικὰς ταύτας συναρτήσεις ζητήσεως προκύψασαι ἐξ οἰκογενειακῶν ἀπολογισμῶν δαπανῶν τοῦ εἰσοδήματος, τότε εἶναι δυνατόν, Στατιστικῶς, νὰ ἐπιδιωχθῇ ὁ ἔλεγχος τῆς ἰσχύος μερικῶν θεωριῶν, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐλαστικότητας τῆς ζητήσεως τῶν ποικίλων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς καὶ τὸ εἰσόδημα. Ἡ Στατιστική, συνεπῶς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν οἰκονομέτρην, διότι ὅλαι αἱ οἰκονομετρικαὶ σχέσεις ἐξαρτήσεως εἶναι ὑφῆς καθαρῶς στατιστικῆς, ὡς τοῦτο φαίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος. Ἡ νεωτέρα στατιστικὴ στηρίζεται, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς πιθανότητος, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται κατὰ τοὺς μὲν ὡς λογικὴ ἔννοια καὶ κατὰ τοὺς δὲ ὡς ἐμπειρικὴ τοιαύτη, ὡς τὸ ὅριον δηλ. ἐπανειλημμένων πειραμάτων, ὡς ὁ ἀριθμὸς τούτων αὐξάνει ἀπεριορίστως. Ἀμφότεραι αἱ ἔννοιαι εἶναι νόμιμοι καὶ ταὐτοχρόνως χρήσιμοι εἰς τὴν οἰκονομετρίαν. Ἡ πρώτη ἐφαρμόζεται ἐπί τινος θεωρίας ἢ ὑποθέσεως, ἡ δευτέρα ἀφορᾷ μᾶλλον τὴν σχετικὴν συχνότητα ἐμφανίσεως γεγονότος τινὸς εἰς τὸν κόσμον τῆς πραγματικότητος. Τὰ οἰκονομικὰ τώρα δεδομένα εἰς τὴν οἰκονομετρίαν θεωροῦνται ὡς τυχαῖα δείγματα ληφθέντα ἀπό τινος ἀγνώστου, ἀπείρου, πληθυσμοῦ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν δυνατῶν ἐξαρτήσεων. Ἡ οἰκονομετρία βάσει τοῦ δείγματος, ἐπιδιώκει, διὰ τῆς Στατιστικῆς, νὰ προσδιορίσῃ ἐκτιμήσεις, αἱ ὁποῖαι γενικευόμεναι, νὰ παράσχουν ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς Δομῆς (Structure) τοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ ἐκτιμήσεις ἐνδέχεται νὰ εἶναι εἷς καὶ μόνον ἀριθμὸς (point estimates) ἢ ζεῦγος ἀριθμῶν (interval estimates), τὰ ὁποῖα ὅμως καθορίζονται μετὰ δεδομένης, a priori, πιθανότητος σφάλματος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ οἰκονομετρία, κατ' ἐξοχήν, χρησιμοποιεῖ τὰς στατιστικὰς ἐκείνας μεθόδους, τὰς γνωστὰς ὡς ἔλεγχος τῶν στατιστικῶν ὑποθέσεων, διὰ νὰ διακριβώσῃ μερικὰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν Δομὴν τῶν ἀγνώστων πληθυσμῶν. Παράδειγμα ἁπλοῦν τοῦ τελευταίου ἔστω τὸ ἑξῆς: Ἐὰν π.χ. διὰ τῆς στατιστικῆς διακριβωθῇ ὅτι ὁ συντελεστὴς ἐλαστικότητος τῆς ζητήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων εἶναι −0,12, δύναται νὰ ἐλεγχθῇ ἡ ὑπόθεσις, μήπως εἰς τὸν ἄγνωστον πληθυσμόν, ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ δεῖγμα, ὅπερ ἔδωκεν ὡς $\lambda = -0{,}12$, τὸ $\lambda = 0$, δηλ. τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα, εἶναι ἀπολύτως ἀνελαστικὰ ἢ κατ' ἄλλην διατύπωσιν ἡ ἀληθὴς ἐλαστικότης εἰς ταῦτα εἶναι μηδὲν ($\lambda = 0$);

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα, εἰς ὃ ἡ ἀπάντησις στατιστικῶς δίδεται διὰ τῆς

Ἡλ. Ἀν. 5.05', Δ. 7.47'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 168/197
Ἰσαύρου μάρτυρος

17

Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου). Ἐξετάσεις Α' ἔτους (Δημόσιον Δίκαιον), Β' ἔτους (Ἀσφαλιστικὰ—Μεταφοραί), Γ' ἔτους (Ἐμπορευματολογία).

Ὁ φεύγων πόνους φεύγει καὶ τιμάς.
(Θουκυδίδης)

Δημοκρατία εἶναι κυβέρνησις τοῦ Λαοῦ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τὸν Λαόν.
(Abr. Lincoln)

ΜΕΔΙΚΟΣ Λαυρέντιος (1449—1492). Ἡγεμὼν τῆς Φλωρεντινῆς Δημοκρατίας. Ἀξιόλογος ποιητής. Ὑπεστήριξε τὰ γράμματα καὶ ἐπλούτισε τὴν φερώνυμον βιβλιοθήκην.

Ἡλ. Ἀν. 5.05', Δ. 7.47'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 169/196
Λεοντίου, Ὑπατίου

18

Ἐξετάσεις Α' ἔτους (Γεωγραφία), Β' ἔτους (Πολιτικὴ Οἰκονομία), Γ' ἔτους (Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων).

ΨΥΧΑΡΗΣ Ἰω. (1854—1929). Κατήγετο ἐκ Χίου, ἀλλὰ ἐγεννήθη εἰς Ὀδησσόν. Σημαντικώτερον λογοτεχνικὸν ἔργον του «Τὸ ταξίδι μου». Ἀρχηγὸς τοῦ δημοτικιστικοῦ κινήματος, γνωστοῦ ὡς «Ψυχαρισμός».

Χρέωσις - Πίστωσις: Τόσα πολλὰ καὶ σημαντικὰ πράγματα εἰς δύο μόνον λέξεις.
(P. Strohl)

Ὁ συνεταιρισμὸς δὲν ἀποτελεῖ ἄθροισμα προσθετέων, ἀλλὰ γινόμενον παραγόντων.
(Ch. Gide)

Ἡλ. Ἀν. 5.05', Δ. 7.47'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 170/195
Ἰούδα Ἀποστόλου

19

Ἐξετάσεις Α' ἔτους (Φυσική), Β' ἔτους (Ἐμπορευματολογία), Γ' ἔτους (Βιομηχανικὴ Ὑγιεινή).

Τίποτε δὲν δροσίζει τὸ αἷμα τόσον ὅσον μιὰ καλὴ πρᾶξις. ***(Γερανδῖνος)***

Ὅταν ἡ ἅμιλλα μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας διὰ μόνης τῆς ἀξίας καὶ ὄχι διὰ τῆς ταπεινώσεως τοῦ ἄλλου, εἶναι ἓν ἐκ τῶν μεγίστων παρορμητικῶν τῆς δράσεως. (Dr. Johnson)

ΜΠΟΫΣ Ροβέρτος (1627—1591). Ἰρλανδὸς πατὴρ τῆς ἀναλ. Χημείας. Ἐμελέτησε τὴν φύσιν τῆς θερμότητος καὶ ἐθεώρησε αὐτὴν ὄχι ὡς ὕλην, ἀλλ' ὡς ἀποτέλεσμα μηχανικῶν κινήσεων τῶν μορίων τῆς ὕλης, προηγηθεὶς κατὰ 200 ἔτη τῶν Maxwell καὶ Clausius.

ἐφαρμογῆς τοῦ κριτηρίου t τοῦ Student, εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνονται ὑπ' ὄψει οἱ βαθμοὶ ἐλευθερίας τοῦ δείγματος (ἀριθμὸς δεδομένων τούτου) καὶ ἡ διακύμανσις τοῦ συντελεστοῦ ἐλαστικότητος.

Εἶναι φανερὸν ὅτι εἰς τὸ παρὸν βραχύτατον σημείωμα δὲν ἐξηντλήθη πλήρως τὸ περιεχόμενον τῆς οἰκονομετρίας. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Εἰς τοῦτο, ἁπλῶς, προσεπάθησα νὰ σκιαγραφήσω, ὅσον ἠδυνάμην καλλίτερον, ποῖος ὁ ρόλος τῆς οἰκονομετρίας διὰ τὴν σπουδὴν τῶν περιπλόκων οἰκονομικῶν σχέσεων ἐξαρτήσεως.

Κ. Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
Καθηγητὴς τῆς Στατιστικῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε.
καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε. τῆς Α.Σ.Β.Σ.

'Ηλ. 'Αν. 5,05', Δ. 7,48'
Σελήνη Τελ. Τετ.
ΠΕΜΠΤΗ 171/194
Μεθοδίου Ἐπισκόπου

20

'Εξετάσεις Γ' ἔτους (Βιομηχανική Λογιστική).
Λῆξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).

Καλὸν τὸ λησμονεῖν, καλλίτερον τὸ συγχωρεῖν.

(R. Browning)

Τὰ ἄτομα καὶ ὄχι αἱ θέσεις κοσμοῦν τὴν κοινωνίαν.

(*Γλάδστον*)

ΓΚΑΟΥΣ Κάρολος Φρειδερίκος (1775—1855). 'Ανήγαγε τὸ μαγνητικὸν σύστημα εἰς τὸ μηχανικὸν μετρικὸν σύστημα. Προσδιώρισε τὰς συνιστώσας τοῦ γηΐνου μαγνητικοῦ πεδίου.

'Ηλ. 'Αν. 5,05', Δ. 7,48'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 172/193
Νικήτα, Ἰουλιανοῦ

21

(Σημειώσεις)

ΚΑΡΑΤΖΑΣ Ἰω.(1760—1855). Διακριθεὶς διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν παιδείαν καὶ τὸν πατριωτισμόν του, συνεισέφερε πολλὰ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων.

'Ο κόσμος εἶναι μεγάλος. 'Η οἰκονομικὴ πάλη ἀκόμη μεγαλυτέρα. 'Αμείλικτος καὶ μεγαλοπρεπὴς εἶναι ὁ βασικὸς νόμος τῆς ζωῆς. 'Ο ἱκανώτερος θὰ ἐπιπλεύσῃ.

(H. Casson)

'Ηλ. 'Αν. 5,06', Δ. 7,48'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 173/192
Εὐσεβίου Ἐπισκ.

22

(Σημειώσεις)

'Η σοφία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ νὰ προεξοφλῶμεν τὰς δυσχερείας, μὲ τὴν σταθερὰν θέλησιν ὅπως τὰς ὑπερνικήσωμεν.

(Girardet)

ΚΑΙΡΗ (1799—1866). Μία τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλληνίδων εἰς τὰ γράμματα τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος. Σπουδαιότερον ἔργον της τὸ δρᾶμα «Νικήρατος».

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

* *'Ο τσιγγούνης μόνο μὲ τὸν ψεύτη κλείνει συμφωνία*
* *Πάντα νιὸ εἰς τὸ κατάρτι, πάντα γέρο στὸ τιμόνι.*
* *Τ' αὐγὰ δὲν αὐγατίζουνε, ἂν δὲ τὰ συχνοδείρῃς.*
* *Βγάλε ἀπὸ κεῖ ποὺ κρέμεται καὶ βάλε κεῖ ποὺ χάσκει.*
* *'Ο καιρὸς πουλάει τὰ ξύλα κι' ὁ καιρὸς τὰ ἀγοράζει.*
* *Βιαστικὸς φοῦρνος, ὠμὰ κουλούρια.*
* *Τὸ δουλευτή σου πλέρωνε καὶ ψυχικὸ μὴν κάνῃς.*
* *Δευτέρα μπῆκε, ἡ βδομάδα βγῆκε.*

ΙΟΥΝΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.48'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 174/191
'Αγριππίνης μάρτυρος

23

'Εντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἀλλήλοις. ('Ιωάν. ΙΓ', 34)

Ματθ. δ' 18—23

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ 'Ιησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ 'Ανδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου· καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, 'Ιάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ 'Ιωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ 'Ιησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΣΙΓΑΛΙΑ

Κοιμᾶται ἡ πλάση. Μὰ βαθειὰ
στὰ μαῦρα χώματά της
ξύπνια κι' ἀθάνατα στοιχειὰ
γονεύουν τὰ σπαρτά της.
Πάψε ἀηδονάκι τῆς φραγῆς
καὶ τῆς λυγιᾶς τριγόνι
ν' ἀκούσῃ ὁ σπόρος μέσ' τῆς γῆς
πῶς πιάνει καὶ πῶς ριζώνει.

Γ. 'Αθάνας

ΤΟ "ΤΕΣΤ"

Τὸν ὅρο «τέστ» τὸν ἀκούει κανεὶς καὶ ἀπὸ χείλη μὴ εἰδικῶν. Συχνὰ δηλαδὴ μιλοῦν γιὰ τὴ μέθοδο αὐτὴ καὶ πρόσωπα ποὺ ἔχουν ἀμυδρή, γιὰ νὰ μὴν πῶ ποὺ δὲν ἔχουν καμμιὰ ἰδέα γι' αὐτήν. «Ἡ «δημοτικότητα» τῆς μεθόδου δείχνει πόσο πλατειὰ εἶναι ἡ χρησιμοποίησή της, πρᾶγμα ποὺ τῆς ἔχει στοιχίσει πολλὲς παρανοήσεις καὶ ὄχι σπάνια πρόχειρες ἐφαρμογές.

Πρῶτος χρησιμοποίησε τὸν ὅρο ὁ Mc Keen Cattell στὰ 1890 (mental test), περιγράφοντας μερικὲς ἐξετάσεις ἐργαστηριακὲς (αἰσθητηρίων κ.ἄ.). Σήμερα ἔχει πολιτογραφηθῆ διεθνῶς καὶ φυσικὰ καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Τὰ τέστ τὰ χρησιμοποιεῖ καὶ ἡ θεωρητικὴ ψυχολογία, κυρίως ἡ πειραματική, ἀλλὰ ἀποτελοῦν τὴν κατ' ἐξοχὴν μέθοδο τῆς ἐφαρμοσμένης Ψυχολογίας γιὰ τὴ λύση πάρα πολλῶν προβλημάτων ποὺ ἀναφέρονται στὸν ἀνθρώπινο παράγοντα καὶ τὴν ὀργάνωση τῆς ἐργασίας στὸ ἐργοστάσιο, στὸ σχολεῖο κτλ. Ἔτσι ἡ μέθοδος τῶν τέστ ἐφαρμόζεται σήμερα σὲ μεγάλη κλίμακα γιὰ τὴν ἐπιλογὴ (πρόσληψη καὶ προώθηση προσωπικοῦ στὶς βιομηχανίες, στρατός, δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες καὶ ἐπιχειρήσεις, ἀνώτερες σχολὲς) καὶ γιὰ τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμό, στὴν ἐκπαίδευση καὶ σὲ ἄλλους ἀκόμα τομεῖς. Ἡ ἐφαρμογή τους δὲν παρουσιάζει τὶς δυσκολίες τῶν πολύπλοκων ἐργαστηριακῶν πειραμάτων, μολονότι ἀπαιτεῖ καὶ ἄσκηση καὶ προσοχὴ καὶ τήρηση τῶν κανόνων τῆς μετρολογίας. Τὰ τέστ χρησιμοποιοῦν ἁπλᾶ συνήθως :μέσα μολύβι,χαρτί,σχέδια, εἰκόνες, ἔντυπα ἢ παραγγέλματα καὶ ἐρωτήσεις καὶ προκαλοῦν ἀντιδράσεις καὶ ἐνέργειες, ἐκεῖνες ἀκριβῶς ποὺ ὁ μελετητὴς ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποβάλη σὲ μέτρηση. Ἔτσι οἱ ἐξετάσεις αὐτὲς εἶναι ἀκριβῶς καθωρισμένες καὶ ἀποβλέπουν νὰ δώσουν ἀντικειμενικὴ εἰκόνα μιᾶς ἱκανότητας, μιᾶς λειτουργίας διανοητικῆς, ψυχικῆς, ψυχοφυσικῆς. Οἱ ἀντιδράσεις τῶν ἐξεταζομένων ἀνάλογα μὲ τὸ τέστ εἶναι γλωσσικὲς (γραπτὲς ἢ προφορικὲς) ἢ κινητικές. Τὰ δεδομένα τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν βαθμολογοῦνται ἔτσι ποὺ νὰ ἐξουδετερώνεται κάθε ὑποκειμενικὴ κρίση τοῦ ἐξεταστῆ. Ὁποιοσδήποτε δηλαδὴ βαθμολογήση τὸ ἴδιο τέστ θὰ βγάλη τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα, ποὺ ἐκφράζεται ἀριθμητικά. Αὐτὴ ἡ ἀριθμητικὴ διατύπωση τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπιτρέπει, ὅταν ἐξετάζωμε μεγάλο ἀριθμὸ ἀτόμων, ὅπως στὶς περιπτώσεις ποὺ προσλαμβάνεται κάποιο νέο προσωπικὸ (ἐπιλογὴ) ἀκριβῶς ἀξιολογικὴ κατάταξις τῶν ὑποκειμένων ποὺ ἐξετάστηκαν, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόδοση τοῦ καθενός.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴ βαθμολογία, γιὰ νὰ ἔχη ἕνα τέστ διαγνωστικὴ καὶ προγνωστικὴ ἀξία, ἀπαραίτητο εἶναι νὰ ἐκπληρώνη καὶ πολλὲς ἄλλες προϋποθέσεις. Γιὰ νὰ εἶμαι σύντομη ἀναφέρω ἐδῶ δύο βασικές :

Κατάλληλη ἐκλογὴ τοῦ τέστ, ὥστε ἡ ἐφαρμογή του νὰ προκαλῆ τὴν ἐνέργεια ποὺ ἐνδιαφερόμαστε νὰ ἐξετάσωμε σ'ἕνα ἢ περισσότερα ἄτομα.

Οἱ ὅροι τῆς ἐξέτασης πρέπει νὰ εἶναι τέτοιοι, ὥστε νὰ ἐπιτρέπουν στὸ ἄτομο τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ἀπόδοση. Ἡ στάση τοῦ ἐξεταστῆ ἀπέναντι στοὺς ἐξεταζομένους ἔχει μεγάλη σημασία· μιὰ λέξη του εἶναι δυνατὸ ν' ἀλλάξη ἐντελῶς τὴ διάθεση τοῦ ἐξεταζομένου. Καὶ ὁ Binet καὶ ἄλλοι ἔχουν ὑπογραμμίσει τὸν παράγοντα αὐτόν.

Δὲν πρόκειται στὰ πλαίσια ἑνὸς τόσο σύντομου ἄρθρου νὰ ἐξετάσω τὴ μέθοδο ἀπὸ τὶς διάφορες πλευρές της, οὔτε καὶ νὰ κάμω ἔστω καὶ σύντομο λόγο γιὰ τὰ διάφορα εἴδη τῆς μεθόδου αὐτῆς καὶ τῶν ποικιλιῶν ποὺ μπορεῖ νὰ πάρη στὴν ἐφαρμογή της, ποὺ εἶναι ἄπειρες. Μιὰ διάκριση μόνο θὰ ἤθελα νὰ κάμω ποὺ εἶναι βασική. Κοντὰ στὰ τέστ ποὺ ἐξετάζουν ποσοτικὰ μιὰ δεξιότητα, ἡ νεώτερη ἔρευνα, ξεκινώντας ἀπὸ διαφορετικὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὴ δομὴ τῆς προσωπικότητας, ἔχει ἐπινοήσει καὶ ἄλλα ποὺ ἀναφέρονται σὲ ὅλη τὴν προσωπικότητα, ἀντικρύζοντάς την σὰ σύνολο, σὰν ἑνότητα, ἢ ποὺ ζητοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὸ μηχανισμὸ μιᾶς ἐνέργειας, τὴν πορεία της. Τέτοια εἶναι διάφορα συνθετικὰ τέστ, ὡρισμένα τέστ κατασκευῶν, τὰ λεγόμενα τέστ προβολῆς κ.ἄ.

Ἡ μέθοδος τῶν τέστ ἔχει θερμοὺς ζηλωτές, ἔχει ὅμως καὶ φανατικοὺς ἀρνητές. Οἱ πρῶτοι ἀρνοῦνται κάθε ἄλλη μέθοδο ποὺ δὲν ἔχει νὰ κάνη μὲ ἀριθμοὺς καὶ μετρήσεις, προβάλλοντας γιὰ κατηγορία ὑποκειμενισμὸ καὶ ἔλλειψη ἀντικειμενικότητας. Οἱ δεύτεροι κατακρίνουν τὰ τέστ—καὶ ἰδιαίτερα τὰ τέστ ἐπιτυχιῶν—καὶ γιὰ ἄλλα ἐλαττώματά τους καὶ γιὰ τὴ μηχανικότητά τους, ποὺ δὲν ἐπιτρέπει στὸ μελετητὴ νὰ συλλάβη τὴν προσωπικότητα στὴ βαθύτερή της οὐσία οὔτε νὰ μελετήση τὰ διάφορα ἐλατήρια καὶ τοὺς παράγοντας ποὺ ὁρίζουν τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀτόμου. Καὶ οἱ δύο ἀπόψεις ἔχουν μεγάλη δόση ἀληθείας, ἀλλὰ οὔτε ἡ μιὰ οὔτε ἡ ἄλλη δὲν εἶναι ἀπαλλαγμένες ἀπὸ ὑπερβολή.

Πρέπει νὰ δεχτοῦμε ὅτι τὰ τέστ δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀλάθητο οὔτε τὸ μοναδικὸ μέσο γιὰ τὴ μελέτη τῆς ἀτομικότητας καὶ ὅτι παράλληλα μ' αὐτὸ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ ἄλλα μέσα διαγνωστικά, ἀνάλογα μὲ τὶς περιπτώσεις καὶ τὸ πρόβλημα ποὺ μελετοῦμε. Πιστεύομε ὅμως παράλληλα πὼς ὅταν ἡ μέθοδος αὐτὴ ἐφαρμόζεται μὲ προσοχὴ καὶ μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς μετρολογίας, μπορεῖ νὰ γίνη σὲ ἄξια χέρια ἕνα σπουδαῖο ὄργανο γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν ἀτομικότητα καὶ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμε ποικίλα ὀργανωτικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα σὲ πολλοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς, τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς πολιτιστικῆς ἀκόμα ζωῆς.

ΑΙΚ. ΣΤΡΙΦΤΟΥ—ΚΡΙΑΡΑ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Α

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.48'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 175/190
Γέν. 'Ιωάννου Προδρόμου

24

(Σημειώσεις)

'Ο ἄργυρος εἶναι ἀσημότερος τοῦ χρυσοῦ, ὁ δὲ χρυσὸς ἀσημότερος τῆς ἀρετῆς. (*'Οράτιος*)

"Οταν τις, σφάλλων, δὲν θέλει ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ λάθος του, ἐξοργίζεται. (Haliburton)

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ Σπυρίδων (1788—1873). 'Ο Τρικούπης ὑπῆρξεν ἀπὸ τοὺς πρώτους καὶ πλέον διασήμους ἱστορικούς, συγγράψας τὴν 'Ιστορίαν τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους.

'Ηλ. 'Αν. 5.07', Δ. 7.48'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 176/189
Φεβρωνίας, Λογγίνου

25

(Σημειώσεις)

ΣΠΑΛΑΝΤΣΑΝΙ Λάζαρος (1729—1799) 'Ιταλὸς ἰατρός. 'Ανεκάλυψεν ὅτι τὸ μικρόβιον παράγεται πάντοτε ἀπὸ ὅμοιον μικρόβιον, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ὂν ἀνῆκον εἰς εἰδικὸν εἶδος.
ΧΑΡΡΙΣ Παῦλος. 'Αμερικανὸς δικηγόρος. Τὴν 23 Φεβρουαρίου 1905 ἵδρυσε τὸν «Ρόταρυ» (Ροταριανὸν "Ομιλον).

Δὲν ὑπάρχει τι, κακὸν ἢ καλόν, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἴδῆτε νὰ κάμῃ ὁ "Αγγλος· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ εὕρητε "Αγγλον νὰ σφάλλῃ. Τὸ πᾶν πράττει ἀπὸ κάποιαν ἀρχήν! Σᾶς πολεμᾷ ἀπὸ ἀρχὴν πατριωτισμοῦ· σᾶς κλέπτει ἀπὸ ἀρχὴν ἀφορῶσαν τὸ ἐμπόριον· σᾶς ὑποδουλώνει ἀπὸ ἀρχὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς αὐτοκρατορίας. (Bernard Shaw)

'Ηλ. 'Αν. 5.07', Δ. 7.48'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 177/188
Δαυῒδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, 'Ιωάννου

26

(Σημειώσεις)

Καλῶς ἦλθες, 'Απογοήτευσις! Τὸ χέρι σου ψυχρὸν καὶ τραχύ, εἶναι ἐν τούτοις φιλικόν. 'Η φωνή σου, σοβαρὰ καὶ ξηρά, εἶναι φωνὴ φίλου. "Ω, ὑπάρχει τι τὸ ὑπέροχον ἐν τῇ καρτερίᾳ, τὸ ὑπεργήϊνον ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ νὰ ὑποφέρῃ τις χωρὶς νὰ παραπονῆται, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ πολλάκις τὴν ἀπογοήτευσιν προτιμοτέραν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν. (*Λογγφέλλοου*)

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, 'Ιερομόναχος. Λόγιος ἐκ Κων]πόλεως 16ου αἰῶνος. «'Ο Θρῆνος» εἶναι μεταξὺ τῶν καλυτέρων πεζογραφημάτων τῆς Τουρκοκρατίας.

ΠΟΛΥΛΑΣ 'Ιάκωβος (1826—1896) 'Εκ Κερκύρας. Στενώτατος φίλος καὶ ἐκδότης τῶν ἔργων τοῦ Σολωμοῦ. Σημαντικώτατον εἶναι τὸ κριτικόν του ἔργον.

'Ηλ. 'Αν. 5.07', Δ. 7.48'
Νέα Σελήνη
ΠΕΜΠΤΗ 178/187
'Ιωάννας Μυροφόρου

27

'Επίσημον Δεῖπνον τῆς Σχολῆς.
Λογοδοσία Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

'Η ἀνία εἶναι σκουριὰ τοῦ νοῦ προερχομένη ἀπὸ ἀδράνειαν. (Mme de Girardin)

ΣΟΦΙΑΝΟΣ Νικ. Ἔζησε τὸν 16ον αἰῶνα. Ὑπῆρξε μέγας διδάσκαλος τοῦ Γένους.

'Ηλ. 'Αν. 5.08', Δ. 7.48'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 179/186
Κύρου καὶ Ἰωάννου

28

Συνεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς Τμηματικῶν Ἐξετάσεων.

ΜΠΡΟΚΑ Παῦλος (1824—1880). Ἐπιφανὴς Γάλλος ἀνθρωπολόγος. Πατὴρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνθρωπολογίας.

Οὔτε πολιτεία χωρὶς νόμους, οὔτε νόμοι χωρὶς ἠθικὴν θὰ ὑπάρχουν.
(*Νεόφυτος Δούκας*)

'Ηλ. 'Αν. 5.08', Δ. 7.48'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 180/185
Πέτρου καὶ Παύλου

29

Ἑορτὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου Α΄.

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν συνομιλίαν συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ διαφωνῇς, χωρὶς νὰ γίνεσαι δυσάρεστος.
(Amon)

ΦΟΛΛΕ Μαρία Πάρκερ (1868—18-12-1933). Ἀμερικανὸς κοινωνικὸς φιλόσοφος, ἐξερευνήσας τὴν ἐπιστημονικὴν ἰδίως πλευρὰν τῆς ὀργανώσεως.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

6 Ἰουνίου 1944.—Ἡ μεγάλη ἀπόβασις τῶν Συμμάχων εἰς Νορμανδίαν.
17 Ἰουνίου 1913.—Ἤρχισεν ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος κατὰ τῆς Βουλγαρίας.
21 Ἰουνίου 1882.—Ἡ πρώτη μεγάλη ἀπεργία τῶν τυπογράφων εἰς Ἀθήνας.
22 Ἰουνίου 1941.—Ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος τῆς Γερμανίας κατὰ τῆς Ρωσίας.
24 Ἰουνίου 1920.—Ἐκυρώθη ἡ διετὴς σύμβασις περὶ τοῦ δώρου.
25 Ἰουνίου 1920.—Ἐκυρώθη ἡ διεθνὴς σύμβασις περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας ἀνηλίκων εἰς τὴν Βιομηχαν.
26 Ἰουνίου 1925.—Ἐπαναστατικὸν κίνημα ὑπὸ τὸν Στρ/γὸν Πάγκαλον.
26 Ἰουνίου 1945.—Ἐγένετο ἡ ἵδρυσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.
27 Ἰουνίου 1832.—Ὑπεγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ συνθήκη περὶ διαρρυθμίσεως τῶν ὁρίων τοῦ ἀπελευθερωθέντος Ἑλληνικοῦ βασιλείου.
28 Ἰουνίου 1914.— Δολοφονία εἰς Σεράγεβον τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ τοῦ α΄ παγκοσμίου πολέμου.
28 Ἰουνίου 1919.— Ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1957

Ἠλ. Ἀν. 5.08΄ ,Δ. 7.48΄
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 181/184
Σύν. τῶν 12 Ἀποστόλων

30

«Δόξασον σὸν πατέρα καὶ μητρὸς ὠδῖνας μὴ ἐπιλάθῃ· μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγεννήθης, καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς αὐτοί σοί ;»
(Σ. Σειρὰχ ζ΄ 27)

Ματθ. θ΄ 36, ι΄ 1—8

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά εἰσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν σχολικῶν ἐργασιῶν
τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956 — 1957
ἐκδρομὴ μελῶν Δ. Συμβουλίου, Καθηγητῶν,
Συνεργατῶν καὶ Φίλων τῆς Σχολῆς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί έπραξα — Τί παρέλειψα νά πράξω — Τί δέον νά κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 31/5/57 Δρ.	Ἔξοδα Ἰουνίου Δρ.
Ἔσοδα Ἰουνίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον »
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

«Ἡ χώρα καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος ἵσταται εἰς ὑπερτέραν ἄλλων βαθμίδα ὡς πρὸς τὴν Χημείαν, ὑπερτεροῦν εἰς πλοῦτον καὶ εὐμάρειαν».

(M. Ramsay)

Μεγίστη τυγχάνει ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Χημεία διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν ἑκάστης Χώρας.

Εἶναι ἡ Ἐπιστήμη ἡ ὁποία ἀπὸ τὰ εὐθηνώτερα ὑλικά—π.χ. τὸν ἄνθρακα, τὸ ὕδωρ, τὴν ἄσβεστον, τὸν ἀέρα, τὸ ξύλον—κατώρθωσε νὰ συνθέσῃ καὶ παρασκευάσῃ θαυμαστὰ προϊόντα, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν χρησιμώτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ πηγὴ πλούτου διὰ τὰς Χώρας εἰς τὰς ὁποίας παρασκευάζονται.

Καὶ μόνον εἰς μερικα παραδείγματα περιορίζομαι — χώρου ἐλλείποντος— διὰ νὰ ἐξάρω τινὰ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν ἐπιτευγμάτων τῆς Χημείας, οἷα εἶναι, αἱ συνθετικαὶ ὑφαντικαὶ ὗλαι, αἱ πλαστικαὶ ὗλαι, τὰ τεχνητὰ δέρματα, τὸ συνθετικὸν καουτσούκ, ἡ συνθετικὴ βενζίνη, χρώματα ἀμετάβλητα, συνθετικὰ ἀρώματα, συνθετικαὶ βιταμῖναι καὶ ὁρμόναι, φάρμακα παυσίπονα καὶ φάρμακα θεραπευτικά, ἀπορρυπαντικαὶ ὗλαι κ.λ.π.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄτομον, τὸ ἔσχατον αὐτὸ συστατικὸν τῶν στοιχείων τὸ ὡς ἀδιαίρετον θεωρούμενον, κατεδείχθη ὅτι εἶναι σύνθετον, ἀποτελοῦν ἓν πλανητικὸν σύστημα, ὅπερ δύναται νὰ διαλυθῇ εἰς τὰ συστατικά του καὶ νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἐκ τούτου ποσὰ ἐνεργείας τεράστια, δυνάμενα νὰ ἐξασφαλίσουν ἐπ' ἄπειρον τὰ ποσὰ ἐνεργείας τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ σήμερον ἡ ἀνθρωπότης.

Ἴσως τὸ μέλλον ἐπιφυλάσσει πολλά.

Ἡ ἐπιστήμη κατὰ τὸν Ostwald εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ προβλέπῃ, μᾶλλον νὰ προφητεύῃ.

Ἀλλ' ὁ Ἐπιστήμων δὲν προφητεύει δι' ὁραματισμῶν. Ἡ μέχρι τοῦδε βαθεῖα μελέτη τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐπιστήμης τῆς φύσεως, τοῦ παρέχει τὰς δυνατότητας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πρόβλεψιν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπιστήμης τῆς Χημείας εἰς τὸ μέλλον.

Ἐκ τῶν τελευταίων ἐπιτευγμάτων σημαντικὸν ρόλον ἔπαιξαν τόσον αἱ τεχνηταὶ ὑφαντικαὶ ὗλαι (τεχνηταὶ μέταξαι—ρεγιόν· τσελλβόλε κ.λ.π.), ὅσον ἰδίᾳ αἱ συνθετικαὶ ὑφαντικαὶ ὗλαι καὶ ἐν γένει αἱ πλαστικαὶ τοιαῦται.

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίσαμεν τὰς τεχνητὰς ἶνας, ἤτοι τὰς παραγομένας ἐκ φυσικῶν προϊόντων διὰ τῶν χημικῶν τούτων ἐπεξεργασιῶν, χωρὶς νὰ ὑποστῶσι βασικὴν μεταβολὴν τῆς συστάσεώς των.

Τοιαῦται εἶναι ἡ ρεγιόν, ἤτοι αἱ παντὸς εἴδους τεχνηταὶ μέταξαι καὶ τὸ τσελβόλλε.

Ἡ τελευταία ὅμως εἰκοσιπενταετία παρέσχε διὰ τῆς Χημείας εἰς τὴν Βιομηχανίαν τῆς Ὑφαντουργίας νέας ὅλως ὑφαντικὰς ἶνας, παραγομένας συνθετικῶς καὶ μὲ τὰς πλέον ἀπιθάνους πρώτας ὕλας, οἷαι εἶναι ἡ ἄσβεστος, ὁ ἄνθραξ, τὸ ὕδωρ, ὁ ἀήρ.

Αἱ ὗλαι ὅμως αὗται ἀποτελοῦν σπουδαῖα ὑλικὰ δι' ὧν παράγονται πράγματι σπουδαιόταται ὑφαντικαὶ καὶ δι' ἄλλους σκοποὺς ὗλαι.

Ἡ σημασία ἀκόμη τῶν νέων τούτων συνθετικῶν ὑλῶν, αἵτινες καὶ πλαστικαὶ ὗλαι ἐκλήθησαν, ἐνέχεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι δὲν τυγχάνει ἀπίθανον ὅπως εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, τὸ ἔριον, τὸ λῖνον καὶ ἡ μέταξα, ἔτι δὲ καὶ ὁ βάμβαξ, ἀπολέσωσί πως τὴν σημασίαν ἣν ἔχουν σήμερον ὡς πρῶται ὗλαι ὑφαντουργίας.

Αἱ πλαστικαὶ ὗλαι, προϊόντα βιομηχανικὰ καὶ ἐπινοήσεις τῆς νεωτέρας Χημείας, δὲν εὑρίσκονται ἐλεύθεραι εἰς τὴν φύσιν, ἀλλὰ σύγκεινται ἐξ ὀργανικῶν ἑνώσεων συνθετικῶς παρασκευαζομένων.

Ἡ ὀργανικὴ Χημεία μέχρι σήμερον ἠσχολήθη μὲ τὴν μελέτην τῆς συστάσεως καὶ τὴν παρασκευὴν ὀργανικῶν ἑνώσεων, ἐχουσῶν μόριον βραχύ, τῶν βραχυμοριακῶν καλουμένων ἑνώσεων, τὸ μόριον δηλ. τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἀπὸ 10—100 ἄτομα.

Μολονότι δὲ σήμερον εἶναι γνωσταὶ περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον βραχυμοριακῶν ἑνώσεων καὶ μολονότι πολλὰ ἑκατομμύρια τοιούτων ὀργανικῶν ἑνώσεων δύνανται νὰ παρασκευασθῶσιν, ἐν τούτοις ὁ κλάδος οὗτος τῆς ὀργανι-

κῆς Χημείας ἔχει λάβει σήμερον παμμεγίστην ἔκτασιν καὶ καλεῖται Μακρομοριακὴ Χημεία.

Ὁ κλάδος οὗτος ἐξετάζει τὰς ὀργανικὰς ἑνώσεις, ὧν τὸ μόριον σύγκειται τοὐλάχιστον ἐκ χιλίων ἀτόμων.

Τὸ μόριον ὅμως τῶν τοιούτων μακρομοριακῶν ἑνώσεων δύναται ὡσαύτως νὰ ἀποτελῆται ἐκ δεκάδων χιλιάδων ἀτόμων καὶ πράγματι σήμερον εἶναι γνωσταὶ μακρομοριακαὶ ἑνώσεις ὧν τὸ μόριον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄνω τῶν 300.000 ἀτόμων.

Αἱ ἑνώσεις αὗται τυγχάνουν μεγάλης σημασίας ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως, καθ' ὅσον διαδραματίζουν σήμερον πλέον, σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωήν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, αἱ μακρομοριακαὶ ἑνώσεις παίζουν ρόλον σημαντικὸν καθ' ὅσον κέκτηνται σειρὰν ὅλων σπουδαίων ἰδιοτήτων, ὧν στεροῦνται αἱ μικρομοριακαὶ ἑνώσεις, ὡς π.χ. ἡ σκληρότης, ἡ ἐλαστικότης, τὸ ἰνῶδες, ὡς καὶ ἡ ἱκανότης παρασκευῆς λεπτῶν ὑφασμάτων, κλωστῶν, ἀντικειμένων κ.λ.π.

Τοιαῦται συνθετικαὶ ὑφαντικαὶ ὕλαι εἶναι σήμερον γνωσταὶ εἰς ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἐξ ὧν κυριώτεραι εἶναι, αἱ Pe—Ce, Nylon, Dacron, Perlon, Orlon, Saran, Velon, Plexon, Aralac, Vinyon, Dynel, Acrylan, Ardyle, Vigara κ.ἄ.

Αἱ ὕλαι αὗται παρέχουν σπουδαίας ἰδιότητας ἀντοχῆς καὶ ἐλαστικότητος.

Αἱ ἐν γένει συνθετικαὶ ἢ πλαστικαὶ ὕλαι δύνανται δι' ἰδίας κατευθύνσεως τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τὴν παρασκευήν των, νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἴτε δι' ὑφαντικοὺς σκοποὺς εἴτε διὰ κατασκευὴν πάσης φύσεως ἀντικειμένων καὶ εἰδῶν τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς.

Καὶ αἱ πλαστικαὶ αὗται ὕλαι, αἱ χρήσιμοι διὰ κατασκευὴν ἀντικειμένων, ἔρχονται εἰς τὸ ἐμπόριον οὐχὶ μὲ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτῶν ὄνομα, ἀλλὰ μὲ ἐμπορικὸν τοιοῦτον, ὡς π.χ. Tygon, Tenit κ.λ.π.

Αἱ ἐν γένει ὑφαντικαὶ ὕλαι ἔρχονται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἤτοι :

1) Ὡς πρῶται ὕλαι, (εἰς κόκκους, κόνιν, τεμάχια, ὄγκους, πλάκας ἢ τολύπας).

2) Ὡς ὑφαντικαὶ ὕλαι (κλωσταί, νήματα, τολύπαι).

3) Ὡς ὑφάσματα καὶ εἴδη ἐξ αὐτῶν ἐρραμμένα.

4) Ὡς λεπτὰ φύλλα καὶ εἴδη ἐκ τούτων ἐρραμμένα.

5) Ὡς παντοῖα ἀντικείμενα καὶ εἴδη οἰκιακῆς χρήσεως, διακοσμήσεως ἢ βιομηχανικά.

Εἰς τὰς πλαστικὰς ὕλας τάσσονται εἰσέτι καὶ ἐκεῖναι αἵτινες προέρχονται ἐκ λευκωματοειδῶν φυσικῶν πρώτων ὑλῶν, ὡς εἶναι ἡ καζεΐνη, ἡ ὕλη δηλ. ἡ λαμβανομένη ἐκ τοῦ ἀποβουτυρωθέντος γάλακτος καὶ ἐξ ἧς παρασκευάζεται:

1) Ὁ γαλάλιθος, προϊὸν ἐξ οὗ κατασκευάζονται παντοῖα ἀντικείμενα (ὡς κομβία, μελανηφόροι, μολυβδοφόροι, παιγνίδια κ.λ.π.).

2) Τὸ τεχνητὸν ἔριον λανιτὰλ (Lanital) καὶ τὰ τούτῳ παρόμοια.

Αὗται εἶναι ἐν μεγίστῃ συντομίᾳ, ἐκ τῶν νέων ἐπιτευγμάτων τῆς Χημείας, αἱ νέαι πλαστικαὶ (συνθετικαὶ) ὕλαι, ἐξ ὧν πάσης φύσεως εἴδη σήμερον κατασκευάζονται ἀπὸ τῆς λεπτῆς καὶ ἀραχνοϋφάντου γυναικείας περικνημῖδος μέχρι τοῦ καλύμματος τοῦ ραδιοφώνου καὶ μερῶν ἀεροπλάνων καὶ αὐτοκινήτων.

ΕΛΕΥΘ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

J. von Liebig (1803 — 1853)

Louis Pasteur (1822 — 1895)

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΩΣ ΣΠΟΝΔΥΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ὑπὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου ἐγένετο αἰσθητὴ ὄχι μόνον ἡ ἐπανάστασις εἰς τὰς Φυσικὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ ἡ σημασία της διὰ τὸν τρόπον τοῦ ἐπιστημονικῶς σκέπτεσθαι. Ὑπεγραμμίσθη οὕτω τὸ γεγονὸς ὅτι μία πηγὴ τεραστίας δυνάμεως ἀπεκαλύφθη ὄχι ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψιν νέας τινος μονάδος δυνάμεως, ἀλλὰ τῆς δυνάμεως ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὰς σχέσεις καὶ τῶν ἐλαχίστων μονάδων. Ἐὰν λοιπὸν—ὅπως λέγει ὁ κ. Lewin—παρομοία ἐπανάστασις λαμβάνει χώραν ἤδη καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας, αὕτη ἔγκειται ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς δυνάμεως ἡ ὁποία ὑπάρχει εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν μονάδων: ἀτόμων, ὁμάδων, συνόλων κοινωνικῶν ἢ ἐθνικῶν.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν χώραν ὅπου αἱ ἀρχαὶ τοῦ τεχνικοῦ ὀρθολογισμοῦ τῶν H. Fayol καὶ F. Taylor εὗρον τὴν πλέον εὐρεῖαν ἐφαρμογήν, εἶναι καταφανὴς ἡ μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον στροφή, ὄχι πλέον πρὸς τὰς μηχανὰς ἢ τὸν ὡς μηχανὴν ἐκλαμβανόμενον ἄνθρωπον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα καὶ τὰς ἐκδηλώσεις της. Οὕτω τὸ πρόβλημα τῆς διοικήσεως, δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς, μετεβλήθη ἀπὸ πρόβλημα διοικήσεως πραγμάτων εἰς πρόβλημα διοικήσεως ἀνθρώπων. Αὐτὴ ἡ ἀνθρωποκεντρικὴ προσέγγισις τοῦ προβλήματος, ἔρχεται σήμερον νὰ συμπληρώσῃ τὸν τεχνητὸν μᾶλλον ὀρθολογισμὸν τῶν H. Fayol - F. Taylor δι' ἑνὸς νέου ὀρθολογισμοῦ, τὸν παραγωγικὸν ὀρθολογισμόν.

Ὁ παραγωγικὸς ὀρθολογισμὸς ἐκφράζεται θεωρητικῶς διὰ τῆς συγχρόνου Ἐφηρμοσμένης Διοικητικῆς Ἐπιστήμης, ὡς συνόλου ἐπιστημονικῶν κανόνων διὰ τῶν ὁποίων καθίσταται δυνατὴ ἡ πραγμάτωσις δεδομένων ἀξιῶν ἢ σκοπῶν. Εἰς τὴν πρᾶξιν ἐκδηλοῦται ὡς ἡ λογικὴ τοῦ ἀποτελέσματος ἤ, ὅπως λέγουν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὡς ἡ «φιλοσοφία τῆς ἀγελάδος» ἐκ τοῦ συγκεκριμένου παραδείγματος ἑνὸς ἀγελαδοτρόφου ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐφήρμοσεν ὅλας τὰς τεχνικὰς ἀρχὰς τοῦ Taylor καὶ οὐδεμίαν βελτίωσιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ γάλακτος ἐσημείωσε, παρετήρησεν ὅτι ἡ μουσικὴ συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ γάλακτος τῶν ἀγελάδων του, δι' ὃν λόγον καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ προσφέρῃ πλέον τακτικῶς εἰς τὰς ἀγελάδας του μουσικήν.

Αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις ἐξητάζοντο βεβαίως καὶ ἐξετάζονται ἀπὸ τὴν κοινωνιολογίαν. Τὸ νέον στοιχεῖον εἶναι ὅτι ἐξετάζονται ὑπὸ τὸ πρῖσμα θεσμῶν εἰς τοὺς ὁποίους μέχρι τοῦδε ἡ κοινωνιολογία δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσχωρήσῃ. Εἷς ἐκ τῶν θεσμῶν αὐτῶν εἶναι ἡ Διοίκησις: Δημοσία ἢ Ἰδιωτική. Εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν τὸ Διοικητικὸν καὶ εἰς τὴν Ἰδιωτικὴν τὸ Ἰδιωτικὸν Δίκαιον, Ἀστικὸν ἢ Ἐμπορικόν, διεξεδίκουν τὴν ὁλοκληρωτικὴν κάλυψιν τοῦ χώρου τῶν ἔν τινι ὀργανισμῷ, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν σχέσεων. Ἀλλὰ διέφευγεν ἀπὸ τοὺς νομικοὺς τὸ γεγονὸς ὅτι ρυθμίζονται μὲν αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις ἀπὸ τὸ Δίκαιον αὐτό, ἀλλὰ δεοντολογικῶς καὶ ὄχι ὀντολογικῶς. Λέγει π.χ. τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον πῶς πρέπει νὰ εἶναι αἱ σχέσεις ἔν τινι Ὑπηρεσίᾳ, δὲν λέγει ὅμως πῶς πράγματι εἶναι.

Τὴν ὀντολογικὴν ἐξέτασιν τῶν ἔν τινι ὀργανισμῷ, δημοσίῳ ἢ ἰδιωτικῷ ἀνθρωπίνων σχέσεων, ἤτοι σχέσεων μεταξὺ ἀτόμων, ὁμάδων καὶ συνόλων, ἔχει ἤδη ἀναλάβει ἡ σύγχρονος Διοικητικὴ Ἐπιστήμη. Καὶ ἐξετάζει ὄχι μόνον τὴν στατιστικὴν ἄποψιν τῶν σχέσεων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δυναμικήν. Μὲ ἄλλους λόγους ὄχι μόνον τὸ πῶς αἱ σχέσεις εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὸ διατί εἶναι ὅπως εἶναι, ἀκόμη δὲ καὶ τὸ τί εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ διὰ νὰ φθάσουν αἱ σχέσεις αὐταὶ εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν σημεῖον. Χρησιμοποιοῦντες τὴν ἐπιστημονικὴν ὀρολογίαν, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιστήμη ἔχει ὡς ἀντικείμενον ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν διοικητικὴν ὀργάνωσιν ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν διοι-

κητικὴν συμπεριφοράν.

Ἡ διοικητικὴ συμπεριφορὰ ὡς ἔρευνα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἶναι τὸ γένος, διακρινόμενον εἰς δύο εἴδη: τὰς ὀργανικὰς σχέσεις καὶ τὰς δημοσίας σχέσεις.

Αἱ ὀργανικαὶ σχέσεις εἶναι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν μελῶν διοικητικοῦ τινος ὀργανισμοῦ, δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ. Ἐὰν θεωρήσωμε μίαν Βιομηχανικὴν Ἐπιχείρησιν ἀνθρωποκεντρικῶς, θὰ ἴδωμεν ἕνα μικρὸν ἢ μέγαν ἀριθμὸν ἀνθρωπίνων ὁμάδων τυπικῶν ἢ ἀτόπων ἀλληλοσχετιζομένων ὑπὸ διαφόρους μορφάς, ὄχι μόνον νομικὰς ἀλλὰ καὶ ἐξωνομικάς. Αἱ ὑφιστάμεναι σχέσεις θὰ ἠδύναντο νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας:

α) Διαπροσωπικαὶ σχέσεις (Σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων μελῶν τῆς μιᾶς ὁμάδος καὶ μελῶν διαφόρων ὁμάδων)· β) διομαδικὰς σχέσεις (Σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁμάδων), γ) ἱεραρχικὰς σχέσεις (Σχέσεις μεταξὺ διοικούντων καὶ διοικουμένων), δ) συνεργατικὰς σχέσεις (Σχέσεις μεταξὺ συνεργαζομένων ἀτόμων).

Θα ἠδυνάμεθα νὰ ἐμφανίσωμε γραφικῶς τὰς σχέσεις αὐτὰς διὰ τοῦ κατωτέρω σχήματος ὑπ' ἀριθμὸν 1 εἰς τὸ ὁποῖον ἐκλαμβάνεται ἡ ὁμὰς ὡς κύτταρον τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ.

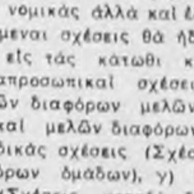

Σχῆμα 1

Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἶναι αἱ σχέσεις μελῶν διοικητικοῦ τινος ὀργανισμοῦ μετὰ ἀτόμων, ὁμάδων ἢ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου τοῦ μὴ τυγχάνοντος μέλους τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ. Οὕτω, ἐὰν διοικητικὸς ὀργανισμὸς εἶναι τὸ Κράτος—ἡ Δημοσία Διοίκησις—ἔχομεν σχέσεις Κράτους καὶ πολίτου. Ἐὰν διοικητικὸς ὀργανισμὸς εἶναι ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Α ἔχομεν σχέσεις Ἑταιρείας καὶ πελάτου. Ἐὰν ἀκόμη ἤθελε καὶ ἡ Ἐκκλησία θεωρηθῆ ὡς διοικητικός τις ὀργανισμὸς ὑπάρχουν σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ πληρώματος αὐτῆς. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐμφανίσωμεν γραφικῶς τὰς σχέσεις αὐτὰς διὰ τοῦ σχήματος ὑπ' ἀριθ. 2. Αἱ δημόσιαι σχέσεις εἶναι ἀνθρώπινοι ὡς ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα, ἀλλὰ διαφέρουν ἀπὸ τὰς ὑπαλληλικὰς κατὰ τοῦτο: ἡ σχέσις δὲν εἶναι ἐνδοομαδικὴ ἀλλὰ ἐξέρχεται ἔξω τῆς ὁμάδος εἰς τὸ λεγόμενον κοινόν.

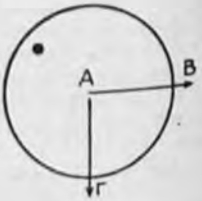

Σχῆμα 2

Αἱ δημόσιαι σχέσεις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πραγματικότητι εἶναι εἰσέτι ἀνεξερεύνητοι. Μία γενομένη προσπάθεια ἐμφανίσεως τῶν Δημοσίων σχέσεων ὡς «θεσμοῦ ἀναπτύξεως σχέσεων» στηριζομένη εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πραγματικότητα δὲν φαίνεται ὅτι εὗρεν ἀπήχησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἐφ' ὅσον αἱ δημόσιαι σχέσεις ἐνεφανίζοντο ὡς προσπάθεια ἀναπτύξεως διαπροσωπικῶν σχέσεων, δηλαδὴ ἐπαφῶν καὶ γνωριμιῶν, ἢ ἀκόμη ὡς μία προσπάθεια δημοσιότητος. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ πλευρὰ ἀποτελεῖ τὴν ἐπαγγελματικὴν πλέον ἐκμετάλλευσιν τοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐδῶ. Ἐδῶ γίνεται μόνον ἡ ἀπαραίτητος αὐτὴ διαστολὴ πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως ἢ παρερμηνειῶν τοῦ ὅρου «Δημόσιαι Σχέσεις».

Ὀργανικαὶ λοιπὸν σχέσεις καὶ δημόσιαι σχέσεις συνιστοῦν τὴν διοικητικὴν συμπεριφοράν, τὸ ἓν μέγα σκέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιστήμης μετὰ τὸ σκέλος τῆς διοικητικῆς ὀργανώσεως.

Ἡ διοικητικὴ αὐτὴ συμπεριφορὰ ἤρχισε μὲν νὰ ἐρευνᾶται τελευταίως· ὁ τρόπος ὅμως ἐρεύνης εἶναι πολὺ παλαιὸς κατὰ χρόνον καὶ Ἑλληνικὸς κατὰ τὴν προέλευσιν. Αὐτὸ τὸ ἀναφέρει ὁ W. Wilson—ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον—εἰς ἓν ἄρθρον του εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι «ἡ Διοικητικὴ Ἐπιστήμη εἶναι ὁ πλέον τελευταῖος καρπὸς αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς μελέτης τοῦ Κράτους, ἡ ὁποία ἤρχισε πρὸ εἴκοσι δύο περίπου αἰώνων. Ἐκτὸς τῶν Ἀμερικανῶν,

Βρεττανοί, Σουηδοί, Γάλλοι καί Γερμανοί ἐπιστήμονες ἐγκύπτουν πλέον μὲ τὸν ὀντολογικὸν φακὸν εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ διοικητικοῦ φαινομένου γυμνοῦ, πέραν δηλαδὴ ἀπὸ τὰ σχήματα τὰ ὁποῖα διάφοροι θεσμοί τοῦ προσέδωσαν ὡς νομικά, τεχνικά, ψυχολογικά κ.ο.κ.

Αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις, ὀργανικαί καί δημόσιαι, ἐμφανίζουν τεράστιον ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον. Προβλήματα διοικητικά, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐθεωροῦντο ἄλυτα, εὑρίσκουν τὴν λύσιν των μέσῳ τῆς ἐνεργείας ἐκείνης ἡ ὁποία παράγεται ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Οὕτω ἡ παραγωγικότης ἔπαυσε νὰ θεωρῆται πλέον ὡς ὑπόθεσις συμμετρικῶν μόνον σχεδιαγραμμάτων ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἐὰν π.χ. ἀσύμμετρος ὀργάνωσις διὰ τὸν α ἢ β λόγον εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τεθειμένου σκοποῦ διατί νὰ μὴ τὴν υἱοθετήσωμεν;

Γενικῶς, αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις περικλείουν μίαν ἐνέργειαν μίαν δύναμιν ἡ ὁποία, ὅπως ὅλαι αἱ ἐνεργειακαί πηγαί, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπὶ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν. Διὰ τὴν δημιουργίαν ἢ καταρράκωσιν ἠθικῶν ἀξιῶν, διὰ τὴν αὔξησιν ἢ μείωσιν τῆς παραγωγῆς, διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματος καί τοῦ ἐργοδότου καί τοῦ ἐργαζομένου. Εἶναι μία ἀπόδειξις ὅτι ἡ συνεργασία—ἡ ὁποία τόσον ἐλλείπει ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν διοικητικὴν συμπεριφοράν—καθίσταται δυνατὴ μόνον ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ ἀνθρώπινος παράγων καί ἐν συνεχείᾳ ἀξιολογηθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ ἐνέργεια δημιουργική, ἀκριβῶς ὅπως σήμερον τὸ ποτάμιον ὕδωρ ἀντὶ νὰ χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν μεταβάλλεται εἰς ἐνέργειαν ἠλεκτρικὴν ἡ ὁποία φωτίζει τὰς πόλεις καί κινεῖ τὸν πολιτισμόν μας.

Αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις εἶναι μία ἴσης ἀξίας κινητήριος δύναμις τοῦ πολιτισμοῦ μας.

ΤΟΛΜΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΝΙΚΕΣ

Ὁπουδήποτε προσπαθεῖς νὰ ἀρχίσῃς κάτι τὸ νέον, νὰ τολμήσῃς εἰς ἀπάτητο μονοπάτι, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι συνήθως ὅσοι σὲ περιστοιχίζουν θὰ σοῦ εἰποῦν: «Δὲν μπορεῖς νὰ τὸ κάνῃς» ἢ «δὲν θὰ ἐρριψοκινδύνευα, ἐὰν ἤμουν εἰς τὴν θέσιν σου»

Ἐὰν δὲν κωφεύσῃς εἰς τὰ λόγια αὐτά, ἐὰν δὲν ὁπλισθῇς μὲ ἀπόφασιν ὅπως προχωρήσῃς, αἱ παρατηρήσεις των θὰ μαράνουν τὸν ζῆλον σου καὶ θὰ περιστρέφεσαι εἰς τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχες ξεκινήσει.

Εἶναι παράδοξον, καὶ ἐν τούτοις γεγονός, ὅτι καὶ πιστοὶ φίλοι μᾶς ἐγκαταλείπουν, ὅταν ἔρχεται ὁ καιρὸς νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὰ ἐμπρός. Δὲν ἠμποροῦν νὰ ἴδοῦν τὰς πιθανότητας ὅπως τὰς βλέπομεν ἡμεῖς. Βλέπουν μόνον τὰ ἀγκάθια, μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ἐγκατεσπαρμένος ὁ δρόμος μας, τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀναμένουν. Προβλέπουν ἀποτυχίαν ἀντὶ τῆς προόδου.

Δι' αὐτό, ἐὰν ἔχῃς ὑπ' ὄψιν ἕν σχέδιον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου, συζήτησέ το μόνον μὲ ἐπιτυχόντας καὶ προοδευτικοὺς ἀνθρώπους. Ἐνθυμοῦ ποίους δισταγμοὺς ἀντιμετώπισαν οἱ ἐφευρέται τῆς τηλεοράσεως. Πόσους ἐμπαιγμοὺς ἤκουσεν ὁ πρῶτος ἱδρύσας κατάστημα μοναδικῶν τιμῶν.

Οἱ πλέον προοδευτικοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸν κόσμον εἶναι ὅσοι ἔχουν ἐνόρασιν, ὅσοι ἀγνοοῦν τοὺς «ἀπίστους Θωμάδες» καὶ τολμοῦν μέχρις ὅτου νικήσουν.

Ὅποιος ἔφθασεν εἰς τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας τῆς κλίμακος, ἀσφαλῶς θὰ ἔμενεν εἰς τὸ μέσον, ἐὰν ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ σχόλια ἐκείνων ποὺ παρέμειναν εἰς τὰ πρῶτα σκαλοπάτια.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἐμφανίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πολύπλοκα. Εἰς τὴν λύσιν αὐτῶν δὲν συμβάλλει μόνον ἡ πλήρης γνῶσις τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν πλευρᾶς, ἐκείνης δηλαδὴ ἥτις συνδέεται μὲ τὰς ἐγγυτέρας ἢ ἀπωτέρας οἰκονομικὰς συνεπείας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθική, ψυχολογική, ὑγιεινή, παιδαγωγικὴ καὶ κοινωνικὴ ἄποψις αὐτῶν. Ἀπαιτεῖται μία πλήρης ἀνατομία τῶν διαφόρων ἐπιδράσεων διὰ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις τοῦ προσήκοντος μέτρου καὶ ν' ἀποφεύγεται ἡ τόσον ἐπικίνδυνος μεταφορὰ ξένων προτύπων θεσπισθέντων ὑπὸ διαφορετικὰς πολλάκις ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας συνθήκας ἢ αἱ προχειρολόγοι λύσεις. Ἡ διαπίστωσις τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς πραγματικότητος καὶ ἡ κατὰ βάθος ἔρευνα αὐτῆς πρέπει ν' ἀποτελέση τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐκκινήσεως. Ἀναμφισβητήτως ἡ Στατιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους, χάρις εἰς τὰς καταβαλλομένας ἐξαιρετικὰς της προσπαθείας συγκεντρώνει πάσης φύσεως ὑλικόν, ἀλλὰ δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν αἰτιώδη ἀνάλυσιν τῶν προκυπτόντων ἀριθμητικῶν δεδομένων. Ἐκτὸς τούτου ἀπασχολεῖται κυρίως μὲ τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα καὶ ὀλιγώτερον μὲ τὰ κοινωνικά. Εἴς τινα ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια γίνεται θεωρητικὴ διδασκαλία περὶ τῶν κοινωνικῶν φαινομένων, οὐχὶ ὅμως καὶ ἔρευνα τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Ἐπίσης τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα δὲν ἀπησχολήθησαν συστηματικῶς μὲ τὴν ἔρευναν. Ἐδημοσιεύθησαν πράγματι παρ' αὐτῶν μελέται τινές, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἐλλείψει ἐπαρκῶν στοιχείων περιωρίσθησαν εἰς γενικάς τινας διαπιστώσεις. Ἀκόμη καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι γενικώτεροι ταξικοὶ ὀργανισμοί, ἐλλείψει μέσων, δὲν ἀπέδωκαν μέχρι σήμερον ἄξιον λόγου ἔργον ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἶναι ἡ συμπτωματικότης, ἡ ἔλλειψις συστήματος, ἐν πολλοῖς ἡ ἀντιφατικότης τῶν λαμβανομένων παρ' ἡμῖν κοινωνικῶν μέτρων καὶ ἡ χαώδης κατάστασις τῆς ἐργατικῆς μας νομοθεσίας. Ἡ ἄγνοια τῆς ὑφισταμένης κοινωνικῆς καταστάσεως, δὲν καθιστᾶ δυνατὴν τὴν χάραξιν ἑνὸς πλήρους προγράμματος δράσεως. Ἡ Σχολή μας κατιδοῦσα τὴν σοβαρὰν ταύτην ἔλλειψιν, ἀπεφάσισε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ παρ' αὐτῇ τόσον εὐδοκίμως λειτουργοῦντος Γραφείου ἐρευνῶν καὶ νὰ συστήσῃ ἓν κέντρον μὲ τὸν σκοπὸν τὴν κατὰ βάθος μελέτην διαφόρων κοινωνικῶν προβλημάτων, ὥστε νὰ καθίστανται δυναταὶ πλήρεις, ἀλλὰ καὶ ἀντικειμενικαὶ διαπιστώσεις, μακρὰν οἱουδήποτε ἐπηρεασμοῦ ἐκ πολιτικῶν ἢ ταξικῶν λόγων. Ἡ Σχολή μας διαθέτει πρὸς τοῦτο ἓν σοβαρώτατον ὄργανον, τὰς πολλὰς ἑκατοντάδας ἐπιμελῶν σπουδαστῶν, πλεῖστοι τῶν ὁποίων εἶναι ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ διαθέτουν πλὴν τῆς θεωρητικῆς των καταρτίσεως καὶ ἱκανὴν πεῖραν. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, ἡ Σχολὴ θὰ συγκεντρώσῃ μὲ τοὺς σπουδαστάς της πλουσιώτατον ὑλικόν. Αἱ ἔρευναι θ' ἀρχίσουν ὡς εἶναι φυσικὸν ἀπὸ τὰ θέματα, ἅτινα ἐμφανίζουν τὰς μικροτέρας δυσκολίας καὶ σὺν τῷ χρόνῳ, ἀποκτωμένης καὶ τῆς ἀπαιτουμένης πείρας καὶ τελειοποιουμένου τοῦ μηχανισμοῦ, θὰ προχωρήσουν εἰς συνθετώτερα καὶ πολυπλοκώτερα προβλήματα. Τοιαῦτα θέματα, ἅτινα θὰ ἐξετάσῃ σὺν τῷ χρόνῳ τὸ Κέντρον, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ ἐνδεικτικῶς τὴν θέσιν τῶν ἀγροτικῶν ἐργατῶν τοῦ οἰκοσίτου προσωπικοῦ, τὰ κοινωνικὰ μέτρα τῶν ἐργοδοτῶν, τὴν κοινωνικὴν μορφὴν τῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἐργατικὴν διατροφήν, τὰς συνθήκας ἐργασίας, τὸν οἰκογενειακὸν προϋπολογισμόν, τὸν ὑπερεπαγγελματισμόν, τὸν κοινωνικὸν παρασιτισμόν, τὴν ἐπαγγελματικὴν κατοχύρωσιν, τὴν ἀνεργίαν, τὴν γενικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν, τοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν (γάμος, διαζύγιον κ.λ.π.), τὰς ἐπὶ τῆς ἐργασίας παροιμίας καὶ δημοτικὰ τραγούδια κ.λ.π. Μὲ τοιαύτην φιλοδοξίαν πρόκειται λίαν συντόμως ν' ἀρχίσῃ τὴν λειτουργίαν του τὸ Κέντρον, τὸ ὁποῖον ἐλπίζει νὰ δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Κ.Κ.Σ. τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. Κ. Σ. ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

1. Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.
2. Στράτου Κ. Παπαϊωάννου: Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.
3. Χρήστου Ἀγαλλοπούλου : Ἡ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις της.
4. Χρήστου Ἀγαλλοπούλου : Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν 3 Ἱεραρχῶν.
5. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου : Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης.
6. Κώστα Δ. Γεωργούλη : Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς κοινωνιολογίας.
7. Ἠλία Πέριτς : Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστήμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ.
8. Γεωργ. Βλάχου : Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἰάσων».
9. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου : Βιομηχανία καὶ κοινωνία. Ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ.
10. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου : Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξη καὶ κοινωνικὴ ἐπανάσταση.
11. Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου: Ἡ κρίση τοῦ Μαρξισμοῦ.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

Ε΄ μὴν — Ἡμέρας 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 14. Πανσέληνος τὴν 12ην.

Ὀργανώσατε τὴν ζωήν σας κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς, διὰ νὰ ἐπωφεληθῆτε τούτων ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

Ὁ Ἰούλιος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Ἑκατομβαιών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Ἁλωνάρης, Ἁλωνιστής, Ἁηλιᾶς, Ἁϊκερακίτης, Φουσκόμηνας καὶ Χασκόμηνας.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Τὸν Ἁλωνάρι ἔβρεχε στὸ ποτισμένο τόπο — Τζίτζικας ἐλάλησε, μαύρη ρόγα γυάλισε — Τῆς Ἁγισμαρίνας σῦκο καὶ τοῦ Ἁηλιᾶ σταφύλι καὶ τ' Ἁγίου Παντελεήμονα, γεμᾶτο τὸ μαντήλι.

Νάναι τὰ βράχια στὸν γκρεμὸ βαθειὰ κουφαλιασμένα
Νάχει σωριάσει ἡ θάλασσα στὴν ἀμμουδιὰ τὰ φύκια
κι' ἀράδα - ἀράδα στὸ γιαλὸ δεμένα, ἀποσταμένα
νὰ σιγοτρίζουν τὰ φτωχὰ σκιαθίτικα καΐκια.

(Λάμπρου Πορφύρα: Ἀπὸ τὴν «Δέηση στὴν ψυχὴ τοῦ Παπαδιαμάντη»)

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΒΡΑΔΥΑ

Ἐδιάβαζα. Σὰ γνέφι ἀγάλι 'γάλι,
τὸ βραδυνὸ σκοτεινιασμένο ἀέρι
στὰ μάτια ἀρχινοῦσε ὀμπρός νὰ βάλῃ,
κ' εἶχα τοῦ κάκου τὸ βιβλίο στὸ χέρι.

Δὲ μένω ἀργός· τ' ἀνάγνωσμά μου ἀλλάζω·
ἀπὸ ξένο περνάω τραγοῦδι θεῖο,
καὶ δίχως κόπο, ἀθάμπωτα διαβάζω
στ' ἀρχαῖο τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ βιβλίο.

Ἡ μέρα σβύεται. Ὅπου κοιτάξῃς, ὅπου
τ' αὐτὶ σου γύρῃ, ἀσάλευτη γαλήνη,
ποὺ καὶ στὸ στῆθος τοῦ καημένου ἀνθρώπου
γλυκὰ γλυκὰ τὸ βάλσαμό της χύνει.

Ὦ! κάμε ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀγάπης ὥρα,
νὰ πάψῃ κάθε ἀφωρεσμένη μάχη!
Νά! πλαστήκανε ἀντίπαλοι, καὶ τώρα
γλυκοφιλιῶνται ἀπὸ τὸ κῦμα οἱ βράχοι.

Δέχεται ὁ κρίνος τὸ χρυσὸ μελίσσι,
ποὺ τὴν πρώτη γλυκάδα εἶχε του πάρει·
μὲς τὸν κόρφο του, ἰδὲς νὰ ξενυχτήσῃ
γενναῖα τοῦ δίνει εὐωδιαστὸ κλινάρι!

Στὸν οὐρανὸ κάθε λουλοῦδι χύνει
λιβάνισμα λατρείας ἐδῶθε κάτου,
κι' ὁ γαλάζιος ναὸς γιὰ εὐγνωμοσύνη
τ' ἄνθια ποτίζει μὲ τὴ θεία δροσιά του.

Ἡ θάλασσα γελάει· τὴν ἀργυρόνει
τὸ φεγγάρι ποὺ πάει κατὰ τὴ Δύσῃ·
λὲς καὶ γιὰ τοῦτο ἀπὸ χαρὰ φουσκόνει
δίχως αὖρα καμμιὰ νὰ τὴ βοηθήσῃ.

Σὲ γλυκάδα ὡς αὐτή, ποιά νἆναι ἡ θλίψη
ποὺ ξάφνου μὲ νικάει χωρὶς αἰτία,
καὶ πολεμάει στὰ μάτια μου νὰ κρύψῃ
τοῦ ἀτάραχου βραδιοῦ κάθε μαγεία;

Ὅλα γύρω σιγοῦν. Μὴ θὰ θυμήσῃς
ἐμὲ τοῦ γέρου, ἀγαπημένο βράδυ,
μ' ἕνα τέτοιο ἀποκοίμισμα τῆς φύσης,
ποιόν ὕπνο εἶμαι κοντὰ νaὕρω στὸν Ἅδη;

Μὲ αὐτὴ τὴν ὥρα, ὁπού κανένα γνέφι
τὴν ὄψη της δὲν ἔχει ἀποσκεπάσει,
χαρὰ στον ὅπου ἐλπίδα οὐράνια θρέφει
καὶ ἡ στερνὴ τῆς ζωῆς του ὥρα νὰ μοιάσῃ.

Τὸ ἐλπίζω, καὶ ἀγκαλὰ κάπως προλέω
πῶς ἥσυχα τὰ μάτια ἔχω νὰ κλείσω,
ἄχ! μοῦ πονεῖ τὸν κόσμο τὸν ὡραῖο,
ποὺ ὀμπροστά μου γελάει, νὰ παραιτήσω.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

Ἠλ. Ἀν. 5.09΄, Δ. 7.48΄
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 182/183
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ

1

Διαθέσατε τὸν Ἰούλιον πρὸς πλήρη πνευματικήν σας ἀνάπαυσιν. Παίξατε καὶ διασκεδάσατε ὡς νέοι.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ. ***(Σόλων)***
Ὠφελοῦν οἱ δίκαιοι νόμοι, ἂν οἱ ὑπηρέται τῶν νόμων εἶναι φίλοι τῆς δικαιοσύνης. ***(Κοραῆς)***

ΚΩΣΣΥ Αὔγουστος Λουδοβῖκος (1789—1857). Γάλλος μαθηματικός. Αἱ περὶ ἀναλύσεως μέθοδοί του χρησιμοποιοῦνται μέχρι σήμερον.

Ἠλ. Ἀν. 5.10΄, Δ. 7.48΄
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 183/182
Κατάθεσις ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου

2

Ι΄ Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

ΚΕΛΣΟΣ Αὖλος Κορνήλιος (1ος αἰών). Ρωμαῖος ἰατρικὸς συγγραφεύς. Σώζεται σπουδαία Ἰατρικὴ ἐγκυκλοπαιδεία αὐτοῦ.

Ἀνδρεῖος ἄνθρωπος! Τολμηρός! Εἶναι αὐτὸς ποὺ δὲν φοβεῖται νὰ εἰπῇ τὴν σκέψιν του καὶ ὅταν ὅλη ἡ πόλις εἶναι ἐναντίον του. ***(Λογγφέλλοου)***

Ἠλ. Ἀν. 5.12΄, Δ. 7.48΄
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 184/181
Ὑακίνθου μ. Ἀνατολίου

3

(Σημειώσεις)

Τὰ κοινὰ ἰδεώδη εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν μιᾶς κοινωνίας. Κοινωνία χωρὶς κοινὰ ἰδανικὰ ὁμοιάζει πρὸς κονιορτόν. ***(Λεμπὸν)***

ΑΜΕΡΙΚΟΣ Βεσπούκιος (1451—1512). Ἰταλὸς θαλασσοπόρος καὶ χαρτογράφος. Πρὸς τιμήν του ἡ νέα ἤπειρος ὠνομάσθη Ἀμερική.

Ἔκτασις καὶ πληθυσμὸς τῆς Χώρας κατὰ διαμερίσματα

Διαμερίσματα	Τετρ. χιλ.	Κάτοικοι
1. Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ Εὔβοια	24 979	2 287 019
2. Πελοπόννησος	21 556	1 129 022
3. Ἰόνιοι Νῆσοι	2 227	228 597
4. Θεσσαλία	13 984	628 941
5. Μακεδονία	34 356	1 700 835
6. Ἤπειρος	9 253	330 543
7. Κρήτη	8 379	462 124
8. Νῆσοι Αἰγαίου	9 232	528 766
9. Θρᾴκη	8 586	336 954
Σύνολον	122 562	7 632 801

'Ηλ. 'Αν. 5.10', Δ. 7.45'
Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΠΕΜΠΤΗ 185/180
'Ανδρέου ἐπ. Λουκίας μ.

4

(Σημειώσεις)

'Η πατρὶς δὲν πρέπει νὰ γίνεται μήτηρ τῶν ἀρχοντοπούλων καὶ μυτρυιὰ τῶν πτωχοπούλων. Τοῦ πτωχοῦ τὸ τέκνον εἶναι γνήσιον γέννημα τῆς πατρίδος, καθὼς καὶ τὸ τέκνον τοῦ πλουσιωτάτου.

(Κοραῆς)

ΜΑΣΠΕΡΟ Γάστων Κάμιλλος Κάρολος (1846 — 1916). Γάλλος αἰγυπτιολόγος. Διεξήγαγε σπουδαίας ἀνασκαφὰς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔγραψε τὴν 'Ιστορίαν τῶν λαῶν τῆς 'Ανατολῆς.

'Ηλ. 'Αν. 5.11', Δ. 7.47'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 186/179
'Αθανασίου ἐν "Αθῳ

5

ΙΒ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΣΑΙΞΠΗΡ Οὐΐλλιαμ (26-4-1564 —23-4-1616). "Αγγλος ποιητής, ἠθοποιὸς καὶ εἷς τῶν μεγίστων δραματικῶν τοῦ κόσμου. Τὰ ἔργα του χαρακτηρίζει ἄφθαστος διάπλασις χαρακτήρων, πλήρης εἰκόνων γλῶσσα καὶ φυσικώτατος διάλογος.

'Η ἀσθένεια εἶναι μήτηρ τῆς μετριοφροσύνης καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι εἴμεθα θνητοί· ἐνῷ δ' ἡμεῖς βαίνομεν ἀδιάφοροι εἰς τὴν πομπώδη καὶ φαιδρὰν σταδιοδρομίαν μας, μᾶς πιάνει ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ μᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος.

(Huston)

'Ηλ. 'Αν. 5.11', Δ. 7.47'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 187/178
'Αρχίππου, Φιλήμονος

6

(Σημειώσεις)

Δόσε καιρὸν εἰς τὸν διάβολον καὶ τοῦ δίνεις ὅ,τι ζητεῖ.

(Γλάδστων)

Οἱ νόμοι ἀντανακλοῦν τὴν ἐποχήν των. Γεννῶνται, τροποποιοῦνται, συμπληροῦνται καὶ καταργοῦνται, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τὰ ὁποῖα χαράσσει τὸ κοινωνικὸν καθεστώς. 'Υπάρχουν βεβαίως νόμοι προοδευτικοὶ ἢ καθυστερημένοι ἐν σχέσει μὲ τὸ κρατοῦν πνεῦμα εἰς ὡρισμένην ἐποχήν, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρχουν νόμοι ἔξω τῆς ἐποχῆς των.

(K. Kaoutsky)

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ. 'Εγεννήθη τῷ 260 π.Χ. εἰς Σάμον. Πρῶτος ἐδίδαξεν ὅτι ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ (287 — 212 π.Χ.). 'Εγεννήθη εἰς Συρακούσας. Εὗρε τοὺς νόμους τοῦ μοχλοῦ, τοῦ κέντρου βάρους καὶ τῆς ἀνώσεως. 'Εφεῦρε τὸ πολύσπαστον, τὸν κοχλίαν καὶ τὰς ἐκσφενδονιστικὰς μηχανάς. 'Εφονεύθη κατὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Συρακουσῶν ὑπὸ Ρωμαίου.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

Ἠλ. Ἀν. 5.12', Δ. 7.47'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 188/177
Δ' Ματθ. Κυριακῆς μ.

7

«...Υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ». (Παρ. 17, 21)
«...Ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ». (Σειρὰχ 3, 4)

Ματθ η' 5—13

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ προσῆλθεν αὐτῷ Ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ, πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δέ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἑκατοντάρχῳ· ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

«... Μὴ σπαταλᾶτε τὸν χρόνον σας Εἶναι πολύτιμος καὶ δὲν ἐπανευρίσκεται. Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ζωὴ θὰ σᾶς ὑπενθυμίζῃ πάντοτε τὴν σπατάλην τοῦ χρόνου. Ἡ νεότης σας πρέπει νὰ εἶναι γόνιμος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας Μὴ κάμετε τίποτε διὰ τὸ ὁποῖον θὰ μετανοήσετε. Ἡ ζωὴ ἐκδικεῖται σκληρά. Μὴ τὴν προκαλεῖτε. Ἀκούσατε τὰς συστάσεις μας, αἱ ὁποῖαι πηγάζουν ἀπὸ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ ἀπέραντον ἐνδιαφέρον. Δὲν θέλομεν νὰ ἔχετε ἀργότερον τὴν πικρίαν, ὅτι δὲν μᾶς ἠκούσατε. Ἀντιθέτως, φιλοδοξοῦμεν νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν σας. Αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ μόνη ἱκανοποίησις τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν μας».

Ἀπὸ τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν»

Η ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΝ ΤΩι ΔΙΚΑΙΩι

1. Ὁ περιορισμός τῆς εὐθύνης τοῦ ἀτόμου διὰ πάσης φύσεως ἐνεργείας του, δυναμένας νὰ δώσουν λαβὴν εἰς ἀξιώσεις τρίτων πρὸς ἀποζημίωσιν εἰς βάρος του, εἶναι θέμα οὐχὶ συγκεκριμένων εἰδικῶν νόμων, ἀλλὰ θέμα νομοθετικῆς ἀρχῆς.

Τὰ ἐν τῷ παρόντι σημειώματι δὲν περιλαμβάνωσι βεβαίως ζητήματα γεννώμενα εἰς ποινικοὺς νόμους καὶ ἀφορῶντα τὸ κολάσιμον ἢ μὴ τῶν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἐντεῦθεν εὐθύνην του, ἥτις εἶναι ποινικὴ εὐθύνη.

2. Τὸ Δίκαιον, ὡς συγκεκροτημένη γνῶσις καὶ ὡς μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐκδηλώσεων τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐπιστημῶν μέσῳ τῶν Ρωμαίων. Τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν εἶναι ἄμοιρον συνεπειῶν διὰ τὸ θέμα μας, διότι ἐξ ὅλων τῶν πολιτισμῶν τῆς Ἀρχαιότητος ὁ Ρωμαϊκὸς οὐχὶ μόνον ἀνύψωσε τὸν ἀτομικισμὸν εἰς περιωπὴν ὑπερτάτου δόγματος τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἀλλ' ἐφρόντισε να δώση μορφὴν καὶ κατάλληλον ἔνδυμα εἰς τοὺς χαρακτηρίζοντας αὐτὸν νομικοὺς θεσμούς. Οὕτως ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ περιουσία φέρουν ἔντονον τὴν Ρωμαϊκὴν ταύτην σφραγῖδα.

Εἰς τὸν κύκλον τῶν ἰδιωτικῶν δικαίων κατὰ ταῦτα πᾶσα ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προσβολὴ τῶν ἐξουσιῶν ἐκείνων τὰς ὁποίας παραχωρεῖ ἡ ἔννομος τάξις εἰς τὸ ἄτομον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν βιοτικῶν του ἀναγκῶν, ἀποτελεῖ προσβολὴν ὑποχρεοῦσαν, ἐκτὸς ἄλλων τυχὸν συνεπειῶν, εἰς ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης βλάβης. Ἐντεῦθεν ἡ ἔννοια τῆς ἀπεριορίστου εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν ἐδέσποσε τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου.

3. Κατὰ τὸν Μεσαιῶνα καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Διδασκαλίας τῶν Σχολῶν τῆς Ἐπιστήμης τοῦ δικαίου, αἵτινες ἐβλάστησαν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐκεῖθεν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ἐπεκράτησεν εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἡ ὡς ἄνω ἀρχὴ τῆς ἀπεριορίστου εὐθύνης διὰ ζημίας εἰς πάσης φύσεως δικαιώματα τοῦ ἀτόμου.

4. Ἀπὸ τὰς συναλλαγὰς ἐκείνας, αἵτινες προηγήθησαν τοῦ διχασμοῦ τοῦ Ἰδιωτικοῦ δικαίου εἰς Ἀστικὸν καὶ Ἐμπορικὸν διαμορφοῦται κατ' ὀλίγον τὸ ἀξίωμα τοῦ περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης ἐν τῷ δικαίῳ. Παρατηρεῖται δηλαδὴ ὅτι ἡ ἐπιβολὴ ἀπεριορίστου εὐθύνης ὁδηγεῖ πολλάκις εἰς σκληρὰ καὶ ἀσύμφορα πρὸς τὸ Κοινωνικὸν συμφέρον ἀποτελέσματα. Οὕτω τὸ Ναυτικὸν δίκαιον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφοριῶν διαπλάσσεται μὲ νομοθετικὴν βάσιν τὸν περιορισμὸν τῆς εὐθύνης εἰς τὴν ναυτικὴν περιουσίαν, ὁ δὲ Κλάδος τοῦ νεωτέρου δικαίου περὶ Ἀσφαλειῶν ἀποβλέπει εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀπεριορίστου εὐθύνης εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ἀτόμου.

5. Παραλλήλως βαίνει ἡ διαδικασία ἐπικρατήσεως τοῦ περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης ἔναντι τοῦ ἀντιθέτου Ρωμαϊκοῦ δόγματος ἐν τῷ συγχρόνῳ δικαίῳ.

6. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν
τὴν κυρίαν ὤθησιν ἔδωκε τὸ δίκαιον
τῶν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν. Πρώτη ἐξ
ὅλων ἡ ἁπλῆ ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία
ἐπιβάλλει εἰς τὴν Ordonnance τοῦ
Λουδοβίκου 14ου τὴν ἄποψιν ὅτι δι-
καιοῦται τις νὰ μετέχῃ ἔστω καὶ ἐμμέ-
σως συναλλαγῶν, διὰ τὰς ὁποίας θὰ
εὐθύνεται περιωρισμένως. Τὴν ὁριστι-
κὴν ἐπικράτησιν τοῦ νεωτέρου ἀξιώμα-
τος σημειοῖ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ δικαίου
ἡ θυελλώδης ἐμφάνισις καὶ ἐπικράτησις
τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας κατὰ τὸν 18ον
αἰῶνα. Ἡ περιωρισμένη εὐθύνη κατέ-
στη διὰ τῆς Limited Company
σπουδαῖον μέσον ἐπιδιώξεως οἰκονομικο-
πολιτικῶν σποπῶν εἰς τὸν τομέα τῆς
ὀργανώσεως τῶν Ἀποικιακῶν ἐκμεταλ-
λεύσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων
καὶ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἡ Société
Anonyme ὑπῆρξε τὸ μοναδικὸν μέσον,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθη καὶ κατέ-
πληξε τὴν Ἀνθρωπότητα ὁ καπιταλι-
σμός, ἐπιτυχὼν τεραστίαν συγκέντρω-
σιν τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν μέσων
πρὸς ταχεῖαν ἀνάδειξίν του.

7. Ἔκτοτε μεταπηδᾷ ἡ περιωρισμένη
καὶ εἰς τὴν περιοχὴν ἀστικῶν καθαρῶς
σχέσεων, ὡς τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαλλα-
γῆς τοῦ κυρίου ὑποθέσεώς τινος διὰ
πράξεις τῶν βοηθῶν, οὓς χρησιμοποιεῖ
πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών του,
καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν κλάδον τῆς
νεωτέρας νομοθεσίας περὶ ἐπαγγελματι-
κοῦ κινδύνου.

8. Δύο οὐσιώδεις θεσμοὶ τοῦ συγ-
χρόνου δικαίου κλείουν τέλος τὸν κύ-
κλον τῶν περιπτώσεων, αἵτινες ἀπαρ-
τίζουν τὴν ἔννοιαν τῆς περιωρισμένης
εὐθύνης ἐν τῇ συγχρόνῳ συναλλαγῇ.
Ἡ ἑταιρεία περιωρισμένης εὐθύνης, ἥτις
ἐπεβλήθη ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τοῦ Γερμανι-
κοῦ Νόμου τοῦ 1892 καὶ εἰσήχθη εἰς τὸ
δίκαιόν μας διὰ τοῦ νόμου 3190)1954
καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ περιωρισμένης εὐ-
θύνης, οἵτινες ἐπιδιώκουν τὴν βελτίω-
σιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου
τῶν μεσαίων καὶ κατωτέρων κοινωνικῶν
τάξεων διὰ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν πολ-
λῶν καὶ τῆς συγκεντρώσεως εὐθηνῶν
κεφαλαίων.

ΠΑΝ. ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Α Ρ Χ Η Γ Ο Σ

ΣΗΜΑΙΝΕΙ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ — ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ — ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ

Ο ΤΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ

'Ηλ. 'Αν. 5.12', Δ. 7.47
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 189/176
Προκοπίου, 'Ασκληπίας

8

(Σημειώσεις)

Κάθε ὥρα χαμένου χρόνου εἶναι μία πιθανότης μελλούσης δυστυχίας.

(Ναπολέων)

ΑΛΦΑΝ 'Ιωάννης (1817—1891). Γάλλος μηχανικός. 'Οργανωτής τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης καὶ τῆς Βινσέν.

'Ηλ. 'Αν. 5.13', Δ. 7.47'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 190/175
Παγκρατίου, Φωτίου

9

(Σημειώσεις)

ΑΜΠΕΡ 'Αντρέ (1775—1836) Καθηγητὴς εἰς Παρισίους. Εὗρε τὴν ἀλληλεπίδρασιν δύο ρευμάτων.

'Η σοφία πωλεῖται καὶ ἀγοράζεται ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα. "Οσα δαπανήσης, τόσα μανθάνης.

(Κοραῆς)

'Ηλ. 'Αν. 5.13', Δ. 7.46'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 191/174
Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μ.

10

(Σημειώσεις)

Πράττοντες ὅ,τι ὀφείλομεν νὰ πράξωμεν, κατὰ πρώτιστον λόγον, καὶ θέτοντες τὴν ἰδίαν μας ἐπιτυχίαν, κατὰ δεύτερον, φθάνομεν εἰς τὸ κορύφωμα τῆς ἀρετῆς

(Κομφούκιος)

ΜΠΕΡΝΑΡ Κλαύδιος(1813—1878). Γάλλος φυσιολόγος. 'Ανεκάλυψε τὴν ἐνέργειαν τοῦ παγκρέατος κατὰ τὴν πῆξιν τῶν λιπῶν, πειραματικὴν παραγωγὴν τοῦ διαβήτου, σχηματισμὸν τοῦ σακχάρου εἰς τὸ ἧπαρ κ.ἄ.

ΕΝΝΕΑ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

1. *'Αγαπᾶτε τὴν ἐργασίαν σας. Μάθετε ἐν ἀνάγκῃ νὰ τὴν ἀγαπᾶτε.*
2. *'Εστὲ ὑπερήφανοι διὰ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖτε.*
3. *Μὴν φοβεῖσθε νὰ ἐργάζεσθε περισσοτέρον ἀπὸ ὅ,τι πληρώνεσθε.*
4. *Προσπαθεῖτε νὰ διεκπεραιώνετε 10 °/ₒ ἐργασίαν περισσότερον ἀπὸ τοὺς συναδέλφους σας. Καὶ ἐκτελεῖται αὐτὴν καλύτερον κατὰ τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν.*
5. *'Αναζητεῖτε καὶ ἀναλαμβάνετε τὰς σκληροτέρας ἐργασίας.*
6. *Συνεργάζεσθε μὲ τοὺς προϊσταμένους καὶ τοὺς συναδέλφους σας.*
7. *'Εστὲ πάντοτε εἰς καλὴν φυσικὴν κατάστασιν.*
8. *"Εχετε ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἱκανότητάς σας καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν σας.*
9. *Καλλιεργεῖτε τὴν ἐπιθυμίαν σας νὰ ἐπιτύχητε.*

'Ηλ. 'Αν. 5.14', Δ. 7.46'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 192/173
Εὐφημίας μ., "Ολγας

11

(Σημειώσεις)

Γνωρίζετε ποῖον πρᾶγμα εἶναι δυσκολώτερον νὰ ὑποφέρῃ τις ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴν τῆς τύχης; Εἶναι ἡ εὐτέλεια ἢ φρικώδης ἀχαριστία τοῦ ἀνθρώπου.

(Ναπολέων)

ΣΟΥΡΗΣ Γεώργιος (1852—1919) 'Εκ Σύρου. 'Ο σατυρικὸς τῆς γενεᾶς τοῦ Παλαμᾶ. Πνευματώδης καὶ τσουχτερὸς εἰς τὴν σάτιράν του. 'Εξέδωσε τὰ «"Απαντα» εἰς δύο τόμους.

'Ηλ. 'Αν. 5.15', Δ. 7.45'
Πανσέληνος
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 193/172
Πρόκλου καὶ 'Ιλαρίου

12

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῷ 1878 ἐσκλάβωσαν τὴν Κύπρον οἱ "Αγγλοι.

ΣΕΛΛΕΫ Πέρσυ Μπὺς (1792—1828). "Αγγλος ποιητὴς ρωμαντικός. "Εργα του: «Προμηθεὺς λυόμενος», «Βασίλισσα Μάβ» κ.ἄ.

ΜΠΡΑΜΣ 'Ιωάννης (1833—1897) Γερμανὸς μουσουργός. Κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὸν κλάδον τῆς ὀργανικῆς συμφωνικῆς μουσικῆς.

Οἱ μάρτυρες τῆς ἰδέας εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἰσότιμοι· ἀδιάφορον ποία ἡ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιρροή των.

(Π. Δημητρακόπουλος)

Τίποτε δὲν γίνεται τυχαίως. Τὸ παρὸν ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ τὰ δύο δὲ μαζὺ ἀπεργάζονται τὸ μέλλον.

(Ι. Δ. Χρυσοχοῦ)

'Ηλ. 'Αν. 5.16', Δ. 7.45'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 194/171
'Αρχαγγέλου Γαβριὴλ

13

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).

'Εὰν ἐργαζώμεθα ἐπὶ τοῦ μαρμάρου θὰ καταστραφῇ, ἐὰν ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ θὰ ἀφανισθῇ διὰ τοῦ χρόνου, ἐὰν ἀνεγείρωμεν ναούς, θὰ ἐρειπωθοῦν ἀλλ' ἐὰν καλλιεργῶμεν ἀφθάρτους διανοίας, ἐὰν τὰς ἐμποτίζωμεν μὲ ἀρχὰς ὑγιεῖς, μὲ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, χαράσσομεν ἐπὶ πλακῶν αἱ ὁποῖαι θὰ λάμπουν εἰς τὴν αἰωνιότητα.

(Δανιὴλ Οὐέμπστερ)

ΣΜΙΘ 'Αδὰμ (1723 — 1790). "Αγγλος οἰκονομολόγος ὁ θεμελιωτὴς τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης. Τὸ βάθρον τοῦ συστήματός του εἶναι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον.

ΜΑΤΕΣΗΣ 'Αντ. (1794—1875). 'Επτανήσιος δραματογράφος. Κυριώτερο ἔργο του «'Ο Βασιλικός», πεζὸ δρᾶμα. 'Υπῆρξε πατριαρχικὴ φυσιογνωμία τῶν ἐπτανησιακῶν γραμμάτων.

ΚΥΠΡΟΣ

Καλῶς μᾶς ἤρθατε, παιδιά ! Στὴν Κύπρο τὴν ἀέρινη,
στὴ μακαρία τὴ γῆ
στάζει τὸ μέλι διαλεχτὸ σὸν πρῶτα ; 'Ακόμα γίνεται
τ' ὁλόγλυκο κρασί ;

Ἡ χαρουπιὰ ἡ ὁλόχλωρη λέει τὰ παλιὰ καὶ τ' ἄξια
τῆς ἀργυρῆς ἐλιᾶς ;
Καὶ τ' ἀηδονάκι τραγουδεῖ στὴν εὐωδιὰ τοῦ λάδανου
τὰ πάθη τῆς καρδιᾶς ;

Κι' οἱ ἀκ.ογιαλιὲς λαχταριστές, τ' ἀραξοβόλια ὁλόβαθα
καὶ τ' ἀκροτόπια ὀρθά
τὸ καρτεροῦνε τῆς θεᾶς τὸ ὑπέρκαλο ξαγνάντεμα
καὶ δεύτερη φορά ;

Καλῶς μᾶς ἤρθατε, παιδιά ! Στὴν Κύπρο τὴν πολύχαλκη,
στὴν καρποφόρα γῆ
ἀκόμα ἡ μοῖρα τῆς ὀργῆς, ἡ μοῖρα ὅλων τῶν ὄμορφων
ξεσπάει καὶ καταλεῖ ;

Καλῶς μᾶς ἤρθατε, παιδιά ! καὶ φέρτε, κελαηδῆστέ μας
τὸ εὐγενικὸ νησί
Μέσ' στὴ βαθειά της ἀγκαλιὰ μητέρα ἡ "Ασπρη θάλασσα
νὰ κρύψη ἐσὲ ζητεῖ.

Τοῦ κάκου· στεριές, πέλαγα, λαοὶ τριγῦρό σου, ἥμεροι
καὶ βάρβαροι λαοὶ
σ' εἶδανε, σ' ὠρεχτήκανε καὶ κατὰ σὲ χυθήκανε
καὶ 'Ασία καὶ 'Αφρική.

Ρωμαίους καὶ Σαρακηνούς, Τούρκους καὶ Φράγκους γνώρισες,
ὦ Ροδαφνοῦσα ἐσύ,
ἀπὸ τὴ Δύσι ὁ βασιλιᾶς κι ὁ ρήγας σ' ἐρωτεύθηκαν
ἀπ' τὴν 'Ανατολή.

Κι' ἀπ' τὸν καιρό, ποὺ σὲ ηὗρανε θαλασσομάχοι Φοίνικες,
ὡς τώρα ποὺ σοφὰ
πατάει σὲ σένα ὁ Βρεταννός, πολλοὺς ἀφέντες ἄλλαξες,
δὲν ἄλλαξες καρδιά.

Κι εἶναι ἡ καρδιά σου ἐσὲ πιστὴ καὶ δίνεις μὲ γητέματα
καὶ πῆραν ἀπὸ σὲ
μιὰ ρίζα τὰ διαβατικὰ καὶ μοίρανε τ' ἀλλότρια
δική σου χάρι, ὦ, ναί !

Καὶ τὴν 'Αστάρτη ξέγραψαν τὴ θεία ποθοκρατόρισσα,
ποὺ γέννησαν οἱ ἀφροί,
κι' ἀπὸ τῆς Τύρου τὸ Μελκάρθ καὶ μὲ τὰ σπλάχνα σου ἔπλασσες

τὸν Ἕλληνα Ἡρακλῆ.

Κι' ἀφοῦ πετάξανε οἱ θεοὶ καὶ τῆς Παφίας ἀπόμεινε
συντρίμματα ὁ βωμός,
ἡ Ροδαφνοῦσά σου ἔφτασε καὶ γίνηκε τραγούδι σου
καὶ σ' ἄναψε καημός.

Καὶ τοῦ Ἡρακλῆ τὸ ρόπαλο τὸ πῆρε καὶ κυνήγησε
τὸν ξένο, ἐκδικητής,
κι ἐσὲ λημέρι του ἔκαμε τὸ κάλεσμα προσμένοντας
τὸ μέγα ὁ Διγενής.

Ἐσὺ κρυφοζωντάνεψες, ὡραῖο νησί, καὶ φύλαξες,
ἐσὺ τὰ προσκυνᾶς
τῆς Ρωμιοσύνης τὰ εἴδωλα· τῆς ὀμορφιᾶς τὸ εἴδωλο
καὶ τῆς παλληκαριᾶς.

. . . .

Καλῶς μᾶς ἤρθατε, παιδιά! Στὴν Κύπρο τὴν ἀέρινη,
στὴ μακαρία γῆ,
στὸ ὡραῖο πολύποθο κορμὶ ἡ ἁγνὴ ψυχὴ δὲν ἔσβησε.
Καὶ ζῆ, καὶ ζῆ καὶ ζῆ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

«Ἡ πολιτεία καὶ ἡ μοναξιά».

ΓΡ. ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ
εἷς τῶν ὑπαρχηγῶν τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ὅστις ἔπεσε νεκρὸς τῇ 2ᾳ Μαρτίου 1957, μαχόμενος, μόνος, ἡρωϊκὰ ἐναντίον πολυαρίθμων ἄγγλων

Χιλιάδες χρόνια τώρα, ἀπὸ τοῦ Κόδρου μέχρι τοῦ Μακαρίου καὶ τοῦ Διγενῆ, αἱ σελίδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι γεμάτες θυσιῶν, ὁλοκαυτωμάτων καὶ ἐπικῶν ἀγώνων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἐλευθερίας. Τὸ νόημά της ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὸ συνέλαβε ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια, τὸ ζύμωσε μέσα εἰς τὴν ψυχήν του μαζὶ μὲ τὸ Χριστιανικὸ Μήνυμα, τοῦ ἔδωσε συγκεκριμένην μορφὴν καὶ τὸ ἀνύψωσε εἰς δόγμα ζωῆς ...

Σήμερα, εἰς ἕνα κομμάτι Ἑλληνικῆς Γῆς ποὺ τὸ κατοικοῦν 450 χιλιάδες Ἑλλήνων—στὴ μαρτυρική μας Κύπρο—ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλλάδας πλουτίζεται ἀπὸ νέες σελίδες ἀγώνων γιὰ τὴν Ἐλευθερία, γεμάτων πίστη καὶ δάκρυα, ἀνάταση καὶ αἷμα.

Οἱ Κύπριοι γράφουν μὲ τὴν ζωή των τὶς σελίδες αὐτὲς καὶ φωνάζουν στὸν 20ὸν αἰῶνα τὸ δικαίωμά των νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι κάτω ἀπὸ τὴν Σκέπη τῆς Μητέρας Ἑλλάδας, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται σ' αὐτοὺς ὁ κόσμος ἐκεῖνος ποὺ ἀκριβῶς στὴν Ἑλλάδα χρωστᾶ τὴν ὕπαρξί του. Οἱ Κύπριοι δὲν ζητοῦν τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν ὅσων τοὺς ὑπέσχοντο πρῶτα οἱ σημερινοὶ δυνάστες τους.

Ἀλλὰ τέτοια δικαιώματα, ὅταν τὰ διεκδικοῦν ἄνθρωποι σὰν τοὺς Κυπρίους δὲν θάπτονται. Διότι, ἄλλως, θὰ ἔπρεπε, μαζὶ μὲ αὐτά, νὰ ταφῇ καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἐλεύθερος Κόσμος.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.16', Δ. 7.44'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 195/170
'Αγ. Πατέρων. 'Ακύλα

14

'Η παράβασις πρὸς τὴν εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, εἴτε μεγάλη εἴτε μικρὰ εἶναι, τὴν ἰδίαν σημασίαν ἔχει.
(Δημοσθένης)

Ματθ. ε' 14—19

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
Α Β Σ

ΚΑΛΩ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Καλῶ τοὺς νέους ν' ἀγαπήσουν μὲ ἔρωτα, μὲ πάθος τὴν «πολύπαθη Μητέρα», τῆς ὁποίας τὸ δρᾶμα θὰ λήξη μόνον μέσα εἰς μίαν εἰρηνικὴν καὶ δημιουργικὴν συνεργασίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, καὶ νὰ κατανοήσουν ὅτι τὸ Ἔθνος εἶναι ὁ Λαὸς καὶ ὅτι ὁ Λαὸς εἶναι τὸ Ἔθνος.

Καλῶ τοὺς νέους νὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων καὶ ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἐπαναστάσεων ὅτι ἐθνικαὶ εἶναι αἱ προοδευτικαὶ δυνάμεις ἑνὸς τόπου εἰς μίαν δεδομένην ἐποχήν. Αὐταὶ παντοῦ καὶ πάντοτε ἠγωνίσθησαν δια τὴν Ἐλευθερίαν καὶ ἐφόσον ἐπέτυχον ὑπῆρξαν δυνάμεις ἀναδείξασαι τὰ Ἔθνη.

Ὑπῆρξεν ἐποχὴ κατα τὴν ὁποιαν, ἐν ὀνόματι γενικωτέρων Ἰδανικῶν, ἄνθρωποι ἠρνοῦντο τὴν Πατρίδα. Ἀλλὰ τώρα οἱ πάντες κατενόησαν τί σημαίνει Ἐλευθερία, τί ἀξίαν ἔχει ἡ Ἐλευθέρα Πατρίδα, πόσον μεγάλος καὶ γόνιμος εἶναι ὁ ἀληθὴς Πατριωτισμός. Μὲ τὰ δυστυχήματα τῆς Πατρίδας διεμορφώσαμεν σαφῆ τὴν συνείδησιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ συνδυάζωμεν πρὸς τὰ γενικώτερα οὐμανιστικά μας αἰσθήματα.

Καλῶ τοὺς Νέους νὰ κατανοήσουν τὴν ἀξίαν τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας ἀπέναντι ὅλων, ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ δυστυχῶς θέλουν νὰ εἶναι ἐχθροί μας καὶ ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ λέγουν ὅτι εἶναι φίλοι μας. Ἀπέναντι ὅλων, διότι ὅλοι ἔχουν χρέος τιμῆς νὰ μὴ λησμονήσουν τί ἔπραξεν ὁ μικρὸς αὐτὸς εἰς ἀριθμὸν Λαός, ἀλλὰ τρισμέγιστος ὅσον ἀφορᾶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας.

Καλῶ τοὺς νέους νὰ συναισθανθοῦν ὅτι ἡ ὑποτέλεια, ἡ δουλοφροσύνη καὶ ἡ ἀναξιοπρέπεια παρασκευάζουν τὴν ἐθνικὴν μείωσιν καὶ τὴν ταπείνωσιν. Καλῶ τοὺς νέους νὰ συναισθανθοῦν ὅτι ἡ ὑποτέλεια καὶ ἡ ὑποταγὴ πρὸς τὰ ξένα συμφέροντα προετοιμάζουν τὴν ἐθνικὴν ὑποδούλωσιν καὶ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς φυλῆς.

Καλῶ τοὺς νέους νὰ κατανοήσουν τέλος, ὅτι ἡ δουλοφροσύνη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ ὑποταγὴ ἀφ' ἑτέρου τοὺς τοποθετοῦν ἔξω ἢ καὶ ἐναντίον τοῦ Ἔθνους καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ ἀποτελοῦν ἄρνησιν τοῦ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ.

Γνωρίζω ὅτι ἡ δυστυχία τοῦ παρόντος δημιουργεῖ βαθεῖαν ἀναταραχὴν εἰς τὰς νεανικὰς ψυχάς. Δι' αὐτὸ καλῶ τοὺς Νέους νὰ ἐργασθοῦν ἐντατικώτερον διὰ νὰ μειώσουν τὴν δυστυχίαν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἀπόγνωσιν. Ἐπὶ τοῦ μόχθου τῆς σήμερον θὰ οἰκοδομήσωμεν τὴν εὐτυχίαν τῆς αὔριον.

Καλῶ τοὺς νέους νὰ κατανοήσουν ὅτι ὁ ἀληθὴς πατριωτισμὸς ἐπιζητεῖ τὴν εἰρήνην, τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν ἀδελφοσύνην μὲ τοὺς ἄλλους Λαοὺς καὶ ὄχι τὸν πόλεμον, τὴν κατάκτησιν καὶ τὴν ἐξόντωσιν, καὶ ὅτι ὁ γνήσιος πατριωτισμὸς ἀξιοῖ—ὅταν κινδυνεύῃ ἡ Πατρίδα—τὴν ἀντίστασιν, τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν θυσίαν καὶ ὄχι τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν ὑποταγήν, ἢ ἔστω τὴν ἐγκαρτέρησιν.

Τὴν ἱερὰν αὐτὴν ἐντολὴν πρὸς τοὺς Νέους δίδουν αἱ παρελθοῦσαι γενεαὶ καὶ αἱ γενεαὶ ποὺ θ' ἀκολουθήσουν, διότι ἄλλως ὁ τόπος αὐτὸς δὲν θὰ ζήση καὶ δὲν θὰ προώρισται νὰ ζήση, ἀλλὰ θὰ γίνη βορὰ τῶν οἱωνδήποτε ξένων.

Καλῶ τοὺς νέους ν'ἀντιληφθοῦν ὅτι εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται νὰ πραγματοποιήσουν τὰ νέα Ἰδανικά, ποὺ εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ Ἐθνικοῦ πλούτου, τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, χάριν τοῦ Συνόλου, ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἄνοδος τοῦ ὑλικοῦ, ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ.

Καλῶ τοὺς νέους ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι εἰσήλθομεν εἰς μίαν νέαν ἐποχήν, ὅπου ἡ τεχνικὴ πρόοδος θὰ συμβαδίσῃ μὲ τὴν ψυχικὴν τοῦ ἀνθρώπου λύτρωσιν, μὲ τὴν πνευματικήν του ἀνάτασιν, μὲ τὴν ἁρμονικὴν ἕνωσιν τοῦ πανανθρωπίνου αἰτήματος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ

14Η ΙΟΥΛΙΟΥ
ΗΜΕΡΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ

... Ἦσαν πατριῶται, διότι ἦσαν ἐπαναστάται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μεγάλην στιγμὴν αἱ ἔννοιαι τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐταυτίζοντο. Ἡ Ἐπανάστασις δὲν ἐδημιούργησε βεβαίως τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος, ἀλλ' ἔδωσεν εἰς αὐτὴν πλάτος καὶ βάθος μέχρι τοῦδε ἄγνωστον. Δια τῆς Ἐπαναστάσεως αἱ τάξεις, αἱ ἐπαρχίαι, αἱ πόλεις, αἱ ὀργανώσεις συνεχέοντο εἰς μίαν μοναδικὴν ἑνότητα, τὴν ἑνότητα τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία καθίσταται πλέον κοινὴ ὑπόθεσις, ἀφοῦ ἦτο ἡ ἐκπεφρασμένη θέλησις ὅλων.

Οὕτω ἡ Πατρὶς ἐνεφανίζετο ὡς ἔρεισμα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἡ Ἐπανάστασις ἦτο ἡ ἔξαρσις τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ὁλοκλήρωσίς της. Πατριώτης καὶ Ἐπαναστάτης ἦσαν λέξεις συνώνυμοι καὶ ἡ ἑνότης αὐτὴ προσέλαβε μίαν μεγαλειώδη καὶ ἐπιβλητικὴν ἔννοιαν ὅταν ἐναντίον μόνης τῆς ἐπαναστατημένης Γαλλίας συνησπίσθησαν ὅλαι αἱ ἀντιδραστικαὶ δυνάμεις τοῦ κόσμου.

Ὅθεν, ἂν κα ἡ Ἐπανάστασις ὑπῆρξε προπαντὸς ἐπανάστασις τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἀφ ὁ αὐτὴ θ' ἀπελάμβανε τὰ ὀφέλη ὁ λαὸς—ὁ ἐργατικὸς καὶ ὁ ἀγροτικὸς—μετεῖχε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν του διότι ὀρθῶς ἀντιλαμβάνετο ὅτι ἡ δημοκρατία ἦτο ἐλπὶς καὶ προϋπόθεσις ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ ἐξέλιξιν εἰς τὸ μέλλον. Οὕτω πως τὸ προλεταριᾶτον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀντιλαμβάνεται τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος, τὴν ὁποίαν τόσον ὡραῖα ἐξέφραζεν ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ Saint—Just.

. . . .

Ἐὰν ἀπὸ τὸ 1792—1795 ἐτίθετο τὸ ἐρώτημα: Ἤ, συντρίβοντες τὸν συνασπισμὸν τῶν δεσποτῶν καὶ ἐπιτυγχάνοντες τὴν Ἐλευθερίαν σας, θὰ ἐξασφαλίζατε συγχρόνως τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τῶν ἄλλων Λαῶν, χωρὶς νὰ κατακτήσετε οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς, ἤ, ἀντιθέτως, βαδίζοντες ὄπισθεν τῶν ρωμαϊκῶν ἀετῶν ἑνὸς νικηφόρου στρατηγοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγένετο κύριος καὶ αὐθέντης σας, θὰ καθίστασθε κύριοι καὶ ἐκμεταλλευταὶ τοῦ σύμπαντος, ἐὰν τὸ ἐρώτημα τοῦτο, λόγῳ ἐτίθετο εἰς τοὺς φωτισμένους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ ἀπάντησις νομίζω ὑπὲρ τῆς πρώτης ἀπόψεως θὰ ἦτο ἀδίστακτος διότι τὸ συνειδητὸν ἰδανικόν των ἦτο ὁ Γαλλικὸς Λαός, μέσα εἰς μίαν περίοδον Εἰρήνης καὶ Ἐλευθερίας, νὰ εἶναι ἴσος καὶ ἀδελφὸς μὲ ὅλους τοὺς Λαοὺς τῆς Γῆς, διὰ νὰ βαδίσουν ὅλοι ἡνωμένοι εἰς τὴν ἐπιδίωξιν κοινῶν σκοπῶν.

Ὁ Carnot, ὁ ὁποῖος ἐκυβέρνα ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1793 τὰς γαλλικὰς στρατιάς, ἀδιακόπως διεκήρυσσεν ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν ἐπεδίωκε προσαρτήσεις καὶ ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ μόνιμος δύναμίς της θὰ ἐστηρίζετο εἰς τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν

* Ἀποσπασματα ἀπὸ λόγους τοῦ Jean Jaurès.

σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν Λαῶν καὶ αὐτῶν τῶν νικημένων. Ἡ ἄρνησις ἡ πλέον ἀπόλυτος πάσης κατακτητικῆς ἰδέας ἐνέπνεε τοὺς νικηφόρους στρατοὺς τῆς Ἐπαναστάσεως. Ὅταν ἐνίκα εἰς Maubeuse μόνον ἡ ὑπερηφάνεια τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐφανάτιζε τὰς ψυχὰς τῶν γάλλων στρατιωτῶν, διὸ δικαίως ἔλεγεν ὁ αὐστριακὸς στρατηγὸς ὅτι «ἐὰν οἱ γάλλοι νικήσουν ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ὑπερήφανοι καὶ ἄξιοι δημοκράται καὶ θὰ ταχθῶ παρὰ τὸ πλευρόν των». «Καὶ θὰ εἶναι μαζύ μας» ἀπήντησαν οἱ στρατιῶται τῆς Ἐπαναστάσεως. Διότι ἡ μόνη των φιλοδοξία ἦτο ν' ἀποδείξουν ὅτι ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀφοσίωσις εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα δύναται νὰ διαγείρῃ ἀσυγκρίτους δυνάμεις καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ἀκατόρθωτα. Διακινδυνεύοντες οἱ στρατιῶται τῆς Ἐπαναστάσεως μὲ ἡρωϊσμὸν καὶ ἔξαρσιν ἐπεζήτουν προπαντὸς ν' ἀποδείξουν τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀνωτερότητα τῶν σκοπῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

. . . .

Μία κοινωνία δὲν εἰσέρχεται εἰς μίαν νέαν μορφὴν ζωῆς εἰμὴ ὅταν ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀτόμων ποὺ τὴν συγκροτοῦν ἀποδέχεται τὴν μεγάλην μεταβολήν. Τοῦτο εἶναι ἐμφανὲς διὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1789. Ἐξερράγη καὶ ἐπέτυχε, διότι σχεδὸν τὸ σύνολον τῶν γάλλων τὴν ἤθελε καὶ τὴν ἀπεδέχετο. Βεβαίως ἡ Ἐπανάστασις ἐχρησιμοποίησε τὴν βίαν, ἀλλὰ τὴν βίαν ἐναντίον μιᾶς μικρᾶς μειοψηφίας ἀγωνιζομένης κατὰ τῆς Πατρίδος, κατὰ τοῦ Ἔθνους, τοῦ προδομένου ἀπὸ μίαν δράκα προνομιούχων, κολάκων καὶ ἐκμεταλλευτῶν

Καλὴ διοίκησις εἶναι τὸ κλειδὶ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν σύγχρονον βιομηχανίαν. Ὑποδηλοῖ κάτι περισσότερον ἀπὸ την ἱκανότητα τῶν Ὀργανώσεων, διότι ἀφορᾷ καὶ τὸν ἐργάτην καὶ τὴν ἐργασίαν του. Ἕνας διευθυντὴς πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὰ προϊόντα τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως καὶ νὰ εἶναι ἱκανὸς ὅπως ἐπισύρῃ τὸν σεβασμὸν τῶν ὑφισταμένων του. Πρέπει νὰ κατανοῇ τὰς ἀρχὰς τῆς συγχρόνου ἐπιχειρήσεως, ὑπεράνω ὅλων ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἱκανὸς ὅπως συνεννοεῖται μὲ τοὺς ἀνθρώπους, τόσον ἐντὸς ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς Ὀργανώσεώς του.

Κύριοι, γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ ὡραιότερος λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσα ἢ ἐδιάβασα εἰς τὴν ζωήν μου; Ἡ προσφώνησις τοῦ Γαριβάλδη πρὸς τοὺς στρατιώτας του, ὅτε εἶπεν εἰς αὐτούς: «Στρατιῶται, ἰδοὺ τί ἔχω νὰ σᾶς προσφέρω: κόπους, κινδύνους, ἀγῶνας καὶ θάνατον· τὸ ρῖγος τῶν παγερῶν νυκτῶν εἰς τὸ ὕπαιθρον, τὴν θερμότητα εἰς τὸν καυτερὸν ἥλιον· οὔτε οἰκήματα, οὔτε ζωοτροφίας, οὔτε πολεμοφόδια, ἀλλ' ὑποχρεωτικὰς πορείας, ἐπικινδύνους ἐπιφυλακάς, καὶ τὴν διαρκῆ πάλην μὲ τὴν λόγχην ἐναντίον κανονιοστοιχίας· ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα ἂς μὲ ἀκολουθήσουν». Αὐτὴ εἶναι ἡ μᾶλλον ὑπέροχος ἀγόρευσις, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ποτὲ εἰς τὴν ζωήν μου. *(Κοσσοὺθ)*

'Ηλ. 'Αν. 5.17', Δ. 7.44'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 196/169
Κηρύκου καὶ 'Ιουλίτης

15

(Σημειώσεις)

'Αργία μήτηρ λιμοῦ, ἀδελφὴ κλοπῆς, ἐξαδέλφη τοῦ ψεύδους, θεία τῆς δυστυχίας.
(Συνέσιος)

ΣΚΟΠΑΣ (IV αἰών π.Χ.). "Ελλην γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων. "Εκτισε τὸν ναὸν τῆς 'Αθηνᾶς ἐν Τεγέᾳ.

'Ηλ. 'Αν. 5.06', Δ. 7.40'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 197/168
'Αθηνογένους 'Αντιόχου

16

(Σημειώσεις)

ΓΚΑΛΒΑΝΙ Λουδοβῖκος 1737—1798). Καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας εἰς Βολωνίαν τῆς 'Ιταλίας. 'Ανεκάλυψε τὴν διέγερσιν ἠλεκτρισμοῦ κατὰ τὴν ἐπαφὴν μετάλλων καὶ ὑγρῶν.

'Εὰν ἡ φύσις δὲν βελτιωθῇ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι τυφλή· ἐὰν ἡ ἐκπαίδευσις δὲν ὑποστηριχθῇ ἀπὸ τὴν φύσιν, εἶναι ἀτελής. ἐὰν δὲ ἡ ἄσκησις λείπῃ καὶ ἀπὸ τὰ δύο, εἶναι ἐπίσης ἀτελής. *(Πλούταρχος)*

'Ηλ. 'Αν. 5.18', Δ. 7.43'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 198/167
Μαρίνης μεγαλομάρτυρ.

17

(Σημειώσεις)

"Οταν καυχᾶσαι διὰ τὴν μάθησίν σου, σημαίνει ὅτι εἶσαι ἀμαθής. *(Δημοτικὸ)*
Δὲν θὰ ὑπῆρχε τόση εὐκαιρία κακολογίας εἰς τὴν κοινωνίαν, ἂν ὅλα τὰ ἀξιόλογα βιβλία ἀνεγινώσκοντο. (Dowson)

ΚΟΝΦΟΥΚΙΟΣ 551—479 π. Χ.). 'Ο πλέον διάσημος Κινέζος φιλόσοφος. "Ιδρυσε σύστημα ὑψηλῆς ἠθικῆς, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσε τὸν γνώμονα τῆς ζωῆς τοῦ Κινεζικοῦ λαοῦ.

Η ΕΥΡΩΠΗ

Πρέπει ἡ Νεότης νὰ δημιουργήσῃ ἓν δημόσιον εὐρωπαϊκὸν πνεῦμα, ψυχολογικὸν κλῖμα πολιτῶν ἐχόντων συνείδησιν τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα τίθενται ἐνώπιον τῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως καὶ ἀποφασισμένων νὰ τὰ μελετήσουν χωρὶς προκαταλήψεις καὶ νὰ τὰ ἐπιλύσουν οἱαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ἡ ἐξωτερική των ἐμφάνισις. Καὶ τοῦ λοιποῦ πρέπει τὰ εὐρωπαϊκὰ προβλήματα νὰ μὴν ἀντιμετωπίζωνται ἀπὸ τῆς στενῆς ἐθνικιστικῆς σκοπιᾶς, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς εὐρυτέρας, ἀνταποκρινομένης εἰς τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ χώρου.

Robert Schuman

'Ηλ. 'Αν. 5,19', Δ. 7,42'
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 199/166
Αἰμιλιανοῦ, Εὐθυμίου

18

(Σημειώσεις)

Τόσον δάκρυ, τόσον αἷμα, νῖκαι τόσαι, μόχθοι τόσοι. (*Α. Σοῦτσος*)

ΧΙΤΤΟΡΦ Βίλελμ (1824—1914). Καθηγητὴς εἰς Μίνσβερ. 'Ανεκάλυψε τὰς καθοδικὰς ἀκτίνας

'Ηλ. 'Αν. 5,20', Δ. 7,42'
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 200/165
Μακρίνης καὶ Δίου

19

(Σημειώσεις)

ΣΑΙ Λέων (1826—1896). Γάλλος οἰκονομολόγος καὶ πολιτικός. Πολέμιος τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ἔγραψε: «Δοκίμιον πολιτικῆς οἰκονομίας», κ. ἄ.

Δὲν εἶναι τὰ πολλὰ διατιθέμενα μέσα ποὺ μᾶς κάνουν ἀνεξαρτήτους, ἀλλὰ αἱ ὀλίγαι ἀνάγκαι μας. (Colbert)

'Ηλ. 'Αν. 5,21', Δ. 7,41'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 201/164
Τοῦ προφήτου 'Ηλιοῦ

20

(Σημειώσεις)

Τὸ καρπερὸ τὸ δέντρο αὐτὸ πετροβολιέται. (*Λαϊκὴ παροιμία*)
'Η δημοσία ἐκπαίδευσις δέον νὰ εἶναι ὁ πρῶτος σκοπὸς μιᾶς κυβερνήσεως. (*Ναπολέων*)

ΜΠΕΡΤΕΛΩ Μαρκελῖνος (1827—1907). Μέγας Γάλλος χημικός. Ἔκαμε σημαντικὰς ἐργασίας ἐπὶ τῆς συνθέσεως τῶν ὀργανικῶν σωμάτων καὶ τῆς θερμοχημείας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΚΑΙ ΤΡΑΠ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙΣ (1)

Ἔτος	Σύνολον	Ἐμπορικαὶ τράπεζαι	Ἀγρ.-κὴ τράπεζα	Κτημ.-κὴ τράπεζα	Λοιποὶ(2) ὀργ.-σμοί
1950	1,539,7	1,295,6	92,8	68,4	84,9
1951	2,118,1	1,779,7	100,5	85,6	152,3
1952	2,196,0	1,823,8	125,5	67,6	179,1
1953	3,204,3	2,393,5	185,5	62,4	562,9
1954	4,054,4	3,069,9	200,2	75,9	708,4
1955	4,799,6	3,547,6	334,9	81,5	835,6
1956	6,926,1	4,911,6	442,1	467,2	1,105,2

Πίναξ ἐμφαίνων τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων

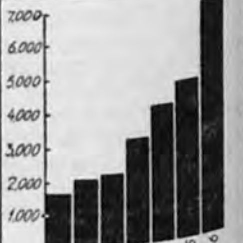

(1) Πλὴν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.
(2) Μετοχ. Ταμεῖον Στρατοῦ, Ταμ. Παρακ. κ. Δαν., Ταχ. Ταμιευτήριον

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

Ἠλ. Ἀν. 5.21', Δ. 7.41'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 202/163
Συμεὼν τοῦ Σαλοῦ

21

«Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστι Ἰησοῦς Χριστός».
(Α΄ Κορινθ. γ΄ 11)

Ματθ. θ΄ 1—8

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ— ἐγερθείς, ἆρόν σου τὴν κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Νὰ βελτιώσωμεν τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων μέσα εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ὥστε νὰ τὰς καταστήσωμεν πράγματι ἀνθρωπίνους.

Νὰ δημιουργήσωμεν πνεῦμα συμπαθείας, καὶ κατανοήσεως, ὁλόκληρον πολιτικήν, ὥστε νὰ ἀντικαταστήσωμεν μὲ αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς πάλης καὶ τῆς διενέξεως.

Ὑπάρχει μία διάσπασις ψυχική, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ συνεχὴς ἅλυσος κοινῶν συναισθημάτων καὶ κοινῶν ἐπιδιώξεων, κοινῶν συμφερόντων.

Νὰ τοὺς μάθωμεν νὰ ἀλληλογνωρίζωνται καὶ νὰ ἀλληλοαγαπῶνται ἀκόμη.

ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ

Εὐγονική εἶναι ἡ ἐπιστήμη ἡ ὁποία μελετᾷ τοὺς τρόπους καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας γίνεται ἡ μετάδοσις καλῶν καὶ κακῶν ἰδιοτήτων ἀπὸ τοὺς προγόνους καὶ εἰς ἀπογόνους μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν δημιουργίαν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν ἀνθρώπων, ἤτοι ἀρίστης ἐπιγονῆς. Ἡ εὐγονική ἀπορρέει ἀπὸ πλῆθος ἄλλων ἐπιστημῶν ὡς λ.χ. τὴν Βιολογίαν, Δημογραφίαν, Κοινωνιολογίαν, ἀκόμη δὲ Ἱστορίαν, Γεωγραφίαν κλπ. Ἀξιόλογος κλάδος τῆς Βιολογίας εἶναι ἡ Κληρονομικολογία, δηλ. ἡ Ἐπιστήμη τῆς κληρονομικότητος, ἥτις κατὰ συνέπειαν ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς Εὐγονικῆς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δημιουργεῖται ἐκ τῶν ἀπογόνων (ὑγεία ἢ νόσος, φυσιολογικαὶ ἢ παθολογικαὶ ἰδιότητες) εἶναι ἀνάλογον καὶ ταυτόσημον πρὸς ὅ,τι κληρονομεῖται εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν προγόνων.

Ἡ κληρονομία αὐτὴ διέπεται ὑπὸ θαυμασίου μηχανισμοῦ, ὅστις ἐνυπάρχει ἐντὸς τῶν κυττάρων, δηλ. τῶν βασικῶν συστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ ὄργανα τοῦ σώματος φυτῶν, ζώων καὶ ἀνθρώπου. Εἰδικώτερον τὰ κύτταρα ἀποτελοῦνται ἐκ πρωτοπλάσματος καὶ πυρῆνος. Ὁ πυρὴν δὲ ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς δικτύου ἰνιδίων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται χρωματοσωμάτια. Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων ὑπάρχουν μικρὰ σωματίδια ποὺ λέγονται γόνος ἢ γονίδια (gen). Διὰ τῶν γονιδίων, τῶν εὑρισκομένων εἰδικῶς ἐπὶ τῶν γεννητικῶν κυττάρων, δηλ. σπερματοζωαρίων καὶ ὠαρίων, γίνεται ἡ μετάδοσις ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τῶν προγόνων εἰς τοὺς ἀπογόνους. Ἐν ἄλλοις λόγοις ὅ,τι εἴμεθα τὸ ὀφείλομεν εἰς τὰ γονίδια ποὺ κληρονομοῦμεν ἀπὸ τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς προγόνους μας ἐν γένει.

Κατὰ συνέπειαν ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Εὐγονικῆς συνίσταται εἰς τὴν ὑποβοήθησιν τῶν συζεύξεων ἀρίστων ἀνθρώπων πρὸς δημιουργίαν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιῶν ἀπογόνων. Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ εἰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἔχουν ἱδρυθῆ εἰδικὰ Συμβουλευτικὰ Κέντρα Εὐγονικῆς, τὰ ὁποῖα παρέχουν τὰς καταλλήλους συμβουλὰς εἰς μελλονύμφους καὶ ἐγγάμους. Εἰς αὐτὰ προσφεύγουν ὑγιεῖς καὶ νοσοῦντες διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀπόκτησιν ὑγιῶν ἀπογόνων.

Πρὸς τοῦτο ἔχει καθιερωθῆ ἡ προγαμιαία ἰατρικὴ ἐξέτασις, καὶ ἡ ἔκδοσις εἰδικοῦ πιστοποιητικοῦ συμβουλεύοντος τὴν τέλεσιν ἢ ματαίωσιν μελετωμένου τινος γάμου. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις συνιστᾶται ἡ χρῆσις ἀντισυλληπτικῶν μέσων πρὸς ἀποφυγὴν τῆς τεκνοποιΐας. Ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ ἐφαρμόζεται ἡ τεχνητὴ στείρωσις τῶν νοσούντων γονέων ἢ καὶ Εὐγονικὴ ἔκτρωσις (διακοπὴ τῆς κυήσεως). Ταῦτα πάντα ἀποτελοῦν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται γενικῶς ἔλεγχος τῶν γεννήσεων (birth control). Πλὴν τῆς κληρονομικότητος τὴν ψυχοσωματικὴν ὑγείαν τῶν ἀπογόνων ἐπηρεάζει καὶ τὸ περιβάλλον, τὴν ἐπίδρασιν ὅμως αὐτοῦ μελετᾷ ὄχι ἡ Εὐγονική, ἀλλὰ ἡ Κοινωνικὴ Ὑγιεινή.

Ζ. Ι. ΒΛΥΣΙΔΗΣ

Ἡ φυσική, ἡ χημεία, ἡ μηχανική, τιθέμεναι εἰς ἐφαρμογὴν διὰ τῶν συγχρόνων μεθόδων παραγωγῆς, παρήγαγον ἤδη ἐξαίρετον ἔργον. Ἡ προσπάθεια ὅμως αὕτη ἀπαντᾷ μόνον εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐρωτήματος, ὅπερ ἀπασχολεῖ τὴν ἀνθρωπότητα: «Πῶς θὰ παράγωμεν περισσότερα ἀγαθὰ καὶ θὰ τὰ διανέμωμεν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅλας τὰς νομίμους ἀπαιτήσεις;»

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς ἐρωτήσεως, τὸ ἀφορῶν τὴν διανομήν, δὲν δύναται να εὑρεθῇ παρὰ εἰς τὴν ψυχολογικὴν μελέτην τοῦ ἀτόμου, τῶν ἀναγκῶν του καὶ τῶν προσωπικῶν ἐπιθυμιῶν του.

'Ηλ. 'Αν. 5.22', Δ. 7.40'
Σελήνη 26 ήμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 203/162
Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς

22

(Σημειώσεις)

Τῆς ἀρετῆς ἴδιον εἶναι νὰ μισῇ τὴν ἀδικίαν.
(Κλεόβουλος)

Αἱ ἀνώτεραι σπουδαὶ ἔχουν ἀνάγκην κόπων πολλῶν καὶ μακρῶν καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκῶν περιστάσεων. Μόνον οὕτω δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ν' ἀναδειχθῇ. *(Λουκιανός)*

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ Κώστας (1868—1894). 'Εγεννήθη εἰς τὴν Ἤπειρον. 'Ενεπνεύσθη τὰ περισσότερα ἔργα του ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς πατρίδος του. Τὰ ποιήματά του ἔχουν ὡς πρότυπον τὰ δημοτικὰ τραγούδια. Ὑπῆρξεν ὑμνητὴς τοῦ βουνοῦ καὶ τῆς στάνης.

'Ηλ. 'Αν. 5.23', Δ. 7.39'
Σελήνη 27 ήμερῶν
ΤΡΙΤΗ 204/161
Φωκᾶ, 'Ιζεκιὴλ προφ.

23

(Σημειώσεις)

ΜΟΥΕΡ Ροβέρτος (1814—1878). 'Ιατρὸς εἰς Χέϊλμβρουν, ὑπελόγισε πρῶτος τὸ μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος.

ΛΟΒΑΤΣΕΒΣΚΙ Νικόλαος (1793—1856). Ρῶσος μαθηματικός. Γνωστὸς διὰ τὰς ἐρεύνας του περὶ τῆς μὴ Εὐκλειδίου Γεωμετρίας ἢ τῆς «Παγγεωμετρίας».

Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἀλλάζουν γνώμη, οἱ ἀνόητοι ποτέ.
(Λαϊκὴ Παροιμία)

Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δύναμις μιᾶς χώρας δὲν ἔγκειται εἰς τὰ τείχη, οὔτε εἰς τὰ πλοῖα, ἀλλ' εἰς τὸν πλοῦτον, οὔτε εἰς τὰ πλοῖα, ἀλλ' εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πεπαιδευμένων καὶ ἐναρέτων πολιτῶν της. *(Νικίας)*

'Ηλ. 'Αν. 5.24', Δ. 7.38'
Σελήνη 28 ήμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 205/160
Χριστίνης, 'Ερμογένους

24

(Σημειώσεις)

'Ο καλλίτερος πατριώτης εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ καλῶς τὸ καθῆκον του ὡς ἰδιώτης· ὁ ὁποῖος ἀγαπᾶ καὶ ὑποστηρίζει τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν τάξιν, καὶ ὁ ὁποῖος γνωρίζων ὅτι ἡ εὐδαιμονία τῆς Χώρας του ἐξαρτᾶται περισσότερον ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῶν πολιτῶν της παρὰ ἀπὸ τὰ ὅπλα, ἀποφασίζει νὰ μὴ ὑπολειφθῇ εἰς οὐδεμίαν προσπάθειαν πρὸς προαγωγὴν τοῦ σκοποῦ τούτου. (J. Taylor)

ΜΠΕΡΛΙΟΖ Ἕκτωρ (1803—1869). Γάλλος μουσουργός. Εἷς ἐκ τῶν δημιουργῶν τῆς προγραμματικῆς μουσικῆς.

ΜΟΝΖ Γάσπαρος (1747—1818). Γάλλος μαθηματικὸς καὶ φυσικός. 'Εφεῦρε τὴν παραστατικὴν Γεωμετρίαν.

ΣΑΒΙΝΥ Φρειδερῖκος Κάρολος (1779—1864). Γερμανὸς νομοδιδάσκαλος, ἱδρυτὴς τῆς ἱστορικῆς σχολῆς τοῦ Δικαίου.

Ἡλ. Ἀν. 5.25', Δ. 7.37'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 206/159
Κοίμησις Ἀγ. Ἄννης

25

(Σημειώσεις)

Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἐπικινδύνους μεθόδους αἱ ὁποῖαι ζητοῦν νὰ δημιουργοῦν ψευδαισθήσεις εἰς τὸ κοινὸν καὶ νὰ στηρίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην του ἐπὶ τῆς πλάνης. Ἡ πρώτη ἐξασφάλισις τῆς πίστεως εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τιμιότης.

(J. Guillery)

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Ἀλέξανδρος (1851—1911). Ἐγεννήθη εἰς τὴν Σκίαθον. Εἷς τῶν μεγαλυτέρων Ἑλλήνων διηγηματογράφων. Τὰ ἔργα του ἀναφέρονται εἰς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του, καὶ τὴν ἑλληνικὴν χριστιανικὴν παράδοσιν.

Ἡλ. Ἀν. 5.25', Δ. 7.37'
Σελήνη 30 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 207/158
Ἁγίας Παρασκευῆς

26

(Σημειώσεις)

ΟΥΡΑΝΗΣ Κώστας (1890—1953). Ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἠσχολήθη κυρίως μὲ τὴν ποίησιν καὶ τὰς ταξιδιωτικὰς ἐντυπώσεις. Ἐξετίμησε καὶ περιέγραψε τὸν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα τοῦ τοπίου ἑκάστης χώρας ποὺ ἐπεσκέφθη.

Χωρὶς ἱερὰν φλόγαν καὶ ἐνθουσιασμὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ τίποτε τὸ ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον εἰς τὴν ζωήν.

(Γκαῖτε)

Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φήσαι τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δι' ὑπὲρ τῶν παρόντων, ὅ,τι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. *(Δημοσθένης)*

Ἡλ. Ἀν. 5.26'. Δ. 7.36'
Νέα Σελήνη
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 208/157
Παντελεήμονος Ἰαματικοῦ

27

(Σημειώσεις)

Ἡ ζωὴ ἀλλάζει ἀλλὰ δὲν χάνεται· ἡ ἐλπὶς σβύνει ἀλλὰ δὲν ἀποθνήσκει· ἡ ἀλήθεια καλύπτεται ἀλλὰ πάλιν λάμπει.

(Σέλλεϋ)

Ἐὰν τὸ χρηματιστήριον δὲν ὑπῆρχε, θὰ εἴχομεν περισσοτέρας κατασχέσεις παρὰ συναλλαγὰς καὶ περισσοτέρους δικαστικοὺς κλητῆρας παρὰ ἐμπόρους.

(H. Casson)

ΜΑΞΟΥΕΛ (1831—1894). Καθηγητὴς εἰς Κέμπριτς. Θεμελιωτὴς τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς θεωρίας τοῦ φωτός.

ΝΤΙΝΤΕΡΩ Διονύσιος (1713—1784). Γάλλος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος. Ἐξέδωσε τὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν. Εἷς τῶν προδρόμων τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως.

ΙΟΥΛΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5.27', Δ. 7.35'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 209/156
Προχόρου, Μιάνορ.

28

«Ὁδηγὸς παντὸς ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον τὸ λογικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς του, ἥτις εἶναι φωνὴ τοῦ Θεοῦ».

(Κρισναμοῦρτι)

Ματθ. θ' 27 - 35

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγοντι τῷ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, Υἱὲ Δαυΐδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφὸς καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες, ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ δίδουν τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τὰ τέκνα των καὶ νὰ ἐπιδεικνύουν ἀξιοσέβαστον διαγωγήν. Νὰ ἐκφράζουν εἰς αὐτὰ γλυκύτητα ἐν τῇ συνομιλίᾳ, ὅλας ἐκείνας τὰς λεπτότητας, αἱ ὁποῖαι εἶναι τόσον προσφιλεῖς εἰς ὅλους· καλοκαγαθίαν, συχνὰς συμβουλάς, ἐνδεικτικὰς στοργῆς καὶ τρυφερότητος, φροντίδος καὶ ἐπιβλέψεως, ὥστε ταῦτα νὰ θεωροῦν τοὺς γονεῖς φίλους των καὶ προστάτας, ὑπερασπιστὰς καὶ ὁδηγούς των.

J. Taylor

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις εἶναι ὄργανα ρυθμίσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ κυριάρχων χωρῶν.

Ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Συμβαλλομένων Χωρῶν αἱ συμβάσεις διακρίνονται εἰς Διμερεῖς καὶ Πολυμερεῖς καὶ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ὑπὸ ρύθμισιν ἀντικειμένων εἰς Γενικὰς καὶ Εἰδικάς.

Ὡς Διμερεῖς ἢ Πολυμερεῖς Γενικὰς Συμβάσεις θὰ ἠδυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν ἐκείνας δια τῶν ὁποίων συμφωνεῖται μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων χωρῶν ἡ παραχώρησις κυρίως τῆς Ρήτρας τοῦ Μᾶλλον Εὐνοουμένου Κράτους (Ρ.Μ.Ε.Κ.) εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς δασμούς, τὸ καθεστὼς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν Ρήτραν τῆς Ἐθνικῆς Μεταχειρίσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐγκατάστασιν ὑπηκόων καὶ ἐπιχειρίσεων τῆς μιᾶς Συμβαλλομένης Χώρας εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἑτέρας, τὴν ἐσωτερικὴν φορολογίαν κ.λ.π.

Δια τῆς παραχωρήσεως τῶν ρητρῶν αὐτῶν ἑκάστη Συμβαλλομένη Χώρα παρέχει πρὸς τὴν ἑτέραν ἢ τὰς ἑτέρας τὸ εὐνοϊκώτερον δασμολογικόν, ἐμπορικὸν καὶ ναυτιλιακὸν καθεστώς, τὸ ἐφαρμοζόμενον παρ' αὐτῆς ἀπέναντι οἱασδήποτε ἑτέρας Χώρας καὶ ἴσην μεταχείρισιν τῶν ὑπηκόων, ἐπιχειρήσεων καὶ εἰσαγομένων προϊόντων πρὸς τὴν παρεχομένην πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῆς ὑπηκόους, ἐπιχειρήσεις καὶ προϊόντα.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν συμβάσεων τούτων περιλαμβάνονται καὶ αἱ Διεθνεῖς καὶ Διαπεριφερειακαὶ Συμβάσεις δι' ὧν ρυθμίζεται ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ τοῦ ἐμπορίου μεταξὺ ὡρισμένου κύκλου Χωρῶν ὡς προκειμένου περὶ τῆς Διεθνοῦς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου (Gatt), τῆς Συμφωνίας Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (Ο.Ε.Ο.Σ.) κ.λ.π.

Ὡς Διμερεῖς ἢ Πολυμερεῖς ἀντιστοίχως Εἰδικὰς Συμβάσεις χαρακτηρίζομεν ἐκείνας δι' ὧν ρυθμίζεται κυρίως ὁ τρόπος διενεργείας τῶν πληρωμῶν μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων χωρῶν, καθορίζονται τὰ ὑπὸ ἀνταλλαγὴν προϊόντα καὶ αἱ ποσότητες αὐτῶν ὡς καὶ ἕτερα εἰδικώτερα ζητήματα ἀφορῶντα τὰς ἐπὶ μέρους σχέσεις μεταξὺ ὡρισμένων Χωρῶν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν Συμβάσεων περιλαμβάνονται κυρίως αἱ διμερεῖς συμφωνίαι συμψηφισμῶν (Clearings), αἱ Διεθνεῖς Συμφωνίαι αἱ ρυθμίζουσαι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς τιμὰς βασικῶν τινων προϊόντων ὡς προκειμένου περὶ Σίτου, Ζακχάρεως, Κασσιτέρου, ἡ Συμφωνία περὶ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου κ.λ.π.

Ἡ Ἑλλὰς δι' εὐρυτάτου δικτύου Ἐμπορικῶν Συμβάσεων ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν συνδέεται σήμερον μετὰ τοῦ πλείστου μέρους τῶν Χωρῶν τῆς Γῆς καὶ διεξάγει τὰς μετ' αὐτῶν ἐμπορικὰς της συναλλαγὰς ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως.

Παρὰ τὴν εὐρύτητα τῶν συμβατικῶν σχέσεων σοβαρὰ εἰσέτι ζητήματα ἀναμένουν τὴν λύσιν των διὰ τῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων αὐτῶν προέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ διεξαγόμενος διεθνὴς ἀνταγωνισμὸς εἰς βάρος τῶν προϊόντων τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου.

Ὁ ἀνταγωνισμὸς αὐτὸς διεξαγόμενος κυρίως διὰ τῆς πριμοδοτήσεως καὶ τῶν μεγάλων εὐκολιῶν πληρωμῆς τῶν παρεχομένων ὑπὸ τινων Χωρῶν ὑπὲρ τῶν ἐξαγομένων ὁμοειδῶν των πρὸς τὰ ἡμέτερα προϊόντων δὲν κατέστη ἀτυχῶς δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθῇ εἰσέτι.

Προέχουσαν ἐπίσης θέσιν κατέχει μεταξὺ τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἡ βαρυτάτη ἐσωτερικὴ φορολογία καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν εἰσαγωγικῶν Χωρῶν ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου προϊόντος τοῦ ἐξαγωγικοῦ μας ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ.

Ἡ φορολογία αὐτή, ἀνερχομένη εἰς τινας περιπτώσεις εἰς 1000 o/o καὶ πλέον, εἶναι φυσικὸν νὰ περιορίζῃ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ καπνοῦ προσέτι δὲ καὶ νὰ παρεμποδίζῃ τὴν προσαρμογὴν τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν τιμῶν τῶν λοιπῶν προϊόντων τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.

Μέχρι τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου αἱ διμερεῖς συμβάσεις κατεῖχον προέχουσαν θέσιν εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Χωρῶν.

Ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου τούτου ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἀποκατάστασις ὁμαλότητος ἐν τῇ διεξαγωγῇ τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου δυσχερῶς θὰ καθίστατο δυνατὴ δια τῆς ἀνὰ δυάδας Χωρῶν ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τούτων θὰ διηυκολύνετο δια τῆς κοινῆς προσπαθείας ἐπὶ εὐρυτέρου πεδίου.

Ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ σύστασις τῶν διαφόρων Διεθνῶν Ὀργανισμῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων τὸ Κοινωνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν Ὀργανισμῶν τούτων ἐπιδιώκεται μεταπολεμικῶς ἡ ἀντιμετώπισις διὰ διεθνῶν συνεννοήσεων τῶν ἐμπορικῶν καὶ οἰκονομικῶν γενικώτερον προβλημάτων διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος.

Μεταξὺ τῶν Διεθνῶν τούτων Ὀργανισμῶν τῶν ὁποίων Μέλος ἀποτελεῖ καὶ ἡ Χώρα μας προέχουσαν θέσιν κατέχει: 1) Τὸ Διεθνὲς Νομισματικὸν Ταμεῖον, οὗτινος κεντρικὴ ἐπιδίωξις εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ κοινῶν κανόνων νομισματικῆς πολιτικῆς ὑπὸ τῶν Χωρῶν – Μελῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διεθνοῦς νομισματικῆς σταθερότητος. 2) Ἡ Γενικὴ Συμφωνία Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου (Gatt) διὰ τῆς ὁποίας θεσπίζονται οἱ κανόνες διεξαγωγῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ κυρίως ἐμπορίου καὶ προβλέπονται τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν ἄρσιν τῶν περιορισμῶν τούτου. 3) Ὁ Ὀργανισμὸς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας (Ο.Ε.Ο.Σ.),

Ἡλ. Ἀν. 5.28΄, Δ. 7.34΄
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 210/155
Καλλινίκου, Βασιλίσκου

29

(Σημειώσεις)

Ἡ ἔλλογος χρησιμοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικά—ἂν ὄχι τὸ σημαντικώτερον — τῆς σημερινῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως.
(Ed. Culgahz)

ΜΟΤΣΑΡΤ Βόλφγκαγκ Ἀμεδαῖος (1756—1791). Διάσημος Αὐστριακὸς μουσουργός. Ἔγραψε 45 συμφωνίες, κοντσέρτα, ὄπερες, τοὺς «Γάμους τοῦ Φιγκαρῶ», τὸ «Ρέκβιεμ» κλπ.

Ἡλ. Ἀν. 5.29΄, Δ. 7.33΄
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 211/154
Σύλλα καὶ Σιλουανοῦ

30

Λῆξις τοῦ Α΄ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

ΚΟΝΤ Αὔγουστος (1798—1857). Γάλλος μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος. Ἵδρυσε τὸν θετικισμόν. Κύριον ἔργον του εἶναι: ἡ «Πραγματεία ἐπὶ φιλοσοφικοῦ θετικισμοῦ».

Μὲ τὸν Βολταῖρο ὁ παλαιὸς κόσμος τελειώνει, μὲ τὸν Ρουσσὼ ὁ νέος κόσμος ἀρχίζει. (Γκαῖτε)

Πολιτεία, ἡ ὁποία δὲν ἔχει βάσιν τὴν παιδείαν, εἶναι οἰκοδομὴ εἰς ἄμμον. (Κοραῆς).

Ἡλ. Ἀν. 5.29΄, Δ. 7.32΄
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 212/153
Ἰωσὴφ Ἀριμαθείας

31

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῷ 1914 ἐδολοφονήθη ὁ Jean Jaurés, ὁ ἀπόστολος τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ ἐποχή μας εἶναι ἐποχὴ διαφημίσεως. Εἶναι ἡ βασιλεία τῶν ἐφημερίδων, τῶν περιοδικῶν, τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ φωτός. Καὶ ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι ὁ κύριος ὅλων μας, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλέων τοῦ κόσμου τούτου.
(H. Casson)

ΣΟΠΕΝ Φρειδερῖκος Φραγκίσκος (1809—1849). Πολωνογάλλος κλειδοκομβαλιστὴς καὶ συνθέτης. Εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων μουσουργῶν τοῦ κόσμου. Τὰ ἔργα του διακρίνει εὐαισθησία, μελαγχολία καὶ ρεμβασμός.

οὗτινος κεντρικὴ ἐπιδίωξις εἶναι ἡ Ἑνοποίησις τῆς Οἰκονομίας τῶν Χωρῶν—Μελῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ αὐτοῦ. 4) Οἰκονομικαὶ Ἐπιτροπαὶ Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Λατινικῆς Ἀμερικῆς αἱ ἀσχολούμεναι μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς οἰκονομίας τῶν Χωρῶν τῶν γεωγραφικῶν τούτων διαμερισμάτων. 5) Ὁ Ὅμιλος Βρυξελλῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἑνώσεως καὶ 6) τὸ ἐν Στρασβούργῳ Συμβούλιον Εὐρώπης, τελικὴ ἐπιδίωξις τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ γενικώτερον Ἑνότης τῶν Χωρῶν—Μελῶν αὐτοῦ

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν γραμμῶν τούτων δίδεται μία ἀμυδρὰ εἰκὼν τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς σημασίας τῶν Ἐμπορικῶν Συμβάσεων ὡς ὀργάνων ἀποκαταστάσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων Χωρῶν διὰ τῆς ἄρσεως τῶν ἐμποδίων, ἅτινα δυσχεραίνουν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐμπορίου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 30/6/57 Δρ.	Ἔξοδα Ἰουλίου Δρ. ....
Ἔσοδα Ἰουλίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

Εἰς μνήμην

ΖΑΝ ΖΩΡΕΣ (1859-1914)

Ὁ μέγας ἰδεολόγος, ὁ ἀπόστολος τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἀγάπης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ἡ δολοφονία τοῦ Ζὰν Ζωρές—αὐτοῦ τοῦ συνταρακτικοῦ γεγονότος ποὺ ραντίζει μὲ τὸ πρῶτο ἀνθρώπινο αἷμα τὴν αὐλαία τοῦ Δεκατέσσαρα καθὼς τὴν ἀνοίγει τὸ Σεράγεβο σιγὰ · σιγὰ στὸ βάθος τῆς τρομαγμένης Εὐρώπης—ξαναθύμησε ἕναν ἀγωνιστὴ ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους τοῦ τέλους τοῦ περασμένου αἰῶνα καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σημερινοῦ. Ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους, καὶ γιὰ τὴ σπάνια πνευματική του κατάρτιση ποὺ τὸν βάζει στὴν πρώτη σειρὰ τῶν διανοουμένων μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου, καὶ γιὰ τὴν γενναία εἰρηνιστικὴ δράση του, καὶ γιὰ τὴ θυσία τῆς ζωῆς του ποὺ τοῦ ἐξασφάλισε θέση στὸ Γαλλικὸ πάνθεο, παρὰ τὴ λυσσαλέα, τὴν ἀφρίζουσα ἀντίδραση τῶν βασιλοφρόνων καὶ γενικώτερα τῶν ἐθνικιστῶν, ποὺ ἐχαρακτήριζαν τὴν ἀπόδοση αὐτῆς τῆς τιμῆς σὰν τὴ χειρότερη βεβήλωση τοῦ μνημείου. Πρόκειται γιὰ τὴ μορφὴ τοῦ Ζωρές, τοῦ θρυλικοῦ δημεγέρτη, ἢ ἂν προτιμᾶτε—γιὰ ν' ἀποφύγουμε ἕνα προσδιορισμὸ ποὺ μυρίζει δημαγωγία—τοῦ μεγάλου συγκλονιστὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν, τοῦ ἀπαράμιλλου ρήτορα ποὺ μὲ τὴ λάβα τῆς ἡφαιστειώδους εὐγλωττίας του γεμίζει τὸν πολιτικὸ καὶ εἰδικώτερα τὸν κοινωνικὸ χῶρο μιᾶς ὁλόκληρης Γαλλικῆς ἐποχῆς. Καὶ ποὺ ὅταν ἦρθεν ἡ ὥρα νὰ ἀποδείξει τὴν εἰλικρίνειά του, ὄχι πιὰ μὲ λόγια ἀλλὰ μὲ τὸν τρόπο ποὺ θὰ στεκόταν ἀγνάντια στὸν ἄμεσο προσωπικὸ κίνδυνο, δὲν ἐδίστασε καθόλου. Ἔβαλε σὰν ἀσπίδα τὸ δυνατό του στέρνο μπροστὰ στὴν παγκόσμια ἀπειλὴ κι' ἔπεσε ματωμένος, ἐπειδὴ προτιμοῦσε νὰ περάσει ὁ πόλεμος ἐπάνω ἀπὸ τὸ κουφάρι του, παρὰ νὰ τὸν ἀποδεχτεῖ μὲ τὴ ζωντανὴ θέλησή του.

Προτοῦ ὅμως πᾶμε στὸν πολιτικό, στὸν ἱδρυτὴ τῆς «Οὐμανιτέ», στὸν τιτάνα τοῦ λόγου τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων καὶ τῶν μεγάλων συνεδρίων, θὰ σταματήσωμε πάλι στὴ rue d'Ulm, στὸ γέρικο κτίριο τῆς Ecole Normale Supérieure, αὐτὸ τὸ ἔνδοξο θερμοκήπιο τῶν κλασσικῶν, ποὺ τὸ ἀναφέραμε γράφοντας γιὰ τὸν Σάρτρ στὴν προηγούμενη ἐπιφυλλίδα μας. Ἐκεῖ τὸ τόσο προικισμένο πνεῦμα τοῦ Ζὰν Ζωρὲς εἶχε τὴν πρώτη του δημοσία ἐκδήλωση—χωρὶς τὸν παραμικρότερο ἄλλωστε κόπο—βάζοντας ἔτσι τὴ μαγιὰ τῆς γρήγορης φήμης του. Καὶ χρειαζότανε κόπος γι' αὐτό, χρειαζότανε μάλιστα μεγάλος κόπος, ὅπως μπορεῖ νὰ καταλάβει ἀμέσως ὁ καθένας ἅμα τοῦ δώσουμε τὴν πληροφορία ὅτι ἐσπούδαζε μαζὶ μὲ τὸν Μπερξόν. Δηλαδὴ καθόταν στὰ ἴδια θρανία μὲ τὸν ἄνθρωπο ποὺ δίκαια τοποθετεῖται ἀνάμεσα στὶς ὑψηλότερες φιλοσοφικὲς προσωπικότητες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, ὕστερα ἀπὸ τὸν Ντεκάρτ καὶ τὸν Λάϊμπνιτς. Ὡστόσο ὁ Ζωρές, τὸν καιρὸ ποὺ φοιτοῦσαν κι' οἱ δύο στὴν ἴδια τάξη τῆς Ecole Normal τὸν παραμέριζε. Ἔμπηκε πρῶτος κι' ἔβγηκε πρῶτος, μὲ δεύτερο πάντα τὸν Μπερξόν, ἦταν μ' ἄλλα λόγια ὁ «κασίκ», καθὼς συνηθίζουν νὰ ὀνομάζουν τὸν πρῶτο, τὸν ἀρχηγὸ σ' αὐτὴ τὴν ἀνώτερη Γαλλικὴ σχολὴ ποὺ

βρισκόταν τότε στὶς δόξες της καὶ ποὺ τὴν ἐλάμπρυναν οἱ ξακουστότεροι καθηγητὲς τῆς ἐποχῆς, μὲ κορυφαῖο τὸν Φυστὲλ ντὲ Κουλάνζ, τὸν συγγραφέα τοῦ «Ἀρχαίου Ἄστεως».

Οἱ σύγχρονοί τους—ἐννοοῦμε ἐκείνους ποὺ ζοῦσαν στὸ μεσοπόλεμο, τὸ φιλόσοφο Λεβὺ-Μπρύλ, συμμαθητὴ τοῦ Ζωρὲς καὶ τοῦ Μπερξὸν στὴ σχολή, τὸν καρδινάλιο καὶ ἱστορικὸ Μπωντριγιὰρ κ.λ.π.—ἐβεβαίωναν κάθε φορὰ ποὺ τοὺς δινόταν στὸ Παρίσι μιὰ φιλολογικὴ ἢ πολιτικὴ εὐκαιρία, ὅτι ξεχωρίζανε κι᾽ οἱ δυὸ ἀνάμεσα σ᾽ ὅλους, ὁ καθένας μὲ τὴν ἰδιάζουσα ἔκφρασή του καὶ τὸ ταλέντο του. Ὁ Ζωρὲς κοντόχοντρος, ἀσυγκράτητος, ρήτορας γεννημένος, καταπληκτικὸς αὐτοσχεδιαστής, μὲ μιὰ θερμὴ μεσημβρινὴ προφορὰ ποὺ ἐγοήτευε. Ὁ Μπερξὸν ἰσχνός, μὲ παρουσιαστικὸ πολὺ ντελικάτο, εἶχε πάντα κάτι τὸ μετρημένο, τὸ προσεκτικό, τὸ σχεδὸν ψυχρό, ποὺ κρατοῦσε τὸν ἄλλο σὲ ἀπόσταση. Ἀλλὰ ἀκούοντάς τον, ἂν καὶ ποτὲ δὲν εἴχατε τὴν αἴσθηση τῆς βρύσης, τοῦ κεφαλαριοῦ, ἐνιώθατε πάντως ὅτι τὸ πρόσωπο ποὺ μιλοῦσε διαθέτει μιὰ ἀπερίγραπτη πνευματικὴ ὀξύτητα, κάτι τὸ θαυμαστὰ λεπτὸ καὶ διαπεραστικό.

Μένει γιὰ τοῦτο περίφημη μία μονομαχία τῶν δύο μεγάλων ταλέντων ποὺ ἦσαν καὶ τὰ δύο θρεμμένα μὲ κλασσικούς, ἰδίως ὁ Ζωρές, ποὺ καθὼς ἰσχυρίσθη ὁ Ἐρριὼ σὲ μία ὁμιλία του στὴν Λυὼν ὅπου ἔτυχε νὰ παρευρεθοῦμε, κρατοῦσε πάντα ἕνα ἑλληνικὸ κείμενο στὴ τσέπη του κι᾽ ὅταν τοὔκανες λόγο γιὰ ἀρχαίους Ἕλληνες συγγραφεῖς μποροῦσες νὰ τὸν παρασύρεις ἀπὸ τὴν πιὸ ἐπείγουσα ὑπόθεση. Ἡ μονομαχία ἦταν μία διαλογικὴ ἀντιπαράστασή τους ἐπάνω σὲ κάποια δίκη τοῦ Κικέρωνα, ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ διευθυντὴς τῆς Ecole Normale. Πρῶτος μίλησε ὁ Ζωρὲς καὶ μὲ τὴ συναρπαστική του ἀγόρευση κατέκλυσε τὴν αἴθουσα ἐπῆρε ὅλο τὸ ἀκροατήριο μαζί του. Ἔπειτα ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ Μπερξόν. Ὁ ξερακιανὸς Γαλλοεβραῖος ἔβγαλε ἕνα λόγο ἀφάνταστα κοφτερό, ποὺ θύμιζε ἀκονισμένο ἀτσάλι, καὶ ποὺ οἱ ἐπανωτοὶ συλλογισμοί του ἄφηναν τὴν ἐντύπωση ὅτι κλονίζεται ἀπὸ τὰ θεμέλια ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπιχειρηματολογίας τοῦ Ζωρές. Ὕστερα, μετὰ τὴν πρώτη καθηγητική του φάση ὁ Μπερξὸν μπαίνει στὸ Κολλέγιο τῆς Γαλλίας, κι᾽ ὁ Ζωρὲς στὴν πολιτική, γιὰ νὰ γίνουν κι᾽ ὁ ἕνας κι᾽ ὁ ἄλλος διάσημοι. Ἀφοῦ λένε ὅτι γιὰ ν᾽ ἀκούσουν τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου στὸ Κολλέγιο ἐνοικίαζαν πλοῖα οἱ σνόμπ διανοούμενοι—νέοι καὶ νέες τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ὅσο γιὰ τὸν Ζὰν Ζωρές, ἐκεῖνος καλύπτει μὲ τὴν ἀγωνιστική του δραστηριότητα τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς, μέσα στὴν πολιτικὴ ἱστορία τῆς Τρίτης Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἀπὸ τὸ 1885 τὸ κῦρος του γίνεται ὁλοένα πιὸ δεσποτικό. Οἱ λόγοι του μέσα στὴ Βουλὴ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ Βουλή, ἀποτελοῦν γεγονότα μὲ εὐρύτατη ἀπήχηση. Τὸ παρουσιαστικό του, οἱ στάσεις του, οἱ κινήσεις του, συγκινοῦν τὸ λαό. Εἶναι εὐρύστερνος—ἔτσι τὸν παρουσιάζουν ὅλοι—τετράγωνος, ὀγκώδης, ποὺ φαίνεται νὰ τὸν στεναχωροῦν διαρκῶς τὸ γιλέκο του, τὸ κολλάρο του καὶ τὰ κορδόνια τῶν παπουτσιῶν του. Εἶχε τὸ κοκκινωπὸ χρῶμα τῶν καλοφαγάδων καὶ μιὰ ἀναβλύζουσα διάθεση, αὐτὴ ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἄφθονη πηγή, τὴν πλούσια φύση. Ὅ,τι κι᾽ ἂν ἔλεγε τὄκανε ἀμέσως ἐνδιαφέρον μὲ τὴν ὁλοκάθαρη, τὴ μεταλλική του φωνή. Καὶ τὸ πιὸ ἐντυπωσιακὸ στὸ λόγο του ἦταν οἱ ποιητικὲς παρεμβολές του, οἱ ὑποβλητικὲς μεταφορές του, οἱ εἰκόνες ποὺ ἅπλωνε. Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ μείνει ἀδιάφορος, ἀνεπηρέαστος, ἀκόμη κι᾽ ὁ πιὸ πεζός. Ὁ μακαρίτης ὁ Παπαντωνίου ποὺ πρόφτασε νὰ τὸν ἀκούσει ἀγορεύοντα στὸ Παλαὶ-Μπουρμπόν, μᾶς ἔλεγε πῶς κανένας ρήτορας δὲν τοὔκαμε ζωηρότερη ἐντύπωση στὴ ζωή του. Βλέποντάς τον νὰ μιλᾶ ἐξεχνούσατε τὸ ἠχητικὸ γεγονὸς ποὺ ἔχει μιὰ ἀκουστικὴ ἀπόδοση, ἢ μᾶλλον τὸ ἐνιώθατε μεταμορφωμένο σὲ ὀπτικό, κάτι σὰν καπνὸ ποὺ ἀνέβαινε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ρήτορα. Ἀναφέρομε μὲ τὴν ἴδια εὐκαιρία καὶ τὴ γνώμη τοῦ Κλεμανσώ. Ὁ Τίγρης, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πόσο ἤτανε ἄτρομος καὶ σκληρός, λέει ὅτι ἀκούοντας τὸν Ζωρὲς ἐφοβότανε. Γιατὶ μαζὶ μὲ τὸν ἦχο αἰσθανότανε ν᾽ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ δυνατοῦ του λάρυγγα, κάτι ποὺ ἔμοιαζε μὲ τὴ βοὴ τῶν ἐπαναστατημένων ὄχλων.

Ἐσκοτώθη τὸ καλοκαῖρι τοῦ 1914, στὸ «Κρουασσάν» τῆς rue Montmartre, παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα του, τὴν «Οὐμανιτέ»· σ᾽ αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ τώρα καφὲ-ρεστωράν, ποὺ μένει πάντα τὸ ἴδιο, μὲ τὸ ἴδιο ἰσόγειο παράθυρο ὅπου ἀκουμποῦσε τὶς πλάτες του ὁ Ζωρὲς ὅταν ἔγινε ἡ δολοφονία. Ἕνας συντάκτης τοῦ «Μποννὲ Ρούζ» δείχνει σ᾽ ἕνα συντάκτη τῆς «Οὐμανιτὲ» μιὰ φωτογραφία τῆς μικρῆς ἐγγονῆς του. «Μπορῶ νὰ τὴν δῶ κι᾽ ἐγώ»; ρωτᾶ μὲ καλόκαρδη περιέργεια ὁ Ἀπόστολος τῆς Εἰρήνης. Τὴν παίρνει, βάζει τὰ γυαλιά του, κοιτάζει τὸ παιδὶ καὶ χαμογελᾶ. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ δολοφόνος, ὁ Ραοὺλ Βιλλαὶν—βαλτὸς ὅπως εἶπαν τότε τῶν βασιλοφρόνων—φυτεύει μια σφαῖρα στὸ γερὸ σβέρκο του...

Ἀπὸ τὰ πρῶτα μέτρα ποὺ ἔλαβε ὁ Ἐρριώ, ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὴν ἧττα τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς ἐσχημάτισε κυβέρνηση στὸ 1924, ἦταν νὰ μεταφέρει στὸ Πάνθεο τὰ ὀστᾶ τοῦ Ζωρές. Τὴ μεταφορὰ τὴν παρακολούθησε ὅλο τὸ δημοκρατικὸ Παρίσι, ἔκαμε μάλιστα τότε τὴν ἐμφάνισή του—τὴν τελευταία του ἐμφάνιση—κι᾽ ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, ἀκουμπισμένος στὸ μπράτσο τοῦ τραγικοῦ Ζοζὲφ Καγιώ, ποὺ μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν ἐξορία.

Γ. ΦΤΕΡΗΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

«Οὐ γὰρ ὕλη ἐστί, ἀλλ' ὕλης δόξα»
(Ἀπολλώνιος ὁ Τυανέας)

Ὁ Δημόκριτος παραδεχόταν, ὅπως ξέρουμε, ὅτι τὰ πιὸ μικρὰ συστατικὰ τῆς ὕλης ἦσαν τὰ ἄτομα. Κατὰ τὴν περίφημη φράση του: «Ἄπερ νομίζεται μὲν εἶναι καὶ δοξάζεται τὰ αἰσθητά, οὐκ ἔστι δὲ κατ' ἀλήθειαν ταῦτα· ἐτεῇ δ' ἄτομα καὶ κενόν».

Ἡ Ἐπιστήμη σήμερα λέει, ὅτι κάθε ἄτομο ἀπετελεῖται ἀπὸ ἕναν πυρήνα καὶ ἀπὸ δορυφόρους ποὺ γυρνᾶν γύρω ἀπ' αὐτόν.

Οἱ δορυφόροι λέγονται «ἠλεκτρόνια» καὶ εἶναι φορτία ἀρνητικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Αὐτὰ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν γιὰ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἄμεση σχέση μ' αὐτὴν εἶναι ὁ πυρήνας. Αὐτοῦ λοιπὸν τὴ σύνθεση πρέπει νὰ προσέξουμε:

Ὁ πυρήνας ἀποτελεῖται, τελείως χονδρικά, ἀπὸ τὰ «πρωτόνια» καὶ τὰ «νετρόνια». Ἐξαιρεῖται ὁ πυρήνας τοῦ πρώτου χημικοῦ στοιχείου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μοναδικὸ «πρωτόνιο».

Τὰ πρωτόνια εἶναι φορτία θετικοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Τὰ νετρόνια εἶναι σωμάτια ἠλεκτρικῶς οὐδέτερα, ἀπ' ὅπου καὶ τὸ ὄνομά τους. Τὰ δύο αὐτὰ σωμάτια πιθανὸν νὰ εἶναι ἴδια, ἀλλὰ σὲ διαφορετικὲς ἐνεργειακὲς καταστάσεις. Τὰ πρωτόνια καὶ τὰ νετρόνια, ἐπειδὴ εἶναι τὰ κύρια συστατικὰ τοῦ πυρήνα, ὀνομάζονται καὶ «πυρήνια» (Nucleons).

Τὸ θετικὸ φορτίο τῶν πρωτονίων παρουσιάζει ὁλόκληρο τὸν πυρήνα θετικὰ φορτισμένον. Ὁ θετικὸς πυρήνας ἕλκει τὰ ἀρνητικῶς φορτισμένα ἠλεκτρόνια, ποὺ εἶναι ἀκριβῶς ὅσα καὶ τὰ πρωτόνια καὶ περιστρέφονται γύρω του. Τὰ ἠλεκτρόνια, παρὰ τὴν ἕλξη τους ἀπὸ τὰ ἰσάριθμα πρωτόνια τοῦ πυρήνα, δὲν ἑνώνονται μ' αὐτόν, γιατὶ τ' ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν πυρήνα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περιστροφῆς τους, ἡ φυγόκεντρη δύναμη.

Οἱ μᾶζες ὅλων αὐτῶν τῶν σωματίων μετροῦνται μὲ μία μονάδα, ποὺ στὸν ἀτομικὸ καὶ πυρηνικὸ κόσμο δὲν εἶναι τὸ γραμμάριο μάζας, ἀλλ' ἡ μονάδα μάζας (M. M.), ποὺ ἰσοῦται μὲ 1/16 τῆς μάζας τοῦ ἀτόμου τοῦ ὀξυγόνου.

Μία μονάδα μάζας ἰσοῦται μὲ $1,7 \times 10^{-24}$ γραμ. μάζας.

Τὸ πρωτόνιο ἔχει 1,00758 Μον. μάζας. Τὸ νετρόνιο, 1,00897 M.M. Τὸ ἠλεκτρόνιο, 0,00055 M.M.

Κάθε χημικὸ στοιχεῖο χαρακτηρίζεται ἀπὸ δύο ἀριθμούς: 1) Τὸν «ἀτομικὸ ἀριθμὸ» καὶ 2) Τὸ «ἀτομικὸ βάρος», ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν λεγόμενο «μαζικὸ ἀριθμό».

Ὁ ἀτομικὸς ἀριθμὸς μᾶς δείχνει τὸν ἀριθμὸ τῶν πρωτονίων τοῦ πυρήνα. Ἀπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ φύση τοῦ στοιχείου. Ἂν ἀλλάξει ὁ ἀτομικὸς ἀριθμὸς (δηλ. ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτονίων) ἔχουμε μεταστοιχείωση.

Ὁ μαζικὸς ἀριθμὸς εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν πρωτονίων καὶ νετρονίων, δηλαδὴ τὸ ἄθροισμα τῶν πυρηνίων ποὺ συγκροτοῦν τὸν πυρήνα. Αὐξομείωση τῶν νετρονίων δὲν προκαλεῖ μεταστοιχείωση. Δημιουργεῖ μό-

νον «ἰσότοπα», δηλαδὴ στοιχεῖα μὲ τὶς ἴδιες χημικὲς ἰδιότητες, μὲ διαφορετικό, ὅμως, μαζικὸ ἀριθμό.

Ἡ παρουσία τῶν νετρονίων εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴ συγκρότηση τῶν πυρήνων. Ἂν ἔχουμε ἕναν πυρήνα μὲ δύο π.χ. πρωτόνια (ὁ πυρήνας τοῦ ἀερίου ἡλίου) καὶ κανένα νετρόνιο, τὰ δύο πρωτόνια δὲν θὰ μποροῦσαν μόνα τους νὰ συγκροτήσουν πυρήνα, γιατί, ἀφοῦ εἶναι θετικῶς φορτισμένα, ἀπωθοῦνται μεταξύ τους καὶ μάλιστα μὲ πολὺ μεγάλη δύναμη. Θὰ εἴχαμε, λοιπόν, μία ἔκρηξη.

Ἡ παρουσία τῶν νετρονίων σώζει τὴν κατάσταση. Κατὰ τὶς πρόσφατες ἀντιλήψεις τῆς Φυσικῆς, τὰ νετρόνια συγκρατοῦν τὰ πρωτόνια μὲ τὶς «δυνάμεις ἀνταλλαγῆς». Δὲν μπαίνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, γιατὶ ἀλλοιώτικα θὰ ἔπρεπε ν' ἀναφέρω καὶ ἄλλα σωμάτια, ἐνδοπυρηνικὰ πιά, μικρότερα ἀπὸ τὸ πρωτόνιο καὶ νετρόνιο.

Ἐκεῖνο μόνο ποὺ πρέπει νὰ ξέρουμε, εἶναι ὅτι αὐτὲς οἱ δυνάμεις ἀνταλλαγῆς δροῦν σὲ ἀποστάσεις μικρότερες ἀπὸ τὸ 10^{-12} τοῦ ἑκατοστομέτρου.

Ὕστερα ἀπ' αὐτά, καταλαβαίνουμε ὅτι μέσα σὲ κάθε πυρήνα δροῦν δύο ἀντίθετες δυνάμεις. Ἡ μιὰ εἶναι ἡ ἀπωστικὴ δύναμη μεταξὺ τῶν θετικῶν πρωτονίων, ποὺ προσπαθεῖ νὰ διαλύσει τὸν πυρήνα. Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ δύναμη ἀνταλλαγῆς, ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὸν συγκρατήσει. Συνδετικὴ ἐνέργεια τοῦ πυρήνα ὀνομάζεται ἡ συνισταμένη τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων.

Ὅσο πιὸ μεγάλος σὲ ὄγκο εἶναι ἕνας πυρήνας, τόσο ἐξασθενοῦν οἱ δυνάμεις ἀνταλλαγῆς, ὁ πυρήνας γίνεται ἀσταθέστερος καὶ ἀρχίζει ν' αὐτοδιαλύεται. Τέτοιοι πυρῆνες εἶναι οἱ λεγόμενοι «ἀκτινεργοί», γιατί, αὐτοδιαλυόμενοι, ἀκτινοβολοῦν ἐνέργεια.

Καὶ τώρα φθάνουμε σ' ἕνα παράξενο, φαινομενικά, πρᾶγμα. Ἂς πάρουμε π.χ. τὸν πυρήνα τοῦ ἀερίου ἡλίου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 πρωτόνια καὶ ἀπὸ 2 νετρόνια. Πόσες μονάδες μάζας ἔχει τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ τὰ σωμάτια, τὸ γνωρίζουμε. Ἂς βροῦμε, λοιπόν, πόσες μονάδες μάζας ἔχει ὁ πυρήνας. Ὁ λογαριασμὸς εἶναι εὔκολος.

2 πρωτόνια = 2 × 1,00758 = 2,01516 Μ.Μ.
2 νετρόνια = 2 × 1,00897 = 2,01794 Μ.Μ.

Ἄθροισμα = 4,03310 Μ.Μ.

Ἀπὸ μετρήσεις, ὅμως, βρέθηκε, ὅτι ὁ πυρήνας ἡλίου ἔχει μόνο: 4,00280 Μ.Μ. Δηλαδὴ ἔχει μᾶζα πιὸ λίγη ἀπὸ τὶς μᾶζες τῶν συστατικῶν του. Τὸ ἔλλειμμά του εἶναι 0,03030 Μ.Μ.

Οἱ πυρῆνες τῶν ἀτόμων ὅλων τῶν γνωστῶν μας στοιχείων παρουσιάζουν ἔλλειμμα μάζας. Παραδείγματα: Τὸ Νέο μὲ τὰ 10 πρωτόνια καὶ τὰ δέκα νετρόνια στὸν πυρήνα ἔπρεπε νὰ παρουσιάζει πυρήνα μὲ 20,1710 μονάδες μάζας. Ὁ πυρήνας του ὅμως ἔχει 19.9988. Ἔλλειμμα 0,1722 Μ.Μ. Τὸ Βισμούθιο (83 Πρωτ. 126 Νετρ.) ἔχει πυρήνα μὲ 209,055 Μ.Μ. ἀντὶ γιὰ 210,80501 Μ.Μ. Ἔλλειμμα μάζας: 1,75001 Μ.Μ. Τὸ Οὐράνιο (92 Πρ. 146 Ν.) ἔπρεπε νὰ ἔχει πυρήνα μὲ 240.05758 Μ.Μ. ἀλλ' αὐτὸς ἔχει μόνο 238,12848 Μ.Μ. Ἔλλειμμα, ἄρα, μάζας 1,92910 Μ.Μ.

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, όλοι οἱ πυρῆνες παρουσιάζουν ἔλλειμμα μάζας. Τὴ μᾶζα αὐτὴ τὴ χάσανε, ὅταν τὰ πρωτόνια καὶ νετρόνια, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν καθένα ἀπ' αὐτούς, συσσωματώθηκαν γιὰ νὰ συγκροτήσουν τὸν πυρήνα. Γι' αὐτό, τὸ ἔλλειμμα λέγεται καὶ «ἔλλειμμα μάζας ἀπὸ συσσωμάτωση».

Τὸ ἔλλειμμα μάζας, ποὺ παρουσιάζει κάθε πυρήνας, ἀποτελεῖ καὶ μέτρο γιὰ τὴν ἐκτίμηση τῆς ἐνέργειας ποὺ δαπανήθηκε γιὰ τὴ συσσωμάτωση. Όσο μεγαλύτερο εἶναι τὸ ἔλλειμμα μάζας, σ' ἕναν πυρήνα, τόσο καὶ μεγαλύτερη ἐνέργεια ξοδεύτηκε γιὰ τὴ συγκρότηση τοῦ πυρήνα. Καὶ ὅσο μεγαλύτερη εἶναι αὐτὴ ἡ ἐνέργεια (ὅσο μεγαλύτερο τὸ ἔλλειμμα μάζας), τόσο καὶ πιὸ δύσκολα διαλύεται ὁ πυρήνας.

Συμπέρασμα: Οἱ πυρῆνες μὲ μεγάλο ἔλλειμμα μάζας εἶναι πιὸ σταθεροὶ ἀπὸ τοὺς πυρῆνες μὲ μικρότερο ἔλλειμμα μάζας.

Ἀπὸ τὸν τύπο τοῦ Ἀϊνστάϊν γιὰ τὴν ἰσοδυναμία τῆς μάζας μὲ τὴν ἐνέργεια ($E_{erg} = M_{gr} \times C^2{}_{cm/s}$, ὅπου C = ἡ ταχύτητα τοῦ φωτὸς = 3×10^{10} cm/s) βρίσκουμε εὔκολα, ἀπὸ τὸ ἔλλειμμα μάζας, τὴν ἐνέργεια ποὺ δαπανήθηκε γιὰ τὴ συγκρότηση κάθε πυρήνα. Αὐτὴ εἶναι ἡ λεγόμενη «συνδετικὴ ἐνέργεια» τοῦ πυρήνα. Μὲ ὁρισμένες πράξεις στὸν προηγούμενο τύπο καταλήγουμε στὸν ἁπλὸ τύπο:

$$E_{MeV} = 931 \times \text{Έλλειμμα M.M.}$$

Ἡ μονάδα, μὲ τὴν ὁποία μετροῦμε τὴν ἐνέργεια στὴν Πυρηνικὴ Φυσική, εἶναι τὸ «ἠλεκτρονιοβόλτ». Τὸ σύμβολό του εἶναι eV, ἀρχικὰ τοῦ «Electron Volt».

Ένα eV ἰσοῦται μὲ τὸ ἔργο ποὺ παράγεται, ὅταν μετακινεῖται τὸ φορτίο ἑνὸς ἠλεκτρονίου ($1{,}6 \times 10^{-19}$ τοῦ Κουλὸμ) ὑπὸ διαφορὰν δυναμικοῦ ἑνὸς βόλτ.

Τὸ 1 eV ἰσοῦται μὲ $1{,}6 \times 10^{-12}$ ἔργια. Αὐτοῦ πολλαπλάσιο εἶναι τὸ Μεγαηλεκτρονιοβὸλτ (MeV), ποὺ ἰσοῦται μὲ 1.000.000 eV, δηλαδὴ μὲ $1{,}6 \times 10^{-6}$ ἔργια.

Ἂς βροῦμε τώρα τὴ συνδετικὴ ἐνέργεια τῶν πυρήνων ποὺ ἀναφέραμε.

Πυρήνας	Πυρήνια	Έλλειμμα μάζας	E (μεγαηλεκτρονιοβόλτ)
Ἡλίου	(2Π+ 2N= 4)	0,0303	931 × 0,0303= 28,2 ἢ 30
Νέου	(10Π+ 10N= 20)	0,1722	931 × 0,1722= 160
Βισμουθίου	(83Π+126N=209)	1,75001	931 × 1,75001=1630
Οὐρανίου	(92Π+148N=238)	1,92910	931 × 1,92910=1796

Ἂν διαιρέσουμε τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ βρήκαμε μὲ τὸν ἀριθμὸ πυρηνίων κάθε πυρήνα, βρίσκουμε τὴ συνδετικὴ ἐνέργεια κατὰ πυρήνιο, ποὺ μᾶς δείχνει, φανερὰ πιά, ποιὸς πυρήνας εἶναι πιὸ σταθερὸς ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Έχουμε λοιπόν:

Ἥλιο:	30]4 = 7, 5	MeV	κατὰ πυρήνιο
Νέο:	160]20 = 8	MeV	» »
Βισμούθιο:	1630]209 = 7, 8	MeV	» »
Οὐράνιο:	1796]238 = 7,54	MeV	» »

Ἔτσι, παίρνοντας ὅλα τὰ στοιχεῖα στὴ σειρά, μποροῦμε νὰ βροῦμε ὅλων τὴ συνδετικὴ ἐνέργεια κατὰ πυρήνιο καὶ νὰ κάνουμε μιὰ καμπύλη ποὺ μᾶς δείχνει ἀμέσως ποιοὶ πυρῆνες εἶναι σταθερώτεροι καὶ ποιοὶ ἀσταθέστεροι. Φυσικὰ σταθερώτεροι εἶναι αὐτοὶ ποὺ παρουσιάζουν μεγαλύτερη συνδετικὴ ἐνέργεια κατὰ πυρήνιο. Μελετῶντας τὴν καμπύλη, διαπιστώνουμε ὅτι οἱ πιὸ σταθεροὶ πυρῆνες εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀνήκουν σὲ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται στὴ μέση τοῦ πίνακα τοῦ περιοδικοῦ συστήματος.

Ἂς θυμηθοῦμε τώρα κάτι ποὺ παρατηρεῖται στὴ Φύση:

Ὅσο σταθερώτερο εἶναι ἕνα συγκρότημα, τόσο πιὸ χαμηλὴ εἶναι ἡ ἐνεργειακή του στάθμη. Κάθε ἀσταθὲς συγκρότημα τείνει πρὸς τὴ σταθερότητα μὲ ἀπώλεια, φυσικά, στὴν ἐνεργειακή του στάθμη.

Ἡ ἴδια ἀρχὴ ἰσχύει καὶ στὸν πυρηνικὸ κόσμο: Οἱ ἀσταθέστεροι (μὲ λιγώτερη συνδετικὴ ἐνέργεια κατὰ πυρήνιο) πυρῆνες βρίσκονται σὲ ὑψηλότερη ἐνεργειακὴ στάθμη. Οἱ σταθερώτεροι (μὲ μεγαλύτερη συνδετικὴ ἐνέργεια κατὰ πυρήνιο), σὲ χαμηλότερη. Ἂν κατορθώσουμε, λοιπόν, ἀπὸ ἀσταθέστερους πυρῆνες νὰ συγκροτήσουμε σταθερώτερους, κερδίζουμε, σὲ ἐνέργεια, τὸ πλεόνασμα, ποὺ δὲν ἔχουν πιὰ ἀνάγκη οἱ σταθερώτεροι νέοι πυρῆνες. Τὸ ἀσταθέστατο Οὐράνιο 235 (92 πρωτόνια 143 νετρόνια), ἰσότοπο τοῦ Οὐρανίου 238, ἂν χτυπηθεῖ μ' ἕνα νετρόνιο, διασπᾶται σὲ δύο σταθερώτερους πυρῆνες π.χ. Μολυβδαίνιο καὶ Λανθάνιο, ἐλευθερώνοντας συγχρόνως καὶ δύο νετρόνια. Ἂς δοῦμε τί κερδίζουμε:

Οὐράνιο 235	=	235,124	Μ.Μ.
1 Νετρόνιο	=	1,00897	Μ.Μ.
Ἄθροισμα	=	236,13297	Μ.Μ.

Προϊόντα, ποὺ παίρνουμε ἀπὸ τὴ διάσπαση:

Μολυβδαίνιο	=	94,946	Μ.Μ.
Λανθάνιο	=	138,955	Μ.Μ.
2 Νετρόνια	=	2,017	Μ.Μ.
Ἄθροισμα	=	235,918	Μ.Μ.

Ἄρα: 236,133 − 235,918 = 0,215 Μ.Μ. ἔλλειμα μάζας.

Καὶ σ' ἐνεργειακὸ κέρδος: Ε = 931 × 0,215 = 200 MeV.

Ἐπομένως, ὅταν ἕνας πυρήνας Οὐράνιο 235, βομβαρδιζόμενος μ' ἕνα νετρόνιο, διασπᾶται σὲ Μολυβδαίνιο καὶ Λανθάνιο, μᾶς δίνει ἐνεργειακὸ κέρδος 200 MeV.

Ἡ σημασία αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ καταφαίνεται ἂν ποῦμε, ὅτι, ὅταν διασπασθοῦν τὰ ἄτομα ποὺ περιέχονται σὲ 1 χιλιόγραμμο οὐρανίου, ἡ ἐνέργεια ποὺ παίρνουμε φθάνει τὰ 25 περίπου ἑκατομμύρια κιλοβαττώρια, ὅση δηλαδὴ εἶναι ἡ μηνιαία κατανάλωση σὲ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια τῆς Ἀθήνας καὶ τοῦ Πειραιᾶ μαζί.

Τὴ μεγαλύτερη ὅμως σπουδαιότητα, ποὺ ἀποχτᾶ τὸ Οὐράνιο στὴν Πυρηνικὴ Φυσική, δὲν τὴν ὀφείλει τόσο στὸ μεγάλο ποσὸ τῆς ἐνέργειας ποὺ ἀπελευθερώνει κατὰ τὴ διάσπασή του, ἀλλὰ στὸ γεγονὸς ὅτι μὲ τὰ δυὸ κύρια θραύσματα (στὸ παράδειγμα ποὺ δώσαμε: Λανθάνιο καὶ Μολυβδαίνιο) παρουσιάζονται καὶ δυὸ νετρόνια. Αὐτὰ μᾶς εἶναι πολυτιμότα-

τα, γιατί αὐτά εἶναι ἱκανά νά προκαλέσουν, ὅπως θά δοῦμε παρακάτω, τή διάσπαση ἄλλων ἀτόμων Οὐρανίου καί νά πετύχουμε ἔτσι τή λεγόμενη «ἁλυσωτή ἀντίδραση».

Αὐτά πού διατυπώσαμε πιό πάνω ἀποτελοῦν μιάν πυρηνική ἀντίδραση. Ὅπως καί στή Χημεία, ἔτσι καί στήν Πυρηνική Φυσική, ἔχουμε ἐξώθερμες καί ἐνδόθερμες ἀντιδράσεις.

Ἡ προηγούμενη πυρηνική ἀντίδραση εἶναι ἐξώθερμη, γιατί μᾶς ἐλευθερώνει ἐνέργεια 200 MeV.

Ἐξώθερμες λέγονται οἱ ἀντιδράσεις πού μᾶς ἐλευθερώνουν ἐνέργεια.

Ἐνδόθερμες εἶναι, αὐτές πού ἀπορροφοῦν ἐνέργεια. Στίς ἐνδόθερμες πυρηνικές ἀντιδράσεις, ἡ ἐνέργεια πού ἀπορροφᾶται μετατρέπεται σέ μᾶζα κι' ἔτσι τά τελικά προϊόντα, πού δίνει ἡ ἀντίδραση, ἔχουν μεγαλύτερη μᾶζα. Ἡ πρώτη μεταστοιχείωση, πού πέτυχε ὁ Rutherford τό 1919 ἦταν τέτοια ἐνδόθερμη ἀντίδραση. Στήν ἀντίδραση αὐτήν ἕνας πυρήνας ἡλίου (2He4) χτυπᾶ ἕναν πυρήνα Ἀζώτου (7N14) καί μᾶς δίνει τελικά ἕναν πυρήνα Ὀξυγόνου (8 O 17 = βαρύ ἰσότοπο τοῦ 8 O 16) καί ἕνα πρωτόνιο.

Ο λογαριασμός εἶναι:

Βλῆμα 2He4 = 4,00390 Μ.Μ.
Στόχος 7N14 = 14,00751 Μ.Μ.
18,01141 Μ.Μ.

Προϊόντα

1 Πρωτόνιο = 1,00813 Μ.Μ.
1 Ὀξυγόνο 8 O 17 = 17,00453 Μ.Μ.
Ἄθροισμα = 18,01266 Μ.Μ.
Βλῆμα — Στόχος = 18,01141 Μ.Μ.
Διαφορά = 0,00125 Μ.Μ.

Τά προϊόντα, λοιπόν, ἔχουν μᾶζα μεγαλύτερη κατά 0,00125 Μ.Μ. Ἀπορρόφησαν, δηλαδή, ἐνέργεια ἴση μέ 931 × 0,00125 = 1,16 MeV.

Σήμερα χρησιμοποιώντας βλήματα ἀπό δευτερόνια καί ἀπό καρβόνια ἀκόμη, ὅπως ὀνομάζονται οἱ πυρῆνες τοῦ ἄνθρακα, κατόρθωσαν οἱ Πυρηνοφυσικοί νά κατασκευάσουν ὀκτώ νέα στοιχεῖα πέρα ἀπό τό Οὐράνιο, πού δέν ὑπάρχουν στή Φύση, τά Ὑπερουράνια. Αὐτά εἶναι κατά σειρά: Τό Ποσειδώνιο, τό Πλουτώνιο, τό Ἀμερίκιο, τό Κιούριο, τό Βερκέλιο, τό Καλλιφόρνιο, τό Ἀθήνιο καί τό Ἑκατόνιο μέ 100 πρωτόνια στόν πυρήνα του. Ἐπίσης συμπλήρωσαν καί τά τέσσερα κενά πού ὑπῆρχαν στό περιοδικό σύστημα κατασκευάζοντας τό Μασούριο ἤ Τεχνήτιο, τό Προμήθειο, τό Ἄστατο καί τό Φράγκιο. Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὑποκαθιστᾶ τή Φύση καί κατασκευάζει στοιχεῖα.

Ἡ περιφημότερη, ὅμως, ἀπ' ὅλες τίς ἀντιδράσεις εἶναι αὐτή πού πέτυχανε τό 1938 ὁ Strasseman καί ὁ Hahn στή Γερμανία.

Αὐτοί διέσπασαν τόν πυρήνα Οὐρανίου βομβαρδίζοντάς τον μέ νετρόνια. Ὅπως καί προηγουμένως εἴπαμε, ἡ μεγάλη σημασία αὐτῆς τῆς ἀντιδράσεως δέν ἔγκειται τόσο στήν ἀπελευθέρωση τῆς μεγάλης ἐνέργειας τῶν 200 μεγαηλεκτρονιοβόλτ κατά πυρήνα Οὐρανίου, ἀλλά στό ὅ,τι μέ τά κύρια θραύσματα παρουσιάζονται καί νετρόνια.

Στήν πρώτη διάσπαση πού πέτυχαν οἱ δύο αὐτοί Ἐπιστήμονες, ὁ πυρήνας τοῦ Οὐρανίου διασπάστηκε σέ Βάριο καί σέ Κρυπτό. Ταυτόχρονα παρουσιάστηκαν καί 17 νετρόνια. Νετρόνια ταχύτατα κινούμενα. Θαυμάσια

δηλαδὴ βλήματα, ἕτοιμα νὰ χτυπήσουν ἄλλους πυρῆνες γιὰ νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἀντίδραση. Ὅταν σὲ μιὰ ἀντίδραση ἔχουμε μεταξὺ τῶν τελικῶν προϊόντων καὶ σωμάτια ὅμοια μὲ τὸ βλῆμα ποὺ προκάλεσε τὴν πρώτη διάσπαση, τότε τὰ σωμάτια αὐτὰ διασποῦν ἄλλους πυρῆνες, ἀπ' αὐτοὺς βγαίνουν πάλι ἄλλα παρόμοια σωμάτια γιὰ νὰ ἐπαναλάβουν κι' αὐτὰ τὴν ἴδια δουλειά. Μιὰ τέτοια ἀντίδραση λέγεται «ἁλυσωτὴ ἀντίδραση», γιατὶ ἡ μιὰ διάσπαση ἀκολουθεῖ τὴν ἄλλη ὅπως καὶ οἱ κρίκοι μιᾶς ἁλυσίδας.

Ἂς προσέξουμε τώρα ἕνα ἄλλο ζήτημα.

Τί θ' ἀπογίνει, ἂν ρίξω ἕνα ἀναμμένο σπίρτο μέσα σ' ἕνα δοχεῖο γεμᾶτο βενζίνα; Ἁπλούστατα, μιὰ καταστρεπτικὴ ἔκρηξη. Ἂν ἀδειάσουμε ὅμως τὴ βενζίνα τοῦ δοχείου στὴν ἀποθήκη ἑνὸς αὐτοκινήτου, μποροῦμε κάλλιστα νὰ ἔχουμε, ἀντὶ τῆς καταστροφῆς, ἕνα ὠφέλιμο ἔργο, γιατὶ μὲ τὴ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου πετυχαίνουμε πολλὲς ἀσθενικές, ἄρα ἀβλαβεῖς, ἐκρήξεις. Αὐτὲς οἱ ἐκρήξεις, ποὺ γίνονται μέσα στοὺς κυλίνδρους τῆς μηχανῆς, δίνουν τὴν κίνηση στὰ ἔμβολα κι' αὐτά, πάλι, τὴν κίνηση στὸ αὐτοκίνητο.

Τὴ χημικὴ ἀντίδραση, ποὺ στὴν πρώτη περίπτωση μᾶς δημιουργεῖ τὴν καταστρεπτικὴ ἔκρηξη, μποροῦμε νὰ τὴν ὀνομάσουμε «ἀνεξέλεγκτη» χημικὴ ἀντίδραση Τὴν ἀντίδραση, στὴ δεύτερη περίπτωση, ποὺ μᾶς παρέχει ὠφέλιμο ἔργο, «ἐλεγχόμενη» χημικὴ ἀντίδραση, γιατί, πράγματι, ἐλέγχουμε τὴν καύση τῆς βενζίνας. Δὲν τὴν ἀφήνουμε νὰ καεῖ ἐλεύθερα ὅπως θέλει αὐτή, ἀλλὰ τὴ στέλνουμε στοὺς κυλίνδρους σὲ πολὺ μικρὲς ποσότητες, ὥστε καὶ οἱ ἐκρήξεις ποὺ θὰ παραχθοῦν νὰ εἶναι πολλὲς μὲν στὸ 1'', πλὴν ἀκίνδυνες καὶ ὠφέλιμες.

Τὸ ἴδιο πρᾶγμα ἔχουμε καὶ κατὰ τὴ διάσπαση τοῦ Οὐρανίου Ἂν ἀφίσουμε ὅλα τὰ ἐλευθερούμενα νετρόνια νὰ δράσουν, διασπώντας ἄλλους πυρῆνας, ἔχουμε ἀνεξέλεγκτη ἁλυσωτὴ ἀντίδραση. Ἐπακολουθεῖ μία ἔκρηξη ποὺ παρόμοια δὲ γνώρισεν ὁ ἄνθρωπος.

Ἂν ὅμως κατορθώσουμε νὰ χαλιναγωγήσουμε τὰ νετρόνια μὲ τρόπο ὥστε μόνον ἕνα ἀπὸ τὰ ἐλευθερούμενα ἀπὸ κάθε πυρῆνα νὰ συνεχίζει τὴ διάσπαση, τότε ἔχουμε τὴν ἐλεγχόμενη ἀντίδραση. Οἱ διασπάσεις διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλη σύμφωνα μὲ τὸ ρυθμὸ ποὺ ἐπιθυμοῦμε καὶ ἔτσι ἐκμεταλλευόμαστε τὴν ἐνέργεια ποὺ μᾶς δίνει ἡ διάσπαση τοῦ Οὐρανίου, ὅπως θέλουμε ἐμεῖς. Γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ κατασκευάζονται οἱ λεγόμενες «ἀτομικὲς στῆλες».

Ὕστερα ἀπὸ ὅσα ἀκούσαμε, δὲν πρέπει νὰ νομίζουμε ὅτι ἡ ὕλη ποὺ μετέχει σὲ μιὰ πυρηνικὴ ἀντίδραση καταστρέφεται κατὰ τὸ μεγαλύτερο ποσοστό της ἢ ὅτι μετατρέπεται ὁλότελα σὲ ἐνέργεια.

Κανένα ἄτομο, κανένας πυρήνας δὲν ἐξαφανίσθηκε ποτὲ γιὰ νὰ γίνει ἐνέργεια. Γιὰ βέβαιες φέρονται μονάχα οἱ ἐξαφανίσεις ἑνὸς ποζιτρονίου καὶ ἑνὸς ἠλεκτρονίου, ποὺ εἶναι καὶ τὰ δύο πολὺ μικρὲς μᾶζες (0,00055 μ. μάζας τὸ καθένα) καὶ παριστάνουν τὴ στοιχειώδη μονάδα τοῦ ἠλεκτρικοῦ φορτίου, θετικὴ γιὰ τὸ ποζιτρόνιο καὶ ἀρνητικὴ γιὰ τὸ ἠλεκτρόνιο. Ὅταν συγκρούονται αὐτὰ τὰ δύο σωμάτια, ἐξαφανίζονται καὶ τὰ δύο καὶ στὴ θέση τους παρουσιάζεται μιὰ ἰσχυρὴ ἀκτινοβολία Γάμμα.

Ἂν τὰ ἄτομα μποροῦσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν ὁλοκληρωτικά, ἡ ἐνέρ-

γεια ποὺ θὰ παίρναμε θὰ ἦταν ἀκόμη πιὸ σημαντικὴ ἀπ' ὅσην μποροῦμε νὰ πάρουμε ἀπὸ τὴ διάσπαση.

Παραδείγματος χάριν, ἂν μιὰ λίτρα πλουτωνίου ἢ οὐρανίου μποροῦσε νὰ ἐξαφανιστεῖ, δίχως νὰ μείνει οὔτε ἕνα πρωτόνιο ἢ νετρόνιο, ἡ ἐνέργεια ποὺ θὰ παίρναμε θὰ ἦταν ἰσοδύναμη μ' αὐτὴν ποὺ θὰ μᾶς ἔδινε ἡ καύση ἑνάμισυ ἑκατομμυρίου τόννων ἀπὸ κάρβουνο. Στὴν πραγματικότητα, ἡ ἔκρηξη τῆς βόμβας εἶναι χίλιες φορὲς ἀσθενέστερη. 'Εκεῖ ἔχουμε ἀκριβῶς τόσα πρωτόνια καὶ τόσα νετρόνια μετὰ τὴν ἔκρηξη, ὅσα εἴχαμε καὶ πρὶν ἀπ' αὐτήν.

'Αλλ' αὐτὰ τὰ πρωτόνια καὶ νετρόνια τοῦ ἀρχικοῦ πυρήνα καὶ τοῦ βλήματος βρίσκονται, μετὰ τὴ διάσπαση, ἑνωμένα σὲ πυρῆνες πιὸ μικροὺς καὶ πιὸ σταθεροὺς καί, γενικά, ἡ ἐνέργεια, ποὺ ἐλευθερώνεται ἀπὸ κάθε ἐξώθερμη πυρηνικὴ ἀντίδραση, ἀντιπροσωπεύει τὸ πλεόνασμα, ποὺ δὲν τὸ χρειάζονται πιὰ τὰ σωμάτια αὐτὰ στὴ νέα τους διάταξη.

Τί κέρδος ὅμως περιμένει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ μιὰν ἀτομικὴ στήλη; Ἕνα γραμμάριο κάρβουνο, ὅταν τὸ χρησιμοποιοῦμε κατὰ τὸ συνειθισμένο τρόπο γιὰ καύσιμο ὑλικό, μᾶς παρέχει 7 περίπου θερμίδες. Ἕνα γραμμάριο Οὐρανίου μᾶς δίνει, θεωρητικά, 20.000 ἑκατομμύρια θερμίδες. Καὶ τὸ ἕνα ὅμως χιλιοστὸ αὐτῆς τῆς ἐνέργειας ἂν πάρουμε, πάλι ἔχουμε 3 ἑκατομμύρια περισσότερες θερμίδες. Ἕνα χιλιόγραμμο Οὐρανίου παρέχει σήμερα μὲ τὴν ἀτομικὴ στήλη ἐνέργεια ἴση μ' αὐτὴν ποὺ μᾶς δίνουν 3 ἑκατομμύρια χιλιόγραμμα κάρβουνο ἢ 2 ἑκατομμύρια λίτρες βενζίνα, δηλαδὴ 25 ἑκατομμύρια κιλοβαττώρια ἀπὸ καύσιμο ὑλικὸ 1 χιλιογράμμου.

Κατὰ τὰ στοιχεῖα, ποὺ δόθηκαν σὲ μιὰ παγκόσμια συνέλευση τοῦ 1947, ἡ ἐτήσια κατανάλωση τῆς 'Αθρωπότητας ὑπολογίζεται σὲ 12×10^{12} κιλοβαττώρια. Αὐτὴ ἡ κατανάλωση θὰ μποροῦσε νὰ καλυφθεῖ ὁλόκληρη μὲ 500 μονάχα τόννους Οὐρανίου.

Αὐτὴ εἶναι τώρα ἡ ἀπόδοση. 'Ασφαλῶς εἶναι μόνο ἡ ἀρχή· Ποῦ θὰ μᾶς ὁδηγήσει ἡ ἐξέλιξη κανεὶς δὲν ξέρει. Πιθανὸν νὰ μὴ χρησιμοποιηθοῦν μελλοντικὰ γιὰ πηγὴ ἐνεργείας οἱ πυρῆνες τοῦ ἀκριβοῦ καὶ δυσεύρετου οὐρανίου, ἀλλὰ ἄλλοι πυρῆνες. Οἱ ἀτομοτεχνικοὶ βλέπουν ζηλότυπα πρὸς τὸν Ἥλιο, ποὺ παίρνει τὴν ἐνέργειά του ἀπὸ τὴ συγκρότηση ἀτόμων ἡλίου ἀπὸ πρωτόνια. Ἡ διεργασία κατασκευῆς μὲ πρωτόνια ἀτόμων ἡλίου παρέχει ἐνεργειακὸ κέρδος δέκα φορὲς μεγαλύτερο ἀπ' αὐτὸ ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἁλυσωτὴ ἀντίδραση στὸ Οὐράνιο.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση, ἔχουμε τὴ λεγομένη «σύντηξη». 'Απὸ τοὺς ἐλαφροὺς πυρῆνες τοῦ ὑδρογόνου δημιουργοῦνται πυρῆνες ἡλίου, ποὺ εἶναι τόσο σταθεροί, ὥστε ν' ἀποβάλλωνται ὁλόκληροι ἀπὸ τὰ ραδιενεργὰ σώματα. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ὀνομαζομένη «ἀκτινοβολία α».

Στὸν Ἥλιο, 564 ἑκατομμύρια τόννοι ὑδρογόνου μετατρέπονται, σύμφωνα μὲ τὴ θεωρία ποὺ διετύπωσε ὁ Hans Bethe (ἀπὸ τὴν Τυβίγγη τῆς Γερμανίας, ἐγκατεστημένος χρόνια τώρα στὴν 'Αμερική), σὲ 560.000.000 τόννους ἡλίου. 'Απὸ τὴν πυρηνικὴ αὐτὴν ἀντίδραση βγαίνει ἔλλειμμα μάζας 4.000.000 τόννοι κατὰ δευτερόλεπτο. Ἡ μάζα αὐτὴ μετατρέπεται στὴν ἡλιακὴ ἐνέργεια ποὺ ἀκτινοβολεῖται στὸ χῶρο. Τὸ μερίδιο τῆς Γῆς μας

εἶναι δύο (2) μόνο χιλιόγραμμα. Ὅπως βλέπουμε, λοιπόν, ζοῦμε χάρη σὲ ἕνα ἔλλειμμα μάζας ἀπὸ συσσωμάτωση.

Ἡ δυσκολία γι' αὐτὴ τὴν πυρηνικὴ ἀντίδραση εἶναι ὅτι ἡ ἀπαιτούμενη γι' αὐτὴν θερμοκρασία πρέπει νὰ ξεπερνᾶ τοὺς 20.000.000 βαθμοὺς Κελσίου. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε τὸ ἔναυσμα τῆς βόμβας ὑδρογόνου εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἀτομικὴ βόμβα, ποὺ ἡ ἔκρηξή της μᾶς δίνει (στὸ κέντρο της), κατὰ τὸν Hoyle, 150 ἑκατομμύρια περίπου βαθμοὺς Κελσίου. Τελευταῖα γράφτηκε στὸν Τύπο ὅτι κατόρθωσαν οἱ Πυρηνοφυσικοὶ νὰ πετύχουν σύντηξη ὑδρογόνου σὲ ἥλιο σὲ χαμηλότερες θερμοκρασίες.

Ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια ἀποτελεῖ σήμερα τὸ θέμα ἑνὸς δράματος παγκόσμιας κλίμακας, γιατί μπορεῖ νὰ μᾶς γεννήσει τὴν εὐτυχία ἢ τὸ χάος σὲ μεγαλωσύνη ποὺ μᾶς κάνει νὰ τρέμουμε. Καὶ ὅλοι ξέρουμε πὼς εἶναι δημιούργημα τοῦ ἀνθρώπου.

Μπορεῖ αὐτὸς νὰ τινάξει στὸν ἀέρα τὸν πλανήτη μας. Μπορεῖ νὰ κατακλύσει τὴν ἐπιφάνειά του μὲ ἀόρατες ἀκτῖνες καὶ νὰ ἐξοντώσει κάθε ὕπαρξη. Μπορεῖ, ὅμως, καὶ νὰ δημιουργήσει ἕναν παράδεισο ὅπου θὰ ζεῖ καὶ θ' ἀπολαμβάνει τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. Ὁ ἄνθρωπος ἑπομένως κρατᾶ τὴν τύχη στὰ χέρια του· μπορεῖ ἄρα νὰ τὴν καθοδηγήσει ὅπως θέλει. Ἂς εὐχηθοῦμε ὅλοι νὰ διαλέξει τὸ σωστὸ δρόμο.

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

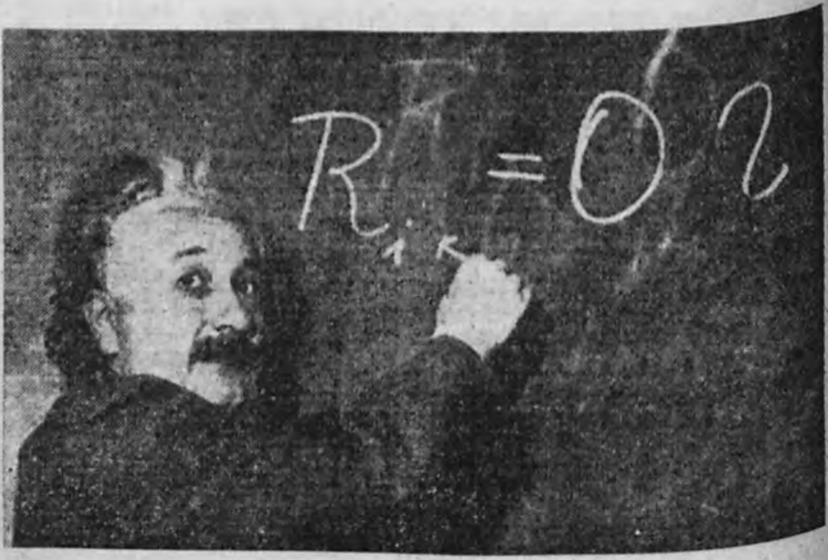

Ο Einstein, ποὺ ὁ τύπος του γιὰ τὴν ἰσοδυναμία τῆς μάζας μὲ τὴν ἐνέργεια, στάθηκε ὁ πολικὸς ἀστέρας στὶς ἔρευνες τῶν Πυρηνοφυσικῶν.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Η' μὴν — Ἡμέραι 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 13. Πανσέληνος τὴν 10ην.

Ὅσο κανεὶς ταξιδεύοντας, γνωρίζει περισσότερο τὴν Πατρίδα του, τόσο πιὸ πολὺ τὴν ἀγαπάει καὶ τόσο περισσότερο συνδέεται μ' αὐτή.

Ὁ Αὔγουστος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Μεταγειτνιών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Δριμάρης, Συκολόγος, Πεντερᾶς.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Ἀπ' τὸν Αὔγουστο χειμῶνα κι' ἀπὸ Μάρτη καλοκαίρι—Μακάρι σὰν τὸν Αὔγουστο νά 'σαν οἱ μῆνες ὅλοι—Αὔγουστε καλέ μου μήνα νά 'σουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο—Αὔγουστος ἄβροχος, μοῦστος ἄμετρος—Ὅταν πηγαίνει ὁ Αὔγουστος να χειμωνιάση, ὁ γεωργὸς τ' ἀλέτρι του ἀμέσως ἂς ταιριάση—Τ' Αὐγούστου οἱ δρίμες στὰ πανιὰ καὶ τοῦ Μαρτιοῦ στὰ ξύλα—Κάθε πρᾶμα στὸν καιρό του καὶ ὁ κολιὸς τὸν Αὔγουστο.

Ἀμπέλι μου πλατύφυλλο καὶ καλοκλαδεμένο,
δέσε σταφύλια κόκκινα, νὰ μπῶ νὰ σὲ τρυγήσω,
νὰ κάμω ἀθάνατο κρασί, μοσχοβολιὰ γιομάτο.
(Κ. Κρυστάλλη: Ἀπὸ τὸ «Τραγούδι τοῦ Τρυγητοῦ»)

ΑΓΡΟΤΙΚΟ

Στὸ στάβλο ἀπόψε ἦρθε τὸ φεγγάρι ....
Ἐκοίταξεν ἀπ' τὸ παράθυρό του,
εἶδε τὴν ἀγελάδα, τὸ μοσκάρι,
τὸ βόδι ποὺ μασοῦσε τὸ σανό του.

Στὸν κῆπο μας ἀνήσυχα γλυστροῦσε,
ἀνέβηκεν ἀπάνω στὴ συκιά μας,
ἐμέτρησε τὰ λίγα πρόβατά μας,
εἶδε τὸ γάϊδαρό μας καὶ γελοῦσε.

Πῆγε στ' ἀμπέλι, πῆγε στὸ λιοστάσι,
ἄκουσε τὰ κουδούνια ἀπ' τὸ κοπάδι,
χωρὶς κουβᾶ κατέβη στὸ πηγάδι
κι' ἤπιε νερὸ πολὺ νὰ ξεδιψάσει.

Στῆς λεύκας μας τὰ φύλλα παιγνιαδίζει
στὸν οὐρανὸ τὸν καθαρὸ ἀνεβαίνει.
Μιὰ χήνα τὸ κοιτάζει σαστισμένη
κι ὁ σκύλος μας ἀκόμα τὸ γαυγίζει·

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΘΕΡΟΣ

Στὰ χέρια τὰ δρεπάνια, ὅλοι γραμμή,
γυρνᾶν με τὰ τραγούδια τους οἱ ἀργάτες,
κι ἀκολουθᾶνε οἱ ροδαλὲς κι ἀφράτες
κοπέλες μὲ τ' ἀντρίκιο τους κορμί.

Καὶ τραγουδᾶν τὸν ἥλιο, τὴ στιγμὴ
ποὺ οἱ κάμποι οἱ χρυσοπράσινοι κ' οἱ στράτες
ἀπὸ εὐλογία κι ἀπὸ χαρὰ γιομάτες
κάμνουν τὸ κάθε πλάσμα νὰ ἠρεμεῖ.

Καὶ βλέπω θεριστάδες νὰ διαβαίνουν
καβάλα, καὶ βγαλμένα τὰ ψαθιά·
καὶ βλέπω θημωνιὲς π' ὅλο πληθαίνουν,

κι ἀπάνω ἀπὸ τὰ στάχια τὰ μεστὰ
πετάει πουλί, τσιμπάει τὸ χελιδόνι,
κι ὁ ἥλιος τὴν παράτα στεφανώνει.

Σ. ΜΟΡΦΗΣ

ΟΙ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

I. ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

1. Ὁ τιμάριθμος χονδρικῆς πωλήσεως ἀποβλέπει, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῶν μεταβολῶν τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς παραγωγῆς καὶ διακινήσεως τῶν προϊόντων, ἀποκλειομένης μόνον τῆς τελικῆς διαθέσεως τούτων εἰς τὸν καταναλωτὴν διὰ τοῦ λιανικοῦ Ἐμπορίου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον περιλαμβάνει πᾶν εἶδος τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀντικείμενον συναλλαγῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐμπορίῳ καθ' ὅλον τὸν κύκλον τῆς συναλλακτικῆς διαδικασίας.

2. Τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως κατήρτιζε διὰ τῆς Ὑπηρεσίας του τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον (Α.Ο.Σ.). Ὁ τιμάριθμος οὗτος εἶχεν ὡς βάσιν τὴν περίοδον Ἰανουαρίου 1913—Ἰουλίου 1914 καὶ ὑπελογίζετο κατὰ δύο διαφόρους τρόπους, ἤτοι ὡς ἀστάθμητος περιλαμβάνων 60 εἴδη καὶ ὡς σταθμικὸς περιλαμβάνων 51 εἴδη.

Διὰ τὸν ἀστάθμητον τιμάριθμον ἐχρησιμοποιεῖτο ὁ μέσος γεωμετρικὸς τῶν σχετικῶν τιμῶν, ἤτοι τύπος τῆς μορφῆς:

$$I = \sqrt[\nu]{\frac{p_1'}{p_0'} \cdot \frac{p_1''}{p_0''} \cdots \frac{p_1^{(\nu)}}{p_0^{(\nu)}}}$$

ἔνθα $\nu = 60$ (ἀριθμὸς τῶν περιλαμβανομένων εἰδῶν).

Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ σταθμικοῦ τιμαρίθμου τὸ Α.Ο.Σ. ἐχρησιμοποίει τὴν μέθοδον τῆς συνολικῆς ἀξίας (valeur globale), ἥτις συνίσταται εἰς τὴν σύγκρισιν τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου τῶν λαμβανομένων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν προϊόντων κατὰ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν χρονικὴν περίοδον πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν τῆς περιόδου βάσεως. Ὁ τύπος διὰ τὸν σταθμικὸν τοῦτον τιμάριθμον ἦτο τῆς μορφῆς :

$$I = \frac{\Sigma p_1 q}{\Sigma p_0 q}$$

ἔνθα ὅμως ὡς ποσότητες q ἐλήφθησαν αἱ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ὄχι τῆς περιόδου βάσεως.

3. Τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως καταρτίζει καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἤδη ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1938 καὶ τύπον τὸν τοῦ Laspeyres (μέσος ἀριθμητικὸς σταθμικός). Ἐν τῷ τιμαρίθμῳ τούτῳ περιλαμβάνονται 79 εἴδη τοῦ χονδρικοῦ ἐμπορίου. Ὁ Τιμάριθμος οὗτος ἀναπροσαρμοσθεὶς θὰ ὑπολογίζεται ἐφεξῆς μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1952.

4. Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἔθεσεν ἤδη πρὸ μακροῦ τὰς τεχνικὰς βάσεις διὰ τὴν κατάρτισιν τιμαρίθμου χονδρικῆς πωλήσεως καὶ διὰ 13 ἄλλας πόλεις, ἔνθα ἑδρεύουν τὰ Περιφερειακὰ Τμήματα αὐτῆς. Ἐν συνδυασμῷ δὲ μὲ τὸν τιμάριθμον χονδρικῆς πωλήσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς θὰ ὑπολογίζῃ καὶ τὸν γενικὸν τιμάριθμον.

Ὁ χρησιμοποιούμενος τύπος εἶναι ὁ τοῦ Laspeyres δηλ. τῆς μορφῆς :

$$I = \frac{\Sigma p_1 q_0}{\Sigma p_0 q_0}$$

II. ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

5. Ὁ τιμάριθμος λιανικῆς πωλήσεως ὑπελογίζετο πρὸ τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, μέχρι καὶ τοῦ 1939, ὑπὸ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευόμενος εἰς τὴν Στατιστικὴν Ἐπετηρίδα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμοίως τιμάριθμος λιανικῆς πωλήσεως κατηρτίζετο ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀρχικῶς μὲν μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1938 καὶ μετέπειτα μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1952.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τιμαρίθμου λιανικῆς πωλήσεως χρησιμοποιεῖται ὁ αὐτὸς ὡς ἄνω τύπος τοῦ Laspeyres.

III. ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ ΚΟΣΤΟΥΣ ΖΩΗΣ

6. Ἀρχικῶς ὑπελογίσθη τιμάριθμος κόστους ζωῆς ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Μελετῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βάσει ἐρεύνης οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα Ὀκτωβρίου 1923 μέχρι Ἰανουαρίου 1924 ἐπὶ εἰσοδημάτων καὶ δαπανῶν 17 οἰκογενειῶν διαμενουσῶν ἐν

Ἀθήναις. Ἡ ἔρευνα ἐλάμβανεν ὡς βάσιν τὸ 1914.

Δευτέρα ἔρευνα ὑπὸ τῆς ἰδίας Ὑπηρεσίας ἤρξατο τὸν Νοέμβριον τοῦ 1926 καὶ ἐπερατώθη κατὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου τοῦ 1927 ἐστηρίχθη δὲ ἐπὶ 55 δελτίων συμπεπληρωμένων ὑπὸ ἰσαρίθμων οἰκογενειῶν.

Βάσει τῆς τελευταίας ταύτης ἐρεύνης ὑπελογίζετο καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καταρτιζόμενος τιμάριθμος κόστους ζωῆς μὲ ἔτος βάσεως τὸ 1938 καὶ βραδύτερον τὸ 1952.

Ἡ Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν Μελετῶν τοῦ τέως Ὑφυπουργείου Ἐφοδιασμοῦ καταρτίζει ἴδιον τιμάριθμον κόστους ζωῆς σταθερᾶς βάσεως, ὅστις στηρίζεται ἐπὶ τῆς μεθόδου τοῦ θεωρητικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω τιμάριθμοι ὑπολογίζονται βάσει τοῦ τύπου τοῦ Laspeyres.

7. Ἡ Γενικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ὑπελόγιζε πρὸ τοῦ Β' πολέμου τὸν τιμάριθμον ἀκριβείας ζωῆς Κράτους) κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931, ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων λαμβανομένων ἐκ 44 πόλεων συνολικοῦ πληθυσμοῦ 1.706.000 κατοίκων χρησιμοποιοῦσα τὸν τύπον τοῦ μέσου γεωμετρικοῦ, ὅστις εἶναι :

$$T = \sqrt[\Sigma\beta]{\alpha_1^{\beta_1} \cdot \alpha_2^{\beta_2} \cdot \alpha_3^{\beta_3} \cdot \ldots \alpha_\nu^{\beta_\nu}}$$

ἔνθα $\alpha_1, \alpha_2 \ldots \alpha_\nu$ εἶναι οἱ λόγοι τῶν τιμῶν τοῦ μηνὸς δι' ὃν ὑπολογίζομεν τὸν τιμάριθμον πρὸς τὰς τιμὰς τοῦ ἔτους βάσεως (ἀναχθείσης ἑκάστης εἰς τὸ 100) καὶ $\beta_1, \beta_2, \ldots \beta_\nu$ $(\Sigma\beta = \beta_1 + \beta_2 + \ldots \beta_\nu)$ οἱ συντελεσταὶ σταθμίσεως.

Οἱ συντελεσταὶ οὗτοι ὑπελογίσθησαν κατόπιν σχετικῆς ἐρεύνης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις διήρκεσεν ὁλόκληρον τὸ ἔτος 1930 καὶ ἐπεξετάθη ἐπὶ 473 ἐργατοϋπαλληλικῶν οἰκογενειῶν, διαμενουσῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω 44 πόλεις τῆς Χώρας.

8. Ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἤρχισεν ἤδη πρὸ μακροῦ τὴν προπαρασκευήν, ὀργάνωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, συστηματικῆς ἐρεύνης οἰκογενειακῶν προϋπολογισμῶν ἡ ὁποία παρουσιάζει εὐρύτερον περιεχόμενον πάσης ἄλλης παρομοίας εἰς τὸ παρελθόν.

Εἷς ἐκ τῶν θεμελιωδῶν σκοπῶν τῆς ἐρεύνης ταύτης θὰ εἶναι καὶ ὁ ὑπολογισμὸς ἀξιοπίστων συντελεστῶν σταθμίσεως δι' ἕνα νέον τιμάριθμον κόστους ζωῆς.

Ἡ νέα αὐτὴ ἔρευνα, σχεδιασθεῖσα βάσει τῶν κρατουσῶν σήμερον ἀρχῶν τῆς μεθόδου τῆς δειγματοληψίας, πρόκειται εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς φάσιν νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον τὸν ἀστικὸν πληθυσμὸν τῆς Χώρας.

Ε. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ

Ἔτη	Κόστος ζωῆς	Χονδρικὴ πώλησις
1950	84,5	82,9
1951	95,1	100,7
1952	100,0	100,0
1953	109,0	116,7
1954	125,4	130,9
1955	132,6	139,6
1956	137,5	150,6

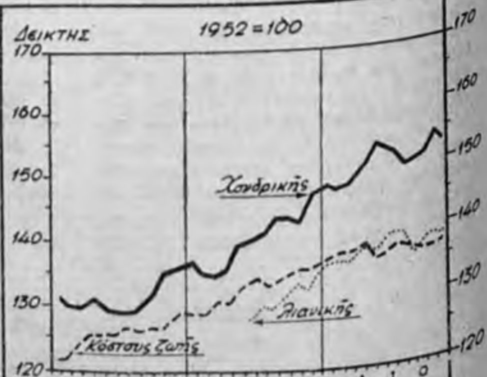

'Ηλ. 'Αν. 5.03', Δ. 7.31'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 213/152
Τῶν 7 Μακαβαίων

1

(Σημειώσεις)

Αὐτὸ ποὺ μὲ ἀπασχολεῖ δὲν εἶναι πῶς νὰ ἔχω μίαν θέσιν, ἀλλὰ πῶς νὰ καταφέρω νὰ ἀξίζω λίγο μ' ἐνδιαφέρει νὰ εἶμαι γνωστός, θέλω ὅμως νὰ ἀξίζω νὰ εἶμαι γνωστός.

(Κομφούκιος)

ΚΕΠΛΕΡ 'Ιωάννης (1571—1630). Γερμανὸς ἀστρονόμος καὶ μαθηματικός. Ἔκαμε σημαντικὰς ἀνακαλύψεις περὶ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν. Ἔγραψε τὴν «Νέαν 'Αστρονομίαν».

'Ηλ. 'Αν. 5.31', Δ. 7.30'
Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 214/151
'Αν. λειψ. Στεφάνου πρ.

2

(Σημειώσεις)

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ Μαρίκα (1888—1955). 'Αθηναῖα τραγωδὸς κλασσικῶν καὶ νεωτέρων συγγραφέων.
ΑΛΚΜΑΝ (7ος αἰὼν π.Χ.). Λυρικὸς ποιητὴς ἐκ Σάρδεων. 'Ιδρυτὴς τῆς λυρικῆς ποιήσεως.

'Ελλάς, τὸ μεγαλεῖο σου βασίλεμα δὲν ἔχει,
καὶ δίχως γνέφια τοὺς καιροὺς ἡ δόξα σου [διατρέχει.

Ὅσες φορὲς ὁ ἥλιος σου νὰ σὲ φωτίσῃ ἐρθῇ,
θὲ νὰ σ' εὕρῃ πεντάμορφη, στεφανωμένη, ὀρθή.

(Μαβίλης)

'Ηλ. 'Αν. 5.32', Δ. 7.28'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 215/150
'Ισαακίου, Φαύστου ὁσ.

3

(Σημειώσεις)

'Από τοὺς ἀνθρώπους δὲν λείπει πολλάκις ἡ δύναμις, ἀλλ' ἡ θέλησις.

(Οὐγκὼ)

Τὸ Σῶμα τῶν Chartered Accountants *προσφέρει τοιαύτας ὑπηρεσίας εἰς τὸ κοινὸν ὥστε ἐπραγματοποιήθη ἐν ἐλλείψει τοῦ νόμου, ἡ καλυτέρα καὶ ἡ πλέον ἀνεκτὴ ρύθμισις τοῦ ζητήματος, δηλαδὴ ἡ ἑκουσία ὀργάνωσις τοῦ ἐλέγχου παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων. Οὕτω ἡ νομικὴ ἐλευθερία ἀντικατεστάθη ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν ἐπιταγήν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐν 'Αγγλίᾳ δύναται ν' ἀγνοήσῃ.*

(M. Douen)

ΜΙΛΤΩΝ 'Ιωάννης (1608—1674). Ἄγγλος ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ποιητῶν. Ἔργον του τὸ μέγα ἔπος «'Απολεσθεὶς Παράδεισος».
ΚΟΡΑΗΣ 'Αδαμάντιος (1748—1833) 'Εγεννήθη εἰς Σμύρνην καὶ ἀπέθανεν εἰς Παρισίους. 'Εγκατέλειψε τὴν ἰατρικὴν χάρις τῆς φιλολογίας, διακριθεὶς ὡς εἷς τῶν μεγαλυτέρων φιλολόγων τῆς ἐποχῆς του. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος διδάσκαλος τοῦ Γένους καὶ ὁ μεγαλύτερος φιλολόγος τῆς νεωτέρας 'Ελλάδος μὲ παγκόσμιον φήμην, συντελέσας εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ὁρισμός τῆς Τουριστικῆς Ψυχολογίας (*) μᾶς ἐπιτρέπει νά τήν χαρακτηρίσωμε: τόν κλάδο τῆς ψυχολογίας καί τῶν Τουριστικῶν Ἐπιστημῶν πού ἐρευνᾷ τίς ἐπιθυμίες τοῦ περιηγητοῦ, τοῦ ἀτόμου πού σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ του καί τῆς πρόσκαιρης διαμονῆς του σ' ἕναν Τόπο ἄλλο ἀπό κεῖνο ὅπου μένει μόνιμα, εἶναι ἡ ἀναψυχή.

Κάθε ἄτομο, ἔχοντας δικό του ἐσωτερικό κόσμο καί βλέποντας τόν ἔξω κόσμο μέ τά δικά του μάτια, ἔχει δικές του ἐπιθυμίες, δική του ἀντίληψη γιά τό τί εἶναι εὐχάριστο, τί δυσάρεστο. Χρειάζεται, γι' αὐτούς τούς λόγους, μιά ἰδιότυπη, ἀνάλογη μέ ὅλα κεῖνα, προσφορά μέσων καί τρόπων πού θά τοῦ δημιουργήσουν ἕνα εὐχάριστο ταξίδι, μιά εὐχάριστη διαμονή καί πού θά τοῦ ἀφίσουν καλές ἀναμνήσεις ἀπ' αὐτό. Ὁ ὀργανωτής, ξέροντας τό τί θέλει ὁ περιηγητής, τό πῶς θά μείνει εὐχαριστημένος, μπορεῖ εὐκολώτερα νά τοῦ δώσει τήν εὐχαρίστηση πού ἐκεῖνος, μέ τό ταξίδι, ἀποζητεῖ.

Θά μπορούσαμε νά ποῦμε, λοιπόν, πώς ἡ Τουριστική Ψυχολογία σκοπό ἔχει νά φέρει τόν περιηγητή πολύ κοντά στόν Ὀργανωτή ὥστε ὁ τελευταῖος αὐτός νά τόν «σπουδάσει» καλά γιά νά μπορεῖ νά διαπιστώσει τίς ἐπιθυμίες καί νά τίς ἱκανοποιήσει. Βέβαια δέν μποροῦμε νά ὑποστηρίξωμε πώς γιά τό κάθε ἄτομο πρέπει νά γίνονται ξεχωριστές ἐνέργειες. Αὐτό θἆταν σωστό, ἀλλά στήν πραγματικότητα, ἀδύνατο. Ὑπάρχουν, ὅμως, πολλά ἄτομα πού ἔχουν τίς ἴδιες ἐπιθυμίες, τίς ἴδιες ἀντιλήψεις. Αὐτά ἀποτελοῦν, στό σύνολό τους, ὁμάδες μέ τά ἴδια «περιηγητικά χαρακτηρίσματα» (**), στοιχεῖα χαρακτῆρος κοινά στό σύνολο τῶν ἀτόμων ἐκείνων. Ἡ ὕπαρξή τους διευκολύνει τό ἔργο τοῦ ψυχολόγου, πού ἔχει σκοπό νά διαβιβάζει τά συμπεράσματα τῶν παρατηρήσεών του στόν Ὀργανωτή τοῦ Τουρισμοῦ.

Διαφέρει ἡ Τουριστική Ψυχολογία ἀπό τήν Τουριστική Κοινωνιολογία (Sociologia Turistica, ὅπως τήν εἴπανε). Ἡ τελευταία αὐτή ἐξετάζει τήν ἐπίδοση στόν τουρισμό καί τίς οἰκονομικές δυνατότητες γιά τήν πραγματοποίηση ταξιδιοῦ ἀναψυχῆς κοινωνικῶν τάξεων. Ὡς τώρα ὅλα τά λίγα μελετήματα πού δημοσιεύθηκαν μέ θέμα Τουριστικῆς Κοινωλογίας περιωρίστηκαν σέ διαπιστώσεις μέ σκοπό παροχῆς στοιχείων στό θέμα αὐτό. Ἡ Τουριστική Ψυχολογία ἔχει βάσεις πλατύτερες καί προοπτική πολύ μακρύτερη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ

---

* Βλέπε: Nicolás D. Eghinitis: «Psicologia Turistica» δημοσίευσις Ἱσπανικοῦ Ὑπουργείου Πληροφοριῶν καί Τουρισμοῦ, Μαδρίτη 1956, Κεφ. I: «Definition y objeto de la Psicologia Turistica».

** «Τά περιηγητικά χαρακτηρίσματα» εἶναι: ἡ περιηγητική ἰδιότης, ἡ περιηγητική κατάστασις, ὁ περιηγητικός χαρακτήρ, αἱ ψυχικαί περιηγητικαί ἰδιότητες.

ΣΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟ ΟΥΡΑΝΟ

Στόν αὐγουστιάτικο οὐρανό διαβαίνουν τά μεσάνυχτα,
Σάν ἀπό κάποιαν ἄλυτη κατάρα ἀποδιωγμένα,
Τά διαβατάρικα πουλιά μέ τά φτερά τά ὀρθάνοιχτα,
Πού φεύγουν ἀπ' τήν ξενιτιά καί πάλι πᾶν στά ξένα.

Μέσ' στό σκοτάδι ἀθώρητα, χωρίς ν' ἀναταράζωνται,
Σύννεφο ἀλαφροήσκιωτο, περνοῦνε - ταίρια,
Κι' ἀκούοντάς τα μέ φωνές πονετικές νά κρώζωνται,
Θαρρεῖς ἀγάπης στεναγμοί πώς ἔρχονται ἀπ' τ' ἀστέρια.

Γεώργιος Δροσίνης

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5.33', Δ. 7.28'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 216/149
Μαξιμιλιανοῦ μάρτυρος

4

«Διὰ τοῦτο ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ». (Ἐφεσ. δ', 25)

Ματθ. ιδ'. 14-22

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

Δὲν δύναμαι ν' ἀντιμετωπίσω τὸν δήμιον χωρὶς τὸν Ἐσταυρωμένον. Προσεύχομαι εἰς τὸν Θεὸν ὥστε νὰ εἶμαι ὁ τελευταῖος Κύπριος ὁ ὁποῖος θυσιάζεται διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Κύπρου. Οὕτω πως ὁ θάνατός μου ἐλπίζω δὲν θὰ ἀποβῇ ἐπὶ ματαίῳ. Ἀγαπῶ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ πιστεύω εἰς αὐτήν. Δι' αὐτὸ εἶμαι ἕτοιμος ν' ἀποθάνω διὰ τὴν πίστιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατέχομαι, ὅτι ἡ Κύπρος πρέπει ν' ἀπελευθερωθῇ. Καὶ θ' ἀπελευθερωθῇ. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλῃ.

13.3.57 — Εὐαγόρας Παλληκαρίδης

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

"Οταν ὁμιλοῦμεν περὶ τουρισμοῦ ἔχομεν συνήθως ὑπ' ὄψιν τὰς περιηγήσεις προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν κατοικίαν των ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔρχονται εἰς τὸν τόπον μας διὰ λόγους, μὴ σχετιζομένους πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος. Πρόκειται κατὰ τὸ πλεῖστον περὶ ἀλλοδαπῶν, τοὺς ὁποίους προσελκύουν τὸ λαμπρὸν κλῖμα τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἐξαιρετικαὶ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς Χώρας καὶ εἰς μεγάλον βαθμὸν τὰ μοναδικὰ εἰς ὅλον τὸν κόσμον μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Εἰς τοὺς ξένους αὐτοὺς πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ ἀπόδημοι ὁμογενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὴν μητέρα Πατρίδα.

Αὐτὴ ἡ πλευρὰ τοῦ τουρισμοῦ εἶναι βεβαίως ἡ σπουδαιοτέρα ἀπὸ οἰκονομικῆς ἰδίως ἀπόψεως, διότι μᾶς προμηθεύει ξένον συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον μᾶς εἶναι ἀπαραίτητον διὰ ν' ἀντικρύσωμεν τὰς εἰσαγωγικάς μας καὶ τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις μας πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ὁ καλούμενος ἐσωτερικὸς τουρισμός. Ἀντικείμενον καὶ σκοπός του εἶναι αἱ ἄσχετοι καὶ πάλιν πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος περιηγήσεις τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ διάφορα ἀξιοθέατα σημεῖα τῆς Χώρας.

Εἶναι ἐξόφθαλμος ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ ἔναντι τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν πολιτιστικήν μας ἀνάπτυξιν. Ἡ πρωτεύουσα καὶ αἱ ἄλλαι μεγάλαι πόλεις μας δίδουν ζωὴν καὶ προκαλοῦν κίνησιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὄχι μόνον διὰ τῶν χρημάτων, τῶν δαπανωμένων ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν προερχομένους περιηγητάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἔστω μικρᾶς ἐπαφῆς, ἡ ὁποία δημιουργεῖται μεταξὺ τῶν περιηγητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐντοπίων. Αὐτὰ δὲ ἰσχύουν κατὰ μείζονα λόγον, ὅταν ὀργανοῦνται καλλιτεχνικαὶ καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις εἰς ἐπαρχιακὰ κέντρα. Ἐξ ἄλλου ἡ πρωτεύουσα καὶ αἱ μεγάλαι πόλεις ἔχουν οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα ὀφέλη ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτὰς κατευθυνομένας περιηγήσεις τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας. Πλὴν ὅμως τούτων ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς καθιστᾶ δυνατὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ γνωρίσουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ κάτι σοβαρὸν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ψυχαγωγίας καὶ μορφώσεως, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κατανοήσεως καὶ κρίσεως τῶν διαφόρων προβλημάτων τοῦ τόπου μας, εἰς τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ὁ καθένας μας πρέπει νὰ συμβάλη. Τέλος ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ. Οἱ ξένοι ἔρχονται κατὰ ὡρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ αἱ ἐπισκέψεις των εἶναι βραχείας διαρκείας. "Οσον μεγαλυτέρα περιηγητικὴ κίνησις ἐντοπίων ὑπάρχει, τόσον περισσότερον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρίσκουν οἰκονομικὰ ἐρείσματα καὶ ν' ἀναπτύσσωνται ὅλαι αἱ ἐγκαταστάσεις (ξενοδοχεῖα κλπ.) καὶ τὰ μέσα (μεταφορικὰ κλπ.), τὰ ὁποῖα χρειάζεται ἀπολύτως διὰ τὴν προαγωγήν του ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμός.

Ἡ Ἑλληνικὴ Περιηγητικὴ Λέσχη συνεχίζει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937 τὴν δρᾶσιν τοῦ Ὁδοιπορικοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος ἱδρύθη κατὰ τὸ 1921 καὶ μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του διηύρυνε τόσον τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις του, ὥστε κατ' οὐσίαν κατέστη ὀργανισμὸς ἐπιδιώκων ἔκτοτε κυρίως τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 1937 ὁ Ὁδοιπορικὸς καὶ τυπικῶς ἐπεξέτεινε τὰ θέματα τῆς δραστηριότητός του πρὸς κάθε πλευράν, ἡ ὁποία παρουσίαζε τουριστικὸν ἐνδιαφέρον καὶ μὲ τὸ νέον αἷμα, τὸ ὁποῖον τότε τὸν ἐτόνωσεν, ἐπροχώρησε καὶ ἔκτοτε προχωρεῖ συνεχῶς μὲ πρωτοτυπίαν καὶ πίστιν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεών του.

Εἰς ἄριστα ὠργανωμένας περιηγήσεις καὶ ἐκδρομὰς ἔχει ἀπὸ τοῦ ἔτους 1921 ὁδηγήσει πλέον ἀπὸ 400.000 Ἕλληνας (τὸ εἰκοστὸν περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Χώρας) εἰς κάθε ἀξιοθέατον γωνίαν τῆς πατρίδος μας. Διὰ ναύλους καὶ ξενοδοχεῖα ἐπλήρωσεν εἴκοσι πέντε καὶ πλέον ἑκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν. Πρώτη αὐτὴ ὠργάνωσε συναυλίας, θεατρικὰς παραστάσεις καὶ ἑορτὰς εἰς κατάλληλα σημεῖα τῆς Χώρας, ἀκόμη δὲ καὶ τώρα θεωρεῖται ἀπαραίτητος παράγων κάθε τοιαύτης τουριστικῆς ἐκδηλώσεως ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν (λ.χ. τοῦ ἐτησίου Φεστιβὰλ τῆς Ἐπιδαύρου). Μὲ τὰς διαλέξεις της εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς καὶ τουριστικοὺς τόπους, προέβαλεν ἀνάγλυφον τὸ βαθύτερον νόημα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Διὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐκτελέσεως

Ἡλ. Ἀν. 5.34', Δ. 7.27'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 217/148
Εὐσιγνίου καὶ Φαβίων μ.

5

(Σημειώσεις)

Τὰ ἄτομα καὶ οὐχὶ αἱ θέσεις κοσμοῦν τὴν κοινωνίαν. *(Γλάδστων)*

ΚΑΛΒΙΝΟΣ Ἰωάννης (1509 — 1564). Γάλλος θρησκευτικὸς μεταρρυθμιστής.

Ἡλ. Ἀν. 5.34', Δ. 7.26'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 218/147
Μεταμόρφωσις Σωτῆρος

6

(Σημειώσεις)

ΣΑΒΑΡΥ Γεώργιος (1774—1833). Ἔγραψε: «Ὁ τέλειος ἔμπορος», «Ἡ διάταξις τοῦ ἐμπορίου» καὶ ἐπηρέασε μεγάλως τὸν Ὑπουργὸν Κολμπέρ.

Ὅλοι ἐξ ἡμῶν, ὅσοι ἀξίζομεν κάτι τι, δαπανῶμεν τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν μας ἀποβάλλοντες τὰς ἀνοησίας ἢ ἐξιλεώνοντες τὰ λάθη τῆς νεότητός μας. (Shelley)

Ἡλ. Ἀν. 5.35', Δ. 7.25'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 219/146
Δομετίου, Ἀστερίου μ.

7

(Σημειώσεις)

Ἡ γαλήνη τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ κυριωτάτη ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς, αἱ δὲ τύψεις τῆς κακῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ κυριωτάτη ποινὴ τῆς κακίας. *(Σενέκας)*

ΜΠΕΡΓΚΣΟΝ Ἐρρῖκος (1859 — 5.3.1941). Γάλλος φιλόσοφος. Τὸ σύστημά του βασίζεται ἐπὶ τῆς ἐμφύτου γνώσεως τῶν ἀποδείξεων τῆς συνειδήσεως.

διαφόρων ἄλλων ἐκδηλώσεων (λ.χ. ἑορτῆς ἀνεμώνης, διαγωνισμοῦ χαρταετῶν, φωτογραφικῶν ἐκθέσεων, ψαρεύματος εἰς προστατευμένας περιοχὰς κλπ.) ἐπεδίωξε νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς περιηγήσεις. Δὲν παρέλειψε δὲ νὰ περιλάβῃ μεταξὺ τῶν ἔργων της καὶ ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι χωρὶς νὰ παύουν νὰ εἶναι τουριστικαί, ἔχουν κατὰ βάσιν οἰκονομικὴν σημασίαν, ὅπως τὴν γιορτὴν τοῦ κρασιοῦ.

Κυριολεκτικῶς δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄλλος εἰς τὸν τόπον μας—ἴσως δὲ οὐδ' αὐτὸ τὸ Κράτος—ὁ ὁποῖος νὰ ἔχῃ προσφέρει τόσα πολλὰ καὶ σημαντικὰ ἔργα εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμόν, ὅσα ἡ Ἑλληνικὴ Περιηγητικὴ Λέσχη. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ προσφοραὶ ἀξίζουν ἀκόμη περισσότερον, ὅταν ἀναλογισθῇ κανείς, ὅτι ἔγιναν μὲ βάσιν τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν καὶ πρὸ παντὸς μόνον μ' ἐθελοντικὴν μέχρις αὐτοθυσίας ἐργασίαν τῶν στελεχῶν τῆς Λέσχης, τὰ ὁποῖα δὲν ἔπαυσαν ποτὲ νὰ ἔχουν ἀποκλειστικὸν γνώμονα τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου, μακρὰν κάθε προσωπικῆς ἀπόψεως.

Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα συνέβαλον εἰς τὴν πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, ἂν ὅμως ἀξιολογηθοῦν ποτὲ αἱ διάφοροι σχετικαὶ εἰσφοραὶ εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἀσφαλῶς θὰ πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς πολὺ σοβαρὰ ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Περιηγητικῆς Λέσχης. Ἡ συμβολὴ δὲ αὐτὴ εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον ἀξία λόγου, καθόσον ὑπῆρξεν ὀλιγώτερον ὑλικὴ καὶ πολὺ περισσότερον πνευματικὴ καὶ ἠθική, οὕτω δὲ ἀνήκει καταφανῶς εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, τέμνουσαι νέους δρόμους, εὑρίσκουν βαθεῖαν καὶ μόνιμον ἀπήχησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤ. ΧΟΪΔΑΣ

'Ηλ. 'Αν. 5.36', Δ. 7.24'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 220/145
Αἰμιλιανοῦ ἐπ., Κυζίκου

8

(Σημειώσεις)

'Η τιμιότης πραγματοποιεῖ μεγαλύτερα μερίσματα ἀπὸ τὴν ἀπάτην. Δι' αὐτὸ δὲν ὑπάρχει μία ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία νὰ διήρκεσε δύο γενεὰς καὶ νὰ ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς ἀπάτης.

(H. Casson)

ΜΕΝΤΕΛΕΓΕΦ Δημήτριος 'Ιβάνοβιτς (1729—1788). Ρῶσσος χημικός. Γνωστὸς ἐκ τοῦ «νόμου τῆς περιοδικότητος τῶν ἀτομικῶν βαρῶν», ὅστις ἤγαγεν εἰς νέαν ταξινόμησιν τῶν χημικῶν στοιχείων.

'Ηλ. 'Αν. 5,37' Δ. 7.23'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 221/144
Ματθία ἀπ., 'Ιουλιανοῦ μ.

9

(Σημειώσεις)

ΓΚΑΝΤ 'Ερρῖκος (1861—1919). 'Αμερικανὸς μηχανικὸς καὶ ἐπαγγελματίας ὀργανωτής. 'Εκ τῶν κυριωτέρων συνεργατῶν τοῦ Ταίηλορ.

ΓΟΥΞΜΑΝ 'Αβραὰμ (1888). 'Αμερικανὸς Γεωπόνος — Βιολόγος. 'Ανεκάλυψε τὴν στρεπτομυκίνην, δραστικὸν φάρμακον κατὰ πολλῶν νοσημάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς φυματιώσεως.

Παιδεία τῶν ἐν ἡμῖν μόνον ἐστὶν ἀθάνατον καὶ θεῖον.

(Πλούταρχος)

'Η παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσῷ στεφάνῳ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει καὶ τὸ λυσιτελές.

(Πυθαγόρας)

'Ο λαὸς κερδίζει πιὸ σίγουρα μὲ τὴν παιδείαν παρὰ μὲ τὴν σύνταξιν τῶν νόμων.

(Μὰγκ Τσέ)

'Ηλ. 'Αν. 5.38', Δ. 7.22'
Πανσέληνος
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 222/143
Λαυρεντίου ἀρχ. Ξύστου

10

(Σημειώσεις)

"Οσον περισσότερον εἶναι ἐξειλιγμέναι αἱ κοινωνικαὶ μορφαί, ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι μεγαλυτέρα ἡ σημασία τῆς Λογιστικῆς. Συνεπῶς εἶναι περισσότερον ἀναγκαία εἰς τὴν καπιταλιστικὴν παραγωγὴν παρὰ εἰς τὴν κατατεμαχισμένην τοῦ τεχνίτου καὶ ἀγρότου καὶ ἀκόμη περισσότερον εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν κολλεκτιβιστικὴν παραγωγὴν παρὰ εἰς τὴν καπιταλιστικήν.

(Κ. Μὰρξ)

ΚΛΩΝΤΕΛ Παῦλος (1868—1955). Γάλλος ποιητὴς καὶ διπλωμάτης. Τὰ ἔργα του διαπνέει θρησκευτικὸς μυστικισμός.

ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ 'Ανδρέας (1866—1922). 'Εγεννήθη εἰς Λεχαινὰ τῆς 'Ηλείας. 'Εδημοσίευσε μόνον διηγήματα καὶ ἐλάχιστα ποιήματα. 'Εμελέτησε μετὰ μεγάλης προσοχῆς τὴν γλῶσσαν, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ λαοῦ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5.39', Δ. 7.20'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 223/142
Εὔπλου διακ., Γαϊανοῦ

11

Σῶμα ἀργίῃ τήκει, ψυχὴν δὲ ἀμελετησία ἀσκήσιος τῶν αὐτὴν ἀειρόντων πρὸς τὸ θεοειδέστατον.
(Εὐσέβιος)

Ματθ. ιδ'. 22 - 35

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμά ἐστι, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες, προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

«Δοξάζουμε τὴ γυναῖκα—Μάνα, ποὺ ἡ ἀγάπη της δὲν ξέρει ὅρια καὶ τὸ στῆθος της θήλασε ὅλο τὸν κόσμο ! Κάθε τι τὸ ὡραῖο στὸν ἄνθρωπο —ἀπὸ τὶς ἀχτίδες τοῦ ἥλιου καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς μάνας— νά, τί πλημμυρίζει τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὴ ζωή ! ... Χωρὶς τὸν ἥλιο δὲν ἀνθίζουν τὰ λουλούδια, χωρὶς τὴν ἀγάπη δὲν ὑπάρχει εὐτυχία, χωρὶς τὴ γυναῖκα δὲν ὑπάρχει ἀγάπη, χωρὶς τὴ μάνα δὲν ὑπάρχει οὔτε ποιητής, οὔτε ἥρωας!».

Μάξιμος Γκόρκι

Ο ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Ἡ συλλογὴ διαφόρων ἀντικειμένων μιᾶς ὡρισμένης κατηγορίας, ἀποτελεῖ ἓν ἁγνὸν πάθος ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον εἰς μικρότερον ἢ μεγαλύτερον βαθμόν, ἀσχέτως πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ τάξιν καὶ ἡλικίαν.

Εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν ἐπεκράτει ἡ συνήθεια τῆς συλλογῆς χειρογράφων, βιβλίων, πινάκων, νομισμάτων καὶ παντὸς ἀρχαίου καὶ δυσευρέτου, ἕως ὅτου ὁ Ρόλαντ Χίλ, ἐφευρέτης τοῦ γραμματοσήμου, ἔθεσεν ὅλως ἀσυναισθήτως τὰς βάσεις τοῦ Φιλοτελισμοῦ, ἤτοι τῆς τελειοτέρας ἴσως μορφῆς ψυχαγωγικῆς ἀπασχολήσεως.

Σήμερον κρίνομεν τὸν Φιλοτελισμὸν ὡς ἓν μέσον δραστικῆς καλλιεργείας καὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ διάδοσίς του μεταξὺ τῶν νέων, δύναται νὰ ἀποφέρῃ μεγάλα ὀφέλη ἀρχικῶς μὲν κατὰ τὸ στάδιον τῆς μαθήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον ἐντὸς τῆς κοινωνικῆς διαβιώσεως.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ πειθαρχία τυγχάνει ἀναμφισβητήτων εὐεργετημάτων, διότι ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ τάξις ποὺ κυριαρχοῦν ἀπαραιτήτως εἰς τὴν κατάρτισιν μιᾶς συλλογῆς γραμματοσήμων, ἐξασκοῦν ἀποτελεσματικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τῆς νεολαίας καὶ τὴν ὁδηγοῦν πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν ἀνωτέρων ἀνθρωπίνων ἀρετῶν.

Ἰδιαιτέρως, ἐντὸς τοῦ μαθητικοῦ τομέως, δύναται ἡ νεολαία διὰ τῶν γραμματοσήμων νὰ εὐρύνῃ τὰς ἱστορικάς, γεωγραφικάς, θρησκευτικὰς καὶ ἐπιστημονικάς της γνώσεις, νὰ διακρίνῃ τὰς μεγάλας μορφὰς τοῦ παρελθόντος, νὰ ἐντυπώσῃ ἀδιαβλήτως εἰς τὴν μνήμην της τὰ θαύματα τῆς παγκοσμίου ἐξελίξεως.

Ὁ Φιλοτελισμὸς δὲν εἶναι μόνον ψυχαγωγία. Εἶναι τέχνη, ἐμπόριον, ἐπιστήμη. Οἱ πλέον γνωστοὶ ζωγράφοι καὶ χαράκται τοῦ τελευταίου αἰῶνος ἠσχολήθησαν μὲ τὴν κατασκευὴν χιλιάδων γραμματοσήμων. Διὰ τῆς φωτεινῆς προτομῆς τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, ποὺ ἐκφράζει ζωηρῶς τὸ παλαιὸν μεγαλεῖον τῆς γηραιᾶς Ἀλβιῶνος, ἄρχεται εἰκονιζομένη ἐπὶ τῶν γραμματοσήμων ἀτελείωτος ἡ σειρὰ τῶν ἐστεμμένων τῆς Εὐρώπης. Ἐνῷ, εἰς τὸν νέον κόσμον πανηγυρίζονται δι' ἐξ ἴσου καλλιτεχνικῶν πολυχρώμων ἀριστουργημάτων, οἱ στυλοβάται ἑνὸς νέου δόγματος: Γεώργιος Οὐάσιγκτων, Φράγκλιν, Λίνκολν, Τζάκσον, Μονρόε...

Ὀφείλομεν πράγματι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Φιλοτελισμὸς εἶναι γνήσιον προϊὸν τῆς καλλιτεχνίας καὶ ὅτι ὁσάκις μία ἔκδοσις γραμματοσήμων ὑστέρησεν ἀπὸ καλλιτεχνικῆς πλευρᾶς, αὕτη κατεδικάσθη μοιραίως νὰ παραμείνῃ εἰς τὸ περιθώριον τῆς συλλεκτικῆς δράσεως.

Μὲ τὴν μεταπολεμικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παγκοσμίου ταχυδρομικοῦ ἀεροπορικοῦ δικτύου, τὸ γραμματόσημον ἀνέλαβεν ὁριστικῶς τὴν διεξαγωγὴν ἑνὸς νέου ἔργου, τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὁποίου ἀντιλαμβάνονται ὁλονὲν καὶ περισσότερον οἱ ἁρμόδιοι ἰθύνοντες τῶν διαφόρων κρατῶν: τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς προπαγάνδας.

Πολιτικαὶ διεκδικήσεις, ἱστορικαὶ ἐπέτειοι, βιομηχανικαὶ κατακτήσεις, ἀθλητικαὶ νῖκαι, εἶναι δυνατὸν νὰ γνωστοποιηθῶσιν ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον διὰ τοῦ γραμματοσήμου ὡς ὀργάνου. Μέσον, ἡ βοὴ τῶν πεντήκοντα ἑκατομμυρίων φιλοτελιστῶν, ἡ ἠχὼ τῆς ὁποίας, μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, θὰ καλύψῃ τὴν ὑδρόγειον.

Διὰ τῆς φιλοτελικῆς προπαγάνδας διαφημίζονται ἀγροτικὰ καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα, καλλιτεχνικὰ καὶ πνευματικὰ ἔργα καί, τελευταίως, τὰ κάλλη τῆς φύσεως πρὸς τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ Φιλοτελισμὸς δὲν προσφέρει μόνον τὸ τερπνὸν ἀλλὰ καὶ τὸ ὠφέλιμον. Ὁ συλλέκτης ὅστις γνωρίζει νὰ προμηθεύεται τὰ γραμματόσημα, ἀκολουθῶν τοὺς ὀρθοδόξους κανόνας ποὺ συμβουλεύει ἡ πεῖρα, δὲν ἀποθηκεύει ἁπλῶς ἓν σχετικὸν κεφάλαιον, ἀλλὰ καὶ ἀποταμιεύει ἀσφαλῶς, ἐνίοτε δὲ μὲ ἀνέλπιστα ὀφέλη.

Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις τῶν γραμματοσήμων, πρὸ παντὸς εἰς Εὐρώπην καὶ Βόρειον Ἀμερικήν, ἀπασχολεῖ ἑκατοντάδας δυναμικῶν ἐμπόρων, σημαντικὰ κεφάλαια, ὡς καὶ μέγαν ἀριθμὸν εἰδικευμένων ὑπαλλήλων. Διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν σπουδαιοτέρων συλλογῶν ὑπάρχουσιν εἰδικευμένοι οἶκοι δημοπρασιῶν ἀνεγνωρισμένης ἐμπορικῆς πίστεως μὲ τεραστίαν εἰδικὴν ὀργάνωσιν, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῆς πιθανῆς ἀγοραστικῆς πελατείας. Ἐπίσης, εἰς τὰ κυριώτερα φιλοτελικὰ κέντρα τοῦ κόσμου, λειτουργοῦν πραγματικὰ χρηματιστήρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων συνάπτονται καθημερινῶς ἀγοραπωλησίαι μεταξὺ ἐμπόρων, διενεργοῦνται ἐθνικὰ φιλοτελικὰ συνέδρια ὡς καὶ τοπικαί, περιφερειακαί, ἐθνικαὶ καὶ παγκόσμιοι ἐκθέσεις γραμματοσήμων.

Αἱ καλῶς ὠργανωμέναι ὑπὸ τῶν κρατῶν διεθνεῖς ἐκθέσεις, δύνανται νὰ συγκεντρώσουν ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας, πολλὰς ἑκατοντάδας εὐπόρων ἐκθετῶν πάσης ἐθνικότητος, προσφέρουσαι μίαν πρόσθετον τουριστικὴν κίνησιν εἰς τὰς χώρας των.

Μερικὰ μικρὰ κράτη ὀφείλουν εἰς τὸν φιλοτελισμὸν τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ των, ὡρισμένα δὲ ἐξ αὐτῶν ἐξασκοῦσι... τὸ ἐμπόριον τῶν γραμματοσήμων... καὶ ὡς ἐπάγγελμα.

Ὁ φιλοτελικὸς παγκόσμιος τύπος τυγχάνει ἄριστα ὠργανωμένος, τόσον εἰς τὸν ἐμπορικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸν φιλολογικὸν τομέα. Εἰς τὸν ἐμπορικὸν διὰ τῶν ἐτησίων ἐκδόσεων πολυαρίθμων γενικῶν καὶ εἰδικῶν τιμοκαταλόγων, διὰ τῶν ὁποίων δύναταί τις νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀξίαν τῶν διαφόρων γραμματοσήμων. Εἰς τὸν φιλολογικὸν τομέα διὰ πολυαρίθμων ἑβδομαδιαίων

Ἡλ. Ἀν. 5.40', Δ. 7.19'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 224/141
Ἀνικήτου, Παμφίλου μ.

12

(Σημειώσεις)

Ὅλοι, ὅσοι ἐμελέτησαν τὴν τέχνην τῆς διοικήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔχουν πεισθῆ ὅτι ἡ τύχη τῶν κρατῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων.

(Ἀριστοτέλης)

ΜΠΕΤΟΒΕΝ Λουδοβῖκος (1770—1827). Μέγας Γερμανὸς μουσικοσυνθέτης. Τὸ σπουδαιότερον ἔργον του ὑπῆρξαν αἱ συμφωνίαι του καὶ ἰδιαιτέρως ἡ 9η.

Ἡλ. Ἀν. 5.41', Δ. 7.18'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 225/140
Μαξίμου ὁμ., Ξένης ὁσ.

13

(Σημειώσεις)

ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ Ἀνδρέας (1811—1900). Ἐγεννήθη εἰς τὸ Ληξούριον. Ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν λογοτεχνίαν ἐσατίρισε κυρίως τὴν ἀμάθειαν τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ διαφωτίσῃ καὶ νὰ ἐξυψώσῃ.

Ἡ εὐγενὴς καταγωγὴ εἶναι τυχαῖον γεγονός· ἀλλὰ αἱ εὐγενεῖς πράξεις χαρακτηρίζουν τὸν μεγάλον ἄνθρωπον. *(Γκολδόνι)*

Διὰ δύο πράγματα δὲν πρέπει νὰ θυμώνουμε: γιὰ ὅ,τι μποροῦμε νὰ κάνουμε καὶ γιὰ ὅ,τι δὲν μποροῦμε. (Publicus Jurus)

Ἡλ. Ἀν. 5.41', Δ. 7.17'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 226/139
Μιχαίου πρ., Μακέλλου μ.

14

(Σημειώσεις)

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

(Μένανδρος)

Αἰτῶ ὑγείαν πρῶτον, εἶτ' εὐπραξίαν, τρίτον δὲ χαίρειν, εἶτ' ὀφείλειν μηδενί.

(Φιλήμων)

ΑΣΠΑΣΙΑ (5ος αἰὼν π.Χ.). Ἡ ὡραία ἑταίρα, ἡ σύμβουλος καὶ ἐμπνεύστρια τοῦ Περικλέους.
ΜΠΑΡΘ Κάρολος Γεώργιος (28.2.1860—28.10.1939). Ἀμερικανὸς ὀργανωτής. Ἐκ τῶν κυρίων συνεργατῶν τοῦ Ταίηλορ.

ἢ μηνιαίων περιοδικῶν ὡς καὶ δι' εἰδικῶν μελετῶν μεθ' ὡρισμένων τεχνικῶν θεμάτων.

Καθημερινῶς νέα φιλολογικὰ ἔργα ἐνισχύουν τὴν ἤδη πλουσιωτάτην φιλοτελικὴν παγκοσμίαν βιβλιοθήκην, ἐνῶ ταυτοχρόνως νέοι ὁρίζοντες προσφέρονται εἰς τὴν ἐπιμελῆ ἔρευνα τῶν μελετητῶν τοῦ ἀπεράντου αὐτοῦ πολυχρώμου κόσμου.

Τὸ ἔργον τῶν ἐρευνητῶν εἶναι πολύπλοκον, δυσκολώτατον, ἐπιστημονικόν, διότι δὲν περατοῦται μὲ τὴν μελέτην καὶ περιγραφὴν μιᾶς παλαιᾶς ἐκδόσεως γραμματοσήμων, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ κατευθυνθῇ καὶ πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὑπούλων ἀπομιμήσεων, δημιουργίας σκοτεινῶν παραχαρακτῶν πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς καλῆς πίστεως τῆς μεγάλης μάζης τῶν ἀγνῶν ὀπαδῶν τῆς φιλοτελικῆς πραγματικότητος.

ΣΠΥΡΟΣ Α. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ

Ὥρα γλυκειά, ξαπλώνει ὡραῖα δομένη
ἡ Ἀθήνα στὸν Ἀπρίλη σὰν ἑταίρα,
Εἶναι ἡδονὲς τὰ μύρα στὸν αἰθέρα,
καὶ τίποτε ἡ ψυχὴ πιὰ δὲν προσμένει.

Στὰ σπίτια σκύβει ἀπάνω καὶ βαραίνει
τὸ ἀσήμι τοῦ βλεφάρου της ἡ ἑσπέρα.
Βασίλισσα ἡ Ἀκρόπολη ἐκειπέρα
πορφύρα ἔχει τὴ δύση φορεμένη.

Φιλὶ φωτὸς καὶ σκάει τὸ πρωταστέρι.
Στὸν Ἰλισσὸ ἐρωτεύεται τ' ἀγέρι
ροδονυφοῦλες δάφνες ποὺ ριγοῦνε.

Ὥρα γλυκειὰ χαρᾶς καὶ ἀγάπης, ὄντας
πουλάκια τὸ ἕνα τ' ἄλλο κυνηγοῦνε
τ' Ὀλύμπιον Δία μία στήλη ἀεροχτυπῶντας...

ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Ἀρχόντισσα παλιῶν καιρῶν, μὲ ξέθωρη ἀλουργίδα,
σκυμμένη πάνω ἀπ' τὰ νερὰ ποῦ νέκρωσε τὸ δειλι,
νείρεσαι τὴν ἀσύγκριτη ποὺ σ' ἅρπαξαν πατρίδα,
καθὼς τὴ στήνει ἀντίκρυ σου τῆς πίκρας τὸ κονδύλι.

Κι' ὡς καθρεφτίζεσαι, χλωμή, στῆς λίμνης τὴ γαλήνη,
φαντάζεις σὰ μισόσβυστη θαμπὴ νωπογραφία...
Ξένη ἀπ' τὴ γύρω σου ζωή, ποὺ ἀδιάφορη σ' ἀφήνει,
Βυζαντινὴ πριγκίπισσα σ' αἰώνιαν ἐξορία!

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΝΑΥΠΛΙΟ

Στοῦ ἀκύμαντου βραδιοῦ την ἠρεμία
ντυμένη τὴ θλιμένη σου ἀρχοντιά,
ρεμβάζεις στὴ βουβὴ ἀκροθαλασσιὰ
παλιὰ ξεθωριασμένη πολιτεία.

Ἀσάλευτη στὶς τρικυμιὲς κολόνα
τοῦ πέλαου ἀγναντεύεις τὴ θωριά,
στολίδι σου τῶν κάστρων σου ἡ κορώνα
καὶ τοῦ καιροῦ τὰ πέπλα τὰ σταχτιά.

Κάτω ἀπ' τὰ βράχια σου π' ἁγιάσαν τόσα αἵματα
τ' ἀρχοντικά σου ὀρθοστυλώνονται βουβὰ
καὶ στὸν ἀέρα σου ἀνασαίνουν τὰ σαλέματα
ὡραίων ψυχῶν ποῦ δόθηκαν ἡρωϊκά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ Π. ΜΑΓΙΑΚΟΥ

Ἠλ. Ἀν. 5.42', Δ. 7.16'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 227/138
Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

15

«Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ Σου χειρί».

Ἄλλοι Σὲ κράζουν «Ἔλεος»,
«Ἐλπίδα» ὁ θλιμμένος,
«Βασίλισσα τῆς ἐκκλησιᾶς»
Σὲ κράζει ἡ καμπάνα·
«Ἐλεημοσύνη» ὁ φτωχός,
«Νερὸ» ὁ διψασμένος,
Μὰ ἡ καρδιά μου, Δέσποινα,
αὐτὴ σὲ κράζει «Μ ά ν ν α».

«Στὴν Παναγία» — Ἀχ. Παράσχος

Ἡλ. Ἀν. 5.43', Δ. 7.14'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 228/137
Ἁγίου Μανδηλίου

16

Ἀληθι·ὰ γενναῖος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἀπελπίζεται ποτέ. *(Κομφούκιος)*

Δὲν εἶν' ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τὸν ἑαυτό του. Ἐκεῖνο ποὺ τον κάνει νὰ τὸ πιστεύῃ αὐτὸ εἶναι ὅτι, ἐνῶ ξέρει τὸν ἑαυτό του, τὸν ἀγαπᾶ. *(Λουΐ Μπλὰν)*

(Σημειώσεις)

ΜΟΝΓΚΟΛΦΙΕΡΟΣ Ἰωσὴφ Μιχαὴλ (1740—1810). ΜΟΝ: ΚΟΛΦΙΕΡΟΣ Ἰάκωβος Στέφανος (1745—1799). Γάλλοι μηχανικοί. Ἐφεῦρον τὸ πρῶτον ἀερόστατον.
ΜΠΕΝΤΙΖ Βικέντιος (1882—1945) Ἀμερικανὸς ἐφευρέτης καὶ βιομηχανολόγος.

Ἡλ. Ἀν. 5.44', Δ. 7.13'
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 229/136
Κυπριανοῦ, Μύρωνος μ.

17

(Σημειώσεις)

ΛΥΤΡΑΣ Νικηφόρος (1832—1904). Ἐγεννήθη εἰς τὴν Τῆνον. Μέγας Ἕλλην ζωγράφος, καθηγητὴς τῆς ζωγραφικῆς εἰς τὴν Ἀνωτ. Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ θέματά του κυρίως ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἐθνικήν μας λαϊκὴν ζωήν. Ἦτο καὶ προσωπογράφος.

Τὸ κάλλιστον πολίτευμα εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον φροντίζει νὰ καταστήσῃ τὸν λαὸν εὐτυχῆ καὶ τὸ ὁποῖον γνωρίζει τὸν τρόπον. Οὔτε ἡ διάθεσις οὔτε ἡ γνῶσις μόνη ἀρκεῖ, εἶναι δὲ δύσκολον νὰ τὰς εὕρῃ τις ὁμοῦ καὶ τὰς δύο. Καθαρὰ δημοκρατία, καὶ μόνη, πραγματοποιεῖ τὸν ἀνωτέρω ὅρον τοῦ μεγίστου αὐτοῦ προβλήματος.

(Macaulay)

ΘΕΛΩ

Δὲ θέλω τοῦ κισσοῦ τὸ πλάνο ψήλωμα
σὲ ξένα ἀναστυλώματα δεμένο.
Ἂς εἶμαι ἕνα καλάμι, ἕνα χαμόδεντρο
μὰ ὅσο ἀνεβαίνω, μόνος ν' ἀνεβαίνω.

Δὲ θέλω τοῦ γιαλοῦ τὸ λαμπροφέγγισμα,
ποὺ δείχνεται ἄστρο μὲ τοῦ ἥλιου τὴ χάρη·
θέλω νὰ δίνω φῶς ἀπὸ τὴ φλόγα μου
κι' ἂς εἶμαι ἕνα ταπεινὸ λυχνάρι.

«Φωτερὰ Σκοτάδια» — Γεώργιος Δροσίνης

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5.45΄, Δ. 7.12΄
Σελήνη 23 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 230/135
Φλώρου, Λαύρου μαρτ.

18

«Ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος».
(Μαρκ. ι΄ 44)

Ματθ. ιζ. 14—23

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ποὺ στήριξε στὴν Πίστη ἐπάνω τὴν ἐλπίδα·
τὸν εἶδα στὴ ζωὴ νὰ μάχεται, μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα.
Ι. Πολέμης

ΑΙ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Κωδικοποίησις είναι ἡ συγκέντρωσις τῶν διατάξεων πολλῶν νόμων καὶ ἡ διατύπωσις αὐτῶν εἰς ἑνιαῖον κείμενον, κατὰ λογικὴν σειράν.

Ἡ κωδικοποίησις διαφόρων νόμων καθίσταται ἀναγκαία ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἔκδοσις ἀλλεπαλλήλων νομοθετημάτων, τροποποιούντων τὰ παλαιότερα ἢ συμπληρούντων αὐτὰ ἢ ρυθμιζόντων παράλληλα θέματα, καθιστᾷ δύσκολον νὰ ἀνεύρη τις τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἢ νὰ κατανοήση τὴν ὅλην οἰκονομίαν τῆς ἰσχυούσης ἐπὶ τοῦ θέματος νομοθεσίας.

Οὕτω διὰ τῶν κωδικοποιήσεων ἐπιδιώκεται νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τοὺς νόμους τὰ δύο βασικὰ καὶ ἀπαραίτητα προσόντα, νὰ εἶναι σαφεῖς καὶ νὰ εἶναι προσιτοὶ εἰς ὅλους.

Ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν κωδικοποιήσεις:

α') Ἡ νομοθετικὴ κωδικοποίησις. Αὕτη ἔγκειται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς νέου νόμου, περιέχοντος ἁπάσας τὰς ἀφορώσας τὸ θέμα διατάξεις, ταυτοσήμους πρὸς τὰς προϊσχυούσας, ἢ τροποποιημένας καὶ καταργοῦντος ὅλα τὰ παλαιότερα νομοθετήματα.

β') Ἡ διοικητικὴ κωδικοποίησις. Αὕτη συνήθως γίνεται κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν, ἤτοι βάσει διατάξεως νόμου προβλέποντος τὴν διὰ διατάγματος κωδικοποίησιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἡ ἀρχικὴ διατύπωσις τοῦ νόμου εἶναι ἐπικρατεστέρα τῆς κωδικοποιήσεως. Συνεπῶς εἰς περίπτωσιν διαφόρου φραστικῆς διατυπώσεως γίνεται ἀνάγκη πάλιν νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ ἀρχικὰ κείμενα.

γ') Ἡ ἰδιωτικὴ κωδικοποίησις. Αὕτη εἶναι ἀνεπίσημος κωδικοποίησις τῶν ἀφορωσῶν ἓν ἢ πλείονα θέματα διατάξεων, ἀντλοῦσα τὸ κῦρος ἀπὸ τὴν σημειουμένην παραπλεύρως ἑκάστης διατάξεως πηγὴν ταύτης.

Εἰς τὰς ἀνεπισήμους κωδικοποιήσεις οὐδεμία γίνεται συνήθως φραστικὴ μεταβολή, ἀλλὰ μόνον συγκέντρωσις καὶ λογικὴ ταξινόμησις τῶν διεσπαρμένων διατάξεων.

Ἡ κωδικοποίησις τῶν νόμων γίνεται ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Εὑρέθησαν Ἀσσυριακοὶ καὶ Βαβυλωνιακοὶ κώδικες γραμμένοι ἐπὶ κεράμων μὲ τὴν σφηνοειδῆ γραφήν.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἀνέγραφον τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐπὶ στηλῶν καὶ ὑπῆρχον εἰδικοὶ ἀξιωματοῦχοι, οἱ Νομογράφοι καὶ οἱ Νομοφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἐπεμελοῦντο τῶν στηλῶν τούτων.

Τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον ἐκωδικοποιήθη ἰδιωτικῶς μὲν ὑπὸ τῶν Γρηγορίου καὶ Ἑρμογένους κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα, κατόπιν δὲ ἐγένετο ἡ κλασσικὴ κωδικοποίησις τοῦ Τριβωνιανοῦ, ἡ γνωστὴ ὡς Corpus Juris Civilis ἢ Ἰουστινιάνειος Κῶδιξ.

Ἐκ τῶν νεωτέρων, ἀξιόλογος εἶναι ἡ ἔκδοσις τοῦ Ναπολεοντίου Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ οἱ νεώτεροι ἀστικοὶ Κώδικες, ἰδίᾳ ὁ Γερμανικός, ὁ Ἑλβετικὸς καὶ ὁ Γαλλικός.

Ὁ ἡμέτερος Ἀστικὸς Κῶδιξ, ἐκδοθεὶς μετὰ πολυετεῖς περιπετείας τὸ 1940, ἴσχυσε μόλις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947.

Ἰδιωτικαὶ κωδικοποιήσεις νόμων ἐπὶ εἰδικῶν θεμάτων ἐγένοντο παρ' ἡμῖν πολλαί.

Τοιαῦται ἰδιωτικαὶ ἐκδόσεις κωδικοποιημένων νόμων ἐγένοντο πολλαί. Γενικαὶ δὲ κωδικοποιήσεις εἶναι ἡ κατὰ τὸ 1933 ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Μαλαγαδρῆ καὶ ὁ παρ' ἡμῶν ἱδρυθεὶς καὶ λειτουργῶν Διαρκὴς Κῶδιξ Νομοθεσίας, ὅστις διὰ τῆς ἐναλλαγῆς κινητῶν φύλλων τηρεῖται πάντοτε ἐνήμερος.

Ἐπίσης πολλαὶ γίνονται διοικητικαὶ κωδικοποιήσεις τῆς νομοθεσίας διαφόρων θεμάτων, ἀπὸ τινος δὲ παρουσιάσθη ἡ τάσις δημιουργίας εὐρυτέρων νομοθετικῶν κωδικοποιήσεων (Δημοσιοϋπαλληλικὸς Κῶδιξ κ.λ.π.).

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἡ πρὸ τριετίας ἐξαγγελθεῖσα γενικὴ ἐπίσημος κωδικοποίησις τῆς νομοθεσίας διὰ τῆς δημιουργίας ὡρισμένων κατὰ Ὑπουργεῖα Κωδίκων δὲν ἔχει προωθηθῆ μὲ ἱκανοποιητικὸν ρυθμόν. Θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ γίνῃ ἡ δέουσα προσπάθεια, ὥστε νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας ἡ ἁπλοποίησις τῆς νομοθεσίας μας, ὥστε νὰ γίνῃ προσιτὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

ΠΑΝΤ. Κ. ΡΑΠΤΑΡΧΗΣ
Διευθυντὴς
τοῦ Διαρκοῦς Κώδικος Νομοθεσίας

'Ηλ. 'Αν. 5.46', Δ. 7.11'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 231/134
'Ανδρέου Στρατηλάτου

19

(Σημειώσεις)

Προτιμότερον εἰς κόρακας ἐμπέσειν ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ καταστρέφουσι τὸ σῶμα ἀποθανόντος, οἱ δὲ τὴν ψυχὴν ζῶντος. (*'Αντισθένης*)

Οὐδὲν μέγα ἔργον ἔγινε ποτὲ ἐκ τοῦ προχείρου· μόνη ἡ ὑπομονή, ἡ ἐπιμονὴ καὶ ὁ κόπος ἀποπεράτωσαν τὰ ἔργα τῆς μεγαλοφυΐας. (*Σμάϊλς*)

ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ Νικόλαος (1473—1543). Μοναχὸς εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Φράουενμπεργκ. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἐδημοσιεύθη ἔργον του περὶ τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων καθ' ὃ οἱ πλανῆται καὶ ἡ γῆ κινοῦνται περὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ κυκλικῶν τροχιῶν.

'Ηλ. 'Αν. 5.47', Δ. 7.09'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 232/133
Σαμουὴλ π., 'Ηλιοδώρου

20

(Σημειώσεις)

ΚΑΡΝΟ (1792—1832) Γάλλος ἀξιωματικός. Διετύπωσε τὴν πρώτην θεωρίαν τῆς κυκλικῆς μεταβολῆς.
ΜΟΛΙΕΡΟΣ 'Ιωάννης Βαπτιστὴς (1622—1673). Γάλλος ποιητὴς κωμωδιῶν. Τὰ ἔργα του διακρίνονται διὰ τὴν ψυχολογικὴν ἀνάλυσιν τῶν χαρακτήρων. Εἷς τῶν μεγαλυτέρων γάλλων ποιητῶν.

'Εκπλήττεταί τις πολλάκις διὰ τὴν θαυμαστὴν ἄνοδον μερικῶν ἀνθρώπων χωρὶς μόρφωσιν, οὔτε κἂν παίδευσιν. 'Εὰν ὅμως παρατηρήσωμεν προσεκτικώτερα, θὰ ἴδωμεν ὅτι κατέχουν μίαν κυρίαρχον ἰδιότητα, ποὺ πολλάκις ἀναπληροῖ ὅλας τὰς ἄλλας: τὴν εὐθυκρισίαν, ἡ ὁποία δὲν διαψεύδεται ποτέ. (Girardet)

'Ηλ. 'Αν. 5.47', Δ. 7.08'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 233/132
Θαδδαίου ἀπ. Βάσσης μ.

21

(Σημειώσεις)

'Η Λογιστικὴ πράγματι εἶναι ἀξιοθαύμαστος Τέχνη καὶ τὴν συνιστῶ ὁλοψύχως εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας· ἀρνοῦμαι ὅμως ὅτι δυνάμεθα νὰ τὴν ἐπιβάλωμεν ὑποχρεωτικῶς, διότι τότε πρέπει προηγουμένως εἰς πολλὰ ν' ἀναγκάσωμεν τοὺς ἀνθρώπους. Μόνον οἱ ἰατροὶ ἐπιβάλλουν τὰ φάρμακα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ Λογιστικὴ δὲν εἶναι φάρμακον. (Y. Guyot)

ΠΟΡΦΥΡΑΣ Λάμπρος (1879—1939). 'Εγεννήθη εἰς τὴν Χίον καὶ ἀπέθανεν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου καὶ ἔζησε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του καὶ ἔγραψε τὰ ποιήματά του. 'Η ποίησίς του διακρίνεται διὰ τὴν προτίμησιν τῆς ἠρέμου ἐρημικῆς ζωῆς, τὴν χριστιανικὴν ἐγκαρτέρησιν καὶ τὴν μελαγχολικὴν διάθεσιν.

Ἡλ. Ἀν 5.48'. Δ. 7.06'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 234/131
Ἀγαθονίκου, Ἀκινδύνου

22

(Σημειώσεις)

Ὅταν παύσωμεν νὰ συμπαθῶμεν τὴν νεότητα, τότε νομίζω τὸ ἔργον μας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐτελείωσε. (C. Macdonald)

Διὰ τοὺς λαοὺς ποὺ ἔχουν ἔνδοξον ἱστορίαν, τὰ καλὰ τρόπαια τῶν προγόνων των πρέπει νὰ εἶναι ὑπομνήσεις, διὰ νὰ μιμηθοῦν τὰς προγονικὰς ἀρετάς. (*Δημοσθένης*)

ΧΕΛΜΟΛΤΣ Ἕρμαν (1821—1894). Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς φυσιολογίας. Διετύπωσε πρῶτος τὸν νόμον διατηρήσεως τῆς ἐνεργείας. Ἠσχολήθη μὲ τὴν διδασκαλίαν τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἀναλύσεως τῶν τόνων. Ἐπενόησε τὸ κάτοπτρον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἡλ. Ἀν. 5.49'. Δ. 7.06'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 935|130
Παναγίας Προυσιωτίσσης

23

(Σημειώσεις)

ΒΙΛΛΑ Φραγκίσκος (1801 — 30.7.1884). Πατὴρ τῆς Ἰταλικῆς Λογιστικῆς. Ἵδρυσε τὸ Scuola Lombardia.

ΡΑΙΝΤΓΚΕΝ Γουλιέλμος Κονράντ (1850—1903). Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου. Ἔλαβε τὸ βραβεῖον Νόμπελ τὸ 1901. Τὸ 1895 ἀνεκάλυψε τὰς ὁμωνύμους ἀκτῖνας.

Ἡ μὲν εὐταξία σῴζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. (*Ξενοφῶν*)

Ὅπως τὸ ἔδαφος, ὅσον γόνιμον καὶ ἂν εἶναι, δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ τι ἄνευ καλλιεργείας, οὕτω πως καὶ ὁ νοῦς ἄνευ παιδεύσεως, δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ καλὸν καρπόν. (*Σενέκας*)

Ἡλ. Ἀν. 5.50'. Δ. 7.04'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 236/129
Ἀν. λειψ. Ἁγ. Διονυσίου

24

(Σημειώσεις)

Αἱ ὑψηλαὶ θέσεις εἶναι ὅπως αἱ πυραμίδες· δύο εἰδῶν ζῶα μποροῦν ν' ἀνεβοῦν στὴν κορυφή, ἑρπετὰ καὶ ἀετοί. (D' Alambert)

Ἄλλοτε ἐλέγαμεν: Οἱ Ἕλληνες μάχονται σὰν ἥρωες. Τώρα θὰ λέμε: Οἱ ἥρωες μάχονται σὰν Ἕλληνες. (*Ραδ. Σταθ. Λονδίνου 28-10-42*)

ΔΑΝΤΗΣ (1265—1321). Ὁ μεγαλύτερος Ἰταλὸς ποιητής. Ἔγραψε τὴν «Θείαν Κωμωδίαν».

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ (354—430 μ.Χ.). Εἷς τῶν 4 μεγάλων πατέρων τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Προσεπάθησε νὰ συνδυάσῃ τὸν Πλατωνισμὸν μὲ τὸν Χριστιανισμόν, τὴν λογικὴν μὲ τὴν πίστιν.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 5,51', Δ. 7.02'
Νέα Σελήνη
ΚΥΡΙΑΚΗ 237/128
Βαρθολομαίου, Τίτου

25

«.. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
ὃν ἑώρακεν, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρα-
κε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην
τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ
ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ». (Α', Ἰωάν., Δ', 21

Ματθ. ιη' 23—35

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον
μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προ-
σηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ
αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἀποδο-
θῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, μα-
κροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ
ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆ-
κεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδού-
λων αὐτοῦ, ὅς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν
ἔπνιγε, λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος
αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύ-
μησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ'
ἀπελθών, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμε-
νον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν
σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γε-
νόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ·
δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρε-
κάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ
ἐγώ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ· Οὕτω
καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕ-
καστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώ-
ματα αὐτῶν.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ ΔΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΥΓΕΙΑ

Τά δόντια ἀσκοῦν σημαντικήν ἐπίδρασιν εἰς τήν διατήρησιν τῆς καθόλου ὑγείας. Μέ αὐτά γίνεται ἡ μάσησις τῶν τροφῶν καί ὑποβοηθεῖται ἡ πέψις καί ἡ ἀφομοίωσίς των ἀπό τόν ὀργανισμόν. Ἐπίσης συμβάλλουν σοβαρῶς εἰς τήν ὁμιλίαν, τήν καθαράν προφοράν τῶν λέξεων καί τήν αἰσθητικήν τοῦ προσώπου.

Παραμελημένα καί χαλασμένα δόντια εἶναι δυνατόν νά προξενήσουν μέ διαφόρους τρόπους σοβαρας ἀσθενείας. 1) Μέ τήν ἀτελῆ μάσησιν τῆς τροφῆς (ἐλλιπής θρέψις, ἀνωμαλίαι πεπτικοῦ συστήματος κ.τ.λ.). 2) Μέ τόν ἐρεθισμόν τῶν διαφόρων μαλακῶν μερῶν τοῦ στόματος, οὔλων, χειλέων, παρειῶν, γλώσσης. (Μέ τόν συνεχῆ ἐρεθισμόν πού προκαλεῖται ἀπό σπασμένα δόντια σχηματίζεται ἐξέλκωσις καί εἶναι πιθανόν ν' ἀναπτυχθῆ καρκῖνος κ.λ.). 3) Μέ τούς πόνους πού ἀντανακλοῦν ἀπό τά νεῦρα εἰς ἄλλα μέρη τοῦ προσώπου (μάτια, αὐτιά κ.λ.π.). 4) Μέ τήν μόλυνσιν διά τῶν μικροβίων καί τοξινῶν πού μεταφέρονται ἀπό τά χαλασμένα δόντια εἰς ἄλλα μέρη τοῦ σώματος διά διαφόρων ὁδῶν (γειτονικά ὄργανα, τό λεμφικόν σύστημα, ἡ ἀναπνοή, ἡ κατάποσις, τό αἷμα).

Διάφοροι ὀδοντογναθικαί ἀνωμαλίαι ἐπιφέρουν ἀλλοίωσιν ἤ παραμόρφωσιν τοῦ προσώπου καί ἐπιδροῦν πολλάκις δυσμενῶς ἐπί τῆς ψυχικῆς ἰσορροπίας μέ ἀποτέλεσμα τήν δημιουργίαν διαφόρων συμπλεγμάτων κατωτερότητος.

Ἡ μέριμνα διά τήν δημιουργίαν ὑγιοῦς ὀργανισμοῦ ἀρχίζει ἀπό τόν ἐμβρυϊκόν βίον, δι' ὅ χρειάζεται ἰδιαιτέρα προσοχή εἰς τήν ποιοτικήν τροφήν τῆς ἐγκύου γυναικός (π.χ. χορήγησις ἀλάτων, ἀσβεστίου, φωσφόρου, βιταμινῶν C καί D) διά νά ἐξασφαλισθῆ κανονική διάπλασις τῶν δοντιῶν τοῦ ἐμβρύου. Ἡ ὑγιεινή τοῦ στόματος τῆς ἐγκύου πρέπει νά γίνεται μέ μεγίστην ἐπιμέλειαν. Οὕτω συχνάκις ἀναπτύσσεται τερηδών (κούφωμα τοῦ δοντιοῦ) ἀπό τά ὀξέα τῶν ἐμέτων τῆς ἐγκύου ἤ ἀπό τήν ἀμέλειαν καί τόν φόβον ν' ἀποφεύγη ὀδοντιατρικάς ἐπεμβάσεις κατά τήν διάρκειαν τῆς κυήσεως.

1η Ὀδοντοφυΐα: Οἱ πρῶτοι παιδικοί ὀδόντες εἶναι 20. Ἡ ἀνατολή των ἀρχίζει κατά τόν 6ον καί συμπληροῦται κατά τόν 24ον μῆνα περίπου. Ἡ δέ ἀπόπτωσίς των ἄρχεται κατά τό 6ον ἤ 7ον ἔτος μέχρι τοῦ 12ου μέ τήν ἀντικατάστασιν ἑκάστοτε ἀπό μόνιμα δόντια. Ἐάν ὅμως τά πρῶτα δόντια ἀπολεσθοῦν προώρως εἶναι δυνατόν τά μόνιμα ν' ἀνατείλουν ἀνωμάλως. Διά τοῦτο συνιστᾶται εἰς τούς γονεῖς νά ὁδηγοῦν τά παιδιά των εἰς τόν ὀδοντίατρον κάθε 6 μῆνας ἀρχῆς γενομένης ἀπό τῆς ἡλικίας τῶν … δηλαδή ὅταν συμπληρωθοῦν τά πρῶτα 20 δόντια, καί νά μήν περιμένουν νά πονέση τό δόντι τοῦ παιδιοῦ. Οὕτως ἡ πρώτη ἐπίσκεψις τοῦ παιδιοῦ εἰς τόν ὀδοντίατρον θά ενίαι μία φιλική γνωριμία μέ αὐτόν καί τά ἐργαλεῖα του. Αὐτό ἀσφαλῶς θά ἐπιδράση εὐμενῶς διά τήν μελλοντικήν περιποίησιν τῶν δοντιῶν του.

Ἡ 2α Ὀδοντοφυΐα ἀριθμεῖ 32 δόντια. Ἡ ἔκφυσις αὐτῶν ἀρχίζει ἀπό τό 6ον ἔτος καί συμπληροῦται κατά τό 18ον περίπου μέ τήν ἀνατολήν τοῦ φρονιμίτου. Εἰς ἡλικίαν 6 ἐτῶν ἐκφύονται οἱ 4 πρῶτοι γομφίοι ἀμέσως ὄπισθεν τῶν παιδικῶν γομφίων. Ἄν καί εἶναι αὐτά πολυτιμώτατα δόντια δυστυχῶς πολλοί δέν δίδουν μεγάλην σημασίαν, ὅταν τερηδονισθοῦν καί δέν φροντίζουν νά τα θεραπεύσουν διότι ἐκλαμβάνονται ὡς παιδικά δόντια τά ὁποῖα θά ἀντικατασταθοῦν.

Ἡ ὑγιεινή τοῦ στόματος εἶναι ἀπαραίτητος δι' ὅλους. Καθαρίζετε τακτικά τά δόντια σας μετά ἀπό κάθε γεῦμα, κυρίως δέ πρό τοῦ ὕπνου, διότι μέ τήν ἐπίδρασιν τῶν μικροβίων πού ὑπάρχουν ἄφθονα εἰς τό στόμα ἐντός 15 λεπτῶν τῆς ὥρας πολλά σιτία καί ἰδιαιτέρως τά γλυκίσματα μετατρέπονται εἰς ὀξέα μέ ἀποτέλεσμα τήν διάλυσιν τῆς ἀδαμαντίνης οὐσίας τοῦ δοντιοῦ καί τήν δημιουργίαν τερηδόνος μέ ἐπακόλουθα, πόνους, περιοστίτιδας, ἀποστήματα κ.λ.π. Προτιμᾶτε τροφάς πού χρειάζονται καλήν μάσησιν. Τροφαί πού προσκολλῶνται εἰς τά δόντια (πουρέ, μαρμελάδα, σοκολάτα κ.λ.π. προκαλοῦν βλάβην αὐτῶν ἐάν δέν καθαρισθοῦν ἀμέσως).

Ἡ στοιχειώδης προφύλαξις κατά τῆς τερηδόνος συνίσταται: 1) στό καλό βούρτσισμα τῶν δοντιῶν, 2) στήν τακτική ὀδοντιατρικήν ἐξέτασι μία ἤ δύο φοράς τό χρόνο, 3) στή κατάλληλο τροφή καί τήν ἀποφυγήν γλυκισμάτων.

Διά τό καθάρισμα συνιστᾶται σκληρά ὀδοντόβουρτσα μέ κινήσεις ἀπό τά οὖλα πρός τά δόντια, ἄνω—κάτω, περίπου 10 φορές δια κάθε δόντι τόσον εἰς τήν ἔξω ὅσον καί τήν ἔσω ἐπιφάνειαν καί κατόπιν ξέπλυμα μέ νερό. Ἔτσι τά ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ἀπομακρύνονται ἀπό τά μεσοδόντια διαστήματα καί προκαλεῖται ἕνα εὐχάριστο αἴσθημα καθαριότητος. Ἐλλείψει ὀδοντόπαστας ἠμπορεῖτε πολύ καλά νά μεταχειρισθῆτε μαγειρικόν ἅλατι ἤ σόδα φαγητοῦ.

Κακή ὑγιεινή τοῦ στόματος προξενεῖ συνήθως καί νόσους τῶν οὔλων καί τοῦ περιοδοντίου. Ἀρχικῶς ἁπλῆ οὐλῖτις (μέ αἱμορραγία κ.λ.π.), προσβολή ἀργότερα τοῦ φατνίου μέ ἀποτέλεσμα τήν χαλάρωσιν καί ἀπόπτωσιν τῶν δοντιῶν.

Τά μόνιμα δόντια. Τά μόνιμα δόντια ὅταν καταστραφοῦν εἶναι δυνατόν νά ἀντικατασταθοῦν μέ τεχνικάς ὀδοντοστοιχίας. Ποτέ ὅμως τά τεχνητά δόντια δέν εἶναι ἱκανά νά ἀναπληρώσουν τά φυσικά. Προσέξατε λοιπόν τά δόντια σας για νά διατηρηθοῦν. Ἐφαρμόσατε τούς ὀδοντιατρικούς προφυλακτικούς κανόνας.

Συμπέρασμα: βουρτσίζετε τά δόντια σας ἔπειτα ἀπό καθε γεῦμα, πρό παντός ἐπιμελέστατα τό βράδυ. Ἐπισκέπτεσθε τακτικά τόν ὀδοντιατρόν 2 φορές

'Ηλ. 'Αν. 5,52', Δ. 7.01'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΔΕΥΤΕΡΑ 238/127
'Αδριανοῦ, Ναταλίας μ.

26

(Σημειώσεις)

'Ο χρόνος ἐκδικεῖται πάντοτε ἐκείνους πού δὲν τὸν λογαριάζουν.
(Ν. Μοσχοβάκης)

Δὲν ὑπάρχει διασκέδασις τόσον φθηνὴ ὅσον ἡ ἀνάγνωσις, οὔτε καὶ ἡδονὴ τόσον διαρκής.
(Λαίδη Μόνταγκιου)

ΜΟΥΡΙΛΛΟ Βαρθολομαῖος (1.1. 1617—1682). 'Ισπανὸς ζωγράφος. 'Εζωγράφισε πίνακας θρησκευτικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἄλλους ἐπὶ θεμάτων εἰλημμένων ἐκ τῆς συγχρόνου ζωῆς του.

'Ηλ. 'Αν. 5.53', Δ. 6.59'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 239/126
Ποιμένος, Φανουρίου μ.

27

(Σημειώσεις)

ΑΝΘΕΜΙΟΣ. Ἕλλην ἀρχιτέκτων, σύγχρονος τοῦ 'Ιουστινιανοῦ. Οἰκοδόμησε τὴν 'Αγ. Σοφίαν Κωνσταντινουπόλεως.
ΑΛΤΕΝ 'Ιωάννης (1709—1774). Πέρσης ἀγρονόμος. Εἰσήγαγε τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐρυθροδάνου εἰς τὴν Γαλλίαν.

«Δὲν εἶν' εὔκολες οἱ θύρες ἐὰν ἡ χρεία τὲς κουρταλῇ». *(Δ. Σολωμὸς)*

Μάθε τέχνη γιὰ νὰ ζήσῃς καὶ πραμάτεια νὰ πλουτήσῃς. *('Ελ. Παροιμία)*

'Η τύχη δὲν μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἀποκαλύπτει. (Necker)

'Ηλ. 'Αν. 5.53'. Δ. 6 58'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 240/125
Μωϋσέως Αἰθ., Ἄννης π.

28

(Σημειώσεις)

Πολλοὶ πολιτικοὶ διισχυρίζονται, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποδεικνύεται ὅτι ἕνας λαὸς δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος πρὶν γίνῃ ἄξιος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐλευθερίαν του. Τὸ ἀξίωμα αὐτὸ εἶναι ἀντάξιον τοῦ μωροῦ, ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἔμβῃ στὸ νερὸ πρὶν μάθῃ νὰ κολυμβᾷ.

Macaulay

ΣΑΜΑΡΑΣ Σπῦρος (1863—1917). Συνθέτης ἐκ Κερκύρας. Ὄπερες «Ρέα», «Φλώρα Μιράμπιλης» κ.ἄ.
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Νικόλαος (1864—1921). Ἕλλην δικηγόρος καὶ πολιτικός. Παρεσκεύασε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ ἀνακαίνισε διὰ νόμου τὴν Δικαιοσύνην.

τὸν χρόνο διὰ νὰ προλαμβάνετε τὸ κακὸ στὴν ἀρχή του. Τίποτε δὲν ἀξίζει τόσον εἰς τὴν προληπτικὴν ἰατρικὴν ὅσον ἡ ὑγιεινὴ τοῦ στόματος καὶ ἡ καλὴ συντήρησις τῶν δοντιῶν. 'Εὰν κάθε ἄνθρωπος ἐφρόντιζε διὰ τὴν περιποίησιν τῶν δοντιῶν του καὶ τὴν καλὴν μάσησιν τῶν τροφῶν τότε πολλὰ νοσοκομεῖα δὲν θὰ εἶχαν πρὸς νοσηλείαν πολλοὺς ἀρρώστους.

Τὸ στόμα εἶναι ὁ καθρέπτης τῆς ὑγείας.

'Ιατρὸς ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΐΔΗΣ

Ἡλ. Ἀν. 5,54', Δ. 6,57'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 241/124
Ἀπ. κεφαλ. Προδρόμου

29

(Σημειώσεις)

Τὸ χρῆμα εἶναι θεράπων σου, ἂν ξέρῃς νὰ τὸ μεταχειρισθῇς· κύριός σου ὅταν δὲν γνωρίζῃς.
(Ὁράτιος)

«Ὁδηγὸς παντὸς ἀνθρώπου δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον τὸ λογικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς του, ἥτις εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ».
(Κρισναμοῦρτι)

ΑΠΟΛΩΝΙΟΣ ὁ Περγαῖος (260—200 π.Χ.). Μαθηματικὸς ἐξ Ἀλεξανδρείας. Συνέγραψε «Τὰ Κωνικὰ» ἢ «Κώνου τομαί».
ΑΛΜΕΪΝΤΑ Γκαρρὲτ Ἰωάννης Μπατίστας (1799—1854). Πορτογάλλος ποιητής. Ἱδρυτὴς μοντέρνου ἐθνικοῦ πορτογαλλικοῦ θεάτρου.

Ἡλ. Ἀν. 6,55', Δ. 6,55'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 242/123
Ἀλεξάνδρου ἐπ. Κ)λεως

30

(Σημειώσεις)

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ (444—365 π.Χ.). Ἕλλην φιλόσοφος. Ἀρχηγὸς τῆς σχολῆς τῶν Κυνικῶν καὶ διδάσκαλος τοῦ Διογένους.
ΜΕΝΤΕΛ Γρηγόριος (22.7.1822—1884) Γερμανο—Τσέχος Αὐγουστῖνος μοναχός. Διετύπωσε τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς κληρονομικότητος καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς πειραματικῆς βιολογίας.

Ἡ πατρίδα θέλει ἀρετὴ καὶ ὄχι κατασκόπους. *(Στρατηγὸς Μακρυγιάννης)*

Χρησιμοποίει τὸν χρόνον σου. Εἶναι ἀνεκτίμητος ὡς ἡ αἰωνιότης. Ἡ χθὲς δὲν ἐπανέρχεται. Ἡ αὔριον δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένη. Μόνον ἡ σήμερον εἶναι ἰδική σου. Ἐὰν δὲν χρονοτριβῇς, τὴν χάνεις καὶ αὐτήν. Ἡ ἀπώλεια αὐτὴ εἶναι ἀνεπανόρθωτος.
(Ὁράτιος Μάνν)

Ἡλ. Ἀν. 6,55'. Δ. 6,54'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 243/122
Κατ. Τιμ. Ζών. Θεοτόκου

31

(Σημειώσεις)

Οἱ φρόνιμοι διδάσκονται ἀπὸ τὰ λάθη τῶν ἄλλων· οἱ ἄφρονες ἀπὸ τὰ ἰδικά των.
(Amon)

Ἡ ἀνάγνωσις εἶναι, διὰ τὸν νοῦν ὅ,τι ἡ ἄσκησις διὰ τὸ σῶμα. Ὅπως δι' αὐτῆς διατηρεῖται ἡ ὑγεία, οὕτω δι' ἐκείνης ἡ ἀρετή, ὑγεία οὖσα τοῦ νοῦ, ἐνδυναμώνεται.
(Ἄδισσων)

ΣΛΗΜΑΝ Ἐρρῖκος (1822—1890). Γερμανὸς ἀρχαιολόγος. Ἐξετέλεσε πολλὰς ἀνασκαφὰς εἰς Τροίαν, Μυκήνας, Ἰθάκην.
ΣΥΓΓΡΟΣ Ἀνδρέας (1830—1869). Ἕλλην τραπεζίτης καὶ Ἐθνικὸς εὐεργέτης. Δαπάνῃ του ἵδρυσε τὸ Δημοτικὸν θέατρον Ἀθηνῶν, τὰ μουσεῖα Ὀλυμπίας καὶ Δελφῶν, τὸ θεραπευτήριον Εὐαγγελισμοῦ.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ἡ κατὰ τὸν 18ον καὶ 19ον αἰῶνα ἀνάπτυξις τῆς Ἀγγλίας εἰς ἀχανῆ Αὐτοκρατορίαν—ἰδίως δὲ ἡ μεταπολεμικὴ ἐξέλιξις ἡ ὁποία ἔδωσεν εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας τὴν ἡγεσίαν τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου—εἶχεν ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν καταπληκτικὴν διάδοσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ἥτις κατέστη τὸ σπουδαιότερον ὄργανον τῆς παγκοσμίου πνευματικῆς ἐπικοινωνίας, τείνει δὲ νὰ καθιερωθῇ πλέον σήμερον ὡς διεθνὴς γλῶσσα.

Εἶναι ἡ γλῶσσα ἥτις χρησιμοποιεῖται ὡς μητρικὴ γλῶσσα ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους κατοίκους τοῦ πλανήτου μας, ἐξαιρέσει τῆς Βορείου Κίνας οὕτω:

Αἱ Ἀγγλόφωνοι Χῶραι:

1) Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι μὲ πληθυσμὸν 168.000.000 κατοίκων ἀπογραφὴ 1954.

2) Ἡ Βρεττανικὴ Κοινοπολιτεία ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

α) Ἡνωμ. Βασιλείου, Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας	50.000.000
β) Καναδᾶς	15.115.000
γ) Αὐστραλία	9.000.000
δ) Ν. Ζηλανδία	2.088.000
ε) Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωσις	12.000.000

β) Χῶραι εἰς τὰς ὁποίας χρησιμοποιεῖται ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ὡς βοηθητικὴ τοιαύτη:

1) Πρώην Γερμανικὴ Νοτιοανατολικὴ Ἀφρικὴ	340.000
2) Ἰνδίαι (Ἰνδοστάν)	300.000.000
3) Πακιστάν	70.000.000
4) Κεϋλάνη	6.880.000
5) Νοτ. Ροδεσία	1.770.000

Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα εἶναι κρᾶμα πολλῶν συγγενικῶν ἰνδοευρωπαϊκῶν ἢ Ἰαπετικῶν λεγομένων γλωσσῶν.

Ἔχει δὲ λέξεις Κελτικάς, Γερμανικάς, Γαλλικάς,Λατινικὰς καὶ Ἑλληνικάς.

Δὲν εἶναι εὔκολον νὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν λέξεων τὰς ὁποίας σήμερον χρησιμοποιεῖ ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ἄλλοι μὲν ἀνεβάζουν τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων τῶν ἐν χρήσει ἢ καὶ τῶν ἀπηρχαιωμένων εἰς 700.000 περίπου· ἀλλὰ ἄλλαι μὲν χιλιάδες λέξεων ἀχρηστεύονται ὁλονέν, ἄλλαι δὲ προστίθενται διαρκῶς μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Γραμματικῆς αὕτη εἶναι πλουσιωτάτη καὶ παρὰ τὸν πλοῦτον τοῦ λεξιλογίου εἶναι εὔκολος ἡ ἐκμάθησις αὐτῆς. Εἶναι συνεπῶς εὐνόητος ὁ ζῆλος μὲ τὸν ὁποῖον ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑλλήνων ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς.

Σήμερον τὸ 1)6 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γῆς χρησιμοποιεῖ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεταξὺ τῶν λαῶν, ὑπάρχουσιν δὲ πλεῖστα ὅσα συγγράμματα ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Κοινωνιολογίας, οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἐν γένει, τῆς ὀργανώσεως, ἐλεγκτικῆς, τοῦ ναυτικοῦ δικαίου καὶ Συνταγματολογίας καὶ πλείστων ἄλλων κλάδων ἐπιστημῶν, χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὰ συγγράμματα ἐπὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Μέσῃ καὶ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ. Δὲν ὑπάρχει ἀρχαῖον ἑλληνικὸν σύγγραμμα τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ μεταφρασθῇ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν μὲ ἄριστα σχόλια. Εἶναι ἡ γλῶσσα φορεὺς τοῦ ἑλληνικοῦ ἰδεώδους εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Μαζὶ μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας ὡς προϋποθέσεως τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ ἀτόμου, πρέπει νὰ ἐμφυτεύσωμεν τὸ ἰδανικὸν μιᾶς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, διότι τότε μόνον ἐξασφαλίζομεν καὶ προάγομεν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν, τότε καὶ μόνον δημιουργοῦμεν ἀξίους πολίτας καὶ χρησίμους ἀνθρώπους. Δὲν ἀρκεῖ τὸ παρεχόμενον οἰκονομικὸν ἀντάλλαγμα διὰ νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν ἐθνικὴν παραγωγήν. Ὁ σκοπὸς πρέπει νὰ εἶναι νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ ἀνθρώπινον ἐπίπεδον καὶ ἑπομένως νὰ ἀναπτύξωμεν εἰς κάθε παραγωγὸν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἕκαστος ἐκ φύσεως περιέχει.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω — Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 31/7/57 Δρ.	Ἔξοδα Αὐγ)στου Δρ. ....
Ἔσοδα Αὐγούστου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν σήμερον τρεῖς σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις: Οἱ Σιδηρόδρομοι τοῦ Κράτους (Σ.Ε.Κ. = Σιδηρόδρομοι Ἑλληνικοῦ Κράτους), ὁ Σιδηρόδρομος Πελοποννήσου (Σ.Π.Α.Π.= Σιδηρόδρομοι Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πελοποννήσου) καὶ ὁ Ἠλεκτρικὸς Σιδηρόδρομος (Ε.Η.Σ. = Ἑλληνικοὶ Ἠλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι).

Τὸ συνολικὸν μῆκος ἐκμεταλλεύσεως εἶναι 2647 χιλιόμετρα. Ἐκ τούτων 1534 χλμ. κανονικοῦ πλάτους (1,44 μ.) 1062 χλμ. πλάτους 1,00 μ., 23 χλμ. πλάτους 0,75 μ. καὶ 28 χλμ. 0,60 μ.

Τοὺς Σ.Ε.Κ. (ὑπὸ κρατικὴν ἐκμετάλλευσιν) σχηματίζουν α) τὸ δίκτυον τῆς ἄλλοτε Ἑταιρείας Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων, ἐκτεινόμενον ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι Παπαπουλίου (παλαιὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα) μὲ τὰς διακλαδώσεις Χαλκίδος καὶ Λαμίας—Στυλίδος, β) τὸ τμῆμα Παπαπουλίου— Κατερίνης — Πλατέος, τὸ ὁποῖον κατεσκευάσθη μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους διὰ νὰ ἑνώσῃ τὴν ἕως τότε σιδηροδρομικῶς ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἀποκεκλεισμένην Παλαιὰν Ἑλλάδα μὲ τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῶν ἐλευθερωθέντων Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, γ) ἡ γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Πλατέος—Ἀρμενοχωρίου—Ν. Καυκάσου (ἑλληνονοτιοσλαβικὰ σύνορα), τὴν ὁποίαν ἐπὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου· εἰς ταύτην βραδύτερον προσετέθησαν διακλαδώσεις ἀπὸ Ἀρμενοχωρίου εἰς Φλώριναν καὶ ἀπὸ Ἀμυνταίου εἰς Κοζάνην, δ) ἡ γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Εἰδομένης (ἑλληνονοτιοσλαβικὰ σύνορα), τὴν ὁποίαν ἐπὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων, ε) ἡ γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Δράμας — Ἀλεξανδρουπόλεως, τὴν ὁποίαν ἐπὶ Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Ἑνωτικοῦ Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης — Κωνσταντινουπόλεως· εἰς ταύτην προσετέθη βραδύτερον διακλάδωσις ἀπὸ Μυρρίνης εἰς Ἀμφίπολιν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εὑρίσκεται ἤδη ἐν ἐκμεταλλεύσει, στ) ἡ γραμμὴ Ἀλεξανδρουπόλεως—Πυθίου (ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα)—Ἀδριανουπόλεως (ἐπὶ τουρκικοῦ ἐδάφους)—Ὀρμενίου (ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα)· καὶ ζ) αἱ γραμμαὶ Βόλου—Βελεστίνου—Λαρίσης, Βελεστίνου—Παλαιοφαρσάλων - Καλαμπάκας καὶ Βόλου—Μηλεῶν. Ἔχει δὲ τὸ δίκτυον τῶν Σ.Ε.Κ. συνολικὸν μῆκος 1746 χλμ. ἐξ ὧν 1516 κανονικοῦ πλάτους, 202 πλάτους 1. μ. (Βόλος—Λάρισα καὶ Βελεστῖνον—Καλαμπάκα) καὶ 28 χλμ. πλάτους 0,60 μ. (Βόλος—Μηλέαι). Τὸ δὲ τμῆμα Βόλου—Λαρίσης, μήκους 60 χλμ., διαπλατύνεται ἤδη εἰς γραμμὴν κανονικοῦ πλάτους.

Τοὺς Σ.Π.Α.Π. (ὑπὸ κρατικὴν ἐκμετάλλευσιν) σχηματίζουν α) τὸ δίκτυον Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Κορίνθου—Πελοποννήσου μὲ τὰς διακλαδώσεις του, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πελοποννήσου· εἰς τοῦτο προσετέθη προσφάτως διακλάδωσις πρὸς Λουτράκι, β) ἡ γραμμὴ Ἀθηνῶν—Ἡρακλείου—Λαυρίου, τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀττικῆς, γ) ἡ γραμμὴ Πύργου—Κατακώλου, τὴν ὁποίαν ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Πύργου—Κατακώλου καὶ δ) τὸ δίκτυον Κρυονερίου — Μεσολογγίου—Ἀγρινίου, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύετο ἡ Ἑταιρεία τοῦ Σιδηροδρόμου Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος. Ἔχει δὲ τὸ δίκτυον τῶν Σ.Π.Α.Π. συνολικὸν μῆκος 883 χλμ., ἐξ ὧν 860 χλμ. πλάτους 1 μ. καὶ 23 χλμ. πλάτους 0,75 μ. (ὀδοντωτὸν τμῆμα Διακοφτοῦ—Καλαβρύτων).

Τέλος τοὺς Ε.Η.Σ. (Ἰδιωτικὴ ἐκμετάλλευσις), οἱ ὁποῖοι εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀστικὸς σιδηρόδρομος, σχηματίζουν ἡ γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀθηνῶν καὶ ἡ κατ' ἐπέκτασιν αὐτῆς νέα γραμμή, ἡ ὁποία φθάνει μέχρι Ν. Ἰωνίας (μῆκος 18 χλμ. κανονικοῦ πλάτους). Εἶναι δὲ οἱ Ε.Η.Σ. ὁ μόνος ἐν Ἑλλάδι σιδηρόδρομος μὲ διπλῆν γραμμήν.

Τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῆς Ἑλλάδος πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ θεωρῆται ὁλοκληρωμένον. Βεβαίως ἡ γεωγραφικὴ διαμόρφωσις τῆς Χώρας, ὀρεινῆς κατὰ τὸ πλεῖστον, συνιστᾷ κώλυμα διὰ τὴν κατὰ τὸ ἐπιβαλλόμενον μέτρον ἀνάπτυξιν τῶν χερσαίων αὐτῆς συγκοινωνιῶν. Ἐν τούτοις θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν ἀφεθῇ τὸ κώλυμα τοῦτο νὰ ἐπηρεάσῃ τόσον δυσμενῶς τὴν ἐξέλιξιν τῶν διὰ σιδηροδρόμου μεταφορῶν. Ἐξ ἄλλου ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς τεχνικῆς ἐπιβάλλεται κατ' ἀνάγκην νὰ ἐρευνηθῇ ὁ σιδηρόδρομος ὄχι ἀπομονωμένος, ἀλλὰ ὡς τμῆμα τοῦ ὅλου συστήματος τῶν χερσαίων συγκοινωνιῶν, σιδηροδρομικῶν καὶ αὐτοκινητιστικῶν. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ἀνακύπτει ὡς μειονέκτημα σοβαρὸν ἡ ἔλλειψις προγραμματισμένης συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς, καλυπτούσης ὅλας τὰς εἰς Χερσαίας συγκοινωνίας ἀνάγκας τῆς Χώρας.

Πολλὰ εἶναι τὰ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ προγράμματος τούτου δυσάρεστα ἐπακόλουθα. Ἂν δὲ ἀνασύρῃ τις εἰς τὴν τύχην ἐκ τούτων ἕν, π.χ. τὴν φθοροποιὸν ἀστυφιλίαν, ἡ ὁποία οὐσιωδῶς ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν ἀνεπιτυχῆ ὀργάνωσιν τοῦ συγκοινωνιακοῦ πλέγματος, θὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν ἐπὶ πτυχῆς τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου ἐκ τῶν σοβαρωτέρων, τὴν ὁποίαν ὅμως σπανίως προσέχομεν κατ' ἀξίαν.

Μετὰ τὴν διαπλάτυνσιν τῆς γραμμῆς Βόλου—Λαρίσης πρέπει νὰ θεωρῆται ἐπιβαλλομένη ἡ κατασκευὴ νέας γραμμῆς Τρικκάλων, ἡ διαπλάτυνσις τοῦ τμήματος Τρικκάλων—Καλαμπάκας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς γραμμῆς Καλαμπάκας — Κοζάνης, καὶ ἡ νέα γραμμὴ Θεσσαλονίκης—Σταυροῦ—Ἀμφιπόλεως ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ἐκ τῶν πρώτων. Ἔπειτα δέ, ὁσονδήποτε δύσκολον καὶ ἂν εἶναι τὸ ἐγχείρημα, τὰ Ἰωάννινα πρέπει νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὰ Τρίκκαλα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

——— Γραμμή	πλάτους	1.44 μ
- - - - »	»	1.00 μ
-·-·- »	»	0.75 μ
······ »	»	0.60 μ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

[Ὁ λαογραφικὸς θησαυρός, ποὺ ἀποκαλύπτεται εἰς τὰς παροιμίας, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ περιλάβῃ καὶ τὸ θέμα τῆς ἐργασίας, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πλέον ζωντανὸ κομμάτι τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ. Εἰς τὰς παροιμίας πλανᾶται τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, ἄνευ πολυσχιδῶν θεωριῶν, καὶ ἀποκαλύπτονται αἱ ἀντιλήψεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων. Πολλὰς παροιμίας ἔχει ἀποθησαυρίσει ὁ πατὴρ τῆς Ἑλληνικῆς λαογραφίας καθηγητὴς Νικ. Πολίτης. Πλὴν ὅμως αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι. Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἐθεώρησεν ἐθνικὸν της καθῆκον νὰ καταβάλῃ μίαν προσπάθειαν συγκεντρώσεως τοῦ θησαυροῦ τούτου καὶ ἐλπίζει συντόμως νὰ ἐκδώσῃ εἰδικὸν δημοσίευμα. Εἰς τὸ παρὸν σημείωμα ἀναφέρομεν μερικὰς χαρακτηριστικὰς παροιμίας διὰ νὰ δείξωμεν, πῶς σκέπτεται ὁ λαὸς ἐπί τινων βασικῶν προβλημάτων].

Ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐργασίας.

Ἡ δουλειὰ ντροπὴ δὲν ἔχει.
Ἡ δουλειὰ εἶν' προσευχή.

Ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐργασίας·

Βρὲς δουλειά, νὰ βρῆς βασίλειο.
Ἡ δουλειὰ νικάει τὴ φτώχεια.
Ἔκατσ' ἡ δουλειὰ στὴν πόρτα κι' ἐκυνήγησε τὴ φτώχεια.
Ἐπῆρες τὴ δουλειά μου, ἐπῆρες καὶ τὴ δαγκασιά μου.
Ποιὸς πῆρε τὸ φαγὶ ἀπὸ τὸ στόμα μου; ὅποιος πῆρε τὴν δουλειὰ ἀπ' τὰ χέρια μου.
Ἀφέντης εἶναι ὁ δουλευτής.
Ὁ δουλευτὴς ποτέ του δὲν πεινάει.
Ὅποιος δουλεύει εἶναι ἄρχοντας.

Ἐπὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας.

Δουλεύουν τὰ βόδια καὶ τρῶν' τὰ γομάρια.
Ἄλλοι σκάφτουν καὶ κλαδεύουν καὶ ἄλλοι πίνουν καὶ μεθοῦν.
Ἀλλουνοῦ δούλευει ἡ γλῶσσα κ' ἀλλουνοῦ μασοῦν τὰ δόντια.

Ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς δυσαρμονίας.

Ἀπ' ὅλους μπορεῖς νὰ φυλαχτῆς ὀξ' ἀπὸ τοὺς δούλους.
Δοῦλον ἔχεις; διάβολον ἔχεις.
Δοῦλον τρέφεις, ἐχθρὸ τρέφεις.

Ἐπὶ τῆς ἀνάγκης εἰδικῆς μορφώσεως.

Μάθε τέχνη καὶ ἄστηνε καὶ ἂν πεινάσῃς πιάστηνε.
Μάθε τέχνη καὶ ἂς εἶναι καὶ καλαθᾶς.
Ἡ τέχνη εἶν' βραχιόλι χρυσὸ στὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου.
Ποιὸς ἔχ' μιὰ τέχν' π' τὲ δὲν πνάει.
Μάθε τέχνη καὶ κρέμαστην στὸ παλλούτσο.

Ἐναντίον τῆς παντοδαπῆς ἀπασχολήσεως.

Πολυτεχνίτης ἐρημοσπίτης.
Ἢ παπᾶς παπᾶς ἢ ζευγᾶς ζευγᾶς.
Ὅποιος κυνηγάει πολλοὺς λαγούς, κανέναν δὲν πιάνει.
Ποῦ πᾶς κακὴ τύχη; στοῦ πολύτεχνου τὸ σπίτι.

Ἐπὶ τῆς τάξεως εἰς τὴν ἐργασίαν.

Ἡ καλὴ δουλειὰ σιγὰ—σιγὰ γίνεται.
Τὸ γρήγορο καὶ τὸ καλό, δὲν πᾶν' μαζὶ τὰ δυό τους.
Βιαστικὲς κακὲς πραμάτειες.

Ἐπὶ τῆς ἀγάπης πρὸς ἐργασίαν

Μ' ἀγγάρεια δουλειὰ δὲν γίνεται.

Ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πληρωμῆς τοῦ ἡμερομισθίου.

Νηστικὸ ἀρκοῦδι, δὲν χορεύει.
Ἀγάνωτο κουδούνι δὲν παίζει.

Επὶ τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἐργατ. ἡμερομισθίου.

Δούλευε νὰ φᾷς καὶ κλέψε ν' ἄχῃς.
Μεροδούλι, μεροφάγι.
Δουλευτής 'περήφανος, πάντα πεινασμένος.
"Οποιος δουλεύει καλὰ καὶ 'μπιστά, τρώει μισὴ σαρδέλλα.
Σαράντα χρόνια δούλευα σ'τὰ στρείδια καὶ τσὶ στὰ μύδια, μηδὲ σπίτι μ' ἔκανα' μηδὲ τὰ τσιραμίδια.

'Επὶ τῆς ἀνάγκης τακτικῆς πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ.

Τὸ δουλευτή σου πλήρωνε καὶ ψυχικὸ μὴν κάνῃς.

'Η πληρωμὴ ἀναλόγως τῆς ἐργασίας.

Δούλευε τσαπάκι μου κατὰ τὴν πληρωμή σου.
Περισσότερο δουλεύεις, περισσότερο κερδίζεις.
Δούλευε ξιναράκη μου κατὰ τὴν ἐξοδιά σου.
'Ο καθένας, ὅπως δουλεύει πληρώνεται.

'Εναντίον τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἐργασίας.

Αποκοπὴ δουλειά, ἀλιὰ ποὺ τὴ σιβάσῃ.
'Αποκοπὴ δουλειά, μοῦτζες ὀρθὲς καὶ ἀνάποδες.
'Η ἀποκοπὴ εἶναι ἀποκαή.

'Εναντίον τῆς πολλῆς ἐργασίας.

'Η πολλὴ δουλειὰ τρώει τὸν ἀφέντη της.

'Επὶ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας.

Ἀπὸ μπονώρα στὴ δουλειὰ καὶ ἀπὸ νωρὶς στὸ σπίτι.
"Αν θέλῃς πλοῦτο καὶ τιμή, μὴ κοιμᾶσαι τὴν αὐγή.
Τὸ ὄρνιθι, ποὺ σηκώνεται πουρνί, βρίσκει φαγὶ καὶ τρώει.

'Εναντίον τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας.

Τῆς νύκτας τὰ καμώματα, θωρεῖ τα ἡ μέρα καὶ γελᾷ.
'Ολημέρα δούλευε καὶ τὸ βράδυ φεῦγε.
Πρωῒ στὴ δουλειά, τσὶ 'νωρὶς σ' τὸν ὀντᾶ.

'Επὶ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς γυναικείας ἐργασίας.

Τῆς γυναίκας τὴ δουλειὰ καὶ ποντικὸς τὴν ἔφαγε καὶ δὲ χόρτασε.
Τῆς γυναίκας ἡ δουλειὰ εἶν' ὅσος εἶν' ὁ ἴσκιος τοῦ βελονιοῦ.
'Απὸ τῆς γυναίκας τὰ μεροκάματα, ἡ ἡ ὄρ'θα δὲν χορταίνει.

ντρον Κοιν. Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΟΙΟΣ ΕΚΛΕΨΕ ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

'Ο κ. 'Επιθεωρητὴς εἰσέρχεται ἀπροόπτως εἰς τὴν Ε' τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ παρακολουθεῖ τὸ μάθημα τῆς 'Ιστορίας. Αἴφνης ἐρωτᾷ ἕνα συμπαθητικὸν μαθητήν: «Ποῖος, παιδί μου, ἔκλεψε τὰ μῆλα τῶν 'Εσπερίδων»; "Εντρομος ὁ μικρὸς ἀπαντᾷ: «"Οχι ἐγώ, κύριε».

Τὸ μάθημα τελειώνει καὶ ὁ κ. 'Επιθεωρητὴς μὲ τὸν νεαρὸν Δημοδιδάσκαλον εἰσέρχεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σχολείου καὶ λέγει: «ἡ ἀπάντησις τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ μ' ἐξέπληξε». 'Ο διδάσκαλος μὲ κάποιαν στενοχωρίαν καὶ ἀρκετὰ θορυβημένος ἀπαντᾷ: «Δὲν ἔχετε δίκαιον κ. 'Επιθεωρητά. 'Ο μαθητὴς εἶναι ἄριστος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν αὐτὸς νὰ ἔκλεψε τὰ μῆλα». "Εκπληκτος καὶ ἐν θυμῷ ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ λέγει: «Ντροπή σας».

'Εν συνεχείᾳ ὁ κ. 'Επιθεωρητὴς περιγράφει τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας καὶ ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνας λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἐπιστρέφεται ἡ ἔκθεσίς του διὰ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Ασφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως θὰ ἐρευνήσῃ καὶ θὰ εὕρῃ ποῖος εἶναι ὁ κλέπτης τῶν μήλων τῶν 'Εσπερίδων!

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἀφ' ἧς τὸ Κράτος ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ Τουρισμὸς εἶναι εἷς τῶν κυριωτέρων παραγόντων πλούτου καὶ πολιτισμοῦ διὰ τὴν Χώραν μας καὶ ἀπεφάσισε τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεώς του, κατέστη κατάδηλος ἡ σημασία τῆς τουριστικῆς ἐκπαιδεύσεως. Διότι ὁσαδήποτε συγχρονισμένα ξενοδοχειακὰ μέγαρα ἀνεγείρομεν καὶ ὅσας δήποτε ὑλικὰς ἀνέσεις παρέχομεν εἰς τοὺς ξένους μας, θὰ ἀποτύχωμεν εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ αὐξήσωμεν τὴν τουριστικήν μας κίνησιν εἰς ἱκανοποιητικὸν ὕψος, ἐὰν δὲν διαθέσωμεν κατάλληλον ἔμψυχον ὑλικόν. Ἡ καὶ σήμερον δὲ καταφανὴς ἔλλειψις μορφωμένου καὶ εἰδικευμένου τουριστικοῦ προσωπικοῦ θὰ καταστῇ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ὀξυτάτη ἀφ' ἧς ἀρχίσουν λειτουργοῦντα τὰ νέα ξενοδοχεῖα. Δι' ὅσους τὸ θέμα δὲν εἶναι γνωστὸν ἀναφέρω ὅτι διὰ τῆς ἀποδεσμεύσεως ἐκ μέρους τοῦ Κράτους κεφαλαίων Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων καὶ διὰ τῆς διαθέσεως ἰδιωτικῶν κεφαλαίων κτίζονται ἤδη ἐν Ἀθήναις ξενοδοχεῖα δυνάμεως 1.500 καὶ πλέον κλινῶν, τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ σύγχρονοι ἀνέσεις θὰ τεθοῦν ἐντὸς δύο ἐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Τουρισμοῦ. Θὰ ἀντιμετωπίσουν ὅμως αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται τὸ δυσχερέστατον πρόβλημα τῆς ἐξευρέσεως καταλλήλων στελεχῶν, τὰ ὁποῖα θὰ δώσουν ζωὴν εἰς τὴν ἄψυχον ὕλην.

Εὐτυχῶς, τὸ κράτος ἐγκαίρως ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τοῦ ἐμψύχου τουριστικοῦ παράγοντος καὶ διὰ τοῦ προσφάτως δημοσιευθέντος Νομ. Διατάγματος 3594 ἔδωσε τὰ μέσα εἰς τὴν Σχολὴν Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων νὰ μορφώσῃ ἀρτίως στελέχη καὶ νὰ μετεκπαιδεύσῃ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς τουριστικὰ ἐπαγγέλματα. Καὶ διὰ μὲν τὴν μόρφωσιν στελεχῶν ἱδρύθη ἐν Ρόδῳ Τμῆμα Ἀνωτέρων Σπουδῶν, διὰ δὲ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἐργαζομένων θὰ λειτουργήσουν διδακτήρια ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸ Τμῆμα τῶν Ἀνωτέρων Σπουδῶν γίνονται δεκτοὶ ἀπόφοιτοι Γυμνασίων καὶ ἄλλων ἰσοτίμων μέσων Σχολῶν. Ἡ φοίτησις διαρκεῖ δύο ἔτη. Οἱ σπουδασταὶ εἶναι οἰκότροφοι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν Σπουδῶν των, καταβάλλοντες δι' οἴκησιν, σίτισιν, δίδακτρα κ.λ.π. δραχμὰς 500 μηνιαίως ἐπὶ ἓξ μῆνας κατ' ἔτος. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους μεταβάλλεται εἰς ξενοδοχεῖον, εἰς ὃ οἱ σπουδασταὶ θὰ ἐκπαιδεύωνται πρακτικῶς. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ καταβάλλεται εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν. Ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Γαλλικὴ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ καὶ διδάσκονται καθημερινῶς ἀνὰ μίαν ὥραν ἑκάστη. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς ἐξετάσεις λαμβάνουν δίπλωμα τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον τοὺς παρέχει τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβουν ἀνωτέρας θέσεις εἰς τὰ τουριστικὰ ἐπαγγέλματα κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν.

Εἰς τὰ διδακτήρια Μετεκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης θὰ φοιτήσουν ἐκ περιτροπῆς πάντες οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τουριστικὰ ἐπαγγέλματα ἐπὶ 30—45 ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις των ὑποχρεωτικὴν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν. Ἡ διδασκαλία θὰ εἶναι πρακτικὴ καὶ θεωρητικὴ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες εἰς τὰς ἐξετάξεις θὰ λαμβάνουν πτυχίον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον τοὺς παρέχει τὸ δικαίωμα τῆς κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν προσλήψεώς των εἰς τουριστικὰ ἐπαγγέλματα.

Ἀπὸ τοῦ 1960 οὐδεὶς θὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ τμήματα τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας, α' καὶ β' τάξεως καὶ τῶν λοιπῶν τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων πολυτελείας καὶ α' τάξεως, ἂν δὲν εἶναι πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.

Ὑπάρχει οὕτω βάσιμος ἐλπίς, ὅτι συντόμως θὰ ἀποκτήσωμεν μορφωμένον καὶ εἰδικευμένον προσωπικὸν εἰς τὰ τουριστικὰ ἐπαγγέλματα.

ΝΙΚ. ΓΑΡΓΑΛΙΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ

Μὲ τὴν λέξιν «Δειγματοληψία» δηλοῦται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡ μέθοδος ἐρεύνης ἡ γνωστὴ εἰς τὸν κόσμον μὲ τὴν Ἀγγλικὴν λέξιν «Sampling» καὶ τὴν Γαλλικὴν «Echantillonage» —ἢ καὶ Sondage.

Παρ' ὅλον ὅτι προβάλλεται ὡς νεωτάτη μέθοδος ἐρεύνης, ἐν τούτοις φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ παλαιὰ μέθοδος, ὑφισταμένη ἴσως ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ τοῦτο διότι κατὰ βάσιν δὲν εἶναι εἰμὴ αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπαγωγικὴ μέθοδος. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσφαλῶς νέον εἰς αὐτὴν εἶναι τὸ μαθηματικὸν ἔνδυμα τὸ ὁποῖον σήμερον φέρει.

Μὲ τὴν δειγματοληπτικὴν ἔρευναν προσπαθοῦμεν ν' ἀποκτήσωμεν πληροφορίας δι' ἕνα ἢ περισσότερα χαρακτηριστικὰ ἑνὸς οἱουδήποτε πληθυσμοῦ, χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν ὅλα τὰ ἄτομα τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλὰ μόνον ὡρισμένα ἐξ αὐτοῦ. Ἡ λέξις πληθυσμὸς ἐδῶ λαμβάνεται μὲ τὴν εὐρεῖαν σημασίαν της· δηλαδὴ ἐννοοῦμεν δι' αὐτῆς, ἢ ἕνα σύνολον ἀνθρώπων, ἢ ἕνα σύνολον ζώων, ἢ ἕνα σύνολον ἀντικειμένων κ.τ.τ. Τὸ σύνολον τῶν μονάδων ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν αἱ ὁποῖαι θὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀφορῶσαι καὶ τὸν πληθυσμὸν ὀνομάζομεν «Δεῖγμα»— Sample, echantillon.

Χωρὶς κανεὶς νὰ γνωρίζῃ τὸν πραγματικῶς πολύπλοκον μηχανισμὸν τῆς λειτουργίας μιᾶς ἐπιστημονικῆς δειγματοληψίας, ἀντιλαμβάνεται ἀμέσως ὅτι τὸ σημαντικώτερον δι' αὐτὴν πρόβλημα —πολλάκις ἄλυτον— θὰ εἶναι ἡ εὕρεσις, μεταξὺ ὅλων τῶν δυνατῶν δειγμάτων, ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ δώσῃ τὴν καλλιτέραν πληροφορίαν διὰ τὸ σύνολον. Οἱ τιθέμενοι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς περιορισμοὶ καταναλώσεως χρημάτων καὶ χρόνου εἰς τοὺς ἐρευνητάς, ἀναγκάζουν αὐτοὺς νὰ χρησιμοποιοῦν κατὰ τὴν «μάχην» τῆς ἐπιλογῆς τοῦ δείγματος τὰ τελειότερα μαθηματικὰ ὅπλα, προσπαθοῦντες νὰ προσδιορίσουν τὸν καλλίτερον ἀντιπρόσωπον τοῦ συνόλου, τὸ «ἀντιπροσωπευτικὸν δεῖγμα» ὅπως λέγομεν, δεδομένου ὅτι τοῦτο εἶναι συνήθως ὀλιγοπληθὲς λόγῳ τῶν περιορισμῶν καὶ ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀνακριβείας.

Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι θελήσωμεν νὰ ἔχωμεν πληροφορίας διὰ τὴν μέσην κατὰ μῆνα κατανάλωσιν κρέατος ὑπὸ ἑκάστου Ἕλληνος καὶ ἐρωτήσωμεν 3.000 πρόσωπα ληφθέντα «κατὰ τύχην» ἀπὸ τὸ μητρῷον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο ἰδεώδης χώρα διαμονῆς διὰ τὸ κατασφαγιαζόμενον ἀνὰ τὸν κόσμον βασίλειον τῶν ζώων. Εἶναι ἀπαραίτητον, διὰ τὴν μὴ κατάληξιν εἰς συμπεράσματα ἀφιστάμενα κατὰ πολὺ τῆς πραγματικότητος, τὰ 3.000 πρόσωπα ν' ἀντιπροσωπεύουν ἐπαρκῶς τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος εἶναι κατὰ 87 περίπου φορὰς μεγαλύτερος τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συντίθεται ἀπὸ πλῆθος ἐπαγγελματικῶν τάξεων εἰς διάφορα οἰκονομικὰ ἐπίπεδα. Αἱ μέθοδοι ἐπιλογῆς τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν δειγμάτων ἐκτίθενται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ συγγράμματα στατιστικῆς τὰ περιλαμβάνοντα τὴν δειγματοληπτικὴν μέθοδον, σαφέστερον ὅμως εἰς εἰδικὰς ἐπὶ τῆς δειγματοληψίας μονογραφίας.

Αἱ δειγματοληπτικαὶ μέθοδοι διακρίνονται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας: 1) Τὰς ἐμπειρικάς, 2) Τὰς πιθανοθεωρητικάς.

Αἱ ἐμπειρικαὶ μέθοδοι ἔναντι τοῦ πλεονεκτήματος τῆς ἁπλότητος, καὶ κυρίως τῆς οἰκονομίας χρόνου καὶ χρημάτων τὴν ὁποίαν παρέχουν, παρουσιάζουν τὸ μειονέκτημα τῆς μὴ θεωρητικῆς δικαιώσεως καὶ ὁδηγοῦν συνήθως εἰς σοβαρὰ σφάλματα, ἐπὶ πλέον δὲ ἔχουν ἀμεσον ἀνάγκην τῆς γνώσεως προγενεστέρων στατιστικῶν, αἱ ὁποῖαι συνήθως δὲν ὑπάρχουν. Αἱ πιθανοθεωρητικαὶ μέθοδοι παρουσιάζουν τὴν ἀντιστροφὴν τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων καὶ μειονεκτημάτων. Ἀπαιτοῦν περισσότερον χρόνον καὶ χρήματα, ἐπιδέχονται ὅμως θεωρητικὴν δικαίωσιν, τὸ σημαντικώτερον δὲ ὅλων, προσδιορίζουν μὲ μεγάλην ἀκρίβειαν τὰς πιθανὰς ἀποκλίσεις ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Αἱ πιθανοθεωρητικαὶ μέθοδοι εἶναι:

1) Ἡ δειγματοληψία διὰ στοιχειώδους τυχαίας λήψεως.
2) Ἡ συστηματικὴ δειγματοληψία.
3) Ἡ δειγματοληψία κατὰ τμήματα.
4) Ἡ δειγματοληψία κατὰ στρώματα.
5) Ἡ δειγματοληψία εἰς πολλοὺς βαθμούς.
6) Ἡ δειγματοληψία εἰς πολλὰς φάσεις.
7) Ἡ χρῆσις ἑνὸς τύπου ἐκτιμήσεως χρησιμοποιοῦντος ἀρχικὰς πληροφορίας.

Αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ὡρισμένας δημοσιεύσεις ὡς ἀποτυχοῦσαι ἔρευναι μέσῳ δειγματοληψίας, εἶναι προφανὲς ὅτι ἦσαν ἔργα ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦσαν τὰς αὐστηρὰς πιθανοθεωρητικὰς ἀρχὰς τῆς μεθόδου. Δυστυχῶς αἱ λέξεις «δεῖγμα» καὶ «τύχη», ὅροι πρωταρχικῆς σημασίας διὰ τὴν δειγματοληψίαν, λαμβάνονται ὑπὸ πολλῶν ἐρευνητῶν μὲ τὴν συνήθη αὐτῶν σημασίαν, ὁπότε αἱ διενεργούμεναι ὑπ' αὐτῶν δειγματοληψίαι ὁδηγοῦν εἰς συμπεράσματα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα τόσην, ὅσην ἡ ἕρπυσις μὲ τὴν ὀρειβασίαν.

Βαθεῖα γνῶσις τῆς Μαθηματικῆς Ἀναλύσεως, τῆς θεωρίας τῶν πιθανοτήτων καὶ τῆς στατιστικῆς, σαφὴς γνῶσις τῆς κατὰ προσέγγισιν συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ μεγάλη διαίσθησις διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς κινητότητος τῶν χαρακτηριστικῶν ἐντὸς αὐτοῦ, εἶναι ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις διὰ μίαν ἐπιστημονικὴν δειγματοληπτικὴν ἔρευναν.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κάθε χρόνο περὶ τὰ τέλη Μαΐου, δημοσιεύεται εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ εἴδησις, ὅτι Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία μεταβαίνει εἰς τὴν Γενεύην διὰ νὰ μετάσχῃ εἰς τὴν Διεθνῆ Διάσκεψιν Ἐργασίας. Ἂς δοῦμε τί εἶναι αὐτὴ ἡ Διάσκεψις καὶ ἂν ἀξίζῃ τὸν κόπο νὰ μετάσχῃ σ' αὐτὴν καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ὅταν κατηρτίζετο καὶ ὑπεγράφετο ἡ Συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῆς ἱδρύσεως Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὑπὸ τὴν πίεσι τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης τῶν νικητῶν καὶ τῶν συγχρόνων τότε ἀνθρωπιστικῶν ρευμάτων, ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένο νὰ ρυθμισθοῦν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄμεσα προβλήματα τῆς πολεμικῆς περιπετείας—ἐπανορθώσεις, συνοριακαὶ διευθετήσεις—καὶ προβλήματα γενικώτερα εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῆς ἀνθρωπότητος ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὥστε νὰ προληφθῇ ἕνας δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος.

Ἕνα ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ ἐθεωρήθη καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐργασίας. Ἔτσι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἱδρύθηκε μὲ ἕδρα τὴν Γενεύη τῆς Ἑλβετίας ἕνας ὀργανισμός, ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας, μὲ εἰδικὸ γραφεῖο—τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἐξέχουσα προσωπικότης τῆς κοινωνικῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐποχῆς, ὁ Albert Thomas, Ὑπουργὸς τῶν Πολεμοφοδίων στὴ Γαλλικὴ Κυβέρνηση τῆς πολεμικῆς περιόδου.

Ἡ πρωτοτυπία τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας ἔγκειται εἰς τοῦτο· ὅτι ἦτο μὲν Διακρατικὴ ὀργάνωσις—τὴν ἀποτελοῦσαν δηλαδὴ τὰ Κράτη μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν αὐτοδικαίως καὶ πᾶν Κράτος ποὺ θὰ ἐγίνετο δεκτὸν—ἀλλὰ ἡ σύνθεσις τῆς ἀντιπροσωπείας ἑκάστου Κράτους μέλους ἔπρεπε νὰ εἶναι τριμερὴς—δηλαδὴ ν' ἀποτελῆται ὄχι μόνον ἀπὸ Κυβερνητικοὺς ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἰσοτίμους ἀντιπροσώπους τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἰσοτίμους ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατῶν—χωρὶς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν νὰ δεσμεύωνται ἀπὸ ὁδηγίες τῆς Κυβερνήσεώς των καὶ χωρὶς νὰ ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπακούουν εἰς αὐτήν.

Ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας ἐλειτούργησε εὐθὺς ἀπὸ τοῦ 1918 καὶ ἐπέζησε τοῦ ναυαγίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅπως καὶ τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Αἱ ἐλπίδες τῶν συντακτῶν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν περὶ εἰρηνικῆς συμβιώσεως τῶν λαῶν διεψεύσθησαν. Ὁ πόλεμος τοῦ 1939—1945 ὑπῆρξε φοβερώτερος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου. Κατὰ τὴν λῆξίν του ὅμως, ἀνεπτερώθησαν πάλιν αἱ ἐλπίδες καὶ ἐνεσωματώθησαν στὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἡ μόνη διεθνὴς Ὀργάνωσις, τὴν ὁποίαν εὑρῆκε ἕτοιμη ὁ Ο.Η.Ε., ὑπῆρξεν ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας. Οἱ θιασῶται της ἀποδίδουν τὴν ἐπιβίωσίν της ἀκριβῶς εἰς τὴν ἰδιοτυπίαν τῆς συνθέσεώς της—τὴν τριμερῆ δηλαδὴ σύνθεση τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ 26η Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ὀργανώσεως, ποὺ συνῆλθε τὸ 1944 στὴ Φιλαδέλφεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπανέλαβε καὶ ἐπεβεβαίωσε τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς ἀρχὲς ποὺ πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως. Διεκήρυξεν, ὅτι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ἐμπόρευμα, ὅτι ἡ πενία, ὅπου καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὴν εὐημερίαν ὅλων. Ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης γιὰ μιὰ διαρκῆ εἰρήνη καὶ καθώρισε σὰν εἰδικώτερο σκοπὸ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, τὴν

προαγωγὴν εἰς τὰ διάφορα ἔθνη τοῦ κόσμου καταλλήλων προγραμμάτων
γιὰ τὴν ἐπίτευξη πλήρους ἀπασχολήσεως, τὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπι-
πέδου, τὴν παροχὴν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κ.ο.κ.

Ἔκτοτε ἡ κατ' ἔτος συνερχομένη στὴ Γενεύη Γενικὴ Συνδιάσκεψις
Ἐργασίας, ἔχει στὴν ἡμερησία διάταξή της εἰδικώτερα θέματα. Ἀντιπρο-
σωπεῖες ἀπὸ Κρατικούς, ἐργοτοδοτικοὺς καὶ ἐργατικοὺς ἐκπροσώπους, λόγῳ
τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ταξικοῦ ὑποβάθρου των, ἔχουν καὶ
ὑποστηρίζουν ἀντιθέτους ἀπόψεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐργατικῶν καὶ κοινω-
νικῶν θεμάτων. Αὐτὴ ἡ διαφορὰ ἀπόψεων καὶ ἡ παρουσία τῶν κρατικῶν
ἐκπροσώπων, καθιστᾶ τὴν Συνδιάσκεψιν Ἐργασίας μοναδικὸ διεθνὲς βῆμα,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον προβάλλονται ἀπόψεις, ποὺ δὲν ὑπηγορεύοντο ἀπὸ ἐθνικοὺς
λόγους, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ ἐπαγγελματικὲς ἀντιλήψεις καὶ τὴ γενικώτερη
ταξικὴ «φιλοσοφία» τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν.

Τὰ μέσα, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας ἐπιδιώκει τὴν
πραγματοποιηση τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, εἶναι κυρίως οἱ διεθνεῖς συμβάσεις
καὶ συστάσεις, ποὺ ψηφίζονται στὶς Διασκέψεις κάθε χρόνον καὶ ποὺ υἱο-
θετοῦνται ἀπὸ τὰς διαφόρους χώρας-μέλη καὶ καθίστανται δι' ἐπικυρώ-
σεως ἐσωτερικόν των δίκαιον. Τὰ σχέδια τῶν ὑπὸ ψήφισιν συμβάσεων καὶ
συστάσεων καταρτίζονται ἔπειτα ἀπὸ προσεκτικὴ προεργασία ἀπὸ τὸ Διε-
θνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας, ποὺ ἀποτελεῖ ὅπως ἀνεφέρθη ἀνωτέρω, τὴν γραμ-
ματεῖον τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας. Ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸ Γρα-
φεῖον ἕνα παγκόσμιον κέντρον πληροφοριῶν, στατιστικῶν στοιχείων κλπ.
καὶ ἀξιόλογον ἐκδοτικὸν ὀργανισμὸν γιὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐργασίαν
καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. Οἱ ἐκδόσεις τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργα-
σίας εἶναι γιὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα ἀστείρευ-
τος πηγὴ γνώσεων καὶ πληροφοριῶν.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας ἐπεξέτεινε τὴ
δραστηριότητά της καὶ στὴν «νομοθετικὴ» της ἐργασία, διέθεσε τὴν τε-
χνική της βοήθεια, ποὺ παρέχεται στὶς Κυβερνήσεις, ποὺ αἰσθάνονται τὴν
ἀνάγκη τεχνικῶν συμβουλῶν καὶ ὁδηγιῶν ἐπὶ κοινωνικῶν καὶ ἄλλων συνα-
φῶν θεμάτων, ὅπως ἡ Κοινωνικὴ Ἀσφάλισις, ἡ Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευ-
σις κ.ο.κ. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ὤθηση ποὺ ἐδόθη στὴ νεα αὐτὴ ἁρμοδιό-
τητα τῆς Ὀργανώσεως, κυρία λειτουργία της ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ ψή-
ψισις, κάθε Ἰούνιο, στὴ Συνέλευσή της τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων, γιὰ τὶς
ὁποῖες ἔγινε λόγος ἀνωτέρω.

Παρόμοιες συμβάσεις ἔχουν ψηφισθῆ ἀπὸ τὸ 1920 περισσότερες τῶν
ἑκατό. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐπικυρώσει τὶς 27, μεταξὺ τῶν ὁποίων καταλέγονται
ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 «περὶ ἀνεργίας», ἡ ὑπ' ἀριθ 3 «περὶ ἀπασχολήσεως τῶν γυ-
ναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετόν», ἡ ὑπ' ἀριθ. 100 «περὶ ἐλαχίστων ὁρίων
κοινωνικῆς ἀσφαλισεως». Ἔχει δὲ ἀκόμη ἡ Ἑλλὰς καὶ ἕνα ἀναφαίρετο
ρεκὸρ ποὺ ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἐπιδεικνύῃ σὰν περγαμηνὴ στὸν τομέα τῆς κοι-
νωνικῆς νομοθεσίας της. Εἶναι ἡ πρώτη Χώρα ποὺ κατέστησε διεθνῆ Σύμ-
βαση ἐσωτερικό της δίκαιο. Πρόκειται γιὰ τὴν «Διεθνῆ Σύμβαση τῆς Οὐα-
σιγκτῶνος» τοῦ 1919 ποὺ καθιέρωσε τὸ 8ωρο γιὰ τοὺς ἐργάτες τῆς βιομη-
χανίας. Μὲ αὐτὴ τὴν ἐπικύρωση ἡ Ἑλλὰς ἔδειξε ὅτι δὲν θέλει νὰ παρα-
μείνῃ οὐραγὸς εἰς τὴν πορείαν τῶν Ἐθνῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν πρόοδο,
σήμερα δὲ μποροῦμε νὰ ποῦμε μὲ βεβαιότητα ὅτι ἔκτοτε διετήρησε τὴν
θέση της, ὡς μιᾶς τῶν πρωτοπόρων Χωρῶν εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς
νομοθεσίας. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν ἐπίζηλη θέση πρέπει καὶ ἠμπορεῖ νὰ τὴν δια-
τηρήσῃ μόνο μέσα στὰ πλαίσια ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὶς οἰκονομικὲς καὶ
παραγωγικές της δυνατότητες, ἀπὸ τὶς πλέον δὲ πολύτιμες ὑπηρεσίες ποὺ
θὰ μποροῦσαν νὰ παράσχουν οἱ εἰδικοὶ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας
στὴ Χώρα μας, θὰ ἦταν ἀσφαλῶς ἡ συμβολή των στὴν ὀρθὴ ἐκτίμηση τῶν
δυνατοτήτων αὐτῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΡΔΑΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΜΕΝΟΥΕΤΤΟ

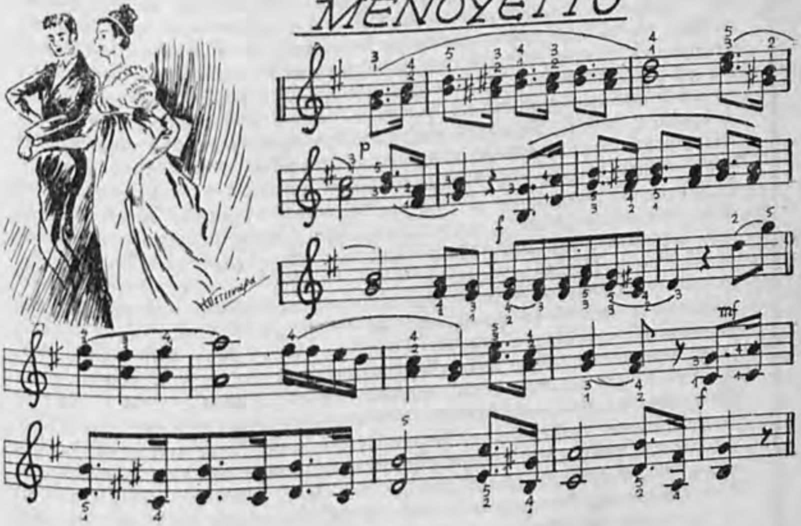

ΒΑΛΣ

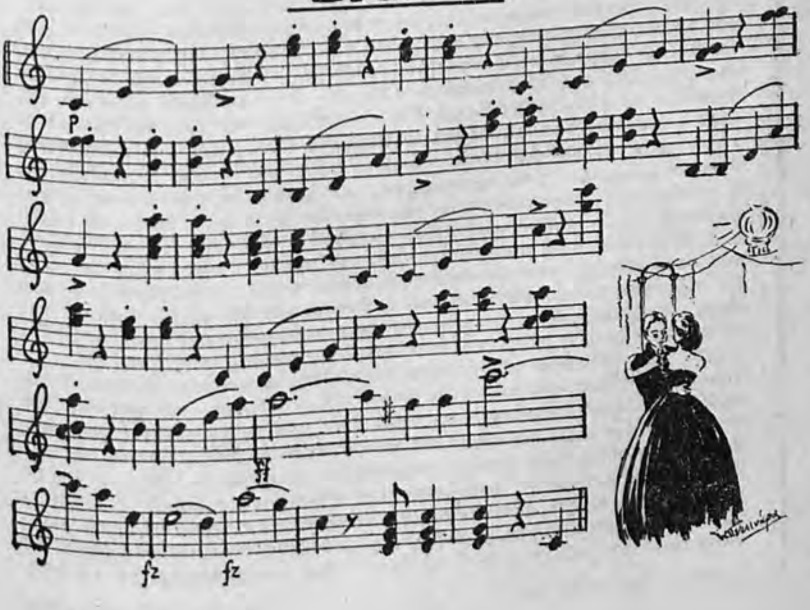

Τί λένε οἱ νέοι

Σκιὲς ποὺ κινοῦνται καὶ μετά, ὅταν κάπως συνηθίσης, ξεχωρίζεις κορμιά, ἀνθρώπους ποὺ χορεύουν ἔξαλλα σύμφωνα μὲ κάποιο ρυθμό. Δὲν βλέπεις τίποτε κανονικὸ παρὰ μιὰ ἀνακατωσούρα ἀπὸ φοῦστες, πόδια, χέρια, ξαναμμένα πρόσωπα καὶ ἀκοῦς δυνατὰ τὸ κόρνο καὶ τὰ ντράμς νὰ κυριαρχοῦν. Μπορεῖς νὰ φανταστῇς πολλὰ χρώματα, πολλὰ φῶτα, πολλὴ ζωή. Νιώθεις τὴν ψυχή σου γεμάτη ἀπὸ κάτι, αὐτὸ τὸ κάτι ποὺ τὸ ἔχεις στὸ αἷμα σου. Εἶναι τὸ γρήγορο στριφογύρισμα, ὁ τρελλὸς ρυθμός.Σὲ κάνει τόσο χαρούμενη, τόσο γεμάτη κέφι· τὸ νιώθεις, γιατὶ γίνεσαι ἕνα μ' αὐτὸν γιατὶ σοῦ μοιάζει τόσο πολύ. Μοιάζει τόσο πολὺ μὲ σένα καὶ στὸ περιβάλλον σου. Εἶναι ἀκριβῶς ὅπως ἡ ζωή σου. Σὲ παρασύρει σ' ἕνα τρελλὸ στριφογύρισμα, σὲ μιὰ τρελλὴ δίνη καὶ κείνη τὴ στιγμὴ τὰ ξεχνᾶς ὅλα, ξέρεις μόνο πὼς εἶσαι ἐσὺ καὶ ὁ ρυθμός, ἐσὺ καὶ ἡ ζωή, καὶ πὼς εἶσαι χαρούμενη κι' εὐτυχισμένη, γιατὶ ζῇς καὶ χορεύεις

Στηρίζεσαι στὸ δυνατὸ χέρι ποὺ σοῦ προτείνουν καὶ γυρνᾶς, πηδᾶς καὶ μόνο ποὺ δὲ φωνάζεις ἀπὸ τὴ χαρά σου. Μὰ ἅμα θέλεις τὸ κάνεις κι αὐτό, τὰ κάνεις ὅλα γιατὶ εἶσαι αὐτὸ ποὺ εἶσαι καὶ μέσα στὸ πανδαιμόνιο ἀπὸ τὶς ἀνακατεμένες φωνὲς τῶν ὀργάνων κι ἀπὸ τὴ λαχανιασμένη φωνὴ τοῦ τραγουδιστῆ ξεχωρίζεις τὶς δικές σου ἀνακατεμένες σκέψεις, τὴ δική σου ἀνακατεμένη ζωή, τὸ δικό σου λαχανιασμένο τρέξιμο. Κι ἀφήνεσαι στὸ ρυθμὸ γιὰ νὰ σὲ παρασύρη ἀκόμη πιὸ πολὺ μέχρις ὅτου ἐξουθενωμένη πέφτεις κάπου καὶ κοιτᾶς γύρω σου παράξενα χωρὶς νὰ βλέπης Κι ὁ ρυθμὸς συνεχίζεται τὸ ἴδιο ζωντανός, ὅπως ἡ ζωὴ ποὺ πάντα προχωρεῖ, χωρὶς νὰ προσέξη ἂν κουράστηκες. Καὶ σὺ μένεις γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ σκεφθῇς πὼς ὅλα αὐτὰ κάπου ὁδηγοῦν, κάπου πάνε σ' ἕνα τέρμα, σ' ἕνα σκοπό.

Ὅταν ξανὰ κάποιο δυνατὸ χέρι πιάνει τὸ δικό σου καὶ βρίσκεσαι πάλι μέσα στὴν ἀνεμοζάλη, μέσα στὸ στριφογύρισμα, μέσα στὴ ζωὴ καὶ εἶσαι πάλι χαρούμενη, γιατὶ ὅλα εἶναι ζωηρά, ὅλα εἶναι ὄμορφα, γιατὶ ὅλα τρέχουν, κινοῦνται σύμφωνα μὲ τὸ ρυθμὸ ποὺ τρέχει τὸ νεανικὸ αἷμα σου στὶς φλέβες. Εἶναι ὁ ἴδιος ρυθμός, γι' αὐτὸ τὸν ἀγαπᾶς, γι' αὐτὸ τὸν θέλεις. Εἶναι ὁ ρυθμὸς τῆς ἐποχῆς. Δὲν εἶναι κάτι ἄγριο, κάτι ἀσυναίσθητα φτειαγμένο. Ἐκφράζει ὅλη τὴν ἀγωνία τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητας, ὅλο τὸ φόβο καὶ ὅλο τὸ ξέσπασμα τῆς νεογεννημένης ζωῆς νὰ προχωρήση, νὰ δράση, νὰ κατακτήση. Εἶναι ἡ καρδιὰ τοῦ κανονικοῦ νέου τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Εἶναι τὸ κάλεσμά του πρὸς τὴ ζωὴ ποὺ θέλει νὰ χαρῇ, νὰ ζήση. Νὰ φύγη ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἀπ' ὅλες τὶς εὐθύνες καὶ νὰ μείνη μόνος, ν' ἀφίση ὅ,τι τὸν σταματᾶ καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ ξεσπάση καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ ὥς που τὸ αἷμα του νὰ ἡσυχάση. Εἶναι ἡ ἀνήσυχη ψυχή μας, ὁ ἀγώνας μας πρὸς τὴ ζωὴ ποὺ μᾶς παρουσιάζεται διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι τὴν θέλουμε. Εἶναι ἡ πνιγμένη ἀπὸ καιρὸ φωνή μας ποὺ φωνάζει : Εἴμαστε νέοι, θέλουμε νὰ ζήσουμε, νὰ νιώσουμε καὶ τὴν τελευταία ἴνα τοῦ κορμιοῦ μας νὰ πάλλεται ἀπὸ ζωή, θέλουμε νὰ χαροῦμε, νὰ πλημμυρίσουμε ἀπὸ κεῖνο τὸ κάτι ποὺ μᾶς λείπει : τὴν ξέγνοιαστη χαρά ποὺ δὲν νιώσαμε οὔτε σὰν μικρὰ παιδιά. Μεγαλώσαμε μὲς τὴν ἀγωνία καὶ δὲν προφτάσαμε νὰ χαροῦμε καὶ τώρα ἦλθε αὐτὸς ὁ ἔξαλλος χορός, αὐτὴ ἡ ἐκδήλωση ποὺ εἶναι ὅ,τι νιώθουμε, ὅ,τι ζητᾶμε καὶ μᾶς χαρίζει, ἔστω για λίγες στιγμές, τὴν ξεγνοιασιά, τὸ γέλιο καὶ τὴν ἱκανοποίηση ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ δὲν σκέπτεται παρὰ πῶς νὰ χαρῇ αὐτὸ τὸ παράξενο, αὐτὸ τὸ δυνατὸ ποὺ τὸν πλημμυρίζει, τὴ ζωή·

ΖΕΤΤΑ ΑΝ. ΜΑΚΡΗ

Τί λένε οἱ ἄλλοι

Νευρόσπαστα ποὺ τινάζονται ... καὶ μετά, ὅταν κάπως συνέλθεις ἀπὸ τὸ πρῶτο ξάφνισμα, ξεχωρίζεις ἀνθρώπινες μορφὲς λαχανιασμένες, μάτια πεταμένα ἔξω ἀπὸ τὶς κόχες τους, κορμιὰ ποὺ σέρνονται πέρα - δώθε σ' ἕναν ὑποτιθέμενο μοντέρνο χορό. Τίποτε τὸ πλαστικό, τίποτε τὸ ὡραῖο, τίποτε ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρίσει στὸ μάτι μιὰν αἰσθητικὴν ἀπόλαυση, τίποτε ποὺ νἄχει σχέση μὲ τὴν ἀληθινὴ τέχνη τοῦ χοροῦ. Ἕνας σπασμὸς ἀποτυπωμένος παντοῦ, ἕνας σπασμὸς τυλιγμένος στὰ οὐρλιαχτὰ τῆς ὀρχήστρας.

Μπορεῖς νὰ φανταστεῖς πολλὰ χρώματα, πολλὰ φῶτα, πολὺ σούσουρο. Ὅμως, μ' ὅλα τοῦτα, νιώθεις τὴν ψυχή σου ἄδεια, νιώθεις ἕνα φίδι νὰ σοῦ δαγκάνει τὰ σωθικά. Αὐτὸ τὸ στριφογύρισμα, αὐτὸ τὸ ἀγκομαχητό, χωρὶς σκοπό, χωρὶς νόημα, ποὺ σὲ κυκλώνει, ποὺ σὲ πνίγει, δὲν κάνει ἄλλο ἀπὸ νὰ σοῦ θυμίζει τὴν ἄχαρη καὶ ἄσκοπη ζωή, ὅπως κυλάει σήμερα, σπασμωδική, σκελετωμένη, λαχανιασμένη, ἀταίριαστη γιὰ ὅποιους ὀνειρεύτηκαν ποτέ, πῶς θἄξιζε νὰ ζεῖ ὁ ἄνθρωπος.

Μά, ἂς δοκιμάσεις λοιπὸν καὶ σὺ αὐτὴν τὴν καινούρια, τὴν ἀλλόκοτη ἡδονὴ τοῦ καιροῦ μας. Ποῦ ξέρεις ... Νὰ λοιπόν! Στριφογυρνᾶς καὶ πηδᾶς — μόνον ποὺ δὲν ξεφωνίζεις σ' αὐτὸ τὸ ἀπελπισμένο ξεφάντωμά σου. Μὰ ἅμα τὸ θέλεις, τὸ κάνεις κι' αὐτό. Πνίγεις τὴν ὕπαρξή σου μέσα στὸ πανδαιμόνιο ἀπὸ τὶς ἀνακατεμένες στριγγλιὲς τῶν ὀργάνων κι' ἀπὸ τὴ βραχνὴ φωνὴ τοῦ τραγουδιστῆ. Χάνεις τὸν ἑαυτό σου μέσα σ' αὐτὸ τὸ πανδαιμόνιο καὶ χαίρεσαι για τοῦτο, γιατὶ εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι ζητᾶς: νὰ μὴν ξεχωρίζεις πιὰ τὶς σκέψεις σου, νὰ μὴν ἔχεις σκέψεις, νὰ μὴ νιώθεις τὴν ἀνυπαρξία τῆς ψυχῆς σου, τοῦ κόσμου σου, τῶν αἰσθημάτων σου. Αὐτὸ τὸ ἄδειο, ποὺ ἔνιωθες μέσα σου, τὸ γεμίζεις τώρα μὲ καπνισμένο οὐρλιαχτὸ καὶ μασημένη τσίκλα. Κι' ἀφήνεσαι στὸ «ρυθμό», ποὺ δὲν ἔχει καθόλου εἱρμό, γιὰ νὰ σὲ παρασύρει, ὡσότου σ' ἐξουθενώσει καὶ πέσεις κάτω, ὡσότου τὸ κορμί σου μοιάσει τὴ σκέψη σου, ἐξουθενωμένο, παράλυτο, ἄπνοο.

Εἶναι ὁ «ρυθμὸς» τῆς ἐποχῆς (ἀλήθεια λένε !). Ἐκφράζει ὅλη τὴν ἄρρυθμη ἀγωνία τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητας, ὅλο τὸ φόβο τῆς καινούριας γενιᾶς, ποὺ εἶναι καταδικασμένη νὰ μὴ μπορεῖ νὰ προχωρήσει, νὰ δράσει, νὰ καταχτήσει. Εἶναι τὸ ξέσπασμα τῆς ἀπελπισίας της, ἡ ἀπὸ καιρὸ πνιγμένη φωνή της, ποὺ φωνάζει: Εἴμαστε νέοι, θέλουμε νὰ ζήσουμε, νὰ δημιουργήσουμε, νὰ χαροῦμε — μὰ δὲ μποροῦμε, δὲ μᾶς ἀφήνουν. (Ποιὸς λοιπὸν τοὺς ἐμποδίζει ;) Μεγαλώσαμε μὲς στὴν ἀγωνία μιᾶς κοινωνίας, ποὺ ἔχει χάσει τὸ δρόμο της, μείναμε χωρὶς πίστη, χωρὶς ὄνειρα, χωρὶς ἰδανικά. Συντρίμμια ὁλόγυρά μας οἱ παλιοὶ θεοί, ἄγνωστοι οἱ νέοι. Μὲ τρόμο ἀντιμετωπίζουμε τὴν πορεία μας, πορεία ποὺ πουθενὰ δὲ μᾶς βγάζει.

Μὰ πρέπει νὰ ξεθυμάνουμε κάπου. Κι' ἦρθε ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ καινούριος χορὸς καὶ τὸν ἀγαπήσαμε, γιατὶ κάτι ἔπρεπε καὶ μεῖς ν' ἀγαπήσουμε καὶ γιατὶ αὐτὸς μὲ τὸ στριφογύρισμά του ζαλίζει κι' ἐξουθενώνει τὴ σκέψη μας, μᾶς κάνει νὰ ξεχνᾶμε τὴν ἀδικοχαμένη μας δύναμη, τὸ ἄδειο κύλισμα τῆς ζωῆς μας ..... Ἀλλὰ γιατὶ νὰ εἶναι τόσο ἄδεια ἡ ζωή μας, ἀφοῦ ἔχει τόσους πόνους καὶ τόσες ἀνησυχίες, ἀλλὰ καὶ τόσα ὄνειρα καὶ τόσα ἰδανικά, τόσα ἐνδιαφέροντα, τόσα καθήκοντα ποὺ πρέπει νὰ ἐκπληρώσουμε. Γιατὶ αὐτὸς ὁ ξεφρενα ἐκδηλούμενος ἐγωισμὸς καὶ ὄχι ἡ χαρὰ τοῦ νὰ δίνεσαι, ἔστω γιὰ κάποιο ὄνειρο ;

Ο ΑΠΡΟΣΓΕΙΩΤΟΣ

ΤΑΓΚΟ

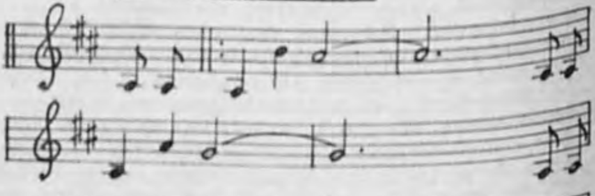

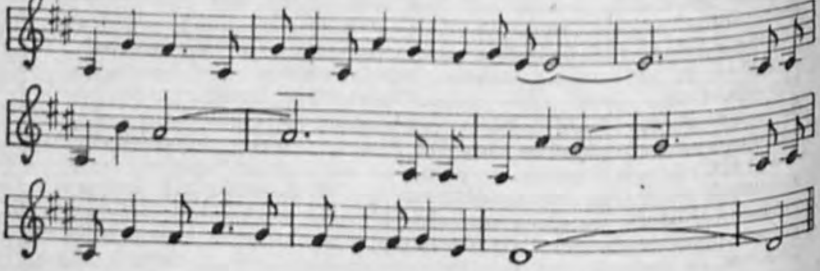

ΡΟΚ ΑΝΤ ΡΟΛΛ

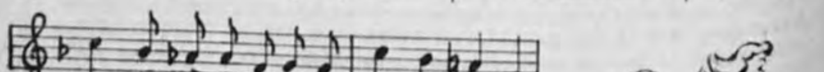

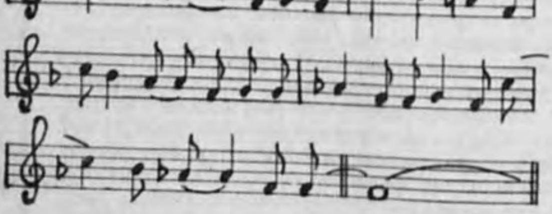

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1957

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

Ἡ ἐποχὴ τῶν πολλῶν βροχῶν, μεταφέρουσα ἀπὸ τὸ ἡφαίστειον τοῦ θέρους εἰς τοὺς πάγους τοῦ χειμῶνος· ἡ ἐποχὴ ἡ συμβολίζουσα την ὡριμότητα.

Ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ὑπῆρξε θέμα διὰ τοὺς καλλιτέχνας, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ τοὺς ζωγράφους. Ἡ ἐποχὴ αὕτη θεωρουμένη ὡς τὸ κορύφωμα τῆς ὡριμότητος τῆς φύσεως παρίσταται πολλὰς φορὰς μὲ μορφὴν ὡρίμου γυναικὸς περιβαλλομένης ὑπὸ πάσης φύσεως ὀπωρῶν, ὑπὸ τὴν μορφὴν δὲ ταύτην ἀπεικονίσθη καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὡς μία τῶν Ὡρῶν, καλουμένη «Καρπώ».

Ἡ ἔναρξις τοῦ φθινοπώρου διὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον καὶ κατὰ τὸ 1957 θὰ γίνη εἰς τὰς 7 ὥρ. 26 λ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου θὰ διαρκέση δὲ 93 ἡμ. 15 ὥρ. 5 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον ἔναρξις φθινοπώρου θὰ εἶναι ἡ 21 ὥρ. 17 λ. τῆς 20 Μαρτίου, θὰ διαρκέση δὲ τοῦτο 92 ἡμ. 19 ὥρ. 4 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον, ὡς γνωστόν, αἱ ἐποχαὶ ἐξεταζόμεναι κλιματολογικῶς εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς τοῦ Βορείου· δι' αὐτὸ ἡ ἔναρξις τοῦ φθινοπώρου εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον συμπίπτει μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς ἀνοίξεως εἰς τὸ Βόρειον. Μετεωρολογικῶς, εἰς τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον, τὸ φθινόπωρον ἀποτελοῦν οἱ μῆνες Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος. Ἡ μέση θερμοκρασία Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον 1956 ἦτο ἀντιστοίχως 23°C, 18°C, 10°C, τὸ δὲ ὁλικὸν ὕψος βροχῆς δι' ἕνα ἕκαστον τῶν μηνῶν τούτων ἦτο ἀντιστοίχως 5,4 χ.μ., 4,6 χ.μ., 55,5 χ.μ.

Ἡ διάρκεια τῆς πολιτικῆς ἡμέρας θὰ εἶναι κατὰ τὸ 1957 τὴν

21 Σεπτεμβρίου : 13 ὥρ. 20 λ.
21 Ὀκτωβρίου : 11 ὥρ. 36 λ.
21 Νοεμβρίου : 10 ὥρ. 6 λ.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙ

Σκυμμένοι ἀπὸ τὸ παραθύρι...
Καὶ τοῦ προσώπου μας οἱ γύροι
ἡ ἴδια μας ἤτανε ψυχή.
Ἡ συννεφιά, χλωμὴ σὰ θειαφι,
θάμπωνε ἀμπέλι καὶ χωράφι·
ὁ ἀγέρας μέσ' ἀπὸ τὰ δέντρα
μὲ κρύφια, βούιζε ταραχή·
ἡ χελιδόνα, μὲ τὰ στήθη,
γοργή, στὴ χλόη μπρός - πίσω ἐχύθη.
κι ἄξαφνα βρόντησε, καὶ λύθη
κρουνός, χορεύοντα ἡ βροχή!
Ἡ σκόνη πῆρε ἀνάερο δρόμο...
Κ' ἐμεῖς, στῶν ρουθονιῶν τὸν τρόμο,
στὴ χωματίλα τὴ βαριὰ
τὰ χεῖλα ἀνοίξαμε, σὰ βρύση
τὰ σπλάχνα νὰ μπεῖ νὰ ποτίσει·
(ὅλη εἶχεν ἡ βροχὴ ραντίσει
τὴ διψασμένη μας θωριά,
σὰν τὴν ἐλιὰ καὶ σὰν τὸ φλόμο)
—κι ὁ ἕνας στ' ἀλλουνοῦ τὸν ὦμο
ρωτάαμε: «Τ' εἶναι πὄχει σκίσει
τὸν ἀέρα μύρο, ὅμοιο μελίσσι;
Ἀπ' τὸν πευκιὰ τὸ κουκουνάρι,
ὁ βάρσαμος ἢ τὸ θυμάρι,
ἡ ἀφάνα ἢ ἡ ἀλυγαριά;»
Κι ἄχνισα—τόσα ἦταν τὰ μύρα—
ἄχνισα κ' ἔγινα ὅμοια λύρα,
ποὺ χάιδευ' ἡ ἄσωτη πνοή...
Μοῦ γιόμισ' ὁ οὐρανίσκος γλύκα·
κι ὡς τὴ ματιά σου ξαναβρῆκα,
ὅλο μου τὸ αἷμα ἦταν βοή!

Κ' ἔσκυψ', ἀπάνω ἀπὸ τ' ἀμπέλι
ποὺ ἐσειόνταν σύφυλλο, τὸ μέλι
καὶ τ' ἄνθι ἀκέραιο νὰ τοῦ πιῶ·
—βαριὰ τσαμπιὰ καὶ οἱ λογισμοί μου,
βάτοι βαθιοὶ οἱ ἀνασασμοί μου—
κι ὅπως ἀνάσαινα, ἀπ' τὰ μύρα
δὲ μπόρεια νὰ διαλέξω ποιό!
Μὰ ὅλα τὰ μάζεψα, τὰ πῆρα,
καὶ τά 'πια, ὡσὰν ἀπὸ τὴ μοίρα
λύπη ἀπροσδόκητη ἢ χαρά.
Τά 'πια· κι ὡς σ' ἄγγιξα τὴ ζώνη,
τὸ αἷμα μου γίνηκεν ἀηδόνι,
κι ὡς τὰ πολύτρεχα νερά!...

Ἄγγελος Σικελιανὸς

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Φθινόπωρο σ' ἀγάπησα, τὴν ὥρα ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν κι ἀφήνουν τὰ κλαριὰ γυμνὰ διὰ τὸ χειμώνα,
ποὺ βιάζονται τὰ δειλινά, κ' εἶναι τὰ ρόδα μῆλα,
κ' εἶναι τὰ βράδια μόνα ...

Καὶ τώρα στέκω καὶ ρωτῶ: ποιὰ μοίρα καὶ ποιὰ μπόρα,
καθὼς τραβοῦσα μοναχὸς τὸ δρόμο τῆς ἀβύσσου,
παράξενα κι ἀνέλπιστα, νὰ μ' ἔχει φέρει τώρα
ζητιάνο στὴν αὐλή σου!

Κι ὅταν τὸ γιόμα χάνεται κ' ἡ νύχτα κατεβαίνει,
καὶ σιωπηλά, σὰν τὰ βιβλία, τὸ φῶς τῆς μέρας κλείνει,
νἄρχουμαι πάλι νὰ ζητῶ μιὰν ἡσυχία χαμένη
—σὰ μιὰν ἐλεημοσύνη ...

Σ' ἀγάπησα φθινόπωρο, τὴν ὥρα ποὺ τὰ φύλλα
πέφτουν κι ἀφήνουν τὰ κλαριά, κ' εἶναι τὰ βράδια μόνα ...
Μ' ἀλήθεια νὰ σ' ἀγάπησα—ἢ μὴ εἶν' ἡ ἀνατριχίλα
τοῦ ἐρχόμενου χειμώνα; ...

Ναπολέων Λαπαθιώτης

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΤΖΙΑΣ

Ὁ Π. Κάντζιας ὑπῆρξε μία αὐτοδημιούργητος ἡγετικὴ μορφή. Ἄλλωστε ὅλαι αἱ ἡγετικαὶ μορφαὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν μιᾶς χώρας, δὲν εἶναι προϊόντα μιᾶς πρὸς τοῦτο γενομένης συνειδητῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ αὐθόρμητα δημιουργήματα τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς, ἀποτέλεσμα δηλ. μιᾶς ζυμώσεως τοῦ ἀτόμου μὲ τὰς διαφόρους συνθήκας ταύτης. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ μόρφωσις δὲν τυγχάνει προϋπόθεσις διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἡγέτην εἰς τὸ ὕψος του. Ὁ Κάντζιας δὲν ἦτο ὁ εἰδεδειγμένος ἄνθρωπος τῆς θεωρίας. Ἦτο ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῆς δράσεως, ὁ ὁποῖος ἐσέβετο τὴν θεωρίαν, καὶ προσέφευγεν εἰς αὐτήν.

Εἰς νεαρὰν ἡλικίαν θέλει νὰ μανθάνῃ, ὄχι τόσον ἀπὸ τὰ βιβλία, ὅσον ἀπὸ τὰ πράγματα. Ἀπὸ μικρὸς ταξιδεύει, ἀναμιγνύεται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ πατρός του, διεξάγαγει ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, διευθύνει ἐμπορικοὺς ὀργανισμούς, ἐκλέγεται ἐκπρόσωπος τοῦ κλάδου του, ἐκλέγεται κατόπιν Πρόεδρος τοῦ χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων, ἀργότερον Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τέλος Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἡ ἡγετική του μορφὴ στενοχωρεῖ τὰς ἀρχὰς κατοχῆς, αἱ ὁποῖαι καὶ φροντίζουν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον. Κτυπήματα τοιαύτης μορφῆς καὶ εἰς τοιαῦτα πρόσωπα, ὁμοιάζουν πρὸς τὰ κτυπήματα τῆς σκαπάνης, συντελοῦν δηλαδὴ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ὄχι εἰς τὴν ἐξασθένισιν τοῦ δένδρου. Ὄντως, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὁ Κάντζιας ὑψοῦται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, γίνεται ἡγετικὸν στέλεχος τοῦ Κράτους καὶ διατελεῖ Ὑπουργὸς εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ παραγωγικὰ Ὑπουργεῖα τῆς Χώρας καὶ ὅλα αὐτὰ ἐντὸς μιᾶς δεκάδος ἐτῶν.

Ἡ ἡγετική του ἀξία, αἱ θετικαὶ
συμβουλαί του, ἡ εὔστοχος κρίσις του
καὶ ὁ ἐπιβλητικὸς χαρακτήρ του, τὸν
καθιστοῦν ἐπιζήτητον: Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι, Σωματεῖα, Ὀργανισμοί, Κοινωφελῆ Ἱδρύματα, Ἐπαγγελματικαὶ καὶ
Ἀκαδημαϊκαὶ Σχολαὶ τοῦ προσφέρουν
τὴν Προεδρίαν. Ἡ παρουσία του δὲν
ἦτο μόνον ἐγγύησις τῆς σοβαρότητος,
ἀλλὰ καὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τοῦ
ἔργου ὅπερ ἀνελάμβανεν.

Πῶς νὰ μὴ ἐπιβληθῇ ἡ ἡγετική του
κρᾶσις, ἀφοῦ αὕτη συνεδυάζετο μὲ μίαν
σύγχρονον κοσμαντίληψιν καὶ μὲ μίαν
ψυχολογημένην καὶ ὄχι ἁπλῶς «πολιτι-
κάντικην» σκέψιν καὶ νοοτροπίαν;

Ἡ κοσμαντίληψίς του, ξένη πρὸς
πᾶσαν νεφελοβασίαν, ἦτο στερεὰ ἀγκι-
στρωμένη ἐπὶ τῆς σκληρᾶς Ἑλληνικῆς
πραγματικότητος. Ἐκθειάζει βεβαίως
τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ἐκεί-
νην μόνον ἥτις βασίζεται ἐπὶ τοῦ κα-
λῶς ἐννοουμένου γενικοῦ συμφέροντος.

Ἡ θετική του σκέψις ἐκδηλοῦται μὲ
τὴν προτίμησίν του νὰ ἀσχολῆται μὲ
φλέγοντα οἰκονομικὰ ζητήματα: Ἡ ὑψη-
λή του νοοτροπία διαπιστοῦται εἰς τὴν
προτίμησιν του νὰ ὑπογραμμίζῃ τὰ
ἀσθενῆ σημεῖα τῶν μεγάλων μέτρων
οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ εἰς τὴν ἀγά-
πην ἣν ἔτρεφεν πρὸς τὴν Ἀνωτέραν
Βιομηχανικὴν Σχολήν, τὴν σημασίαν
τῆς ὁποίας εἶχε τόσον βαθέως αἰ-
σθανθῆ, ὥστε ὡς Πρόεδρος αὐτῆς διεί-
πετο ἀπὸ τὴν σκέψιν νὰ τὴν μεταφέρῃ
εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
βιομηχανίας, τὸν Πειραιᾶ, καὶ νὰ τὴν
ἐγκαταστήσῃ μάλιστα εἰς τὸ νεότευ-
κτον μέγαρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ Παναγιώτης Κάντζιας δὲν εἶναι
μόνον ἕνα σύμβολον, εἶναι ἕνα παρά-
δειγμα πρὸς μίμησιν. Ὅλοι μας εἴμεθα
εἰς θέσιν νὰ γίνωμεν ἡγέται, ἀρκεῖ νὰ
ἔχωμεν: τὴν ὑπομονήν, τὸ θάρρος, τὴν
παρατηρητικότητα καὶ διορατικότητα,
τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν, τὴν αὐταπάρνη-
σιν, τὴν μεγαλοψυχίαν, τὴν ἀξιοπρέ-
πειαν, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κοινωνικό-
τητα καὶ ψυχολογικότητα. Τὰ ἡγετικὰ
γύρω μας στελέχη, μᾶς δίδουν ἀνὰ πᾶ-
σαν στιγμὴν τὸ μέτρον τοῦ βαθμοῦ
ἀναπτύξεως τῶν ἰδιοτήτων τούτων.
Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς θὰ πρέπῃ
λοιπὸν μὲ τὴν αἰσιοδοξίαν εἰς τὴν ψυ-
χήν, νὰ κατευθύνῃ τὰς δυνάμεις του,
ὄχι μόνον νὰ συγκρατήσῃ, ὅσας ἐκ τῶν
ὡς ἄνω ἰδιοτήτων ἡ φύσις τοῦ ἐχάρι-
σεν, ἀλλὰ καὶ νὰ βελτιώσῃ καὶ νὰ
συμπληρώσῃ ταύτας καί, ἐὰν καὶ μετὰ
μίαν τοιαύτην προσπάθειαν, δὲν ὑπάρ-
χουν περιθώρια νὰ ἀναδειχθῇ εἰς ἡγε-
τικὸν στέλεχος, θὰ ἔχῃ πραγματοποιήσῃ
ἕνα ἀπὸ τὰ βασικὰ συνθήματα τῆς Σχο-
λῆς: νὰ γίνῃ δηλαδὴ καλός, ἄξιος, φω-
τισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπηρέτης
τοῦ λαοῦ, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς
Ἕλλην, καὶ τοῦτο δὲν θὰ εἶναι ὀλίγον.

Φ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Θ' μὴν — Ἡμέραι 30 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 12. Πανσέληνος τὴν 9ην.

Αἱ διακοπαὶ ἔληξαν. Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἐργασία ἀρχίζει. Ἐπὶ τὸ καθῆκον λοιπὸν μὲ χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Ὁ Σεπτέμβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Βοηδρομίων». Σήμερον αἱ λαϊκαὶ του ὀνομασίαι εἶναι: Τρυγητής, Σταυριάτης, Ὀρτικολόγος.

Λαϊκαὶ Παροιμίαι

Ἀνίσως βρέξει ὁ Τρυγητὴς χαρὰ στὸν Τυροκόμο.

Τὸ βουρκωμένο σύννεφο τὸν οὐρανὸ μαυρίζει.
Ψιλὴ ψιλὴ ἀρχίνησε βροχὴ νὰ ψιχαλίζει.
Εἶναι ἡ φύσις ποὺ θρηνεῖ.
Τὰ δάκρυά της εἶν' αὐτὰ ὁποῦ κατασταλάζουν.
Τὰ σύννεφα ὅπου βογγοῦν καὶ βαρυαναστενάζουν,
Εἶν' ἡ θλιμμένη της φωνή.
(Τ. Καρασούτσα: Ἀπὸ «Τὸ Φθινόπωρον»)

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ σύστασις τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Λογιστικῶν Βιβλίων (ΚΕΛΒ) ὡς καὶ ἡ ἐκπόνησις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων (Κ.Φ.Σ.) προῆλθον ἐκ στενῆς συλλήψεως βασιζομένης ἐπὶ κριτηρίων κυρίως φοροτεχνικῆς φύσεως. Δέον νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ Κ.Φ.Σ., ἀποτελῶν προσπάθειαν ἐπιβολῆς οἱονεὶ ὑποτυπώδους τινὸς λογιστικοῦ σχεδίου, ἐκαλλιέργησε τὴν ἰδέαν τῆς λογιστικῆς τυποποιήσεως καὶ ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς ΚΕΛΒ εἰς τὴν ἐπίλυσιν πλείστων λογιστικῶν θεμάτων εἶναι ἀξιόλογος.

Τὰ περιωρισμένα κριτήρια ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ ΚΕΛΒ ἀποδεικνύονται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καὶ προεδρεύεται ὑπὸ ἀνωτάτου στελέχους τούτου. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον ἐπιστημονικοῦ καταρτισμοῦ τῶν φοροτεχνικῶν στελεχῶν καὶ γενικώτερον τῶν στελεχῶν τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὰς καλὰς αὐτῶν προθέσεις· ἡ ὀρθολογικὴ ὅμως οἰκονομικολογιστικὴ ὀργάνωσις, προκειμένου ὅπως ἀποβῇ συντελεστὴς τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Χώρας, δὲν εἶναι ἔργον μόνον τῶν φοροτεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων παραγόντων ὡς : ἑτέρων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῶν Οἰκονομικῶν μονάδων, τοῦ οἰκονομικολογιστικοῦ καὶ τοῦ νομικοῦ κόσμου, τοῦ κόσμου τῶν λειτουργῶν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως κλπ.

Ἐὰν κριθῇ ἀναγκαία ἡ ὕπαρξις καὶ τῆς ΚΕΛΒ, αὕτη δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη ὡς σήμερον, δεδομένου μάλιστα ὅτι αὕτη ἔχει περιβληθῆ μὲ ὡρισμένα δικαιώματα δημοσίας φύσεως· ὑφίσταται ὅμως ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ὅπως ἔστω καὶ παραλλήλως ὑπάρξῃ ἓν ἀνώτατον ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ συντονίζῃ πᾶσαν ἐνέργειαν δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς φύσεως σχετικὴν μὲ τὴν λογιστικὴν καὶ τὴν λογιστικὴν ὀργάνωσιν. Τὸ ὄργανον τοῦτο δέον νὰ εἶναι τὸ Ἀνώτατον Λογιστικὸν Συμβούλιον, (Α.Λ.Σ.), ὠργανωμένον βάσει τῶν παρομοίων θεσμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσηρμοσμένον ὅμως εἰς τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότα. Δέον ἐν συνεχείᾳ νὰ μελετηθῇ ἂν τὸ Α.Λ.Σ. θὰ ἔχῃ ἁπλῶς συμβουλετικὸν χαρακτῆρα ἢ μικτὸν τοιοῦτον, δηλαδὴ ἂν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις θὰ ἐκδίδῃ κανονιστικὰς ἀποφάσεις ὑποχρεωτικῆς μορφῆς, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ Α.Λ.Σ. δέον νὰ ὑπάγηται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, ὡς ἔχοντος εὐρύτερον σκοπόν, τουτέστιν τὸν συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, τὸν καταρτισμὸν τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτο προγραμμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς των κλπ.

Οἱ σκοποὶ τοῦ Α.Λ.Σ. εἶναι εὐρύτατοι. ἐνδεικτικῶς δὲ ἀναφέρονται κατωτέρω τινὲς ἐκ τούτων :

1. Ἡ κατάρτισις τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, ἐφ' ὅσον δὲν συσταθῇ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπή.

2. Ἡ μελέτη τῶν ἐνδεδειγμένων, σὺν τῷ χρόνῳ, τροποποιήσεων τοῦ σχεδίου τούτου καὶ ἡ μελέτη προβλημάτων γενικῆς φύσεως σχετικῶν μὲ τὴν ἐφαρμογήν του καὶ γενικώτερον ἡ μελέτη τῆς λογιστικῆς τυποποιήσεως ἐν τῇ Χώρᾳ.

3. Ἡ, βάσει τοῦ Γενικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου, κατάρτισις τῶν εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν λογιστικῶν σχεδίων κατὰ κλάδον ἐθνικῆς οἰκονομίας ἢ ἐπιχειρησιακῆς δραστηριότητος τῶν οἰκονομικῶν μονάδων.

4. Ἡ τεκμηρίωσις, ἡ ἐκπόνησις μελετῶν ἐπὶ λογιστικῶν θεμάτων, ἡ κατάρτισις γνωμοδοτήσεων ἐπὶ ἐρωτημάτων λογιστικῆς φύσεως καὶ ἐπίλυσις σχετικῶν διαφορῶν, ἡ διάδοσις ὀρθολογικῶν μεθόδων βελτιώσεως τῆς λογιστικῆς τεχνικῆς καὶ γενικώτερον ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τῆς λογιστικῆς.

5. Ἡ μελέτη ἀρχῶν καὶ μεθόδων σχετικῶν μὲ τὴν γενικὴν λογιστικήν, τὴν ἀποτίμησιν περιουσιακῶν στοιχείων, τὴν κατάρτισιν, ἀναπροσαρμογὴν κλπ. τῶν ἰσολογισμῶν καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν λοιπῶν οἰκονομικολογιστικῶν καταστάσεων.

6. Ἡ μελέτη ἀρχῶν καὶ μεθόδων σχετικῶν μὲ τὴν ἀναλυτικὴν λογιστικὴν ἐκμεταλλεύσεως (βιομηχανικὴν λογιστικὴν) καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ παρουσίασιν τοῦ κόστους.

7. Ἡ μελέτη καὶ διάδοσις συγχρονισμένων μεθόδων ὀρθολογικῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ὡς : κατάρτισις προγραμμάτων οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἀπολογιστικὸς ἔλεγχος τῆς ἐκτελέσεώς των, ἐφαρμογὴ τοῦ προτύπου κόστους κλπ.

8 Ἡ μελέτη θεμάτων ἀγορανομικῆς καὶ φορολογικῆς φύσεως, ἐφαπτομένων πρὸς τὴν λογιστικήν.

9. Ἡ μελέτη καὶ ὀργάνωσις τῆς λογιστικῆς τῶν Νομ. Προσώπων Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν κλπ.

10. Ἡ μελέτη τῆς λογιστικῆς ὀργανώσεως τῶν γεωργικῶν κλπ. ἐκμεταλλεύσεων, τῶν γεωργικῶν κλπ. συνεταιρισμῶν κλπ.

11. Ἡ μελέτη καὶ ὀργάνωσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

12. Ἡ μελέτη καὶ ὀργάνωσις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν καὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τούτων καὶ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς λογιστικῆς τῶν οἰκονομικῶν μονάδων ἀφ' ἑτέρου.

13. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ λογιστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ ἀνύψωσις τῆς στάθμης τῆς μορφώσεως τῶν ἐπαγγελματιῶν λογιστῶν καὶ ἡ μόρφωσις στελεχῶν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις.

14. Ἡ σχολικὴ καὶ ἐξωσχολικὴ λογιστικὴ καὶ ἡ συναφὴς ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις.

15. Ἡ ἔκδοσις Περιοδικοῦ—Δελτίου, κλπ., κλπ., κλπ.

Διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ Α.Λ.Σ. νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπιτυχῶς τὸν εὐρύτατον τοῦτον σκοπόν του ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς οἰκονομίας

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 5.57', Δ. 6.52'
Σελήνης Α' Τέταρτον
ΚΥΡΙΑΚΗ 244/121
Συμεὼν Στυλίτου

1

«Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστὶ 'Ιησοῦς Χριστός».

(Α' Κορινθ. γ' ΙΙ)

Ματθ. ιθ', 16 - 26

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ 'Ιησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; 'Ο δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; 'Ο δὲ 'Ιησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ 'Ιησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. 'Ακούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. 'Ο δὲ 'Ιησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. 'Αμὴν λέγω ὑμῖν; ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. 'Ακούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; 'Εμβλέψας δὲ ὁ 'Ιησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

τῆς Χώρας, δέον νὰ ἀποτελεσθῆ ἀπὸ σοβαρὸν ἀριθμὸν ἐπιλέκτων μελῶν, ἤτοι ἐκπροσώπων τῶν ἁρμοδίων Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ 'Οργανισμων, τῶν Τραπεζῶν, τῶν 'Επιχειρήσεων, τοῦ οἰκονομικολογιστικοῦ, νομικοῦ καὶ τεχνικοῦ κόσμου, τῶν λειτουργῶν τῆς ἐπαγγελτικῆς ἐκπαιδεύσεως κλπ.

Οὗτοι κατανεμόμενοι εἰς Τμήματα, 'Επιτροπάς καὶ 'Υποεπιτροπάς, ἀναλόγως τῆς ἰδιότητος καὶ ειδικότητος των, θὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς μελέτης τῶν διαφόρων σκοπῶν τοῦ Α.Λ.Σ.

ΣΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ συγχρόνου Συνεταιρισμοῦ, ὡς διεμορφώθη εἰς τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρᾶξιν, εἶναι τετραπλῆ : Ἀποτελεῖ μέσον ἀμύνης, ὄργανον οἰκονομικῆς, τεχνικῆς καὶ πολιτιστικῆς προόδου, παράγοντα κοινωνικῆς εἰρήνης καὶ συντελεστὴν τοπικῆς ἀναπτύξεως.

Ὡς μέσον ἀμύνης, ὁ Συνεταιρισμὸς ἐξυπηρετεῖ τὰς οἰκονομικῶς ἀδυνάτους κατηγορίας τῆς κοινωνίας, ὥστε νὰ ἀποφεύγουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιτηδείων. Τὴν ἐξυπηρέτησιν ταύτην παρέχουν κυρίως οἱ καταναλωτικοὶ συνεταιρισμοί, οἱ προμηθευτικοὶ καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ κατεργασίας καὶ διαθέσεως προϊόντων.

Ὡς ὄργανον τεχνικῆς, οἰκονομικῆς καὶ πολιτιστικῆς προόδου, ὁ Συνεταιρισμὸς ἐφοδιάζει τὰ μέλη του μὲ ποικίλα μέσα συγχρονισμένης δράσεως καὶ μεγαλυτέρας ἀποδόσεως καὶ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν προσθέτου εἰσοδήματος καὶ καλυτέρων συνθηκῶν διαβιώσεως. Τοιαύτην ἀποστολὴν ἔχουν οἱ πιστωτικοὶ συναιτερισμοί, οἱ προμηθευτικοί, οἱ συνεταιρισμοὶ κτήσεως καὶ χρήσεως μηχανικῶν μέσων, οἱ παραγωγικοὶ καὶ οἱ οἰκοδομικοὶ συνεταιρισμοί.

Ὡς παράγων κοινωνικῆς εἰρήνης, ὁ Συνεταιρισμὸς ἀμβλύνει τὰς διαμάχας μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, τονώνει τὴν ἀλληλεγγύην καὶ παγιώνει τὴν εὐστάθειαν τῆς κοινωνίας ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν.

Ὡς συντελεστής, τέλος, τοπικῆς ἀναπτύξεως προωθεῖ τὴν δραστηριότητα εἰς τοὺς μικροὺς οἰκισμούς, ἀξιοποιεῖ τὰς ὑφισταμένας δυνατότητας, ἠθικοποιεῖ τὴν τοπικὴν κοινωνίαν καὶ στερεώνει τὴν αὐτοδιοίκησιν.

Ὁ Συνεταιρισμὸς ἀπὸ ὅλας τὰς μορφὰς ὀργανώσεως ἐπέτυχε τὴν μεγαλυτέραν γεωγραφικὴν ἐξάπλωσιν καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἄνοδον. Ἐβελτίωσε τὰς συνθήκας ζωῆς τῶν καθυστερημένων περιοχῶν καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν ἄμβλυσιν τῶν ἀνισοτήτων, ὄχι μόνον εἰς τὰς πτωχὰς ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς πλουσίας Χώρας.

Οὕτω ἐξηγεῖται ἡ ἄνθησις τῶν καταναλωτικῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ ἄλλας χώρας ὅπου μέγα τμῆμα τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ τῆς παραγωγῆς ἐμπορευσίμων εἰδῶν, εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν συνεταιρισμῶν. Τοιουτοτρόπως ἐπίσης ἐξηγεῖται ἡ ἐπιβολὴ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὴν Δανίαν καὶ ἄλλας χώρας, ὅπου μεγάλη ἀναλογία τῆς συνολικῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς των συγκεντρώνεται εἰς τὰς συνεταιριστικὰς ὀργανώσεις.

Καὶ ὀλιγώτερον ὅμως προηγμέναι χῶραι, ἔτι δὲ καὶ ὑποανάπτυκτοι, κατέστησαν ἐξειλιγμέναι εἰς τὸν τομέα τῶν συνεταιρισμῶν, ἰδίως μεταπολεμικῶς. Διὰ νὰ ἀναφέρωμεν παραδείγματα ἀπὸ διαφόρους ἠπείρους, σημειοῦμεν ὅτι αἱ Ἰνδίαι, ἡ Αὐστραλία, ἡ Κεϋλάνη καὶ Φινλανδία ἔχουν εὐρεῖαν συνεταιριστικὴν κίνησιν, ἐξελισσομένην μὲ ταχύτατον ρυθμόν.

Ἡ Ἑλλάς, ἐξασφαλίσασα ἐγκαίρως τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ κατοχυρώσασα αὐτὴν συνταγματικῶς, ἔκαμεν ἀξιολόγους προόδους κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ σημειωθεῖσα ἐξέλιξις δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ ἐπίπεδον ἀναπτύξεως τῶν συνεταιριστικῶς προηγμένων Χωρῶν. Ἀλλ' ἐὰν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὸ νεοπαγὲς τοῦ θεσμοῦ, ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἕλληνος καὶ αἱ γενικώτεραι συνθῆκαι τῆς χώρας κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, θὰ πρέπει νὰ ἐξαρθοῦν ἔτι περισσότερον τὰ συντελεσθέντα εἰς τὸ πεδίον τῶν συνεταιρισμῶν.

Ἡ ἑλληνικὴ συνεταιριστικὴ κίνησις ἀκολουθεῖ σταθερῶς ὑψωτικὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως. Συνεχῶς αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνεργῶς λειτουργούντων συνεταιρισμῶν, διευρύνεται ὁ κύκλος τῶν μελῶν των, προπαντὸς δὲ ἐπεκτείνεται ἡ δραστηριότης των, ἐπ' ὠφελείᾳ τόσον τῶν συνεταιρισμένων ἀτόμων ὅσον καὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας γενικώτερον. Εἰς 7.000 περίπου ἀνέρχονται οἱ ἐν λειτουργίᾳ συνεταιρισμοὶ περιλαμβάνοντες 700.000 μέλη. Ἐκ τούτων οἱ πλεῖστοι εἶναι γεωργικοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ περαιτέρω ὠργανωμένοι εἰς Ἑνώσεις, 125 τὸν ἀριθμόν. Ἐπὶ κεφαλῆς ἵσταται ἡ κορυφαία τριτοβάθμιος ὀργάνωσις, ἡ Πανελλήνιος Συνομοσπονδία Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἀναπτύσσουσα συντονιστικὴν δρᾶσιν καὶ προάγουσα τὰ γενικώτερα ζητήματα τῶν συνεταιρισμένων ἀγροτῶν.

Τὴν μεγάλην ἀναλογίαν τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀποτελοῦν οἱ πιστωτικοί, περὶ τοὺς 4.500, οἱ ὁποῖοι ὅμως συνήθως εἶναι καὶ προμηθευτικοί, ἐνίοτε δὲ ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν διάθεσιν καὶ τὴν κατεργασίαν τῶν προϊόντων. Δεύτεροι εἰς τὴν σειρὰν ἔρχονται οἱ παραγωγικοὶ συνεταιρισμοί, περὶ τοὺς 1.600, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μεγάλην ἀνάπτυξιν, ἰδίᾳ μεταπολεμικῶς. Ηὐξήθη ὁ ἀριθμός των, ἐσυστηματοποιήθη ἡ δρᾶσις των, αἱ δὲ ἱδρυθεῖσαι παραγωγικαὶ μονάδες ἐφωδιάσθησαν μὲ συγχρονισμένον μηχανικὸν ἐξοπλισμόν, ὥστε ὄχι μόνον νὰ μὴ ὑστεροῦν ἔναντι τῶν ἀντιστοίχων ἰδιωτικῶν ἐργοστασίων, ἀλλὰ ἀντιθέτως νὰ ἀποτελοῦν συχνὰ πρότυπα συγκροτήματα.

Ἔτι πλέον ἐνδιαφέρουσα, ἴσως, εἶναι ἡ δραστηριότης τῶν συνεταιρισμῶν εἰς τὸν τομέα τῆς διαθέσεως τῶν προϊόντων. Ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς ἤδη ἐποχῆς συνεστήθησαν Κεντρικαὶ Ὀργανώσεις—προελθοῦσαι ἐκ τῆς κοινοπραξίας συνεταιρισμῶν ὁμοίου ἀντικειμένου—αἱ ὁποῖαι ἀνέλαβον ἐπαινετὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τῆς διαθέσεως ὡρισμένων γεωργικῶν προϊόντων τῆς Χώρας. Μεταπολεμικῶς ἡ δραστηριότης αὕτη ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα εἴδη, ὥστε σήμερον δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχομεν τοιαύτας Κεντρικὰς Ὀργανώσεις δι' ὅλα τὰ βασικὰ ἑλληνικὰ γεωργικὰ προϊόντα.

Ὡς ἤδη ἐλέχθη, δὲν ἔχομεν εἰσέτι ἐξελιχθῆ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀναπτύ-

Ἡλ. Ἀν. 5.58', Δ. 6.51'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 245/120
Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ

2

Ἔναρξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἔδωκεν ἀναμφισβήτητα δείγματα ἱκανότητος πρὸς αὐτοδιοίκησιν, ἅτινα μόνον ἐν τῇ ἀγγλοσαξονικῇ φυλῇ ἀνευρίσκομεν. ***(Μοσχοβάκης)***

ΑΛΛΕΝ Κάρολος (1848—1899). Καναδὸς ἐπιστημονικὸς συγγραφεὺς καὶ μυθιστοριογράφος. Εἰργάσθη πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ Δαρβίνου.

Ἡλ. Ἀν. 5.59', Δ. 6.49'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 246/119
Ἀνθίμου ἱερομάρτρος

3

Ἀνακοίνωσις προγράμματος τμηματικῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).

ΜΠΩΝΤΕΛΑΙΡ Κάρολος Πέτρος [1821—1867]. Γάλλος ποιητής. Γνωστὸς διὰ τὸν πλοῦτον τῶν εἰκόνων του, τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν μουσικότητα τῶν λέξεων. Ἔγραψε τὰ «Ἄνθη τοῦ Κακοῦ».

Ἐὰν αἱ μητέρες συνήθιζαν νὰ χρησιμοποιοῦν εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας των τὸ ὡρολόγιον καὶ τὸν ζυγόν, ἀντὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ «περίπου» καὶ «μὲ τὸ μάτι», τὰ παιδιὰ θὰ ἐξοικειοῦντο ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ ἐκτιμῶσι τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον. (Le Chateler)

Ἡλ. Ἀν. 5.59', Δ. 6.48'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 247/118
Μωυσέως Πρ., Ἑρμιόνης

4

Ἔναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).

Μὴ ρίπτης λάσπην ἴσως ἀστοχήσης στὸ σημάδι, ἀλλὰ πάντως θὰ λερώσης τὰ χέρια σου. ***(Ἰωσὴφ Πάρκερ)***

Τίποτε δὲν ἔχουμε παραμελήσει τόσο, ὅσο τὸ χρέος μας νὰ εἴμαστε εὐτυχισμένοι. (Robert Louis Stevenson)

ΜΠΑΛΑΡ Ἀντώνιος Ἱερώνυμος (1802—1876). Γάλλος χημικός, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε τὸ βρώμιον καὶ ἐξήγαγε τὸ θειϊκὸν ἅλας ἐκ τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης.

ξεως τῶν συνεταιρισμῶν ἄλλων Χωρῶν. Ὑστεροῦμεν ἰδίως εἰς τοὺς ἀστικοὺς συνεταιρισμοὺς ὅπου τὰ συντελεσθέντα εἶναι πολὺ περιωρισμένα, τόσον ἐξ ἀπόψεως ἀριθμοῦ συνεταιρισμῶν καὶ μελῶν ὅσον καὶ ἐξ ἀπόψεως τομέων ἐξυπηρετήσεως καὶ πρακτικῶν ἐπιτευγμάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ὑπάρχουν εὐρύτερα περιθώρια δράσεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δύσκολον νὰ καλυφθοῦν, ἐὰν συνεχισθῇ καὶ συστηματοποιηθῇ ἡ καλὴ ἐργασία τῶν τελευταίων ἐτῶν, μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Σ. Ι. ΑΓΑΠΗΤΙΔΗΣ

Ἡλ. Ἀν. 6.00', Δ. 6.45'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 248/117
Ζαχαρίου Προφήτου

5

Α' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Διὰ τὸν ἡγέτην τὸ χρῆμα εἶναι ἓν ἁπλοῦν μέσον· αὐτὸς κυριαρχεῖται ὑπὸ ἑνὸς μόνου ἐντόνου πάθους: νὰ ἐξουσιάζῃ, νὰ τέμνῃ νέους δρόμους, νὰ εἶναι ὁ ἐγκέφαλος καὶ ὁ ὁδηγὸς τῶν μαζῶν.

(Girardet)

ΛΕΙΒΝΙΤΙΟΣ Γοδεφρεῖδος Γουλιέλμος (1646—1706). Γερμανὸς φιλόσοφος. Ἀνεκάλυψε συγχρόνως μὲ τὸν Νεύτωνα τὸν διαφορικὸν λογισμόν. Ἀνέπτυξεν αἰσιόδοξον φιλοσοφικὴν θεωρίαν.

Ἡλ. Ἀν. 6.01', Δ. 6.45'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 249/116
Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ

6

Α' Συνεδρίασις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ (1811—1900). Κεφαλλὴν ποιητής. Ἔγραψε ἔμμετρα καὶ πεζὰ σατιρικὰ εἰς γλῶσσαν δημοτικήν. Ἐξέδισε τὴν ἐφημερίδα «Λύχνος» καὶ ἔγραψε τὴν «Στιχουργικὴν» καὶ τὴν «Αὐτοβιογραφίαν».

ΚΟΥΡΜΠΡΕ Γουσταῦος, (1819—1877). Γάλλος ζωγράφος. Ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐκπροσώπων τῆς νεωτέρας τέχνης, ἀρχηγὸς τῆς σχολῆς τῶν ρεαλιστῶν.

Ὅσοι ἀπέκτησαν μεγάλην περιουσίαν, δὲν ἐπεζήτησαν τὸν πλοῦτον. Ἐὰν ἐπεθύμουν τὸ χρῆμα ἁπλῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ χρήματος, θὰ ἀνεπαύοντο ἀντὶ νὰ παλαίουν ὅλην των τὴν ζωὴν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. Αὐτοὶ οἱ ἄνδρες ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται, διότι ἀγαποῦν νὰ δημιουργοῦν. Ἐργάζονται διὰ νὰ χαίρωνται ὅτι ἐδημιούργησαν κάτι ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπῆρχε τίποτε.

(Rockfeller)

Ἡλ. Ἀν. 6.02', Δ. 6.43'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 250/115
Ὀνησιφόρου Ἀποστόλ.

7

Α' Συνεδρίασις τοῦ Συλλόγου Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

Ὅποιος θέλει νὰ ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μὲ ἐπίμονον αἰσιοδοξίαν.

(Μάρντεν)

Ἑλλὰς τὸ μεγαλεῖο σου βασίλεμα δὲν ἔχει καὶ δίχως γνέφια τοὺς καιροὺς ἡ δόξα σου διατρέχει.

Ὅσες φορὲς ὁ ἥλιος σου νὰ σὲ φωτίσῃ ἐρθῇ θὲ νὰ σ' εὕρῃ πεντάμορφη, στεφανωμένη, ὀρθή.

(Μαβίλης)

ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΣ (610-547 π.Χ.). Φιλόσοφος ἐξ Ἰωνίας. Ἔθεσε ὡς πρώτην ἀρχήν του τὸ ἄπειρον, πρώτην ὕλην ἀπέραντον.

ΚΟΥΕΣΝΕ-Υ Φραγκῖσκος (1694-1777). Γάλλος οἰκονομολόγος. Ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας τῶν φυσιοκρατῶν. Εἰς τῶν δημιουργῶν τοῦ «λεσὲ-φέρ» (κυβερνητικὴ ἐποχὴ ἀναμίξεως εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις).

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 6,03', Δ. 6,42
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 251/114
Γενέσιον τῆς Θεοτόκου

8

«Διὰ τοῦτο ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ».

('Εφεσ. δ' 25)

'Ιωάν. γ' 13—17

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς Μωυσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οἱ ἀγῶνες, φυσικὴ κατ' ἔνστικτον ἀναμέτρησις τῆς σωματικῆς ἰσχύος τοῦ ἀνθρώπου ἀπαντῶσα εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς—ὅπως τοὐλάχιστον μᾶς πληροφοροῦν ὁ Θουκυδίδης διὰ τοὺς Ἀσιανούς, ὁ Ἀρριανὸς διὰ τοὺς Ἰνδοὺς καὶ αἱ λαξευμέναι ἐπὶ τοῦ γρανίτου σκηναὶ ἀγωνιστικῆς εἰς τοὺς τάφους τῶν Φαραὼ—εἶναι δημιούργημα καὶ ἀπαύγασμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Διότι μόνον οἱ Ἕλληνες ἔδωσαν εἰς τοὺς ἀγῶνας μορφὴν μεγάλων τελετῶν θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ περιεχομένου. Καὶ ὡς τοιοῦτοι ἐχαρακτηρίσθησαν οἱ καλούμενοι ἱεροὶ καὶ οἱ νικηταὶ ἱερονῖκαι, ἤτοι τὰ Ὀλύμπια, Πύθια, Νέμεα, Ἴσθμια, Ἡραῖα, Ἀσκληπιεῖα, Ἐρώτια, Ἐλευθέρια τῶν Πλαταιῶν. Ὁ Ὅμηρος μᾶς ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ὠργάνωσεν εἰς Τροίαν ἐπιταφίους ἀγῶνας εἰς μνήμην τοῦ φίλου του Πατρόκλου καὶ ὁ Ἀλκίνοος τῶν Φαιάκων πρὸς τιμὴν τοῦ φιλοξενουμένου του Ὀδυσσέως. Διὰ τοὺς Ἕλληνας Θρησκεία, Ἀθλητισμός, Χορός, Καλλιτεχνία, Φιλοσοφία, Πολιτεία καὶ Ἔθνος ἦσαν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ συμπῖπτον πρὸς τὸ Θεῖον. Τοῦτο δὲ διαπιστώνουν:

1) Αἱ ἐναγώνιοι διατάξεις, οἱ ὅρκοι τῶν ἀθλητῶν, αἱ θυσίαι, οἱ βωμοί, οἱ ναοὶ καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν Θεῶν εἰς τὴν ἱερὰν Ἄλτιν.

2) Ἡ ἐκεχειρία, ἤτοι ἡ ὑπογραφεῖσα πολιτικὴ συμφωνία ὑπὸ τῶν Ἰφίτου βασιλέως τῆς Ἤλιδος, Κλεισθένους τῆς Πίσης καὶ Λυκούργου τῆς Σπάρτης περὶ διακοπῆς τοῦ πολέμου.

3) Ἡ συμμετοχὴ τῶν «Θεωριῶν» εἰς τοὺς ἀγῶνας ἤτοι ἐπισήμων ἀντιπροσωπειῶν τῶν διαφόρων Πολιτειῶν, καὶ

4) Ἡ συμμετοχὴ ὅλων τῶν σοφῶν ἀπὸ τοῦ 70τιδος Πλάτωνος, τοῦ Πυθαγόρου, μέχρι τοῦ Ἡροδότου καὶ Πινδάρου ἀναγινωσκόντων τὰ ἔργα των καὶ τοῦ ζωγράφου Ἀετίου ἐκθέτοντος τὰ ἔργα του πρὸς βράβευσιν.

Τὸ ὅτι ἡ Ὀλυμπία ἦτο τὸ Πανελλήνιον κέντρον ὅπου ἐσφυρηλατεῖτο ἡ φυλετικὴ συνείδησις καὶ ὁ Ἐθνικὸς δεσμὸς τῶν Ἑλλήνων ἀποδεικνύεται χαρακτηριστικῶς ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συμμετοχῆς τῶν Βαρβάρων εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἀπὸ τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον ἐπέδειξαν πρὸς τὸν Θεμιστοκλῆν οἱ θεαταὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐγερθέντες πρὸς τιμήν του (Πλουτ. Θεμ. 17 καὶ Παυσ. 8) ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Φίλιππον τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν διὰ συριγμῶν (Πλουτ. Ἀποφθ. Φιλ.)

Τὰ Ὀλύμπια ἱδρύθησαν εἰς μυθολογικοὺς χρόνους ὑπὸ τῶν 5 Ἰδαίων ἀδελφῶν τοῦ Ἡρακλέους πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐπαναλαμβανόμενοι ἀνὰ 4 ἔτη.

Ὡς ὑποστηρίζουν ὅμως ὁ Πολύβιος καὶ ὁ Ἠλεῖος Ἀριστόδημος, οἱ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν τὸ 884 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Ἰφίτου ἐπὶ βάσει τῆς ἐκεχειρίας γραφείσης ἐπὶ ἐνὸς δίσκου εὑρεθέντος ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ καὶ ἀναγνωσθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους.

Ὁ ἀριθμήσας τὰς Ὀλυμπιάδας Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος δέχεται ὅτι ἡ Α' Ὀλυμπιὰς συνέπεσε τὸ 776 π.Χ. ὁπότε ἐνίκησεν ὁ Ἠλεῖος Κόροιβος.

Τὰ Ὀλύμπια κατηργήθησαν τὸ 394 μ.Χ. ὑπὸ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀναβίωσις τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὀφείλεται εἰς τὸν Γάλλον Pierre de Coubertin ὁ ὁποῖος συνεκάλεσε τὸ 1894 Διεθνὲς Ἀθλητικὸν συνέδριον εἰς Παρισίους ὅπου κατὰ πρότασιν τοῦ Ἕλληνος ἀντιπροσώπου Δημ. Βικέλα ἀπεφασίσθη ἡ τέλεσις τούτων εἰς τὰς Ἀθήνας τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὴν γενέτειραν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τὸ 1896 εἰς τὸ δαπάναις τοῦ Ἐθν. εὐεργέτου Γ. Ἀβέρωφ ἀναμαρμαρωθὲν Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Τὸ θέαμα τοῦ ἀσφυκτικῶς πλήρους Σταδίου σειομένου κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰς φρενήρεις ζητωκραυγὰς τῶν Ἑλλήνων θεατῶν κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Α' Ὀλυμπιονίκου τοῦ Μαραθωνίου δρόμου Σπύρου Λούη, χωρικοῦ ἐξ Ἀμαρουσίου, ἔμεινεν ἀλησμόνητον εἰς τοὺς ἐπιζήσαντας θεατάς.

Εἰς τὴν Στοκχόλμην τὸ 1912 ἐνίκησε Α' Ὀλυμπιακὴν νίκην εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς ὁ Τσικλιτήρας. Ἡ Ὀλυμπιακὴ νίκη τοῦ Τ. Ρουμπάνη εἰς Μελβούρνην εἰς τὸ ἅλμα ἐπὶ κοντῷ μὲ τὴν θαυμασίαν ἐπίδοσιν 4.50 μ. ὑστερήσαντος τοῦ Α' Ὀλυμπιονίκου Ἀμερικανοῦ Ρίτσαρτς κατὰ 6 ἑκατ. δικαίως θεωρεῖται ὡς Ἐθνικὴ νίκη ἐπὶ τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Περαίνων τὴν μικρὰν ὡς ἄνω μελέτην μου εὔχομαι ὅπως ἡ Ὀλυμπιακὴ νίκη τοῦ Ρουμπάνη σημάνη καὶ τὴν νίκην τῆς ἀγωνιζομένης Κύπρου μας.

Γ. Ι. ΚΑΤΣΙΠΗΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 6.04', Δ. 6.40'
Πανσέληνος
ΔΕΥΤΕΡΑ 252/113
'Ιωακείμ καὶ "Αννης Θ.

9

(Σημειώσεις)

Δὲν ζῇ χωρὶς πατρίδες ἡ ἀνθρώπινη ψυχή. *(Κ. Παλαμᾶς)*

ΒΙΡΓΙΛΙΟΣ Πόπλιος (70 — 19 π.Χ.). 'Ο ἄριστος τῶν Ρωμαίων ἐπικῶν.

'Ηλ. 'Αν. 6.05', Δ. 6.39'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 253/112
Μηνηδώρας, Μητροδώρας

10

Συνεδρίασις 'Επιτροπῆς Προγράμματος.

ΑΜΠΕΡ 'Αντρὲ Μαρὶ (1775 — 1836). Καθηγητὴς εἰς Παρισίους. Εὗρε τὴν ἀλληλεπίδρασιν δύο ρευμάτων.

Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι δημιουργήματα τῶν περιστάσεων· αἱ περιστάσεις εἶναι δημιουργήματα τῶν ἀνθρώπων. *(Δισραέλης)*

'Ηλ. 'Αν. 6.06', Δ. 6.37'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 254/111
Θεοδώρας, Εὐφροσύνου

11

Συνεδρίασις Καθηγητῶν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Πᾶς ἄνθρωπος μελετῶν ἐκδίκησιν δὲν κάμνει ἄλλο τι εἰμὴ ἀναξέει μίαν πληγήν, ἣν ὁ χρόνος θὰ εἶχε κλείσει. *(Βάκων)*

ΕΡΣΤΕΝΤ Χάνς (1777 — 1851). Καθηγητὴς εἰς Κοπεγχάγην. 'Ανεκάλυψε τὴν ἐπίδρασιν ρεύματος ἐπὶ μαγνητοβελόνης.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ

'Ολυμπιάς	ἔτος	πόλις	ἔθνη	ἀθληταί
I	1896	'Αθῆναι	13	484
II	1900	Παρίσι	16	1505
III	1904	'Αγ. Λουδοβῖκος	7	1609
'Εκτὸς σειρᾶς	1906	'Αθῆναι	21	901
IV	1908	Λονδῖνον	22	2666
V	1912	Στοκχόλμη	27	4742
VI	1916	Βερολῖνον	Α' παγκόσμ. πόλεμος	
VII	1920	'Αμβέρσα	26	2741
VIII	1924	Παρίσι	45	3385
IX	1928	"Αμστερνταμ	46	3905
X	1932	Λὸς "Αντζελες	39	2403
XI	1936	Βερολῖνον	51	4069
XII	1940	Τόκιο	Β' παγκόσμ. πόλεμος	
XIII	1944	'Ελσίνκι	Β' παγκόσμ. πόλεμος	
XIV	1948	Λονδῖνον	59	6005
XV	1952	'Ελσίνκι	69	5867
XVI	1956	Μελβούρνη	68	4750

(*) 'Η 'Ελλὰς μετέσχεν εἰς ὅλας τὰς συγχρόνους 'Ολυμπιάδας.

'Ηλ. 'Αν. 6.06', Δ. 6.35'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 255/110
Αὐτονόμου, 'Ωκεανοῦ μ.

12

Α' Συνεδρία ὁλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. 'Εκλογὴ Σχολικῆς 'Επιτροπῆς.

'Η κατάρα τοῦ κακοῦ εἶναι, ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ γεννᾷ τὸ κακόν. *(Σίλλερ)*

Καλὸν εἶναι ὁ ὑφιστάμενος νὰ κακολογῇ κάποτε τὸν προϊστάμενόν του· αὐτὸ εἶναι δεῖγμα ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν ἐργασίαν του. (Detoeuf)

ΜΠΕΡΖΕΛΙΟΥΣ 'Ιάκωβος (1779-1848). Σουηδὸς χημικός. Εἰς τῶν ἱδρυτῶν τῆς μοντέρνας Χημείας. Καθιέρωσε τὴν χημικὴν γραφὴν διὰ συμβόλων καὶ ἐμελέτησε τὴν ἠλεκτρόλυσιν.

'Ηλ. 'Αν. 6.07' Δ. 6.34'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 256/109
Ἐγκαίνια Ναοῦ 'Αναστ.

13

(Σημειώσεις)

ΚΟΥΖΕΝ Βίκτωρ (1792—1867). Γάλλος φιλόσοφος καὶ συγγραφεύς. "Ιδρυσε τὴν σχολὴν τοῦ ἐκλεκτικισμοῦ.

ΚΟΝΔΟΡΣΕ 'Αντώνιος Νικόλαος (1743—1794). Γάλλος φιλόσοφος καὶ μαθηματικός. 'Επίστευεν εἰς τὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν βαθμιαίαν τελειοποίησίν των.

'Εγκράτεια καὶ ἐργασία εἶναι οἱ δύο ἄριστοι ἰατροὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ ἐργασία ἀκονίζει τὴν ὄρεξιν καὶ ἡ ἐγκράτεια ἐμποδίζει τὴν πολυφαγίαν. *(Ρουσσὼ)*

Μόνον ἐλεύθεροι λαοὶ μένουν σταθεροὶ καὶ τίμιοι πρὸς ἕνα κοινὸν σκοπὸν καὶ προτιμοῦν τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τὸ ἰδιοτελὲς συμφέρον. (G. Nilson)

'Ηλ. 'Αν. 6.08', Δ. 6.32'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 257/108
'Η 'Υψωσις Τιμ. Σταυροῦ

14

Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ (α' περιόδου)

'Υποδείξατε εἰς τὰ παιδιά σας τὸ καθῆκόν των διὰ τῆς συναισθήσεως τῆς τιμῆς καὶ μὲ ἀγαθότητα, ὄχι μὲ φόβον. *(Τερέντιος)*

'Η σοφία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μὴ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ νὰ προεξοφλῶμεν τὰς δυσχερείας μὲ τὴν σταθερὰν θέλησιν ὅπως τὰς ὑπερνικήσωμεν. (Girardet)

ΣΕΖΑΝ Παῦλος (1839—1906). Γάλλος ζωγράφος. "Ησκησε μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ζωγραφικήν.

ΦΡΕΣΝΕΛ Αὐγουστῖνος (1788—1827). Καθηγητὴς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Παρισίων. Διετύπωσε τὴν θεωρίαν τῶν κυμάτων τοῦ φωτὸς ὑπὸ τὴν παραδοχὴν ἐγκαρσίων παλμῶν.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.09', Δ. 6.31'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 258/107
Μετὰ τὴν Ὕψωσιν

15

«Ἡ χριστιανικὴ εὐλάβεια ἐκμηδενίζει τὸν ἐγωϊσμὸν τῆς καρδίας· ἡ κοσμικὴ εὐγένεια τὸν καλύπτει καὶ τὸν καταστέλλει». (Πασκάλ)

Μάρκου η' 34—38 καὶ θ' 1

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Οὐγγρικὸ λαϊκὸ τραγοῦδι

Η ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΟΥ ΜΑΝΑ

Μοὔστειλε γράμμα ἀπ' τὸ χωριὸ χτὲς ἡ γλυκειά μου μάνα:
Γύρνα στὸ σπίτι ὅσο μπορεῖς πιὸ γρήγορα παιδί μου.
Κι' ἐγώ, γλυκειὰ μανούλα μου, θἄθελα νὰ γυρίσω.
μὰ δὲ μπορῶ τί αὔριο πορεία ἔχουμε πάλι.
Μάνα, σὰν βγαίνω νύχτα ὄξω ἀπ' τὴ στρατώνα,
τὰ μάτια μου σηκώνω στὸν οὐρανὸ μὲ τ' ἄστρα:
Ὦ, Θέ μου, ἀπὸ ποιὰ μεριὰ τὸ σπίτι μου νὰ πέφτει;
Καὶ σὲ ποιὸ μέρος ἡ γλυκειὰ μανούλα μου ἀγρυπνάει;

Μετάφρ. **Ρίτας Μπούμη - Παππᾶ**

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὴν Χώραν μας ἀπὸ τοῦ 1910, ὅτε σημειοῦται ὁ ἀστικὸς μετασχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Παρ' ὅλην τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι μεγάλην βιομηχανικὴν πρόοδον, ἡ Ἑλλὰς παραμένει κατὰ βάσιν γεωργικὴ χώρα καὶ ὁ ἐργατικός της πληθυσμὸς δὲν ἀποτελεῖ παρὰ τὸ 1)5 τοῦ πληθυσμοῦ της. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα παρ' ἡμῖν κοινωνικοπολιτικὴ πρόοδος ὑπῆρξε σημαντική, ὀφειλομένη τόσον εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν φωτισμένην ἀντίληψιν τῶν κυβερνητῶν τῆς Χώρας, τελούντων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν διεθνῶς σημειουμένων κοινωνικῶν ρευμάτων. Δι' ὃ καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἐπιβαρύνσεις εὑρίσκονται ἐν Ἑλλάδι εἰς σχετικῶς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, ἰδίᾳ δὲ ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα. Τὰ πρῶτα μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν ἀφεώρων τὸν καθορισμὸν προστατευτικῶν ὅρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν, τὴν προστασίαν τῶν γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων, τὴν ταχεῖαν καὶ ὀλιγοδάπανον ἐπίλυσιν τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν καὶ τὸν περιορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐργασίας, κυρίως δὲ τὴν Κυριακὴν ἀνάπαυσιν. Βραδύτερον ἐστράφησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν σωματείων—διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε καὶ ἐπαρκὴς συνταγματικὴ προστασία — τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τὴν προστασίαν τῶν θυμάτων ἐργατικῶν ἀτυχημάτων. Εἰς τὴν σύμβασιν ἐργασίας, διεπομένην ἀπὸ τὰς παναρχαίας διατάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου ἐπῆλθε σημαντικωτάτη βελτίωσις μὲ τὸν ἐν ἔτει 1919 ψηφισθέντα προοδευτικώτατον νόμον περὶ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἀορίστου χρόνου. Κατὰ τὸν μεσοπόλεμον σημειοῦται γοργότερος ρυθμὸς εἰς τὰ μέτρα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, παρ' ὅλον ὅτι τὸ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δημοσιευθὲν Ἑλληνικὸν Δημόσιον Σύνταγμα ἠγνόει τὰ κοινωνικὰ δικαιώματα. Ἡ Ἑλλὰς μετέχει ἐνεργῶς τῆς Διεθνοῦς ὀργανώσεως ἐργασίας καὶ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἶναι ἡ πρώτη Χώρα, ἥτις ἐκύρωσε διεθνῶς συμβάσεις ἐργασίας. Ἡ κοινωνικοπολιτικὴ δρᾶσις τῆς Χώρας μας στρέφεται κατὰ τὴν περίοδον ταύτην: α) Πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Οὕτως ἀφ' ἑνὸς μὲν αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν «κλαδικῶν» ἀσφαλιστικῶν ταμείων (κατ' ἐπιχείρησιν ἢ ἐπαγγελματικοὺς κλάδους) κατὰ τρόπον ὅμως μὴ δυνάμενον νὰ χαρακτηρισθῇ, οὔτε ὡς κοινωνικόν, οὔτε ὡς ὀρθολογιστικόν· ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰσάγεται ἡ γενικὴ ἀσφάλισις κατὰ τῶν κινδύνων ἀσθενείας, ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου καὶ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος. Ἡ ἀσφάλισις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς παρέχοντας ἐξηρτημένην ἐργασίαν, ἀλλὰ καταλαμβάνει καὶ εὐρυτάτας κατηγορίας ἀνεξαρτήτως ἐργαζομένων. Ἡ γενικὴ ἀσφάλισις στηρίζεται εἰς τὰς εἰσφορὰς ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων καὶ πραγματοποιεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον παροχὰς ἱκανοποιητικάς.

β) Πρὸς τὰς συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας, δι' ὧν οὐ μόνον καθωρίσθησαν κατά τι ὑψηλότερα ἡμερομίσθια τῶν προηγουμένως κρατούντων καὶ ἐτέθησαν ὅροι ἐργασίας εἰς πολλὰς κατηγορίας μισθωτῶν. Πάντως ἀπὸ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις ἔλλειψε κατὰ σημαντικὸν μέτρον τὸ χαρακτηριστικὸν των στοιχεῖον τῆς αὐτονομίας, τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, λόγῳ τῆς ἐντόνου ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους.

γ) Πρὸς τὴν μετεργασιακὴν πρόνοιαν τῶν ἐργαζομένων διὰ τῆς συστάσεως ἰδίου ὀργανισμοῦ, τῆς «Ἐργατικῆς Ἑστίας». Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον συνεχίζεται ἡ λῆψις τῶν κοινωνικῶν μέτρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσαν θέσιν κατέχει ὁ νόμος περὶ ἀδειῶν μετ' ἀποδοχῶν. Ἡ δημοσίευσις τοῦ νέου ἀστικοῦ κώδικος ἔδωκε νέον συγχρονισμένον νομικὸν στήριγμα εἰς τὴν σύμβασιν ἐργασίας. Ἡ ἐργατικὴ κατοικία ἀποτελεῖ ἀντικείμενον πλέον μερίμνης τοῦ Κράτους, ὅπερ δι' εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ προβαίνει εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν ἐργατικῶν κατοικιῶν. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπασχολήσεως δὲν ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον συστηματικῆς κρατικῆς μερίμνης, καίτοι χωρὶς νὰ εἶναι παρ' ἡμῖν νομοθετικῶς ἀνεγνωρισμένον τὸ δικαίωμα πρὸς ἐργασίαν ἐλήφθησαν κατὰ καιροὺς διάφορα συμπτωματικὰ μέτρα, τινὰ μάλιστα τῶν ὁποίων δὲν ἦσαν καὶ ἀπολύτως ἐπιτυχῆ, ὅπως ἡ λεγομένη «κατοχύρωσις» μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπαγγελμάτων. Μόνον μετὰ τὸν Δεύτερον πόλεμον εἰσάγεται ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀνεργίας. Τὰ Γραφεῖα εὑρέσεως Ἐργασίας, καίτοι ὡς θεσμὸς εἶναι πρὸ πολλοῦ γνωστὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν, οὐδέποτε ἐλειτούργησαν ἱκανοποιητικῶς καὶ ἐλαχίστας προσέφερον ὑπηρεσίας. Τελευταίως σημειοῦται μία προσπάθεια ὀργανώσεως τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς μαθητείας. Εἰς τὴν δευτέραν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πρόβλημα μεταπολεμικῶς εἶναι ἰδιαιτέρως ὀξύ, σημειοῦται ἱκανοποιητικὴ πρόοδος. Εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἡμερομισθίων σημειοῦται πρόοδος τις συνισταμένη εἰς τὸν καθορισμὸν κατωτάτου ὁρίου μισθοῦ, τὴν τάσιν πρὸς ἴσην μισθολογικὴν μεταχείρησιν, κυρίως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὴν παροχὴν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ὡς καὶ τὴν προσαύξησιν διὰ νυκτερινὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐργασίαν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑποχρεώσεως χορηγήσεως δώρου κατὰ τὰς ἑορτάς. Τὰ διδόμενα ὅμως ἡμερομίσθια—καθοριζόμενα, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως ὑπὸ τοῦ Κράτους—εἶναι κατὰ κανόνα ἀνεπαρκῆ δι' ὃ καὶ τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τοῦ Ἕλληνος ἐργάτου εἶναι αἰσθητῶς χαμηλόν. Σημειωτέον ὅτι ἡ διαρρύθμισις τοῦ φορολογικοῦ μας συστήματος—στηριζομένου κυρίως εἰς τὴν

16

Ἡλ. Ἀν. 6.09΄, Δ. 6.29΄
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 259/106
Εὐφημίας μεγαλομάρτ.

Ἔναρξις τμηματικῶν ἐξετάσεων (β΄ περιόδου).
Ἐξετάσεις Α΄ (Γαλλικὰ—Ἀγγλικὰ—Στενογραφία), Β΄ (Γαλλικὰ—Ἀγγλικά), Γ΄ (Βιομηχανικὴ Λογιστική).

Καθαρὰ συνείδησις εἶναι ἕνα γλυκὸ προσκέφαλον ἐπάνω στὸ ὁποῖον ὁ ἐνάρετος ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ ἡσυχάζῃ.
(G. L. Mabiré)

ΑΠΕΛΛΗΣ (356—388 π.Χ.). Ἕλλην ζωγράφος. Συνεδύαζε τὸ αὐστηρὸν σχέδιον τῆς Σικυωνίου σχολῆς μετὰ τοῦ ἁπαλοῦ χρωματισμοῦ τῆς Ἰωνικῆς.

17

Ἡλ. Ἀν. 6.΄10, Δ. 6.28΄
Σελήνης Τελ. Τέταρτον
ΤΡΙΤΗ 260/105
Σοφίας καὶ τῶν 3 θυγατ.

Ἐξετάσεις Β΄ (Ἀσφαλιστικὴ — Μεταφοραί).

ΓΑΙΟΣ (2ος αἰών). Ρωμαῖος νομικὸς τῆς σχολῆς τῶν Σαβιανῶν. Συνέταξε τὰς «Εἰσηγήσεις», τὰς ὁποίας ἔλαβε κατόπιν ὡς βάσιν ὁ Ἰουστινιανός.

Ἀληθῶς πενθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πενθοῦν ἄνευ μαρτύρων. ***(Βύρων)***
Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε ὁ πυρετὸς τῆς λογικῆς. ***(Οὐγκὼ)***

18

Ἡλ. Ἀν. 6.11΄. Δ. 6.26΄
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 261/104
Εὐμενίου Γορτίνης

Ἐξετάσεις Α΄ (Φυσική), Γ΄ (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων).

Αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐξάνονται διὰ τῆς μαθήσεως καὶ τῆς μελέτης. ***(Σωκράτης)***
Ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ γίνεται σοφός, ἀφ' ὅτου ἀναγνωρίζει ὅτι δὲν εἶναι πλέον ἀπαραίτητος. (Byron)

ΠΥΡΡΩΝ (350—270 π.Χ. περίπου). Ἀρχαῖος Ἕλλην φιλόσοφος. Ἐξ αὐτοῦ προέκυψεν ἡ αἵρεσις τῶν «Πυρρωνιστῶν» καὶ ἡ «Σκέψις» (Σκεπτικισμός).

ἔμμεσον φορολογίαν —ἐλάχιστα εὐνοεῖ τὸν ἐργαζόμενον πληθυσμόν.

Εἰς τὸν συνδικαλισμὸν—στηριζόμενον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθέρας συμμετοχῆς, τῆς ταξικότητος καὶ τῆς εἰδικότητος—σημειοῦται τάσις ἑνότητος καὶ εὐρυτέρας συμμετοχῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ κρατικὴν ὀργάνωσιν, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχῃ οὔτε καθολικὴ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων οὔτε καὶ ἰδιαιτέρα τις ἀγωνιστικὴ δρᾶσις. Δι' αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεργιῶν εἶναι πολὺ περιωρισμένος. Ἐξ ἄλλου ἡ κοινωνική μας πολιτικὴ δὲν ἔχει λάβει εἰσέτι ἐπαρκῆ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῶν οἰκιακῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν τοιούτων. Ἐπίσης ἐργατικὰ δικαστήρια, ὡς καὶ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ἀρχαὶ δημοκρατικοποιήσεως τῆς ἐπιχει-

ρήσεως εἶναι θέματα ἀγνοούμενα ὑπὸ
τῆς ἑλληνικῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.
Ἀκόμη δὲ καὶ ἡ ἐργατικὴ νομοθεσία
ἐμφανίζεται πολύπλοκος, περιπτωσιολο-
γική, κακοτέχνως διατυπωμένη μὲ πολ-
λὰς ἀσαφείας ἢ καὶ ἀντιφάσεις, ὥστε
νὰ προκύπτῃ ἄμεσος ἡ ἀνάγκη τῆς
ἀνακαθάρσεως καὶ συστηματοποιήσεως
αὐτῆς. Τέλος ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ ἔχει
παρ' ἡμῖν, ὡς κύριον φορέα τὸ κράτος
ἢ ὀργανισμοὺς παρ' αὐτοῦ συνιστωμέ-
νους. Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοι-
κήσεως, ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐργοδόται καὶ
αἱ ἐργατικαὶ ὀργανώσεις ἀσήμαντον ρό-
λον παίζουν ὡς φορεῖς τῆς κοινωνικῆς
πολιτικῆς. Τελευταίως σημειοῦται κίνη-
σίς τις πρὸς ὀργάνωσιν μέτρων κοινω-
νικῆς πολιτικῆς ἐκ μέρους τῶν ἐργο-
δοτῶν.

ΧΡ. Ν. ΑΓΑΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

'Ηλ. 'Αν 6.12'. Δ. 6.25'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 262/103
Τροφίμου, Σαββατίου μ.

19

Ἔναρξις ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.—Ἐξετάσεις Β' (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

Νὰ μεταχειρισθῇς τὴν ἀρετὴν ὄχι διὰ νὰ ἀποκτήσῃς, ἀλλὰ διὰ νὰ ὠφελήσῃς. (Δίδυμος)

Ἡ ζωὴ ἀλλάζει, ἀλλὰ δὲν χάνεται· ἡ ἐλπὶς σβήνει, ἀλλὰ δὲν ἀποθνήσκει· ἡ ἀλήθεια καλύπτεται, ἀλλὰ πάλιν λάμπει. (Σέλλεϋ)

ΝΟΥΜΑΣ Πομπίλιος (716—672 π.Χ.). Βασιλεὺς τῆς Ρώμης. Ἐθέσπισε τοὺς πρώτους θρησκευτικοὺς θεσμοὺς τῆς Ρώμης, ἐτροποποίησε τὸ ἡμερολόγιον καὶ διήρεσε τοὺς ἐπαγγελματίας κατὰ τάξεις.

'Ηλ. 'Αν. 6.13'. Δ. 6.24'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 263/102
Εὐσταθίου, Θεοπίστης μ.

20

Πτυχιακαὶ Ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.—Ἔναρξις ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.—Ἐξετάσεις Α' (Ἰδ. Δίκαιον), Γ' (Ἐμπορ. Πολιτική).

ΚΟΣΜΑΣ ὁ Ἰνδικοπλεύστης (6ος αἰὼν μ.Χ.). Ἕλλην μοναχὸς καὶ γεωγράφος. Περιηγήθη τὴν Ἀραβίαν καὶ Ἀν. Ἀφρικὴν καὶ ἔγραψε «Χριστιανικὴν τοπογραφίαν» ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑποστηρίζει καὶ κοσμολογικὰς ἀντιλήψεις τῆς Παλ. Διαθήκης.

Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι ἐμπιστεύονται εἰς ὀλίγους, οἱ δὲ πονηροὶ εἰς κανένα. (H. W. Shaw)

Μὴν ἐμπιστεύεσαι εἰς αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἅπαξ ἐφάνη ἀνάξιος ἐμπιστοσύνης. (Σαίξπηρ)

'Ηλ. 'Αν. 6.14'. Δ. 6.22'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 264/101
Ἰωνᾶ Π., Κοδράτου Ἀπ.

21

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε. Ἐξετάσεις Β' (Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία).

Δύο φορὲς νικᾷ, ὅστις νικᾷ τὸν ἑαυτόν του. (Σῦρος)

Ἐπιθυμεῖς νὰ ὁμιλοῦν καλῶς διὰ σέ; Τότε μὴ λέγῃς πολλὰ καλὰ διὰ τὸν ἑαυτόν σου. (Πασκάλ)

Ἡ μὲν μεγαλοφυΐα ἐξεγείρει τὸν θαυμασμόν, ὁ δὲ χαρακτὴρ τὸν ἐξασφαλίζει. (Σμάιλς)

Εἶναι δύσκολο καὶ σκληρὸ νὰ εἶσαι συγχρόνως ἀληθινὸς πολιτικὸς καὶ ἀληθινὰ ἠθικὸς ἄνθρωπος. (Βάκων)

ΠΥΘΕΑΣ ὁ Μασσαλιώτης (4ος αἰὼν π.Χ.). Ἕλλην ποντοπόρος, ἀστρονόμος καὶ γεωγράφος. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ συνδέεται πρὸς τὸ ἐπιχειρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ ταξίδιον ἀνὰ τὸν ὠκεανὸν καὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῶν παλιρροιῶν.

ΜΠΕΡΚΛΕΫ Γεώργιος (1684—1753). Ἰρλανδὸς φιλόσοφος. Εἷς τῶν προδρόμων τῶν σημερινῶν θεωριῶν περὶ φυσιολογίας τῶν αἰσθήσεων. Ἔγραψε: «Πραγματείαν περὶ τῶν νόμων τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως».

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.15', Δ. 6.20'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 265/100
Α' Λουκᾶ, Φωκᾶ ἱερομ.

22

Ἐξετάσεις Α' (Οἰκονομικὴ Γεωγραφία), Β' (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

Λουκᾶ ε' 1—12

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ, διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς. Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσει ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΒΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

'Η φοίτησις, ὡς γνωστόν, εἰς τὰ
'Ανώτερα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα εἶναι
μακροχρόνιος. Συμπίπτει συνήθως κατὰ
τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς σωματικῆς ἀνα-
πτύξεως τῶν σπουδαστῶν καὶ κατὰ κα-
νόνα συνεπάγεται διανοητικὴν κόπωσιν,
ἂν μὴ καὶ σωματικήν.

Διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ὑγείας
συμβάλλουν τόσον ὁ σπουδαστής, ὅσον
καὶ τὸ ἵδρυμα, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος
φοιτᾶ.

'Ο σπουδαστὴς πρέπει νὰ προσέχῃ
εἰς τὴν ὑγιεινὴν δια-
βίωσίν του καὶ ὡς
διανοητικῶς ἐργαζό-
μενον ἄτομον νὰ ἔχῃ
ὑπ' ὄψιν του τὰ ἑξῆς:

Α'. 'Η ὑγιεινὴ δια-
βίωσις ἀνάγεται γενι-
κῶς εἰς τὴν κατοικίαν,
διατροφήν, ὕπνον, σω-
ματικὴν ἄσκησιν, ἀ-
θλητισμόν, γενετήσιον
βίον καὶ ἄλλα τινά.
Κατὰ συνέπειαν πρέ-
πει νὰ ἀποφεύγεται ἡ
παρατεταμένη καθε-
στηκυῖα ζωὴ διὰ τοὺς
ἑξῆς κυρίως λόγους:

1) Διότι αὕτη στε-
ροῦσα τὸ ἄτομον σω-
ματικῆς κινήσεως, δύ-
ναται νὰ ἐπιδεινώσῃ
τὴν ὑγείαν τῶν ἰδιο-
στατικῶς ἀσθενικῶν
ἀτόμων.

2) 'Αναγκάζουσα
τὸ ἄτομον εἰς τὴν τή-
ρησιν κεκαμμένης στά-
σεως τοῦ κορμοῦ ἐπὶ
πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέ-
ρας, δύναται νὰ ἐπι-
δεινώσῃ τυχὸν ὑπαρ-
χούσας νοσηρὰς κατα-
στάσεις τοῦ ἀναπνευ-
στικοῦ καὶ τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστή-
ματος.

3) 'Επιφέρουσα στάσιν τινα τῆς κυ-
κλοφορίας τοῦ αἵματος, δύναται νὰ
ἐπιδεινώσῃ τυχὸν ὑπαρχούσας αἱμορροΐ-
δας.

'Η ὑπερβολικὴ ἐργασία ἐπιφέρει
νευρασθένειαν, διαταραχὰς τῆς πέψεως,
σωματικὴν ἐξάντλησιν καὶ πρόωρον γή-
ρας. 'Ο σπουδαστὴς δὲν πρέπει νὰ ἐρ-
γάζεται περισσότερον τῶν 8 ὡρῶν.
'Η κατ' ἐξαίρεσιν παράτασις τῆς ὀκταώ-
ρου ἐργασίας του, καὶ δὴ ἡ ἐπὶ πολλὰς
ἡμέρας, ἐπιβάλλει μεγαλυτέραν ἀνάπαυ-
σιν κατὰ τὰς ἑπομένας ἡμέρας. Ἅπαξ
τῆς ἑβδομάδος, ἤτοι τὴν Κυριακὴν ὡς
καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς, ὁ ἐργαζόμενος
διανοητικῶς πρέπει νὰ ἀναπαύεται,
κατ' ἔτος δὲ νὰ διαθέτῃ περίοδον συνε-
χοῦς ἀναπαύσεως, εἰ δυνατόν, εἰς ἐξο-
χὴν διαρκείας τοὐλάχιστον δύο ἑβδομά-
δων. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀποφεύγῃ τὴν
κατάχρησιν τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν οἰνο-
πνευματωδῶν ποτῶν, διότι αὕτη ἐπιδρᾷ
λίαν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τοῦ ἀναπνευστικοῦ
καὶ κυκλοφοριακοῦ συστήματος. Οἰκο-
θεν ἐννοεῖται, ὅτι αἱ γενετήσιοι κατα-
χρήσεις πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὑπὸ
τῶν σπουδαστῶν, ὡς ἐκ τῶν βλαβερῶν
συνεπειῶν των.

Β'. 'Η συνήθης καὶ παρατεταμένη
διανοητικὴ ἐργασία ἐπιβάλλει σωματι-
κὴν κίνησιν. 'Η διανοητικὴ ἐργασία,
ἰδίως ὅταν αὕτη συνδυάζεται μετ' ἐλα-
χίστης σωματικῆς κινήσεως, ἐπιβάλλει
προσαρμογὴν τῆς δια-
τροφῆς τοῦ ἀτόμου εἰς
εἰδικὰς ἀνάγκας τοῦ
ὀργανισμοῦ του. 'Η φύ-
σει ἀσθενικὴ σωματι-
κὴ διάπλασις ἀτόμου
διανοητικῶς ἐργαζο-
μένου ἐπιβάλλει μεθο-
δικὴν ἐνίσχυσιν τῶν
σωματικῶν του δυνά-
μεων.

'Η κοπιώδης δια-
νοητικὴ ἐργασία ἀπαι-
τεῖ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπαρ-
κῆ καὶ ἀδιατάρακτον
ὕπνον, ἀφ' ἑτέρου δὲ
καθημενὴν παρεμβο-
λὴν βραχείας ἀναπαύ-
σεως ἀπὸ τῆς ἐργα-
σίας ταύτης. 'Η κοπι-
ώδης ἑβδομαδιαία δια
νοητικὴ ἐργασία ἀπαι
τεῖ πλήρη ἀνάπαυσιν
καὶ ψυχαγωγίαν κατὰ
τὰς Κυριακὰς συμφώ-
νως πρὸς τὰς ἰδιαιτέ-
ρας προτιμήσεις τοῦ
ἀτόμου. 'Η κοπιώδης ἐρ-
ετησία διανοητικὴ ἀναγ-
γασία καθιστᾷ ἀναγ-
καίαν τὴν ὀρθοτέραν
κατὰ τὸ δυνατὸν ἐκ-
μετάλλευσιν τοῦ χρό-
νου τῆς ἐτησίας κανονικῆς ἀδείας τοῦ
ἀτόμου.

'Η θεὰ 'Υγεία

'Ο σπουδαστὴς πρέπει, ἐὰν ἡ κα-
τοικία του εὑρίσκεται ἐγγὺς τοῦ ἐκπαι-
δευτικοῦ ἱδρύματος, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος
σπουδάζει, νὰ μὴν ἀκολουθῇ καθημερι-
νῶς τὸν αὐτὸν σύντομον δρόμον πρὸς
μετάβασιν ἐκ τῆς κατοικίας του εἰς
αὐτό, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθῇ ἐναλλὰξ δια-
φόρους δρόμους πρὸς ἀλλαγὴν ἐντυπώ-
σεων, περισσοτέραν κίνησιν καὶ καλυ-
τέραν ἀναπνευστικὴν ἄσκησιν.

'Η ὀργάνωσις εἰδικῶν μαθημάτων
ὑγιεινῆς διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῶν 'Ανω-
τέρων σχολῶν—ἀσχέτως τοῦ κλάδου τῶν
σπουδῶν των—ὡς καὶ ἡ λειτουργία μο-
νίμου ὑπηρεσίας προληπτικῆς 'Ιατρικῆς
εἰς τὰ διάφορα ἐκπαιδευτικὰ 'Ιδρύματα
θὰ συνέβαλλον μεγάλως εἰς τὴν ἐνίσχυ-
σιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν καὶ γε-
νικώτερον εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν
τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

'Υφηγητὴς ΑΝΤ. ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.16', Δ. 6.18'
Νέα Σελήνη
ΔΕΥΤΕΡΑ 266/99
Σύλληψις Τ. Προδρόμου

23

Ἐξετάσεις Β' ἔτους (Δημοσία Οἰκονομία).

Ὁ Σωκράτης, ὀνειδιζόμενος ἐπὶ εὐτελεῖ καταγωγῇ ὑπό τινος μοχθηροῦ, εἶπεν: «Ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ὄνειδος, σὺ δὲ τῷ γένει».
(Στοβαῖος)

ΤΕΟΜΠΑΛΝΤ Σμὶθ (1859—1934) Ἀμερικανὸς μικροβιολόγος. Ἀνεκάλυψε τὴν διὰ κροτώνων (τσιμπουριῶν) μετάδοσιν νοσημάτων ἐκ τῶν ζώων εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡλ. Ἀν. 6.17', Δ. 6.17'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΤΡΙΤΗ 267/98
Θαῦμα Μυρτιδιωτίσσης

24

Ἐξετάσεις Α' (Οἰκονομικὰ Μαθηματικά), Γ' (Μεταλλευτικὸν Δίκαιον).

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (480—407 π. Χ.) Ἕλλην ἀρχαῖος τραγικὸς ποιητής. Ὑπῆρξεν ἀπόστολος τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ τέχνῃ, τῇ σκέψει καὶ τῇ θρησκείᾳ. Ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων: «Ἄλκηστιν», «Ἠλέκτραν», «Μήδειαν».

Ἡ ἰδιωτικὴ καὶ ἡ δημοσία ἀποστολὴ τῆς Λογιστικῆς ὄχι μόνον δὲν συγκρούονται, ἀλλ' ἀναγκαίως συνεργάζονται, ὅπως καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον ἀτομικὸν συμφέρον δέον πάντως νὰ συμπίπτῃ μὲ τὸ γενικόν.
(A. Monnier)

Ἡλ. Ἀν. 6.17', Δ. 6.15'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 268/97
Εὐφροσύνης, Εὐγενίου μ.

25

Ἐξετάσεις Β' ἔτους (Ἐμπορικὸν Δίκαιον).

Ὁ ὀργίλος τιμωρεῖται μὲ τὴν ἰδίαν μάστιγα. Δὲν ὑπάρχει πικρία μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ θυμοῦ. Τὸ δηλητήριον τὸ ὁποῖον ἀπορρέει ἐξ αὐτοῦ καταστρέφει τὰ σπλάγχνα τοῦ ἰδίου μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ θύματός του.
(C. Buxton)

ΚΟΛΜΠΕΡ Ἰωάννης Βαπτιστὴς (1619—1683). Γάλλος οἰκονομολόγος καὶ πολιτικός. Ἐπροστάτευσε τὴν βιομηχανίαν δι' ἐπιβολῆς δασμῶν εἰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐλαττώσεως δασμῶν πρώτων ὑλῶν.

2.796 ΓΛΩΣΣΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Σύμφωνα μὲ μιὰ ἀνακοίνωσι τοῦ διεθνοῦς ἐθνολογικοῦ καὶ κοινωνιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, οἱ ὁμιλούμενες γλῶσσες στὸν πλανήτη μας, ἀνέρχονται σὲ 2796—χωρὶς νὰ λογαριάσωμε τὶς διαλέκτους καὶ τὰ διάφορα ἰδιώματα—13 ἀπ' αὐτὲς τὶς γλῶσσες, ὁμιλοῦνται ἀπὸ περισσότερους τῶν 50 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἡ καθεμιά. Οἱ γλῶσσες αὐτὲς εἶναι οἱ ἀκόλουθες: Κινεζικὴ 500 ἑκατομμύρια, Ἀγγλικὴ 250, Ἰνδοστανικὴ 160, Ρωσικὴ 150, Ἰσπανικὴ 120, Γερμανικὴ 100, Ἰαπωνικὴ 100, Γαλλικὴ 80, Ἰνδονησιακή, πορτογαλική, μπενγκαλική, ἰταλικὴ καὶ ἀραβικὴ ἀπὸ 50 ἑκατομμύρια καθεμιά.

'Ηλ. 'Αν. 6.18', Δ. 6.14'
Σελήνη 3 ήμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 269/96
Μετάστ. Ἰωάννου Θεολ.

26

Ἐξετάσεις Α' (Δημόσιον Δίκαιον), Γ' Τελωνειακά).

Ἡ δύναμις ἑνὸς ἔθνους δὲν μετρεῖται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ του, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν ἐπιλέκτων του.

(Γουσταῦος Λεμπὸν)

ΑΒΕΡΩΦ Γεώργιος (1818—1899). Ἕλλην ἐθνικὸς εὐεργέτης. Ἵδρυσε νοσοκομεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γυμνάσια, παρθεναγωγεῖον, τὴν σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, κ.ἄ.

'Ηλ. 'Αν. 6.19', Δ. 6.12'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 270/95
Καλλιστράτου, Γαϊανῆς

27

Ἐξετάσεις Β' ἔτους (Ἰδιωτικὸν Δίκαιον).

ΡΑΦΑΗΛ Σάντι (1483—1520). Διασημότατος Ἰταλὸς ζωγράφος, ἀρχιτέκτων καὶ γλύπτης. Εἷς τῶν μεγαλυτέρων καλλιτεχνῶν τῆς Ἀναγεννήσεως.

ΑΤΓΟΥΝΤ Γεώργιος (1746 — 1807). Ἄγγλος φυσικός. Ἐφεῦρε μηχανὴν δι' ἧς ἀποδεικνύονται πειραματικῶς οἱ νόμοι τῆς ἐν τῷ κενῷ πτώσεως τῶν σωμάτων.

Ἐγκράτεια καὶ μέτρον ἐν τῇ νεότητι εἶναι διαβατήριον δι' εὐτυχισμένα γηρατεῖα.

(Πλούταρχος)

Χαρακτηριστικὸν φαινόμενον ἀπὸ τοῦ ἄλλου πολέμου εἶναι ὅτι ὁ αὐξανόμενος διαρκῶς καταμερισμὸς συνεπληρώθη κατ' ἀνάγκην ἀπὸ τὸν συντονισμὸν ὅλων τῶν κατανεμημένων προσπαθειῶν.

(A. Robinson)

'Ηλ. 'Αν. 6.20', Δ. 6.11'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 271/94
Βαρούχ. Π. Ἀλφειοῦ μ.

28

Ἐξετάσεις Α' (Τεχνικὴ Ἐμπορίου), Γ' (Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων).

Ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

(Αἴσωπος)

Ὅταν εἶσαι θυμωμένος, μέτρησε δέκα προτοῦ ὁμιλήσῃς, ὅταν εἶναι πολὺ θυμωμένος, μέτρησε ἑκατόν. *(Τζέφφερσων)*

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν καλῶν βιβλίων εἶναι συνδιάλεξις μὲ τοὺς τελειοτέρους ἀνθρώπους τοῦ παρελθόντος. *(Καρτέσιος)*

Εὐγενεῖς νόμιζε μὴ τοὺς ἐκ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν γεγεννημένους, ἀλλὰ τοὺς τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ προαιρουμένους. *(Θεόπομπος)*

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ (ἢ Κωνσταντίνος Βελεστινλῆς) (1757 — 1798). Ἐθνομάρτυς καὶ κῆρυξ τῆς Βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας. Ἵδρυσε τὴν φιλικὴν ἑταιρείαν.

ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ Ἀλέξανδρος. Διαπρεπὴς Ἕλλην παιδαγωγός γεννηθεὶς τῷ 1880 ἐν Ἀμφίσσῃ, ὑπέρμαχος τοῦ δημοτικισμοῦ καὶ εἰσηγητὴς τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Ἵδρυσε τὸ πρότυπον Σχολεῖον Βόλου, ἕνεκα τοῦ ὁποίου καὶ ἐδιώχθη. Συνέγραψε ποικίλα ἐκπαιδευτικὰ ἔργα.

'Ηλ. 'Αν. 6.21', Δ. 6.09'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 272/93
Β' Λουκᾶ, Κυριακοῦ 'Αν.

29

'Εξετάσεις Β' ('Ηλεκτροτεχνία, Μηχανογνωσία).

Λουκᾶ ϛ' 31–36

Εἶπεν ὁ Κύριος· Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ 'Υψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟ ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ

'Η δύση ἀπόψε σέρνεται στὴν κίτρινη ἀκροποταμιὰ
κι ὡς πληγωμένη ἀναρριγεῖ στὰ γυμνωμένα δάση,
ποὺ ὥρα τὴν ὥρα καρτερεῖ μὲ τ' ἄγρια βέλη της ξανὰ
νὰ λάμψει ἡ χάλκινη ἀστραπὴ κ' ἡ θύελλα νὰ ξεσπάσει.

Καὶ σύ, καρδιά, ποὺ ἀστόχαστα μιὰ θλίψη μάταιη σὲ καλεῖ
πρὸς τὰ νερά, ποὺ ἀκινητοῦν γεμᾶτα πλήθια ὀδύνη,
κοιμήσου ἀμέριμνα. Ξανὰ μιὰ ἀνθόγελη ἄνοιξη θαρθεῖ
μ' ἕνα μονάχα ἐρωτικὸ ρόδο νὰ σὲ φαιδρύνει.

Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΙΣ

(Δεοντολογία)

Ἡ Ἐμπορικὴ ἀντιπροσώπευσις ἔχει μακραίωνα Ἱστορίαν, συνεπῶς δὲ μεγάλην καὶ ἐνδιαφέρουσαν διαμόρφωσιν καὶ ἐξέλιξιν, ὑπὸ ἑκάστοτε συγχρονισμὸν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Τόσον αἱ παροῦσαι, ὅσον καὶ αἱ προσεχοῦς, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἀπωτέρου μέλλοντος ἐπαγγελματικαὶ συνθῆκαι, ἀπαιτοῦσιν ἀτομικότητα τοῦ ἀντιπροσώπου, ἀξιολόγου μεθοδικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, γλωσσομαθείας, τυχὸν εἰδικεύσεως κατὰ κλάδον, ἔτι δὲ ἤθους καὶ ἐντιμότητος καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀρτιωτέρας ἐπαγγελματικῆς ἐμφανίσεως, πρὸς ἐπιτυχίαν. Ἀνάλογον δὲ καταρτισμὸν τοῦ τελεστηρίου τοῦ Λειτουργήματος, τουτέστι τοῦ Ἀντιπροσωπευτικοῦ Γραφείου.

1ον) Τὸ ἐπιτήδευμα εἶναι κατ' ἐξοχὴν προσωπικόν. Παρὰ τὴν ἀπαραίτητον ὕπαρξιν στοιχειώδους γραφειακῆς ὀργανώσεως, συνήθως ἐξ ἑνὸς ἀλληλογράφου, ἑνὸς βοηθοῦ λογιστοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον πλασιέ, ἡ μορφὴ τοῦ προϊσταμένου ἀντιπροσώπου ὀφείλει νὰ κυριαρχῇ πρὸς τὴν διττὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐνεργείας,—τὴν πρὸς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ πρὸς τὸ Ἐξωτερικόν. Αὐτὸς κατευθύνει τὰ πάντα, ὡς ἀνώτερος ἐν γνώσει καὶ πείρᾳ, αὐτὸς τηρεῖ τὰς ἐπαφὰς πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις, αὐτὸς ἐπικουρεῖ τοὺς πλασιὲ καὶ ταξιδιώτας ξένους εἰς τὰ κλεισίματα. Αὐτὸς δὲ ἀφ' ἑτέρου τηρεῖ τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὡς πρόσωπον ὑπεύθυνον, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἔναντι τοῦ ἀντιπροσωπευομένου.

Ἀντιπρόσωπος ἐν ἡμίφωτι ἑκατέρωθεν ἐργαζόμενος, μὴ τηρῶν προσωπικῶς τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὰς δύο κατευθύνσεις προφορικὰς ἢ γραπτὰς ἐπαφάς, εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἢ ἀντικαταστάτου ἐκπληρῶν ταύτας, ὅσον καλῶς ἀναπληρούμενος, κινδυνεύει ἢ νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν ἀποτυγχάνοντα τελικῶς, ἢ ἀναγκαστικῶς ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ τῆς κυριαρχούσης ἐν τῷ γραφείῳ βοηθητικῆς προσωπικότητος.

2ον) Διμέτωπος ἐνέργεια ἀντιπροσώπου δεδομένης τῆς τοιαύτης διαρρυθμίσεως τῆς ἐργασίας πρὸς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ εἶναι καλῶς κατηρτισμένος πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ τῶν δύο μορφῶν τῆς δράσεώς του. Δέον δηλαδὴ νὰ ἔχῃ ὀργανώσει εὐπρόσωπον, ὡς εἴπομεν γραφειακὴν ἐγκατάστασιν. Ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ὅπως ὅπως τοιαύτη ἀντενδείκνυται, ὡς κακῶς προδιαθέτουσα τόσον τὴν πελατείαν ὅσον καὶ ἀντιπροσωπευόμενον. Τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐπιφέρει καὶ ἡ ἔλλειψις κύκλου σχέσεων, θάρρους κρούσεως θυρῶν τοπικῆς πελατείας, ἡ μὴ ἀξιόλογος ἀτομικὴ παράστασις, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἔλλειψις κατανοήσεως τῆς ψυχολογίας τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ ἡ στέρησις καλοῦ ἤθους, χαρακτῆρος καὶ ἐμπειρίας. Ἡ συνισταμένη τῶν ἰδιοτήτων καὶ ἀρετῶν τούτων χρησιμεύει κατὰ κανόνα, ὡς βαλβὶς ἅλματος πρὸς ἐλπιδοφόρον ἐπιτυχίαν.

3ον) Κεφάλαιον κινήσεως. Ἀρχόμενος τῆς ἐπιχειρήσεως ἔμπορος ἢ βιομήχανος στερεῖται συχνάκις ἐν τῇ Χώρᾳ μας κεφαλαίων κινήσεως, πρᾶγμα παραβλάπτον συνήθως τὴν λοιπὴν ὀργάνωσίν του. Τοῦτο ὀφείλει νὰ θεωρῇ βασικὸν ὁ ἐπιχειρῶν Ἀντιπρόσωπος. Ἐκτὸς τῆς εὐπροσώπου γραφικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς καλῆς ἀτομικῆς καταρτίσεώς του, δέον νὰ διαθέτῃ καὶ τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον κινήσεως τοῦ Γραφείου του τοὐλάχιστον δι' ἓν ἑξάμηνον, ἀναλόγως πάντοτε τῶν σκοπῶν καὶ τῶν προθέσεων. Φειδωλὴ καὶ πτωχοπροδρομικὴ ἐκκίνησις ἐπιμηκύνει τὸ πρῶτον στάδιον καὶ ἀποθαρρύνει τὸν ἐπιχειροῦντα· ὅταν μάλιστα δὲν εἶναι πεπροικισμένος μὲ τὸ προσὸν ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὸ ἐπάγγελμα. Ἄγει δὲ τελικῶς εἰς ἐγκατάλειψιν τῆς προθέσεως.

4ον) Πολιτεία ἀντιπροσώπου. Ὁ ἀντιπρόσωπος δέον νὰ εἶναι κατὰ βάσιν σοβαρὸς εἰς τὰς σχέσεις του, μετριόφρων καὶ ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὰς ἐκφράσεις του, εἰλικρινὴς εἰς λόγους καὶ ὑποσχέσεις, συγκεκρατημένος δὲ εἰς συμβουλάς, συστάσεις καὶ ὑποδείξεις. Δέον κατηγορηματικῶς νὰ ἀποφεύγῃ ἀερώδη ἐπαγγελματικὴν τάχα εὐγλωττίαν πρὸς ἐπίδειξιν δῆθεν γνώσεων καὶ ἐξυπνάδας ἢ πρὸς σκόπιμον

'Ηλ. 'Αν. 6.22', Δ. 6.08'
Σελήνης Πρῶτ. Τέταρτον
ΔΕΥΤΕΡΑ 273/92
Γρηγορίου 'Αρμενίας

30

Λῆξις ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς, εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε. — 'Εξετάσεις Α' ('Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων), Β' (Βιομηχανική Πολιτική).

'Εκεῖνο ποὺ ἐξεγείρει περισσότερον τὸν θυμὸν ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι ἡ συναίσθησις ὅτι πταίστης εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος. (*Ρίχτερ*)

"Οστις νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ ζήσῃ, χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων, ἀπατᾶται πολύ· ἀλλ' ὅστις νομίζει, ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν χωρὶς αὐτόν, ἀπατᾶται πολὺ περισσότερον. (*Λαροσφουκὼ*)

ΚΟΡΑΗΣ 'Αδαμάντιος (1748—1833). Μέγας "Ελλην διδάσκαλος τοῦ γένους. "Εγραψε πολιτικὰ φυλλάδια καὶ ἐξέδωσε τοὺς ἀρχαίους "Ελληνας συγγραφεῖς.

ΣΠΙΝΟΖΑ Βενέδικτος (1632 — 1677). 'Ολλανδὸς φιλόσοφος. 'Ανέπτυξεν ἴδιον σύστημα πανθεϊστικῆς φιλοσοφίας ἐπὶ μαθηματικῆς μεθόδου. Κύριον ἔργον του : ἡ «'Ηθική».

τάχα πειστικότητα, πρὸ πάντων, ἔναντι πελάτου, ὅστις ἐκ πείρας καὶ εἰδικεύσεως καὶ ἐν ὄψει γενικωτέρων ἀντιλήψεων, συνθηκῶν καὶ συμφερόντων, γνωρίζει καλύτερον ἀπὸ τὸν προσφέροντα τί δέον ὁ ἴδιος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ἐκλέξῃ. 'Η ἀξιοπρεπὴς καὶ συγκεκρατημένη ἐν προκειμένῳ στάσις, συμπληρουμένη διὰ τῶν ἀναγκαίων τεχνικῶν ἐπεξηγήσεων καὶ πληροφοριῶν ἐκ μέρους τοῦ ἀντιπροσώπου, εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη.

5ον) Π ε ρ α ι τ έ ρ ω χ α ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ὰ τ ο ῦ ἀ ν τ ι π ρ ο σ ώ π ο υ. "Οσον καὶ τελικὸς σκοπὸς τοῦ ἀντιπροσώπου εἶναι, βιοποριστικῶς, τὸ κλείσιμον τῆς πράξεως, οὗτος ὀφείλει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν π ρ ο μ η θ ε ι ο θ η ρ ί α ν, θυσιάζων χάριν ταύτης ἀξιοπρέπειαν καὶ ἦθος. Κυρία ἀπόβλεψις ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ συντέλεσις τῆς δικαιοπραξίας μὲ δραστήριον, ἐπιμελῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ τρόπον, ὁπότε ἱκανοποιοῦνται αὐτομάτως καὶ οἱ τρεῖς ἐν προκειμένῳ συμβαλλόμεναι : δηλαδή, πελάτης, ἀντιπροσωπευόμενος καὶ ὁ μεσολαβῶν ἀντιπρόσωπος.'Η ἐκ προμηθειοθηρίας ἰδιοτέλεια γίνεται, δυστυχῶς ἐν τῇ πράξει, ἀντιληπτὴ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κυρίους παράγοντας τῆς συναλλαγῆς : πελάτην καὶ ἀντιπροσωπευόμενον καὶ βαρύνει ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῆς ἑκατέρωθεν ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, ἤτοι τοῦ ἠθικοῦ κεφαλαίου παντὸς λειτουργοῦ τοῦ Κλάδου.

'Ορθοδόξως ὁ ἀντιπρόσωπος δικαιοπραγῶν, δέον νὰ μὴ ἐμπορεύηται διὰ λογαριασμόν του. Οὕτω πράττων, π α ρ α γ γ ε λ ε ι ο δ ο χ ε ῖ, ὑπεισέρχεται εἰς πεδίον ἀλλότριον, οὐχὶ ἄμοιρον κερδοσκοπίας, προσωπικῶν εὐθυνῶν καὶ ὑποχρεώσεων, ξένων πρὸς τὸ ὀρθῶς καὶ νομικῶς καθωρισμένον ἀ ν ε ύ θ υ ν ο ν τοῦ κανονικῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς, ἀντιπροσωπευτικῶς ἐργαζομένου. 'Η τοιαύτη ἀποκλειστικότης δέον νὰ ἀποτελῇ τὴν βάσιν τῆς ἐνεργείας του. "Αλλως δίδει ἀντιλαβὴν εἰς τοὺς δύο παράγοντας τῆς συναλλαγῆς διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἐργάζεται, ὑποψίας ἰδιοτελείας, συναγωνισμοῦ καὶ συμφεροντολογίας, ἐνῷ καθῆκον του εἶναι ἡ ἀμεροληψία, ἡ ἀνιδιοτέλεια πρὸς προστασίαν ἀκραιφνῆ τῶν συμφερόντων π ε λ ά τ ο υ κ α ὶ ἀ ν τ ι π ρ ο σ ω π ε υ ο μ έ ν ο υ. 'Η ἀντίθετος πολιτεία ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς πρὸς αὐτὸν ἑκατέρωθεν ὀφειλομένης ἐμπιστοσύνης.

Οὕτως ἐξοπλιζόμενος ὁ καλὸς ἀντιπρόσωπος, δύναται θαρραλέως νὰ βαδίζῃ, βέβαιος ὅτι θὰ ἀποκτήσῃ ἔντιμον ὄνομα, κοινὴν ἐμπιστοσύνην, συμπαθείας, φιλίαν καὶ ἀγάπην, αὐτομάτως δὲ περιερχομένην καλὴν πρόοδον καὶ ὑλικὴν ὠφέλειαν οὐ μικράν.

ΠΛΑΤΩΝ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω —
Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 30/8/57 Δρ.	Ἔξοδα Σεπ)ρίου Δρ. ....
Ἔσοδα Σεπ)ρίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

Δ Ι Α Ι Τ Η Σ Ι Α

Διαιτησία ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ της εἶναι ἡ ἐπίλυσις μιᾶς διαφορᾶς διὰ τῆς κρίσεως τρίτου (ἑνὸς ἢ πλειοτέρων) προσώπου, ἐνεργοῦντος οὐχὶ κατὰ τὰς δικαστηριακὰς αὐστηρὰς διατυπώσεις, ἀλλὰ κατὰ ἐλευθερωτέραν κρίσιν, ἀποκαλουμένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου καὶ «κρίσεως ἀγαθοῦ ἀνδρός» (arbitrium bonni viri).

Ὁ θεσμὸς τῆς διαιτησίας ἕλκει τὴν ἀφετηρίαν του ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, ἰδίᾳ δὲ τῶν Ἀθηναίων. Μετεδόθη δὲ βραδύτερον καὶ ὑφίσταται ἔκτοτε εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα Κράτη, καὶ λειτουργεῖ παραπλεύρως μὲ τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία εἶχεν ἀνέκαθεν συναίσθησιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ταχέος πέρατος τῶν ἐμπορικῶν ἰδίᾳ διαφορῶν καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν παρὰ προσώπων ἐχόντων ἐκτὸς τῆς θεωρητικῆς νομικῆς καὶ πρακτικὴν ἐμπορικὴν μόρφωσιν καὶ κρινόντων, οὐχὶ κατὰ τὰ προταθέντα μόνον (secundum probata et allegata), ἀλλὰ καὶ κατὰ εὐρυτέραν ἀδέσμευτον ἔρευναν καὶ πρακτικὰς ἀπόψεις.

Διὸ καὶ καθιέρωσεν ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία τὴν διαιτησίαν καὶ δή : 1) διὰ τῶν ἄρθρων 105—123 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐκ τῶν ἄρθρων τούτων τὰ ἄρθρα 108—110, καθιέρωσαν τὴν διαιτησίαν ὡς ἀναγκαστικὴν ἐπὶ ὑποθέσεων ἐμπορικῶν καὶ συναλλαγματικῶν, ὅπου ὁ ἐνάγων δικαιοῦται κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς του νὰ ζητήσῃ τὴν σύστασιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου. Ἐν τῇ πράξει ὅμως δὲν ἐπεκράτησεν οὐδὲ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἡ ὡς ἄνω ἀναγκαστικὴ διαιτησία ἐκ λόγων περιγραφομένων κατωτέρω.

2) Διὰ τῶν ἄρθρων 51—64 τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου, καθοριζόντων, ὅτι αἱ μεταξὺ συνεταίρων διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν διαιτησίαν.

Ἀλλὰ καὶ αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογήν, διότι ἐθεωρήθη, ὅτι κατηργήθησαν ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καθὸ νεωτέρας.

3) Ἐκ τῶν εἰδικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 40—53 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου, τῆς συστάσεως τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τοῦ Νόμου 184 τοῦ 1914, δι' ὧν ἄρθρων καθιεροῦται ἡ Διαιτησία τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων (βραδύτερον δὲ ἔχει καθιερωθῆ διὰ ἄλλων νόμων ἡ Διαιτησία, περίπου ὁμοίου τύπου καὶ τῶν ἄλλων Ἐπιμελητηρίων—Τεχνικοῦ, Βιοτεχνικοῦ Ἐπαγγελματικοῦ κλπ), καθιεροῦται ἐπίσης διαιτησία ἐπὶ πάσης διαφορᾶς ἐμπορικῆς φύσεως.

Ἡ ἀχίλλειος πτέρνα τῆς ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου καθιερωθείσης (καὶ ὡς ἀναγκαστικῆς ἔτι) διαιτησίας ἦτο ἔκτοτε ἡ ἰσχὺς τῆς εἰς τὰ συμβόλαια τιθεμένης ἢ ἄλλως συμφωνουμένης διαιτητικῆς
ρήτρας (Clause Compromissoire) ἐφόσον
δὲν καθορίζονται ἐκ τῶν προτέρων τό-
σον τὰ ὀνόματα τῶν διαιτητῶν, ὅσον
καὶ λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν ἀντικει-
μένων τῆς κριτέας διαφορᾶς, τοῦθ' ὅπερ
ἐν τῇ πράξει εἶναι δυσεφάρμοστον, ὡς
ἐπίσης ἡ ἀναγκαστικὴ διαιτησία κα-
ταντᾶ ἄσκοπος ἐφόσον δέον νὰ γίνῃ—
ὡς προεξετέθη—ὁλόκληρος δίκη πρὸς
ἐξαναγκασμὸν συστάσεως διαιτητικοῦ δι-
καστηρίου.Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω δύο
διαιτησίας—Πολιτ. Δικονομίας καὶ Ἐμ-
πορικοῦ Νόμου—ἀποτελεῖ χειρίστην τρο-
χοπέδην καὶ ἡ ἀξιουμένη παρὰ τούτων
ἐφαρμογὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν τῆς δια-
δικασίας τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀντιθέτως ἔχει θεσμοθετηθῆ πρα-
κτικωτέρα καὶ εὔχρηστος ἡ Διαιτησία
τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπι-
μελητηρίων, τόσον βάσει τῶν ὡς ἄνω
ἄρθρων τοῦ Νόμου 184)1914 ὅσον καὶ
τοῦ ἀπὸ ἐτῶν θεσπισθέντος Κανονισμοῦ
τῆς Διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἡ Διαιτησία αὕτη εἶναι κατ' ἀρ-
χὴν ἑκουσία. Μεταβάλλεται ὅμως εἰς
ἀναγκαστικὴν τοιαύτην, ἂν καὶ ὅταν
γίνῃ δήλωσις (ἄρθρον 40) ἀμφοτέρων
τῶν διαφερομένων ἐκ τῶν προτέρων ἐν
οἱῳδήποτε συμφωνητικῷ ἄνευ διατυπώ-
σεων, ἢ ἂν ἀμφότεροι ἔχουσι δηλώσει
εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον ἢ μεμονωμένως
ἕκαστος τούτων, ὅτι πᾶσαι ἢ μερικαὶ
διαφοραὶ των ἐξ ἐμπορικῶν συναλλα-
γῶν μὲ ὡρισμένα πρόσωπα ἢ γενικῶς,
δέχονται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαι-
τητικὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου,
συμφώνως τῷ Νόμῳ 184)1914 καὶ τῷ σχε-
τικῷ Κανονισμῷ τούτου περὶ Διαιτη-
σίας. Τοιαῦται δηλώσεις ὑποβάλλονται
ἐγγράφως εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια συντα-
σομένου εἰδικοῦ καταλόγου δηλωσάν-
των, καταλόγου ἀποτελοῦντος συνάμα
τὸ κάτοπτρον τῆς καλῆς πίστεως τῶν
δηλούντων, εἰς τὰς μετὰ τρίτων συναλ-
λαγάς των.

Ὑφισταμένων τοιούτων — ἀμφιμερῶν
ἢ καὶ μονομερῶν γενικῶν δηλώσεων—
μεταβάλλεται ἡ διαιτησία εἰς ὑποχρεω-
τικήν, διότι πᾶς ἔχων διαφορὰν μὲ ἔμ-
πορον δηλώσαντα κατὰ τὰ ὡς ἄνω
προσφεύγει ἄνευ αὐστηρῶν διατυπώσεων
εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον δι' αἰτήσεως πρὸς
ἐπίλυσιν διαφορᾶς μὲ τὸν δηλώσαντα
διαιτητικὴν ἀποδοχὴν ἔμπορον.

Τὸ μέγα πλεονέκτημα τῆς Ἐπιμελη-
τηριακῆς διαιτησίας εἶναι, ὅτι καὶ ἂν
ἔτι ὁ ἕτερος δὲν θέλῃ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν
διαιτησίαν ταύτην καὶ δὲν προσέλθῃ
οὐδὲ νὰ ὀνομάσῃ τὸν διαιτητήν του—
ἑκάστου διαδίκου ἐκλέγοντος ἕνα διαι-
τητὴν ἐκ τοῦ ἐν τοῖς Ἐπιμελητηρίοις
συντασσομένου καὶ ἐγκρινομένου εἰδικοῦ
καταλόγου διαιτητῶν (οὐχὶ μόνον ἐμπό-
ρων, ἀλλὰ καὶ ἐγκρίτων νομομαθῶν)
τότε ὁρίζει τὸν διαιτητὴν δι' αὐτὸν ὁ
Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, προχωρεῖ
δὲ ἡ διαιτησία καὶ ἐρήμην τοῦ ἀπέχον-
τος. Οἱ διάδικοι—ἢ τούτων διαφωνούν-
των—ἐκλέγει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελη-

τηρίου τρίτον διαιτητήν, ὡς καὶ ἐπιδιαιτητήν—διὰ τὴν περίπτωσιν τριτογνωμίας. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν δὲν ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ μόνον ἡ ἔφεσις, ἥτις συνήθως εἶναι περιωρισμένη εἰς ὡρισμένους ἐκ τοῦ Νόμου, ὀλίγους λόγους ἐφέσεως.

Οἱ διαιτηταὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας τῆς διαιτησίας προσπαθοῦσι —συνήθως δὲ ἐπιτυγχάνωσι νὰ συμβιβάσωσι τοὺς διαφερομένους. Ἡ ἔκθεσις περὶ συμβιβασμοῦ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ διαιτητῶν δύναται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστὴ παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, ἐπέχουσαι ἀμφότεραι τόπον ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐκτελουμένης ὡς αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

Ἡ διαδικασία τῶν διαιτητῶν εἶναι ἁπλουστάτη, ρυθμιζομένη ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Οἱ διαιτηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασίν των ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐγγράφων. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Οἱ διαιτηταὶ κρίνουσιν κυρίως βάσει τῶν ἐμπορικῶν συνηθειῶν—ἐπικουρικῶς δὲ τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν διατάξεων—ἄνευ ὑποχρεώσεως νὰ τηροῦν νομικοὺς κανόνας περὶ ἀποδείξεων. Ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐξετάσεως μαρτύρων, πραγματογνωμόνων, ἐπιβολῆς ὅρκου, χωρὶς ὅμως νὰ ἐκδίδωσι προδικαστικὰς ἀποφάσεις. Ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημένη.

Γινομένης τυχὸν ἐφέσεως — ἐφόσον δὲν παρῃτήθησαν, ὡς συνήθως διὰ τῶν δηλώσεών των οἱ διάδικοι—τὸ Ἐφετεῖον τῆς περιφερείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύναται νὰ ἀναιρέσῃ ἢ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν διαιτητῶν ἐφόσον ἤθελε κρίνει—κυριαρχικῶς—ὅτι πρόκειται παράβασις τοῦ Νόμου οὐσιώδης καὶ βλάπτουσα τὸν διάδικον, προφανῶς.

Τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας εἶναι ἀπολύτως μικρότερα τῶν δικαστικῶν καὶ κανονίζονται ἐκ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Αὕτη εἶναι ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς ἡ οὐσία τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 184)1914 περὶ διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων, διαιτησίας ἥτις ἐξυπηρετεῖ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς ταχείας καὶ εἰρηνικῆς, ἄνευ δικαστικῶν διενέξεων καὶ δημιουργίας ἐχθροτήτων.

Εἶναι εὐκταῖον, ὅπως καὶ οἱ σπουδασταὶ τοῦ ἀνωτάτου τούτου ἱδρύματος ἐνωτιζόμενοι τῶν ἄνω ἀρχῶν καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς ἐπιμελητηριακῆς διαιτησίας, ἐνστερνισθῶσι ταύτην καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ δράσει των προσφεύγωσιν εἰς τὸν εὐεργετικὸν τοῦτον θεσμόν.

ΚΩΣΤ. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1	*Σεπτεμβρίου*	*1834*	*Ἀνεκηρύχθησαν αἱ Ἀθῆναι πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους*
1	»	*1887*	*Ἤρχισε λειτουργοῦν ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον κατασκευῆς πίλων ἐν Ἑλλάδι.*
3	»	*1843*	*Ἐγένετο ἐπανάστασις ὑπὸ τὸν Δ. Καλλέργην κατὰ τοῦ ἀπολυταρχικοῦ πολιτεύματος τοῦ Ὄθωνος.*
4	»	*1836*	*Ἐδημοσιεύθη Β. Δ. «περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας».*
4	»	*1930*	*Διενεργήθη γενικὴ ἀπογραφὴ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν εἰς αὐτὰς ἀπασχολουμένων.*
8	»	*1829*	*Ὑπεγράφη ἡ Ρωσσοτουρκικὴ συνθήκη Ἀνδριανουπόλεως διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τῆς ὁποίας ὑπεχρεώθη ἡ Τουρκία νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν σύστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους.*
14	»	*1929*	*Συνεστήθη Γραφεῖον Προστασίας Νέων.*
16	»	*1687*	*Κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑνετῶν Φραγκίσκου Μοροζίνη, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Παρθενών.*
20	»	*1821*	*συνῆλθεν ἡ πρώτη ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀλεξ. Μαυροκορδάτου.*
27	»	*1831*	*Ἐδολοφονήθη εἰς Ναύπλιον ὁ πρῶτος κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Καποδίστριας.*
28	»	*1825*	*Ὑπεγράφη ἐν Ὕδρᾳ πρωτόκολλον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας περὶ αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας.*
28	»	*1827*	*Ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἰω. Καποδίστριας.*

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1957

Θ' μὴν—Ἡμέραι 31—Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 11. Πανσέληνος τὴν 8ην.

Ὁ μὴν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων. Ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς ἐπετείου

Ὁ Ὀκτώβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Γιυανεψιών». Σήμερον λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Ἀηδημήτριος, Μπρουμάρης, Παχνιστής.

Λαϊκαὶ Παροιμίαι

Ὀχτώβρης καὶ δὲν ἔσπειρες; ὀχτὼ σωροὺς δὲν ἔκανες — Τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ σπεῖρε τὰ κουκιά — Ἀϊδημήτρη μικρὸ καλοκαιράκι — Ὀκτώβρης καὶ δὲν ἔσπειρες; Λιγάκι στάρι θὰ βγάλης.

Γυναῖκες τῆς Πίνδου: Χρ. Καπράλου

Κι' ἀπάνω - ἀπάνω στὰ βουνά, κι' ἀπάνω στὶς κορφές τους
φωτάει μὲ μιᾶς Ἀνάσταση, ξεσπάει ἀχὸς μεγάλος.
Ἡ Ἑλλάδα σέρνει τὸ χορὸ ψηλά,
—Χιλιάδες δίπλες ὁ χορὸς χιλιάδες τὰ τραπέζια
καὶ εἶναι οἱ νεκροὶ στὰ ξάγναντα, πρωτοπανηγυριῶτες.

(Ἀγγ. Σικελιανοῦ: Ἀπὸ τὴν «Ἀντίσταση»)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΙΔΡΥΣΙΣ

Ἡ Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἀκαδημία ἱδρύθη τὸ 1894 εἰς τὴν ἐποχὴν ποὺ μόλις εἶχεν ἀρχίσει ἡ Οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος νὰ κάμνῃ τὰ πρῶτα βήματα διὰ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν στενὴν μορφὴν τῆς κλειστῆς ἀγροτικῆς καὶ βιοτεχνικῆς παραγωγῆς.

Ἦτο ἕνα Ἵδρυμα πρωτοποριακόν, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτινοβολία ξεπέρασε γρήγορα τὰ στενὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔφθασε εἰς ὅλα τὰ Κέντρα τῆς Βιομηχανικῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὅπου ὑπῆρχον Ἕλληνες.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἱδρύθη τὸ πρῶτον εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὸν κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν λιμένα τῆς Χώρας, καὶ ἐνισχύθη ἀπὸ τὸν τότε προοδευτικὸν δήμαρχον τῆς πόλεως Θ. Ρετσίναν. Τὸ 1896 ἡ Ἀκαδημία μετεφέρθη εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ κτίριον τῆς Πλατείας Κάνιγγος (Βερανζέρου 1), τὸ ὁποῖον στέκει καὶ σήμερον ὅπως ἦτο τότε. Εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ ὑπῆρχον τὰ καλύτερα χημικὰ ἐργαστήρια τῆς ἐποχῆς. Ἐκτὸς τούτου ἱδρύθησαν, ὀλίγα ἔτη ἀργότερα, εἰδικὸν σαπωνοποιεῖον καὶ οἰνοποιεῖον εἰς τὴν ὁδὸν Ψαρομηλίγγου διὰ τὴν πρακτικὴν ἄσκησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ἐγχωρίους βιομηχανίας. Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία διέθετε διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς εἰδικὸν πειραματικὸν ἀγρόκτημα εἰς τὸ Ψυχικόν.

ΣΧΟΛΑΙ

Ἀρχικῶς ἡ Ἀκαδημία διέθετε μίαν προπαιδευτικὴν Σχολὴν διετοῦς φοιτήσεως κοινὴν δι' ὅλους τοὺς σπουδαστάς, ὅπου ἐγίνετο ἕνα εἶδος ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ. Μετὰ ταῦτα οἱ σπουδασταὶ ἠκολούθουν ἐπὶ ἄλλα δύο ἔτη τὰ μαθήματα τῆς Ἐμπορικῆς ἢ τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ τῶν ἄλλων Σχολῶν. Τὸ πρόγραμμα ὅλων αὐτῶν τῶν Σχολῶν ἦτο ἀπολύτως συγχρονισμένον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως θεωρητικῶν μαθημάτων ὅσον καὶ ἀπὸ πρακτικῆς ἐξασκήσεως. Τὰ χημικὰ ἐργαστήρια ἦσαν τόσον καλά, ὥστε πολλοὶ φοιτηταὶ τῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου ἤρχοντο διὰ νὰ ἐξασκηθοῦν εἰς αὐτά.

Ἀπὸ τοῦ 1900—1911 ἱδρύθησαν καὶ ἄλλαι Σχολαὶ διὰ νὰ δίδουν εἰς τοὺς ἀναπτυσσομένους κλάδους τῆς οἰκονομίας εἰδικευμένα στελέχη. Οὕτως ἐλειτούργησεν ἡ Σιδηροδρομική, ἡ Μεταλλευτική, ἡ Σηροτροφικὴ Σχολὴ καὶ ἡ Σχολὴ Ἀσυρμάτου Τηλεγραφίας.

ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας ἐπέτυχε χάρις εἰς τὸ ἄριστον προσωπικὸν ποὺ ἀπησχόλησεν ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τοὺς ἀποφοιτήτους της, οἱ ὁποῖοι ὀργανωθέντες εἰς τὸν «Ἀκαδημαϊκὸν Ὅμιλον» ἔγιναν στρατιῶται ὑπὸ σημαίαν νέων πρακτικῶν ἰδεῶν καὶ κήρυκες καὶ ὄργανα τῆς βιομηχανικῆς ἀναπλάσεως τῆς Χώρας.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία διέδωσεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐπιστημονικὰ ὄργανα, ὡς τὸ γλευκόμετρον, οἰνοπνευματόμετρον, γαλακτόμετρον, ἐλαιοξύμετρον κλπ.

Τέλος τὸ Δελτίον τῆς Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας, ἔργον ἐξ ἴσου σπουδαῖον, Μηνιαῖον περιοδικὸν πρακτικῶν γνώσεων, παρηκολούθει τοὺς ἀποφοίτους τῆς Ἀκαδημίας τοὺς ὁποίους ἐτήρει ἐνήμερους εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, χωρὶς ὅμως νὰ παραμελῇ τὴν γενικωτέραν ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ φιλολογικὴν ἀκόμη ὕλην. Τὸ Δελτίον εἶχε τὴν τεραστίαν διὰ τὴν ἐποχήν του κυκλοφορίαν τῶν 12.500 φύλλων. Διευθύντρια τοῦ Δελτίου ἦτο ἡ Ἑλένη σύζυγος Ὄθωνος Ρουσοπούλου. Εἰς τοὺς γλωσσικοὺς ἀγῶνας τῆς ἐποχῆς του τὸ Δελτίον ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς.

Ἡ Ἀκαδημία διελύθη τὸ 1922 μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ὄθωνος Ρουσοπούλου. Ἡ Ἑλλὰς εἰσήρχετο ἤδη μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν Καταστροφὴν εἰς τὸ δεύτερον στάδιον τῆς βιομηχανοποιήσεώς της καὶ αἱ νέαι μορφαὶ τῆς βιομηχανίας ἐζήτουν ἄλλα στελέχη. Τὸ Κράτος ἵδρυσεν ἐμπορικὰς Σχολάς, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον συνεπλήρωσαν τὰς Χημικάς των Σχολὰς καὶ οἱ ἀπόφοιτοί των κατωχύρωσαν νομοθετικῶς τὴν θέσιν των. Ἡ Ἀκαδημία εἶχεν ἐπιτελέσει τὸ ἔργον της. Εἰς μίαν ἐποχὴν στείρου κλασσικισμοῦ εἶχε δώσει τὴν πρώτην ὤθησιν πρὸς τὰ πρακτικὰ ἐπαγγέλματα. Ὑπῆρξεν, ὅπως λέγει ὁ Καθηγητὴς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, «ἐν καταπληκτικὸν πρωτοποριακὸν πνευματικὸν Ἵδρυμα διὰ τὴν ἐποχήν του».

ΑΓΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Τιμώντας τὴ γόνιμη δράση τοῦ παρελθόντος τὴ δένουμε περισσότερον μὲ τὴν δημιουργικὴ προσπάθεια τοῦ παρόντος καὶ τὶς ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος «Τὸ παρὸν —λέγει ὁ μεγάλος Ζωρὲς— εἶναι μιὰ στιγμὴ τῆς Ἀνθρωπότητας. Σ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ συγκεντρώνεται τὸ μεγαλεῖο τοῦ παρελθόντος καὶ παρασκευάζεται ἡ δόξα τοῦ μέλλοντος».

Ἡλ. Ἀν. 6.23', Δ. 6.06'
Σελήνη 8 ἡμέρων
ΤΡΙΤΗ 274/91
Ἀνανίου ἀποστόλου

1

Ἔναρξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις Α.Σ.Β.Σ. καὶ Κ.Σ.Ε. Ἀνακοίνωσις προγράμματος πτυχιακῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).

Ἕκαστος λογαριασμὸς εἶνε ἕνα φῶς διὰ τὸν διαχειριστήν, ἡ δὲ Λογιστικὴ λαμπρὸν πολύφωτον. (F. Besta)

ΑΒΟΓΚΑΡΝΤΟ Ἀμεδαῖος (1776—1856) Ἰταλὸς φυσικός. Συγγραφεὺς μιᾶς τῶν περὶ ἀτόμων θεωριῶν.

Ἡλ. Ἀν. 6.24', Δ. 6.05'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 275/90
Κυπριανοῦ ἱερομ.

2

Ἐξετάσεις Α' ἔτους (Λογιστική).

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ Φραγκίσκος (1694—1778) Γάλλος συγγραφεὺς καὶ φιλόσοφος. Ἐδέχθη ὡς ἀνωτάτην ἀρχὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν ὡς καὶ τὴν ἀνεκτικότητα.

Τὸ θάρρος νικᾶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὄχι τὰ καλὰ ὅπλα. (*Θερβάντες*)

Καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή.
(*Ρήγας Φεραῖος*)

Η ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ : 1) ἀπλοποιήσατε τὴν ἐργασίαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μειωθῇ ἡ εὐρύτης τῶν κινήσεων τοῦ ἐργάτου καὶ νὰ ἀποφεύγωνται αἱ μετακινήσεις του. 2) Ἐργάζεσθε κάμνοντες τὰς μικροτέρας δυνατὰς κινήσεις : Διὰ μίαν ἐλαφρὰν ἐργασίαν εἶναι εὐκολωτέρα ἡ χρησιμοποίησις τῶν δακτύλων ἀπὸ τὰς χεῖρας. Αἱ χεῖρες κινοῦνται εὐχερέστερον ἀπὸ τοὺς βραχίονας, οἱ βραχίονες ἀπὸ τὰς κνήμας, καὶ αἱ κνῆμαι ἀπὸ τὸν κορμὸν τοῦ σώματος. 3) Τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ ἐργαλεῖα πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐντὸς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς πλέον ἐκτεταμένης ἐργασίας (περιγράψατε τὸν κύκλον μὲ ἄξονα, ὅστις διήκει ἀπὸ τῆς μιᾶς χειρὸς εἰς τὴν ἄλλην, μὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς βραχίονας πλήρως ἐκτεταμένους). Τὸ μεγαλύτερον δυνατὸν τμῆμα τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ ἐκτελῆται ἐντὸς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς κανονικῆς ἐργασίας (περιγράψατε τὸν κύκλον μὲ ἄξονα τὰς ἐκτεταμένας χεῖρας, τῶν ἀγκώνων προσκεκολλημένων εἰς τὸν κορμόν). 4) Τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ ἐργαλεῖα δέον νὰ παραμένουν πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. 5) Ἡ χεὶρ δὲν εἶναι μόνον ὄργανον συλλήψεως. Πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται καὶ διὰ σπουδαιοτέρας ἐργασίας. 6) Καὶ αἱ δύο χεῖρες πρέπει νὰ ἐργάζωνται ὠφελίμως καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ταυτοχρόνως. Αἱ ἰσορροπημέναι κινήσεις εἶναι αἱ πλέον ἀποδοτικαί. 7) Μὴ χρησιμοποιῆτε τὰς χεῖρας δι' ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐκτελεσθοῦν διὰ τῶν ποδῶν. 8) Αἱ ρυθμικαὶ καὶ εὔκαμπτοι κινήσεις εἶναι εὐχερέ-ραι ἀπὸ τὰς ἀποτόμους.

'Ηλ. 'Αν. 6.25', Δ. 6.03'
Σελήνη 10 ήμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 276/89
Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου

3

'Εξετάσεις Β' ('Εμπορευματολογία), Γ' ('Εργατικὸν Δίκαιον).

Κανεὶς δὲν εἶναι πιὸ τυφλὸς ἀπ' ἐκεῖνον ποὺ δὲ θέλει νὰ δῇ. (Σουΐφτ)

Τὰ ἔργα τῶν δικαίων ἀνθοῦν καὶ μοσχοβολοῦν ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους των.

(James Shirley)

ΡΟΥΜΠΕΝΣ Πέτρος (1577—1640) Φλαμανδὸς ζωγράφος ἐκ τῶν καλυτέρων ἐκπροσώπων τοῦ μπαρόκ. Διακρίνεται διὰ τὴν ὡραιότητα τῶν χρωματισμῶν του καὶ τὸν πλοῦτον τῶν συνθέσεών του.

'Ηλ. 'Αν. 6.25', Δ. 6.02'
Σελήνη 11 ήμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 277/88
'Ιεροθέου ἐπ. 'Αθηνῶν

4

'Ανακοίνωσις προγράμματος εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων Α.Σ.Β.Σ. 'Εξετάσεις Α' (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

ΕΜΕΡΣΟΝ Χάριγκτον (1853 — 1931). 'Αμερικανὸς ἐπαγγελματίας ὀργανωτής. Δικαίωσε τὴν θεωρίαν τῆς ἀποδοτικότητος.

ΧΕΪΝΡΙΧ Ρούδολφ (1857—1894) Καθηγητὴς τῆς φυσικῆς εἰς Καλσρούην καὶ Βόνν. 'Απέδειξε πειραματικῶς τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς θεωρίας τοῦ φωτός.

Οἱ φρόνιμοι διδάσκονται ἀπὸ τὰ λάθη τῶν ἄλλων· οἱ ἄφρονες ἀπὸ τὰ ἰδικά των. (Amon)

"Οσον περισσότερον σπουδάζομεν ἐπὶ τοσοῦτον ἀνακαλύπτομεν τὴν ἀμάθειάν μας. (Shelley)

'Η οἰκονομία εἶναι ἡ ἀσφαλεστέρα πηγὴ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐρωστίας ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ. (Κικέρων)

'Ηλ. 'Αν. 6.26', Δ. 6.00'
Σελήνη 12 ήμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 278/87
Χαριτίνης καὶ Μαμέλχθης

5

Λῆξις Προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς εἰσαγ.ἐξετάσεις. 'Εξετάσεις Β' (Στατιστική), Γ' (Λογιστική, 'Ελεγκτική).

Μὴ λέγῃς διὰ πολλῶν ὀλίγα, ἀλλὰ πολλὰ δι' ὀλίγων. (Πυθαγόρας)

Τίποτε δὲν ἀφήνει τὸν ἄνθρωπο πραγματικὰ ἐλεύθερο ὅσο ἡ αὐτοσυγκράτησις. (Φίλλις Μπότομ)

Νὰ γνωρίζῃς τὶς δυνατότητες — ποὺ εἶναι σημεῖον σοφίας — μὰ νἆσαι εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτές, εἶναι σημάδι ἀξιοκαταφρόνητο. (Ντόναλντ Χάνκεϋ)

ΜΠΩΜΑΡΣΑΙ Πέτρος Αὐγουστῖνος (1732 — 1799). Γάλλος δραματικὸς ποιητής. "Εγραψε «τὸν Κουρέα τῆς Σεβίλλης» καὶ τὸν «Γάμον τοῦ Φίγκαρο».

ΛΑΡΟΣΦΟΥΚΩ Φραγκῖσκος 1613—1630). Γάλλος συγγραφεύς. "Εγραψε τὰ περίφημα «'Αποφθέγματα» ἐν τοῖς ὁποίοις διδάσκει ὅτι ὁ ἐγωϊσμὸς εἶναι ἡ βάσις πάσης ἀνθρωπίνης πράξεως.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.27', Δ. 5.58'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 279/86
Ἀποστόλου Θωμᾶ

6

Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἐξετάσεις Α' (Χημεία), Γ' (Ψυχοτεχνική).

Λουκ. ζ' 11—16

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολύς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδού, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ αὕτη ἦν χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, εὐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοί λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν λέγοντες ὅτι, Προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΟΣ ΙΔΑΝΙΚΟΥ

Πάρα πολλοὶ ἐπιχειρηματίες ὕστερα ἀπὸ μία μικρὴ ἐπιτυχία ἀναπαύονται πάνω στὶς δάφνες τους ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους. Καὶ παραξενεύονται ποὺ ἡ ἐπιτυχία τους χάνεται σιγὰ - σιγά.

Ἕνας παλιὸς αὐτοκράτορας τῆς Κίνας, ὁ Shi Hwang - Ti, *εἶπε κάποτε : «Αὐτὸς ποὺ σπαταλάει τὸ σήμερα μιλώντας γιὰ τὸ θρίαμβο τοῦ χθές, δὲν θἄχῃ τίποτα νὰ καυχηθῇ γιὰ αὔριο».*

Ἕνας βιομήχανος θἄπρεπε νἄχῃ γιὰ σκοπό του νὰ διπλασιάσῃ τὸ μέγεθος τοῦ ἐργοστασίου του.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ

ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Ὁ Ὀκτώβριος εἶναι ὁ μήν τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων εἰς τήν Α.Σ.Β.Σ. Πρός ὑποβοήθησιν τῶν ὑποψηφίων παρατίθενται αἱ κατωτέρω ὁδηγίαι :

1. Φροντίσατε νά εἶσθε εἰς τόν τόπον τῆς ἐξετάσεως τήν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καί ὥραν, φέροντες ἀπαραιτήτως τήν προσωρινήν σχολικήν ταυτότητά σας. Ἄν βραδύνετε, θά ἀποκλεισθῆτε ἀπό τάς ἐξετάσεις. Σκεφθῆτε πόσον αὐτό δύναται νά ἐπηρεάσῃ τήν ζωήν σας.

2. Νά εἶσθε ἐφωδιασμένοι μέ στυλογράφον (ἤ μελανοδοχεῖον καί κονδυλοφόρον) καί γομμολάστιχαν. Ἡ Σχολή θά σᾶς ἐφοδιάσῃ μέ τό φύλλον χάρτου διά νά ἀπαντήσετε εἰς τό θέμα, μέ εἰδικόν φύλλον διά τάς σημειώσεις σας καί μέ τεμάχιον ἀπορροφητικοῦ χάρτου.

Ἀπαγορεύονται αἱ σημειώσεις, τά τετράδια, τά βιβλία, αἱ ἐφημερίδες καί πᾶν ὅ,τι γεννᾷ τήν ὑπόνοιαν κακῆς χρησιμοποιήσεώς του.

3. Καταλάβατε τήν ἠριθμημένην θέσιν σας μέ τάξιν καί εὐπρέπειαν, ἀνταξίαν τῆς μορφώσεως καί τῆς ἀνατροφῆς σας. Συμμορφωθῆτε πρός τάς ὁδηγίας τῶν ἐξεταστῶν καί τῶν ἐποπτῶν, διά νά διατηρηθῇ ἀτμόσφαιρα ἠρεμίας, ἡ ὁποία σᾶς εἶναι ἀπαραίτητος. Ἀποδείξατε ὅτι εἶσθε πολιτισμένοι ἄνθρωποι.

4. Γράψατε τό ἐπώνυμόν σας μέ κεφαλαῖα γράμματα καί μέ στρογγυλά καθαρά γράμματα τό ὄνομά σας, τό πατρώνυμον, τόν ἀριθμόν τῆς προσωρινῆς ταυτότητος, τόν ἀριθμόν τῆς θέσεώς σας, εἰς τάς ἐπί τούτῳ θέσεις τοῦ πρός τά ἀριστερά σας μέρους τῆς ἐπικεφαλίδος. Εἰς τάς προσδιωρισμένας θέσεις, δεξιά, γράψατε εἰς ποῖον μάθημα ἐξετάζεσθε καί τήν ἡμερομηνίαν τῆς ἐξετάσεως. Ἡ θέσις ἐντός τοῦ μικροῦ ὀρθογωνίου δεξιά (αὔξων ἀριθμός γραπτοῦ) θά συμπληρωθῇ ὑπό τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Ἀποβάλετε τόν φόβον καί ἐργασθῆτε μέ ἠρεμίαν. Τοῦτο πολύ θά συντελέσῃ εἰς τήν ἐπιτυχίαν σας. Μήν ἐνοχλῆτε τόν διπλανόν σας καί μήν ἐπιτρέπετε νά σᾶς ἐνοχλοῦν. Μήν ἀποπειραθῆτε νά ἀντιγράψετε. Θά ἀποκλεισθῆτε τῶν ἐξετάσεων. Σεβασθῆτε τόν ἑαυτόν σας, τούς συνεξεταζομένους σας καί τήν Σχολήν, ἡ ὁποία σᾶς θέλει συνεργάτας καί, ἑπομένως, εὐπρεπεῖς καί ἐντίμους.

6. Πρίν δώσετε τήν ἀπάντησιν σκεφθῆτε καλῶς καί διατυπώσατε μέ τάξιν, μεθοδικῶς καί ἐλευθέρως τάς σκέψεις σας, ἀποφεύγοντες τάς ἀοριστολογίας καί τάς ἄνευ περιεχομένου πομπώδεις ἐκφράσεις. Δύνασθε νά χρησιμοποιήσετε καθαρεύουσαν ἤ δημοτικήν γλῶσσαν, ἀρκεῖ αὔτη νά εἶναι συντακτικῶς καί γραμματικῶς ὀρθή.

Σεβόμεθα πᾶσαν γνώμην, διά νά σᾶς δώσωμεν τό παράδειγμα νά μάθετε νά σέβεσθε καί σεῖς τήν γνώμην τῶν ἄλλων. Σᾶς βλέπομεν ὡς ἐλευθέρους ἀνθρώπους, διό καί ζητοῦμεν νά μᾶς ἐκθέσετε τήν γνώμην σας καί ὄχι νά μᾶς πληροφορήσετε ποία εἶναι ἡ ἰδική μας.

7. Γράψατε εὐαναγνώστως καί μεθοδικῶς. Ἡ τάξις καί ἡ καθαρογραφία, ἄνευ ἐπιτηδεύσεως, σημαίνει ὅτι κατέχετε τό θέμα, ὅτι σκέπτεσθε κανονικῶς καί ὅτι ἐκτιμᾶτε τήν καλαισθησίαν. Ἀντιθέτως, ἡ κακογραφία σημαίνει, πολλάκις, προσπάθειαν συγκαλύψεως τῆς ἀγνοίας καί τῶν λαθῶν καί, ἴσως, κακόν χαρακτῆρα. Βοηθήσατε τόν ἐξεταστήν νά σᾶς κρίνῃ εὐχερῶς καί χωρίς ἐκνευρισμόν. Μή λησμονῆτε ὅτι καί αὐτός εἶναι ἄνθρωπος.

8. Εἰς πᾶσαν σελίδα ἀφήνετε περιθώριον ἐπαρκές. Ἀποφεύγετε τάς διαγραφάς, τάς παρεγγραφάς μεταξύ τῶν σειρῶν καί τάς ὑπεργραφάς εἰς τά περιθώρια καί ἄνω καί κάτω τῶν γραμμῶν, διότι ἀποδεικνύουν ἔλλειψιν συστηματικῆς σκέψεως. Εἰς ἕκαστον θέμα γράψατε μέ μεγαλύτερα γράμματα : «Λύσις (τάδε) ζητήματος», ὅπως καί εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν—ἐάν τό θέμα ἔχῃ περισσοτέρας ἐρωτήσεις — γράψατε : «(τάδε) ἐρώτησις». Μετά τήν ἀπάντησίν σας εἰς ἑκάστην ἐρώτησίν μας—διά νά διευκολυνθῇ ἡ ἐξέτασις τοῦ γραπτοῦ—ἀφήνετε μίαν κενήν γραμμήν, μεθ' ἑκάστην δέ λύσιν τοῦ ὅλου ζητήματος τρεῖς σειράς κενάς.

9. Μετά τήν ἐκφώνησιν τοῦ θέματος, ὁ ἐξεταστής παρέχει διαφωτιστικάς πληροφορίας, κατά τήν ἀπόλυτον κρίσιν του. Πρέπει νά εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπιθυμία του εἶναι νά σᾶς διαφωτίσῃ καί νά σᾶς διευκολύνῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ πρέποντος. Αἱ ἐρωτήσεις ἐκ μέρους τῶν ὑποψηφίων, οἱονδήποτε περιεχόμενον καί ἄν ἔχουν, δέν ἐπιτρέπονται, διότι, ἀντί νά διευκολύνουν, δημιουργοῦν σύγχυσιν καί βλάπτουν. Ἀφοσιωθῆτε ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τό γραπτόν σας. Ὀργανώσατε μέ τάξιν καί σύστημα τήν ἐργασίαν σας. Πιστεύσατε ὅτι αὐτό θά σᾶς εἶναι πολύ χρήσιμον. Ἡ ἐπιτυχία σας ἐξαρτᾶται ἀπό σᾶς τούς ἰδίους, καί μόνον ἀπό σᾶς.

10. Ὁ χρόνος τῆς ἀπαντήσεως εἶναι ἀπολύτως καθωρισμένος. Οὐδεμία παράτασις ἐπιτρέπεται. Μόλις περατώσετε τό γραπτόν σας, μελετήσατέ το μέ πολλήν προσοχήν καί χωρίς ἐκνευρισμόν, μεθ' ὅ παραδώσατέ το εἰς τόν ἐξεταστήν, καλύψατε ἐνώπιόν του τό ὄνομά σας, ἀφοῦ ἐπιδείξετε τήν προσωρινήν σας σχολικήν ταυτότητα, καί ἐξέλθετε ἀμέσως τῆς αἰθούσης.

11. Οἱ ἐξετασταί ἐνθυμοῦνται ὅτι καί αὐτοί ὑπῆρξαν ἐξεταζόμενοι. Βεβαιωθῆτε ὅτι θά σᾶς κρίνουν μέ δικαιοσύνην καί

Ἡλ. Ἀν. 6.28', Δ. 5.57'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 280/85
Σεργίου, Πολυχρονίου μ.

7

Ἔναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις. Ἐξετάσεις Β' (Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων).

Ἔθνος ἔχον ὑψηλὸν πολιτισμόν, πρέπει νὰ πολεμῇ μόνον διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν θρησκείαν ἢ τὴν ὕπαρξίν του. *(Κικέρων)*

ΚΙΠΛΙΓΚ Ρόντγιαρντ (1865 — 1936). Ἄγγλος πεζογράφος καὶ ποιητής. Ἔγραψε: «Τὸ βιβλίον τῆς ζούγκλας», «Κίμ», «Μπαλάντες τοῦ στρατῶνα».

Ἡλ. Ἀν. 6.29', Δ. 5.55'
Πανσέληνος
ΤΡΙΤΗ 281/84
Πελαγίας, Ἀρτέμονος μ.

8

Ἐξετάσεις Γ' (Ἐμπορευματολογία).

ΖΩΡΟΑΣΤΡΗΣ ἢ Ζαρατούστρας (3η χιλιετηρὶς π. Χ.) Ἐκ Βακτρίας. Ὁ ἱδρυτὴς τῆς θρησκείας τῶν ἀρχαίων, Ἰρανικῶν λαῶν. Ἐδίδαξε ὅτι ὁ κόσμος ὑπόκειται εἰς τὴν συνεχῆ πάλην τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Περισσότεροι οἱ ἄνθρωποι ἐξηυγενίσθησαν διὰ τῆς μελέτης παρὰ ὑπὸ τῆς φύσεως. *(Κικέρων)*

Οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ κύματα εἶναι πάντοτε μὲ τὸ μέρος τῶν ἱκανωτέρων θαλασσινῶν. *(Γκίββων)*

Ἡλ. Ἀν. 6.30', Δ. 5.54'
Σελήνη 16 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 282/83
Ἰακώβου, Ἀλφαίου μ.

9

Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ Μουσείων (ΟΥΝΕΣΚΟ) ἐπίσκεψις μουσείου Ἀκροπόλεως.—Ἐξετάσεις Γ' (Ἐμπορικὸν Δίκαιον).—Λῆξις τμηματ. ἐξετάσεων.

Φύσει ἐχθροὶ οἱ δοῦλοι τοῖς δεσπόταις. *(Ἑρμογένης)*

Τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν. *(Βήκονσφιλδ)*

Ἐπιστήμη χωρὶς συνείδησιν εἶναι καταστροφὴ τῆς ψυχῆς. *(Rabelais)*

ΦΡΟΫΝΤ Σιγισμοῦνδος (1856 —1939). Αὐστριακὸς ἰατρός. Ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας τῆς ψυχαναλύσεως.

ΠΡΟΚΟΠΙΕΦ (1891—1953). Ρῶσος μουσουργός. Ἔγραψε σὲ μοντέρνο στὺλ μεγάλη ποικιλία ἔργων: «Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Λύκος» κ.ἄ

ἀγάπην. Εἶναι φίλοι ὅλων σας πρέπει νὰ τὸ πιστεύσετε.

12. Μὴ ἐπιχειρήσετε νὰ μεταχειρισθῆτε πλάγια μέσα. Θὰ ἀποκλεισθῆτε ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις ἢ θὰ βαθμολογηθῆτε μὲ μηδέν. Ὁ χρησιμοποιῶν πλάγια μέσα ὑποβιβάζει τὸν ἑαυτόν του, προσπαθεῖ νὰ ἀδικήσῃ τοὺς συνυποψίους του, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν ἤθους καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Σχολήν, παρακωλύει τὸ ἔργον της καὶ βλάπτει γενικώτερον τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν.

Μάθετε νὰ εἶσθε ἀξιοπρεπεῖς καὶ ὄχι ἀναρριχώμενοι μὲ εὐτελεῖς μεθόδους. Μὴ λησμονῆτε ὅτι ἀπὸ τοὺς Νέους ἀναμένει τὸ Ἔθνος μίαν νέαν δημιουργικὴν ἐξόρμησιν, δυναμένην νὰ στηριχθῇ, μόνον, εἰς τὸ χρηστὸν ἦθος καὶ εἰς τὴν πραγματικὴν μόρφωσιν.

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ

'Ηλ. 'Αν. 6.31', Δ. 5.53'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 283/82
Εὐλαμπίου, Εὐλαμπίας μ.

10

Συνεδρίασις Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

Χωρὶς ἱερὰν φλόγα καὶ ἐνθουσιασμόν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ τίποτε τὸ ὑψηλὸν εἰς τὴν ζωήν.

(Γκαῖτε)

ΛΑΦΟΝΤΑΙΝ 'Ιωάννης (1621—1695). Γάλλος ποιητὴς καὶ μυθιστοριογράφος. Ἔγραψε πνευματώδη «Διηγήματα» καὶ «Μύθους» πλήρεις χάριτος.

'Ηλ. 'Αν. 6.32', Δ. 5.51'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 284/81
Φιλίππου, Θεοφάνους

11

Συνεδρίασις 'Επιτροπῆς Προγράμματος.

ΦΟΥΡΙΕ Κάρολος (1772—1837). Γάλλος κοινωνιολόγος. Καταργεῖ πᾶσαν διαίρεσιν τάξεων καὶ προτείνει τὴν ἵδρυσιν νέας πολιτείας βασιζομένης ἐπὶ τῆς πλήρους ἰσότητος τῶν πολιτῶν.

Οἱ τίτλοι δὲν φέρουν τιμὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι εἰς τοὺς τίτλους.
(Μακιαβέλλης)

Ὅσο μεγαλύτερος εἶναι ὁ φιλόσοφος, τόσο δυσκολεύεται νὰ ἀπαντήσῃ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου.
(Σιενκεβὶτς)

'Ηλ. 'Αν. 6.33', Δ. 5.50'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 285/80
Πρόβου καὶ Ταράχου μ.

12

'Ανακοίνωσις εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων Κ.Σ.Ε.

'Η πάστρα εἶναι μισὴ ἀρχοντιά.
('Ελλην. παροιμία)

'Ο ἀργὸς κάθε μέρα ἔχει γιορτή.
(Λαϊκὴ παροιμία)

Δὲν ζῇ χωρὶς πατρίδες ἡ ἀνθρώπινη ψυχή.
(Κ. Παλαμᾶς)

'Η 'Ελλὰς ἀμέσως μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους κατενόησε, ὅτι εἶχε μίαν ἀποστολὴν εἰς τὸν κόσμον: ὅτι ὁ 'Ελληνισμὸς ἀντιπροσώπευε τὸ εὖ ζῆν, τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι τῆς βαρβαρότητος καὶ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀρετὴν ἢ τελειότητα ἀπέναντι τῆς ταπεινοφροσύνης.
(Μῶρρυ)

ΛΑΜΑΡΚ 'Ιωάννης Βαπτιστὴς Ἱππότης (1744—1829). Γάλλος φυσιοδίφης. Πρόδρομος τοῦ δαρβινισμοῦ. Εἶπεν ὅτι τὸ φυτικὸν καὶ ζωϊκὸν βασίλειον προῆλθον ἐκ τῆς ἐξελίξεως πρωταρχικῶν τινων κατωτάτων μορφῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ περιβάλλοντος.

ΜΑΛΘΟΥΣ Θωμᾶς Ροβέρτος (1766—1834). Ἄγγλος οἰκονομολόγος. Κατὰ τὴν θεωρίαν του λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὴν ἀνάλογον ἀπόδοσιν τῆς γῆς εἰς τρόφιμα, ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων πρέπει νὰ περιορισθῇ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.34', Δ. 5.48'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 286/79
Τῶν Ἁγίων Πατέρων

13

Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.

Λουκ. η' 5-15

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἵ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ΜΙΑ ΖΩΗ Σ' ΕΝΑ ΡΗΜΑ

"Ελληνα πατέρα, σοῦ φιλῶ τὸ χέρι. Σὲ βλέπω τώρα. Παραμονὲς διαγωνισμῶν τοῦ γιοῦ σου. Γυμνάσιο βγάζει κι' ὁ νοῦς σου στὴ συνέχεια. "Αν δὲ σὲ ἤξερα... Πενταροδεκάρες τὰ ἔσοδα. Τρία παιδιὰ καὶ γυναίκα στὴν πλάτη σου. Ἡλικιωμένη ἡ μητέρα, ἡ μητέρα σου, κορόνα στὸ κεφάλι σου, συμπληρώνει τὸ οἰκογενειακὸ συγκρότημα. Πέντε στόματα καὶ τὸ δικό σου ἕξη. Σπουργίτια ἂν ἦταν, θὰ κουραζόσουν νὰ ἐξοικονομήσῃς τὰ ψίχουλά τους. Καὶ μοῦ λέτε γιὰ τὸ θαῦμα «τῶν πέντε ἄρτων». Μιὰ φορὰ ἔγινε τὸ θαῦμα καὶ τὰ πέντε ψωμιὰ ἔθρεψαν τοὺς πέντε Χιλιάδες. Ἐδῶ, στὸ συνοικιακὸ σπίτι τοῦ μέσου πατέρα, τὸ θαῦμα κρατᾶ ὅσο καὶ ἡ ζωή. "Ισως καὶ γι' αὐτὸ δὲν κάνει ἐντύπωση. Χρειάζεται φυσικὰ στὴ θαυματουργία καὶ ἡ σύμπραξη τῆς συζύγου, νοικοκυρᾶς μὲ τάλαντο καὶ φαντασία, ποὺ μεταμορφώνει τὰ παλιὰ σὲ καινούργια, παίρνει ράκη καὶ φτιάχνει χλαμύδες, παίρνει ἑκατὸ δράμια κιμᾶ καὶ δημιουργεῖ κλῖμα ἐπαρκείας.

Ἀλλὰ πάνω ἀπ' ὅλα, πατέρα, ἡ δική σου θυσία. "Ηθελα νὰ ἤξερα, ἔμεινε καὶ τίποτα ποὺ νὰ μὴ τὄκοφες; Καπνιστὴς ἦσουν, καὶ δὲν καπνίζεις· τὸ ποτηράκι σου ἤθελες, καὶ τὸ ποτήρι ἔγινε νερό· ἄδεια ἔπαιρνες, καὶ δὲν παίρνεις γιὰ νὰ τὴν πληρωθῇς· καλοντυμένος ἦσουν, καὶ κρέμονται τὰ ροῦχα ἀπὸ πάνω σου. Ἀφοῦ τὸ πρόσεξε κι' ἡ κόρη σου, ἡ κόρη ποὺ τὴν ἔχεις στὴν τρίχα, καὶ σοῦ τὸ χτύπησε προχτές, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ τὴ συνοδεύσῃς γιὰ μιὰ κοινωνικὴ ὑποχρέωση.

—Καλὲ μπαμπᾶ, βάνε καὶ κανένα ἄλλο παντελόνι.

Πόσο ντράπηκε—ὁ πατέρας—ὅταν ἔσκυψε καὶ εἶδε τὸ χάλι του! Μόνο ποὺ δὲν σκέφθηκε—ἡ κόρη—ὅτι στὴν ἀνανέωση τοῦ δικοῦ της βεστιαρίου θυσιάστηκε τὸ πατρικὸ φρεσκάρισμα.

Οὔτε γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Δημοτικοῦ ἐπαρκοῦν τὰ οἰκονομικά του. Ἀπ' τὸ Γυμνάσιο τοὺς πέρασε ὅλους. Καὶ τοὺς εἶχε καὶ δάσκαλο γιὰ γλῶσσες. Πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια πῆρε ὁ μεγάλος γιὸς τὸ χαρτί. Συγγενεῖς καὶ φίλοι ἀνέπνευσαν.

—Ἐπὶ τέλους. Κάπως θὰ ξεκουραστῇς. Κάπου τὸ παιδὶ θὰ βολευτῇ. "Αν δὲν συμβάλῃ στὶς δαπάνες τοῦ σπιτιοῦ δὲν θὰ περιμένῃ ὅμως ἀπὸ σένα καὶ τὸ τσιγάρο, ποὺ ἐσὺ ἔκοψες, καὶ τὸ τρόλεϋ τοῦ κοριτσιοῦ του ποὺ θέλει ἀπόψε θάλασσα.

Κούνησε τὸ κεφάλι μὲ τὸν τόνο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θέλει ν' ἀλλάξῃ συζήτηση. Πῶς νὰ μαρτυρήσῃ τὸ τόλμημα; "Εναρνος ἀπέναντι τῆς λογικῆς, τῆς ἀριθμητικῆς, τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του, φοβήθηκε μήπως τὸν βάνουν μπροστά, μήπως θελήσουν νὰ τὸν προσγειώσουν, νὰ τὸν συμφιλιώσουν μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ τοῦ παραλύσουν τὸ ζῆλο.

Στὰ μουλωχτὰ ἔφυγε ὁ «μεγάλος» γιὰ σπουδὲς στὸ ἐξωτερικό. "Ω, ἡ ἀγωνία ὥς ποὺ νὰ ἐξοικονομηθῇ καὶ νὰ ταχυδρομηθῇ στὸ τέλος τοῦ μηνὸς τὸ τσεκάκι. Καὶ κάθε τόσο τὸ γράμμα. «Ἡ τρυφερὴ ψυχὴ μέσα στὸ ἀκάνθινο περίβλημά της. «Ἐμβάζω ἐπιταγὴν ἐκ δρχ. 1500. Κατὰ τὰ ἄλλα, δόξα τῷ Θεῷ, ὅλοι μας καλά. Δὲν χάλασε ὁ κόσμος γιὰ ἕνα μάθημα. Τὸ περνᾶς τὸν Σεπτέμβριο. Τὸ νοῦ σου. Νὰ τρῶς καλά. Οἰκονομία παντοῦ, μόνο στὴν τροφὴ δὲν θέλω οἰκονομίες».

Πῶς τὰ βγάνει πέρα; ἀναρωτιόνταν οἱ οἰκεῖοι. Καὶ νὰ τώρα ὁ δεύτερος. Φέτος τελειώνει τὸ Γυμνάσιο καὶ ἑτοιμάζεται νὰ τὸν στείλῃ σὲ φροντιστήριο γιὰ τὸ Πολυτεχνεῖο.

—Θὰ τὰ καταφέρῃς;

—Πρέπει.

«Πρέπει». Ποῦ τὸ εἶδε γραμμένο; Ποιός τὸν ἔχει ἐμποτίσει μὲ τὸ ἄκλιτο καὶ συντριπτικὸ αὐτὸ ρῆμα; Μιὰ ζωὴ σ' ἕνα ρῆμα. Στὸ βωμὸ τοῦ «πρέπει» καταθέτει τὴν ὕπαρξή του. Ὑπερωρίες στὴν ἐπιχείρηση ὅπου ἐργάζεται. Λογιστικὰ βιβλία σὲ δεύτερο γραφεῖο. Λίγες ἐλιὲς ποῦ εἶχε ἀφήσει σὲ κάποιο κατσικοχώρι ὁ πατέρας του. Πούλησε καὶ τὴν τελευταία ρίζα.

«Πρέπει». Νὰ μὴ ἀδικηθοῦν τὰ παιδιά, ν' ἀποκτήσουν τὰ ἐφόδιά τους. Οἱ στερήσεις του λίπασμα τοῦ μέλλοντός τους.

«Πρέπει». Δὲν ἔχει ὁδηγὸ τὴ λογική. Τὸ καθῆκον ὁδηγός του. Καὶ δὲν τὸν βλέπουν. Ἀπὸ κόσμους ἀνύπαρκτους ἀντλοῦν τὰ θέματά τους οἱ λογοτέχνες μας. "Ως καὶ Χριστοὺς ἀκόμα ξανασταυρώνουν. Πῶς δὲν πρόσεξαν ἐσένα, πατέρα μου, "Ελληνα πατέρα, πῶς δὲν σὲ πρόσεξαν, ἀφανῆ πατέρα, γιὰ νὰ στήσουν τὸ μνημεῖο σου καὶ νὰ σὲ προσκυνοῦνε.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ*

«Πρέπει ν' ἀναπτύξωμεν τὴν κρίσιν, νὰ κατευθύνωμεν
τὴν παρατηρητικότητα, ἀλλὰ καὶ νὰ χειραγωγήσωμεν τὰ
συναισθήματα. Πολύπλευρος δρᾶσις καθιστῶσα δικαίως
τὸ Σχολεῖον βασικὸν θεσμὸν τῆς συγχρόνου κοινωνίας».

«"Ηλθατε, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν—ἤλθατε, οἱ μὲν μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Σχολήν, οἱ δὲ μὲ δυσπιστίαν μικρὰν ἢ μεγάλην καὶ οἱ τρίτοι, διατί νὰ τὸ ἀρνῆσθε, κατ' ἀνάγκην.

Τοῦτο μόνον θέλω νὰ σᾶς τονίσω ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς: "Οτι καλὰ ἐκάματε. Εἴτε μ' ἐμπιστοσύνην ἤλθατε, εἴτε μὲ δυσπιστίαν, εἴτε μὲ περιέργειαν, εἴτε κατ' ἀνάγκην, νὰ εἶσθε βέβαιοι—ἀπολύτως βέβαιοι—ὅτι εἰσέρχεσθε εἰς ἓν ἀνώτατον ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖται ἡ Ἐπιστήμη, λατρεύεται ἡ Ἐλευθερία, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδίδεται μὲ πάθος τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως εἰς τὸ ὁποῖον βαθύτερος σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία ἤθους, ἤθους ἐπιστημονικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ εἰς τοὺς νέους.

Σκοπός μας ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματική σας κατάρτισις, ἡ παροχὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἐφοδίων διὰ νὰ σταδιοδρομήσετε, διὰ νὰ προαχθῆτε, διὰ νὰ εὐημερήσετε. Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνω, βαθύτερος σκοπός μας εἶναι χάρις εἰς τὴν Γνῶσιν καὶ τὴν Μόρφωσιν νὰ καταστῆτε ἄνθρωποι χρήσιμοι εἰς τὴν Κοινωνίαν, χρήσιμοι εἰς τὸ Κράτος, χρήσιμοι εἰς τὸ Ἔθνος.

Ἡ ζωή σας ὡς σπουδαστῶν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδαστῶν», τὸν ὁποῖον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν ἐδημοσίευσεν ἡ Σχολή. Μέσα εἰς αὐτὸν θὰ ἀνεύρετε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς, τὰ ἰδανικά της, τὰς ἀκολουθουμένας μεθόδους διδασκαλίας, τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐργασιῶν της, συμβουλὰς καὶ παραινέσεις, ὑποδείξεις καὶ καθοδηγήσεις.

Ἡ Σχολή, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον της, ἔργον συστηματικῆς προσπαθείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διδακτικοῦ της προσωπικοῦ. Μελετήσατε τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν», μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον, μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην. Εἰς πᾶσαν σχετικήν σας περίπτωσιν θὰ εὕρετε τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἀντικατοπρίζεται μέσα εἰς τὸν «Ὁδηγόν». Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι δι' αὐτόν. Ἐπήγασε, πραγματικά, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τοὺς σπουδαστάς.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλ' ἔχετε συμφέρον
νὰ παρακολουθῆτε τακτικῶς τὰ μαθή-
ματά σας. Ἡ ἀκρόασίς των ὑποβοηθεῖ
τὴν μελέτην σας καὶ λύει πολλὰς ἀ-
πορίας.

Ἡ διδασκαλία ἀναφέρεται ὄχι μό-
νον εἰς τὰς γενικὰς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ
εἰς ἐξηκριβωμένας περιπτώσεις, τὰς
ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιέχουν
τὰ βιβλία σας.

Ἡ παρακολούθησις τῶν «Φροντιστη-
ριακῶν Ἀσκήσεων» καὶ τῶν Ἐπιτοπίων
μαθημάτων εἰς τὰ Ἐργοστάσια καὶ τὰ
Γραφεῖα καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς εἶναι
ὑποχρεωτική.

Ἐρωτᾶτε ἐλευθέρως τοὺς κ.κ. Καθη-
γητάς σας. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς παρά-
σχουν πᾶσαν διαφώτισιν καὶ θὰ σᾶς
ὑποβοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον σας. Τοῦτο
εἶναι καθῆκον καὶ εὐχαρίστησίς των.

Νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι
ὁ χρόνος εἶναι κάτι ποὺ δὲν ἐπανευρί-
σκεται.

Νὰ φέρεσθε πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸ
πραγματικόν σας συμφέρον. Ἡ πρα-
γματικὴ μόρφωσις εἶναι πολύτιμον κεφά-
λαιον διὰ τὴν ζωήν σας. Δὲν ἔχετε δι-
καίωμα νὰ σπαταλᾶτε τὸ κεφάλαιον αὐ-
τό, διότι ὁ σπαταλῶν τὸν χρόνον του
μετανοεῖ μίαν ἡμέραν πικρά, πάρα πολὺ
πικρά. Εἶναι ὅμως τότε πλέον ἀργά.
Δυστυχῶς ἡ παροιμία «ποτὲ δὲν εἶναι
ἀργά» δὲν ἐφαρμόζεται πάντοτε.

Εἶναι εὔκολον ν' ἀποφύγετε μίαν
ζημίαν, ἀλλ' εἶνσι δύσκολον ἢ καὶ ἐ-
νίοτε ἀδύνανον νὰ τὴν ἐπανορθώσετε.

Ἡ διαρκής μας σκέψις καὶ ἀπασχό-
λησις εἶναι νὰ προκόψετε. Βοηθήσατέ
μας εἰς αὐτό. Μίαν ἡμέραν θὰ εἶσθε εὐ-
τυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰς προσπα-
θείας σας μέσα εἰς τὴν Σχολήν. Αὐτὸ
εἶναι ἡ μεγαλυτέρα μας ἱκανοποίησις.

Φέρεσθε μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡ ὁποία
ἐμπρέπει εἰς τοὺς σπουδαστὰς μιᾶς ἀ-
νωτάτης Σχολῆς. Διασκεδάζετε εἰς τὰς
ὥρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀφιερωμέναι διὰ
τὴν ψυχαγωγίαν. Μὴ μεταβάλλετε τὴν
ὥραν τῆς ἐργασίας εἰς διασκέδασιν καὶ
τὴν ὥραν τῆς διασκεδάσεως εἰς πλῆξιν
καὶ ἀνίαν. Αὐτὴ ἡ ἀνάμιξις ἀποδεικνύει
ψυχικὴν ἀνωμαλίαν καὶ θὰ σᾶς κατα-
στήσῃ δυστυχεῖς εἰς ὅλον τὸν βίον σας.
Κάθε πρᾶγμα ἔχει τὴν ὥραν του καὶ
κάθε ὥρα εἶναι δι' ὡρισμένην ἀπα-
σχόλησιν.

Μὴ θορυβῆτε, μὴν ἀτακτῆτε κατὰ τὴν
ὥραν τῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀσχημία καὶ
ἀπρέπεια πρὸς τοὺς συναδέλφους σας,
οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς τὴν Σχολὴν διὰ
νὰ μορφωθοῦν καὶ ὄχι διὰ νὰ τοὺς ἐνο-
χλῆτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀταξία ἀποδεικνύει
ἀνωμαλίαν πνευματικὴν καὶ ψυχικήν,

* Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ κ. Σ. Παπαϊωάννου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956)57.

ἔλλειψιν καλῆς ἀνατροφῆς. Μὲ ποῖον δικαίωμα ἐκθέτετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν σας;

Ἀντιθέτως, πράξατε ὅ,τι εἶναι δυνατὸν διὰ νὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς καλῆς ἀνατροφῆς νέου. Θὰ προσελκύσετε τὴν συμπάθειαν τῶν Καθηγητῶν σας, τῶν γνωστῶν καὶ φίλων σας, τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ὁποίων αὔριον θὰ συνεργασθῆτε ἢ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ζητήσετε ἐργασίαν. Ἡ καλή σας φήμη θὰ εἶναι πολύτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας.

Συμμορφώνεσθε πρὸς τὰς Ὁδηγίας τῆς Σχολῆς. Αἱ τυχὸν ὑποδείξεις ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν ἀποτελοῦν ἁπλῆν ἰδιοτροπίαν της. Ἀποβλέπουν εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν της ὡς πνευματικοῦ Ἱδρύματος, ἑπομένως σκοπὸν ἔχουν νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν.

Ὅλη ἡ σκέψις μας, ὅλη ἡ προσπάθειά μας, ὅλη ἡ φιλοδοξία μας εἶναι νὰ σᾶς μορφώσωμεν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, νὰ σᾶς καταστήσωμεν χρησίμους ἀνθρώπους, νὰ ἀναδείξωμεν τὴν Σχολὴν διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν τόπον μας.

Τοῦτο τὸ ἐκτιμοῦν καὶ τὸ σέβονται πολλοί, οἱ περισσότεροι. Ἄλλους τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀφήνει ἀδιαφόρους. Ἄλλοι τὸ ἀγνοοῦν. Καὶ τέλος ὀλίγοι δὲν ἀνέχονται τὴν δρᾶσιν τῆς Σχολῆς, ἐνῷ αὐτοὶ ἀδρανοῦν ἢ καὶ τὸ κακὸν ἀπεργάζονται.

Διαφωτίσατε τοὺς καλῆς πίστεως διὰ τὸ συντελούμενον μὲ τόσον ζῆλον, τόσην ἀφοσίωσιν, μὲ τόσην ἀνιδιοτέλειαν καὶ μὲ τόσην ὑπερηφάνειαν ἔργον ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοὺς Διδάσκοντας, τοὺς Ὑπαλλήλους. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ἐπιτελοῦν ἓν ὑψηλὸν καθῆκον διαπαιδαγωγοῦντες τοὺς νέους, μορφώνοντες αὐτούς, διαπλάσσοντες αὐτούς. Δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ φρονοῦν ὅτι ἐκτελοῦν κοινωνικὸν λειτούργημα.

Συγκρίνατε διαρκῶς τὴν συντελουμένην ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν, τὰ μαθήματά της, τὰς μεθόδους διδασκαλίας της, τὴν διδασκομένην ὕλην, τὰς ἀσκήσεις της, τὰς διαλέξεις της, τὰς ἐκδόσεις της, τὴν ἐν γένει δρᾶσιν της, μὲ τὰ τυχὸν γινόμενα εἰς ἄλλας Σχολάς, ὄχι διὰ νὰ κατακρίνετε τοὺς ἄλλους ἀλλὰ διὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν, ὄχι διὰ νὰ κακολογήσητε τοὺς ἄλλους ἀλλὰ διὰ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ὑποδείξητε τί ἀκόμη δύναται, μὲ τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτει ἡ Σχολή, νὰ πραγματοποιήσῃ.

Οἱ γονεῖς σας δαπανοῦν διὰ τὴν μόρφωσίν σας, ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ζωήν σας, διὰ τὴν προκοπήν σας. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶσθε ἀντάξιοι τῶν θυσιῶν των ὅτι συναισθάνεσθε τὴν ἀγωνίαν των.

Γράφετέ τους τακτικὰ διὰ τὴν ζωήν σας, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν πρόοδόν σας. Δίδετέ τους αὐτὴν τὴν μεγάλην χαρὰν νὰ γνωρίζουν τὰ τῆς ζωῆς σας, ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τοὺς σέβεσθε, ὅτι τοὺς ἀγαπᾶτε. Σκεφθῆτε ὅτι καὶ σεῖς θὰ γίνετε γονεῖς καὶ πράττετε ὡς τέκνα ὅ,τι αὔριον θὰ ἐπιθυμῆτε νὰ πράττουν τὰ ἰδικά σας τέκνα.

Χαρίσατε εἰς τὴν Μητέρα σας, ποὺ εἶναι «τὰ ἅγια τῶν ἁγίων» καὶ εἰς τὸν πατέρα σας, τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς διὰ τὴν καλήν σας διαγωγήν, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας καὶ τὴν πρόοδόν σας. Αὐτὸ τὸ χαμόγελο θὰ φέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτῆς τῆς εὐλογίας ἔχετε περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀνάγκην.

Ὀργανώσατε τὴν σχολικὴν καὶ ἐξωσχολικήν σας ζωήν. Αὐτὸ θὰ διευκολύνῃ καὶ θὰ ἁπλοποιήσῃ τὴν ἐργασίαν σας. Μὴ σπαταλᾶτε τὰς δυνάμεις σας, ποὺ εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμέναι.

Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα σᾶς πλησιάζει πρὸς τὰς ἐξετάσεις. Μὴ τὸ λησμονῆτε αὐτό. Ἑτοιμάζεσθε διαρκῶς διὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων. Αὐτὸ δὲν θὰ συντελέσῃ μόνον εἰς τὴν ἄκοπον καὶ σταθερὰν κατάρτισίν σας ἀλλὰ καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἡμερῶν τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ παρακαλῆτε νὰ σᾶς προαγάγουν, ἐνῶ δὲν τὸ ἀξίζετε. Ἡ ἐξέτασις εἶναι τραγῳδία καὶ ἐξευτελισμὸς διὰ τοὺς ἀμελεῖς, εὐκαιρία καὶ χαρὰ διὰ τοὺς ἐπιμελεῖς.

Ἡ σπουδὴ γίνεται διὰ δύο σκοπούς: α) ν' ἀποκτήσετε θετικὴν μόρφωσιν, ἡ ὁποία θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ νὰ σταδιοδρομήσετε, νὰ προαχθῆτε, νὰ ἐπιτύχητε καὶ β) ν' ἀποκτήσετε ἓν πτυχίον τὸ ὁποῖον νὰ βεβαιώνῃ τὴν μόρφωσίν σας. Ἀλλὰ τὸ πτυχίον δὲν εἶναι τύπος. Πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις κόπων καὶ θυσιῶν, ἐπιβεβαίωσις τῶν οὐσιαστικῶν ἐφοδίων. Νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι οὐδένα θ' ἀπατήσετε—πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ σας—ἐὰν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποκτήσετε τὸ πτυχίον παρ' ἀξίαν.

Ἀκούσατέ μας. Τὸ ἐπαναλαμβάνω: Ἀκούσατέ μας. Εἴμεθα πραγματικοὶ φίλοι σας, πνευματικοὶ γονεῖς σας. Αἱ ὑποδείξεις καὶ αἱ συμβουλαί μας προέρχονται ἀπὸ ἐνδιαφέρον, ἀπὸ πόνον καὶ στοργὴν δι' ὑμᾶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς μας πείρας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν νὰ κάμετε ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα λάθη, διότι γνωρίζομεν πόσον σκληρὰ—πολὺ σκληρὰ—πληρώνομεν τὰ λάθη μας εἰς τὴν ζωήν μας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχετε, διότι ἡ ἐπιτυχία σας ἡ ἐπαγγελματικὴ θὰ εἶναι ἡ χαρά μας καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας ὡς Διδασκάλων καὶ ὡς ἀνθρώπων.

Ἀκούσατέ μας, δὲν ἔχετε τίποτα νὰ χάσετε καὶ ἔχετε πολλὰ —πάρα πολλὰ— νὰ κερδίσετε ἀπὸ τὰς συμβουλάς μας, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Τοῦτο θὰ γίνῃ, ἐὰν παύσητε νὰ θεωρῆτε τοὺς Διδασκάλους σας ξένους, ἴσως ἐχθρούς σας, ἐὰν μᾶς θεωρήσετε φίλους καὶ συνεργάτας σας, ὁδηγητὰς καὶ προστάτας εἰς τὴν ζωήν σας. Εἶναι τοῦτο χρέος μας καὶ χαρά μας. Ἂς γίνῃ τοῦτο καὶ ἰδική σας πεποίθησις καὶ ὁδηγὸς εἰς τὴν σπουδαστικὴν περίοδον τῆς ζωῆς σας.

Καλῶς ἤλθατε εἰς τὴν Σχολήν μας».

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1957 - 1958

ΜΑΘΗΜΑΤΑ *Κατανεμόμενα εἰς 22 ἕδρας*	Α' I	Α' II	Β' I	Β' II	Γ' I	Γ' II	Τὸ ὅλον
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	2	2	1	1	5
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	3	2 1/2
Γεωργικὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	—	1
Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία, Νομοθεσία							
καὶ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Δημοσία Οἰκονομία καὶ	—	—	2	2	—	—	—
Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία	—	—	—	2	2	2	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	—	2	2	—	—	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου:							
Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	
Τράπεζαι	—	—	—	2	—	—	6
Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	
Μεταφοραὶ	—	—	2	2	—	—	
Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	2	2	—	—	—	—	2
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ καὶ	4	4	—	—	—	—	7
Στατιστικὴ	—	—	2	4	—	—	
Λογιστικὴ καὶ	4	4	6	4	2	—	11
Ἐλεγκτικὴ	—	—	—	—	—	2	
Κοστολόγησις καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστ.	—	—	—	—	3	5	4
Δίκαιον: Δημόσιον καὶ	2	2	—	—	—	—	
Ἰδιωτικὸν	2	2	2	2	—	—	6
Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχα-	—	—	3	1	2	3	
νικὸν Δίκαιον	—	—	—	1	—	—	5
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ	—	—	—	—	2	—	3
Ἐργατικὸν Δίκαιον	—	—	—	—	1	3	
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	2	2	2	2	2	2	6
Ὀργανωτικὰ καὶ Διοικητικὰ θέματα	—	—	—	—	2	2	2
Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων	—	—	—	—	3	3	3
Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ	—	—	—	—	2	2	2
Ψυχοτεχνικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Χημεία καὶ	2	2	—	—	—	—	5 1/2
Ἐμπορευματολογία	—	—	3	2	2	—	
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία							
Φυσικὴ	2	2	-	—	—	—	
Μηχανογνωσία	—	—	4	—	—	—	6
Ἠλεκτροτεχνία	—	—	—	4	—	—	
	24	24	32	32	34	34	90

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' ἀκαδημαϊκὸν ἑξάμηνον 1957 - 1958)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατὰ 15θήμερον	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
15'—4.00' Α	Πολιτικὴ Οἰκονομία **Σ. Ἀγαπητίδης**	Στενογραφία **Ε. Μελετῆς**	Τεχνικὴ Ἐμπορίου (Ἀσκήσεις) **Θ. Μούτριχας**	Γαλλικὰ **Χ. Καραβᾶς**	Ἀγγλικὰ **Γ. Παυλίδης**	Ἀγγλικὰ **Γ. Παυλίδης**
05'—4.50' Β	Πολιτικὴ Οἰκονομία **Σ. Ἀγαπητίδης**	Χημεία **Ε. Συνοδινός**	Τεχνικὴ Ἐμπορίου (Ἀσκήσεις) **Θ. Μούτριχας**	Χημεία **Ε. Συνοδινός**	Γαλλικὰ **Χ. Καραβᾶς**	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον **Δ. Δημητρακάκης**
00'—5.45' Γ	Τεχνικὴ Ἐμπορίου **Σ. Παπαϊωάννου**	Λογιστικὴ **Σ. Παπαϊωάννου**	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Χ. Κουβόπουλος**	Τεχνικὴ Ἐμπορίου **Σ. Παπαϊωάννου**	Λογιστικὴ **Σ. Παπαϊωάννου**	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον **Δ. Δημητρακάκης**
5'—6.40' Δ	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Δ. Καμβυσίδης**	Φυσικὴ **Ν. Θεοδώρου**	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Χ. Κουβόπουλος**	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Δ. Καμβυσίδης**	Λογιστικὴ **Σ. Παπαϊωάννου**	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων **Ι. Χρυσοχοῦ**
΄—7.35' Ε	Φυσικὴ **Ν. Θεοδώρου**	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων **Ι. Χρυσοχοῦ**	Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία **Α. Καλλιαβᾶς**	Δημόσιον Δίκαιον **Κ. Σημαντῆρας**	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ **Ε. Μαργαρίτης**
5'—8.30' Ϛ	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ **Ε. Μαργαρίτης**	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ **Ε. Μαργαρίτης**		Οἰκονομικὴ Γεωγραφία **Α. Καλλιαβᾶς**	Στενογραφία **Ε. Μελετῆς**	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ **Ε. Μαργαρίτης**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β΄ ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α΄ ἀκαδημαϊκὸν ἑξάμηνον 1957 - 1958)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ	Σάββατον
3.15΄—4.00΄ Α	Γαλλικὰ Χ. Καραβᾶς	Ἀγγλικὰ Ι. Παυλίδης	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Ἀγγλικὰ Γ. Παυλίδης	Γαλλικὰ Χ. Καραβᾶς	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
4.05΄—4.50΄ Β	Μεταφοραὶ Χ. Κανελλόπουλος	Ἀσφαλιστικὰ Ι Κουτσογιάννης	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ Δ. Καμβυσίδης	Ἀσφαλιστικὰ Ι. Κουτσογιάννης	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
5.00΄—5.45΄ Γ	Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ Δ. Καμβυσίδης	Ἐμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης	Ἐμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ Δ. Κόλιας	Μεταφοραὶ Χ. Κανελλόπουλος
5.55΄—6.40΄ Δ	Ἐμπορικὸν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Ἀποτιμητικὴ Μ. Γεωργιάδης	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ Δ. Κόλιας	Στατιστικὴ Ε. Μαργαρίτης
6.50΄—7.35΄ Ε	Ἐμπορικὸν Δίκαιον Ν. Δελούκας	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστικὴ Σ. Παπαϊωάννου	Πολιτικὴ Οἰκονομία Γ. Χαλκιόπουλος	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία Σ Σταυρόπουλος	Δημοσία Οἰκονομία Π. Δερτιλῆς
7.45΄—8.30΄ ς	Πολιτικὴ Οἰκονομία Γ. Χαλκιόπουλος	Ἰδιωτικὸν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας		Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Βιομηχανικὴ Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οἰκονομία Π. Δερτιλῆς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' 'Ακαδημαϊκὸν ἑξάμηνον 1957 - 1958)

Ὧραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ	Σάββατον
5'—4.00' Α	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ **Δ. Παπαδημητρίου**	Ἐμπορευματολογία **Ε. Συνοδινὸς**	Τελωνειακὰ **Ι. Φράγκος**	Ἐμπορευματολογία **Ε. Συνοδινὸς**	Ἐμπορευματολογία **Ε. Συνοδινὸς**	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Χ. Κουβόπουλος**
5'—4.50' Β	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ **Δ. Παπαδημητρίου**	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ **Δ. Παπαδημητρίου**	Τελωνειακὰ **Ι. Φράγκος**	Ἐργατικὸν Δίκαιον **Χ.'Αγαλλόπουλος**	Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ **Δ. Καμβυσίδης**	Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις **Χ. Κουβόπουλος**
0' – 5.45' Γ	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ **Γ. Παπακώστας**	Ψυχοτεχνικὴ **Σ. Γεδεὼν**	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ **Π. Κουβέλης**	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων **Ι. Χρυσοχοῦ**	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ **Π. Κουβέλης**	Γεωργικὴ Πολιτικὴ **Κ. Λεοντίδης**
'—6.40' Δ	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ **Γ. Παπακώστας**	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον **Γ. Ξυνόπουλος**	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ **Π. Κουβέλης**	Ἐμπορικὸν Δίκαιον **Π. Πέρδικας**	Ψυχοτεχνικὴ **Σ. Γεδεὼν**	Γεωργικὴ Πολιτικὴ **Κ. Λεοντίδης**
'—7.50' Ε	Ἐφηρμοσμένη Λογιστικὴ **Δ Καμβυσίδης**	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον **Γ. Ξυνόπουλος**	Ὀργανωτικὰ	Ἐμπορικὸν Δίκαιον **Π. Πέρδικας**	Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων **Φ. Λέτσας**	Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων **Ι. Χρυσοχοῦ**
'—8.30' ϛ	Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων **Φ. Λέτσας**	Φορολογικὸν Δίκαιον **Δ. Κόλιας**	Θέματα	Πολιτικὴ Οἰκονομία **Γ. Χαλκιόπουλος**	Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων **Φ. Λέτσας**	Ἐργατικὸν Δίκαιον **Χ.'Αγαλλόπουλος**

Ἡλ. Ἀν. 6.35', Δ. 5.47'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 287/78
Ναζαρίου, Κοσμᾶ μ.

14

Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων τοῦ Κ.Σ.Ε.

Ἔμφυτος πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ τῆς ἐλευθερίας πόθος.
(Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς)

ΜΕΝΤΣΝΙΚΟΦ Ἠλίας (1845 — 1916). Ρῶσσος Ἰσραηλίτης. Ἐκ τῶν μεγαλυτέρων βιολόγων ἐρευνητῶν.

Ἡλ. Ἀν. 6.36', Δ. 5.46'
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 288/77
Λουκιανοῦ, Σαββίνου ὁσ.

15

Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

ΣΟΥΜΑΝ Ροβέρτος (1818—1866). Μέγας Γερμανὸς συνθέτης καὶ ἀπόστολος τοῦ ρωμαντισμοῦ εἰς τὴν μουσικήν. Ἔγραψε μουσικὴν διὰ πιάνο, ὀρατόρια, συμφωνίας κλπ.

Ἡ γέννησις τῆς ἐπιστήμης ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τῆς δεισιδαιμονίας. (Huxley)
Ἰδιοφυΐα εἶναι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἐξουσιάζει. Μεγαλοφυΐα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξουσιάζει τὸν ἄνθρωπον. (Lowell)

Ἡλ. Ἀν. 6.37', Δ. 5.44'
Σελήνης Τελ. Τέταρτον
ΤΕΤΑΡΤΗ 289/76
Τερεντίου, Λογγίνου μ.

16

Ἔναρξις Μαθημάτων Α', Β' καὶ Γ' ἔτους.—Προσφώνησις Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ πίστις εἶναι δύναμις τῆς ζωῆς.
(Τολστόι)
Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ κρημνίζουν μὲ τὸν χαρακτῆρα των, ὅ,τι οἰκοδομοῦν μὲ τὸν νοῦν των. *(Καμπούρογλου)*

ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ Διονύσιος (1864—1914). Ἕλλην μουσικοσυνθέτης, ἱδρυτὴς καὶ Διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδράματος. Συνέθεσε : «Διδώ», «Δύο ἀδέλφια», κ.ἄ.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀποτυγχάνουν γιατὶ νομίζουν ὅτι γνωρίζουν κάθε πτυχὴ τῆς ἐργασίας των, ἐνῷ στὴν πραγματικότητα πολὺ λίγοι τὸ κατορθώνουν. Ἕνας ἐπιχειρηματίας μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ὡρισμένους τομεῖς τῆς ἐργασίας του καὶ νὰ ἀγνοῇ τελείως τοὺς ἄλλους. Μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸς βιομήχανος, ἀλλὰ νὰ ὑστερῇ στὰ οἰκονομικά. Μπορεῖ νὰ ξεύρῃ τὰ εἴδη του, ἀλλὰ ὄχι καὶ πῶς νὰ τὰ διαθέτῃ ἢ ἀκόμη μπορεῖ νὰ ξεύρῃ νὰ τὰ πουλᾷ καὶ ν' ἀγνοῇ τὰ πιστωτικὰ προβλήματα.

Ὁ θάνατος στὸν ἄνθρωπο ἐπέρχεται, ἐπειδὴ κάποιο ὄργανο τοῦ σώματός του παύει νὰ λειτουργῇ. Μπορεῖ νὰ τὰ ἔχῃ ὅλα ἀπολύτως ἐν τάξει ἐκτὸς τῆς καρδιᾶς του. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἀθλητὴς καὶ ὅμως νὰ ἔχῃ ἀδύνατα πνευμόνια. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἐπιχείρησι. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις ἀποτυχίας δὲν πρόκειται περὶ γενικῆς καταρρεύσεως, ἀλλὰ περὶ ἀδυναμίας ἑνὸς τμήματος νὰ ἀντεπεξέλθῃ.

Ἡλ. Ἀν. 6.38., Δ. 5.48'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 290/75
Κλαυδίου μ., Ὠσηὲ πρ.

17

Ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.

Νόμοις πείθου. (*Χίλων*)

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν συνομιλίαν συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἶσαι ἱκανὸς νὰ διαφωνῇς, χωρὶς νὰ γίνεσαι δυσάρεστος. (Amon)

ΔΙΟΦΑΝΗΣ ὁ Ἀλεξανδρεὺς (γεννηθεὶς τῷ 325). Ἕλλην μαθηματικός. Τὸ ἔργον του «Τὰ Ἀριθμητικὰ» θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον σύγγραμμα Ἀλγέβρας.

Ἡλ. Ἀν. 6.39', Δ. 5.41'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 291/74
Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ

18

Ἐπιτόπιον μάθημα τριτοετῶν εἰς Ἐργοστάσιον Χρυσαλλίδος.

ΓΚΛΟΥΚ Χριστόφορος Βιλλιβάρδος (1714—1787). Ἔδωσε νέο στὺλ ὄπερας. Ἔγραψε «Ὀρφεὺς καὶ Εὐρυδίκη», «Ἄλκηστις», κλπ.

ΑΡΕΤΑΙΟΣ ὁ Καππαδόκης (1ος αἰών). Ἕλλην ἰατρικὸς συγγραφεύς. Ἔγραψε περὶ «αἰτιῶν καὶ σημείων», «ὀξείων καὶ χρονίων παθήσεων».

Ἡ χριστιανικὴ εὐλάβεια ἐκμηδενίζει τὸν ἐγωισμὸν τῆς καρδίας· ἡ κοσμικὴ εὐγένεια τὸν καλύπτει καὶ τὸν καταστέλλει. (*Πασκάλ*)

Διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀγάπη τῆς δικαιοσύνης ὀφείλεται εἰς τὸν φόβον μήπως ὑποστοῦν ἀδικίας. (La Rochefoucauld)

Ἡλ. Ἀν. 6.40', Δ. 5.40'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 292/73
Ἰωὴλ πρ., Εὐσεβίου μαρ.

19

Συνεδρίασις Διδακτικτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.—Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Ἐθν. Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν διὰ τὰς στατιστικὰς μηχανάς.

Εἶπε μίαν ἡμέραν ὁ Κομφούκιος εἰς τοὺς μαθητάς του.

— Δὲν νομίζετε ὅτι γνωρίζω πολλά, διότι πολὺ ἐμελέτησα;

— Ἔτσι εἶναι, τοῦ ἀπήντησαν, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία!

— Καὶ ὅμως σφάλλεσθε, ἀνταπήντησεν ὁ διδάσκαλος. Διεισδύω εἰς ὅλα, χάρις εἰς τὴν βοήθειαν μιᾶς μόνης ἀρχῆς: τῆς Μεθόδου. (Louy Jou)

ΜΩΡΡΥ Κάρολος. Ἄγγλος φιλέλλην. Κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν Βύρωνα. Συνέδραμε διὰ χρημάτων τὸν ἀγῶνα. Ἀπέθανε εἰς τὴν Πελοπόννησον τὸ 1824.

ΜΠΑΛΖΑΚ Ὀνορὲ ντὲ (1799—1850). Γάλλος μυθιστοριογράφος. Διέπρεψε διὰ τὴν ψυχολογικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξήγησιν τῶν χαρακτήρων του. Ἔγραψε τὴν «Ἀνθρώπινη Κωμῳδία».

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.41', Δ. 5.39'
Σελήνης 27 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 293/72
Γερασίμου Κεφαλληνίας

20

Λαμπρὸν καὶ ἐπίσημον ἄνδρα, οὐ περιφάνεια προγόνων, ἀλλὰ ψυχῆς ἀρετὴ ποιεῖν εἴωθε.
(Χρυσόστομος)

Λουκ. η' 26—39

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε. Τί ἐμοί καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρήσσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπερώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν, βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. Καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνήρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ

Ἀκαδημαϊκὸς πολίτης εἶναι ὁ νέος ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς, ἐνεγράφη εἰς μίαν ἀνωτέραν Σχολὴν διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐπιστημονικῶς, εἴτε διὰ νὰ γίνῃ ἐρευνητὴς τῶν προβλημάτων τῆς φύσεως ἢ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, εἴτε διὰ νὰ ἀσκήσῃ ἓν ἐπάγγελμα μὲ ἑδραιοτέραν θεμελίωσιν καὶ μὲ εὐρυτέραν ἀντίληψιν τῶν ζητημάτων τοῦ βίου.

Ὁ Σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς μας ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν. Φιλοδοξεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν ἀρτίαν μόρφωσιν καὶ μίαν εὐρεῖαν ἀντίληψιν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἐπιβεβλημένον ἦθος, διὰ νὰ καταστῇ μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, ἱκανὸς ἐπαγγελματίας, ἀνώτερον διοικητικὸν στέλεχος τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος ἄνθρωπος, μὲ εὐρύτερα ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς πολίτης, καὶ ἑπομένως καὶ ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς, πρέπει διὰ τοῦ ἤθους καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του νὰ ἀποδεικνύῃ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ὅτι εἶναι ἄξιος τοῦ τιμητικοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ ὅτι ἔχει πλήρη κατανόησιν ὅτι εἶναι πλέον ὁ νέος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ οἰκογένειά του, ἡ κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία ἀναμένουν νὰ δικαιώσῃ πλήρως τὰς προσδοκίας των.

Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς γνωρίζει καλῶς ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ προσωπικόν του συμφέρον, διότι πρέπει ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν σπουδῶν του νὰ δημιουργήσῃ καλὴν φήμην, ἡ ὁποία, ἄλλωστε, μεγάλως θὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ εἰς τὴν ἐπαγγελματικήν του σταδιοδρομίαν.

Ἡ Σχολὴ εἶναι μορφωτικὸν Ἵδρυμα. Σκοπός της εἶναι νὰ μεταδώσῃ γνώσεις, νὰ πλάσῃ καλοὺς χαρακτῆρας νὰ ἐμπνεύσῃ χρησίμους φιλοδοξίας, νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς νέους εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Τὸ πτυχίον της αὐτὴν τὴν ἔννοιαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξίαν ἔχει. Ἡ Σχολὴ παρασκευάζει παράγοντας τῆς ἀληθοῦς ἡγέτιδος τάξεως τοῦ Ἔθνους.

Ἡ μόρφωσις ἀποκτᾶται διὰ τῆς τακτικῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀπὸ ἕδρας μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν ἐπιτοπίων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας μαθημάτων καὶ διὰ συστηματικῆς μελέτης. Ἡ Σχολή, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ μέγα ποσοστὸν τῶν παρακολουθούντων τὰς ἐργασίας της σπουδαστῶν καί, ἀκόμη, χαίρει, διότι διαρκῶς αὐξάνει τὸ ποσοστὸν τῶν μελετώντων εἰς τὸ Ἀναγνωστήριόν της.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν ὁ σπουδαστὴς δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν. Συμπληρώνει τὴν μόρφωσιν του διὰ τῆς μελέτης ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων και μονογραφιῶν. Αἱ παραδόσεις χρησιμεύουν διὰ νὰ τοῦ δώσουν γενικὴν εἰκόνα τῶν γνώσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ μάθημα καὶ διὰ νὰ τὸν ὑποβοηθήσουν εἰς τὴν ἐξέτασίν του. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις σημαίνει διαρκῆ καὶ συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων καὶ τῶν διαφόρων ἀπόψεων. Ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς ἰδιαιτέρως θὰ χαρῇ διαπιστώνων μίαν εὐρυτέραν κατάρτισιν, ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τῆς μελέτης συγγραμμάτων ἄλλων ἐπιστημόνων. Οὐδεὶς ἰσχυρίζεται ὅτι κατέχει τὴν Ἀλήθειαν. Ὁ πραγματικὸς ἐπιστήμων ἐρευνᾷ διαρκῶς καὶ διαρκῶς ἀναζητεῖ τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ καυχᾶται ὅτι εἶναι, πράγματι, κέντρον ἐπιστημονικῆς μορφώσεως νέων, προωρισμένων νὰ καταστοῦν χρήσιμοι, ἱκανοί, ἀρτίως κατηρτισμένοι, μὲ εὐρείας ἀντιλήψεις καὶ ἐλεύθερον πνεῦμα ἐπαγγελματίαι, δυνάμενοι νὰ συλλάβουν τὰς ὀρθὰς γενικὰς γραμμὰς καὶ νὰ μὴ ὑποδουλοῦνται εἰς τὰς ἀσημάντους λεπτομερείας τῶν «ὑποσημειώσεων».

Ὁ σπουδαστὴς ἔχει χρέος νὰ διαφωτίζῃ τοὺς πάντας διὰ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς του, διὰ τὰς κατευθύνσεις της, διὰ τὰ ἰδανικά της. Εἶναι νέα

Σχολή, μὲ νέας ἀντιλήψεις, μὲ νέα μαθήματα. Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὁποῖοι τὴν ἀγνοοῦν. Πληροφορήσατέ τους διὰ τὴν ὕπαρξίν της. Ἀποδείξατε τὴν ἀξίαν της, τὴν ἰδιορυθμίαν της, τὴν συμβολήν της εἰς τὴν παιδαγωγικὴν προσπάθειαν καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου.

Ὁ καλὸς σπουδαστὴς ἀκούει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν καλόπιστον κριτικήν. Μόνον μωροὶ δύνανται νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀλάθητοι. Ἡ καλόπιστος κριτικὴ εἶναι γόνιμος καὶ δημιουργική. Μὴ παρασύρεσθε, ὅμως, καὶ μὴ παραπλανᾶσθε ἀπὸ τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ψευδολογίαν, ἀπὸ τὴν συκοφαντίαν καὶ τὴν δημαγωγίαν. Ἀληθὴς μορφωμένος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑποβάλλει ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ψυχρᾶς κριτικῆς τὰς ἀπόψεις ἑνὸς τρίτου καὶ δέχεται νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὰς σκέψεις του καὶ τὴν δρᾶσιν του ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν δημαγωγίαν. Ἡ δημαγωγία εἶναι εὔκολος διὰ τὸν δημαγωγόν, ὁ ὁποῖος στερεῖται ἤθους, καὶ διὰ τὸν ἀκούοντα ὁ ὁποῖος στερεῖται πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ ἕρματος. Ὁ σπουδαστὴς μιᾶς ἀνωτέρας Σχολῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι οὔτε δημαγωγός, οὔτε δημαγωγούμενος.

Οἱ Καθηγηταί σας ὄχι μόνον σᾶς μεταδίδουν γνώσεις, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁδηγοί σας, σύμβουλοί σας, φίλοι σας. Εἶναι μὲ μίαν λέξιν: Διδάσκαλοί σας. Καὶ ἡ λέξις αὐτὴ συμβολίζει ὄχι μόνον τὸ ἐνδιαφέρον των νὰ μορφωθῆτε, ἀλλὰ καὶ τὴν στοργήν των διὰ νὰ προκόψετε εἰς τὴν ζωήν σας. Ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτούς. Ὅπως σᾶς ἀγαποῦν ὀφείλετε νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε, καὶ ὅπως φροντίζουν διὰ σᾶς ὀφείλετε νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδίδετε, σεβόμενοι αὐτούς. Ὁ τιμῶν τὸν Διδάσκαλόν του τιμᾷ τὸν ἑαυτόν του. Ἡ ἐντολὴ λέγει: «Τίμα τοὺς γονεῖς σου». Οἱ Διδάσκαλοι εἶναι οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται, μὲ μυρίας δυσκολίας, διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὸ «εὖ ζῆν».

Ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὸ καλὸν παράδειγμα ποὺ σᾶς διδουν: Ὑπεράνω τῶν διαφορῶν των—ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν—θέτουν τὸ μορφωτικὸν ἰδανικόν των, τὴν Σχολήν, καὶ ἐργάζονται μὲ ἀφιλοκέρδειαν, καὶ ἐνίοτε μὲ θυσίας, διὰ νὰ σᾶς μορφώσουν, νὰ σᾶς διαπλάσουν, νὰ σᾶς διαπαιδαγωγήσουν. Ὁ καθεὶς δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται, νὰ ἔχῃ τὰς ἀπόψεις του, ἀλλὰ πάντες πρέπει νὰ ἑνώνωμεν τὰς προσπαθείας μας διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Ἐντὸς τῆς Σχολῆς ὑπεράνω ὅλων εἶναι ἡ προστασία καὶ ἡ προαγωγὴ τοῦ ἔργου της, ἔξω δὲ τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ Ἔθνος. Οἱ Καθηγηταί σᾶς δίδουν τὸ παράδειγμα τῆς συνεργασίας, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ. Ὡς πολῖται δικαιοῦσθε νὰ ἔχετε οἱανδήποτε πολιτικὴν δοξασίαν· ὡς σπουδασταὶ ὅμως ὑποχρεοῦσθε νὰ ἔχετε ἓν κοινὸν ἰδανικόν, τὴν πνευματικήν σας μόρφωσιν καὶ τὴν ἠθικήν σας διάπλασιν, διὰ τῆς Σχολῆς.

Ἀσκεῖτε συνεχῶς καὶ συστηματικῶς τὴν παρατηρητικότητά σας καὶ ἀναπτύσσετε πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν σας. Χωρὶς αὐτὰς θὰ μείνετε εἰς τὸ περιθώριον τῆς δράσεως καὶ θὰ περιορισθῆτε εἰς κατωτέρας βαθμίδας. Φιλοδοξήσατε νὰ γίνετε παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ πρωτοβουλίαν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάτασιν, ἐλευθέραν ἐνατένισιν τῶν προβλημάτων, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν Νόμων. Ἡ τήρησις τῶν ἠθικῶν κανόνων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ἂν θέλετε νὰ μορφωθῆτε καὶ νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὴν ζωήν, σκέπτεσθε συνεχῶς τὸ θέμα σας, ἀλλὰ νὰ τὸ σκέπτεσθε μὲ ἐλεύθερον πνεῦμα. Αἱ χειρότεραι τοξῖναι τοῦ πνεύματος εἶνε ἡ προκατάληψις καὶ ἡ ἀποστήθισις τῶν κανόνων, ἄνευ ἐφαρμογῆς των εἰς τὰ διδόμενα προβλήματα. Πρέπει νὰ ἐμποτισθῆτε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἀποτοξινωθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν πάσης προπαγάνδας καὶ παντὸς συνθήματος. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀναζητεῖτε πεισμόνως τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον. Μὴ παραδώσητε τὴν δροσιὰν τῆς νεανικῆς σας ψυχῆς εἰς τὸν λίβαν τῆς προπαγάνδας. Μὴ παραδώσετε ὅ,τι ἐκλεκτότερον εἶναι ἀπὸ τὴν ὕπαρξίν σας εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ μολύνουν τὴν ψυχήν σας καὶ τὸ πνεῦμα σας. Εἶναι μεγάλο νὰ ἀρθῇ κανεὶς εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου, μεγάλη ἡ τιμή, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἡ εὐθύνη.

Ἡ ἀρχή σας πρέπει νὰ εἶναι : ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν νὰ γίνω καλύτερος. Ὁ χρόνος εἶναι κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ διασπαθίζωμεν. Πᾶσα στιγμὴ παρέρχεται ἀνεπιστρεπτί. Στηρίζεσθε πάντοτε εἰς τὴν προσωπικήν σας ἱκανότητα καὶ οὐδέποτε εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Καθηγητοῦ. Τὸ Σχολεῖον οὔτε φιλανθρωπίαν ἀσκεῖ οὔτε ἐγκληματίας δικάζει. Ὁ Διδάσκαλος οὔτε ἱερεὺς εἶναι οὔτε ἀστυνόμος. Πᾶσα ἄλλη ἄποψις εἶνε δημοκοπικὴ καὶ ἀντικοινωνική. Ὁ Διδάσκαλος, βαθμολογῶν, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι εἶναι τεταγμένος διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ κοινωνικὸν καὶ κρατικὸν συμφέρον· ἄλλωστε ἡ ἐπιείκεια ὑπὲρ τοῦ ἀνικάνου σπουδαστοῦ εἶναι ἐμφανὴς ἀδικία κατὰ τοῦ ἱκανοῦ. Ἡ βαθμολογία εἶναι δικαίωμα ἱερὸν καὶ ἱερὸν συνάμα χρέος τοῦ ἐξεταστοῦ. Κατὰ τὴν ὡραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτωμεν τὰ ἅγια εἰς τοὺς κύνας, οὐδὲ νὰ βάλωμεν τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοιρων.

Τὸ μεγαλύτερον στήριγμα τοῦ νέου εἶνε ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἱκανότης του, ὁ ἑαυτός του. Εἰς τὸν ἑαυτόν του πρέπει νὰ βασισθῇ, κατὰ πρῶτον, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι, πράγματι, εἶναι χρήσιμοι. Δι' αὐτὸ καλλιεργεῖτε τὰς σχέσεις σας· συνάπτετε καλὰς γνωριμίας· δημιουργεῖτε γύρω σας συμπαθητικὸν περιβάλλον. Διαφημίζετε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἠθικήν σας συμπεριφοράν, μὲ τοὺς καλούς σας τρόπους. Ὁ ἀνάγωγος εἶνε κοινωνικῶς ἀνυπόφορος.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ κολακεύετε, διότι ἡ κολακεία εἶναι ἀναξία ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Εἶναι ὑπόλειμμα τῆς δουλείας καὶ ἀπόδειξις κατωτερότητος. Τὸ θάρρος τῆς γνώμης δὲν πρέπει νὰ εἶναι θράσος καὶ ἀπρέπεια, ὅπως ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορὰ δὲν ἀποτελεῖ εὐτέλειαν. Ἀξιοπρεπὴς εὐγένεια καὶ εὐπρεπὴς εἰλικρίνεια, πρέπει νὰ εἶναι ὁ κανὼν τῆς συμπεριφορᾶς ἑνὸς νέου.

«Δουλειὰ καὶ πάλιν δουλειὰ» πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, διότι «τὰ καλά, πάντοτε, κόποις κτῶνται».

«Στολίδια τῆς Πατρίδας» πρέπει νὰ φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν ὅλοι οἱ νέοι, ὅπως λέγει ὁ Ἐθνικός μας Ποιητής—χάρις εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικά των ἐφόδια—καὶ ὄχι ἄσημοι θεσιθῆραι, ἀναζητοῦντες μὲ ἀχαρακτήριστα μέσα ἓν εὐτελὲς καὶ ἐξευτελίζον μισθάριον.

Δημιουργικὰ στελέχη ζητεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ ἡ Σχολή, μὲ ὑπερηφάνειαν, καὶ ὄχι γραφεῖς χωρὶς φιλοδοξίας καὶ ἀνάτασιν ψυχῆς καὶ πνεύματος. Ἐστὲ ὑπερήφανοι, διότι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολήν, ἀντάξιοι τῶν κόπων καὶ προσπαθειῶν της. Καὶ ἡ Σχολή σας μίαν αἰσιοδοξίαν ἔχει : νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ σᾶς.

ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- *Τ' ἀγκάθι ποὺ θ' ἀγκυλώσῃ φαίνεται.*
- *Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀποκριᾶς πεθαίνει τὴ Σαρακοστή.*
- *Καμιὰ φορὰ καὶ ὁ τρελλὸς φρόνιμη γνώμη δίνει.*
- *Τὸ ντουφέκι τ' ἀδειανὸ σκιάζει ἕναν κι' ἕναν, δυό.*
- *Ὅποιος ἁμαρτωλὰ ἀποχτᾷ, ἁμαρτωλὰ ξοδεύει.*
- *Οἱ ἀετοὶ δὲν πολεμοῦν μὲ τοὺς βατράχους.*
- *Δὲν ὑπάρχει μέλι χωρὶς μυῖγες, ἀλεύρι δίχως πίτουρο καὶ κρασὶ χωρὶς καταπάτι*
- *Ὁ ἀκάλεστος στέκει ἀκάθιστος.*

Ἡλ. Ἀν. 6.42', Δ. 5.37'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 294/71
Ἱλαρίωνος ὁσίου

21

Ἔναρξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου). (Βιομηχανικὴ Λογιστική).

Ἡ ἀρετὴ ἔχει πολλοὺς διδασκάλους, ἀλλ' ὀλίγους ἀγωνιστάς. (Ἑλβέτιος)

ΦΑΓΙΟΛ Ἐρρῖκος (1841—1925). Γάλλος μηχανικός, θεμελιωτὴς τῆς περὶ διοικήσεως θεωρίας.

Ἡλ. Ἀν. 6.43', Δ. 5.36'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 295/70
Ἀβερκίου, Γλυκερίας μ.

22

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Βιομηχανικὴ Λογιστική).

ΡΙΛΚΕ Ράϊνερ Μαρία (1875—1926). Γερμανὸς λυρικός. Ἔγραψε: «Ποιητικαὶ συλλογαί», «Τὸ βιβλίον τῶν εἰκόνων», «Τὸ ὡρολόγιον» κ.ἄ.

Ἡ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν παιδείαν καὶ ὄχι εἰς τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα δίδει καὶ ἀφαιρεῖ ἡ τύχη (Πλούταρχος)

Ἡλ. Ἀν. 6.44', Δ. 5.35'
Νέα Σελήνη
ΤΕΤΑΡΤΗ 296/69
Ἰακώβου ἀπ. Ἀδελφοθ.

23

Συνεδρίασις Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.—Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Γενικῆς Λογιστικῆς καὶ Ἐλεγκτικῆς).—Προπόνησις ὁμάδος παρελάσεως.

Γνῶσις εἶναι τὸ βουνὸν τὸ ὁποῖον ὀλίγοι ἠμποροῦν νὰ ἀνέβουν· καθῆκον εἶναι δρόμος τὸν ὁποῖον ὅλοι ἠμποροῦν νὰ περάσουν. (Lewis Morris)

ΛΙΣΤ Φραγκῖσκος (1851—1919). Γερμανὸς ποινικολόγος, ἐκ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐγκληματολογικῆς-κοινωνιολογικῆς κατευθύνσεως.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

7 Ὀκτωβρίου	*1854*	*Ἐδημοσιεύθη Β.Δ. περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεως 10.000 διὰ συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τῶν Παρισίων 1855.*
10 »	*1862*	*Ἐγένετο, κατόπιν ἐπαναστάσεως, ἐκθρόνισις τοῦ Ὄθωνος.*
13 »	*1876*	*Ἐδημοσιεύθη τὸ Β.Δ. περὶ συστάσεως Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν.*
19 »	*1887*	*Ἐδημοσιεύθη Β.Δ. «περὶ ἐγκρίσεως καταστατικοῦ τοῦ ἐν Καλάμαις ἐμποροβιομηχανικοῦ Συλλόγου «Αἱ Καλάμαι».*
20 »	*1888*	*Ἐγκαινιάζεται τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαππείου.*
24 »	*1887*	*Ὑπεγράφη ἡ σύμβασις περὶ κατασκευῆς τοῦ σιδηροδρόμου Βορειοδυτικῆς Ἑλλάδος.*

'Ηλ. 'Αν. 6.45', Δ. 5.34'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 297/68
'Αρέθα μεγαλομάρτυρος

24

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Γενικῆς Λογιστικῆς, 'Αποτιμητικῆς καὶ Λογιστικῆς Φορολογικῆς Νομοθεσίας).

24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ (1946-1957)

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ 'Οργανισμὸς ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν κατώρθωσε νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς προσδοκίας τῶν λαῶν, καὶ διὰ τῶν ὀργάνων του ν' ἀμβλύνῃ τὰς μεταξὺ κρατῶν ἀντιθέσεις. Μάλιστα τὰ σπουδαιότερα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν διεθνῆ ἀσφάλειαν καὶ εἰρήνην συνεζητήθησαν καὶ μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἐπελύθησαν ἔξω τῶν πλαισίων τοῦ 'Οργανισμοῦ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

'Ο 'Οργανισμὸς ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ προσέφερε δύο ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας: Πρῶτον συνεδύασεν εἰς τὸν Χάρτην αὐτοῦ τὰ προβλήματα τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας μὲ τὴν οἰκονομικὴν συνεργασίαν καὶ ἰδίως μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ δεύτερον ἐξησφάλισε τὴν δημοσίαν συζήτησιν ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ ἔναντι οἱουδήποτε καὶ συνεπῶς τὴν διαφώτισιν καὶ ἐνδεχομένως τὴν κινητοποίησιν τῆς δημοσίας γνώμης. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔγκειται ἡ μεγίστη ἀξία τῆς ὑπάρξεως τοῦ 'Οργανισμοῦ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

Δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ οὐδενὸς τὴν προσοχὴν ἡ σημασία τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. 'Η δύναμις τῆς κοινῆς γνώμης καὶ μόνη αὐτή, διασφαλίζει τὸν σεβασμὸν τῶν κανόνων καὶ τῶν θεσμῶν καὶ θεμελιώνει τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν.

Διὰ τὸν 'Ελληνικὸν λαόν, ὅπως καὶ δι' ὅλους τοὺς μικροὺς λαούς, ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης, μὲ βάσιν τὴν δικαιοσύνην, ἀποτελεῖ ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Πέραν τῶν καταστροφῶν ἑνὸς ἀτομικοῦ πολέμου εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῶν μικρῶν κρατῶν δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιζήσῃ μιᾶς νέας παγκοσμίου συρράξεως. Καὶ εἰς τὸ θέμα τῆς πολιτικῆς μας ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς μας ὁλοκληρώσεως, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως εἰς τοὺς ὑπὸ ξένον ζυγὸν ἀδελφούς μας τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς παραμένει ἀδιάλλακτα προσηλωμένος εἰς τὸ γράμμα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Χάρτου τῶν ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ.

Μὲ πίστιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ 'Οργανισμοῦ τῶν ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ καὶ ἐλπίδα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ χαιρετίζομεν τὴν ἑνδεκάτην ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ, εὐχόμενοι πλήρη ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του διὰ τὴν πρόοδον ὅλων τῶν λαῶν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου.

'Ηλ. 'Αν. 6.46', Δ. 5.32'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 298/67
Μαρκιανοῦ, Ταβιθᾶς μ.

25

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Εμπορευματολογία).

Μὴν ἐγκαταλείπῃς ποτὲ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμιότητος· εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ εἶναι τις εὐτυχής.

(Buffon)

ΦΡΕΜΙΒΙΛ Κάρολος (1856 — 1936). Γάλλος μηχανολόγος. 'Εκλαϊκευτὴς τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐν Γαλλίᾳ.

'Ηλ. 'Αν. 6.47., Δ. 5.31'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 299/66
Δημητρίου μεγαλομάρτ.

26

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τμημ. ἐξετάσεων Β' ἔτους (β' περιόδου). Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Εμπορευματολογία). 'Αργία λόγῳ ἐθνικῆς ἑορτῆς.

ΤΟΣΙΤΣΑΣ Μιχαὴλ ('Απέθανε τὸ 1856). Ἕλλην ἐθνικὸς εὐεργέτης. Διέθεσε τὴν περιουσίαν του διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐν 'Αθήναις Πολυτεχνείου.

Εἶναι ἀξιόμεμπτοι οἱ γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται εἰς τὰ παιδιά των τὸ εὐεργέτημα τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας.

(*Πετρώνιος*)

ΠΑΤΡΙΔΑ

Πάλε ξυπνάει τῆς ἄνοιξης τ' ἀγέρι
στὴν Πλάση τῆς μυστικῆς ἀγάπης γλύκα,
σὰ νύφ' ἡ γῆ, πὄχει ἄμετρα ἄνθη προίκα,
λάμπει ἐνῶ σβιέται τῆς αὐγῆς τ' ἀστέρι.

Πεταλοῦδες πετοῦν ταῖρι μὲ ταῖρι,
ἐδῶ βουίζει μέλισσα, ἐκεῖ σφήκα·
τὴ φύση στὴν καλή της ὥρα ἐβρῆκα,
λαχταρίζει ἡ ζωὴ σ' ὅλα τὰ μέρη.

Κάθε μοσκοβολιὰ καὶ κάθε χρῶμα,
κάθε πουλιοῦ κελάηδημα ξυπνάει
πόθο στὰ φυλλοκάρδια μου κ' ἐλπίδα

νὰ σοῦ ξαναφιλήσω τ' ἅγιο χῶμα,
νὰ ξαναϊδῶ καὶ τὸ δικό σου Μάη,
ὄμορφή μου, καλή, γλυκιὰ πατρίδα.

Λορέντζος Μαβίλης

ΔΑΒΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(1897 — 1942)

Συν)χης Πεζικοῦ. Ἐγεννήθη εἰς Κεχριάνικα Οἰτύλου. Νεαρὸς ἀνθυπολοχαγός, ἐπολέμησεν εἰς Σκρᾶ καὶ Δοϊράνην καὶ ἐτιμήθη μὲ χρυσοῦν μετάλλειον ἀνδρείας. Εἰς Μ. Ἀσίαν ἐπολέμησε μὲ τὴν ἰδίαν μαχητικότητα. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Ἑλληνο - ἰταλικοῦ πολέμου ὡς διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος τῆς Πίνδου ὄχι μόνον ἀπέκρουσε τὸν εἰσβολέα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔτρεψεν εἰς φυγήν, τραυματισθεὶς σοβαρῶς εἰς τὸ στῆθος. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1942 μεταφερόμενος ὡς ὅμηρος εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐπνίγη, τορπιλλισθέντος τοῦ μεταφέροντος αὐτὸν πλοίου.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ

(1906 — 1941)

Ὁ ἡρωϊκὸς Κυβερνήτης τοῦ ὑποβρυχίου «Πρωτεύς», ποὺ ἀπωλέσθη ἀφοῦ ἐβύθισεν ἰταλικὰ πλοῖα κατὰ τὸν πόλεμον. Ἐγεννήθη τὴν 5ην Νοεμβρίου 1906 ἐν Πειραιεῖ. Εἶναι πατὴρ τοῦ σπουδαστοῦ, τῆς Σχολῆς μας Νικολάου Χατζηκωνσταντῆ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.48', Δ. 5.30'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 300/65
Νέστορος τοῦ μάρτυρος

27

Παρέλασις ὁμάδος τῆς Σχολῆς πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.—Πανηγυρικὸς ὑπὸ τοῦ Καθ. κ. Δ. Δημητρακάκη.

Λουκ. η' 41—56

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος· καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς Συναγωγῆς ὑπῆρχε καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνὴ, οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. Ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ· Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε. Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων. Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

ΕΙΚΟΣΙΟΧΤΩ ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1940

«Τὸ γένος βουλιαγμένο μὲς στὸν αἰῶνα
νὰ λυτρωθεῖ μονάχο του μπορεῖ.
Μὰ νὰ ξυπνήσει πρέπει ἡ πλέρια Μνήμη
βαθειά του, ἀδάμαστη καὶ τρομερή.

»Κανεὶς δὲ θὰ ξεφύγει τὴ γενιά του!
Τὸ βάρος της θὰ σπάσει, ὡς τὴ στιγμὴ
ποὺ βγαίνοντας ἀπὸ τὴ λησμονιά του
στὸ φῶς ποὺ πιὰ δὲ στέκουν δισταγμοί,

. . . .

τῆς ζωῆς θὰ ντυθεῖ τὴν πανοπλία,
καὶ μ' ἀκέριο τὸν ἅγιο σκελετὸ
τῶν περασμένων, θὰ στηθεῖ στὴ γῆ του
μὲ τὸ κεφάλι ἀλύγιστο κι' ὀρτό!»

(Ἀπὸ τὰ Χορικὰ τῆς Σίβυλλας: ὁ Ὄρθιος Σκοπός)

Ἐλέγαμε: ἕνα Μαραθῶνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: μιὰ Σαλαμίνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: ἀκόμα ἕνα εἴκοσι ἕνα! Καὶ ἦρθες τέλος Σύ, Μητέρα - Μέρα, ὅπου ἀγκάλιασες κι' ἀνύψωσες ὁλόκληρα τὰ περασμένα στὸν ἀνώτατο λυτρωτικὸ σκοπό τους, στὸν ὑπέρτατό του ἠθικὸν Ἱστορικὸ Ρυθμό!

Ὦ δικαίωση ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν ἀγώνων! Ὦ ὕψιστη ἠθικὴ στροφὴ μέσα στὸ χάος ὁλόκληρου τοῦ Κόσμου! Καὶ μαζί, ὦ γιγάντεια, πλέρια ἱστορικὴ καταβολή, ἀπὸ τὴν ὁποία, Νικητές, οἱ Ἕλληνες, θὰ ξεκινήσουμε αὔριο, πρωτοπόροι τῆς πνευματικῆς ἀνάπλασης ὁλόκληρης τῆς γῆς!

Ὦ Μέρα - Μάννα, ποὺ μᾶς ἔσπασες ἀκέρια κι' ὣς τὸ ὕστατο, ὅλα τὰ κρυφὰ ἐσωτερικὰ δεσμά μας! Ὦ κοσμοϊστορικὴ Ἐλευθερία, τόσο βαθειὰ λαχταρισμένη! Νά Σε! Σὲ κατέχουμε! Σὲ νιώθουμε! Σὲ θέλουμε!

Καὶ θὰ νὰ Σὲ κρατήσουμε ὅλοι, στὸ τεράστιο ὕψος ποὺ μᾶς φανερώθηκες ἀπ' τὰ χαράμματα τῶν Εἰκοσιοχτὼ τοῦ Ὀχτώβρη τοῦ 1940, κι' ὣς μὲ τὴ συντέλεια τῶν αἰώνων, εἴτε ζήσουμε, εἴτε, αὔριο ποὺ θὰ φέγγεις πάνω ἀπ' ὅλο τὸν πλανήτη τὸ γιγάντειο φῶς Σου, θὰ βρισκόμαστε στὰ σπλάχνα Σου, ὦ Μητέρα, ἀθάνατοι νεκροί!

Ἄγγελος Σικελιανός

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Οἱ σειρῆνες ἀντήχησαν μέσα στὴ σιωπὴ τῆς νύχτας. Περίεργο. Ὁ στριγγὸς ἦχος ἀντιλάλησε σὰν χαρμόσυνο ἄγγελμα.

Τὰ παράθυρα καὶ οἱ πόρτες ἄνοιξαν. Τί λοιπὸν συνέβαινε; Τί ἐσήμαινε τὸ σύριγμα ποὺ δὲ σταματοῦσε μέσα στὴν Ὀκτωβριανὴ νύχτα;

Τί ζητοῦσαν οἱ ἔξαλλοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔτρεχαν μέσα στὸ γλυκοχάραγμα τῆς 28 Ὀκτωβρίου; Τί μεθύσι χαρᾶς, σὲ τί τρελλὸ πανηγύρι τοὺς καλοῦσεν ὁ συριγμὸς τῆς σειρῆνας.

Τεράστιο βουητὸ ξεπηδοῦσεν ἀπὸ τὶς συνοικίες καὶ τοὺς συνοικισμούς. Χιλιάδες, μυριάδες στόματα, πλουσίων καὶ φτωχῶν, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ἀνθρώπων τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χεριοῦ πρόφεραν ἕνα ΟΧΙ.

Πῶς νὰ προσδιορισθῇ ἡ λέξη αὐτὴ μὲ τὰ τρία γράμματα. Φωνή, κραυγή, διαπόνος, ἀγανάκτησι, χαρά, ἱκεσία, διαμαρτυρία, ἀπειλή, κλάμα, τραγοῦδι, μεθύσι.

Ἀθάνατε Ἑλληνικὲ Λαέ. Τρεῖς χιλιάδες χρόνια γράφεις μὲ τὸ αἷμα σου τὴν ἴδια ἱστορία. Μικρός, ἀσήμαντος τὸν ἀριθμὸ ἀναδεικνύεις ἕνα Ὅμηρο, ἕνα Αἰσχύλο, ἕνα Πλάτωνα, ἕνα Θουκυδίδη, ἕνα Περικλῆ, ἕνα Ἀγησίλαο, ἕνα Ἀλέξανδρο, ἕνα Χρυσόστομο, ἕνα Βουλγαροκτόνο, ἕνα Παλαιολόγο, ἕνα Κολοκοτρώνη, ἕνα Μιαούλη, ἕνα Τρικούπη, ἕνα Βενιζέλο.

Τρεῖς χιλιάδες χρόνια χτίζεις Παρθενῶνες, τὴν Ἁγιὰ Σοφιά, λαξεύεις στὸ μάρμαρο ἀθάνατα ἀριστουργήματα, εἶσαι ἡ πηγὴ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὀμορφιᾶς.

Καὶ συγχρόνως μικρὸς καὶ ἀσήμαντος τὸν ἀριθμὸ διαλαλεῖς σὲ κάθε βάρβαρο τὸ ΟΧΙ. Στὶς Πλαταιὲς καὶ στὸ Μαραθῶνα, στὴ Σαλαμῖνα, στὰ στίφη τῶν Μήδων, στὶς ὀρδὲς τῶν Περσῶν, τῶν Ἀβάρων, τῶν Οὕννων, τῶν Γότθων, τῶν Καταλανῶν, τῶν Τούρκων. Στὸν μικρὸ καὶ ξερό σου τόπο ἀγωνίζεσαι κατὰ τῶν βαρβάρων. Νικᾶς καὶ διοχετεύεις ὣς τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου τὸ πνεῦμα σου, τὸν πολιτισμό. Ἡττᾶσαι καὶ ὅμως νικᾶς καὶ πάλιν μὲ τὸ πνεῦμα σου. Πέφτεις καὶ ὅμως ὀρθώνεσαι γιὰ νὰ ἀγωνισθῇς καὶ πάλιν γιὰ τὴ λευτεριὰ τῶν λαῶν.

Στὸ ἀντίκρυσμά σου ἀκόμα καὶ ὁ ἄνθρωπος — Θεὸς ἀναγαλλιάζει, γιατὶ γνωρίζει πῶς χάρις στὸν Ἕλληνα θὰ διαδοθῇ τὸ νέο μήνυμα, ποὺ φέρνει στὴν πονεμένην ἀνθρωπότητα.

Ἔτσι καὶ τώρα ἀντήχησε μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ τὸ ΟΧΙ στὰ στίφη τῶν βαρβάρων, ποὺ ζητοῦσαν νὰ μολύνουν τὴν Ἑλληνικὴ Γῆ. Δὲν εἶχε καμμιὰ σημασία, ἂν ἡ ἡγεσία του δὲν πίστευε στὸν ἀγῶνα του, στὶς ἱκανότητες καὶ τὶς δυνάμεις τοῦ Λαοῦ, ἂν ἡ ἡγεσία του εἶχε ἀτοίμαστο τὸν τόπο, ἂν ἡ ἡγεσία του ψυχικὰ ἦταν δεμένη μὲ τὸν ἐθχρὸ μὲ τὴ φασιστικὴ Ἰταλία καὶ τὴ χιτλερικὴ Γερμανία.

Ἡ 28 Ὀκτωβρίου ἀπέδειξε πῶς οἱ Λαοὶ μποροῦν νὰ δράσουν, ἔστω καὶ χωρὶς ἡγεσία, ὅταν θερμαίνει τὴ ψυχή των ἕνα ἀνώτερο ἰδανικό. Τὸ ΟΧΙ περιέκλειε αὐτὸ τὸ Ἰδανικό: τῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀντιφασιστικῆς πάλης. Ἀκόμα ἡ 28 Ὀκτωβρίου ἀπέδειξε τὴν εὐθύνη τῶν ἄλλων Λαῶν, ποὺ δὲ θέλησαν ν' ἀντισταθοῦν κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ πολὺ περισσότερο ποὺ δέχτηκαν νὰ συνεργασθοῦν μ' αὐτές.

Ποιὸς Ὅμηρος θὰ γράψῃ τὸ μεγάλο ἔπος τῆς Ἀλβανίας; Ποιὸς Αἰσχύλος θὰ κάνῃ βίωμά του τὸν νέον αὐτὸν ἀγῶνα τοῦ Λαοῦ καὶ θὰ γράψῃ τὶς ἀθάνατες τραγωδίες του; Ποιὸς Θουκυδίδης θὰ ἱστορήσῃ τὶς μεγάλες σελίδες ποὺ ἔγραψεν ἕνας μικρὸς τρισμέγιστος λαός; Καὶ πότε; Ὅταν ὅλη ἡ Εὐρώπη εἶχεν ὑποκύψει κάτω ἀπὸ τὴν ὁρμὴ καὶ τὴ δύναμη τῶν θηρίων τῆς γερμανικῆς ζούγκλας. Ὅταν οἱ Κουΐσλιγκ καὶ οἱ Πεταὶν εἶχαν προδώσει τοὺς Λαούς. Ὅταν τὸ κήρυγμα τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς συνεργασίας εἶχε γίνει κήρυγμα πανευρωπαϊκό. Ὅταν ὁ Μολότωφ εἶχεν ὑπογράψει τὸ ἀπαίσχυντο γερμανο-ρωσσικὸ σύμφωνο.

Καὶ ὤρθωσε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς— νέος Δαυΐδ—τὸ ἀνάστημά του, κρατώντας μιὰ σφενδόνα ἀπέναντι στὸ Γολιὰθ ὡπλισμένο μὲ τὰνκς καὶ μὲ κανόνια, μὲ ἀεροπλάνα καὶ μὲ τὸ τρομακτικὸ ὅπλο τῆς Πέμπτης Φάλαγγος.

Μπρὸς στὴν τεράστια ὑλικὴ δύναμη ἐκάμφθημεν ὕστερ' ἀπὸ νίκες στὰ βουνά, στὶς θάλασσες καὶ στὸν ἀέρα. Κάθε στρατιώτης, κάθε ναύτης καὶ κάθε ἀεροπόρος, ἕνας νικητής. Κάθε ἄντρας, κάθε γυναῖκα, κάθε παιδί, γέροι καὶ νιές, ὅλοι συντελεστὲς στὴ Νίκη. Ἐκάμφθημεν

γιὰ μιὰ στιγμή. Γιὰ νὰ ὀρθώσουμε τὴν ἐσωτερική μας ἀντίσταση στὰ βουνὰ καὶ στὶς πεδιάδες, στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριά.

Τὸ ΟΧΙ ἐξακολούθησε ν' ἀντιλαλῆ στὰ πέρατα τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀπὸ τὴ μαρτυρικὴ Θράκη ὡς τὴ ματωμένη Κρήτη, ἀπὸ τὰ Ἰόνια ὡς τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου. Νέοι Ἀκρίτες, νέοι ἀγῶνες, νέες θυσίες. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἕνα μέτωπο. Ὅλος ὁ λαὸς ἀγωνισταὶ ἕτοιμοι γιὰ κάθε παράτολμο ἡρωϊσμό, ἕτοιμοι γιὰ κάθε θυσία. Μὲ μιὰ κραυγή: Ζήτω ἡ Ἑλλάδα. Θάνατος στὸν καταχτητή.

Ἀθάνατη Ἑλλάδα, πολυδοξασμένη καὶ χιλιοματωβαμένη χώρα, ποιὸς θὰ τὸ τραγουδήση τὸ ἔπος καὶ τὸ δρᾶμα σου; Ποιὸς ξέρει πόσα χρόνια θὰ περάσουν γιὰ νὰ γεννηθοῦν οἱ Ὅμηροι καὶ οἱ Αἰσχύλοι καὶ οἱ Θουκυδίδηδες... Ἐμεῖς ποὺ τὴ ζήσαμε αὐτὴ τὴ μεγάλη ἐποχὴ δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἐκφράσουμε. Πόσο ἡ γλῶσσα εἶναι φτωχὴ γιὰ νὰ ἀποτυπώση μιὰ τέτοια κοσμογονικὴ περίοδο !

Πανηγυρίζομε τὴ Μεγάλη ἡμέρα. Κι' ὅμως ἡ ψυχή μας εἶναι περίλυπη ἕως θανάτου. Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα, ἡ πρώτη νικήτρια, ἡ πρωτοπόρα στὴν ἀντίσταση, βρίσκεται σὲ μιὰ κατάσταση. Μὲ ἐχθρούς, ἐκείνους ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι φίλοι καὶ εὐγνώμονες σύμμαχοι. Μὲ φίλους ποὺ λησμονοῦν τὶς ὑποχρεώσεις τῶν φίλων.

Χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση. Λίγα χρόνια ἀπὸ τὴ Μεγάλη ἡμέρα, ποὺ ἀκούστηκε τὸ μεγάλο σάλπισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θαμπώθηκεν ἡ Οἰκουμένη. Χειροκρότησαν τότε οἱ φίλοι. Θαύμασαν ἀκόμη καὶ οἱ ἐχθροί. Ζήλεψαν οἱ νικημένοι Λαοί. Φρύαξαν ἀπὸ τὸ κακό τους οἱ ἄσπονδοι γείτονες. Ἀπὸ τὴ μεγάλη μας Ἡμέρα ὁ πόλεμος ἀπέκτησεν ἄλλο νόημα. Ἀπὸ Ἀγγλο-Γερμανικὸς ἀνταγωνισμὸς ἔγινε Ἀντιφασιστικὸς Ἀγώνας. Ὁ πόλεμος τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ἀντιθέσεων ἔγινε πόλεμος ἰδεολογικός. Ἡ Δημοκρατία ὀρθώθηκε κατὰ τοῦ φασισμοῦ. Ἡ Δικαιοσύνη κατὰ τῆς ἀδικίας. Ἡ Ἐλευθερία κατὰ τῆς βίας. Οἱ δυνάμεις τοῦ φωτὸς κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Ὁ κόσμος στράφηκε πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ ν' ἀντλήση πίστη, ἐνθουσιασμό, αἰσιοδοξία.

Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος σήμερα ἔχει λησμονηθῆ. Ἀδιαφοροῦν ἡ πολεμοῦν τὰ ἐθνικά μας αἰτήματα. Ἡ ἀγωνία κατέχει τὴν ψυχή μας. Παρὰ ταῦτα, ὅταν ἡ Εἰρήνη ὁριστικὰ θὰ βασιλέψη στὸν κόσμο, τότε στὰ Σχολεῖα θὰ μαθαίνουν ὄχι μόνον τοὺς Μαραθωνομάχους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἥρωες τῶν ἀλβανικῶν βουνῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντιστάσεως καὶ θὰ στρέφουν μὲ κατάνυξη τὴν ψυχή των πρὸς τὴν ἀθάνατη Ἑλληνικὴ Ἰδέα. Καὶ μακάριοι τότε ὅσοι ἐπείνασαν καὶ ἐδίψασαν τὴν Ἐλευθερία καὶ τὸν Ἀνθρωπισμό, γιατὶ αὐτοὶ θὰ χορτασθοῦν ἀπὸ τὴν πηγὴ ποὺ λέγεται Ἑλλάδα, πηγὴ κάθε ὀμορφιᾶς, κάθε καλοῦ, κάθε γενναίου.

Σ. ΠΗΛΙΟΣ

Δὲν γνωρίζω πόσον ἀποκρυσταλλωμέναι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν σπουδαστῶν πρὶν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν· ἕν, ὅμως, καλῶς γνωρίζω ὅτι, ὅταν ἐξέρχωνται, εἶναι ἔμπλεοι ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ Ἰδανικὰ τῆς Σχολῆς. Πιστεύουν, μαζί μου, εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὡς κυριάρχου καὶ ἀνεξαρτήτου μονάδος μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, διότι πιστεύουν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιζήση μόνον ἐὰν κυριαρχηθῇ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀπὸ πραγματικὸν ἐθνικὸν πνεῦμα, ὅταν οὗτος πιστεύσῃ ὅτι Πατρὶς εἶναι μόνον ἡ Ἑλλὰς καὶ πρωτεύουσα μόνον αἱ Ἀθῆναι καὶ καμμία ἄλλη πόλις ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν οἱουδήποτε παραπετάσματος.

Πιστεύω ὅτι μέσα εἰς τὴν Σχολήν μας καλλιεργεῖται τὸ τρίπτυχον: τῆς Ἀ λ η θ ε ί α ς, ποὺ ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ταπεινοτέραν γνῶσιν, τῆς Ὡ ρ α ι ό τ η τ ο ς, ποὺ ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ εὐτελέστερον προϊὸν τοῦ ἀνθρωπίνου μόχθου, καὶ τῆς Ἀ ρ ε τ ῆ ς, ποὺ εἶναι καθῆκον καὶ συμφέρον παντὸς ἀνθρώπου.

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

Ἡλ. Ἀν. 6.49', Δ. 5.29'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 301/64
Τερεντίου, Νεονίλλης μ.

28

Ἡ ἐθνικὴ ἐπέτειος

ΕΛΛΑΔΑ

Στὶς 27 Ὀκτωβρίου 1940, τὴν παραμονὴ τῆς Μεγάλης Ἡμέρας, αἰσθάνθηκα τὴν ἀνάγκη νὰ γράψω (κ' ἤμουν ἀκόμα στὴν Κάρυστο) δυὸ σονέττα γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Κάτι πιὸ βέβαιο καὶ πιὸ ἀλάθητο ἀπ' τὴ συνειδητή μου ὕπαρξη καὶ σκέψη μοῦ εἶπε, ὅτι ἐκείνη ἡ μέρα κ' ἐκείνη ἡ ὥρα ἦταν ἡ μέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς μεγάλης Παραμονῆς. Μὲ τὰ δυό μου σονέττα γιὰ τὴν Ἑλλάδα κλείνει ἕνας κύκλος 75 σονέττων, ποὺ θὰ ἰδοῦν κάποτε τὸ φῶς.

I

Στὴ γῆ μου τόπο βρῆκα, νόημα κ' αἷμα.
Τὸν τόπο τὸν γιομίσαν κι' ἄλλοι. «Ἡ πύλη
πλατεῖα κ' εὐρύχωρος ἡ ὁδός». Σὰν φίλοι
μπαίνουν κ'οἱ ἐχθροί. Τῶν «βάρβαρων» τὸ ρέμα

πιὸ κόσμιο ἦταν. Καὶ τὸ νόημα ψέμα
κατάντησε στῶν ἄπιστων τὰ χείλη.
Μά... βρῆκα (νἆναι τάχα τοῦ Μαβίλη,
τοῦ Παπαφλέσσα ἢ τοῦ Λεωνίδα;) κ' αἷμα.

Δὲν πάγωσε ὅσα χρόνια κι' ἂν περάσουν.
Ὅσοι τὸ χύσαν—ὄχι, δὲν τὸ χάσαν.
Κι' ἂν τὄχουν χύσει κιόλας ἄπειροι ἄλλοι

(τὸ ξέρει ἡ Ἑλλάδα μου) θὰ πλημμυρίσει
ὡσὰν χρυσάφι ὀγρὸ τὶς φλέβες πάλι
ἐκείνου, ποὺ ἕτοιμος γιὰ νὰ τὸ χύσει.

II

Ἡ γῆ τῆς Ἀνθρωπότητας μονάχη,
μονάχη κ' ἔρμη, ἀνόργωτη καὶ στεῖρα.
Μιὰ χούφτα χῶμα, σκύβοντας, ἐπῆρα
καὶ τὄφερα στὸν τόπο μου. Κι' ἀστάχυ

μεγάλο φύτρωσε. Ποιὸς ξέρει, θἄχει
βαθειά, παλιὰ τῆς γνωριμιᾶς τὴν πεῖρα
μὲ τὴν πατρίδα μου ἡ κλαμένη χήρα,
ποὺ λέγεται Ἀνθρωπότητα. Τὴ ράχη,

ποὺ σήμερα ἔρμη, μαύρη ἔχει ἀπομείνει,
τὴ φώτισε ἄλλοτε ἕνας ἥλιος. Πίνει,
ναί, πίνει ἀκόμα ἀπὸ τὸ φῶς του ἡ δόλια.

Γιὰ σκέψου, ἂν σμίξουνε, τί πρασινάδα
θὰ βγεῖ, τί θεῖα θ' ἀνθίσουνε περβόλια,
ἂν σμίξουν ἡ Ἀνθρωπότητα κ' ἡ Ἑλλάδα!

Παναγιώτης Κανελλόπουλος

Ἡλ. Ἀν. 6.50', Δ. 5.27'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 302/63
Ἀναστασίας Ρωμαίας μ.

29

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Μηχανογνωσία)

Ἡ σοφία τῶν ἐθνῶν κεῖται εἰς τὰς παροιμίας των, αἱ ὁποῖαι ἔχουν συντομίαν καὶ βάθος. (*Γουλιέλμος Πὲν*)

Ἐκεῖνοι, ποὺ κλαίουν διὰ τὴν τύχην των, θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ των. (*Βολταῖρος*)

ΛΑΝΤΣΑ·Ι·ΝΕΡ (1868) Αὐστριακὸς ἰατρός. Οὗτος διεχώρισε τὸ ἀνθρώπινον αἷμα εἰς 4 ὁμάδας καὶ εἰσήγαγε πρῶτος τὴν μετάγγισιν τοῦ αἵματος ὡς ἐρεθιστικοῦ μέσου διὰ τὴν παραγωγὴν αἵματος ἐπὶ αἱμορραγιῶν.

Ἡλ. Ἀν. 6.51', Δ. 5.26'
Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΤΕΤΑΡΤΗ 303/62
Ζηνοβίου. Ζηνοβίας μαρ.

30

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Μηχανογνωσία). —Προσκύνημα Ἀκροπόλεως.

ΦΡΑΝΣ Ἀνατὸλ (1848—1924). Γάλλος συγγραφεὺς σκεπτικιστὴς μὲ λεπτὴν εἰρωνείαν. Ἔγραψε: «Τὸ ἔγκλημα τοῦ Συλβέστρου Μπονάρ», «Οἱ θεοὶ διψοῦν», «Ἡ φιλολογικὴ ζωή» κ.ἄ.

Ὀλιγώτερον κακὸν εἶναι ἡ ἀμάθεια παρὰ κακὴ καὶ ἀμέθοδος παιδεία. Εἶναι βέβαιον ὅτι μεταξὺ τῶν ἀπαιδεύτων εὐκολώτερον εὑρίσκει τις ἄνθρωπον χρηστὸν παρὰ μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες ἐξεπαιδεύθησαν χωρὶς ὀρθὴν μέθοδον. (*Κοραῆς*)

Ἡλ. Ἀν. 6.52', Δ. 5.25'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 304/61
Στάχυος. Ἀριστοβούλου

31

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Ἠλεκτροτεχνία).—Λῆξις Πτυχιακῶν ἐξετάσεων.

Ἡ ἐπιείκεια, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν ἀρετήν, πηγάζει κάποτε ἀπὸ ματαιοδοξίαν, ἄλλοτε ἀπὸ ἀπάθειαν, συχνὰ ἀπὸ φόβον, καὶ σχεδὸν πάντοτε ἀπὸ τὰ τρία μαζύ. (*Λαροσφουκὼ*)

Ἀναγνωρίζεται ὅτι καὶ ἡ τύχη ἐνίοτε συμβάλλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως τύχη εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις μιᾶς παρουσιασθείσης εὐκαιρίας. Πόσες φορὲς ἡ τύχη δὲν ἐκτύπησε τὴν θύραν μας καὶ ἡμεῖς δὲν τὴν ἀντελήφθημεν; (*Ι. Δ. Χρυσοχοῦ*)

ΣΟΦΟΚΛΗΣ (496—406 π.Χ.). Ἐκ τῶν μεγίστων τραγικῶν. Ἔγραψεν: «Οἰδίπους Τύραννος», «Ἠλέκτρα» κ.ἄ. «Ἀντιγόνη»,

ΜΑΡΞ Κάρολος Ἐρρῖκος (1818 — 1883). Γερμανὸς οἰκονομολόγος, κοινωνιολόγος καὶ φιλόσοφος, ἱδρυτὴς τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ. Κυριώτερα ἔργα του: «Κεφάλαιον», «Κριτικὴ τῆς Πολιτικῆς οἰκονομίας». Μετὰ τοῦ Ἔγκελς ἔγραψε τὸ «Κομμουνιστικὸ Μανιφέστον» κ.ἄ.

ΤΟ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΟΡΚΩΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Οἱ ὁρκωτοὶ λογισταὶ (Certified Public Accountants ἢ C.P.A.) ἐπεβλήθησαν εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον τῶν Η.Π.Α., λόγῳ τῆς ἀρτίας τεχνικοοικονομικῆς των καταρτίσεως, τῆς μακρᾶς των πείρας εἰς τὰ θέματα τῶν ἐλέγχων καὶ τῆς ἀνεπηρεάστου ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων των.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ὁρκωτῶν λογιστῶν εἰς Η.Π.Α. εἶναι πολύμορφος. Οὗτοι παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των, τόσον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ Τραπέζας, ὅσον καὶ τὰς ἐν γένει διοικητικὰς καὶ φορολογικὰς ἀρχάς. Εἰδικώτερον τὸ ἔργον τούτων περιλαμβάνει λογιστικὰς ἐπαληθεύσεις, πιστοποιήσεις περὶ ὀρθῆς συντάξεως τῶν ἰσολογισμῶν, φορολογικὰς συμβουλάς, ἐκτελέσεις κρατικῶν ἐντολῶν, ἐπιχειρηματικὰς συμβουλὰς κ.ο.κ.

Διὰ τὰς λογιστικὰς ἐπαληθεύσεις, ἢ τὸν ἐξωτερικὸν ἔλεγχον, τὰ χρησιμοποιούμενα τεχνικὰ μέσα ποικίλλουν ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τούτου. Κατὰ κανόνα ὅμως ταῦτα εἶναι: ἡ ἐπαλήθευσις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν στοιχείων τῆς ἀπογραφῆς, ἡ ἐπιβεβαίωσις τῶν πρὸς τρίτους ἀπαιτήσεων ἢ καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς κανονικῆς καταχωρήσεως τῶν λογιστικῶν πράξεων.

Σχετικὴ ἔκθεσις τοῦ ἐλεγκτοῦ ἐπὶ τῆς ἐν γένει χρηματοοικονομικῆς καταστάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως φέρεται εἰς τὴν δημοσιότητα πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Αἱ πιστοποιήσεις περὶ τῆς ὀρθῆς συντάξεως καὶ αὐθεντικότητος τῶν ἰσολογισμῶν ἀποτελοῦν στοιχεῖον οὐσιῶδες ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν τε μετόχων καὶ Τραπεζῶν ὅσον καὶ τῶν προμηθευτῶν καὶ ἐν γένει πιστωτῶν. Αἱ βεβαιώσεις τοῦ εἴδους τούτου εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ πλείστας ἐπιχειρήσεις ὧν αἱ μετοχαὶ εὑρίσκονται ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἢ προσφεύγουν εἰς τὸ κοινὸν διὰ χρηματοδότησιν.

Ὁ ὁρκωτὸς λογιστὴς ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐκθέσει του ἐκφράζει σαφῶς καὶ ἄνευ ἐπιφυλάξεων τὴν γνώμην του ἐπὶ τῶν ἐν γένει στοιχείων τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἰσολογισμοῦ.

Αἱ πιστοποιήσεις τοῦ εἴδους τούτου διαφωτίζουν πλήρως τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐπιτρέπουν λελογισμένας ἐπενδύσεις τῶν ἀργούντων κεφαλαίων εἰς ἐπιχειρήσεις ἠλεγμένας, τόσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς μελλοντικῆς ἀποδοτικότητός των. Οὕτω πως οἱ ὁρκωτοὶ λογισταὶ συμβάλλουν τὰ μέγιστα διὰ τὴν σταθερὰν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικότητος ἐν Ἀμερικῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογικὰς συμβουλὰς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες κατέστησαν ἀπαραίτητοι λόγῳ τῆς ὁλοὲν αὐξανομένης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως εἰς τὰς Η.Π.Α., αὗται συνίστανται εἰς ὑποδείξεις ἀφορώσας τὴν ἐμπεριστατωμένην καὶ ἔγκυρον ὑποβολὴν φορολογικῶν δηλώσεων, τὴν ἀντιμετώπισιν τυχὸν ἀμφισβητήσεων τούτων ἐκ μέρους τῶν φορολογικῶν ἀρχῶν, καὶ τὴν ἐν γένει πρόληψιν καὶ ἀποφυγὴν παραπομπῶν ἐνώπιον τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐλέγχων εἰς κρατικοὺς ὀργανισμούς. Κατ' ἐντολὴν τῆς διοικήσεως χρησιμοποιοῦνται εὐρέως οἱ ὁρκωτοὶ λογισταὶ εἰς Η.Π.Α.

Πέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω οἱ ὁρκωτοὶ λογισταὶ παρέχουν συμβουλὰς εἰς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὸ κόστος, τὴν πίστιν, τὴν ὀργάνωσιν τούτων κ.ο.κ. ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη οὗτοι διαθέτουν εἰδικὰς πρὸς τοῦτο ἐσωτερικὰς ὑπηρεσίας. Οὕτω παρατηρεῖται συνήθως ἡ ἐκ μέρους τῶν ὁρκωτῶν λογιστῶν ὀργάνωσις ἢ ἀναδιοργάνωσις τοῦ λογιστικοῦ συστήματος τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ κατάρτισις προγραμμάτων δράσεως, ἡ καθιέρωσις μεθόδων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κόστους, ἡ ἐξακρίβωσις «τοῦ νεκροῦ σημείου» κυκλοφορίας, τῶν δυνατοτήτων ἐπενδύσεως εἰς πάγια, ἢ εἰς συμμετοχὰς εἰς ἄλλας ἐπιχειρήσεις κ.ο.κ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἡ σημασία τῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ ὁρκωτὸς λογιστὴς εἰς τὴν σύγχρονον Ἀμερικανικὴν κοινωνίαν. Αἱ γνῶμαι καὶ ἀπόψεις τούτου εἶναι περιζήτητοι τόσον διὰ τοὺς μετόχους, τὰς Τραπέζας καὶ τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν ἀποταμίευσιν, ὅσον καὶ διὰ τὰς πάσης φύσεως διοικητικὰς ἀρχάς.

Οὗτος συμβάλλει διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ διὰ τοῦ εὐσυνειδήτου ἐλέγχου τὸν ὁποῖον διενεργεῖ εἰς τὰς πάσης φύσεως οἰκονομικὰς μονάδας ἀποτελεῖ, θὰ ἔλεγέ τις, πραγματικὴν ἐγγύησιν ἔναντι τῶν τυχὸν ἀπροόπτων τῆς ταραχώδους βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς ζωῆς τῶν Ἀμερικανῶν.

Μ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω —
Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 30/9/57 Δρ.	Ἔξοδα Ὀκτωβρ. Δρ. ....
Ἔσοδα Ὀκτωβρίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ι' μὴν — Ἡμέραι 30 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 10 — Πανσέληνος τὴν 7ην.

«Χινόπωρο... καὶ τώρα οἱ βοριάδες οἱ πικροὶ σοῦ γίνονται τραγουδιστές...».

Μ. Μαλακάσης

Ὁ Νοέμβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Μαιμακτηριών». Σήμερον λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Ἅη Στράτης, Ἅη Ταξιάρχης, Ἀνακατωμένος, Ἀρχαγγελίτης, Μεσοσπορίτης.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

Τὸ Νοέμβρη καὶ Δεκέμβρη φύτευε καταβολάδες — Οὔτε τσοπάνης στὰ βουνὰ οὔτε ζευγᾶς στοὺς κάμπους — Ὁ σπόρος αἰσθάνεται τόσο καλὰ κάτω ἀπὸ τὸ χιόνι, ὅσο ὁ γέρος κάτω ἀπο τὸ παλτό του.

Σ' αὐτὴ τὴν γῆ τὴ δοξασμένη
βαθιὰ νὰ ὀργώσωμε τὸ χῶμα.
Κι οἱ πέτρες οἱ ἄγονες ἀκόμα
νὰ πρασινίσουν μιὰ φορά.

Στὸ χέρι ἀλέτρι κι' ἀξινάρι
τρανὰ εἶναι πλούτη καὶ μεγάλα
Τὸν ἱδρωτά μας στάλα-στάλα
ἡ μάνα γῆ μας λαχταρᾶ.

(Στ. Σπεράντσα: Ἀπὸ τὸ «Βαθιὰ νὰ ὀργώσωμε τὸ χῶμα»

ΑΝ...

Ἂν νὰ κρατᾷς καλὰ μπορῇς
τὸ λογικό σου, ὅταν τριγύρω σου ὅλοι
τά 'χουν χαμένα, καὶ σ' ἐσὲ
τῆς ταραχῆς των ρίχνουν τὴν αἰτία,
Ἂν νὰ ἐμπιστεύεσαι μπορῇς
τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό σου, ὅταν ὁ κόσμος
δὲν σὲ πιστεύῃ, κι ἂν μπορῇς
νὰ τοῦ σχωρνᾷς αὐτὴ τὴ δυσπιστία,
νὰ περιμένῃς ἂν μπορῇς,
δίχως νὰ χάνῃς τὴν ὑπομονή σου,
κι ἂν ἄλλοι σὲ συκοφαντοῦν,
νὰ μὴ καταδεχθῇς ποτὲ τὸ ψέμα
κι ἂν σὲ μισοῦν, ἐσὺ ποτὲ
σὲ μῖσος ταπεινὸ νὰ μὴν ξεπέσῃς,
μὰ νὰ μὴν κάνῃς τὸν καλὸ
ἢ τὸν πολὺ σοφὸ στὰ λόγια,
Ἂν νὰ ὀνερεύεσαι μπορῇς
καὶ νὰ μὴν εἶσαι δοῦλος τῶν ὀνείρων.
Ἂν νὰ στοχάζεσαι μπορῇς,
δίχως νὰ γίνῃ ὁ στοχασμὸς σκοπός σου,
Ἂν ν' ἀντικρύζῃς σοῦ βαστᾷ
τὸ θρίαμβο καὶ τὴ συμφορὰ παρόμοια
κι ὅμοια νὰ φέρνεσαι σ' αὐτοὺς
τοὺς δυὸ τυραννικοὺς ἀπατεῶνες,
Ἂν σοῦ βαστᾷ ἡ ψυχὴ ν' ἀκοῦς,
ὅποιαν ἀλήθεια ἐσὺ εἶχες εἰπωμένη
παραλλαγμένη ἀπ' τοὺς κακούς,
γιὰ νά 'ναι γιὰ τοὺς ἄμυαλους παγίδα,
ἢ συντριμμένα νὰ θωρῇς,
ὅσα σοῦ ἔχουν ρουφήξει τὴ ζωή σου,
καὶ πάλι νὰ ξαναρχινᾷς
νὰ χτίζῃς μ' ἐργαλεῖα, πού 'ναι φθαρμένα.
Ἂν ὅσα ἀπόχτησες μπορῇς
σ' ἕνα σωρὸ μαζὶ νὰ τὰ μαζέψῃς
καὶ δίχως φόβο, μονομιᾶς
κορώνα ἢ γράμματα ὅλα νὰ τὰ παίξῃς
καὶ νὰ τὰ χάσῃς καὶ ἀπ' ἀρχῆς
ἀτράνταχτος νὰ ξεκινήσῃς πάλι
καὶ νὰ μὴ βγάλῃς καὶ μιλιὰ
ποτὲ γι' αὐτὸ τὸν ξαφνικὸ χαμό σου,

'Ηλ. 'Αν. 6.53', Δ. 5.24'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 305/60
Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ

1

"Εναρξις μαθημάτων τοῦ Α' ἔτους τοῦ Κ.Σ.Ε. Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Ηλεκτροτεχνία).

Τὰ παιδιὰ χρειάζονται παραδείγματα καὶ ὄχι κριτικάς.

(Joubert)

ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ (365—335 π.Χ. περίοδος ἀκμῆς του). 'Αθηναῖος γλύπτης. "Εργον του εἶναι τὸ ἄγαλμα τοῦ 'Ερμοῦ κ.ἄ.

'Ηλ. 'Αν. 6.54'. Δ. 5.23'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 306/59
'Ακινδύνου, 'Ελπιδοφόρ.

2

'Επιτόπιον μάθημα εἰς Ο.Λ.Π.— Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

ΠΛΑΤΩΝ (428 — 347 π.Χ.). Εἷς τῶν ἐπιφανεστέρων φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος. "Ιδρυσε τὴν 'Ακαδημίαν. "Εγραψε τὴν «'Απολογίαν» τοῦ Σωκράτους.

'Η Λογιστικὴ εἶναι μία θαυμαστὴ ἐπινόησις, ἡ ὁποία ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς "Ελληνας.

(Leon Say)

"Αν νεῦρα καὶ καρδιὰ μπορῇς
καὶ σπλάχνα καὶ μυαλὸ καὶ ὅλα νὰ τὰ σφίξῃς
νὰ σὲ δουλέψουν ξαναρχῆς
κι ἂς εἶναι ἀπὸ καιρὸ σωσμένα
καὶ νὰ κρατιέσαι πάντα ὀρθός,
ὅταν δὲ σοῦ 'χῃ τίποτε ἀπομείνει
παρὰ μονάχα ἡ θέληση
κράζοντας σ' ὅλα αὐτὰ «βαστᾶτε»,
"Αν μὲ τὰ πλήθη νὰ μιλᾷς
μπορῇς καὶ νὰ κρατᾷς τὴν ἀρετή σου,
μὲ βασιλιᾶδες νὰ γυρνᾷς
δίχως ἀπ' τοὺς μικροὺς νὰ ξεμακρύνῃς,
"Αν μήτε φίλοι μήτ' ἐχθροὶ
μποροῦνε πιὰ ποτὲ νὰ σὲ πειράξουν,
ὅλο τὸν κόσμο ἂν ἀγαπᾷς,
μὰ καὶ ποτὲ πάρα πολὺ κανένα,
"Αν τοῦ θυμοῦ σου τὶς στιγμές,
ποὺ φαίνεται ἀδυσώπητη ἡ ψυχή σου,
μπορῇς ν' ἀφήσῃς νὰ διαβοῦν
τὴν πρώτη ξαναβρίσκοντας γαλήνη.
δική σου θά 'ναι τότε ἡ γῆ
μ' ὅσα καὶ μ' ὅ,τι ἀπάνω της κι ἂν ἔχῃ
καὶ κάτι ἀκόμα πιὸ πολύ :
ἄντρας ἀληθινὸς θά 'σαι, παιδί μου.

Ρ. ΚΙΠΛΙΓΚ

(Μετάφρασις Νικολάου Καρβούνη)

ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Εἶναι γνωστότατον σήμερον, ὅτι εἰς ὅλον τὸν Κόσμον παρατηρεῖται τεράστιον Ἐπιστημονικὸν καὶ Κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν νέον κλάδον τῆς Ἰατρικῆς, ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται Γεροντολογία ἢ Γηριατρικὴ καὶ ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς μὲ τὰ γενικώτερα καὶ τὰ εἰδικὰ ζητήματα τῆς προλήψεως τῶν καλουμένων γεροντικῶν νοσημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς παρατάσεως τῆς ζωῆς, μὲ διατήρησιν ἐν ἀκμῇ καὶ ὅλων τῶν σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ζωτικῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργανισμοῦ. Καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἰς ὅλον σχεδὸν τὸν Κόσμον, χάρις εἰς τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὰ ἄφθονα ἐπιστημονικὰ καὶ οἰκονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διετέθησαν κυρίως ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων τῶν διαφόρων Κρατῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας (τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρον ἦτο βέβαια ἀνάλογον πρὸς τὸ πνευματικὸν κυρίως ἐπίπεδον τῶν διαφόρων λαῶν), μέγισται ἐπετεύχθησαν ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι εἰς τὸν νέον τοῦτον κλάδον τῆς Ἰατρικῆς. Εἰδικώτερα δὲ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο διὰ τὴν Γεροντολογίαν ἐξεδηλώθη διὰ τῆς ἱδρύσεως εἰδικῶν Γεροντολογικῶν Κέντρων, Νοσοκομείων, Πανεπιστημιακῶν ἑδρῶν, Γεροντολογικῶν Ἑταιρειῶν, διοργανώσεως Διεθνῶν Γεροντολογικῶν Συνεδρίων, ὡς καὶ διὰ πλείστων ἀξιολόγων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ὑπὸ Ἐπιστημόνων Διεθνοῦς κύρους.

Ὡς ἔχει δὲ διεθνῶς σήμερον θεσπισθῆ, ἡ Γεροντολογία ἀσχολεῖται μὲ τὰ καλούμενα νοσήματα τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, ὡς ἀρτηριοσκλήρυνσιν, ὑπέρτασιν, καρδιαγγειακὰς βλάβας, στηθάγχην, ἐμφράγματα τοῦ μυοκαρδίου, διαφόρους ἐγκεφαλοπαθείας (ἐγκεφαλικαὶ αἱμορραγίαι, μαλακύνσεις, σκληρύνσεις, σπασμοὶ τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου κλπ.), ἀρθρίτιδας, ρευματισμούς, διαβήτας, χρονίας ἡπατοχολοκυστοπαθείας, ἀνεπαρκείας τῶν ἐνδοκκρινῶν ἀδένων, μελέτην τοῦ καρκίνου, ὡς καὶ πᾶν ὅτι ἀκόμη ἀφορᾷ ἐν γένει τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν.

Ἀλλὰ διὰ τὴν καλυτέραν κατανόησιν τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς Γεροντολογίας θὰ πρέπει νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ προδιάθεσις καὶ ἡ συχνότης τῆς νοσηρότητος τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, ὡς καὶ ἡ παράτασις τῆς ἀκμῆς καὶ τῆς ζωῆς τῶν γερόντων, σχετίζονται στενώτατα πρὸς τὴν νοσηρὰν προδιάθεσιν τῆς μέσης, τῆς ἐφηβικῆς, τῆς παιδικῆς, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς ἐμβρυϊκῆς ἡλικίας, λόγῳ τῆς ὑπὸ τῶν γονέων (καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς μητρὸς) κληροδοτουμένης νοσηρᾶς προδιαθέσεως. Ἡ προδιάθεσις δηλαδὴ τῶν νοσημάτων τῆς γεροντικῆς ἡλικίας ἀποτελεῖ σχεδὸν κατὰ κανόνα ἁλυσίδα, τῆς ὁποίας οἱ κρίκοι εἶναι τὰ διάφορα στάδια μιᾶς ἢ καὶ περισσοτέρων νοσολογικῶν ἐξελίξεων ἀπὸ τῆς ἐνδομητρίου ζωῆς μέχρι τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῶν διαφόρων γεροντικῶν νοσημάτων· Περὶ τούτων δὲ ὑπάρχει ἀπειρία παραδειγμάτων καὶ ἀποδείξεων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν προκύπτει ὅτι τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν νοσημάτων τῆς γεροντικῆς ἡλικίας ναὶ μὲν ἐκδηλοῦνται εἰς τὴν ὥριμον καὶ προβεβηκυῖαν ἡλικίαν, ἀποτελοῦν ὅμως εἰς τὴν πραγματικότητα τὴν συνέχειαν λανθανουσῶν νοσηρῶν καταστάσεων τοῦ ὀργανισμοῦ.

Πρὸς παρεμπόδισιν δὲ καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν νοσηρῶν τούτων καταστάσεων παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη λήψεως σειρᾶς προληπτικῶν μέτρων, καὶ ἰδίᾳ πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῶν διαφόρων συμπτωμάτων, διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων καὶ μὴ ἐκδηλωθέντων νοσηρῶν φαινομένων. Ἡ τοιαύτη δὲ προληπτικὴ ἔρευνα ἔχει ἐπίσης καὶ ἄλλον σκοπόν, τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς ὅλων τῶν εἰδικῶν προληπτικῶν μέτρων πρὸς ἀναστολὴν τῆς ταχείας ἐπελεύσεως τοῦ γήρατος καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ζωτικότητος τῶν φύλων εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς των.

Διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν δὲ τῆς προληπτικῆς καὶ θεραπευτικῆς Γεροντολογίας ἀπαιτεῖται βεβαίως σειρὰ μέτρων καὶ μελετημένον πρόγραμμα, σύμφωνα πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν πλείστων πεπολιτισμένων Κρατῶν ἐφαρμοζόμενα καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν μέχρι σήμερον ἀποκτηθεῖσαν πεῖραν. Ἡ δι' ὀλίγων δὲ ἀνάλυσις τοῦ τοιούτου προγράμματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Νὰ ἱδρυθῇ εἰδικὴ διεύθυνσις Προστασίας καὶ Περιθάλψεως τοῦ Γήρατος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς, ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπάγεται πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν. β) Νὰ ἱδρυθοῦν εἰδικὰ Γεροντολογικὰ κέντρα, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐφαρμόζωνται ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις, ἐπὶ ὅλων τῶν ἀτόμων τῶν ὑπερβάντων τὸ 45ον—50όν ἔτος τῆς ἡλικίας, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ θὰ δίδεται πᾶσα χρήσιμος ἐπιστημονικὴ συμβουλή, σχετικῶς πρὸς θεραπείαν, δίαιταν κλπ. γ) Νὰ ἱδρυθοῦν εἰδικὰ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα, ὅπου θὰ νοσηλεύωνται οἱ πάσχοντες ἐκ γεροντικῶν νοσημάτων. Τὰ ἱδρύματα δὲ ταῦτα, ἐκτὸς τῆς καθαρᾶς φαρμακοϊατρικῆς ἀγωγῆς, θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνουν καὶ εἰδικὰ τμήματα φυσιοθεραπείας, γυμναστικῶν ἀσκήσεων, διανοητικῆς ἐξασκήσεως, ψυχαγωγίας, εἰδικῆς ἀσχολίας τῶν γερόντων κλπ. δ) Νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰδικῶς ἰατρικὸν καὶ νοσηλευτικὸν προσωπικόν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰδικαὶ ἐπισκέπτριαι ἀδελφαὶ πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ παρακολούθησιν τῶν κατ' οἶκον νοσηλευομένων γερόντων, τῶν μὴ δυναμένων λόγῳ γήρατος νὰ μετακινηθοῦν. ε) Νὰ ἱδρυθοῦν καὶ εἰδικὰ ἐρευνητικὰ κέντρα πρὸς ἐφαρμογὴν διαφόρων πειραματικῶν ἐφαρμογῶν ἐπὶ ζῴων, συμφώνως πρὸς τὰ νεώτατα ἐπιστημονικὰ δεδομένα καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ καθοδήγησιν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ περὶ τὴν Γερον-

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 6.55', Δ. 5.22'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 307/58
Ἀκεψιμᾶ Ἀειθαλᾶ

3

Ἐπίσκεψις Θησείου καὶ Ἀρχαίας Ἀγορᾶς.—Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Πολιτικὴ Οἰκονομία).

Λουκ. (ις'. 19—31)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ, ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ Ἅδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας, εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ. Ἔχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν· Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ. Εἰ Μωυσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

τολογίαν κίνησις ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Ἀνδρέου Γ. Τσούκα, ὅστις μάλιστα ἐξεπροσώπησε τὴν Χώραν εἰς τὰ Διεθνῆ Συνέδρια τῆς Γεροντολογίας καὶ τυγχάνει τακτικὸν μέλος τῆς Διεθνοῦς Γεροντολογικῆς Ἑταιρείας. Ἱδρύθη δὲ κατὰ τὸ 1953 καὶ ἡ «Ἑταιρεία Προστασίας Γήρατος», ἥτις σκοπὸν ἔχει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τῆς Γεροντολογίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν γερόντων. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἔχει μάλιστα ἱδρύσει καὶ τὸ πρῶτον ἰατρεῖον (Μασσαλίας 4), εἰς τὸ ὁποῖον παρέχεται δωρεὰν πλήρης ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις εἰς τοὺς ἀπόρους πάσχοντας γέροντας.

Δρ. ΑΝΔΡ. Γ. ΤΣΟΥΚΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Συνοψιζομένη εἰς ἕξ σημεῖα

1. Ἡ Κοινή Ἀγορά δέν ἀποτελεῖ σκοπόν ἀφ' ἑαυτῆς. Ὁ σκοπός εὑρίσκεται εἰς τήν ἁρμονικήν ἀνάπτυξιν τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας καί τῶν περιοχῶν αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν αὐτήν. Ἡ Κοινή ἀγορά εἶναι τό κύριον μέσον διά τήν πραγματοποίησιν τῆς ἀναπτύξεως ταύτης, εἶναι ἀναγκαία πλήν ὅμως οὐχί ἐπαρκής.

2. Εἶναι δυσχερές ἔργον νά ἑνώση τις ταχέως οἰκονομίας ὑποκειμένας εἰς διαφορετικάς συνθήκας συναγωνισμοῦ καί ἐχούσας λίαν σοβαράς, εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τάς κοινωνικάς καί φορολογικάς ἐπιβαρύνσεις, ἀνομοιότητας αἱ ὁποῖαι θά ἐκινδύνευον νά παρασύρουν, ὑπό τό καθεστώς ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ, εἰς κακόν προσανατολισμόν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων. Πλήν ὅμως:

Εἰς τάς παρούσας συζητήσεις ὑπάρχει συχνάκις τάσις ὑπερβολῆς τῶν ἀνομοιοτήτων αὐτῶν, ὡς καί τάσις προσθέσεως αὐτῶν ὅτε, συχνάκις, ἀντισταθμίζονται.

Ἐνδιαφέρει, ἀπό τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἐνάρξεως τῆς Κοινῆς ἀγορᾶς, ὅπως μετ' ἀκριβείας σημειώσωμεν τας ὑπαρχούσας ἀνομοιότητας, πρᾶγμα τό ὁποῖον ἐπάγεται τήν ἄμεσον σύστασιν:

α) Ἑνός οἰκονομικοῦ καί κοινωνικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέποντος εἰς πάντας τούς ἐνδιαφερομένους νά ἔρχονται εἰς συμφωνίαν.

β) Ἑνός εὐρωπαϊκοῦ Ἰνστιτούτου μελέτης στατιστικῆς καί συγκυρίας, οἰκονομικῶν μελετῶν καί ἐρεύνης διά τόν ἰσοζυγισμόν τῶν θιγομένων προβλημάτων καί προτάσεως τῶν καταλλήλων λύσεων.

Αἱ διάφοροι ἀνομοιότητες δέον ὅπως προοδευτικῶς ἐλαττωθοῦν, παραλλήλως πρός τάς προόδους τάς πραγματοποιουμένας κατά τήν ἔναρξιν τῆς ἀγορᾶς. Αὗται ἀποβλέπουν ἰδίως εἰς:

α) Καθεστῶτα κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

β) Τοιαῦτα τῶν ἀδειῶν καί ἡμεραργιῶν.

γ) Τοῦ ἀριθμοῦ ὡρῶν πέραν τῶν ὁποίων καταβάλλονται αἱ ἐπιπρόσθετοι ὧραι, καί τό ποσόν τῆς οἰκείας ἀποζημιώσεως.

Δύο προϋποθέσεις τίθενται ἀπ' ἀρχῆς τῶν πρώτων μέτρων τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀγορᾶς:

α) Τῆς ἐπικυρώσεως ἐκ μέρους ὅλων τῶν συνεταίρων τῆς συνθήκης ἐπί τῶν ἀνδρικῶν καί γυναικείων ἡμερομισθίων, ὑποκειμένης εἰς τροποποιήσεις, ἵνα ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ὡρισμέναι ἀντιρρήσεις.

β) Τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου κοινωνικῆς ἀναπροσαρμογῆς, καθιερουμένης ὡς ἀρχῆς τῆς ὁλοσχεροῦς εὐθύνης τῆς βιομηχανίας διά τῆς ἐντοπίσεως τῶν ἐργατικῶν χειρῶν, προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀγορᾶς.

3. Ἐάν ἡ ἔναρξις τῆς Κοινῆς ἀγορᾶς δέν συνωδεύετο ὑπό συμπληρωματικῶν μέτρων, θά ἐκινδύνευε νά προσελκύση τό κεφάλαιον ἐκεῖ ὅπου εἶναι ἤδη συγκεντρωμένον, νά πλουτίση εἰς ἑκάστην Χώραν τάς πλουσίας περιοχάς καί νά πτωχύνη ἔτι περισσότερον τάς πτωχάς. Τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον συνέβη κατά τήν Ἰταλικήν ἕνωσιν τοῦ ΧΙΧου αἰῶνος. Ἐπίσης ἐνδιαφέρει:

α) Ὅπως εἰς ἑκάστην Χώραν ἀκολουθηθῇ μία συστηματική πολιτική ἀποκεντρώσεως καί ἐπεκτάσεως τῶν τοπικῶν οἰκονομιῶν, συμφώνως πρός τούς συνετῶς ἐκλεγέντας ἄξονας ἀναπτύξεως.

β) Ὅπως συντονισθῇ ἐπί τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σχεδίου ἡ πολιτική τοπικῆς ἐπεκτάσεως, ἵνα ἀποφευχθῇ διπλῆ χρησιμοποίησις καί διασπάθισις τῶν νέων ἐπενδύσεων.

γ) Ὅπως χρησιμοποιηθῇ τό ταμεῖον εὐρωπαϊκῶν ἐπενδύσεων οὐχί μόνον διά τήν χρηματοδότησιν ὡρισμένων ἔργων κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος καί διευκόλυνσιν τῆς ἀναγκαίας μετατροπῆς ὡρισμένων βιομηχανιῶν ἀλλ ἐπίσης καί διά τήν ἐνθάρρυνσιν καί διευκόλυνσιν τοῦ ἀναγκαίου συντονισμοῦ τῶν διαφόρων σχεδίων ἐπενδύσεων.

4. Ὅσον ἀφορᾶ τήν γεωργίαν, ἡ ἑνοποίησις τῆς ἀγορᾶς μόνον θά ἦτο ἄνευ ἀποτελεσματικότητος. Ἐνδιαφέρει:

α) Ὅπως ὀργανωθῇ ἀπό κοινοῦ ἡ ἔρευνα, ἡ ἐκλαΐκευσις καί ἡ ἐπαγγελματική μόρφωσις ἑκάστης Χώρας ἐπωφελουμένης διά τῆς προόδου τῆς πραγματοποιουμένης ὑπό τῶν συνεταίρων της.

β) Ὅπως ἐξασφαλισθῇ τό κατώτατον ὅριον σταθερότητος τῶν τιμῶν διά μιᾶς εὐρωπαϊκῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγροτικῶν ἀγορῶν ἐνθαρρυνούσης τήν πτῶσιν τῶν τιμῶν κόστους καί αὔξησιν τῆς καταναλώσεως.

5. Αἱ ἔχουσαι ὑπερποντίους εὐθύνας Χῶραι δέν θά εἰσέλθουν εἰς τήν Κοινήν ἀγοράν ἄνευ τῆς εὐεργετήσεως τῶν Κτήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἑνωθῆ μέ αὐτάς. Ὁ εἰσέτι ὑπανάπτυκτος χαρακτήρ τῶν κτήσεων αὐτῶν ἐγείρει ὡρισμένα προβλήματα:

α) Ἐνδιαφέρει ὅπως δοθοῦν εἰς αὐτάς, ἐξ ἀρχῆς, διά τάς ἐξαγωγάς των, τά αὐτά πλεονεκτήματα, ἅτινα δίδονται εἰς τάς μητροπολιτικάς κτήσεις. Πρέπει, ἀπ' ἐναντίας, ὅπως ἐπιβραδυνθῇ ὁ ρυθμός τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν, λόγῳ τῆς ἀναγκαίας ἐκπαιδευτικῆς προστασίας πρός τήν γεννωμένην βιομηχανίαν των.

β) Ἐνδιαφέρει ὅπως ὅλοι οἱ συμμετέχοντες εἰς τήν κοινήν ἀγοράν συνδράμουν, συμφώνως πρός τήν ἱκανότητα των, εἰς τάς δημοσίας ἐπενδύσεις τάς ἀναγκαίας διά τάς Κτήσεις αὐτάς, ἀποκαθισταμένης μιᾶς ἀκριβοῦς σχέσεως μεταξύ αὐτῆς τῆς συμμετοχῆς καί τῆς

'Ηλ. 'Αν. 6.56', Δ. 5.21'
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 308/57
'Ιωαννικίου, Νικάνδρου

4

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων).

"Οστις χάνει τὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο νὰ χάσῃ. (Boiste)

ΧΙΟΥΣΟΝ. "Αγγλος 'Ιατρός. 'Ησχολήθη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐρυθρῶν καὶ τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων.

'Ηλ. 'Αν. 6.57', Δ. 5.20'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 309/56
Γαλακτίωνος, 'Επιστήμης

5

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων).

ΑΜΜΩΝΙΟΣ Σακκᾶς(3ος αἰών). 'Αλεξανδρινὸς φιλόσοφος. 'Ιδρυτὴς τῆς Νεοπλατωνικῆς Φιλοσοφίας.

Μελέτα σὰ νὰ πρόκειται νὰ ζήσῃς αἰώνια. Ζῆσε σὰ νὰ πρόκειται αὔριο νὰ πεθάνῃς. ***('Ισίδωρος τῆς Σεβίλλης)***

'Ηλ. 'Αν. 6.58', Δ. 6.19'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 310/55
Παύλου Κων)πόλεως

6

'Επιτόπιον μάθημα εἰς οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς» (α' ὁμάδος). —Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Οργάνωσις 'Εργοστασίων).

'Η μεγαλοφυΐα εἶναι μακρὰ ὑπομονή. ***(Μπυφφὼν)***

'Ελευθερία, ἡγεμονία βίου, αὐτοκράτειρα ἐπὶ παντί, ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ, ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας. ***(Πλάτων)***

ΧΑΝΣΕΝ. 'Ιατρός. 'Ανεκάλυψε τὸ 1871, τὸ μικρόβιον τῆς λέπρας.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ (47—127).Εἷς τῶν σπουδαιοτέρων ἀρχαίων 'Ελλήνων συγγραφέων. "Εγραψε: «Παραλλήλους βίους», «'Ηθικά», κ.ἄ.

προόδου τῶν ἐξαγωγῶν των πρὸς τὰς κτήσεις ταύτας.

6. 'Επὶ τοῦ τεχνικοῦ σχεδίου ἡ θέσις εἰς λειτουργίαν τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἐπάγεται :

α) Αὐτοματισμὸν τῶν διαφόρων περιόδων τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐλάττωσιν τῶν δικαιωμάτων.

β) Τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ αὐτοματισμοῦ τούτου ἵνα ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ συγκεκριμέναι δυσχέρειαι, ἐξαιρέσεις ἀνεκκλήτως ἀποφασισθεῖσαι ὑπὸ εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς ὑπερεθνικοῦ χαρακτῆρος.

'Εὰν ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ δὲν ἐλάμβανε τὸν ὑπερεθνικὸν χαρακτῆρα καὶ ἐὰν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐπεβραδύνοντο ἐπὶ μακρὸν κατὰ τὴν διάρκειαν διακυβερνητικῶν συζητήσεων (ἐπιτροπὴ ἐκπροσώπων), δέον ὅπως προβλεφθῇ ρήτρα ἀσφαλείας, ἐπιτρέπουσα εἰς μίαν Χώραν, ἐν ὄψει ἀνισορροπίας τὴν ὁποίαν θεωρεῖ σοβαράν, νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀντισταθμικὰ μέτρα. Τὰ μέτρα ταῦτα πάντως, ὀφείλον νὰ ὑποβληθοῦν, ἐντὸς βραχείας προθεσμίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον διαφωτιζόμενον ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ 'Ινστιτούτου Μελέτης Συγκυρίας θὰ ἠδύνατο ὅπως κρίνῃ σοβαρῶς τὴν οἰκονομικὴν εὐθύνην ἡ τῆς Χώρας ἡ ὁποία οὐχὶ διεκαίως ἔλαβε τοιαῦτα μέτρα ἢ ἐκείνης ἡ ὁποία ἠμπόδισε τὴν ἐφαρμογὴν των ἐφ' ὅσον κριθοῦν δικαιολογημένα.

ΑΝΔΡΕΑ ΦΙΛΙΠ

'Ηλ. 'Αν 6.59'. Δ. 5.18'
Πανσέληνος
ΠΕΜΠΤΗ 311/54
Λαζάρου, 'Αθηνοδώρου

7

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Οργάνωσις 'Εργοστασίων).

Πέντε μεγάλοι ἐχθροὶ τῆς εἰρήνης κατοικοῦν ἐν ἡμῖν: αἰσχροκέρδεια, φιλοδοξία, ζήλεια, ὀργή, ὑπερηφάνεια. 'Εὰν οὗτοι ἠμποροῦσαν νὰ νικηθοῦν, ἀναμφιβόλως θὰ ἀπελαμβάνομεν διαρκῆ εἰρήνην. (Πετράρχης)

ΝΙΤΣΕ Φρειδερῖκος (1814—1900). Γερμανὸς φιλόσοφος καὶ ποιητής. Κατὰ τὴν ἠθικήν του ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑπερβληθῇ καὶ νὰ δημιουργηθῇ ὁ ὑπεράνθρωπος.

'Ηλ. 'Αν. 7.00'. Δ. 5.17'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 312/53
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ

8

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Εργατικὸν Δίκαιον).

ΝΤΙΚΕΝΣ Κάρολος (1812—1870). Ἄγγλος μυθιστοριογράφος. Ἵδρυσε τὴν ἐφημερίδα «Νταίϊλυ Νιοὺς» στὸ Λονδῖνον. Εἰς τὰ ἔργα του κατεπολέμησε τὴν ὑποκρισίαν, τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ ὑπεστήριξε τοὺς δυστυχεῖς καὶ τὰ παιδιά.

'Η δὲ ἀταξία ὅμοιόν τι δοκεῖ μοι εἶναι, οἷόνπερ εἰ γεωργὸς ὁμοῦ ἐμβάλλει κριθὰς καὶ καρποὺς καὶ ὄσπρια, καὶ ἔπειτα ὁπότε δέοι ἢ μάζης, ἢ ἄρτου, ἢ ὄψου διαλέγειν δέον αὐτῷ τοῦ λαβόντα διευκρινομένοις χρῆσθαι. (Ξενοφῶν)

'Ηλ. 'Αν. 7.02'. Δ. 5.16'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 313/52
'Ονησιφόρου, Συμεὼν μ.

9

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις ('Εργατικὸν Δίκαιον).

'Υψίστη αὐτοπεποίθησις εἶναι τὸ μέγα χαρακτηριστικὸν ἀνδρῶν πραγματικῆς μεγαλοφυΐας, πηγάζουσα οὐχὶ ἀπὸ αὐταπάτην, ἀλλὰ ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν συνταύτισιν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν σκοπόν του, ἡ ὁποία τὸν ἐξυψώνει ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεράνω τοῦ φόβου τοῦ κινδύνου καὶ τοῦ θανάτου, ὅπερ δίδει εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του ἕνα χαρακτῆρα παραφροσύνης εἰς τὸν κοινὸν ὀφθαλμὸν καὶ ὅπερ μεταδίδει εἰς τὴν θέλησίν του μίαν σχεδὸν ὑπεράνθρωπον τόλμην.

(Whipple)

ΚΑΡΤΕΣΙΟΣ [ἢ ΝΤΕΚΑΡΤ] (1596—1650). Γάλλος φιλόσοφος καὶ μαθηματικός. Ἱδρυτὴς τοῦ ὀρθολογισμοῦ. Ἔγραψε: «Δοκίμιον περὶ μεθόδου» «Στοχασμοὶ περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας», κ.ἄ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ. Ἔζησε περὶ τὸ 130 π.Χ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Συγγραφεὺς ἔργου περὶ τοῦ συστήματος τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον βασίζεται ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρων περὶ τὴν γῆν θεωρουμένην ἀκίνητον.

Ἡλ. Ἀν. 7.03', Δ. 5.15'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 314/51
Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου μ.

10

Ἐκδρομὴ εἰς Τύμβον Μαραθῶνος καὶ Ἀγ. Παντελεήμονα.—Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Ἐμπορικὸν Δίκαιον).

Λουκ. (ι' 25—37)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσει. Ὁ δέ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδών, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθών, κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθών, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγώ, ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ΟΙ ΧΥΜΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΠΩΡΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

Τὸ εὔκρατον κλῖμα τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος μεγάλως εὐνοεῖ τὴν παραγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ὀπωρῶν, ἐξ ὧν εἰδικώτερον τὰ ἑσπεριδοειδῆ—πορτοκάλια, λεμόνια, μανταρίνια—ἐξέχουσαν κατέχουν θέσιν.

Αἱ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν καταβληθεῖσαι προσπάθειαι, συνέτειναν ὥστε ὄχι μόνον πορτοκάλια καὶ λεμόνια νὰ μὴν εἰσάγωνται ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλὰ καὶ ἱκανὰ ποσὰ ἐκ τούτων νὰ ἐξάγωνται κατ' ἔτος.

Ἡ βιομηχανοποίησις τῶν ἑσπεριδοειδῶν, ἤτοι ἡ ἐκ τούτων παραγωγὴ χυμῶν, ἔδωκε μεγάλην ὤθησιν διὰ τὴν κατανάλωσιν καὶ τοῦ προϊόντος τούτου, τόσον ἐν τῇ Χώρᾳ μας ὅσον καὶ δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀπωρῶν :

1. Τὰ λεμόνια (citrus medica) εἶναι ὁ καρπὸς τῆς λεμονέας, ἥτις πατρίδα ἔχει τὰς Ἰνδίας, ἐξ ὧν διεδόθη εἰς τὰς θερμὰς χώρας τῆς Εὐρώπης (Ἰταλίαν, Ἱσπανίαν, Πορτογαλίαν, Ἑλλάδα, Ν. Γαλλίαν, καὶ Β. Ἀφρικήν).

2) Τὰ πορτοκάλια (citrus aurantium risso var sinensis) εἶναι ὁ καρπὸς τῆς πορτοκαλέας, ἰθαγενοῦς δένδρου τῆς Κίνας, ὅπερ διεδόθη εἰς τὰς ἀνωτέρω Χώρας.

3) Τὰ μανδαρίνια — ἀποτελοῦν παραλλαγὴν τῶν πορτοκαλίων προερχόμενα ἐκ τοῦ φυτοῦ citrus deliciosa tenore ἢ citrus nobilis ἰθαγενοῦς τῆς Κοχινκίνας, ἐξ ἧς διεδόθη εἰς τὰς θερμὰς Χώρας.

Συγγενῆ πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὀπώρας εἶναι 1) Τὰ νεράντζια (citrus aurantium var amara), γεύσεως πικρᾶς, χρήσιμα μόνον εἰς τὴν παρασκευὴν αἰθερίου ἐλαίου, ἡδυποτῶν καὶ εἰδῶν σακχαροπλαστικῆς, 2) τὰ κίτρα, 3) τὰ περγαμότα καὶ λοιπαὶ τούτων παραλλαγαί.

Ἡ θρεπτικὴ ἀξία τῶν πορτοκαλλίων, λεμονίων καὶ μανδαρινίων εἶναι μεγάλη.

Περιέχουν πλὴν τοῦ ὕδατος :

Ἀζωτούχους ὕλας	0,60—0,80 ο)ο,
Λιπαρὰς ὕλας	0,23—0,30 ο)ο,
Σάκχαρα	1,50— 10 ο)ο, ἐξ ὧν τὸ ἥμισυ καλαμοσάκχαρον καὶ τὸ ἕτερον μονοσάκχαρα,
Κιτρικὸν ὀξὺ	2,50—6,0 ο)ο,

Βιταμῖναι :

Βιταμίνη Α	190 Δ.Μ.	ἀνὰ	100	γρμ.
Θειαμίνην	0,08 mg	ἀνὰ	100	γρμ.
Ριμποφλαβίνην	0,03 »	»	»	»
Νιασίνην	0,2 »	»	»	»
Ἀσκορβινικὸν ὀξὺ	49—50»	»	»	»

Παρ' ἡμῖν ὁ χυμὸς τῶν πορτοκαλίων ἤρχισε νὰ διαδίδεται ἀπὸ τοῦ 1934, ὅτε καὶ ἱδρύθη τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον ἐν Κρήτῃ, βραδύτερον δὲ καὶ ἕτερα. Ἰδίᾳ ἀπὸ τριετίας ἀφ' ἧς ἡ Κυβέρνησις —διὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ ὑπηρεσιῶν—κατέβαλε καὶ καταβάλλει ἀόκνως προσπαθείας διὰ τὴν διάδοσιν τῶν χυμῶν τῶν ἑσπεριδοειδῶν, τόσον ἐν τῇ Χώρᾳ ὅσον καὶ δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς παρασκευῆς τούτων, ὑπὸ καθαρῶς ἐπιστημονικὴν μέριμναν.

Ἡ παραγωγὴ τῶν χυμῶν πορτοκαλίων καὶ λεμονίων βαίνει αὔξουσα.

Οὕτω, χυμοὶ πορτοκαλίων παρήχθησαν κατὰ προσέγγισιν :

1953	1100	μ. τόν.	ἀξίας ν. δρ.	3.850.000
1954	1400	»	»	4.900.000

Χυμοὶ λεμονίων

1953	700	μ. τόν.	»	3.850.000
1954	1100	» »	»	5.940.000

(Ν. Σίδερη : Ἑλλην. Βιομηχ. σ. 195—196)

Τόσον οἱ χυμοὶ πορτοκαλίων καὶ λεμονίων, ὅσον ἰδίᾳ τῶν μανδαρινίων, εἶναι λίαν εὐπαθεῖς δι' ὃ καὶ χρήζουν εἰδικῆς μερίμνης διὰ τὴν συντήρησίν των, ἐφαρμοζομένης πλὴν τῆς παστεριώσεως καὶ ψύξεως καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως ὡρισμένων ἀβλαβῶν συντηρητικῶν οὐσιῶν, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὡς βενζοϊκὸν ὀξὺ καὶ βενζοϊκὸν νάτριον, διοξείδιον τοῦ θείου, ἔτι δὲ καὶ ἐστέρας τοῦ παραοξυβενζοϊκοῦ ὀξέος (nipagin, nipacombin, nipasol).

Κατόπιν τελευταίας ἀποφάσεως τούτου, ἀπαγορεύεται ἡ τεχνητὴ χρῶσις τῶν χυμῶν, ἔστω καὶ δι' ἀβλαβοῦς, ἐκ τῶν ἐπιτρεπομένων, χρωστικῶν, δι' ἕτερα σιτία καὶ ποτά.

Οἱ χυμοὶ ἑσπεριδοειδῶν, παρασκευάζονται καὶ συμπεπυκνωμένοι, ὅτε ἡ διατήρησις αὐτῶν ἀναλλοιώτων εἶναι εὐχερεστέρα.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω χυμῶν, λίαν ἐνδιαφέρων εἶναι καὶ ὁ χυμὸς τῆς σταφυλῆς, διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ὁποίου μικραὶ μόνον προσπάθειαι ἄχρι τοῦδε ἔχουν καταβληθῆ, ἐν ᾧ ἡ θρεπτικὴ του ἀξία εἶναι ὡσαύτως σημαντική.

Χυμοὶ ἑτέρων ὀπωρῶν, ὡς π.χ. μήλων ἢ ἀχλαδίων, οὐδόλως ἔχουσι παρασκευασθῆ, προφανῶς λόγῳ τοῦ λίαν εὐπαθοῦς καὶ εὐαλλοιώτου αὐτῶν.

ΕΛΕΥΘ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

Ἡλ. Ἀν. 7.04', Δ. 5.15'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 315/50
Μηνᾶ, Βίκτωρ, Βικεντίου

11

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις (Ἐμπορικὸν Δίκαιον).

Τὸ ἐμπόριον εἶναι ὁ ἐξισωτὴς τοῦ πλούτου τῶν ἐθνῶν. (*Γλάδστων*)

Τὴν ἀξίαν τῶν ἀνθρώπων ἔπρεπε νὰ κρίνωμεν ὄχι ἀπὸ τὰ προσόντα ποὺ ἔχουν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν χρῆσιν ποὺ κάνουν αὐτῶν. (*Σκαρρὸν*)

ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ Μιλτιάδης (1870—1943). Ἐγεννήθη εἰς Μεσολόγγιον καὶ ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας. Γνήσιος λυρικὸς ποιητής. Ἔχει τὴν αἴσθησιν τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς μελωδίας καὶ πηγαίαν ἔμπνευσιν.

Ἡλ. Ἀν. 7.05', Δ. 5.14'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 316/49
Ἰωάννου Ἐλεήμονος

12

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ προαιρετικὰ μαθήματα (Ξέναι Γλῶσσαι—Στενογραφία—Δακτυλογραφία).Λῆξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων.

ΦΙΣΕΡ Ἤρβινγκ (1867—1947). Ἀμερικανὸς οἰκονομολόγος.

ΡΟΝΤΕΝ Αὔγουστος (1840—1917). Γάλλος γλύπτης. Εἷς τῶν μεγίστων καλλιτεχνῶν τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἔργα του: «Ὁ Μπαλζάκ», «Ὁ Οὔγκώ», «Ὁ σκεπτόμενος», κ.ἄ.

Ἔκλεξε νὰ τιμωρῇς μᾶλλον τὰς ὀρέξεις σου, παρὰ νὰ τιμωρῆσαι ὑπ' αὐτῶν. (Tyrius Maximus)

Ὑπερβολικὴ ἐλευθερία καὶ ὑπερβολικὴ δουλεία εἶναι ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνοι καὶ φέρουν τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα. (*Ζωροάστρης*)

Ἡλ. Ἀν. 7.06', Δ. 5.13'
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 317/48
Ἰωάννου Χρυσοστόμου

13

Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς» (β' ὁμάδος).—Φιλολογικὴ συγκέντρωσις.

Καθιστῶντες ἄλλους κοινωνοὺς τῶν θλίψεών μας, ἔχομεν ὀλιγωτέρας, καθιστῶντες δ' αὐτοὺς κοινωνοὺς τῆς χαρᾶς μας ἔχομεν περισσοτέραν. (Hazllit)

Μετὰ τὴν ποιμενικὴν ζωήν, ἦλθεν ἡ ἀγροτική. Προσθέσατε εἰς αὐτὰς τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἔχετε τὴν πρόοδον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἡ ὁποία διὰ νὰ ὑψωθῇ ἔτι περισσότερον εἰς τὴν δρᾶσιν της χρειάζεται μόνον τὰ πτερά, καὶ αὐτὰ τῆς τὰ δίδει τὸ ἐμπόριον. (Beecher)

ΜΕΝΤΕΛΣΟΝ Μωυσῆς (1729—1788). Γερμανὸς φιλόσοφος. Θεϊστὴς καὶ ὀπαδὸς τῆς αἰσιοδοξίας, ὑπέρμαχος τοῦ διαφωτισμοῦ καὶ τῆς ἰσοπολιτείας τῶν Ἰσραηλιτῶν.

ΦΟΡΝΤ Ἐρρῖκος (1863—1947). Ἀμερικανὸς μεγαλοβιομήχανος καὶ οἰκονομολόγος. Ἱδρυτὴς τῆς ἑταιρείας αὐτοκινήτων Φόρντ. Ἔγραψε: «Φιλοσοφία τοῦ ἐργάτου», «Τὸ μέγα σήμερον καὶ τὸ μεγαλύτερο αὔριο».

'Ηλ. 'Αν. 7.07', Δ. 5.12'
Σελήνης Τελ. Τέταρτον
ΠΕΜΠΤΗ 318/47
Φιλίππου 'Αποστόλου

14

Φιλικὸν γεῦμα Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

"Οσοι εἶναι ἐλεύθεροι, δὲν εἶναι ἐλεύθεροι ὡς πρὸς ὅλα, διότι ὑπεράνω ὅλων εἶναι ὁ νόμος. *('Ηρόδοτος)*

"Ανθρωποι μὲ μεγάλα καὶ λαμπρὰ προσόντα δὲν ἐπιτυγχάνουν πάντοτε ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλὰ τὸ λάθος ἔγκειται συνηθέστερον εἰς αὐτοὺς παρὰ εἰς ἄλλους. *(Κόλτων)*

ΛΟΡΕΝΤΖ 'Ολλανδός. 'Ησχολήθη μὲ τὴν ἠλεκτρονικὴν καὶ τὴν θεωρίαν ἠλεκτρονίων λαβὼν τὸ βραβεῖον Νόμπελ τὸ 1902.
ΡΟΣ Ρόλαντ (1857—1932). 'Επιφανὴς "Αγγλος βακτηριολόγος. 'Ησχολήθη ἐπιτυχῶς μὲ ἐρεύνας ἐπὶ τῆς ἑλονοσίας.

'Ηλ. 'Αν. 7.08', Δ. 5.11'
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 319/46
'Αρχὴ Νηστειῶν Χριστ.

15

Β' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΚΑΡΟΥΖΟ 'Ερρίκος (1873—1921). Διάσημος 'Ιταλὸς τενόρος.
ΛΕΩΝ ὁ Σοφὸς (865 — 912). Υἱὸς καὶ διάδοχος Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος. 'Εξέδωσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασιλικά» πάσας τὰς ἀπὸ τοῦ 'Ιουστινιανοῦ δημοσιευθείσας νομοθετικὰς διατάξεις.

"Ετι δ' οὐδὲν οὕτως οὔτ' εὔχρηστον οὔτε καλὸν ἀνθρώποις ὡς ἡ τάξις· καὶ γὰρ χορὸς ἀνθρώπων συγκείμενός ἐστιν, ἀλλ' ὅταν μὲν ποιῶσιν ὅ,τι ἂν τύχῃ ἕκαστος ταραχή τις φαίνεται καὶ ἀτερπές, ὅταν δὲ τεταγμένως ποιοῦσι καὶ φθέγγωνται ἀξιοθέατοι δοκοῦσιν εἶναι καὶ ἀξιάκουστοι. *(Ξενοφῶν)*

'Ηλ. 'Αν. 7.09', Δ. 5.11'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 320/45
Ματθαίου Εὐαγγελιστοῦ

16

(Σημειώσεις)

Καὶ ἐν τέλει, τὸ σακκίδιο τοῦ στρατιώτη δὲν εἶναι τόσο βαρὺ ὅσο οἱ ἁλυσίδες τοῦ φυλακισμένου. *(Πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ)*

Τίποτε δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ βιβλία. Εἶναι φαιδροὶ ἢ παρηγορητικοὶ σύντροφοι, εἰς τὴν μοναξιάν, τὴν ἀσθένειαν, τὴν θλῖψιν. 'Ο πλοῦτος τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἀπεζημίωνε διὰ τὴν ἔλλειψιν ἑνὸς καλοῦ βιβλίου. (Channing)

ΜΟΡΤΩΝ Σάμουελ (1779—1851). 'Αμερικανὸς ἰατρός. 'Ησχολήθη μὲ τὴν καταπολέμησιν νευρικῶν νοσημάτων.
ΒΑΣΚΟ ΝΤΕ ΓΚΑΜΑ (1469—1524). Πορτογάλος θαλασσοπόρος. 'Ανεκάλυψε τὸ 'Ακρωτήριον τῆς Καλῆς 'Ελπίδος καὶ ἵδρυσε τὰς πρώτας Πορτογαλικὰς ἀποικίας τῆς Μοζαμβίκης καὶ Κόχιν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.10', Δ. 5.01'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 321/44
Γρηγορίου Νεοκαισαρίας

17

Ἐκδρομὴ εἰς Κολωνὸν καὶ Ἀκαδημίαν Πλάτωνος.

(*Λουκ. ιβ' 16—21*)

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν αὐτῷ λέγων. Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου. Ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων· ἐφώνει. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ΠΕΝΤΕ ΕΙΔΩΝ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΠΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ ΠΕΛΑΤΑΣ

Ὑπάρχουν πέντε εἰδῶν χαμόγελα, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει ποτὲ νὰ χρησιμοποιοῦν οἱ πωληταί, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

1. *Τὸ χαμόγελο τῆς «συμπόνοιας», ὅταν ἕνας πελάτης ζητάῃ νὰ δῇ κάτι φθηνότερο.*
2. *Τὸ χαμόγελο ποὺ σημαίνει «καταλαβαίνω», ὅταν μία πελάτις μᾶς λέῃ ὅτι θὰ ἤθελε νὰ δῇ κανένα πιὸ φθηνὸ ροῦχο γιὰ τὸν ἑαυτό της.*
3. *Τὸ «σαρκαστικὸ» χαμόγελο, ὅταν ἕνας πελάτης δὲν συμφωνῇ μὲ τὴν γνώμην μας.*
4. *Τὸ χαμόγελο ποὺ φανερώνει «πλῆξι», ὅταν ἕνας πελάτης ὁμιλῇ μὲ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸν ἑαυτό του ἢ γιὰ τὴν οἰκογένειά του.*
5. *Τὸ χαμόγελο ποὺ δείχνει «ἀνυπομονησία», ὅταν ἕνας πελάτης δὲν ἀποφασίζῃ εὔκολα τί θὰ ἀγοράσῃ.*

LOUIS DANTY-LAFRANCE

(1884 — 1956)

Ἔτος συμπληροῦται ἀφ' ὅτου ἐξέλιπεν, εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν, εἷς ἀπόστολος τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔνθερμος φίλος τῆς Σχολῆς μας, ὁ διακεκριμένος Καθηγητὴς Louis Danty-Lafrance.

Ὁ ἐκλιπών, διπλωματοῦχος μηχανικὸς τῆς École Centrale des Arts et Manufactures καὶ πτυχιοῦχος τῆς Νομικῆς, προσελήφθη ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν νῦν Ἑταιρείαν Ἀεριόφωτος τῆς Γαλλίας, ἣν ἐπὶ ἔτη διηύθυνε καὶ ἐξ ἧς ἀπεχώρησε τὸ 1938.

Εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐνδιεφέρθη, ἀφ' ἧς τὸ 1909 κατέστησαν γνωσταὶ ἐν Γαλλίᾳ αἱ θεωρίαι καὶ πραγματοποιήσεις τοῦ Taylor, χάρις εἰς τὸν H. Le Chatelier. Βαθὺς γνώστης τῶν Τεϋλορικῶν μεθόδων, εἰς τὸ πνεῦμα των καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς τύπους, παρέμεινε πιστὸς ὀπαδὸς τούτου καὶ τὸν ὑπερήσπισεν ἔναντι ἐκδηλωθεισῶν ἐνίοτε ἀδίκων ἐπικρίσεων. Εἰς τὴν μνήμην τοῦ Taylor, ἀφιέρωσε τὸ ἀποχαιρετιστήριον μάθημά του, ὅπερ μεταφρασθὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί».

Κινητοποιηθεὶς κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον πόλεμον, ὡς ἔφεδρος λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐτραυματίσθη βαρέως ἐν πολεμικῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ συνεπείᾳ τούτου ἀπεσπάσθη εἰς τὴν Manufacture d'Armes τοῦ Saint-Etienne, ὅπου τῷ ἀνετέθη ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς εἰς μεγάλας σειρὰς τοῦ τυφεκίου Lebel. Ἐνταῦθα ἐφήρμοσε μετ' ἐπιτυχίας τὰς νέας μεθόδους παραγωγῆς.

Ἡ κυρία ὀργανωτικὴ δρᾶσις τοῦ Danty-Lafrance ὑπῆρξεν ἐκπαιδευτικῆς μορφῆς, ἦτο δὲ ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ ἀνωτάτου Ἱδρύματος.

Οὕτω τὸ 1929 τῷ ἀνετέθη ἡ ἕδρα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας, ἥτις τότε ἱδρύθη εἰς τὸ Conservatoire National des Arts et Métiers καὶ εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι τὸ ἐναρκτήριον μάθημά του ἀφιερώθη εἰς τὸν πρωτεύοντα ρόλον, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει ὁ ἀνθρώπινος παράγων ἐν τῇ ὀργανώσει.

Ἔκτοτε παραλλήλως ἐδίδαξεν εἰς πλείστας Ἀνωτάτας Γαλλικὰς Σχολὰς (Centre de Préparation aux Affaires, École d'Etat Major, École de la Santé Publique, Institut de Travail, École Centrale des Arts et Manufactures) καὶ ὑπῆρξε θεμελιωτὴς καὶ μέχρι τοῦ θανάτου του Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς εὐφήμως γνωστῆς École de l'Organisation Scientifique du Travail τῶν Παρισίων, ἥτις ἐπιμόρφωσε χιλιάδας Γάλλων ὡς στελεχῶν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς συγχρόνους ὀργανωτικὰς μεθόδους.

Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ 8ου τμήματος τῆς Ἑταιρείας Πολιτικῶν Μηχανικῶν τῆς Γαλλίας, ὡς καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας (C.N.O.F.), τιμηθεὶς διὰ γαλλικῶν καὶ ξένων διακρίσεων.

Ἂν καὶ ὁ μεταστὰς δὲν ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀργανωτοῦ, τῷ ἀνετέθη ἡ Προεδρία τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας Συμβούλων Ὀργανώσεως, διὰ τὴν σύστασιν τῆς ὁποίας ἐπρωτοστάτησε.

Τέλος διετέλεσεν ὁ πρῶτος διευθυντὴς Μελετῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀνωτέρων Μελετῶν ἐπὶ τῶν τεχνικῶν τῆς Ὀργανώσεως (IESTO), τὸ ὁποῖον ἐσχάτως ἱδρύθη τῇ πρωτοβουλίᾳ του.

Ὁ Danty-Lafrance, ὅστις τυγχάνει ἐπίτιμος Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐπεσκέφθη πρὸ ἐτῶν τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἔδωκε σειρὰν διαλέξεων, καθ' ἃς ἐξετιμήθη ἡ εὐρύτης τῶν ἀντιλήψεών του, ὡς καὶ τὸ σαφὲς καὶ εὔχαρι τῆς διδασκαλίας του.

Αἱ παραδόσεις του δὲν ἐκυκλοφόρησαν διὰ τὸ πολὺ κοινόν. Ἀντιθέτως εἰς σωρείαν ἀνέρχονται τὰ δημοσιευθέντα ἄρθρα του, αἱ γενόμεναι διαλέξεις του καὶ αἱ παρεμβάσεις του ἐν Γαλλίᾳ εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν ὀργανωτικῆς κινήσεως.

Ὡς καθηγητὴς τοῦ Centre de Préparation aux Affaires, ὅπου ὡς γνωστὸν διδάσκεται ἡ περιπτωσιακὴ μέθοδος, ἐδημοσίευσε βιβλιάριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν», ὅπερ μετεφράσθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς βιβλίον, μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Συν Βιομηχανικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡλ. Ἀν. 7.11', Δ. 5.09'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 322/43
Πλάτωνος, Ρωμανοῦ μ.

18

(Σημειώσεις)

Ζήσεις βίον κράτιστον, ἂν θυμοῦ κρατῇς. (*Μένανδρος*)

Δὲν εἶναι τὰ πολλὰ διατιθέμενα μέσα ποὺ μᾶς κάνουν ἀνεξαρτήτους, ἀλλὰ αἱ ὀλίγαι ἀνάγκαι μας. (Colbert)

ΑΙΠΙΝΟΥΣ Φραγκίσκος (1724—1802). Γερμανὸς φυσικός. Πρῶτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς ἠλεκτροφόρου μηχανῆς καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ συμπυκνωτῆρος.

Ἡλ. Ἀν. 7.12', Δ. 5.09'
Σελήνη 28 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 323/42
Ἀβδιοῦ πρ., Ἡλιοδώρου

19

Γ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.

ΡΟΚΦΕΛΛΕΡ Ἰωάννης (1839—1937). Βορειοαμερικανὸς μεγαλοβιομήχανος. Ἵδρυσε τὴν Ἑταιρείαν Στάνταρτ Ὄϊλ. Ἐπίσης τὸ Ἰνστιτοῦτον Ραδιοφωνίας δι' ἰατρικὰς καὶ βιολογικὰς ἐρεύνας.

Πεποίθησις εἰς τὴν ἀρετὴν ἑνὸς ἄλλου, δὲν εἶναι μικρὰ ἀπόδειξις τῆς ἀρετῆς τοῦ ἰδίου ἀνθρώπου. (Montaigne)

Μὴ νομίσετε ὅτι εἶναι δυνατὸν ἡ δικαιοσύνη νὰ κατοικῇ εἰς ψυχάς, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀπεριόριστη φιλοδοξία. (Bossuet)

Ἡλ. Ἀν. 7.13', Δ. 5.08'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 324/41
Γρηγορίου Δεκαπολίτου

20

Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς» (γ' ὁμάδος).

Εἶναι μεγαλεῖον τὸ ν' ἀκούω νὰ μὲ κακολογοῦν, ἀφοῦ κάμω εὐεργεσίαν τινά. (*Μέγας Ἀλέξανδρος*)

Ἡ κατάλληλος μνήμη δι' ἕνα ἡγήτορα εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία γνωρίζει τὶ νὰ ἐνθυμεῖται καὶ τὶ νὰ λησμονῇ. (Morley)

ΜΠΡΙΟΥΣ Νταίηβιντ (1885—1931). Ἄγγλος ἰατρός. Εἰργάσθη διὰ τὴν ἔρευναν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου τοῦ ὕπνου, ἀριθμούσης μέγαν ἀριθμὸν θυμάτων κατ' ἔτος εἰς Ἀφρικὴν καὶ Ν. Ἀμερικήν.

χεια τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ ἐκ-
τεταμένον ἄρθρον του «Σύγχρονη μορ-
φὴ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως»,
προϊὸν μεταπολεμικοῦ ταξιδίου εἰς τὰς
Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον
μετεφράσθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἐδη-
μοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί».
Τέλος ἐσχάτως, μὲ συνεργασίαν τοῦ

υἱοῦ του, ἐδημοσίευσε βελτιωμένην ἔκ-
δοσιν τοῦ βιβλίου του περὶ μυήσεως,
θέμα εἰς τὸ ὁποῖον εἰδικεύθη.
Τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα ὡς ἀνθρώ-
που, παιδαγωγοῦ καὶ τεχνικοῦ θὰ δια-
τηρήσουν ἄσβεστον τὴν μνήμη του, εἰς
ὅσους ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνω-
ρίσουν ἐκ τοῦ πλησίον. Ι.Λ.Χ.

'Ηλ. 'Αν. 7.14', Δ. 5.08'
Νέα Σελήνη
ΠΕΜΠΤΗ 325/40
Τὰ Εἰσόδια Θεοτόκου

21

(Σημειώσεις)

Τὸ μῖσος δὲν ὑποχωρεῖ εἰς τὸ μῖσος, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγάπην. *(Βούδδας)*

ΛΕΦΛΕΡ. Γερμανὸς ἰατρός. Ἐπέτυχε τὴν καλλιέργειαν τοῦ μικροβίου τῆς διφθερίτιδος.

'Ηλ. 'Αν. 7.15', Δ. 5.07'
Σελήνη 1 ἡμέρας
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 326/39
Κικιλίας μ. 'Αρχίππου ἀπ.

22

(Σημειώσεις)

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ (572 — 500 π.Χ.). Μέγας σοφὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἱδρυτὴς τῆς Πυθαγορείου Σχολῆς. Θεμελιωτὴς τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. Ἔκαμε λαμπρὰς μελέτας εἰς τὴν Γεωμετρίαν.

Σπεύδω πάντοτε, ἀλλὰ ποτὲ δὲν βιάζομαι. (Wesley)

Μόνον ἡ σήμερον μᾶς ἀνήκει. Ἔχουμε πεθάνει γιὰ τὴν χθὲς κι' εἴμαστε ἀγέννητοι γιὰ τὴν αὔριο. *('Επίσκοπος Ταίηλορ)*

'Ηλ. 'Αν. 7.17', Δ. 5.07'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 327/38
Γρηγορίου ἐπισκόπου

23

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων.

Τί γλυκὺ ἀνθρώποις; 'Ελπίς. *(Βίας)*

'Ο Θεὸς εἶναι δροσιὰ διὰ τὴν καρδίαν, ἡ ὁποία φλογίζεται ἀπὸ θλῖψιν· ὁ Θεὸς εἶναι ἥλιος διὰ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον βρέχεται ἀπὸ δάκρυα. *(Ρούξ)*

ΜΠΑΫΡΟΝ Γεώργιος Γκόρντων, λόρδος Βύρων (1788 — 1824). Ἄγγλος ποιητὴς καὶ φιλέλλην ἀποθανὼν ἐν Μεσολογγίῳ. Ἔγραψεν: «Τσάϊλντ Χάρολντ», «Μανφρέδον», «Δὸν Ζουάν», κ.ἄ.

'Ελέγχω δὲν σημαίνει ἁπλῶς ἐξακριβώνω τὴν συμφωνίαν ἢ μὴ συμφωνίαν τοῦ ἀποτελέσματος μὲ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκω νὰ ἐπιτύχω. 'Ωσαύτως καὶ ἰδίως εἶναι: μετρῶ τὰς ἀποκλίσεις μεταξὺ πραγματοποιήσεων καὶ προβλέψεων, ἐπεμβαίνω ὅπως τὰς διορθώσω καὶ τροποποιῶ τὰς μελλούσας προβλέψεις, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἀντιπαραστάσεως ταύτης.

'Ο ἔλεγχος δὲν εἶναι μόνον μία στατικὴ εἰδοποίησις τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ, τοῦ βαθμοῦ τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ βαθμοῦ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ κυρίως μία ἐκκίνησις δράσεως τῆς διευθύνσεως, ὅπως διορθώσῃ τὸ κακόν, διατηρήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὸ καλόν. 'Υπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἔλεγχος καθίσταται δυναμικῆς μορφῆς.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.18', Δ. 5.06'
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 328/37
Κλήμεντος πάπα Ρώμης

24

Ἐκδρομὴ εἰς Σαλαμῖνα, Καματερὸ καὶ Ἀμπελάκια.

(*Λουκ.* ιη' 18—27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς. Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε. Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες. Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε. Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἀρχίζετε τὴν μόρφωσιν τῆς καρδιᾶς ὄχι διὰ τῆς καλλιεργείας εὐγενῶν τάσεων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκριζώσεως τῶν κακῶν τοιούτων. Ὅταν ἅπαξ τὰ βλαβερὰ χόρτα ἐξαφανισθοῦν, τότε τὰ εὐγενῆ βλαστάρια θὰ ἀναπτυχθοῦν εὔρωστα καὶ ἀνεπηρέαστα. Ἡ ἐνάρετος καρδία ὅπως καὶ τὸ σῶμα, ἐνδυναμοῦται καὶ ἐξυγιαίνεται μᾶλλον διὰ τῆς ἐργασίας παρὰ διὰ τῆς τροφῆς.

(Ρίχτερ)

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἡ ἀξία τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀποβλεπούσης εἰς τήν παροχήν ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως καί τακτοποιήσεως τῶν νέων εἰς τήν πρακτικήν ἰδίως οἰκονομικήν ζωήν, δέν ἔχει ἀνάγκην ἐξάρσεως. Εἶναι γνωστόν πόσον αἱ καταπληκτικαί πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνικῆς καί ἡ ἀντίστοιχος ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς κατέστησαν τόν κλάδον τοῦτον τῆς Παιδείας θεμελιώδη ἀνάγκην τῆς συγχρόνου κοινωνίας, βασικόν ὅρον τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Διά τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτυγχάνεται ὁ συστηματικός προσανατολισμός καί ἡ κατανομή τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας κατά τάς ἰδιαιτέρας κλίσεις καί δεξιότητας τῶν φορέων αὐτῆς, ἀλλά καί κατά τάς ἑκάστοτε κατευθύνσεις καί ἀπαιτήσεις τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομίας, ἡ συνεχής ἀνύψωσις τῆς στάθμης ἱκανότητος, καί ἀποδόσεως (ποιοτικῆς καί ποσοτικῆς, τῶν ἐργαζομένων, ἡ ὁλοέν εἰς μεγαλυτέραν ἔκτασιν εἰσαγωγή τελειοποιημένων μέσων καί μεθόδων παραγωγῆς καί ἡ πληρεστέρα δυνατή ἐκμετάλλευσις τῶν πηγῶν τοῦ πλούτου, ἡ μεγίστη δυνατή ἀπορρόφησις ἐργατικῶν χειρῶν καί ὁ περιορισμός τῆς μάστιγος τῆς ἀνεργίας καί τοῦ παρασιτισμοῦ, ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν καί τέλος ἡ ἄνοδος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καί τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Τήν ἀξίαν ταύτην τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως κατέδειξαν πλήρως καί οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, μέ τάς τεραστίας καί κατεπειγούσας ἀνάγκας παραγωγῆς πολεμικῶν μέσων καί ἐπανορθώσεως τῶν ζημιῶν, εἰς τάς ὁποίας ἀνταπεκρίνοντο οἱ ἐμπόλεμοι τόσον πληρέστερον ὅσον ἀρτιωτέραν ἐπαγγελματικήν ἐκπαίδευσιν καί καλύτερον μορφωμένην καί εἰδικευμένην ἐργατικήν δύναμιν διέθετον. Ἐξ ἄλλου, ἡ πλήρης μηχανοποίησις τῶν στρατῶν ἀπεκάλυψε καί ἄλλην εἰδικωτέραν, ἀλλ' οὐχί ὀλιγωτέραν ζωτικήν, ὠφελιμότητα καί ἀναγκαιότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς παιδείας, δεδομένου ὅτι οἱ ὑπ' αὐτῆς—τῆς τεχνικῆς παιδείας εἰδικώτερον—διά τήν οἰκονομικήν παραγωγήν δρᾶσιν κατηρτισμένοι ἄνδρες, στρατευόμενοι ὡς κληρωτοί, ἔφεδροι ἤ ἐθελονταί ὁπλῖται, ὑπαξιωματικοί καί ἀξιωματικοί, τυγχάνουν παρεσκευασμένοι καί διά τόν χειρισμόν τῶν συγχρόνων τεχνικῶν ὅπλων, ταῦθ' ὅπερ ἐμφανίζει, ὡς εἰκός, μεγίστην σημασίαν καί ὑπό τήν ἔποψιν τῶν δημοσίων δαπανῶν, αἵτινες τοιουτοτρόπως ἀποφεύγονται, ἐν ᾧ ἄλλως ἀπαιτοῦνται διά τήν μακράν κατά τό μᾶλλον καί ἧττον στρατιωτικήν τεχνικήν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐπαγγελματικῶς (τεχνικῶς) ἀμορφφώτων καί ἀνειδικεύτων ἐκ τῶν στρατευομένων.

Εἶναι ἀρκετά ταῦτα, φρονοῦμεν, διά νά ἐξηγήσουν διατί τά ἐπιτελεῖα τῶν μεγάλων κρατῶν κατά τόν τελευταῖον ἰδίως πόλεμον ἐμερίμνων, πρῶτον διά τήν ἐπάνδρωσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν διά τοῦ ἀπαιτουμένου διδακτικοῦ προσωπικοῦ καί εἶτα διά τόν σχηματισμόν τῶν μεραρχιῶν τάς ὁποίας ἐζήτουν τά μέτωπα. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀρκετά, πιστεύομεν, ταῦτα προκειμένου νά κατανοηθῇ ἡ ζημία τήν ὁποίαν ὑφίσταται ἡ Χώρα μας ἐκ τῆς μεγάλης δυστυχῶς καθυστερήσεως, τήν ὁποίαν παρουσιάζει εἰς τόν σπουδαιότατον κλάδον τῆς Ἐπαγγελματικῆς παιδείας, καθυστερήσεως διά τήν κατανόησιν τῆς ὁποίας ἀρκεῖ νά σημειωθῇ ὅτι ἐν ᾧ εἰς τά ἄλλα κράτη τῆς Εὐρώπης οἱ εἰς τάς ἐπαγγελματικάς σχολάς φοιτῶντες φθάνουν καί ὑπερβαίνουν τά 70 ο/ο καί 80 ο/ο τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς γενικῆς παιδείας, αἱ παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσαι παντός εἴδους ἐπαγγελματικαί σχολαί (περιλαμβανομένων καί τῶν ἱερατικῶν, τῶν καθαρῶς στρατιωτικῶν καί τῶν καλλιτεχνικῶν) δέν καλύπτουν οὔτε τά - ο/ο τῶν μαθητῶν τῆς γενικῆς παιδείας. Καί αὗται ὅμως αἱ ὑπάρχουσαι ἐπαγγελματικαί σχολαί — νοοῦμεν πάντοτε μέσης καί κατωτέρας βαθμίδος ἐμπορικάς καί τεχνικάς παντός εἴδους σχολάς—ὀφείλονται κατά τό μέγιστον μέρος των εἰς τήν ἰδιωτικήν πρωτοβουλίαν, τῆς δημοσίας ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως οὔσης σχεδόν ἀνυπάρκτου. Οὐδείς ἄλλος τομεύς τῶν πολιτειακῶν λειτουργιῶν παρ' ἡμῖν παρουσιάζει τοιαύτην καθυστέρησιν.

Εὐτυχῶς εἶναι πλέον γενική ἡ συνείδησις τῆς τοιαύτης ἀδυναμίας μας καί τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης ὅπως καλύψωμεν αὐτήν ὡς οἷόν τε συντόμως καί διά παντός μέσου, πανταχόθεν δέ ὁ παραγωγικός κόσμος (βιομήχανοι, ἔμποροι, βιοτέχναι, ἐπαγγελματίαι, μισθωτοί, ἀγρόται), διά ψηφισμάτων καί ὑπομνημάτων τῶν ὀργανώσεων αὐτοῦ, ὑποβάλλει τό αἴτημα καί τήν εὐχήν τῆς ἱδρύσεως ἐπαγγελματικῶν σχολῶν εἰς ἔκτασιν ἀνάλογον πρός τάς παρούσας καί μελλοντικάς ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας. Τό αἴτημα τοῦτο ἔθεσεν ἤδη εἴπερ ποτέ καί ἄλλοτε ἐπιτακτικῶς ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἥτις εἶναι ἀληθῶς ἀδύνατον νά νοηθῇ ἄνευ πλήρους συστήματος Ἐπαγγελματικῆς παιδείας, καλύπτοντος ὁλόκληρον τήν Χώραν καί ὅλους τούς κλάδους τῆς οἰκονομικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος.

Κατ' ἀρχήν, αἱ εἰς ἐπαγγελματικήν ἐκπαίδευσιν ἀνάγκαι τῶν ἐπαρχιῶν παρουσιάζουν προτεραιότητα, διότι αἱ ἐπαρχίαι πλήττονται κατ' ἀναλογίαν περισσότερον ἐκ τῆς γενικῆς καθυστερήσεώς μας εἰς τόν κλάδον αὐτόν τῆς Παιδείας, δεδομένου ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι ὀλίγαι σχολαί εὑρίσκονται συγκεντρωμέναι εἰς τάς Ἀθήνας καί τόν Πειραιᾶ κυρίως. Στρεφομένη δέ πρός τήν ἐπαρχίαν ἡ πολιτειακή μέριμνα, ἵνα προσφέρῃ βαθμιαίως καί συστηματικῶς ἐπαγγελματικήν καθοδήγησιν καί ἰδίως ἐκ-

παίδευσιν, προσηρμοσμένην είς τὸν οἰκονομικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς δυνατότητας πρακτικῆς παραγωγικῆς ἐργασίας ἑκάστης περιοχῆς, θὰ ἐξασφαλίσῃ, σὺν τοῖς ἄλλοις, τὸ πλέον θετικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν μέτρον κατὰ τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς χρονίας ὑποαπασχολήσεως, ὡς καὶ βασικὸν ὅρον ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυψώσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς.

Τὸ πλεῖστον τῶν ἐπαρχιῶν στερεῖται παντελῶς πρακτικῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, παρ' ὅτι παρουσιάζει ἀξιόλογον οἰκονομικὴν κίνησιν μὲ δυνατότητας σημαντικῆς ἀναπτύξεως. Χιλιάδες κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ἄμοιροι ἐκπαιδευτικῆς κατευθύνσεως καὶ μορφώσεως, συρρέοντες, δι' ἔλλειψιν ἐπὶ τόπου ἐργασίας, εἰς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα, καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας, πρὸς προσπορισμόν, δυστυχοῦν ἐν ἀνεργίᾳ ἢ ὑπὸ ἀθλίους ὅρους ἐργαζόμενοι, τοῦθ' ὅπερ, ἰδίως διὰ τὰς ξενιτευομένας νέας τῶν ἐπαρχιῶν, στοιχίζει συχνὰ τὴν πλήρη ἠθικὴν καταστροφήν. Ἰδοὺ διατὶ εἶναι γενικὸν τὸ αἴτημα τῶν ἐπαρχιῶν νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς αὐτὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡ προσήκουσα ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις, τὴν ὁποίαν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, παρὰ τὰς προσπαθείας της, ἀδυνατεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ.

Εἶναι λοιπὸν ἐθνικὴ ἀνάγκη, ἡ βαθμιαία ἵδρυσις δημοσίων ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, προτύπων εἰς τὸ εἶδός των καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς περιοχὰς τῆς Χώρας ἢ εἰς κλάδους ἐπαγγελμάτων, ἔνθα ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία δεικνύεται ἀπρόθυμος ἢ ἀνίσχυρος νὰ καλύψῃ τὰ ὑφιστάμενα κενά.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἱδρυθοῦν δημόσιαι ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ μὲ μακρὰν προοπτικὴν καὶ εὐρύτητα ἐπιτρέπουσαν πᾶσαν δυνατὴν ἐν τῇ ἐξελίξει αὐτῶν προσαρμογήν, καθιστῶσαν αὐτὰς ἱκανὰς να καλύψουν πλήρως τὰς εἰς ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν ἀνάγκας ἑκάστης περιοχῆς τῆς Χώρας, ἵνα οἱ κάτοικοι αὐτῆς προσελκύωνται εἰς ἐπιτόπιον ἐπαγγελματικὴν δρᾶσιν, εὑρίσκωνται δέ, ξενιτευόμενοι ἐν ἀνάγκῃ, παρεσκευασμένοι πλήρως δι' ἄσκησιν παραγωγικῆς ἐργασίας ἀσφαλίζουσαν εἰς αὐτοὺς ἀξιοπρεπῆ βίον. Τὰ δὲ ἐκπαιδευτικὰ τμήματα ἀρρένων, θηλέων (μεικτὰ ἢ ἀμιγῆ) πλήρους ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως (θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς) διὰ τοὺς μὴ

ἐργαζομένους, καὶ συμπληρωματικῆς τοι
αὐτῆς διὰ τοὺς ἐργαζομένους, ἅτινα θὰ
συσταθοῦν, δέον νὰ ἀνήκουν μόνον εἰς
τὴν κατωτέραν καὶ μέσην βαθμίδα ἐκ-
παιδεύσεως, διότι ἡ Χώρα μας στερεῖ-
ται καὶ ἔχει κυρίως ἀνάγκην κατωτέ-
ρου ἐκτελεστικοῦ προσωπικοῦ καὶ μέσων
στελεχῶν μὲ πλήρη κατάρτισιν.

Σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ θεσπισθῇ προτί-
μησις τῶν πτυχιούχων καὶ μαθητῶν τῶν
ἐπαγγελματικῶν τούτων σχολῶν: α) κατὰ
τὰς προσλήψεις προσωπικοῦ τῶν ἐπαγ-
γελματικῶν ἁρμοδιοτήτων αὐτῶν ὑπὸ
ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν καὶ
δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ ὑπηρεσιῶν
καὶ β) κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν εἰς
περιωρισμένον ἀριθμὸν χορηγουμένων
ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀδειῶν ἀσκήσεως
ἐπαγγέλματος ἢ ἱδρύσεως βιομηχανικῶν
κ.λ.π. ἐπιχειρήσεων (ἐργοστασίων, ἐργα-
στηρίων).

Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἐκτιθέμε-
ναι σκέψεις μας δὲν πρέπει ἐν οὐδεμιᾷ
περιπτώσει νὰ κριθοῦν μὲ στενότητα
ἀντιλήψεως, συνδεομένης πρὸς τὰ δημό-
σια οἰκονομικά, διότι τοῦτο θὰ ἐνεφά-
νιζε τὸ Κράτος ἐμμένον καὶ σήμερον
ἔτι εἰς τὴν ἀσυγχώρητον πλέον ἐκείνην
πολιτικήν, ὡς πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν
παιδείαν, ἥτις, χαρακτηριζομένη κυρίως
καὶ παγίως ὑπὸ τῆς πλήρους ἀδιαφο-
ρίας καὶ ἀπροθυμίας τοῦ κρατικοῦ
προϋπολογισμοῦ, ἐζημίωσεν οἰκονομικῶς
καὶ πνευματικῶς τὴν Χώραν καὶ ὡδή-
γησεν αὐτὴν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὑπολεί-
πεται πολὺ εἰς τὸν προκείμενον κλάδον
παιδείας καὶ τῶν μικροτέρων ἔτι Βαλκα-
νικῶν χωρῶν, παρὰ τὴν πανθομολογουμέ-
νην φιλοπονίαν καὶ σπανίαν ἱκανότητα
τοῦ λαοῦ της καὶ τὴν πρὸς μόρφωσιν
ἔφεσιν αὐτοῦ.

Ἡ υἱοθέτησις τῶν ἐνταῦθα ἐκτιθε-
μένων σκέψεων ἂς σημάνῃ τὸν ἐγκαι-
νιασμὸν νέας φωτισμένης καὶ συγχρονι-
σμένης πολιτικῆς ἔναντι τοῦ μεγάλου
προβλήματος τῆς ἐπαγγελματικῆς παι-
δείας καὶ ἂς ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν μιᾶς
ρωμαλέας πολιτειακῆς ἐξορμήσεως διὰ
τὸν ἐξοπλισμὸν ὁλοκλήρου τῆς Χώρας
μὲ δημοσίαν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευ-
σιν, ἀνταποκρινομένην πρὸς τὰς βλέψεις
καὶ τὰς ἐπιδιώξεις αὐτῆς καὶ τὰς ἀνάγ-
κας τῆς ἀρξαμένης ἐθνικῆς μας οἰκο-
νομικῆς ἀναπτύξεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Ἡ καλωσύνη εἶναι πάντοτε ἕνα ἐνεργητικὸν στοιχεῖον. Ἕνας ἄνθρωπος εὐθύς, φιλικὸς καὶ χρήσιμος, πιθανὸν νὰ μὴ γίνῃ ποτὲ περίφημος· θὰ ἀγαπᾶται ὅμως καὶ θὰ ἐκτιμᾶται ἀπὸ ὅλους ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν. Ἔχει πάντως θέσει ἀσφαλῆ θεμέλια διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐξασφαλίσει ἀξίαν λόγου ζωήν.

Ἡ ECOLE DES HAUTES ETUDES COMMERCIALES DE PARIS

ἑορτάζει τὴν 75ετηρίδα της

Ἡ ὀνομαστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον **École des Hautes Etudes Commerciales** τῶν Παρισίων ἑορτάζει τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Νοεμβρίου τὴν 75ετηρίδα ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου τελεῖ. Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας θὰ λάβουν χώραν τελεταὶ καὶ θὰ ὀργανωθοῦν «Ἡμέραι Σπουδῶν» (εἰσηγήσεων καὶ συζητήσεων μὲ θέμα: ὁ ἐπιχειρηματίας τῆς αὔριον), εἰς τὰς ὁποίας ἔχει προσκληθῆ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἡμετέρας Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου «εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐξαιρέτων ὑπηρεσιῶν του εἰς τὴν πρόοδον τῆς οἰκονομικῆς ἐκπαιδεύσεως».

Τὸ Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων, ὁ ἀξιοθαύμαστος αὐτὸς ὀργανισμὸς μὲ τὴν ποικίλην ἐκπαιδευτικήν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν δρᾶσιν, ἀπὸ τοῦ 1869 συνέλαβε τὴν ἰδέαν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη ἱδρύσεως ἑνὸς ἀνωτάτου ἱδρύματος ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἰδέαν ἡ ὁποία, ὡς ἦτο ἑπόμενον, κατεπολεμήθη τότε ἀπὸ ἐκπαιδευτικοὺς καὶ πολιτικοὺς κύκλους ἐμπνεομένους ἀπὸ ξεπερασμένον, ἀναχρονιστικὸν καὶ ἀντιδραστικὸν πνεῦμα.

Μακραὶ συζητήσεις ἐπηκολούθησαν, ἰδίᾳ χάρις εἰς δύο ἐπιστημονικὰς ἑταιρείας: τὸ Ἀθήναιον τῶν Παρισίων καὶ τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν τῆς Λυών. Τῷ 1878 δι' ἀποφάσεώς του τὸ Ἐπιμελητήριον ἀπεφάσιζε τὴν ἵδρυσιν τῆς **École des Hautes Etudes Commerciales** καὶ καθώριζεν εἰς γενικὰς γραμμὰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ Πρόγραμμά της. Τέλος τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1881 ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. **Roy** συμπαρισταμένου καὶ τοῦ γνωστοῦ οἰκονομολόγου **Léon Say**, προέδρου τῆς Γερουσίας, **Rouvier**, ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου, **Allan-Targé**, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄλλων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν προσωπικοτήτων τῆς Γαλλίας.

Τὸ Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων ἠθέλησε νὰ συγκροτήσῃ σχολήν, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα ν' ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ μὲ σκοπὸν νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα. Ὁ τότε Πρόεδρος ἔλεγε: «Τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα θεωρεῖται δευτέρας ποιότητος. Θέλομεν νὰ τὸ ἀνυψώσωμεν καὶ νὰ τὸ τοποθετήσωμεν εἰς τὴν πλέον ἀξιοπρεπῆ θέσιν, δεδομένου ὅτι ἡ ἀστικὴ τάξις εἶναι ἡ ἡγέτις τάξις. Θέλομεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα ἀπαιτεῖ καὶ πολλὰς γνώσεις καὶ ἰδιάζουσαν εὐγένειαν. Γνωρίζομεν πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ἐμφυτεύσωμεν τὰς νέας ταύτας ἰδέας. Ἀλλὰ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προκαταλήψεων».

Σήμερον, μετὰ 75 ἔτη ἡ E.H.E.C. θεωρεῖται ἡ καλυτέρα τῆς Εὐρώπης καὶ ἀποτελεῖ δικαίως ὑπερηφάνειαν τῆς Γαλλίας μαζὺ μὲ τὰ Πανεπιστήμια τῆς καὶ τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς, τὴν **École Polytechnique**, τὴν **École Normale**, τὴν **École Centrale**, τὸ **Conservatoire des Arts et Métiers**, τὴν **École des Beaux Arts** καὶ τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Ἐμπορικὰς τῆς Σχολὰς (**Écoles Supérieures de Commerce**, τὸ **Centre de Préparation dans l' Administration des Affaires** κ.τ.λ.

Εἰς τὴν Σχολὴν εἰσέρχονται ἀπόφοιτοι τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἡ δὲ διαφοίτησις εἶναι τριετής. Ἡ Σχολὴ διακηρύσσει ὅτι εἶναι «ἵδρυμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως» (**de l' enseignement technique**) ὅπως λέγουν ἐν Γαλλίᾳ, καὶ εἶναι διῃρημένη εἰς τμήματα: Ἐμπορικὸν καὶ Τραπεζικόν, Βιομηχανικόν, Προξενικόν, Λογιστικόν. Τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς εἶναι μέγιστον. Διπλωματοῦχοί της διετέλεσαν Πρόεδροι Δημοκρατίας, Πρωθυπουργοί, Ὑπουργοὶ κ.τ.λ.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς εἶναι τὰ κάτωθι:

Πολιτικὴ Οἰκονομία, Προβλήματα Οἰκονομικῆς πολιτικῆς, Οἰκονομικὴ Ἱστορία, Κοινωνικὴ Πολιτική, Φορολογικὴ Νομοθεσία, Τελωνειακά, Οἰκονομικὴ Γεωγραφία, Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων, Οἰκονομικὴ Διοίκησις τῶν Ἐπιχειρήσεων, Ἀσφάλειαι, Τραπεζιτικαὶ Ἐργασίαι, Μεταφοραί, Λογιστική, Ἐφηρμοσμένα Μαθηματικά, Δημόσιον Δίκαιον, Διοικητικὸν Δίκαιον, Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικονομία, Ἀστικὸν Δίκαιον, Ἐμπορικὸν Δίκαιον, Ναυτικὸν Δίκαιον, Συγκριτικὸν Ἐμπορικὸν Δίκαιον, Φυσικὴ καὶ Χημεία, Ἠλεκτροτεχνία, Μηχαναγνωσία, Ἐμπορευματολογία, Ψυχοτεχνική, Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινή.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ κατὰ τὰ πρῶτα της βήματα ἔλαβε πολὺ ὑπ' ὄψιν τὰ πολύτιμα διδάγματα τῆς λειτουργίας τῆς **Section Industrielle** τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ ἐπωφελήθη πάντοτε πάσης εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκτίμησίν της διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐπιτελούμενον πολύτιμον ἔργον ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ εἰδικῶν στελεχῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν τῆς Γαλλίας.

'Ηλ. 'Αν. 7.19', Δ. 5.06'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 329/36
Αἰκατερίνης Μεγαλομάρ.

25

'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων ἐξετάσεων ἐπὶ πτυχίῳ.

Οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουν ν' ἀποφασίζουν τί δὲν θὰ κάμουν, καὶ τότε θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προβοῦν μὲ ἀπόφασιν εἰς ὅ,τι θὰ κάμουν. *(Μένοιος)*

ΡΟΣΣΙΝΙ 'Ιωακεὶμ 'Αντώνιος (1792—1868). 'Ιταλὸς μουσουργός. Ἔργα του εἶναι τὰ μελοδράματα. «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης», «'Οθέλλος» κ.ἄ.

'Ηλ. 'Αν. 7.20', Δ. 5.05'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 330/35
Νίκωνος, 'Αλυπίου μ.

26

'Επιτόπιον μάθημα σπουδαστῶν τρίτου ἔτους εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία».

ΝΤ'ΑΝΝΟΥΝΤΣΙΟ Γαβριὴλ (1863—1938). 'Ιταλὸς ποιητὴς καὶ πολιτικός. Διέπλασε γλῶσσαν κλασσικοῦ τύπου, προσηρμοσμένην εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς νεωτέρας σκέψεως.

Ὅστις ἀγαπᾷ τὰ βιβλία, δὲν θὰ στερηθῇ ποτὲ οὔτε πιστοῦ φίλου, οὔτε συνετοῦ συμβούλου, οὔτε φαιδροῦ συντρόφου, οὔτε σοβαροῦ παρηγορητοῦ. *(Μπάρρω)*

'Ηλ. 'Αν. 7.21', Δ. 5.05'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 331/34
'Ιακώβου, Ναθαναὴλ ὁσ.

27

'Επιτόπιον μάθημα Γ' ἔτους εἰς τὰ ἐργοστάσια «Κ. Φὶξ».

Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του, δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀγαπᾷ τίποτε. *(Τζόνσον)*
Παῦσε νὰ θρηνῇς διὰ πρᾶγμα ἀνεπανόρθωτον καὶ φρόντισε νὰ θεραπεύσῃς ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον θρηνεῖς. *(Σαίκσπηρ)*

ΣΙΛΛΕΡ 'Ιωάννης — Χριστόφορος—Φρειδερῖκος (1759—1805). Μέγας γερμανὸς ποιητής. Ἔγραψε: «Λησταί», «Βάλλενστάϊν», «Παρθένος τῆς 'Ορλεάνης» κ. ἄ.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

* *'Ακαμάτης νηός, γέρος διακονιάρης.*
* *'Η χασομεριὰ εἶναι τοῦ διαβόλου τὸ ξαπλωταριό.*
* *'Ακόμη δὲν ἐπέθανα κι' ἀνάψαν τὰ κεριά μου.*
* *'Ακόμη δὲν ἀρχίσαμε, κι' αὔριο ; «πόσες ἔχουμε» ;*
* *Τὸ ραβδὶ ἔχει δυὸ ἄκρες, μιὰ τοῦ μουσαφίρη καὶ μιὰ τοῦ νοικοκύρη.*
* *Ὅπου δῇς ἀκρίβεια, περίμενε καὶ φτήνια.*
* *'Ο ἀκριβὸς θαρρεῖ κερδαίνει, χάνει καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνει.*

'Ηλ. 'Αν. 7.22', Δ. 5.04'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 332/33
Στεφάνου νέου ὁσίου

28

'Επίσκεψις εἰς 'Αρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Ἕνα καλὸν βιβλίον εἶναι ὁ καλύτερος φίλος, — ὁ ἴδιος σήμερον καὶ πάντοτε.

(Cupper)

ΡΗΝΤ Γουῶλτερ (1851—1902). 'Αμερικανός. Εἰργάσθη διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ.

'Ηλ. 'Αν. 7.23', Δ. 5.04'
Σελήνης Α' Τέταρτον
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 333/32
Παρονόμου, Φαίδρου μ.

29

'Επίσκεψις εἰς 'Ελλ. Κέντρον Παραγωγικότητος.
Φιλολογικὴ καὶ μουσικὴ βραδυά.

ΧΑ-Υ-ΝΤΝ (1732—1809). Αὐστριακὸς μουσουργός. Συνέθεσε 125 Συμφωνίας, Μουσικὴν Δωματίου, 'Ορατόρια, «Δημιουργία» κ.ἄ.

'Η πεῖρα παίρνει πολὺ μεγάλον μισθὸν διὰ τὴν διδασκαλίαν της, ἀλλὰ διδάσκει καλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον.

(Καρλάϋλ)

'Ηλ. 'Αν. 7.24', Δ. 5.04'
Σελήνη 9 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 334/31
'Ανδρέου πρωτ. ἀποστ.

30

Φιλικὸν γεῦμα Μελῶν Δ. Συμβουλίου, Καθηγητῶν καὶ 'Υπαλλήλων τῆς Σχολῆς.—Λῆξις προθεσμίας ἐγγραφῆς νέων Σπουδαστῶν.

Οἱ νέοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ νομίζουν τοὺς ἑαυτούς των σοφούς, ὅπως οἱ μεθυσμένοι νὰ νομίζουν τοὺς ἑαυτούς των ἀρκετὰ νηφαλίους.

(Τσεστερφίλδ)

ΖΟΛΑ Αἰμίλιος (1840—1902). Γάλλος μυθιστοριογράφος, ἀρχηγὸς τῆς φυσιοκρατικῆς σχολῆς. "Εργον του: Ρουγκὸν-Μακάρ».

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

'Η ἐπινόησις τοῦ γραμματοσήμου ἀποδίδεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν Φρ. Βολαγέ, ὅστις ἀπὸ τοῦ 1653 εἶχεν ἐπιτύχει ἄδειαν ἐν Γαλλίᾳ ἱδρύσεως ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἀναλαβὼν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν. Τῷ 1812 ἐν Σκωτίᾳ, 'Ατμοπλοϊκή τις 'Εταιρεία εἰσήγαγεν εἶδός τι γραμματοσήμων ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, δεμάτων καὶ λοιπῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα μετέφερε διὰ τῶν πλοίων της.

'Η ὁριστικὴ καθιέρωσις τοῦ γραμματοσήμου ἄρχεται τῷ 1840, ὅτε ὁ Ρόουλαντ Χίλ—ὁ πραγματικὸς αὐτὸς θεμελιωτὴς τοῦ ἑνιαίου ταχυδρομικοῦ τέλους ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφὴν — τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν 'Αγγλικὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ πρῶτον σχετικὸν γραμματόσημον μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν τὴν 6ην Μαΐου τοῦ 1840. 'Ο Ρόουλαντ Χίλ διωρίσθη γραμματεὺς τῶν 'Αγγλικῶν Ταχυδρομείων ἐπὶ μισθῷ 2.000 στερλινῶν κατ' ἔτος, ἀποχωρήσας δὲ τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ἔλαβεν ὡς δῶρον ἀπὸ τὴν 'Αγγλικὴν Κυβέρνησιν 20.000 στερλίνας.

Ο ΣΑΡΛΟ

Ἀπό πιά βάθη τοῦ πιό μακρινοῦ Μεσαίωνα μᾶς ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος αὐτός, πού τίποτε δὲ μπορεῖ νά μολέψει τήν ἀγνότητά του, πού τίποτε δὲ μπορεῖ νά λυγίσει τήν πίστη του; Εἶναι ἕνας Πάρσιφαλ πού ὅσο κι ἄν κυλιστεῖ στό βοῦρκο, ἡ πανοπλία του λάμπει πάντα ἀνέγγιχτη στόν ἥλιο τοῦ Ἰδανικοῦ.

Δέν πιστεύει παρά μόνο στό Ἰδανικό, ὅπως τό βλέπει αὐτός, ὅπως τὄπλασε. Γιά τόν Σαρλό δέν ὑπάρχει ἄλλη πραγματικότης. Καί τό Ἰδανικό του δέν εἶναι μακρινό καί ἀνέφικτο ἔξω ἀπ' αὐτόν, ἀλλ' ἡ ἴδια ἡ οὐσία τῆς ζωῆς του, κάθε ὥρα καί κάθε στιγμή, ὁ μόνος ἀέρας ὅπου μπορεῖ καί ἀναπνέει.

Μέ τά ἀθῶα ἔκθαμβα μάτια ἑνός μεγάλου παιδιοῦ κοιτάζει πάντα τόν κόσμο. Δέν ὑπάρχει γι' αὐτόν δυστυχία, οὔτε ἀσχημιά. Στό φῶς τοῦ Ἰδανικοῦ του, ὅλ' αὐτά διαλύονται μονομιᾶς, ὅλα μεταμορφώνονται. Μιά νεράϊδα ἀγαθή πού αἰώνια τόν παραστέκει, ἁπλώνει μπροστά του τό χρυσό μαγικό πέπλο της πού σκεπάζει κάθε ἀσχήμια.

Καί ὅμω; εἶναι μελαγχολικός. Ἔχει τήν πιό ἀλαφριά, τήν πιό ἀέρινη μελαγχολία πού εἶχε ποτέ ἄνθρωπος, τή μελαγχολία τῶν ποιητῶν, τῶν ἐρωτευμένων, τῶν ἀνθρώπων μέ τά ἰδανικά. Τέτοια μελαγχολία μπορεῖ νά εἶναι ποτέ θλιβερή; Ὡστόσο, κάτω ἀπ' τό γέλιο του, μαντεύεται πάντα ἕνας λυγμός πού πάει νά ξεσπάσει. Ἄλλως τε ὁ Σαρλό δέ γελᾶ. Χαμογελᾶ μόνο· καί τό χαμόγελό του εἶναι πάντα πικρό.

Ἦλθε, λοιπόν, σέ σύγκρουση μέ τήν πραγματικότητα, καί εἶδε τί φοβερό εἶναι νά ἔχει γιά πάντα δεθεῖ μέσα του σέ ἄλυτο κόμπο, ἡ λύπη; Ξέρει τόν κόσμο βαθειά. Τέτοια πεῖρα δέ στάλαξε μέσα του οὔτε μιά στάλα σκεπτικισμό; Ἆ! ὄχι, χίλιες φορές ὄχι! Ἡ ἐγκαρτέρηση τοῦ σκεπτικοῦ εἶναι μιά ἧττα ὡμολογημένη καί παραδεγμένη. Καί ὁ Σαρλό δέν καταθέτει τά ὅπλα ποτέ. Μάχεται.

Ξέρει ὅτι στό τέλος θά νικηθεῖ; Ξέρει ὅτι ζεῖ σ' ἕναν κόσμο ὅπου, καθώς λέγει ὁ ποιητής, ἡ «πράξη δέν εἶναι ἡ ἀδελφή τοῦ ὀνείρου»; Καί ἄν τά ξέρει, ἀδιάφορο. Εἶναι σάμπως να μή τά γνώριζε. «Ὁ ἥλιος καί αὔριο θ' ἀνατείλει». Καί ποιός μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὅταν τό θέλουμε δέ μποροῦμε νά ἐξαγνίσουμε ὅλον αὐτό τόν βρώμικο κόσμο ἀπ' τή μιά στήν ἄλλη στιγμή;

Δέ ζεῖ μονάχα, λοιπόν, μέ τήν προσδοκία. Ζεῖ μέ τή βεβαιότητα πώς θ' ἀντικρύσει ἐκεῖνο πού ζητεῖ, τό ὄνειρό του, ὅπως μονάχος αὐτός τὄπλασε καί ὅπως μόνος αὐτός τό ἀντικρύζει. Καί νά! κάθε τόσο νομίζει πώς τ' ἀντίκρυσε κιόλα, ὁρμᾶ γιά νά τό ἀδράξει, καί τσακίζεται. Χαμογελᾶ πάντα ὕστερα ἀπό τό τσάκισμα. Οὔτε ἀγανακτεῖ, οὔτε δυσφορεῖ κἄν. Ξέρει ὅτι πιό πέρα, μιάν ἄλλη ὥρα, μιάν ἄλλη στιγμή, θά βρεῖ αὐτό πού γυρεύει. Καί στή νέα αὐτή στιγμή, τή δροσάτη κι ἀνέγγιχτη, σάν τήν πρώτη στιγμή τῆς δημιουργίας, δέ θά πάει μέ τήν παραμικρότερη δυσπιστία, μέ κανένα φόβο ἤ δισταγμό. Θά προχωρήσει μέ τήν πιό βαθειά πίστη!

Καί ὅμως τί φοβερά, τί ἀπανωτά ραπίσματα πού τοῦ δίνει ἡ πραγματικότης! Ἐκστατικό θαυμασμό τοῦ κινεῖ ἕνα ὡραῖο γυναικεῖο ἄγαλμα, δέ χορταίνει νά τό κοιτᾶ, καί τήν ἴδια τήν στιγμή κάτου ἀπ' τά πόδια του ἀνοίγει μιά καταπαχτή. Εὔκολος συμβολισμός, ναί, τό ξαίρω. Μά ὅπως τά χοντρά κωμικά του τεχνάσματα, τό ντύσιμό του, οἱ μορφασμοί του, ἡ γατίσιά του λυγεράδα, δέν κατορθώνουν νά ἐξαφανίσουν τήν οὐσιαστική σημασία τοῦ τύπου του, ἔτσι καί ὁ συμβολισμός αὐτός τόν ὑποδουλώνει. Δέν πνίγεται ἡ καθαρή ψυχική οὐσία ἀπ' τήν κατώτερη τεχνική.

Τί ἔρχεται νά κάνει ἀνάμεσά μας ὁ μελαγχολικός αὐτός κλόουν; Ἡ ἐνέργειά του δέν ἔχει κανένα σκοπό. Εἶναι ἀνιδιοτελής καί αὐτάρκης. Ὁ Σαρλό πιστεύει· διακηρύσσει μέ τήν ὕπαρξή του μιά πίστη καί μᾶς ἀφήνει καί μᾶς, ὅσους μποροῦμε νά τόν πιστέψουμε, νά κάνουμε μιά διαπίστωση. Τοῦ φτάνει αὐτό. Οὔτε νά μᾶς ἀλλάξει τὄχει στό νοῦ, οὔτε νά μᾶς καλυτερέψει. Δέ προσφέρεται γιά παράδειγμα, δέ διδάσκει. Ὑπάρχει. Εἶναι πολύ καλλιτέχνης καί δέ μπορεῖ νά ὑποδουλώσει τό καλλιτέχνημα τῆς ψυχῆς του, ὅλη του τήν ὕπαρξη, τήν πλαστουργημένη σάν ποίημα, σέ σκοπό.

Περνᾶ ἀπό κοντά μας, σταλάζει μέσα μας ὅλη τή χαρά καί ὅλη τήν πίκρα τοῦ Ἰδανικοῦ, καί ἐξαφανίζεται. Φεύγει τ' ὀνειροπόλο παιδί, τό ἀθῶο καί τρελλό πού δίνει μιά κάθε τόσο καί ἀναποδογυρίζει τό χάρτινο πύργο τῆς λογικῆς μας, φεύγει ἡ φαντασία.

Καί μᾶς ἀφήνει ξανά στόν πνιγερό κόσμο τοῦ δυό καί δυό κάνουν τέσσερα.

Κ. Π.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

[Τί ἔπραξα — Τί παρέλειψα νὰ πράξω — Τί δέον νὰ κάμω —
Γεγονότα — Ἐντυπώσεις — Σκέψεις — Κρίσεις — Προβλέψεις]

Ὑπόλ. 31/10/57 Δρ.	Ἔξοδα Νοεμβρ. Δρ. ....
Ἔσοδα Νοεμβρίου »	Ὑπόλ. εἰς νέον » ....
Τὸ ὅλον Δρ.	Τὸ ὅλον Δρ. ....

Ο ΧΕΙΜΩΝ

Χιονοθύελλα στὴν Πάρνηθα

'Η ψυχροτέρα τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους· ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπικρατεῖ τὸ χεῖμα, ὁ βροχερὸς καιρός, αἱ χιόνες, οἱ πάγοι, οἱ ἄνεμοι.

'Ο χειμὼν ἄρχεται διὰ τῆς διαβάσεως τοῦ Ἡλίου διὰ τοῦ ἡλιοστασίου καὶ λήγει ὅταν φθάσῃ οὗτος εἰς τὸν ἰσημερινόν. Εἰς τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον ὡς ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος θεωρεῖται ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ὁ Ἥλιος ἐγκαταλείπων τὸν Τοξότην εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω, ὡς τέλος δὲ ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἐξέρχεται τῶν Ἰχθύων καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Κριόν. Κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ἡ μὲν μέση θερμοκρασία εἶναι μικροτέρα πάσης ἄλλης ἐποχῆς, ἡ δὲ μέση ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις μεγαλυτέρα, ἐνῷ, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς παρατηροῦνται αἱ πλέον ἀκανόνιστοι μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας.

'Η ἔναρξις τοῦ χειμῶνος, διὰ τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον καὶ κατὰ τὸ 1957, θὰ γίνῃ εἰς 2 ὥρας 49 λ. τῆς 22 Δεκεμβρίου, θὰ διαρκέσῃ δὲ 89 ἡμ. 0 ὥρ. 17 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον ἡ ἔναρξις τοῦ χειμῶνος εἶναι ἡ 16 ὥρα 21 λ. τῆς 21 Ἰουνίου καὶ διάρκεια αὐτοῦ 93 ἡμ. 15 ὥρ. 5 λ. Εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον αἱ ἐποχαί, ἐξεταζόμεναι κλιματολογικῶς, εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς τοῦ Βορείου, διότι ἡ ἔναρξις τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον συμπίπτει μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ θέρους εἰς τὸ Βόρειον.

Ἂν καὶ ἡ ἀπόστασις τῆς Γῆς ἀπὸ τοῦ Ἡλίου κατὰ τὸν χειμῶνα εἶναι μικροτέρα ἢ κατὰ τὸ θέρος, ἐν τούτοις ἡ μέση θερμοκρασία κατ' αὐτὸν εἶναι μικροτέρα λόγῳ τῆς πλαγίας προσπτώσεως τῶν ἀκτίνων. Μετεωρολογικῶς, εἰς τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον, τὸν χειμῶνα ἀποτελοῦν οἱ μῆνες Δεκέμβριος, Ἰανουάριος, Φεβρουάριος. Ἡ μέση θερμοκρασία Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς μῆνας Δεκέμβριον 1955, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον 1957 ἦτο ἀντιστοίχως 11,1C°, 9.4C°, 8.5C°, τὸ δὲ ὁλικὸν ὕψος βροχῆς 6,5 mm, 30.0 mm, 90,6 mm. Ἡ διάρκεια τῆς πολιτικῆς ἡμέρας θὰ εἶναι κατὰ τὸ 1957 τὴν

21 Ἰανουαρίου: 10 ὥρ. 1 λ.

21 Φεβρουαρίου: 11 ὥρ. 38 λ.

«Τὰ Χριστούγεννα καὶ οἱ μάγοι», «ἡ Πρωτοχρονιὰ καὶ ὁ Ἅγιος Βασίλης», «τὰ χιονισμένα ἔλατα», «τὸ τζάκι μὲ τὰ παραμύθια», «κι' οἱ τόσες ἄλλες γοητεῖες τῆς παγωμένης ἐποχῆς» ὑπῆρξαν θέματα ἀνεξάντλητα διὰ τὴν ὀργιάζουσαν φαντασίαν τῶν καλλιτεχνῶν ὑμνητῶν τῆς δημιουργίας. Χιλιάδες ἀνὰ τὸν κόσμον καλλιτεχνήματα διεκδικοῦν τὰ πρωτεῖα τῆς ἀρίστης ὑμνήσεως τῆς νεροκρυστάλλινης ἐποχῆς τοῦ ἔτους.

Δ. ΚΟΝΙΔΑΡΗΣ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ
ΓΙΑ Ν' ΑΝΑΠΑΨΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΟΥΣ

Θεέ μου, ἐτούτη τὴ νυχτιὰ τοῦ πένθιμου χειμώνα,
ποὺ ἀπ' τοὺς αἰώνια ἐαρινοὺς τόπους οἱ ἄγγελοί σου,
σκυμμένοι στοὺς παντέρημους ἐξῶστές τους, κοιτᾶνε
τὴ γῆς κι ἀργὰ τὴ ραίνουνε μὲ πέταλα ἀνθῶν ἄσπρων,
ἐνῶ γυρνάει σιωπηλὴ στὴν ἀπεραντοσύνη·
Θεέ μου, ἐτούτη τὴ νυχτιά, ποὺ σκούζουν οἱ ἀγέρες
ὡσὰν ψυχὲς ἁμαρτωλὲς ποὺ οἱ τάφοι δὲν τὶς θέλουν,
σκέψου ὅσους σ' ἕνα φτωχικὸ κρεβάτι ξαπλωμένοι
κοιμοῦνται γιὰ νὰ πάρουνε δυνάμεις λὲς μονάχα
γιὰ νὰ βαστήξουν κι αὔριο τὸ χτεσινό τους πόνον...

Θεέ μου, πάρε ἀνθρώπινη καρδιὰ καὶ σκέψου ἀπόψε
πρῶτα τοὺς γέρους ποιητὲς ποὺ ζοῦν ἀγνοημένοι,
γιατὶ ποτὲς στὴν πόρτα τους δὲ χτύπησεν ἡ Δόξα·
σκέψου ὅσους μέσα σὲ ὑγρὰ δωμάτια κλεισμένοι
πασκίζουν νὰ στυλώσουνε ὅ,τι ἡ Ζωὴ τοὺς ρίχνει,
ἐκείνους ποὺ ἀποστάσανε νὰ ζοῦν καὶ νὰ προσμένουν
ἕνα αὔριο, στ' ἄλλα ξέχωρο ποὺ ξέρουν πῶς δὲ θάρθει.
Σκέψου ὅσους εἶναι ἄσκημοι κ' οἱ ἄλλοι τοὺς γελᾶνε,
τοὺς ἀγαθοὺς τοὺς ἠλίθιους ποὺ ὁ κόσμος τοὺς πειράζει,
τοὺς ἄρρωστους ποὺ ὁλομερὶς πεθαίνουν κι ὅλο ζοῦνε,
τὶς νέες ποὺ δὲν ἔχουνε ὅ,τι σ' ἐμᾶς ἀρέσει,

ἐκείνους ποὺ ὑποφέρουνε γιὰ ν' ἀναπαύουνται ἄλλοι,
τοὺς ἥρεμους καὶ τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς κατατρεγμένους,
ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κλάψουνε γιατὶ πολὺ ἔκλαψαν.
Σκέψου, Θεέ μου, ὅσους σ' αὐτὸν τὸν κόσμο εἶναι ταμένοι
νὰ σκύβουνε, νὰ σέρνονται καὶ νὰ πονᾶνε δίχως
στὶς ἐκκλησιές σου νὰ μποροῦν ἀλάφρωση νὰ βροῦνε,
γιατ' εἶναι τόσο ἡ φτωχὴ φωνή τους ραγισμένη
κ' εἶναι ψηλά, τόσο ψηλά, ὁ θρόνος ὁ δικός Σου...

Σκέψου, Θεέ μου, ὅλους αὐτοὺς ποὺ δυστυχοῦν ἀναίτια
καὶ μὴν τοὺς στέλνεις γι' ἀμοιβὴ τὴν εὐτυχία τώρα —
ἄχ, ἔτσι ποὺ πονέσανε δὲν φτάνει αὐτή! — μὰ κάνε,
ἀπόψε ποὺ ὅλοι ἐκλείσανε τὰ μάτια τους στὸν ὕπνο
νὰ μπεῖ ἀγάλια στὸ ἔρημο τὸ σπίτι τους ὁ Χάρος —
ὤ, ἔτσι ἀγάλια κι ἁπαλὰ ποὺ νὰ μὴν τοὺς ξυπνήσει —
καὶ σκύβοντας ἀπάνω τους σὰν ἀδελφὴ — ὄχι ὡς μάνα,
γιατὶ ἀγκαλιάζει δυνατά, σφίγγει ἄπελπα μιὰ μάνα —
νὰ τοὺς φιλήσει στὰ κλειστὰ καὶ ζαρωμένα χείλια
καὶ μὲς σ' ἐκεῖνο τὸ φιλὶ νὰ πάρει τὴν πνοή τους...

Κ. Οὐράνης

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

ΙΒ' μὴν — Ἡμέραι 31 — Διάρκεια ἡμέρας ὧραι 9. Πανσέληνος τὴν 7ην.

Πλησιάζουν αἱ διακοπαί. Εἷς ἔτι λόγος διὰ νὰ ἐργασθῶμεν ἐντατικώτερον.

Ὁ Δεκέμβριος ἀπεκαλεῖτο παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων «Ποσειδιών». Σήμερον αἱ λαϊκαί του ὀνομασίαι εἶναι: Ἀηνικολιάτης, Βρωμαλίτης, Χριστουγεννιάτης.

Λαϊκαὶ παροιμίαι

«Ὁ Ἅϊ-Νικόλας ἀσπρίζει τὰ γένεια του» — Χριστὸς γεννᾶται τὸ φῶς αὐξαίνει — Βλάχε μου, πότε κρυώνεις; Αὐτοῦ κοντὰ τ' Ἁγιαντριᾶ, τὸ γέρο Νικολάου — Γύρω τοῦ Χριστοῦ, ἡ κορφὴ τοῦ χειμωνιοῦ — Ἂν πρωϊμήση ἡ μυγδαλιὰ κι' ἀνθίση τὸν Δεκέμβρη, βαρὺς χειμώνας κι' ὄψιμος θὰ νάρθη νὰ μᾶς εὕρη — Χειμωνιάτικη γέννα, καλοκαιρινὴ χαρὰ — Βαρβάρα βαρβαρώνει, Σάββας σαβανώνει, Ἁϊνικόλας παραχώνει.

Νὰ πᾶς στὴν Ὕδρα νὰ λουστῆς στὰ κρυσταλλένια της νερὰ
τὴ χρυσαυγή. Καὶ νὰ γευτῆς τὴν ποθητὴν ἁρμύρα.
Νὰ γείρῃς ν' ἀποκοιμηθῆς κάτω ἀπ' τῶν γλάρων τὰ φτερὰ
στὴν πλουμιστὴν ἀκρογιαλιά, μὲς στοῦ φυκιοῦ τὰ μύρα.

Ἀντ. ΜΑΝΙΚΗΣ

Η ΥΔΡΑ

('Απόσπασμα ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Γουλιέλμου Μύλλερ)

Ψηλέ, ἀπόκρημνε, ἀτράνταχτε βράχε, ποὺ πάνω σου στηρίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς 'Ελλάδος.

Βλέποντας τὶς συννεφιασμένες κορφές σου ἀναπηδάει ἡ καρδιά μου καὶ ἀναβράζει τὸ αἷμά μου.

Ψηλέ, ἀπόκρημνε, ἀτράνταχτε βράχε, ποὺ σὲ χτυπάει ὁλόγυρα τῆς θάλασσας τὸ κῦμα καὶ στὴ φαλακρὴ κορφή σου ἄγρια βροντάει τ' ἀστροπελέκι!

Μέσα στὶς μπόρες κρατᾶς ψηλά, τολμηρὰ τὴν κεφαλή σου. Καὶ δὲν κλονίζεσαι ἀπὸ τὸ χτύπημα, ποὺ ὁ βρόντος του ξεκουφαίνει τὴν ἀκοή.

Κι' ἀπὸ τὶς τρίσβαθες σπηλιές σου ἀνατινάζει ἡ θυμωμένη θάλασσα βουνὰ κύματα στὰ πόδια σου, μὰ σὺ στέκεις δυνατὸς καὶ μεγαλόπρεπος. Καὶ δὲ σείεσαι οὔτε τόσο ὅσο σειέται τὸ ἔλατο στὸ ἐλαφρὸ βραδινὸ φύσημα. Καὶ τὰ πελώρια κύματα σπάνουν μὲ ἀφροὺς κι' ἀντάρα.

Ψηλέ, ἀπόκρημνε, ἀτράνταχτε βράχε, ποὺ πάνω σου στηρίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς 'Ελλάδος.

ΥΔΡΑ, σὰν ἀκούω τ' ὄνομά σου, ἀναπηδᾶ ἡ καρδιά μου καὶ ἀναβράζει τὸ αἷμά μου.

Καὶ μὲ τὸ πέταγμα τῶν πανιῶν πετᾶ στὸ ἀπέραντο πέλαο ἡ ψυχή μου, ὅπου ὁ ἀέρας καὶ κάθε κῦμα χαρούμενο ὑμνεῖ τὶς νίκες σου.

Ἂς πέφτουν οἱ πύργοι καὶ τὰ κάστρα. Κάθε κάστρο εἶναι τῆς Μοίρας του νὰ κρημνισθῆ. Αἰώνια θὰ μένη ὁ βράχος τῆς Λευτεριᾶς στὴν λεύτερη θάλασσα.

Μετάφραση στὸ πεζὸ τοῦ 'Αριστοτέλη Κουρτίδη

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.24′ Δ. 5.04′
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 335/30
Φιλαρέτου, Ναούμ πρ.

1

Ἐκδρομὴ εἰς Πάρνηθα.

Λουκ. (ιη′. 35 - 43)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΣΤΗ ΘΥΜΗΣΗ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ ΜΟΥ

Στὴ θύμηση τῆς Μάννας μου
τὰ γόνατα λυγίζουν,
κάθε χαρὰ μαραίνεται
κι' οἱ πόθοι ξεχειλίζουν.

Τὰ βουρκωμένα μάτια μου
ἀρχίζουνε νὰ τρέχουν,
τὰ πικραμένα χείλη μου
μὲ πόνο σιγοτρέμουν.

Τί νᾶναι τοῦτο, Μάννα μου,
ποὺ μέσα στὴν καρδιά μου
νιώθω σφικτὰ νὰ τὴν κρατᾶ
νὰ χάνεται ἡ λαλιά μου;

Εἶν' ἡ γλυκειά Σου θύμηση,
παρηγοριὰ καὶ πόνος,
εἶναι καημὸς ἀτέλειωτος
ποὺ δὲν γιατρεύει ὁ χρόνος!

Μαρίκα Ἐλ. Συνοδινοῦ

Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, βάσει τῶν γενικῶν ἀπολογισμῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν τρεχούσης ἀγοραστικῆς δυνάμεως, κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1920 — 21 μέχρι 1954 — 55, ὡς καὶ 1955 — 56.

Οἰκον. Ἔτη	Εἰσπράξεις	Πληρωμαί	Διαφορὰ + ἢ —	
1920—21	1.653,58	1.682,63	—	29,05
1921—22	2.278,72	2.472,77	—	194,05
1922—23	4.577,18	3.458,42	+	1.118,76
1923—24	3.989,80	4.978,43	+	988,62
1924—25	5.758,37	5.497,47	—	260,90
1925—26	7.922,17	6.840,69	+	1.081,47
1926—27	9.508,11	8.687,19	+	820,92
1927—28	8.996,02	7.769,91	+	1.226,10
1928—29	10.551,51	9.446,39	+	1.105,12
1929—30	18.729,43	18.354,67	+	374,75
1930—31	11.393,60	11.176,46	+	217,14
1931—32	11.076,98	11.098,63	—	21,64
1932—33	9.144,41	9.117,01	+	27,39
1933—34	8.476,14	7.705,82	+	770,32
1934—35	9.237,04	8.745,98	+	491,05
1935—36	10.646,90	10.048,24	+	598,66
1936—37	13.243,89	12.683,39	+	560,50
1937—38	14.130,23	13.415,65	+	714,58
1938—39	15.066,82	14.470,54	+	596,28
1939—40	14.339,60	14.016,31	+	323,29
1940—41	13.411,09	12.377,43	+	1.033,62
1941—42	14.754,87	20.133,70	—	5.378,83
1942—43	122.374,64	221.338,14	—	98.963,50
1943—44	1.327.337,26	5.257.187,88	—	3.929.850,62
1944—45(¹)	1.946,44	8.830,39	—	6.883,95
1945—46	186.731,29	313.908,56	—	127.177,27
1946—47	1.572.610,71	1.659.305,55	—	86.694,84
1947—48	3.287.936,51	3.422.112,73	—	134.176,21
1948 49	3.629.442,68	3.949.622,10	—	320.179,41
1649—50	4.622.729,22	5.439.206,06	—	816.476,83
1950—51	4.842.940,99	6.038.579,29	—	1.195.638,30
1951—52	5.741.150,00	6.611.970,00	—	870.820,00
1952—53(²)	8.271,60	8.090,70	+	180,90
1953—54	10.163,70	9.844,80	+	318,90
1954—55	11.554,20	11.728,40	—	174,20
1955—56(³)	19.529,20	19.712,60	—	183,40

(1) Ἀπὸ τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944.
(2) Νέαι δραχμαί, —000.
(3) Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1955 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1956. Προσωρινὰ στοιχεῖα, ληφθέντα ἐκ τοῦ «Δελτίου Δημοσιονομικῶν Στοιχείων» τῆς Γεν. Δ/σεως Δημ. Λ/κοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, μηνὸς Μαρτίου 1957, σ. 43.

(Ἐπιμέλεια Κ.Β.Μ.)

Ἡλ. Ἀν. 7.25΄, Δ. 5.04΄
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 336/29
Ἀββακοὺμ πρ., Μυρόπης

2

Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.
Ἐπίσκεψις εἰς Δημαρχεῖον Ἀθηνῶν.

Μιὰ καλὴ διαφήμισις δὲν στοιχίζει τίποτε· ὑπερκαλύπτεται ἀπὸ τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀποφέρει. (H. Casson)

Χαρακτηριστικὸν καὶ βασικὸν φαινόμενον τῆς παρακμῆς τῶν ἑλληνικῶν πόλεων εἶναι ὅτι οἱ πολῖται οἱ μὲν ἐμήδιζον, οἱ δὲ ἐμακεδόνιζον. (Paul Cloche)

ΟΜ (1787—1854). Καθηγητὴς Γυμνασίου τῆς Κολωνίας, τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς εἰς Νυρεμβέργην καὶ ἀπὸ τοῦ 1849 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου. Ἀνεκάλυψε τὴν ἠλεκτρικὴν ἀντίστασιν ἀγωγοῦ καὶ τὸν νόμον τοῦ κυκλώματος ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἡλ. Ἀν. 7.26΄, Δ. 5.04΄
Σελήνη 12 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 337/28
Σοφονίου πρ., Θεοδούλου

3

Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ΛΕΣΣΕΨ Κόμης Φερδινάνδος (1805—1894). Γάλλος διπλωμάτης καὶ μηχανικός. Συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς κατασκευῆς τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ καὶ ἐξετέλεσε τὴν κατασκευήν της. Συνέλαβε τὸ σχέδιον τῆς διώρυγος τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Παναμᾶ.

Ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι σπάθη, καὶ ὅμως κόβει. (Ἔρασμος)

Ἡ ἐνδοξοτέρα νίκη, τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνομεν κατὰ τοῦ ἄλλου, εἶναι τὸ νὰ ἀρχίζωμεν νὰ τὸν εὐεργετῶμεν, ὅταν αὐτὸς ἀρχίζῃ νὰ μᾶς ἀδικῇ. (Tillotson)

Ἡλ. Ἀν. 7.27΄, Δ. 5.04΄
Σελήνη 13 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 338/27
Βαρβάρας Μεγαλομάρτ.

4

Ἀρχαιολογικὸς περίπατος εἰς μνημεῖον Λυσικράτους — Ὀλυμπιεῖον — Πηγὴν Καλλιρρόης.

Ὅπως οἱ νόμοι εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ νὰ φυλάττουν τὰ χρηστὰ ἤθη, οὕτω χρειάζεται χρηστοήθεια διὰ νὰ διαφυλαχθοῦν οἱ νόμοι. (Μακιαβέλης)

Τὸ Δημόσιον ἀναμφιβόλως συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς Λογιστικῆς· ἠνάγκασεν ὅμως τοὺς ἐμπόρους νὰ συντάσσουν δύο Ἰσολογισμούς : τὸν ἕνα διὰ τὸν ἑαυτόν των, τὸν δὲ ἄλλον, τὸν ἀνειλικρινῆ, διὰ τὸ Κράτος. (I. Reiser)

ΒΟΛΤΑ Ἀλέξανδρος (1745 — 1828). Καθηγητὴς εἰς Κόμον καὶ Παβίαν, ἔδωσε τὴν πρώτην ἑρμηνείαν τοῦ γαλβανικοῦ στοιχείου.

ΝΟΜΠΕΛ Ἀλφρέδος (1833 — 1896). Σουηδὸς χημικός, ἱδρυτὴς τῆς τεχνικῆς τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἐφευρέτης τῆς δυναμίτιδος. Τὴν περιουσίαν του ἀφῆκε πρὸς σύστασιν τῶν βραβείων Νόμπελ.

'Ηλ. 'Αν. 7.28', Δ. 5.03'
Σελήνη 14 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 339/26
Σάββα τοῦ ἡγιασμένου

5

'Εορτασμὸς εἰς μνήμην τοῦ ἐθνομάρτυρος καὶ πνευματικοῦ ἡγέτου τῆς Φυλῆς Ρήγα Φεραίου.

Σκέψου προτοῦ ἐνεργήσῃς· ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ καιρὸς νὰ ἐνεργήσῃς, μὴ σκεφθῇς πλέον, ἀλλὰ πρόβαινε. ***(Α. Τζάκσον)***

Εἰς μίαν ἐλευθέραν χώραν ὑπάρχει μεγάλη κατακραυγὴ διὰ μικρὰ παθήματα· εἰς μίαν δεσποτικὴν χώραν ὑπάρχουν ὀλίγα παράπονα διὰ μεγάλας ἀδικίας. ***(Καρνώ)***

ΒΕΡΝΤΙ Ἰωσὴφ (1813—1900). Ἰταλὸς μουσουργός. Ἔργα του: «Ριγολέττος», «Τροβατόρε», «Αἴντα», «Τραβιάτα».

ΡΟΥΣΩ Ἰωάννης — Ἰάκωβος (1712—1778). Ὀνομαστὸς Γάλλος φιλόσοφος. Ἐκήρυξε τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν φύσιν καὶ νέας παιδαγωγικὰς ἀρχάς.

'Ηλ. 'Αν. 7.29', Δ. 5.03'
Σελήνη 15 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 340/25
Νικολάου Μύρων Λυκίας

6

'Αργία. 'Αρχαιολογικὸς περίπατος εἰς Θέατρον Διονύσου—Ὠδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.

ΓΚΟΓΚ Βικκέντιος Βὰν 1853—1890). Μέγας Ὁλλανδὸς ζωγράφος, ρεαλιστὴς καὶ ἰμπρεσσιονιστής.

ΛΕΧΑΡ Φραγκῖσκος (1870—1949). Οὔγγρος μουσικοσυνθέτης. Συνέθεσε ὀπερέττας, ὡς ἡ «Χώρα τοῦ Μειδιάματος», «Παγκανίνι», «Εὔθυμη Χήρα» κ.ἄ.

Σκέψου μὲ προσοχή, ἀλλ' ἐνέργει ἀποφασιστικῶς· ὑποχώρει μὲ χάρι ἢ ἐπίμενε μὲ σταθερότητα. ***(Κόλτων)***

Ἡ καθαριότης τοῦ σώματος θεωρεῖται ὅτι πηγάζει ἀπὸ ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν κοινωνίαν καὶ ἡμᾶς αὐτούς. ***(Βάκων)***

'Ηλ. 'Αν. 7.30', Δ. 5.03'
Πανσέληνος
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 341/24
'Αμβροσίου Μεδιολάνων

7

'Επιτόπιον Μάθημα εἰς Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

Συναναστρέφου μὲ χρηστοὺς ἀνθρώπους, ἂν ἐκτιμᾷς τὴν ὑπόληψίν σου· εἶναι καλύτερον νὰ μένῃς μόνος, παρὰ νὰ εὑρίσκεσαι εἰς κακὴν συντροφιάν. ***(Οὐάσιγκτων)***

Ὅταν ἀναγινώσκοντες συναντῶμεν ἀξίωμά τι χρήσιμον, ὀφείλομεν νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτούς, καὶ νὰ ἐπωφεληθῶμεν αὐτοῦ, ὡς θὰ ἐκάμναμεν μὲ τὴν συμβουλὴν φίλου τὸν ὁποῖον ἀπὸ σκοποῦ συνεβουλεύθημεν. ***(Κόλτων)***

ΒΑΡΒΑΚΗΣ Ἰωάννης. Ἕλλην ἐθνικὸς εὐεργέτης. Ὑπεστήριξε τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν καὶ ἀφῆκε χρήματα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Βαρβακείου Λυκείου.

ΡΑΚΙΝΑΣ Φραγκῖσκος (1639—1699). Μέγας Γάλλος τραγικός. Ἐπραγματοποίησε καλύτερον ἐξ ὅλων τῶν συγχρόνων του τὸ νέον κλασσικιστικὸν ἰδανικὸν ἐν τῇ τέχνῃ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.31', Δ. 5.03'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 342/23
Παταπίου, Σωσθένους

8

'Επίσκεψις Βυζαντινοῦ Μουσείου.

Λουκ. (ιγ'. 10 - 17)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ 'Ιησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές. 'Ιδὼν δὲ αὐτὴν ὁ 'Ιησοῦς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. 'Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ 'Ιησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. 'Απεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα 'Αβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

ΙΔΑΝΙΚΑ

Τί θἄταν ἡ ζωὴ χωρὶς λουλούδια,
Τί θἄταν ἡ χαρὰ χωρὶς τραγούδια,
Τί θἄτανε ἡ λύπη χωρὶς δάκρυ,
Τί θἄταν ἕνας δρόμος χωρὶς ἄκρη;

Τί θἄτανε τὰ νιάτα χωρὶς τρέλλα,
Τί θἄταν οἱ σοφοὶ χωρὶς τὸ πνεῦμα,
Τί θἄτανε χωρὶς ζωὴ τὸ χῶμα,
Τί θἄτανε χωρὶς ψυχὴ τὸ σῶμα!

Τί θἄταν μιὰ ἀγάπη χωρὶς πάθος,
Τί θἄταν ἡ συγγνώμη χωρὶς λάθος,
Τί θἄταν ἡ ἰδέα χωρὶς βάθος,
Τί θἄταν τῆς 'Ακρόπολις ὁ βράχος;

Τί θἄταν ἡ ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα,
Τί θἄταν ὁ ἀγὼν χωρὶς πατρίδα,
Τί θἄτανε κι' ὁ ἄνθρωπος ὁ παρα-
[πλανημένος,
"Αν ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν γεννημένος;

Μαρίκα 'Ελ. Συνοδινοῦ

Πρόγραμμα δημοσίων ἐπενδύσεων 1955 - 56

Συγκεντρωτικὸν Δελτίον Οἰκονομικῆς Κινήσεως κατὰ τομεῖς 1 - 7 - 1955 ἕως 31 - 12 - 1956

(Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν)

Ἀριθ. ταξινομήσεως	Τομεῖς	Πιστώσεις Προϋπολ. ὡς διεμορφώθησαν τὴν 31 - 12 - 56	Δεσμευθεῖσαι ἀποφάσεων πιστώσεις	Χρηματοδοτήσεις			Ἀδιάθετα ὑπόλοιπα παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος	Πληρωμαί
				Διὰ δαπάνας ἐσωτερικοῦ	Διὰ δαπάνας ἐξωτερικοῦ	ἐν συνόλῳ		
11	Γεωργία κ.λ.π.	324,2	324,2	289,0	23,3	312,3	2,4	309,9
12	Ἁλιεία	7,5	2,0	—	—	—	—	—
13	Ἐγγειοβελτιωτικά	366,8	366,8	330,7	1,4	332,1	—	332,1
14	Μικρὰ Κοινωφελῆ ἔργα	173,5	173,5	160,0	—	160,0	—	160,0
21	Μεταλλεῖα - Ὀρυχεῖα - Ἁλυκαί	22,8	22,8	2,4	20,4	22,8	—	22,8
22	Βιομηχανίαι	110,3	110,3	86,4	17,3	103,7	—	103,7
23	Ἐνέργεια	143,5	143,5	73,7	60,1	133,8	—	133,8
24	Δάνεια Ο Χ Ο Α	99,6	99,6	94,3	—	94,3	—	94,3
31	Συγκοινωνιακὰ Ἔργα	360,1	360,1	285,5	60,4	345,9	—	345,9
32	Τηλεπικοινωνίαι	0,4	0,4	—	0,1	0,1	—	0,1
41	Οἰκισμὸς - Ἀποκατάστασις	100,6	100,8	93,8	—	93,8	—	93,8
42	Δημόσια Κτίρια	26,7	26,4	23,1	—	23,1	—	23,1
43	Ὑγεία	39,9	39,9	39,1	—	39,1	—	39,1
44	Ὑδρεύσεις - Ἐξυγιάνσεις	41,7	41,7	29,2	0,2	29,4	—	29,4
45	Ἐκπαίδευσις	73,9	73,8	61,0	3,8	64,8	—	64,8
51	Τουρισμὸς - Μουσεῖα - Μνημεῖα	56,8	56,8	53,7	1,1	54,8	—	54,8
52	Τεχνικὴ Βοήθεια Ε.Κ.Π.	33,0	29,1	26,7	2,6	29,3	—	29,3
59	Διάφορα)	4,8	4,1	2,7	28,1	30,8	—	30,8
	Ἀποθεματικὰ)	54,3	—	—	—	—	—	—
	Γενικὸν σύνολον	2010,4	1975,8	1651,3	218,8	1870,1	2,4	1867,7

ΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐφαρμόζεται, ὡς γνωστόν, εἰς διαφόρους Χώρας τὸ σύστημα τῆς πωλήσεως ἀγαθῶν ἐπὶ πιστώσει τοῦ τιμήματος, ὁλοκλήρου ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέρους αὐτοῦ. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὁ ἀγοραστής, ἀποκτῶν ἀμέσως τὴν χρῆσιν ἢ καὶ τὴν κυριότητα ἑνὸς ἀγαθοῦ, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς δόσεις, κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν χρημάτων.

Μεταπολεμικῶς ἡ μέθοδος τῆς πιστωτικῆς ταύτης συναλλαγῆς ἔλαβε τεραστίαν ἔκτασιν. Οἱ μὲν προηγμένοι οἰκονομικῶς λαοὶ ἐφαρμόζουν εὐρύτερον ἢ ἄλλοτε τὴν τακτικὴν τῶν ἀγοραπωλησιῶν μὲ δόσεις, εἰς δὲ τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν Χώρας ἤρχισεν ἐξαπλούμενον τὸ σύστημα, ὡς ἐξυπηρετοῦν τὰς χαμηλοῦ καὶ μέσου εἰσοδήματος τάξεις διὰ νὰ ἀποκτήσουν ἀγαθὰ συντελοῦντα εἰς τὴν προώθησιν τοῦ βιοτικοῦ των ἐπιπέδου.

Εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ τὴν γενίκευσιν τοῦ συστήματος συνετέλεσαν δύο κυρίως παράγοντες: ἀφ' ἑνὸς αἱ πρόοδοι τῆς πιστωτικῆς οἰκονομίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀτόμων νὰ μεταβάλλουν τὸ ταχύτερον τὰς ἐπιθυμίας των εἰς πραγματικότητας, ἀπολαμβάνοντες ἀνέσεων πρὸ τῆς κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀντιστοίχων ἀγαθῶν. Προεξοφλεῖται τρόπον τινὰ ἡ μελλοντικὴ κτῆσις εἰσοδήματος, τμῆμα τοῦ ὁποίου ἐκ τῶν προτέρων προορίζεται δι' ὡρισμένην κατεύθυνσιν.

Αἱ ἀγοραπωλησίαι μὲ δόσεις ἔχουν ὡς ἀντικείμενον διαρκῆ ἀγαθὰ κατὰ κύριον λόγον. Βεβαίως καὶ καταναλωτὰ ἀγαθὰ ὑπεισέρχονται εἰς τὰς πιστωτικὰς συναλλαγάς, ἀλλ' ἐν προκειμένῳ ἐνδιαφέρουν μόνον τὰ διαρκῆ, ὡς βασικὴ ἐπιδίωξις τοῦ θεσμοῦ. Ἔτι περαιτέρω, τὸ ἐνδιαφέρον ἐνταῦθα περιορίζεται εἰς τὰ διαρκῆ ἀγαθὰ διαβιώσεως (καταναλωτικὰ) καὶ δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰ διαρκῆ ἀγαθὰ παραγωγῆς (παραγωγικά), τὰ ὁποῖα εἴθισται ἐπίσης νὰ ἀγοράζωνται μὲ συμφωνίαν καταβολῆς τοῦ τιμήματος εἰς δόσεις. Τὰ διαρκῆ ταῦτα εἴδη διαβιώσεως, ὡς πρὸς τὰ ὁποῖα ἐνεφάνισεν ἡ μέθοδος τῶν δόσεων ἐκπληκτικὴν ἀνάπτυξιν, ἀνήκουν εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀγαθῶν μέσης κατηγορίας καὶ πολυτελείας, ἱκανοποιοῦντα ἀνάγκας πέραν τῶν στοιχειωδῶν ἢ καὶ ἀνωτέρας πολιτιστικῆς στάθμης. Τὰς ἀνάγκας ταύτας διεμόρφωσεν ὁ πνευματικὸς καὶ ἔτι πλέον ὁ σύγχρονος τεχνικὸς πολιτισμός, τὰ δημιουργήματα τοῦ ὁποίου ἐπείγεται νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ μέσος ἄνθρωπος τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Οὐχὶ σπανίως ὅμως ἀγοραπωλοῦνται μὲ δόσεις καὶ εἴδη μεγάλης πολυτελείας, ὡς εἶναι τὰ κοσμήματα καὶ τὰ γουναρικά. Πρὸς ταῦτα στρέφονται αἱ ἀνώτεραι εἰσοδηματικαὶ τάξεις, ἐνῷ αἱ κατώτεραι καὶ αἱ μέσαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀπόκτησιν εἰδῶν ἐνδύσεως, ἠλεκτρικῶν συσκευῶν οἰκιακῆς χρήσεως (ραδιοφώνων, ψυγείων, κουζινῶν κλπ.), ἐπίπλων, σκευῶν, βιβλίων, αὐτοκινήτων κλπ.

Ἡ κτῆσις τῶν ἀγαθῶν τελεῖ ὑπὸ δύο βασικοὺς ὅρους: Ὁ πρῶτος συνίσταται εἰς τὴν προθεσμιακὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς, τασσομένων χρονικῶν σημείων κατὰ τὰ ὁποῖα καταβάλλονται αἱ δόσεις. Τὸ μῆκος τοῦ χρόνου ἀποπληρωμῆς εἶναι συνήθως ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ μετὰ τὴν ἐνδεχομένην προκαταβολήν. Ὁπωσδήποτε ὅμως ἐπιδροῦν καὶ αἱ γενικώτεραι πιστωτικαὶ συνθῆκαι τῶν καθ' ἕκαστα Χωρῶν. Οὕτω εἰς τὴν Ἰταλίαν αἱ δόσεις δὲν διαρκοῦν κατ' ἀρχὴν πέραν τοῦ δωδεκαμήνου, ἐνῷ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὰ δαπανηρότερα ἀγαθὰ πωλοῦνται ἐπὶ μεσοπροθέσμῳ πιστώσει, τῆς ὁποίας αἱ δόσεις δύνανται νὰ διαρκέσουν 2—5 ἔτη.

Ὁ δεύτερος βασικὸς ὅρος εἶναι ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς τιμῆς λόγῳ ἀναβολῆς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος τοῦ ἀποκτωμένου ἀγαθοῦ. Ἡ ἐπιβάρυνσις συνίσταται εἰς τὴν προσθήκην τόκου ἐπὶ τῆς οὕτω γεννωμένης χρηματικῆς ὀφειλῆς. Συνηθέστατα ὁ τόκος ἐνσωματοῦται εἰς τὴν τιμὴν πωλήσεως μὲ δόσεις [illegible] τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῖς μετρητοῖς. Πολ- [illegible] ὑπὸ ἄμεσον μορφήν, ὁπότε

ὁ ὀφειλέτης—ἀγοραστὴς ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ποσοῦ τῆς δόσεως πληρώνει τὸν τόκον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ ἀγαθοῦ μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς δόσεως. Ὑποτίθεται ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως, ἡ τιμὴ τῶν μὲ δόσεις πωλουμένων ἀγαθῶν δὲν εἶναι διάφορος ἐκείνης, ἥτις καταβάλλεται εἰς τὰς ἀγοραπωλησίας τοῖς μετρητοῖς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν συμβαίνει πολλάκις (π.χ. ἐκπτώσεις εἰς τὰς πωλήσεις τοῖς μετρητοῖς).

Τὸ σύστημα τῆς πωλήσεως ἀγαθοῦ μὲ δόσεις ἔχει καὶ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα. Διὰ τοῦτο ὑπάρχουν ἀφ' ἑνὸς ὑποστηρικταὶ καὶ ἀφ' ἑτέρου πολέμιοι.

Αἱ εὐμενεῖς συνέπειαι τοῦ θεσμοῦ συνίστανται κυρίως εἰς τὰ ἑξῆς:

α) ἐπιτυγχάνεται προώθησις τῆς στάθμης τῆς ζωῆς. Εἰσέρχονται εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν ἀτόμων ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἄλλως δὲν θὰ ἀπέκτων ὁπωσδήποτε κατὰ τὸ παρόν, πιθανώτατα δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἡ ἄμεσος κτῆσις διαρκῶν ἀγαθῶν διαβιώσεως μὲ ὑπόσχεσιν τμηματικῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος (ἢ ἑνὸς μέρους τούτου) ἐκ τοῦ μελλοντικοῦ εἰσοδήματος συντελεῖ εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἀφοῦ ἐπιτυγχάνεται ἀνωτέρου βαθμοῦ σταθμη ζωῆς ἐν σχέσει πρὸς ἐκείνην, ἣν ἐπιτρέπει τὸ σημερινὸν εἰσόδημα. Καὶ ὡς πρὸς τὸ μέλλον ὅμως ἔχει ἐφαρμογὴν συνηθέστατα ὁ αὐτὸς συλλογισμός, ἀφοῦ καὶ τότε, ἔστω καὶ μὲ βελτιωμένον πως εἰσόδημα, τὸ ἄτομον δυσκόλως θὰ διέθετε διὰ μιᾶς ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀπόκτησιν δαπανηρῶν ἀγαθῶν μέσης ἀνάγκης ἢ πολυτελείας. Τοὐναντίον μὲ τὴν μέθοδον τῶν δόσεων, ἐνῶ ἡ ἀπόκτησις τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ἄμεσος, ἡ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως διὰ καταβολὴν τῶν δόσεων εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον ὁδηγεῖ εἰς ἀναγκαστικὴν τρόπον τινὰ ἀποταμίευσιν μὲ προγραμματισμένον σκοπόν.

β) ἐνθαρρύνεται ἡ παραγωγὴ τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ συστήματος. Ἡ ηὐξημένη διάθεσις ἀγαθῶν κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην διὰ μέσου τοῦ ἐμπορίου (ἢ τῶν πρατηρίων τῶν ἐργοστασίων) ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν τόνωσιν τῆς παραγωγῆς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀντιμετωπίσεως τῆς ηὐξημένης ζητήσεως. Τὴν ἀνοδικὴν ῥοπὴν τῆς ζητήσεως ἀγαθῶν πληρωτέων μὲ δόσεις ἐνισχύουν ἡ τυποποίησις τῶν προϊόντων, ἥτις διαμορφώνει χαμηλὸν κόστος καὶ ἁπλότητα χρήσεως καὶ ἡ παντοία διαφήμισις, τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ αὐξήσουν τὴν διάθεσιν προϊόντων βιομήχανοι καὶ ἔμποροι. Ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην δραστηριότης ἀναπτύσσεται ἰδίως εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀνταγωνιστικῆς ἀγορᾶς, ὅπου συνήθως ἐπικρατοῦσα εἶναι ἡ πλευρὰ τῆς ζητήσεως (ἀγοραστῶν), ἐνῶ ἐπὶ μονοπωλίου πωλήσεως ἐπικρατεῖ κατ' ἀρχὴν ἡ πλευρὰ τῆς προσφορᾶς (πωλητῶν).

Τὰ κυριώτερα ***μειονεκτήματα*** τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων μὲ δόσεις, εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) προκαλεῖται αὔξησις τῶν τιμῶν. Ὡς εἶναι φυσικόν, ἡ ηὐξημένη ζήτησις ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὰς ἐξυπηρετικὰς διευκολύνσεις τοῦ συστήματος, ὠθεῖ τὰς τιμὰς πρὸς τὰ ἄνω. Δὲν πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῆς ηὐξημένης τιμῆς, τὴν ὁποίαν καλεῖται νὰ καταβάλῃ ὁ διευκολυνόμενος ἀγοραστής, ὅπου περιέχεται ὁ τόκος—πολλάκις λίαν ἐπαχθής—διὰ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ὑψηλὴ καθίσταται καὶ ἡ βασικὴ τιμή, τὴν ὁποίαν καταβάλλει ὄχι μόνον ὁ ἀγοράζων μὲ δόσεις ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγοράζων τοῖς μετρητοῖς. Ἡ αὔξησις δηλαδὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζητούντων συνιστᾷ λόγον ἀνόδου τῶν τιμῶν, προκαλουμένης οὕτω μιᾶς μορφῆς πληθωρισμοῦ.

β) ἐπέρχεται ἀλλοίωσις εἰς τὴν ἱεράρχησιν ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν. Ἡ εὐχέρεια ἀποκτήσεως διὰ τῆς μεθόδου τῶν δόσεων ἀγαθῶν ἀνωτέρας στάθμης, ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπει τὸ τρέχον εἰσόδημα καὶ ἡ συναφὴς δέσμευσις τμήματος τοῦ μελλοντικοῦ εἰσοδήματος πρὸς καταβολὴν τῶν δόσεων ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τοῦ διαθεσίμου εἰσοδήματος διὰ τὰς τακτικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀτόμου. Οὕτω π.χ. ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν δόσεων διὰ τὸ ἀγορασθὲν αὐτοκίνητον δυσχεραίνει τὴν ἐκτέ-

λεσιν τοῦ καθήκοντος πληρωμῆς τῶν διδάκτρων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων ἢ τὴν συνέχισιν ἀγορᾶς εἰδῶν διατροφῆς ἀνωτέρου ἐπιπέδου (π.χ. κτηνοτροφικῶν). Ἀνατρέπεται οὕτω ἡ ἱεράρχησις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν, ἥτις εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα θὰ ἐπέβαλλε τὴν πρόταξιν τῆς διατροφῆς καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἔναντι τῆς ἀνέσεως, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ ἀπόκτησις αὐτοκινήτου.

γ) ἐπωφελεῖται ἡ ξένη παραγωγὴ εἰς βάρος τῆς ἐγχωρίου. Τὸ ἐμπόριον, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ αὐξήσῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του, εἰσάγει ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγαθὰ ἀνωτέρας βιοτικῆς στάθμης, τὰ ὁποῖα διαθέτει εἰς τὴν κατανάλωσιν μὲ τὴν μέθοδον τῶν δόσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην—ὑποστηρίζουν οἱ ἀντιτιθέμενοι πρὸς τὸ σύστημα—προπληρώνεται εἰς τὴν ξένην ἀγορὰν ἡ ἀξία προϊόντων της, τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτιμον θὰ εἰσπραχθῇ εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορὰν μεταγενέστερον. Οὕτω χρηματοδοτεῖται οὐσιαστικῶς ἡ ξένη παραγωγὴ πιστωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐσωτερικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία συνήθως εὑρίσκεται ὑπὸ δυσμενεστέρας πιστωτικὰς συνθήκας. Ὁ κίνδυνος οὗτος ὑπάρχει κυρίως, ὅταν ἰσχύῃ τὸ καθεστὼς τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ὅταν ἡ πιστοδότησις τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς (βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου) εἶναι περιωρισμένη. Διὰ τοῦτο θεωρεῖται ὅτι ἐπιφέρει πλῆγμα κατ' αὐτῆς, ὡς καὶ κατὰ τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος, τὸ σύστημα τῶν δόσεων ἐφαρμοζόμενον εἰς Χώρας πτωχὰς ἀκολουθούσας τὴν πολιτικὴν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου εἰς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις καὶ τὴν τακτικὴν τῆς περιωρισμένης πιστοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν.

δ) δημιουργοῦνται δυσμενεῖς ἀντίκτυποι εἰς τὴν ἀποταμίευσιν καὶ τὰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Ἡ ἐκ τῶν προτέρων διάθεσις μέρους τοῦ μελλοντικοῦ εἰσοδήματος δι' ὡρισμένους—καταναλωτικοὺς—σκοποὺς δὲν ἀλλοιώνει μόνον τὴν ἱεράρχησιν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν. Ἐνεργεῖ καὶ εἰς βάρος τῆς ἀποταμιεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν στηρίζονται αἱ ἐπενδύσεις πρὸς παραγωγικὰς κατευθύνσεις.

Εἶναι ἀληθὲς βεβαίως, ὅτι καὶ μὲ τὰς καταβαλλομένας δόσεις χρηματοδοτεῖται ἡ μελλοντικὴ παραγωγὴ ἀγαθῶν καὶ συνεπῶς ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν ἔννοιαν τὸ ἐξεταζόμενον σύστημα ἔχει, ὡς ἐλέχθη, εὐμενεῖς παραγωγικοὺς ἀντικτύπους, ἀλλ' ἡ τοιαύτη παραγωγικὴ ἀνάπτυξις πραγματοποιεῖται πρὸς τὴν πλευρὰν τῶν ἀγαθῶν διαβιώσεως καὶ ὄχι τῶν ἀγαθῶν παραγωγῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν αἱ ὑπὸ στενὴν ἔννοιαν παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις. Ἐπέρχεται καὶ ἐνταῦθα ἀλλοίωσις εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς ἐπενδύσεις, ἀφοῦ ἀντὶ τῆς προτάξεως τῶν ὑπὸ στενὴν ἔννοιαν παραγωγικῶν, προωθοῦνται αἱ ὑπὸ εὐρυτέραν ἔννοιαν καταναλωτικαί. Οὕτω, τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων μὲ δόσεις ὁδηγεῖ εἰς ἀνατροπὴν ἢ τοὐλάχιστον τροποποίησιν τοῦ ψυχολογικοῦ νόμου τοῦ Keynes, καθ' ὃν ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος συνεπάγεται αὔξησιν τῆς ἀποταμιεύσεως μεγαλυτέραν τῆς αὐξήσεως τῆς προκαλουμένης εἰς τὸν τομέα τῆς καταναλώσεως. Ἡ διεύρυνσις δηλονότι τῶν δυνατοτήτων τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ προδέσμευσις τῆς διαθέσεως εἰσοδήματος δι' αὐτὴν ἀφίνουν μικρότερα περιθώρια εἰς τὴν ἀποταμίευσιν.

ε) ἐγκυμονεῖ κινδύνους διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ εἰδικώτερον διὰ τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς καλῆς πίστεως, ἥτις ἀκολουθεῖται κατὰ τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων μὲ δόσεις, δὲν εἶναι ἄμοιρος κινδύνων ἐξ ὑποκειμενικῶν ἢ ἀντικειμενικῶν λόγων ἀναφερομένων εἰς τὴν κατανάλωσιν. Ἡ ἐπιδεικνυομένη ἐμπιστοσύνη πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς καὶ ἡ ἀποδοχὴ εὐνοϊκῶν ὅρων (χαμηλὴ προκαταβολή, μακρὸς χρόνος, μικρὸς τόκος) εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλύτεραι, ὅσον περισσότεροι εἶναι οἱ προσφέροντες καὶ ὀλιγώτερον πρόθυμοι οἱ ἀγορασταί. Ἂν πρὸς ἐπικράτησιν ἐπιζητεῖται νὰ προσελκυσθοῦν καὶ ἄτομα ἄνευ πιστωτικῆς ἐπιφανείας, ἄνευ ἐγγυήσεων ἐντιμότητος καὶ μὲ ἀβέβαιον εἰσόδημα, ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων εἶναι προφανής. Ἂν ἐπίσης πρὸς τόνωσιν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν τηρεῖται ἀλόγιστος τακτικὴ ἐνθαρρύνουσα τὰς ἀγορὰς μὲ δόσεις, εἶναι

πιθανὸν αἱ γενικώτεραι δυσμενεῖς συνθῆκαι τῆς ἀγορᾶς, εἰς περίοδον οἰκονομικῆς ὑφέσεως, νὰ ὁδηγήσουν εἰς μεγάλας ζημίας ἢ καὶ καταστροφὰς ἐπιχειρηματιῶν. Δὲν εἶναι, ἐξ ἄλλου, ἀνάγκη νὰ τονισθοῦν οἱ πιθανοὶ κίνδυνοι ἐκ τῆς κακοπιστίας μερίδος ἐξυπηρετουμένων διὰ τοῦ συστήματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ ἀσυνέπειαι ἀγοραστῶν εἰς τὰς προηγμένας οἰκονομικῶς Χώρας καταλαμβάνουν ποσοστὸν μικρότερον τοῦ 5% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων.

Σταθμίζοντες τὰ μειονεκτήματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα καταλήγομεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νὰ τύχῃ ἐπιδοκιμασίας τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων μὲ δόσεις, καθόσον αἱ ἀγαθαί του ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως εἶναι σημαντικώτεραι τῶν δυσμενῶν ἀντικτύπων, οἱ ὁποῖοι ἄλλωστε κατὰ μέγα μέρος δύνανται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Εἰς τὸ πόρισμα αὐτὸ κατέληξαν καὶ τὰ συγκληθέντα συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένοντο σχετικαὶ ἀνακοινώσεις καὶ εὐρεῖαι συζητήσεις. Ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ἁρμοδίων, τῶν ἐπιστημόνων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων τάξεων, ἔλαβε θέσιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ συστήματος, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀνεγνώρισεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίτν του καὶ πρὸς ἄμβλυνσιν τῶν σημειωθέντων μειονεκτημάτων ἐν τῇ πράξει. Εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ μερικὴ τοὐλάχιστον θεραπεία τῶν ἀδυναμιῶν καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἐλήφθησαν διάφορα μέτρα εἰς τὰς Χώρας, ὅπου ἐδημιουργήθησαν προβλήματα. Οὕτω:

α) θεωρεῖται σκόπιμος ὁ καθορισμὸς ἀφ᾽ ἑνὸς ἀνωτάτου ὁρίου κέρδους καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου ἀνωτάτου ὁρίου τόκου πρὸς πρόληψιν ὑπερεπιβαρύνσεως τῆς τιμῆς τῶν ἀγαθῶν εἰς τὰς πωλήσεις μὲ δόσεις.

β) κρίνεται ἀξιοσύστατος ἡ θέσπισις ὑποχρεώσεως πρὸς προκαταβολὴν σημαντικοῦ τμήματος τοῦ τιμήματος (π.χ. 30—40 %) πρὸς ἀποφυγὴν ἀναλήψεως πληρωμῆς εἰς τὸ μέλλον ὀφειλῶν δυσαναλόγων πρὸς τὸ εἰσόδημα ἐπὶ ζημίᾳ ἀφ᾽ ἑνὸς τῆς συντηρήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀφ᾽ ἑτέρου τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ πωλητοῦ. Ἡ ὑποχρεωτικὴ αὕτη προκαταβολὴ συνιστᾶται νὰ εἶναι ὑψηλοτέρα προκειμένου περὶ εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἵνα μὴ ταῦτα ἀνταγωνίζωνται ἀνίσως τὴν ἐγχώριον παραγωγήν.

γ) καταβάλλεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ποιοῦ τῶν ἐπὶ πιστώσει ἀγοραστῶν. Οὕτω: τηροῦνται σημειώσεις ἐπὶ τῆς ἐπιδειχθείσης συνεπείας ἢ ἀσυνεπείας ὡς πρὸς τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ἀνταλλάσσονται πληροφορίαι μεταξὺ τῶν πωλητῶν καὶ σχηματίζονται εὑρετήρια καταναλωτῶν· λαμβάνονται πληροφορίαι ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας ἢ τοὺς Ὀργανισμούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀγοράσουν μὲ τὴν μέθοδον τῶν δόσεων, ἐνίοτε δὲ γίνεται ἡ συναλλαγὴ μέσῳ τῶν Ὀργανισμῶν αὐτῶν (π.χ. συνεταιρισμῶν καταναλώσεως), οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν καλύτερον τὴν δυναμικότητα ἑκάστου μέλους των ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας πρόκειται νὰ ἀναλάβη διὰ τὴν τμηματικὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὑπὸ ἀγορὰν ἀγαθοῦ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ σύστημα τῶν πωλήσεων μὲ δόσεις ἐφηρμόσθη εἰς ὑπολογίσιμον ἔκτασιν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Τὰ σημειωθέντα ἀνωτέρω μειονεκτήματα συναντῶνται καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρᾶξιν, ἐνίοτε μάλιστα ηὐξημένα, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ὀργανώσεως, τῶν δυσμενῶν συνθηκῶν τῆς πιστωτικῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν μεγάλων ἀναγκῶν εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Τὰ πλεονεκτήματα ὅμως, τὰ ὁποῖα εἶναι συνυφασμένα μὲ τὸ σύστημα, εἶναι τόσον μεγάλα, ὥστε σημειοῦται συνεχὴς ἐπέκτασίς του. Ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν πιστωτικῶν συναλλαγῶν τῆς κατηγορίας ταύτης πιστεύεται ὅτι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐξασθένισιν τῶν μειονεκτημάτων καὶ τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν καὶ ἐν Ἑλλάδι τῆς τόσον ἐξυπηρετικῆς διὰ τὴν μεγάλην μᾶζαν τοῦ λαοῦ μεθόδου τῶν δόσεων εἰς τὰς πωλήσεις διαρκῶν ἀγαθῶν διαβιώσεως.

Σωτήριος Ι. Ἀγαπητίδης

'Ηλ. 'Αν. 7.32', Δ. 5.03'
Σελήνη 18 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 343/22
Σύλληψις τῆς Θεοτόκου

9

Συνεδρίασις Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

"Οστις δὲν ἔχει κλίσιν εἰς τὴν τάξιν, συχνάκις θὰ εἶναι ἄδικος εἰς τὴν ἀπόφασίν του καὶ σπανίως συνετὸς ἢ εὐσυνείδητος εἰς τὰς πράξεις του. (Λαβατὲρ)

ΣΤΡΑΟΥΣ 'Ιωάννης (1825—1889). Αὐστριακὸς συνθέτης χορῶν καὶ μελοδραμάτων, «Βαρῶνος 'Ατσίγγανος», «Νυχτερίδα» κλπ.

'Ηλ. 'Αν. 7.32', Δ. 5.04'
Σελήνη 19 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 344/21
Μηνᾶ, 'Ερμογένους μ.

10

Συγκέντρωσις Σπουδαστῶν. 'Αναχοινώσεις Διευθυντοῦ.

ΜΠΟΫΛ Ροβέρτος (1626—1691). 'Εδίδαξεν εἰς 'Οξφόρδην καὶ εἰς Λονδῖνον. 'Επέτυχε βελτίωσιν τῆς ἀεραντλίας καὶ ἀνεκάλυψε τὸν ὄγκον ἐξαρτήσεως μεταξὺ ὄγκου καὶ πιέσεως ἀερίου.

'Η ἱστορία εἶναι ἀλληλουχία γεγονότων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ διαφύγουν, ἐξακολουθοῦσα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν καὶ ἥτις συνδέει τὴν ἐποχήν μας μὲ τὰς πλέον μακρινὰς περιόδους. (I. Pirenne)

'Ηλ. 'Αν. 7.33', Δ. 5.04'
Σελήνη 20 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 345/20
Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου

11

Φιλολογικὴ Συγκέντρωσις.

Στὴ ρόδα ποὺ τρίζει πιὸ δυνατὰ ἀπὸ τὶς ἄλλες βάζομε λάδι. (Λαϊκὴ παροιμία)

'Η προσοχὴ εἶναι τὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ μνήμη καὶ ἡ μνήμη εἶναι συσσωρευμένη σοφία. (Lowell)

ΠΑΡΕ 'Αμβρόσιος (1571—1590). Γάλλος χειρουργός. 'Αντικατέστησε τὸν καυτηριασμὸν διὰ τῆς ἐπιδέσεως τῶν ἀρτηριῶν, ὅταν ἐξετέλει ἀκρωτηριασμούς. 'Εδημοσίευσε πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας.

Πρὸ ἑβδομήκοντα πέντε ἐτῶν συνετελέσθη τὸ μέγα ἔργον τῆς διανοίξεως τῆς σήραγγος τοῦ 'Αγίου Γοτθάρδου, μήκους 14.894 μέτρων καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου 1855 μέτρων. 'Η διάνοιξις αὕτη διηυκόλυνε τὰ μέγιστα τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ 'Ελβετίας καὶ 'Ιταλίας.

'Ηλ. 'Αν. 7.34', Δ. 5.04'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 346/19
Σπυρίδωνος θαυματουργ.

12

(Σημειώσεις)

'Η ἡδονὴ τοῦ τιμίου ἀνθρώπου ἐν τῇ συναισθήσει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος εἶναι ἀμοιβή, τὴν ὁποίαν πληρώνει αὔτη εἰς αὐτὸν δι' ὅλους τοὺς κόπους του.

(Λαμπρυγιὲρ)

ΝΑ·Ι·ΣΕΡ (1855—1916). Γερμανὸς Μικροβιολόγος. 'Ανεκάλυψε τὸ μικρόβιον τῆς γονοκοκκικῆς λοιμώξεως (βλεννόρροιας). Συνέβαλε εἰς τὴν ἔρευναν τῆς λέπρας.

'Ηλ. 'Αν. 7.35', Δ. 5.04'
Σελήνη 22 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 347/18
Εὐστρατίου, Λουκίας

13

'Επιτόπιον μάθημα εἰς Βυρσοδεψίαν Γιαννοπούλου.

ΒΑΙΣΕΡΜΑΝ (1866—1925). Γερμανὸς ἰατρὸς καὶ βιολόγος. 'Επενόησε μέθοδον διαγνώσεως τῆς συφιλίδος (ἀντίδρασις Βάσσερμαν) δι' εἰδικῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος. 'Ησχολήθη εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ὀρῶν τοῦ ὀργανισμοῦ.

«Τρανοὶ κι' ἂν εἶναι οἱ τάφοι, τάφοι θἄναι».

(Κ. Παλαμᾶς)

"Οσο μεγαλύτερος εἶναι ὁ φιλόσοφος, τόσο δυσκολεύεται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀπαντήσεις τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου.

(Sienkiewicz)

'Ηλ. 'Αν. 7.35' Δ. 5.04'
Σελήνης Τελ. Τέταρτον
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 348/17
Φιλήμονος, 'Απολλωνίου

14

'Επιτόπιον μάθημα εἰς Μηχανογραφικὴν 'Υπηρεσίαν.

Εἶναι πολὺ δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον, νὰ προσδιορίσωμεν τί ὀφείλομεν εἰς τὸ 'Ελληνικὸν πνεῦμα, ἐνῶ εἶναι πολὺ εὔκολον νὰ εἴπωμεν τί δὲν ὀφείλομεν.

(U. Willamowitz)

'Υπάρχουν 'Επιστῆμαι γαλήνιαι καὶ ἀτάραχοι, αἵτινες δείκνυνται ἐπιεικῶς πρὸς τοὺς καταφρονητάς των καὶ ἀφήνουν αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ· ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν τρομερὰ ὅπλα διὰ νὰ τιμωροῦν τοὺς προκαλοῦντας αὐτάς.

(P. Zeroy—Beaulieu)

ΜΩΡΕΑΣ. Ψευδώνυμον τοῦ Ἕλληνος ποιητοῦ 'Ιωάννου Παπαδιαμαντοπούλου (1856—1910), ὁ ὁποῖος ἔγραψε γαλλιστὶ τὰς «Στροφάς» καὶ ὑπῆρξεν εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς Συμβολικῆς Σχολῆς.

ΛΟΜΠΡΟΖΟ Καῖσαρ (1836—1909). 'Ιταλὸς ἰατρός, ἐγκληματολόγος καὶ ἀνθρωπολόγος. 'Ιδρυτὴς τῆς 'Ανθρωπολογικῆς Σχολῆς, καθ' ἣν οἱ πλεῖστοι ἐγκληματίαι φέρονται πρὸς τὸ ἔγκλημα ἐκ κληρονομικότητος.

ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

(Ἀμερικανικαὶ διαπιστώσεις)

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας,
οἱ ἐμπειρογνώμονες τῆς Ἀμερικανικῆς
Ἀποστολῆς ἔχουν καταλήξει εἰς τὴν
ἐξῆς ἀριθμητικὴν διαπίστωσιν τῶν ἐμπο-
δίων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς
Βιομηχανίας.

ΠΡΩΤΟΝ : Τὸ ὑπέρογκον καὶ ἄνισον
τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.
Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῶν
φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων καὶ ἄλλων
εἰσφορῶν ποὺ ἐπιβάλλονται ὑπὸ διαφό-
ρους μορφὰς εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπι-
χειρήσεις, ἀνέρχεται εἰς 40 ο)ο ἐπὶ τῆς
ἀξίας τῆς παραγωγῆς των, ἐνίοτε δὲ
καὶ μέχρι 51 ο)ο. Εἰς τὰς Ἡνωμένας
Πολιτείας ἀφ' ἑτέρου αἱ σχετικαὶ ἐπι-
βαρύνσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὸ 2 ἕως
5 ο)ο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ εἴσπραξις τῶν φό-
ρων αὐτῶν ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον
βαθμὸν ἀπὸ τὴν τήρησιν τῶν ἀναγκαίων
βιβλίων, τοιαύτη δὲ τήρησις γίνεται
κυρίως ἀπὸ τὰς σοβαρὰς ἐπιχειρήσεις,
ποὺ ἀκολουθοῦν ὑγιᾶ καὶ προοδευτικὴν
παραγωγικὴν πολιτικήν, τὸ ἀποτέλεσμα
τῆς πολυποικίλου φορολογίας τῶν ἐπι-
χειρήσεων εἶναι ἡ ἀποθάρρυνσις τῶν
καλῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἡ ἐνθάρρυν-
σις τῶν κακῶν. Ἔτσι ὑπελογίσθη προσ-
φάτως, ὅτι ὁ φόρος Κύκλου ἐργασιῶν
ἐφαρμόζεται ἀποτελεσματικῶς μόνον εἰς
τὸ 40 ο)ο τῶν περιπτώσεων.

Τὴν ὑπερβολικὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς
βιομηχανίας προκαλεῖ—κατὰ τὰς Ἀμε-
ρικανικὰς ἀντιλήψεις—κυρίως τὸ γεγο-
νὸς ὅτι οἱ ἄλλοι πλουτοπαραγωγικοὶ
κλάδοι τῆς Χώρας, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ
ἐμπόριον, δὲν συμβάλλουν σήμερον ἐξ
ἴσου εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν, οὕτω
δὲ ἡ ἐπίπτωσις γίνεται κυρίως ἐπὶ τῆς
Βιομηχανίας. Ὑπελογίσθη παρὰ τῶν
Ἀμερικανῶν ὅτι ἐκ 203 χιλιάδων περί-
που προσώπων, ποὺ ὑπέχουν ὑποχρεώ-
σεις καταβολῆς ἀμέσων φόρων, τετρα-
κόσια ἄτομα περίπου καταβάλλουν τὸ
47 ο)ο τοῦ συνόλου τοῦ ἐξ ἀμέσου φορο-
λογίας προϊόντος. Ἐκ τῶν προσώπων
τούτων οἱ βιομήχανοι ἀποτελοῦν τὴν
μεγάλην πλειοψηφίαν.

Ἡ τελικὴ ἐπίπτωσις τῆς φορολογίας
τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι ἐπὶ τῆς κατα-
ναλώσεως. Ἄμεσον ἀποτέλεσμα εἶναι
ἐν τούτοις ἡ σοβαρὰ ἐλάττωσις τῆς ἀγο-
ραστικῆς δυνάμεως τοῦ λαοῦ καὶ ὁ οὐ-
σιαστικὸς περιορισμὸς τῆς βιομηχανικῆς
παραγωγῆς καὶ ἀπασχολήσεως.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ Ἀμερικανοὶ
ζητοῦν σήμερον τὴν βελτίωσιν τῶν μεθό-
δων εἰσπράξεων τῶν ἀμέσων φόρων ἐπὶ
τοῦ εἰσοδήματος, εἰς τρόπον ὥστε αἱ
ηὐξημέναι πρόσοδοι ἐκ τῶν πηγῶν αὐ-
τῶν νὰ ἐπιτρέψουν ἐλάττωσιν τῆς ἐπι-
βαρύνσεως τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρή-
σεων. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἀποστολὴ ζητεῖ τὴν
ἁπλούστευσιν καὶ ἑνοποίησιν τῆς φορο-
λογίας ἐπὶ τῆς βιομηχανικῆς παραγω-
γῆς. Σήμερον ἑκάστη βιομηχανία ὑπέ-
χει τουλάχιστον δέκα διαφορετικὰς ὑπο-
χρεώσεις διὰ τὴν καταβολὴν φόρων καὶ
ἐκτάκτων εἰσφορῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ : Ἡ Ἀποστολὴ κατακρί-
νει τὸν περιορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ κέρ-
δους εἰς 8 ο)ο ποὺ ὑφίσταται διὰ πολ-
λὰς ἐπιχειρήσεις. Παρατηρεῖται σχετι-
κῶς, ὅτι στὰς Ἡνωμένας Πολιτείας θεω-
ρεῖται ὡς λογικὸν ἓν ποσοστὸν καθαροῦ
κέρδους 10 ο)ο διὰ τὰς εὐημερούσας
ἐπιχειρήσεις καὶ 20 ο)ο διὰ τὰς ἀστα-
θεῖς. Εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικήν, ὅπου οἱ
ἐκ τῆς ἐπενδύσεως κεφαλαίων κίνδυνοι
εἶναι μεγαλύτεροι, θεωρεῖται λογικὸν ἓν
ποσοστὸν καθαροῦ κέρδους 30—40 ο)ο.

ΤΡΙΤΟΝ : Ἡ Ἀποστολὴ ἀντιτίθεται
εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν, ἥτις ἐπιδεικνύεται
συχνὰ ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν παρα-
κολούθησιν τῶν τιμῶν κρατικῶν ὀργά-
νων.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ : Ἡ Ἀποστολὴ ζητεῖ
τὴν κατάργησιν πάσης ἀναδρομικῆς φο-
ρολογίας.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Ἡ Ἀποστολὴ ζητεῖ ὅπως
μεταρρυθμισθῇ καὶ ἑνοποιηθῇ τὸ σύστη-
μα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Βάσει τοῦ
σήμερον κρατοῦντος πληθωρικοῦ συστή-
ματος, ἑκάστη ἐπιχείρησις ὑπέχει ποι-
κίλας εὐθύνας εἰσφορᾶς εἰς ἀσφαλιστι-
κὰ ταμεῖα. Ὑπελογίσθη ὅτι εἰς τινας
περιπτώσεις ἡ κατάστασις αὕτη ἀπολή-
γει εἰς ὑποχρέωσιν μιᾶς ἐπιχειρήσεως
νὰ καταβάλλῃ εἰς ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα
ποσὸν ἴσον μὲ τὸ ἥμισυ σχεδὸν τοῦ συν-
όλου τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ της.
Ἐπὶ πλέον, κατὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς
ἐμπειρογνώμονας, τὸ κόστος παραγωγῆς
εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἐπι-
βαρύνεται ὑπερμέτρως ἀπὸ τὴν ὑποχρέ-
ωσίν των νὰ καταβάλλουν μεγάλας ἀπο-
ζημιώσεις εἰς ἀπολυομένους ἐργάτας μὲ
πολυετῆ ὑπηρεσίαν.

ΕΚΤΟΝ : Σύμφωνα μὲ τὰς μελέτας
τῆς Ἀποστολῆς, εἶναι ὑπέρογκα τὰ ἔξο-
δα φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν
προϊόντων, μεγάλη δὲ ἐπίσης ἡ καθυ-
στέρησις εἰς τὴν ἐκφόρτωσιν. Σχετικῶς
ἐσημειώθη πρὸ ἀρκετῶν μηνῶν ὑπὸ τῆς
Ἀποστολῆς ἡ περίπτωσις μιᾶς ἐπιχειρή-
σεως, ἥτις παρήγγειλεν εἰς Ἀγγλίαν
ποσότητα ἑνὸς τόννου ἀπαραιτήτου εἰς
αὐτὴν πρώτης ὕλης. Ἡ τιμὴ πωλήσεως
καὶ μεταφορᾶς τοῦ προϊόντος ἀνῆλθεν
εἰς ἓν περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.
Ἡ μεταφορὰ εἰς Πειραιᾶ ἐγένετο ἐντὸς
ἐννέα ἡμερῶν. Ἡ παράδοσις τοῦ προϊ-
όντος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀπῄτησεν ἓν
ἀκόμη... δίμηνον, διότι ἐχρειάσθη, νὰ
ὑπολογισθοῦν καὶ καταβληθοῦν 23 δια-
φορετικαὶ ἐπιβαρύνσεις κατὰ τὴν ἐκφόρ-
τωσιν, αἱ ὁποῖαι τελικῶς συνεποσώθη-
σαν εἰς ἓν σχεδὸν ἑκατομμύριον δραχμῶν.

ΕΒΔΟΜΟΝ : Ἡ Ἀποστολὴ φρονεῖ
ὅτι ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων κρατικῶν
ἀρχῶν δὲν ἐπιδεικνύεται πάντοτε τὸ

ἀναγκαῖον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Οὕτω ἀναφέρονται εἰς τοὺς κύκλους τῆς Ἀποστολῆς παραδείγματα παραγγελίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν βιομηχανικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν εὐχερῶς νὰ παραχθοῦν ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ἐπίσης ἡ Ἀποστολὴ φρονεῖ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν συντονίζει ἐπαρκῶς τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν ἀσφαλείας διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξε νὰ πληγοῦν βαρύτατα οὐσιώδεις βιομηχανίαι, ὡς ἡ βιομηχανία μετάξης.

ΟΓΔΟΟΝ: Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἀποστολῆς, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ ἐπιτοκίου, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι μέγιστον ἐμπόδιον εἰς τὴν αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐπανεξετασθῇ τώρα ἡ δυνατότης ἀσκήσεως ἐλαστικωτέρας πολιτικῆς ἀπὸ τὴν Νομισματικὴν Ἐπιτροπήν. Ἡ ὑπάρχουσα ἐλπὶς εἶναι, ὅτι μὲ τὴν βελτίωσιν τῆς γενικῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐλαττωθῇ ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὸ παρελθὸν διάθεσις πρὸς χρῆσιν πιστώσεων δι' ἐπενδύσεις εἰς χρυσᾶς λίρας, ἢ δι' ἄλλας μὴ παραγωγικὰς τοποθετήσεις. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, ἡ Ἀποστολὴ θεωρεῖ ὅτι καλύτερον παντὸς ἄλλου μέσου διὰ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ ἐπιτοκίου εἶναι ἡ προθυμία τοῦ ἀποθησαυρισμένου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξαχθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κεφαλαίου, νὰ δραστηριοποιηθῇ καὶ πάλιν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπολογίζεται κατὰ προσέγγισιν ὑπό τινων Ἀμερικανῶν εἰς τὸ ἰσοδύναμον περίπου 400 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐπέλθῃ ἀσφαλῶς ἡ ἀπαιτουμένη ἀναζωογόνησις τῆς πίστεως. Παρατηρεῖται σχετικῶς ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν, ὅτι ὡρισμέναι βιομηχανίαι κατώρθωσαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη νὰ ἀναπτυχθοῦν παρὰ τὰς γενικὰς διαμαρτυρίας περὶ σπάνιος κεφαλαίων κινήσεως. Τοῦτο συμβαίνει ἰδίᾳ μὲ τὴν σιδηροβιομηχανίαν. Ἐπίσης σχολιάζεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀμερικανῶν τὸ γεγονὸς ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἔγινεν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους Ἑλληνικοὺς κύκλους οὐδεμία συγκεκριμένη πρότασις διὰ τὸν τρόπον ὑποβιβασμοῦ ἐπιτοκίου.

Αὐτὰ εἶναι, κατὰ τοὺς Ἀμερικανούς, τὰ κυριώτερα ἐμπόδια εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας. Ἀποτέλεσμά των εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς παραγωγῆς, ἡ ἀνεπαρκὴς ἀνεύρεσις τοῦ βιομηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Χώρας καὶ ἡ τάσις τῆς βιομηχανίας νὰ βλέπῃ τὴν σωτηρίαν της εἰς γενικὰ καὶ εἰδικὰ μέτρα κρατικῆς προστασίας. Ὡς ἐκδήλωσις χαρακτηριστικὴ τῆς σήμερον κρατούσης καταστάσεως ἀναφέρεται τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ ἤρκουν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς παραγωγῆς εἰς τὸ σημερινὸν ἐπίπεδόν της 65.000 ἀντὶ τῶν σήμερον ἀπασχολουμένων 125.000 ἐργατῶν. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν συμφέρει πραγματικῶς εἰς τοὺς ἐργάτας, ἐφόσον συνοδεύεται ἀπὸ περιωρισμένην δραστηριότητα καὶ ἀπὸ χαμηλὰ ἡμερομίσθια, λόγῳ τῆς μικρᾶς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας.

ΤΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΜΕΤΡΑ

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἡ Ἀποστολὴ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ θεσπίσῃ ὡλοκληρωμένον βιομηχανικὸν πρόγραμμα. Οὕτω, ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ἡ Ἀποστολὴ ἐπιθυμεῖ κατὰ πρῶτον λόγον τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ παύσῃ νὰ εἶναι Ὑπουργεῖον ἐκδόσεως ἀδειῶν εἰσαγωγῆς, καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ χαράξῃ βιομηχανικὴν πολιτικήν. Πρόκειται οὕτω νὰ ἱδρυθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἰδιαιτέρα Γενικὴ Διεύθυνσις Βιομηχανίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπαχθοῦν ὅλαι αἱ ἀσχολούμεναι μὲ τὰ βιομηχανικὰ καὶ μεταλλευτικὰ ζητήματα ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους. Αὐτή, ἐν συνδυασμῷ μὲ ἱδρυθησόμενον Συμβούλιον Βιομηχανίας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐκπροσωποῦνται οἱ βιομήχανοι, θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ληπτέων πρακτικῶν μέτρων. Ἡ Ἀποστολὴ ἐπιθυμεῖ ὅπως τὸ Κράτος ἐγκαινιάσῃ πολιτικὴν θετικῆς ὑποβοηθήσεως τῶν οὐσιωδῶν βιομηχανιῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐπεξεργάζονται ἐγχωρίας πρώτας ὕλας, ἐξυπηρετοῦν οὐσιώδεις ἐσωτερικὰς ἀνάγκας ἢ δύνανται ἀναπτυσσόμεναι νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς Χώρας.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ Ἀποστολὴ ἐπιθυμεῖ ἐξίσωσιν κατὰ τὸ δυνατὸν τῶν συνθηκῶν ἐργασίας διὰ τὰς βιομηχανίας ἀνὰ τὴν Χώραν. Τὰ πρῶτα βήματα ἔγιναν ἤδη μὲ τὴν κατάργησιν τῶν διοδίων. Ἤδη ἡ Ἀποστολὴ ἐπιδιώκει ὅπως παύσῃ ἡ ἄνετος φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῆς παροχῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς χώρας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποκέντρωσις τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ αὐξηθῇ ἡ χρησιμοποίησις ἐγχωρίων πρώτων ὑλῶν.

Εἶναι ἀπαραίτητος ἐπίσης ἡ λῆψις νομοθετικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν γενικὴν ἀναζωογόνησιν τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν Χώραν. Ἡ Ἀποστολὴ παρετήρησε μετὰ λύπης τὴν καθυστέρησιν ἥτις σημειοῦται εἰς τὰς σχετικὰς μελέτας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἤδη καταβάλλει προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ἐμμέσως, ἐνθαρρύνουσα ξένους Οἴκους νὰ ἐπενδύσουν κεφάλαια διὰ τήν, βάσει συγχρονισμένων μεθόδων, ἐξόρυξιν σπουδαίων μεταλλευμάτων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν χώραν, ὡς ὁ βωξίτης, ὁ μόλυβδος, τὸ μαγγάνιον, ὁ μαγνησίτης καὶ τὸ ἀντιμώνιον. Θετικαὶ προτάσεις ἐκ μέρους ξένων οἴκων θὰ ἐκμαιεύσουν τελικῶς, ὡς ὑπολογίζεται, τὰ ἀναγκαῖα νομοθετικὰ μέτρα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ἀποστολὴ τέλος ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνάληψιν ὡλοκληρωμένου προγράμματος διὰ τὴν δημιουργίαν τεχνικῶν στελεχῶν, καὶ ἰδίᾳ εἰδικευμένων ἐπιστατῶν εἰς τὴν βιομηχανίαν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ διευκολυνθῇ ὁ συγχρονισμὸς τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς βιομηχανίας καὶ θὰ αὐξηθοῦν ἡ παραγωγικότης τῆς ἐργασίας καὶ αἱ ἀπολαβαὶ τῶν ἐργατῶν. Ἰδιαιτέρα προσπάθεια θὰ

Ἡλ. Ἀν. 7.36΄. Δ. 5.05΄
Σελήνη 24 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 349/16
Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρ.

15

Ἐκδρομὴ εἰς Σούνιον διὰ τῆς νέας παραλιακῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης — Ἀναβύσσου.

Λουκ. (*ιδ΄. 16 - 24*)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

πρέπη νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν τομέα τῆς συντηρήσεως τῶν μηχανῶν, ὅπου ὑστεροῦν πολὺ αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Αὐτὸ εἶναι τὸ γενικὸν πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἀποστολῆς, θὰ καταστῇ πλήρως ἀποδοτικὴ ἡ προσπάθεια μακροπροθέσμου χρηματοδοτήσεως καὶ δημιουργίας νέων βιομηχανιῶν, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἕτερον σκέλος τοῦ βιομηχανικοῦ προγράμματος. Σκοπὸς τῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους πρέπει νὰ εἶναι νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἡγέτας τῆς βιομηχανίας τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπιτελοῦν χρήσιμον ἔργον καὶ ὅτι προστατεύονται ἐξ αὐτοῦ οἱ βασίζοντες τὰς ἐπιχειρήσεις των εἰς ὑγιεῖς ἀρχὰς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν προσπάθειαν αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ ὑποβιβασμοῦ τοῦ κόστους.

Ἡ Κυβέρνησις, συμφώνως πρὸς τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀμερικανικῆς ἐκθέσεως, «πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν διττὴν πλάνην ὅτι ἡ βιομηχανία ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ συνεχῶς αὖξον φορολογικὸν βάρος καὶ ὅτι ἡ πληθώρα φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων εἶναι προτιμητέα ἀπὸ τὴν ἁπλότητα εἰς τὸ φορολογικὸν σύστημα».

Χ. ...

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

1) *Διεθνής 'Οργανισμός τροφίμων καὶ τῆς Γεωργίας.*

Food and Agriculture Organization (FAO).

'Ιδρυθεὶς 16 'Οκτωβρίου 1945 κατόπιν ὑπογραφῆς τοῦ καταστατικοῦ χάρτου εἰς Κουέμπεκ (Quebec).

Σκοπός: 1) ἐξύψωσις τῆς στάθμης διατροφῆς καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

2) Βελτίωσις τῆς παραγωγῆς καὶ κατανομῆς τῶν τροφίμων καὶ τῶν Γεωργικῶν προϊόντων.

Ἕ δ ρ α: Ρώμη.

2) *Διεθνὴς Ναυτικὸς Συμβουλευτικὸς 'Οργανισμός.*

International Maritime Consultative Organization (I.M.CO)

Ἵδρυσις: Προϋπόθεσις διὰ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς εἶναι: Δέον ὅπως τουλάχιστον ἕκαστον τῶν 7 ἐκ τῶν 21 ἐθνῶν κατέχῃ πλοῖα συνολικῆς τονάζ ἑνὸς ἑκατομμυρίου γκρὸς καὶ γίνῃ μέλος ὑπογράφον τὸ Καταστατικόν, συνταχθὲν ὑπὸ τῆς ἐν γένει συνελθούσης Συνδιασκέψεως τὴν 6ην Μαρτίου 1948. Μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ IMCO θέλει διαλυθῆ ἡ ὑπὸ τῆς, ὡς ἄνω, διασκέψεως καταρτισθεῖσα προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπή.

Σκοπός: Προαγωγὴ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων πρὸς ἐπίλυσιν τῶν τεχνικῶν προβλημάτων τῆς Διεθνοῦς Ναυτιλίας, καθὼς καὶ παρεμπόδισις μεροληπτικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἄρσις ἀδικιῶν ἢ περιοριστικῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους τῶν ναυτικῶν γραφείων.

Ἕδρα: Λονδῖνον.

3) *Διεθνὴς Τράπεζα διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνάπτυξιν ὑποανεπτυγμένων μελῶν.*

International Bank of Reconstruction and Development.

Ἵ δ ρ υ σ ι ς. Δεκέμβριον 1945, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν 28 ἐθνῶν ὑπογραφῆς Καταστατικοῦ χάρτου συνταχθέντος τὸν Ἰούλιον 1944 εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Μπρετονγούντ.

Σκοποί: 1) Ἡ διὰ τῆς ἀμέσου χορηγήσεως δανείων εἰς τὰ μέλη-Κράτη βοήθεια πρὸς ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν. 2) Ἡ προαγωγὴ τῶν ξένων ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ προαγωγὴ τῆς ἰσορροπημένης ἀναπτύξεως τῆς Διεθνοῦς ἐμπορίας. Ἕδρα: Οὐάσιγκτων.

4) *Διεθνὴς 'Οργανισμὸς πολιτικῆς ἀεροπορίας.*

International Organization of Civil Aviation.

Ἵδρυσις τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1947, 30 ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ 26ου ἔθνους κύρωσιν τῆς Συνθήκης καταρτισθείσης ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τῆς Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Σκοπός. Ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τῆς Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ ἡ καθιέρωσις Διεθνῶν ὁμοιομόρφων κανονισμῶν (τυποποιημένων).

Ἕ δ ρ α: Μέγαρον Διεθνοῦς Ἀεροπορίας τῆς Μοντρεάλ, Καναδᾶ.

5) *Διεθνὴς 'Οργανισμὸς 'Εργασίας.*

International Labour Organization.

Ἱδρυθεὶς τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1919, ὁπότε υἱοθετήθη ὁ καταστατικὸς χάρτης αὐτῆς, χαρακτηρισθεὶς ὡς μέρος XIII τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Σκοποί. Συμβολὴ διὰ τὴν ἐπίτευξιν διαρκοῦς εἰρήνης: 1) Διὰ τῆς προαγωγῆς τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης.

2) Βελτίωσις τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καθὼς καὶ ἡ ἐξύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐργάτου διὰ διεθνῶν ἐνεργειῶν. Ἕ δ ρ α: Γενεύη.

'Ο ὑπέρτατος σκοπὸς πάσης βιομηχανικῆς ἢ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ.

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ μεγίστου κέρδους, ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὸν ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ τελικὸς σκοπός, ἐτέθη εἰς τὴν πραγματικήν της θέσιν. Δὲν εἶναι παρὰ μία συνέπεια, ἓν ἀποτέλεσμα σχεδὸν αὐτόματον.

Ἐξυπηρετεῖτε τὸ κοινόν, ὅσον τελειότερον δύνασθε, καὶ τὸ ἴδιον κοινὸν θὰ σᾶς πλουτίσῃ. Παραλείψατε νὰ τὸ ἐξυπηρετήσετε, νομίζοντες ὅτι τοιουτοτρόπως ἐξυπηρετεῖτε καλύτερον τὰ προσωπικά σας συμφέροντα, καὶ θὰ σᾶς καταστρέψῃ ἄνευ οἴκτου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Μπουρνιᾶς συγχαίρων σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς, εἰς οὓς ἐχορηγήθη «ἐργατικὴ ὑποτροφία». Ὁ κ. Μπουρνιᾶς διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐργατικῶν ὑποτροφιῶν ἀπέδειξεν ὅτι ἐμπνέεται ἀπὸ πραγματικὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη.

Πυκνότης Πληθυσμοῦ τῶν Χωρῶν—Μελῶν τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ. 1956

Χῶραι	Ἔκτασις εἰς τετραγωνικὰ χιλιόμετρα	Πληθυσμὸς εἰς χιλιάδας	Κάτοικοι ἀνὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον
1. Αὐστρία	83.850	6.980	83
2. Βέλγιον	30.507	8.950	293
3. Γαλλία	551.255	43.787	79
4. Δανία	42.936	4.485	104
5. Δ. Γερμανία	247.889 (1)	51.852 (1)	209 (1)
6. Ἑλβετία	41.288	5.045	122
7. Ἑλλὰς	132.562	8.480	64
8. Ἡν. Βασίλειον	244.015	51.550	122
9. Ἰρλανδία	70.282	2.890	41
10. Ἰσλανδία	103.000	162	1
11. Ἰταλία	301.191	48.337	160
12. Λουξεμβοῦργον	2.585	314	121
13. Νορβηγία	323.917	3.478	10
14. Ὁλλανδία	32.400	10.957	338
15. Πορτογαλία	92.161	8.879	96
16. Σουηδία	449.200	7.325	18
17. Τουρκία	776.980	24.130	31

Πηγή: General Statistics. O.E.E.C. Statistical Bulletin. May 1957

1) Περιλαμβάνεται καὶ τὸ Σαάρ.

Ἐθνικὸν Εἰσόδημα εἰς Χώρας-μέλη τοῦ Ο.Ε.Ο.Σ (α) ἔτους 1955
(Συνολικὸν καὶ κατὰ κεφαλήν)

Χῶραι	Εἰσόδημα εἰς τ. τιμὰς εἰς ἑκατομ. δολλ.	Κατὰ κεφαλὴν Εἰσόδημα εἰς δολλ.
1. Αὐστρία	3.096	468
2. Βέλγιον	9.592	1.082
3. Γαλλία	35.426	819
4. Δανία	3.417	769
5. Δ. Γερμανία	30.119	608
6. Ἑλβετία	5.435	1.092
7. Ἑλλὰς	1.838	230
8. Ἡν. Βασίλειον	42 632	832
9. Ἰρλανδία	1.285	441
10. Ἰταλία (β)	16.960	353
α) Βόρειος	—	420
α) Νότιος	—	210
11. Λουξεμβοῦργον	288	932
12. Νορβηγία	2.730	797
13. Ὁλλανδία	6.258	582
14. Πορτογαλία	1.652	188
15. Σουηδία	7.994	1.100
16. Τουρκία	5.096	223

α) Ὁ ὑπολογισμὸς ἐγένετο βάσει στοιχείων τοῦ Statistical yearbook 1956 τῶν U.N.

β) Ἡ διάσπασις ἐγένετο βάσει τῶν δεδομένων τῆς Economic Syrvey of Europe 1953.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Ἐπαναστατική Προκήρυξη

Ὁ Λαός, Ἀπόγονος τῶν Ἑλλήνων, ὁποὺ κατοικεῖ τὴν Ρούμελην, τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὰς Μεσογείους νήσους, τὴν Βλαχομπογδανίαν καὶ ὅσοι στενάζουν ὑπὸ τὴν δυσφορωτάτην τυραννίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βδελυρωτάτου δεσποτισμοῦ, ἢ ἐβιάσθησαν νὰ φύγουν εἰς ξένα βασίλεια διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν δυσβάστακτον καὶ βαρὺν αὐτοῦ ζυγόν, ὅλοι λέγω Χριστιανοὶ καὶ Τοῦρκοι, χωρὶς κανένα ξεχωρισμὸν θρησκείας (ἐπειδὴ ὅλοι πλάσματα Θεοῦ εἶναι καὶ τέκνα τοῦ πρωτοπλάστου), στοχαζόμενοι ὅτι ὁ Τύραννος, ὀνομαζόμενος Σουλτάνος, κατέπεσεν ὁλοτελῶς εἰς τὰς βρωμερὰς θηλυμανεῖς ὀρέξεις του, ἐπερικυκλώθη ἀπὸ εὐνούχους καὶ αἱμοβόρους ἀμαθεστάτους αὐλικούς, ἐλησμόνησε καὶ κατεφρόνησε τὴν ἀνθρωπότητα, ἐσκληρύνθη ἡ καρδία του κατὰ τῆς ἀθωότητος, καὶ τὸ πλέον ὡραιότερον βασίλειον τοῦ κόσμου, ὁποὺ ἐκθειάζεται πανταχόθεν ἀπὸ τοὺς σοφούς, κατήντησε εἰς μίαν βδελυρὰν ἀναρχίαν, τόσον, ὥστε κανένας ὁποιασδήποτε τάξεως, καὶ θρησκείας, δὲν εἶναι σίγουρος μήτε διὰ τὴν τιμήν του, μήτε διὰ τὰ ὑποστακτικά του.

Ὁ πλέον ἥσυχος, ὁ πλέον ἀθῶος, ὁ πλέον τίμιος πολίτης κινδυνεύει κάθε στιγμὴν νὰ γίνη ἐλεεινὴ θυσία τῆς τυραννικῆς φαντασίας, ἢ τῶν ἀγρίων τοποτηρητῶν καὶ ἀναξίων μεγιστάνων τοῦ Τυράννου, ἢ τέλος (ὅπερ συνεχέστερον συμβαίνει), τῶν κακοτρόπων θηριωδεστάτων μιμητῶν του, χαιρόντων εἰς τὸ ἀτιμώρητον κρῖμα, εἰς τὴν σκληροτάτην ἀπανθρωπότητα, εἰς τὴν φονοκτονίαν, χωρὶς καμμίαν ἐξέτασιν, χωρὶς καμμίαν κρίσιν.

— Οὐρανέ! ἐσὺ εἶσαι ἀπροσωπόληπτος μάρτυς τῶν τοιούτων κακουργημάτων.

— Ἥλιε! ἐσὺ βλέπεις καθημερινῶς τὰ τοιαῦτα θηριώδη τολμήματα.

Γῆ! ἐσὺ ποτίζεσαι ἀδιακόπως ἀπὸ τὰ ρεῖθρα τῶν ἀθώων αἱμάτων. Ποῖος ἔχει στόμα νὰ μὲ εἰπῇ τὸ ἐναντίον; Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ τίγρης, ὁ ὁμόψηφος τῶν τοσούτων ἀνομημάτων; Ἂς ἔβγῃ εἰς τὸ παρόν, καὶ διὰ πολέμιόν του μάρτυρα θέλει ἀποκτήσει ὅλην τὴν Κτί-

σιν, ἥτις εὐγλώσσως γογγᾷ διὰ τοὺς ἀδίκους ὧδε ἐκχυνομένους ρύακας τῶν ἀνθρωπίνων αἱμάτων.

Ὁ μέχρι τοῦδε, λέγω, δυστυχὴς οὗτος λαός, βλέποντας ὅτι ὅλαι του αἱ θλίψεις καὶ ὀδύναι, τὰ καθημερινὰ δάκρυά του, ὁ ἀφανισμός του, προέρχονται ἀπὸ τὴν κακὴν καὶ ἀχρειεστάτην διοίκησιν, ἀπὸ τὴν στέρησιν καλῶν νόμων, ἀπεφάσισεν, ἐνανδριζόμενος μίαν φοράν, νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὸν οὐρανόν, νὰ ἐγείρῃ ἀνδρείως τὸν καταβεβαρημένον τράχηλόν του καί, ἐνοπλίζοντας ἐμμανῶς τοὺς βραχίονάς του μὲ τὰ ἅρματα τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἀπελπισίας, νὰ ἐκβοήσῃ μεγαλοφώνως, ἐνώπιον πάσης τῆς Οἰκουμένης, μὲ βροντώδη κραυγήν, τὰ ἱερὰ καὶ ἄμωμα δίκαια, ὁποὺ θεόθεν τῷ ἐχαρίσθησαν διὰ νὰ ζήσῃ ἡσύχως ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

Ὅθεν, διὰ νὰ ἠμποροῦν ὁμοθυμαδὸν ὅλοι οἱ κάτοικοι νὰ συγκρίνωσι πάντοτε μὲ ἄγρυπνόν ὄμμα τὰ κινήματα τῆς διοικήσεως τῶν διοικούντων, μὲ τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν νομοθεσίας, ἐκτινάζοντες ἀνδρικῶς τὸν οὐτιδανὸν ζυγὸν τοῦ Δεσποτισμοῦ καὶ ἐναγκαλιζόμενοι τὴν πολύτιμον Ἐλευθερίαν τῶν ἐνδόξων προπατόρων των, νὰ μὴν ἀφεθῶσιν οὐδέποτε νὰ καταπατῶνται ὡς σκλάβοι εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τὴν ἀπάνθρωπον τυραννίαν· νὰ ἔχῃ ἕκαστος ὡσὰν λαμπρὸν καθρέπτην ἐμπροστὰ εἰς τὰ ὀμμάτιά του τὰ θεμέλια τῆς ἐλευθερίας, τῆς σιγουρότητος καὶ τῆς εὐτυχίας του· νὰ γνωρίζουν ἐμφανέστατα οἱ κριταί, ποῖον εἶναι τὸ δυσαπόφευκτον χρέος των πρὸς τοὺς κρινομένους ἐλευθέρους κατοίκους· καὶ οἱ νομοθέται καὶ πρῶτοι τῆς διοικήσεως τὸν εὐθύτατον κανόνα, καθ' ὃν πρέπει νὰ ρυθμίζεται καὶ ν' ἀποβλέπῃ τὸ ἐπάγγελμά των πρὸς εὐδαιμονίαν τῶν πολιτῶν.

Κηρύσσεται λαμπροφανῶς ἡ ***Δημοσία Φανέρωσις*** τῶν πολυτίμων ***Δικαίων τοῦ Ἀνθρώπου*** και τοῦ ἐλευθέρου κατοίκου τοῦ Βασιλείου.

ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

Βασίλη, κάτσε φρόνιμα
νὰ γίνῃς νοικοκύρης,
γιὰ ν' ἀποχτήσῃς πρόβατα,
ζευγάρια κι' ἀγελάδες,
χωριὰ κι' ἀμπελοχώραφα
κοπέλια νὰ δουλεύουν.
—Μάννα μου ἐγὼ δὲν κάθομαι
νὰ γίνω νοικοκύρης,
νὰ κάμω ἀμπελοχώραφα,
κοπέλια νὰ δουλεύουν
καὶ νἆμαι σκλάβος τῶν Τουρκῶν
κοπέλι στοὺς γερόντους.
Φέρε μου τ' ἀλαφρὸ σπαθὶ
καὶ τὸ βαριὸ ντουφέκι
νὰ πεταχτῶ σὰν τὸ πουλὶ
ψηλὰ στὰ κορφοβούνια,
νὰ πάρω δίπλα τὰ βουνά,
νὰ περπατῶ στοὺς λόγγους,
νὰ βρῶ λημέρια τῶν κλεφτῶν,
γιατάκια καπετάνιων
καὶ νὰ σουρίζω κλέφτικα,
νὰ σμίγω τοὺς συντρόφους,
ποὺ πολεμοῦν μὲ την Τουρκιὰ
καὶ μὲ τοὺς Ἀρβανίτες.
. . . .
Πουρνὸ φιλεῖ τὴ μάννα του,
πουρνὸ ξεπροβοδιέται.
—Γειά σας βουνὰ μὲ τοὺς γκρεμούς,
Λαγκάδια μὲ τὶς πάχνες!
—Καλῶς το τ' ἄξιο τὸ παιδὶ
καὶ τ' ἄξιο παλληκάρι.

(Δημοτικό)

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΤΙΜΟΥΝ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ

Διακόσια χρόνια ἀπὸ τὴν γέννησίν του

Ρήγας Φεραῖος ἢ Βελεστινλῆς ἢ Θεσσαλὸς

[Ἀντώνιος Κυριαζῆς (1757—1798)]

ΟΙ "ΝΕΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ"

[Ἀπὸ τὴν Διακήρυξιν τῆς περιφήμου Ὀργανώσεως τῶν Jeunes Patrons τῆς Γαλλίας]

Ἐπιθυμοῦν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των :

Νὰ εἶναι ἡγέται εἰς τὸ ὕψος τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων.

Νὰ ἀναδημιουργήσουν τὴν ἑνότητα τῶν ἐπιχειρήσεών των.

— Ἐξασφαλίζοντες συγχρονισμὸν καὶ καλὴν διαχείρισιν, ἐχέγγυα ἐπικερδοῦς μέλλοντος δι' ὅλους τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας.

— Παρέχοντες εἰς ὅλα τὰ στελέχη καὶ τοὺς ἐργάτας ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεών των ὡς καὶ τὰ μέσα ἐκπληρώσεώς των, ἀμείβοντες συνάμα αὐτοὺς βάσει μεθόδων ὑπολογισμοῦ, τόσον τῆς ἀτομικῆς των προσπαθείας, ὅσον καὶ τῶν συνολικῶν ἀποτελεσμάτων.

— Ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀποκατάστασιν πνεύματος συλλογικῆς ἐργασίας, ὅπερ δέον νὰ ἑνώνῃ τοὺς πραγματοποιοῦντας τὰς ἐπιδιώξεις ταύτας.

Νὰ διευθύνουν καί, εἰ δυνατόν, νὰ προάγουν τὰς ἐπιχειρήσεις των, ὡς παράγοντας ἐθνικοῦ πλούτου, εἰς ἃς τὸ δίκαιον κέρδος ἀποτελεῖ ἀνταπόδοσιν τῶν προσφερομένων ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ σύνολον.

Ζητοῦν μέσα εἰς ἕνα Κίνημα Ἐθνικὸν νὰ μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατῶν :

— διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου,

— διὰ τῆς δικαίας κατανομῆς τῶν προϊόντων τῆς κοινῆς ἐργασίας μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μετέχουν εἰς τὴν παραγωγικὴν προσπάθειαν,

— διὰ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν κινδύνων ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν τῆς Τεχνικῆς τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι σφάλμα νὰ περιορίζωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ἐρεύνης μόνον εἰς τοὺς μεγάλους ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι διατηροῦν πλήρως ἐξωπλισμένα ἐργαστήρια, ἐπηνδρωμένα ἀπὸ λίαν ἐξησκημένους εἰδικούς. Πᾶσα ἐπιχείρησις, μικρὰ ἢ μεγάλη, πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἐρεύνας, διότι τοῦτο εἶναι μία ἄλλη ὀνομασία τῆς ἀναζητήσεως μεθόδων καὶ μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἓν κατάστημα λιανικῆς πωλήσεως ἔχει ἐξίσου ἀνάγκην τῆς βοηθείας τῆς ἐρεύνης ὅσον καὶ ἓν μηχανολογικὸν ἐργοστάσιον.

Ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου κ. Π. Παπαληγούρας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Ἀσκητόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς κ. Στ. Κωστόπουλος, ὁ Ταμίας τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τερμεντζῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου συζητοῦντες εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς ἐπὶ ἐκπαιδευτικῶν θεμάτων.

Η ΓΕΥΣΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Ἡ Ὀργανοληπτικὴ ἐξέτασις τῶν οἴνων τυγχάνει ἐξέτασις βοηθητικὴ δυναμένη, εἰς τινας περιπτώσεις, νὰ παράσχῃ στοιχεῖά τινα πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς ποιότητος καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐξεταζομένου οἴνου.

Αὕτη ἀποβλέπουσα ἐκτὸς τῆς ἐκτιμήσεως τῆς διαυγείας καὶ τοῦ χρώματος τοῦ οἴνου καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς γεύσεως καὶ τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ (Degustation) τυγχάνει ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ὅλως ὑποκειμενική. Ὡς ἐκ τούτου ὅθεν πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται μετὰ μεγάλης περισκέψεως καὶ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, ὥστε νὰ περιορίζεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ὑποκειμενικότης ταύτης.

Τοὐναντίον ἡ φυσικὴ καὶ χημικὴ ἀνάλυσις τοῦ οἴνου, ὡς καὶ ἡ μικροβιολογικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ, ὁσάκις αὕτη ἀπαιτεῖται, τυγχάνουσιν ἀντικειμενικαὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδιάβλητοι, ἐὰν βεβαίως οἱ διάφοροι προσδιορισμοὶ ἐγένοντο καλῶς.

Κριτήριον ἑπομένως περὶ τῆς ποιότητος τοῦ οἴνου εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς χημικῆς καὶ φυσικῆς ἀναλύσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως. Ἡ ὀργανοληπτικὴ δοκιμασία καὶ δὴ ἡ γευστικὴ τοιαύτη (Degustation) μόνον βοηθητικὰς πληροφορίας δύναται νὰ παράσχῃ, πρέπει δὲ νὰ περιορίζεται αὐστηρῶς εἰς τὴν διαπίστωσιν τυχὸν ἀλλοιώσεως τοῦ οἴνου ἐκδήλου, σαφοῦς καὶ ἀναντιρρήτου τοῦ χρώματος, τῆς διαυγείας, τῆς ὀσμῆς καὶ γεύσεως αὐτοῦ ὀφειλομένων εἰς παθολογικὰς ζυμώσεις (ὄξινσις, ἄνθησις, ἐκτροπίασις κ.λ.π.) ἢ εἰς ἑτέρας ἀλλοιώσεις (casse brune, casse blanche κ.λ.π.) καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως.

Εἰδικῶς ἡ γευστικὴ δοκιμασία (Degustation) δύναται νὰ ἐφαρμόζεται πρὸς διαπίστωσιν ἐκδήλου καὶ σαφοῦς ἀνωμάλου τινὸς ὀσμῆς ἢ γεύσεως τοῦ οἴνου, ὡς εἶναι ἡ τοῦ τράγου, ὑδροθείου, εὐρῶτος, σήψεως ξύλου, φελλοῦ, χώματος, ποντικίλας (Mausegeruch) ἢ πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν παρουσίας οὐσιῶν ξένων πρὸς τὸν οἶνον, ὡς εἶναι π.χ. τὸ πετρέλαιον, ἡ πίσσα, αἱ φαινόλαι κ.ἄ.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ γευστικὴ δοκιμασία (Degusta tion) πρέπει νὰ ἐκτελῆται ὑπὸ περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς προσώπων, ὥστε νὰ περιορίζεται κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ ὑποκειμενικότης καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ἐσφαλμένων συμπερασμάτων.

Πρέπει δηλ. ἡ διαπίστωσις τυχὸν ἀνωμάλου ὀσμῆς ἢ γεύσεως ἢ καὶ ἀμφοτέρων νὰ εἶναι πανθομολογουμένη καὶ ὄχι ἀντίληψις ἑνὸς μόνον δοκιμαστοῦ, ἥτις λίαν πιθανὸν νὰ εἶναι πεπλανημένη.

Κατὰ μείζονα λόγον ὁ διὰ τῆς γευστικῆς δοκιμασίας (Degustation) καὶ μόνον χαρακτηρισμὸς τῆς κανονικότητος ἢ μὴ ὡρισμένου τινὸς τύπου οἴνου, ἰδίως δὲ οἴνου ὡρισμένης τοπωνυμίας (appelation d'origine) τυγχάνει λίαν παρακεκινδυνευμένος.

Ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο εἰδικοὶ δι' ἕκαστον εἶδος οἴνου γνωσιγεῦσται (degustateurs), ἄλλως τὰ ἀποτελέσματα τῆς γευστικῆς δοκιμασίας (degustation) εἶναι ἀπαράδεκτα.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς κανονικότητος ὡρισμένου τύπου οἴνου δύναται νὰ γίνεται κατὰ τρόπον ἀδιάβλητον, μόνον ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς φυσικῆς καὶ χημικῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς συσχετίσεως αὐτῶν μεταξὺ τῶν πρὸς διάγνωσιν τῆς ἁρμονικότητος αὐτῶν πρὸς ἄλληλα, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν συνήθων γνωστῶν ἀναλυτικῶν δεδομένων καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς ἄλληλα ἑκάστου τύπου οἴνου.

***

Ὑποκειμενικότητα ἐπίσης παρουσιάζει ἡ ἐφαρμοζομένη μέθοδος κατὰ Micko εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν οἴνων.

Ἡ μέθοδος αὕτη προταθεῖσα καὶ ἐφαρμοζομένη διὰ τὰ οἰνοπνεύματα καὶ τὰ διάφορα οἰνοπνευματώδη ποτά, ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τοὺς οἴνους· τοῦτο ὅμως κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν εἶναι ἀπαράδεκτον διότι, ἐκτὸς τῆς ὑποκειμενικότητος τῆς μεθόδου, ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν οἴνων δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἐσφαλμένα ἀποτελέσματα καὶ συνεπῶς συμπεράσματα.

Ἡ ἐν λόγῳ μέθοδος, ὡς γνωστόν, συνίσταται εἰς τὴν ἀπόσταξιν ποσότητός τινος τοῦ ἐξεταζομένου οἴνου, τὴν λῆψιν ὡρισμένων κλασμάτων ἐκ τῆς ἀποστάξεως καὶ τὴν γευστικὴν δοκιμασίαν (Degustation) ἑνὸς ἑκάστου τούτων.

Ἡ μέθοδος εἶναι λοιπὸν σαφῶς ὑποκειμενική.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν οἰνοπνευμάτων ἢ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν δύναται νὰ παράσχῃ ὡρισμένας ἐνδείξεις περὶ τούτων, ἐκτελουμένη ὑπὸ εἰδικοῦ καὶ ἐμπείρου γνωσιγεύστου (degustateur). Ἡ ἐπέκτασις ὅμως τῆς ἐφαρμογῆς της κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν οἴνων εἶναι ὡς προείπομεν ἀπαράδεκτος, διότι, ὡς γνωστόν, ὁ οἶνος εἶναι προϊὸν τῆς οἰνοπνευματικῆς ζυμώσεως τοῦ γλεύκους. Κατὰ τὴν ζύμωσιν ὅμως ταύτην ἐκτὸς τοῦ οἰνοπνεύματος συμπαράγονται, εἰς μικρὰς βεβαίως ἀναλογίας, καὶ πλεῖσται ἄλλαι ὀργανικαὶ ἑνώσεις ὡς εἶναι αἱ ἀλδεΰδαι, οἱ ἐστέρες, αἱ ἀνώτεραι ἀλκοόλαι κ.ἄ. Ὅταν λοιπὸν ἐξετάζωνται γευστικῶς (Degustation) κεχωρισμένως τὰ διάφορα ἀποστάγματα κατὰ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Ἡ δρᾶσις τῆς Δ)νσεως Ἐμπορικῶν Ἐκθέσεων εἰς τὸν τομέα τῆς διοργανώσεως τῆς συμμετοχῆς τῆς Χώρας μας εἰς τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1952—ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ὁ τομεὺς οὗτος ὑπήχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου — ὑπῆρξε μέχρι σήμερον, παρ' ὅλας τὰς δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ἀντιξοότητας, ἐξαιρετικῶς ἀποδοτική. Φυσικὰ ἡ Χώρα μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετέχῃ εἰς ὅλας τὰς γνωστὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις· ὡς ἐκ τούτου πρῶτον μέλημα τοῦ Ὑπουργείου ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις ἑνὸς προγράμματος εἰς ὃ περιελαμβάνοντο ἐκεῖναι αἱ Διεθνεῖς Ἐκθέσεις εἰς ἃς ἡ ἐπιδιωκομένη γενικωτέρα διαφήμισις τῶν προϊόντων μας θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τὰ πλέον εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς προωθήσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας.

Μέχρι σήμερον αἱ ἐπίσημοι συμμετοχαὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ σειρὰν χρονολογίας ἔχουσι ὡς κάτωθι :

Διὰ τὸ ἔτος 1957 ἐξεδηλώθη ἐπίσημος συμμετοχὴ εἰς τὰς ἑξῆς Διεθνεῖς Ἐμπορικὰς Ἐκθέσεις 1) εἰς τὴν τῆς Φραγκφούρτης ἀπὸ 10—14 Μαρτίου, 2) Μιλάνου ἀπὸ 12—27 Ἀπριλίου, 3) Νέας Ὑόρκης ἀπὸ 14—27 Ἀπριλίου, 4) Παρισίων ἀπὸ 25 Μαΐου ἕως 10 Ἰουνίου, 5) Δαμασκοῦ ἀπὸ 1—30 Σ)βρίου, 6) Ζάγκρεμπ ἀπὸ 7-22 Σ)βρίου καὶ 7) Κολωνίας (ANUGA) εἰδικὴ ἔκθεσις Ποτῶν, Τροφίμων καὶ Καπνοῦ ἀπὸ 28 Σ)βρίου ἕως 6 Ὀκτωβρίου.

Τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀπὸ ἐμπορικῆς πλευρᾶς ἦσαν πολὺ εὐνοϊκά, τοῦτο δὲ καθίσταται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐναργέστερον. Δεκάδες σοβαρῶν οἴκων ἀπὸ διαφόρους Χώρας ἐνδιαφέρθησαν διὰ τὴν ἀγορὰν Ἑλληνικῶν προϊόντων ὧν δείγματα ἐπεδείχθησαν κατὰ καιροὺς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Περίπτερα.

Ἔτος	1952	1953	1954	1955	1956
Φραγκφούρτη	9—14/3	6—10/9	5—9/9	6—10/3	4—8/3
Μιλάνο	12—29/4	12—29/4	12—28/4	12—27/4	12—27/4
Παρίσι	17/5—2/6	9—22/5	22/5—7/6	14—30/5	5—21/5
Ζάγκρεμπ	13—28/9	12—27/9	3—14/9	2—13/9	7—20/9
Μπάρι	6—23/9	—	—	—	—
Σμύρνη	20/8—20/9	—	20/8—20/9	—	—
Μασσαλία	—	12—29/9	—	—	—
Δαμασκὸς	—	—	2/9—1/10	1—30/9	1—30/9
Τεργέστη	—	—	—	19/6—3/7	—
Παλέρμο	—	—	—	25/5—10/6	—
Ἀντὶς - Ἀμπέμπα	—	—	—	5/11—4/12	—

Υ. Ε.

τὴν μέθοδον Micko συμβαίνει τὸ ἄτοπον νὰ σχηματίζεται γνώμη ἐκ τῆς γεύσεως καὶ ὀσμῆς τῶν ἀποσταγμάτων, ἰδίως τῶν πρώτων καὶ τῶν τελευταίων, ἅτινα περιέχουσι τὰς λεγομένας κεφαλὰς καὶ οὐράς, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν συμπαρομαρτουσῶν ἑνώσεων (ἀλδεϋδαι, ἀνώτεραι ἀλκοόλαι κ.λ.π.) ἔχουσι γεῦσιν καὶ ὀσμὴν δυσάρεστον, καὶ νὰ καταδικάζεται οὕτως ὁ ἐξεταζόμενος οἶνος, ὅστις αὐτούσιος εἶναι ἄριστος γευστικῶς καὶ σύμφωνος πρὸς τὸν τύπον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει.

Συνοψίζοντες τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἔχομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι τόσον ἡ ἀπ' εὐθείας γευστικὴ δοκιμασία τῶν οἴνων (Degustation), ὅσον καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου Micko κατὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτὴν δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς συμπεράσματα ἐσφαλμένα. Τοὐναντίον μόνον ἡ χημικὴ καὶ φυσικὴ ἀνάλυσις, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῆς μικροβιολογικῆς ἐξετάσεως, ὁσάκις παρίσταται βεβαίως πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, δύνανται καὶ μόνον νὰ παράσχωσι σαφεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐξεταζομένου τύπου οἴνου.

ΕΛΕΥΘ. Ε. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1956

ἀφορῶντες τὴν ἐθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν

Ν.Δ. 3523)1956 τῆς 1)7 Αὐγούστου 1956: Περὶ ὀργανώσεως τῆς διανομῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Ν.Δ. 3593 τῆς 13)13 Ὀκτ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Σταύρου Σ. Νιάρχου συναφθείσης Συμβάσεως, περὶ ἱδρύσεως Ναυπηγείου.

Ν.Δ. 3573 τῆς 13)13 Ὀκτ. 1956: Περὶ κυρώσεως συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Η.Π.Α. διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἱκανότητος παραγωγῆς, συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς πυρομαχικῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Νόμ. 3507 τῆς 15)21 Ἰουλ. 1956: Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων ἐπὶ τῶν γεωμήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ν.Δ. 3516 τῆς 1)4 Αὐγούστου 1956: Περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὑποχρεώσεων κατόπιν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ν.Δ. 3518 τῆς 1)4 Αὐγούστου 1956: Περὶ ρυθμίσεως ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῆς φορολογίας εὐπόρων Α.Ν. 889)49 καὶ Ν.Δ. 214)1947.

Ν.Δ. 3526 τῆς 18)20 Αὐγούστου 1956: Περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων Θήρας.

Ν.Δ. 3545 τῆς 3)8 Σεπτ. 1956: Περὶ ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων Θήρας κλπ.

Ν.Δ. 3558 τῆς 27 Σεπτ.)6 Ὀκτ. 1956: Περὶ ἑνοποιήσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 1956) 1950 καὶ τοῦ Ν.Δ. 2663)1953 προβλεπομένων τελῶν.

Ν.Δ. 5563 τῆς 27 Σεπτ.)6 Ὀκτ. 1956 Περὶ τῶν πόρων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ν.Δ. 3629 τῆς 16)16 Νοεμ. 1956: Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν νόμων.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

Ν.Δ. 3592 τῆς 13)13 Ὀκτ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Kennecot copper corporation συναφθείσης συμβάσεως διὰ τὴν διενέργειαν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ν.Δ. 3637 τῆς 16)16 Νοεμ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1955 καὶ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1956 συμβάσεων «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 10 Μαρτίου 1953 συναφθείσης μεταξὺ τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου καὶ τῆς Α.Ε. «ΗΛΙΟΣ» συμβάσεως παραχωρήσεως εἰς ταύτην τοῦ δικαιώματος ἀναζητήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως ὑδρογονανθράκων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Νομῶν Ἕβρου καὶ Ροδόπης».

ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Ν.Δ. 3504 τῆς 16)16 Ἰουλίου 1956 Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Νόμ. 2292) 1953 καὶ περὶ καταργήσεως τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 26)27 Φεβρ. 1953 Β.Δ)τος «περὶ συγχωνεύσεως καὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διὰ συστάσεως νέας Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας».

Νόμ. 3505 τῆς 15)20 Ἰουλίου 1956: Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας καὶ τὰς περιωρισμένης Εὐθύνης.

Ν.Δ. 3541 τῆς 6)8 Σεπτ. 1956: Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων περὶ Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 157)1956 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ν.Δ. 3561 τῆς 27 Σεπτ.)6 Ὀκτ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 24 Σεπτ. 1951 ἀποφάσεως τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου τιμῶν «περὶ τρόπου καθορισμοῦ τιμῶν ἐγχωρίου σιδήρου, ἀμύλου καὶ ἀμυλοσιροπίου».

Ν.Δ. 3562 τῆς 27 Σεπτ.)8 Ὀκτ. 1956 Περὶ ὑπαγωγῆς Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν πιστωτῶν καὶ θέσεων αὐτῶν ὑπὸ εἰδικὴν ἐκκαθάρισιν.

Ν.Δ. 3584 τῆς 13)13 Ὀκτ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Καΐρῳ ὑπογραφεισῶν τὴν 21ην Μαΐου 1953 Συμφωνιῶν Ἐμπορίου καὶ Πληρωμῶν μετὰ τῆς Αἰγύπτου.

Ν.Δ. 3622 τῆς 16)16 Νοεμ. 1956: Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμφωνίας δι' ἧς ἀναθεωρεῖται καὶ ἀνανεοῦται ἡ Διεθνὴς Συμφωνία Σίτου τοῦ ἔτους 1949.

ΠΙΣΤΙΣ

Νόμ. 3480 τῆς 30 Δεκεμ.)7 Ἰαν. 1956: Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ ἀπὸ 27 Φεβρ. 1953 Συμφωνίας «περὶ ἐξωτερικῶν χρεῶν».

Νόμ. 3490 τῆς 18)19 Ἰουνίου 1955: Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 2442 ἀπὸ 30 Δεκεμ. 1955 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ Νόμ. 3274)1955 μέχρι 31 Δεκ. 1956».

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.37', Δ. 5.05'
Σελήνη 25 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 350/15
'Αγγαίου πρ., Μοδέστου

16

'Η 'Ανθρωπότης τιμᾶ ἐφέτος τὴν ἑκατονταετίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐγ. Κόντ, ἱδρυτοῦ τῆς Θετικῆς Φιλοσοφίας.

'Η πεῖρα εἶναι ὁ καλύτερος δάσκαλος, μὰ τὰ δίδακτρα εἶναι βαρειά. (Thomas Carlyle)

Καμμιὰ δουλειὰ δὲν ἔχει μέλλον. Τὸ μέλλον βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου ποὺ κρατάει τὴν δουλειά. (Dr. G. W. Crane)

ΚΟΥΛΟΜΠ Κάρολος — Αὐγουστῖνος (1736—1806). 'Αξιωματικὸς τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Διετύπωσε τοὺς νόμους τῆς στρέψεως καὶ ἀλληλεπιδράσεως ἠλεκτρικῶν καὶ μαγνητικῶν μεγεθῶν.

'Ηλ. 'Αν. 7.38', Δ. 5.05'
Σελήνη 26 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 351/14
Διονυσίου Ζακύνθου

17

'Επιτόπιον μάθημα εἰς Μηχανογραφικὴν 'Υπηρεσίαν 'Ιδρύματος Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων.

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ ὁ Ταραντῖνος. 'Ο μέγιστος τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων θεωρητικῶν τῆς Μουσικῆς, ἀκμάσας περὶ τὰ ἔτη 320—300 π.Χ. ἐν 'Αθήναις καὶ μαθητὴς τοῦ 'Αριστοτέλους. 'Εκ τῶν ἔργων του σώζονται τὰ «'Αρμονικὰ» καὶ ἀποσπάσματα τῶν «Ρυθμικῶν στοιχείων».

Λαμπρὸν καὶ ἐπίσημον ἄνδρα, οὐ περιφάνεια προγόνων, ἀλλὰ ψυχῆς ἀρετὴ ποιεῖν εἴωθε. *(Χρυσόστομος)*

Αἱ ἀνώτεραι σπουδαὶ ἔχουν ἀνάγκην κόπων πολλῶν καὶ μακρῶν καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκῶν περιστάσεων, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἀναδειχθῇ τις. *(Λουκιανός)*

'Αν. 'Ηλ. 7.38', Δ. 5.05'
Σελήνη 27 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 352/13
Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς μ.

18

Περίπατος εἰς Καισαριανὴν—Καλοπούλαν. Συνεδρίασις τοῦ Δ. Συμβουλίου Σχολῆς.

Αἱ κοσμικαὶ κυρίαι εἶναι κοῦφοι, ματαιόδοξοι, ἀλαζόνες καὶ ἀνόητοι. Γίνονται περισσότερον ἀνυπόφοροι ὅταν εἶναι καὶ ἄσχημοι, ἀλλὰ τὸ χειρότερον εἶδος τῶν γυναικῶν εἶναι αἱ κοσμικαὶ κυρίαι ποὺ ἀνήκουν εἰς θρησκευτικὰς ὀργανώσεις καὶ φιλανθρωπικὰ σωματεῖα. Τότε εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐλαττώματα προστίθεται ἡ ἐπίδειξις, ἡ ἐξαπάτησις τοῦ Θεοῦ, ἡ κακία ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων συνδυασμένη μὲ μίαν ὑστερικὴν ζωοφιλίαν, ἡ ἀχαριστία καὶ ἡ ὑποκρισία. *(Μπέρναρ Σόου)*

ΜΠΑΡΤΕΛΕΜΥ Σαὶντ - 'Ιλαίρ. 'Ακαδημαϊκὸς Γάλλος φιλόσοφος (1806—1896). Μετέφρασε τὸν 'Αριστοτέλη καὶ ἔγραψε πολλὰ περὶ Βουδδισμοῦ.

ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Γιάννης (1868—1945). 'Εγεννήθη εἰς Ναύπακτον. 'Ησχολήθη μὲ ἱστορικὰς καὶ λαογραφικὰς μελέτας. Τὸ ἔργον του εἶναι πολύπλευρον καὶ εἰργάσθη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός του μὲ ἐπιτυχίαν. Τὸ ἱστορικόν του ἔργον στρέφεται περὶ τὴν Τουρκοκρατίαν καὶ τὴν ἐπανάστασιν.

'Ηλ. 'Αν. 7.39'. Δ. 5.06'
Σελήνης 28 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 353/12
Εὐτυχίου. 'Αγλαΐδος μ.

19

Συνεδρίασις Συλλόγου Καθηγητῶν.

Μὴν κάνῃς σχέδια γιὰ τὸ μέλλον βασιζόμενος στὸ παρελθόν.

(Edmund Burte)

Δούλευε, γιὰ νὰ κρατᾷς ζωντανὴ μέσα σου τὴ μικρὴ οὐράνια φλόγα ποὺ λέγεται «συνείδησις». (G. Washington)

ΦΕΡΜΑ Πέτρος (1601—1665). Γάλλος μαθηματικός. Μετὰ τοῦ Πασκὰλ διετύπωσε τοὺς νόμους τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων. Πρῶτος ἐφήρμοσε τοὺς ὑπολογισμοὺς εἰς τὰ διαφορικὰ ποσὰ πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἐφαπτομένων.

'Ηλ. 'Αν. 7.39'. Δ. 5.06'
Σελήνη 29 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 354/11
'Ιγνατίου Θεοφόρου

20

'Ανακοίνωσις προγράμματος συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων 'Ιανουαρίου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ (470—399 π.Χ.). Εἷς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν τῆς ἀρχαιότητος. 'Ως ἀντικείμενον τῆς φιλοσοφίας του ἔθεσε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ τῶν κανόνων, οἵτινες τὰς διέπουν.

Λίγη εἶναι ἡ παρηγοριὰ ποὺ κερδίζεις μὲ τὸ νὰ λυπᾶσαι τὸν ἑαυτό σου.

('Ανώνυμος)

'Ο πατέρας μου μὲ ἔμαθε νὰ ἐργάζωμαι, δὲν μὲ ἔμαθε νὰ ἀγαπῶ τὴν ἐργασίαν.

('Ανώνυμος)

'Ηλ. 'Αν. 7.41'. Δ. 5.07'
Νέα Σελήνη
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 355/10
'Ιουλιανῆς. Θεμιστοκλ.

21

Συγκέντρωσις σπουδαστῶν νέων πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων.—
Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ ἑορτῶν.

'Η ὀργάνωσις εἶναι μία ἐπιστήμη· ἰδίως ὅμως εἶναι φυσικὸν δῶρον, μία νοοτροπία. Εἶναι σχεδὸν αὐτόματος συνήθεια. "Οπως ὅλαι αἱ πράξεις τῆς ζωῆς—καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος — διαποτίζεται ὑπὸ ἐπιστημονικῶν μεθόδων αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦν ὅπως τὸ πᾶν ἀναλύεται, ζυγίζεται, μετρῆται ἐπακριβῶς.'Απαιτοῦν ὅπως οὐδὲν ἀφίεται εἰς τὴν τύχην καὶ ὅπως εἰς πᾶν φαινόμενον ἀναζητοῦνται οἱ νόμοι τῆς αἰτιότητος.

ΨΕΛΛΟΣ Μιχαὴλ (1018—1078) 'Εκ τῶν διασημοτέρων λογίων τοῦ Βυζαντίου. Εἶχε πολυμερεστάτην μόρφωσιν: θεολόγος, φιλόσοφος, φυσικός, ἰατρός, ἀστρονόμος, διπλωμάτης.

ΚΑΤΑΡΤΖΗΣ Δημ. "Ελλην λόγιος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος, πολυμαθὴς καὶ παραδοξολόγος. 'Ησχολήθη μὲ τὴν καθιέρωσιν κοινοῦ γλωσσικοῦ 'Ελληνικοῦ ἰδιώματος.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

'Ηλ. 'Αν. 7.41', Δ. 5.08'
Σελήνη 2 ἡμερῶν
ΚΥΡΙΑΚΗ 356/9
'Αναστασίας Φαρμακολ.

22

Συγκέντρωσις Γονέων πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μετὰ τῆς Σχολῆς

Ματθ. (α', 1 - 25)

*Βίβλος γενέσεως 'Ιησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυΐδ, Υἱοῦ 'Αβραάμ.
'Αβραὰμ ἐγέννησε τὸν 'Ισαάκ, 'Ισαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιακώβ,
'Ιακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. 'Ιούδας
δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρὲς δὲ
ἐγέννησε τὸν 'Εσρώμ, 'Εσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αράμ, 'Αρὰμ δὲ
ἐγέννησε τὸν 'Αμιναδάβ, 'Αμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών,
Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών, Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ
ἐκ τῆς Ραχάβ, Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ωβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ, 'Ωβὴδ
δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιεσσαί, 'Ιεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυΐδ τὸν βα-
σιλέα. Δαυΐδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ
Οὐρίου, Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ, Ροβοὰμ δὲ ἐγέννησε
τὸν 'Αβιά, 'Αβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ασά, 'Ασὰ δὲ ἐγέννησε τὸν
'Ιωσαφάτ, 'Ιωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωράμ, 'Ιωρὰμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν 'Οζίαν, 'Οζίας δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωάθαμ, 'Ιωάθαμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ῎Αχαζ, ῎Αχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Εζεκίαν, 'Εζεκίας δὲ
ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αμών, 'Αμὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωσίαν, 'Ιωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιεχονίαν καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ
τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος 'Ιεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ,
Σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν 'Αβιούδ, 'Αβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ελιακείμ, 'Ελιακεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν 'Αζώρ, 'Αζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, Σαδὼκ δὲ
ἐγέννησε τὸν 'Αχείμ, 'Αχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ελιούδ, 'Ελιοὺδ δὲ
ἐγέννησε τὸν 'Ελεάζαρ, 'Ελεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν, Ματ-*

θὰν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυῒδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυῒδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαυΐδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν Ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

«Ἡ ἀνθρωπότης εἶναι καταραμένη ἄν, γιὰ ν' ἀποδείξῃ τὸ θάρρος της, εἶναι ἀναγκασμένη νὰ σκοτώνῃ αἰωνίως. Θάρρος δὲν σημαίνει τὸ ν' ἀφήσῃς σιὰ χέρια τῆς βίας τὴ λύση τῶν διαφορῶν, ποὺ ἡ λογικὴ μπορεῖ νὰ λύσῃ. Θάρρος σημαίνει τὸ νὰ μὴν ἀφήνῃς τὴ θέλησή σου νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὶς ἐντυπώσεις σου καὶ τὴ βία. Θάρρος σημαίνει νὰ βλέπῃς τὰ σφάλματά σου, νὰ θλίβεσαι γι' αὐτά, μὰ νὰ μὴν χάνῃς τὸ ἠθικό σου καὶ νὰ συνεχίζῃς τὸ δρόμο σου. Θάρρος σημαίνει νὰ τραβᾷς πρὸς τὸ ἰδεῶδες καὶ νὰ κατανοῇς τὴν πραγματικότητα. Σημαίνει νὰ δρᾷς καὶ νὰ προσφέρεσαι γιὰ τὰ μεγάλα ἔργα, χωρὶς νὰ ξέρῃς ποιὰ ἀμοιβὴ σοῦ ἐπιφυλλάσσει ἡ ἀνθρωπότης, οὔτε κἂν ἂν σοῦ ἐπιφυλλάσσῃ ἀμοιβή. Θάρρος σημαίνει νὰ ζητῇς τὴν ἀλήθεια καὶ νὰ τὴ λές. Σημαίνει νὰ μὴν ὑποκύπτῃς στὸ νόμο τῆς θριαμβεύουσας ψευτιᾶς ποὺ περνᾶ, καὶ νὰ μὴν παρασύρεται ἡ ψυχή σου, τὸ στόμα σου καὶ τὰ χέρια σου ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἠλιθίων καὶ ἀπὸ τὰ γιουχαΐσματα τῶν φανατικῶν».

J. Jaurès

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

Ο

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ

καταγόμενος ἀπὸ τὸν Αἶνον τῆς Θράκης, ἐγεννήθη τῷ 1875. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς Ἀθήνας καὶ Παρισίους. Ἀνεδείχθη εἷς ἐκ τῶν δημιουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. Ὑπῆρξεν ἱδρυτὴς καὶ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Σχολῆς μας.

Ο

ΑΝΔΡΕΑΣ

ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

ἐγεννήθη εἰς Σῦρον τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1876 καὶ ἐσπούδασε χημικο - μηχανικὸς εἰς Ζυρίχην. Ἀνεδείχθη εἷς τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας. Εἶναι ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς μας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ

(1875 - 1947)

Ὁ Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος κατήγετο ἐκ τοῦ Αἴνου τῆς Θράκης, γεννηθεὶς τὸ 1875 εἰς Γαλάζιον τῆς Ρουμανίας. Παιδίον ἀκόμη ἔρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἐγκαθίσταται οἰκογενειακῶς. Περατώσας ἐν Ἀθήναις τὰς ἐγκυκλίους του σπουδάς, φοιτᾷ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἀπεφοίτησε συνέχισε τὰς σπουδάς του ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ.

Ἀλλ' ἡ φύσις τοῦ Ἐπαμεινώνδα Χαριλάου, κατ' ἐξοχὴν ἀνήσυχος καὶ δημιουργική, δὲν ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιηθῇ ὑπὸ μόνης τῆς ἐπιστημονικῆς ἐνασχολήσεως. Ταχύτατα ὁ νομικὸς Χαρίλαος, ἐξελίσσεται εἰς οἰκονομολόγον καὶ πρακτικὸν ἐπιστήμονα τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς σημεῖον ὥστε διὰ τῶν ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων γνώσεών του κατέπλησσε τοὺς πτυχιούχους ἐπιστήμονας.

Ὁ Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, ἔταξεν ὡς βασικὸν σκοπὸν τῆς δράσεώς του, τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ δὴ τῶν προϊόντων τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ἀμπέλου. Ἡ βιομηχανική του δρᾶσις ὑπῆρξε πολυποίκιλος καὶ πολυσχιδής, εἰς σημεῖον ὥστε, δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος, διὰ τῆς δράσεώς του ἐκάλυψεν ἕνα σημαντικώτατον τομέα τῆς δημιουργίας τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς προαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας ἐν γένει.

Οὕτω τὸ 1892 ἱδρύει μετὰ τοῦ ἑτέρου μεγαλοφυοῦς σκαπανέως τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Νικολάου Κανελλοπούλου, τὸ ἐν Ἐλευσῖνι Σαπωνοποιεῖον καὶ Ἐλαιουργεῖον, τὴν γνωστὴν ἑταιρείαν «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος». Ἐκ τῆς εὐδοκιμήσεως τῆς ἑταιρείας ταύτης, ἐνεθαρρύνθη καὶ τὸ 1898 ἱδρύει ἐν Ἐλευσῖνι ἐπίσης τὴν Οἰνοποιητικὴν καὶ Οἰνοπνευματικὴν ἑταιρείαν «Ἐ. Χαρίλαος καὶ Σία». Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων οἰκονομικῶν προβλημάτων τοῦ τόπου ἦτο τὸ σταφιδικὸν καὶ τὸ οἰνοποιητικὸν πρόβλημα. Ἡ μεγαλοφυὴς σκέψις τοῦ Ἐπ. Χαριλάου εὗρε τὴν κλεῖδα τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τούτου εἰς τὴν ἵδρυσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς προνομιούχου Α.Ε. «Ἑνιαία», ἀσχολουμένης μὲ τὴν βιομηχανικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἀποθεμάτων τοῦ σταφιδοκάρπου, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν συνένωσιν τῶν ἀνεξαρτήτως λειτουργούντων οἰνοποιείων καὶ οἰνοπνευματοποιείων ἐν τῇ Χώρᾳ εἰς μίαν ἑταιρείαν εὐρυτάτης ἐκτάσεως, οἵα ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐπ. Χαριλάου ἱδρυθεῖσα «Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων».

Ἡ συμβολὴ τῆς ἑταιρείας ταύτης εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ οἰνικοῦ προβλήματος τῆς Χώρας ὑπῆρξεν ὄντως τεραστία τὸ δὲ ὅλον ἔργον φέρει τὴν προσωπικὴν σφραγῖδα καὶ συμβολὴν τοῦ Ἐπ. Χαριλάου.

Ἄριστος ὀργανωτὴς ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος, ἐπὶ τοῦ βιομηχανικοῦ τομέως, ἐδημιούργησε ποιότητας Ἑλληνικῶν Οἴνων τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγορὰν διὰ τοῦ ἀρτιωτάτου ἐμπορικοῦ δικτύου ἀνταποκριτῶν καὶ πρατηρίων, τὸ ὁποῖον ἵδρυσεν εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐρώπης. Ἦτο ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἡ φυσιογνωμία τοῦ Ἐπαμ. Χαριλάου, ἐπὶ τῶν οἰνικῶν προβλημάτων ἐν Εὐρώπῃ, ὥστε ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος νὰ ἀποτελῇ τὸν σχεδὸν μόνιμον Πρόεδρον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Συνεδρίων τοῦ Οἴνου.

Ἡ ἐπὶ τῶν οἴνων δρᾶσις του ὁλοκληροῦται τὸ 1930, ὅπου οὗτος πρωτοστατεῖ εἰς τὴν ἵδρυσιν Α.Ε. «Ἡνωμένοι Παραγωγοὶ Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων Ἑλλάδος «Βάκχος», ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἠνώθησαν ὅλαι αἱ οἰνοποιητικαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐτέθη τέρμα εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῶν ἐξοντωτικὸν συναγωνισμόν, ἀπειλήσαντα πρὸς στιγμὴν αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξίν των.

Τὸ 1919 ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος ἱδρύει ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν Α' Οἰκοδομικὴν Ἑταιρείαν καὶ δι' αὐτῆς δὲ τὸν συνοικισμὸν Χαριλάου, ὅπου σήμερον διαβιοῦν χιλιάδες οἰκογενειῶν.

Τὴν αὐτὴν ἐποχὴν συλλαμβάνει πρωτοβουλίαν ἱδρύσεως βιομηχανικοῦ ψύχους ἐν Ἑλλάδι διὰ τῆς δημιουργίας τῆς Α.Ε. «Ψυγεῖα Πειραιῶς» καὶ τῆς Α.Ε. «Ψυγεῖα Θεσσαλονίκης «Ἐπαμ. Χαρίλαος».

Τὸ 1919 ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος διευρύνει τὴν δρᾶσιν του. Νέαι εὐρύτεραι συλλήψεις δημιουργίας ἕλκουν τὸ δημιουργικόν του δαιμόνιον.

Πρωτοστατεῖ οὕτω εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Α.Ε. «Σιδηροδρόμων Μακεδονίας Καρατζόβας» καὶ τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν «Πρώτη».

Ἡ πολεμικὴ ἐπίσης βιομηχανία ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον τῆς δημιουργικῆς του δράσεως, διότι κατέβαλε μεγίστας προσπαθείας εἰς τὴν ἵδρυσιν βιομηχανίας κατασκευῆς ὀβίδων καὶ ὅπλων.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμήσεις τῶν ἔργων τοῦ Χαριλάου εἶναι ἐνδεικτικαί, διότι πράγματι δὲν ὑπῆρξε μεγάλη Ἑλληνικὴ Βιομηχανικὴ Ἐπιχείρησις εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς ὁποίας ἡ συμβολή του νὰ μὴν ὑπῆρξεν ἀποφασιστική.

Οὕτω διετέλεσεν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν

ἐτῶν Πρόεδρος καὶ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, τῆς Διεθνοῦς Μεταλλευτικῆς, τῆς Α.Ε. Γεωργικὴ Βιομηχανία καὶ πολλῶν ἄλλων.

Ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ὁ Ἐπ. Χαρίλαος ἤνοιξε τὸ δημιουργικόν του στάδιον, μὲ τὰς προσπαθείας ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἔκλεισε τὴν ζωήν του, κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον.

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ Χαριλάου ἦτο ἡ ἵδρυσις τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας Λεσίνι ἐν ἔτει 1934, ἡ ὁποία ἠσχολήθη μὲ τὴν ἀξιοποίησιν 75.000 στρεμμάτων βαλτώδους Ἑλληνικῆς γῆς, ἀνυψώσασα τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως μιᾶς ὁλοκλήρου περιοχῆς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας. Ἀλλ' ὁ Ἐπ. Χαρίλαος δὲν ἦτο μόνον ὁ μεγαλόπνοος βιομήχανος καὶ ἐπιχειρηματίας, ἦτο κυρίως ὁ ἄνθρωπος.

Τὸ 1917 κατὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ἡ Ἑλληνικὴ πατρὶς εἰς τὸν Ἐπαμ. Χαρίλαον ἐμπιστεύεται τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐπισιτιστικοῦ προβλήματος τῆς Χώρας ἀναθέσασα εἰς αὐτὸν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ.

Κατὰ τὸ 1922 μὲ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ταμείου Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἡ δὲ προσωπικὴ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν λύσιν τοῦ προσφυγικοῦ προβλήματος τῆς ἀποκαταστάσεως ὑπῆρξεν ὄντως ἀποφασιστική.

Τὸ 1923 συγκινηθεὶς ὁ Ἐπ. Χαρίλαος ἐκ τῆς ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεως λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐξεύρεσιν διεξόδου ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ καθεστῶτος.

Τὸ 1924 ἀναπτύσσει ἴδιον σχέδιον περὶ εἰσαγωγῆς τῆς χρυσῆς δραχμῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν εἶναι ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῆς δράσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἵδρυσεν. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ὑπῆρξεν ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς Ἐπιμελητηρίου.

Εἰς ὅλον του τὸν βίον, λόγῳ τῆς μεγάλης του πείρας, ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων συμβούλων τῶν Κυβερνήσεων κατὰ τὰς διεθνεῖς διαπραγματεύσεις καὶ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.

Ἀπὸ νωρὶς λόγῳ τῆς ὡλοκληρωμένης του δράσεως ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος συλλαμβάνει τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς ἐπαγγελματικῆς τοιαύτης. Ἀναμιγνύεται οὕτω κατ' ἀρχὴν μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς ὁποίας διετέλεσεν ἐπί τι χρονικὸν διάστημα καὶ καθηγητής.

Μεταγενέστερον τὸ (1943) ἱδρύει τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε Πρόεδρος καὶ Καθηγητὴς μέχρι τοῦ θανάτου του κατὰ τὸ 1947.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἀνωτέρας Βιομηχανικῆς Σχολῆς καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἀπετέλεσεν ἐπὶ τοσοῦτον ἀντικείμενον τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν τοῦ Ἐπ. Χαριλάου, ὥστε πολλάκις ἐδήλου ὅτι τὴν ἐπ' αὐτῆς συμβολήν του θεωρεῖ ὡς τὴν σημαντικωτέραν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας ἐν γένει. Πρῶτος διεῖδε τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας καὶ ἠθέλησε νὰ τὴν προετοιμάσῃ συστηματικῶς διὰ καταρτίσεως ἐπιστημονικῶν στελεχῶν ὡς εἶναι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Τέλος ἀπὸ τοῦ 1925, ὅτε ἱδρύεται τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον, ὁ Ἐπ. Χαρίλαος ἀναλαμβάνει ὡς Πρόεδρος διατηρῶν τὴν θέσιν του ταύτην μέχρι τοῦ θανάτου του.

Ἐκ τῆς δράσεώς του ὁ Ἐπαμ. Χαρίλαος, διὰ νὰ δανεισθῶμεν φράσιν τοῦ κ. Σ. Βοβολίνη, δὲν συνεσώρευσε θησαυρούς, τοὐναντίον ἐχάρισεν ἀφειδῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, τοὺς πολυτίμους καρποὺς τῆς πηγαίας δυνάμεώς του, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος.

Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Εἰς τὰ πρῶτα της βήματα ἡ Βιομηχανικὴ πρόοδος ὀφείλεται εἰς τὰ δημιουργικὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ βάθος των ἦσαν ποιηταὶ καὶ ὁραματισταί. Ἡ πραγματικὴ ἱστορία τῆς νέας ἐποχῆς συνδέεται ἀναποσπάστως μὲ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτὰς φυσιογνωμίας. Σήμερον ἡ ἄνοδος τῆς Βιομηχανίας διῄρεσε τὴν κοινωνίαν εἰς δύο νέας τάξεις: ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διευθύνουν καὶ ἀναλαμβάνουν τὰς εὐθύνας καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διευθύνονται. Αἱ δύο αὗται διακρίσεις εἶναι βαθύτεραι ἀπὸ τὴν διαφοράν, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ πλουσίων καὶ πτωχῶν. Ἡ παλαιὰ ἀντίληψις τῆς πάλης τῶν τάξεων ἀποδεικνύεται ξεπερασμένη.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

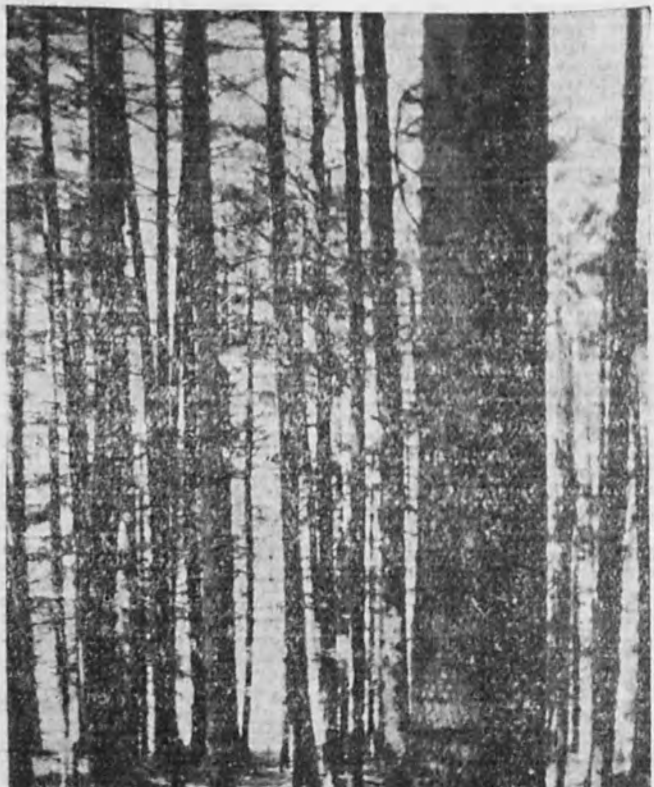

Δάσος στόν Ταΰγετο

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ὁ μεγάλος μας Ἐθνικὸς ποιητής, ποὺ φέτος γιορτάζουμε τὰ 30
χρόνια ἀπὸ τότε (1927) ποὺ δημιούργησε τὶς «Δελφικὲς γιορτὲς»
μαζὶ μὲ τὴν μεγάλη του Σύντροφο, τὴν Εὖα. Οἱ πνευματικοὶ ἄν-
θρωποι ὅλου τοῦ κόσμου μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς πραγματικοὺς
Ἕλληνες στέκονται εὐλαβικὰ καὶ μὲ θαυμασμὸ στὴ μνήμη Των.
Χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ διαπρεποῦς Καθηγητοῦ τοῦ ΕΜΠ
κ. Κ. Κιτσίκη ἡ ἰδέα τοῦ ζεύγους Σικελιανοῦ νὰ καταστοῦν οἱ Δελ-
φοὶ Διεθνὲς Πνευματικὸν Κέντρον καθίσταται πραγματικότης, χά-
ρις εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ «Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης» εἰς τὸ Στρα-
σβοῦργον

ΔΕΛΦΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

«Χαρά μου τ' ἄσπρο σκέλεθρο, ποὺ δένει τὸ κορμὶ
καὶ μοῦ φωτᾶ θαμπωτικὰ τὰ τρίσβαθα ὄνειρά μου
—ὦ δίλαιο ζύγι στῶν φτερῶν τὴ δυνατὴν ὁρμὴ
σὰ στὸ νέο πνέμα ποὺ φυσᾶ θὰ φτερωθεῖ ἡ χαρά μου!

Νά! μὲ τὴ βοὴ τῶν φτερουγιῶν τ 'Ανθρώπου, ὁ οὐρανὸς
γιομίζει, κι ἄφνου διάπλατη βογκᾶ ἡ οὐράνια πύλη,
στὰ μέλλοντα χαρούμενος γιὰ νά μπει, φωτεινός,
τὸ μήνυμά του στοὺς ὀκνοὺς τοῦ κάμπου γιὰ νὰ στείλει!

Ὦ 'Απόλλωνα ἀπ' τὰ χέρια σου, πού 'ν' ἄφαντα στὸ φῶς,
μιὰ μέρα ἐγὼ τὰ βέλη σου νὰ τὰ κρατήσω ἀκόμα,
καὶ κάθε βέλος καὶ χαμὸς στοὺς ταπεινοὺς κρυφός,
καὶ κάθε βέλος θάνατος στ' ἅγιο σου ἀπάνω χῶμα,

στοῦ βάλτου τὰ γεννήματα, ποὺ πλήθυνε ἡ σκλαβιὰ
καὶ θρέφει ὡς ψάρια ποὺ βοσκᾶν τὴ λάσπη σὲ γυβάρι,
κι ὡς φρύνοι ἀναταράζουνε τὴν ὑψηλὴ βραδιὰ
μὲ τῶν ἀδύνατων φωνῶν, μακριά, τὸ φλύαρο σμάρι·

στερνὴ εἶν' ἡ χάρη ποὺ ζητῶ ἀπὸ σέ! Τί, καθαρὸς
σὰ θά βγω ἀπὸ τὸ πάλεμα σὰν καθαρὸ χρυσάφι,
καὶ στὰ ποδάρια μου ἄνεργος θὰ κείτεται ὁ σωρός,
κι ὅλα θ' ἁγνίσω ὁλόγυρα σ' ἐσένα μὲ τὸ θειάφι,

δίχως τὴ βοήθεια σου, ὦ θεέ, θ' ἀνεβῶ τὴν κορφή,
καὶ μόνος, μὲ τὶς φρένες μου καὶ μὲ τὰ σωθικά μου
—θὰ περιμένουν στὶς κορφὲς πιὸ κάτω οἱ ἀδελφοὶ—
θὰ τραγουδήσω τὴν καρδιὰ τοῦ 'Ανθρώπου, τὴν Καρδιά μου!

Ἄγγελος Σικελιανός

ΔΥΟ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

(«ἐκ τοῦ Πηλίου τὸ φῶς»)

Πηλιορείτικο σπίτι

'Ο φιλόσοφος Σπέγκλερ ὑποστηρίζει ὅτι «οἱ Ἕλληνες στεροῦνται ἱστορικῆς μνήμης».

Πράγματι ἡ λήθη αὐτὴ τοῦ παρελθόντος γόνιμος ἐνίοτε διὰ μίαν ἐξόρμησιν πρὸς τὸ μέλλον ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ εἰς ὡρισμένας στιγμὰς ἱστορικὰς διὰ τοὺς λαοὺς ἀποβαίνει πολλάκις βασικὸν μειονέκτημα.

Γράφω τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς ἀφιερωμένας εἰς τὸν Καθηγητὴν κ. Παπαϊωάννου, τὸν δημιουργὸν τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀνθήσεως τοῦ Πηλίου κατὰ τὴν περίοδον 1922—1927, διότι ἀναλογίζομαι ὅτι, ἐὰν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὸ Σχολεῖον Δελμούζου, διὰ τὸ ὁποῖον τόσα ἐγράφησαν καὶ τόσα ἐλέχθησαν, ἐνῷ ὑπῆρξεν ἴσως τὸ μικροτέρας σημασίας δημιούργημα τοῦ Βόλου, πολλοὶ ὀλίγοι ἢ ἴσως πλέον ἐλάχιστοι— ἐνθυμοῦνται ἢ γνωρίζουν ὅτι εἰς τὸν Βόλον καὶ τὸ Πήλιον ἐγεννήθησαν καὶ ἔδρασαν ὀργανισμοί, ποὺ ὁ κοινωνιολόγος μελετητὴς εἴμεθα βέβαιοι θὰ σταθῇ μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱστορίαν των. Τοιοῦτοι ὀργανισμοὶ ὑπῆρξαν ἡ 'Ομοσπονδία τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πηλίου, βραδύτερον ὁ Σύνδεσμος τῶν Κοινοτήτων τοῦ Πηλίου, ἡ Πανεργατικὴ Βόλου, ἡ 'Εξωραϊστικὴ 'Εταιρεία, τὸ Ἄσυλον Παιδιοῦ, ἡ Ἕνωσις τῶν Συνεταιρισμῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ τὰ δύο περίφημα Ταμεῖα Προνοίας Παραγωγῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ Ὁδοποιίας Πηλίου ἀφ' ἑτέρου.

'Ο πρῶτος 'Οργανισμὸς συνεστήθη μὲ τὸν Νόμον 2753 τοῦ 1922 καὶ ἀπέβλεπε κυρίως εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ δάκου τῆς ἐλαίας. 'Αμέσως ὅμως μὲ τὴν πρωτοβουλιαν τοῦ Δ. Συμβουλίου ὑπὸ τὸν Πρόεδρον του κ. Γ. Α. Φιλιππίδην καὶ τὸν Διευθυντήν του Καθηγητὴν κ. Στρ. Παπαϊωάννου κατέστη ὁ μεγαλύτερος γεωργικὸς ὀργανισμὸς τῆς Χώρας μὲ μίαν καταπληκτικὴν δρᾶσιν, ἡ ὁποία ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὅλων. Εἰς τὰ ὀλίγα ἔτη τῆς ζωῆς του ἵδρυσε τὸν πρῶτον Φυτοπαθολογικὸν Σταθμὸν τῆς 'Ελλάδος καὶ τὸν ἔθεσεν ὑπὸ τὴν φωτεινὴν διεύθυνσιν τοῦ μετὰ ταῦτα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ.Δ. Καββάδα· κατεπολέμησε τὸν δάκον καὶ τὰς ἄλλας ἀσθενείας τῆς ἐλαίας καὶ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων· ἵδρυσε Γεωργικὰ Σχολεῖα, πρότυπα ἐλαιοκτήματα καὶ ἀμπελοκτήματα, οἰνολογικὸν σταθμόν, κτηνοτροφικόν, τέσσαρα ἀγροκήπια, ἀποξηραντήριον καστάνων· διεφήμισε τὰ προϊόντα τοῦ Πηλίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν· ἐπροπαγάνδισε τὰ λιπάσματα καὶ προτύπους μεθόδους διαλογῆς, διατηρήσεως καὶ συσκευασιας τῶν προϊόντων ἐπρομήθευσε γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ νέους σπόρους· ἐμελέτησε καὶ ἐπέλυσε τὰ πλεῖστα Πηλιορειτικὰ ζητήματα· κατήρτισε στατιστικὰς καὶ συνέλεξε γεωργικὰ ἔθιμα καὶ συνηθείας κ.τ.λ. Θὰ ἐχρειάζοντο, πράγματι, παραπολλαὶ σελίδες διὰ νὰ γραφῇ ἡ πλήρης ἱστορία τοῦ ἰδιορρύθμου τούτου 'Οργανισμοῦ. Θέλω ἰδιαιτέρως μόνον νὰ ἐξάρω τὰς ποικίλας του γεωργικὰς καὶ γεωργικο - οικονομικάς του ἐκδόσεις,

μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ «Γεωργικὸν Δελτίον», ποὺ εἰς τὴν ἐποχήν του ἦτο τὸ σημαντικώτερον γεωργικὸν περιοδικὸν τῆς Χώρας μας καὶ ἀκόμη νὰ τονίσω τὰ περίφημα «Παμπηλιορειτικὰ Συνέδρια» τὰ ὁποῖα ὠργάνωσε, τὰ δημοσιευμένα πρακτικὰ τῶν ὁποίων κινοῦν δικαίως τὸν θαυμασμὸν τῶν μελετητῶν.

Τέκνον τοῦ Ταμείου Προνοίας Παραγωγῆς ὑπῆρξεν εἰς ἕτερος ἀξιοθαύμαστος Ὀργανισμός, τοῦ ὁποίου Πρόεδρος ὑπῆρξεν ὁ κ. Κ. Α. Καρτάλης καὶ Διευθυντὴς ὁ Καθηγητὴς κ. Στρ. Παπαϊωάννου: τὸ Ταμεῖον Ὁδοποιίας Πηλίου, τὸ ὁποῖον εἰς ἐλάχιστα ἔτη ἐπέτυχε νὰ συνδέση ὅλα σχεδὸν τὰ ὀνομαστὰ χωριὰ τοῦ Πηλίου μὲ τὸν Βόλον, χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν ἐκλεκτῶν τέκνων τους, ἰδίᾳ τοῦ Πολυμέρη προσφέραντος 100.000 λίρας. Τὸ Κράτος οὐδὲν εἶχε πράξει διὰ τὸ Πήλιον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς του ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐνῶ ἡ Πηλιορειτικὴ πρωτοβουλία καὶ δραστηριότης ἔδωκε τὴν λύσιν τοῦ ὅλου συγκοινωνιακοῦ προβλήματος τοῦ Πηλίου καὶ κατέστησε σήμερον δυνατὴν τὴν τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὡραιοτέρου βουνοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ κομματικοὺς λόγους οἱ δύο αὐτοὶ Ὀργανισμοὶ εἰς μίαν νύκτα καὶ μόνον κατηργήθησαν. Τὸ Πήλιον ἔζησεν ὑπὸ τὴν δημιουργικήν των πνοὴν ἡμέρας εὐημερίας καὶ ὑπερηφανείας. Χάρις εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς Ὀργανισμοὺς καὶ τὸ συγκληθὲν Παμπηλιορειτικὸν Συνέδριον ὑπὲρ τῆς αὐτοδιοικήσεως αἱ ἀπόψεις τοῦ Καθηγητοῦ κ. Παπαϊωάννου διὰ τὴν Κοινότητα ἐγένοντο νόμος τοῦ Κράτους, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς κοινοτικῆς νομοθεσίας. Χάρις εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς αὐτοὺς αἱ Κοινότητες τοῦ Πηλίου κατέστησαν ὑποδειγματικαὶ καὶ σεβασταί. Διὰ πρώτην φορὰν πολιτεία καὶ κοινωνία ἐθεώρησαν τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ὡς σεβαστὸν τοπικὸν ἄρχοντα, ἐνῶ ἄλλοτε καὶ ὁ τελευταῖος χωροφύλαξ καὶ δασοφύλαξ ἐθεώρει τὸν αἱρετὸν αὐτὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Λαοῦ ὡς ὑπάλληλόν του.

Τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς περιόδου 1922–1927 ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ Ὀργανισμοὶ ὑπῆρξαν πράγματι οἱ πρῶτοι —φοβοῦμαι καὶ μόνοι— αὐτοδιοικούμενοι πλήρως Ὀργανισμοὶ εἰς τὴν Χώραν μας. Τὸ Κράτος ἤσκει ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν, ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως εἶχεν εἰς τὴν διοίκησίν των. Δι' αὐτὸ ἄνθρωποι κατέχοντες λαμπρὰν θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Βόλου καὶ τοῦ Πηλίου ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν διοίκησίν των μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ ἔργον, μὲ ὑψηλὴν κατανόησιν τῶν ὑποχρεώσεών των καὶ μὲ πλήρη συναίσθησιν ὅτι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐλογοδότουν πρὸς τὸν Πηλιορειτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος τοὺς παρηκολούθει σύσσωμος καὶ τοὺς ἐνίσχυε.

Δεύτερον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ἔργον ἐπετελέσθη, διότι τὰ Δ. Συμβούλια ἀμφοτέρων τῶν Ὀργανισμῶν ἤρθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των, ὑπὲρ τὰς κομματικὰς διαφοράς, ὑπὲρ τὰς ἰδεολογικάς των ἀντιθέσεις, ὑπὲρ τὸν διχασμὸν ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει νὰ κρατῇ εἰς τὸν τόπον μας μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 22, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἕξ. Μέγα, πράγματι, δίδαγμα διὰ τοὺς Ἕλληνας οἱ ὁποῖοι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἐπιτελοῦν ὅταν εἶναι ἡνωμένοι καὶ καταστρέφουν τὸ ἔργον καὶ λησμονοῦν τὰς θυσίας ὅταν ὁ διχασμὸς κυριαρχήση εἰς τὴν ψυχήν των.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Παπαϊωάννου, Διευθυντὴς τῶν Ὀργανισμῶν αὐτῶν, εἰς ἕνα λόγον του εἰς τὸ 5ον Παμπηλιορειτικὸν Συνέδριον μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ δεδικαιολογημένην ὑπερηφάνειαν εἶπεν ὁμιλῶν διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον ὑπὸ τῶν δύο τούτων αὐτοδιοικουμένων Ὀργανισμῶν ὅτι «ἐκ τοῦ Πηλίου προῆλθε τὸ Φῶς». Εἶχε δίκαιον, ἀλλὰ τὸ φῶς τοῦτο ταχέως ἐσβέσθη, χάρις εἰς τὸν κομματισμόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψη τὴν δημιουργικὴν ὕπαρξιν Ἱδρυμάτων, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἐχαλκεύετο νέα πολιτικὴ συνείδησις καὶ διεμορφοῦτο νέον πολιτικὸν ἦθος. Αἱ ἀντιδραστικαὶ σκοτειναὶ δυνάμεις ἐνίκησαν ἄλλην μίαν φορὰν τὸν Λαὸν καὶ ἔσβησαν τὸ Φῶς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατείλει ἀπὸ τὸ Πήλιον...

Π. Κυριακόπουλος

'Ηλ. 'Αν. 7.41', Δ. 5.08,
Σελήνη 3 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 357/8
Τῶν 'Αγ. ἐν Κρήτῃ 10 μ.

23

Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς Κέντρου Στατιστικῆς 'Εκπαιδεύσεως.

Πίσω ἀπὸ κάθε ἱκανὸ ἄνθρωπο ὑπάρχουν πάντα καὶ ἄλλοι ἱκανοὶ ἄνθρωποι.
(Κινεζικὴ παροιμία)

ΜΑΡΙΟΤΟΣ (1620—1684). Κληρικὸς εἰς Παρισίους. 'Ανεκάλυψε τὸν νόμον πιέσεως τῶν ἀερίων, ἀνεξαρτήτως τοῦ Μπόϋλ.

'Αν. 'Αν. 7.41', Δ. 5.08'
Σελήνη 4 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 358/7
Εὐγενίας μ., 'Υακίνθου

24

"Εναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων διὰ τμηματικὰς ἐξετάσεις.

ΡΕΜΠΡΑΝΤ (1606—1669). 'Ο μέγιστος τῶν 'Ολλανδῶν ζωγράφων. Τὰ ἔργα του χαρακτηρίζει πιστὴ ἀναπαράστασις τῆς πραγματικότητος, χρώματα καὶ περίφημοι φωτοσκιάσεις.

'Η οἰκονομία εἶναι ἕνα μεγάλο εἰσόδημα.
(Κικέρων)

Αὐτὸς ποὺ πέφτει στὴν ἁμαρτία εἶναι ἄνθρωπος· ὅποιος λυπηθῇ γι' αὐτὸ εἶναι ἅγιος· μὰ ὅποιος ὑπερηφανευθῇ γι' αὐτὸ εἶναι διάβολος. (Fuller)

ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

. . . . . Στὴν ἐκκλησιὰν ἀνοῖχτε μου νὰ διευθυνθῶ,
ἐκεῖ ποὺ δέχεσθε καὶ τοὺς πλανώμενους ἀλῆτες τῶν βουνῶν.
Μὰ δὲν ἀκούγεται εὐσπλαχνία στὴ δεητικὴ φωνή.
'Η τιμωρία μὲ κολαφίζει, χειμώνας χιονοδαρμένος
καὶ παγωνιὰ ἀνυπόφορη, δίχως φωτιά, δίχως κρεβάτι,
δίχως τραπέζι ἢ στέγη, δίχως οἶκτο καὶ συχώρεση.
Μολαταῦτα πλησιάζουνε τὰ κάτασπρα Χριστούγεννα,
ξεκρεμνᾶνε τὰ φλάουτα οἱ Ποιμένες ξεσκονίζουνε τὰ "Οργανα,
κι' οἱ Μάγοι κοιτάζουν νυχτόημερα τὸ Στερέωμα,
τοῦ νέου Μικροῦ Θεοῦ τὸ ἄστρον ν' ἀνακαλύψουν
καὶ μὲ καλοὺς οἰωνοὺς κινᾶν γιὰ νὰ τὴν προσκυνήσουν
Μικρὴ ἀχτίδα ζωῆς καὶ ζέστας, πίσωθε ἀπὸ φράχτη,
Πυγολαμπίδα, σὲ βαθειὰ Μεσάνυχτα 'Αγρυπνίας,
φτάνει ὡς ἐμένα; Μήπως ἔρθουν καὶ γιὰ μένα
οἱ 'Αγγέλοι, οἱ 'Επισκέφτες τῶν χωριῶν,
μὲ τὰ χαρούμενα τὰ Κάλαντα;

Τ. Κ. Παπατσώνης

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ

Τριάκοντα περίπου χιλιάδες σπουδαστῶν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, νέων καὶ νεανίδων, ἀποτελοῦν μέλη μιᾶς ὀργανώσεως ἀποκαλουμένης «Ἐπιτεύξεις τῶν Νέων» (Junior Achievememt).

Ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, τὸ ἑσπέρας, ἡ νεολαία αὕτη συγκεντροῦται εἰς χώρους διαρρυθμισθέντας εἰς γραφεῖα καὶ ἐργαστήρια διαφόρων βιομηχανιῶν: εἰδῶν διατροφῆς, ξύλου, μετάλλων, πλαστικῶν ὑλῶν κ.λ.π.

Σχηματίζουν ὁμάδας ἐκ 12 προσώπων, ἑκάστη τῶν ὁποίων τίθεται ὑπὸ τὴν προστασίαν μιᾶς τοπικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικῶν συμβούλων (ἑνὸς τεχνικοῦ, ἑνὸς πωλητοῦ καὶ ἑνὸς λογιστοῦ) ἐκλέγουν ἓν εἶδος πρὸς κατασκευὴν ἢ μίαν ὑπηρεσίαν πρὸς παροχήν.

Τὸ μικρὸν ἀπαιτούμενον κεφάλαιον σχηματίζεται ἀπὸ μερίδα ἑνὸς δολλαρίου καὶ συλλέγεται δι' ἐγγραφῶν φίλων καὶ γειτόνων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἡ ἑταιρεία διαλύεται καὶ τὸ κεφάλαιον ἐπιστρέφεται, ἐνδεχομένως ηὐξημένον μὲ μικρὸν κέρδος.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λειτουργοῦν 2.000 περίπου τοιαῦται μικροσκοπικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς 61 βιομηχανικὰς περιοχάς. Τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται, προσφέρουν πολυαρίθμους εὐκαιρίας ὅπως ἀναπτύσσεται τὸ πνεῦμα ἐπιχειρηματικότητος καὶ ἐφευρετικότητος τῶν σπουδαστῶν.

Συνήθως ἀπαντῶνται δυσκολίαι εἰς τὴν πώλησιν τῶν παραγομένων, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν λανθανουσῶν ἐμπορικῶν ἰδιοτήτων.

Ἡ ἀναλογία πτωχεύσεων τῶν ἐπιχειρήσεων Junior Achievement, δὲν ὑπερβαίνει τὸν μέσον ὅρον πτωχεύσεων τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ σύνολον τῆς Χώρας !

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ξημέρωναν Χριστούγεννα ! Οἱ ἐκκλησιὲς σημαίνουν,
κουνιοῦνται τὰ καμπαναριὰ καὶ οἱ φωνές, ποὺ ἀνεβαίνουν
ἀπ' τὸ βαθὺ καὶ διάπλατο κάθε καμπάνας στόμα,
μοιάζουν χερουβικοὺς ψαλμούς, σὰν ἀπ' οὐράνιο δῶμα.

Χιλιάδες τὰ Χριστούγεννα τὰ τραγουδοῦν ἀγγέλοι,
καὶ κάθε ἀχτίδα ἀπὸ ψηλά, ποὺ κάθε ἀστέρι στέλλει,
μοιάζει ἀγγελικὴ ματιά. Θρησκεία ! γλυκειὰ μάννα,
τί ὄμορφη δίνεις ἐσὺ λαλιὰ καὶ στὴν καμπάνα !

Καὶ πόσο ἐκείνη ἡ λαλιὰ σαλεύει τὴν καρδιά μας !
Πόσες ἐκεῖνος ὁ Σταυρὸς ἀπ' τὰ καμπαναριά μας
στὴν ἀντηλιάδα χύνοντας τόσες χρυσὲς ἀχτίδες
χύνει βαθειά μας στὴν ψυχὴ γλυκὲς χρυσὲς ἐλπίδες !

Κι οἱ δυὸ ἐκεῖνες χαραυγές, ποὺ ἀγγέλοι κατεβαίνουν
μεσ' ἀπ' τὸν οὐρανὸ ψηλὰ κι' ἔρχονται καὶ σημαίνουν
Χριστούγεννα κι 'Ἀνάστασιν, ὢ ! τί μυστήρια χύνουν !
τί χαραυγοῦλες εἶν' αὐτές, πόση ζωὴ μᾶς δίνουν !

Ξημέρωσαν Χριστούγεννα ! Θύρες ὁλοῦθε ἀνοίγουν,
κι ὁλοῦθε τώρα οἱ Χριστιανοὶ στὶς ἐκκλησιὲς μας σμίγουν !

«Ὁ Καλόγηρος τῆς Κλεισούρας» — *Κ. Κρυστάλλης*

Ἡλ. Ἀν. 7.42', Δ. 5.08'
Σελήνη 5 ἡμερῶν
ΤΕΤΑΡΤΗ 359/6
Γέννησις Ι. Χριστοῦ

25

Ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἐγεννήθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἡ Γέννησίς σου, Χριστέ,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ Φῶς τὸ τῆς γνώσεως.

Ἡλ. Ἀν. 7.41', Δ. 5.09'
Σελήνη 6 ἡμερῶν
ΠΕΜΠΤΗ 360/5
Σύναξις Θεοτόκου, Ἰωσήφ

26

(Σημειώσεις)

Τὸ στόμα τοῦ σοφοῦ εἶναι μέσα στὴν καρδιά του· τοῦ μικροῦ ἡ καρδιὰ εἶναι μέσα στὸ στόμα του.

(Bible)

ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Νικόλαος (1806—1853). Ἐθνικὸς εὐεργέτης. Κατέλιπε χρήματα πρὸς ἵδρυσιν Πολυτεχνείου ἐν Ἀθήναις.

Ἡλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5.10'
Σελήνη 7 ἡμερῶν
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 361/4
Στεφάνου Πρωτομάρτυρ.

27

Συγκέντρωσις πτυχιούχων τῆς Σχολῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν.

ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ Ἐρρῖκος (1854—1912). Γάλλος μαθηματικός, ἀστρονόμος καὶ φιλόσοφος. Ἔγραψε «Μαθήματα οὐρανίου μηχανικῆς».

Νὰ γνωρίζῃς τὶς δυνατότητές σου εἶναι σημεῖον σοφίας· μὰ νάσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὸ εἶναι σημάδι ἀξιοκαταφρόνητο.

(Donald Hankey)

Ἡλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5.11'
Σελήνη 8 ἡμερῶν
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 362/3
Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μ.

28

(Σημειώσεις)

Νικοῦν ὅσοι πιστεύουν ὅτι θὰ νικήσουν. (Dryden)

Κανεὶς δὲν εἶναι πιὸ τυφλὸς ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ δὲν θέλει νὰ ἰδῇ. (Swift)

Ὁ σπάταλος καὶ ὁ τσιγκούνης εἶναι ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας. (*Ἀδὰμ Σμὶθ*)

ΠΛΕΧΑΝΩΦ Γεώργιος Βαλεντίνοβιτς (1856 — 1918). Ρῶσος κοινωνιολόγος, ἱδρυτὴς τοῦ Ρωσικοῦ μαρξισμοῦ καὶ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς Β' Διεθνοῦς. Συνεργάτης κατ' ἀρχὰς καὶ ἀντίπαλος κατόπιν τοῦ Λένιν.

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ, ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιτυχημένοι ἄνθρωποι ὀφείλουν τὴν πρόοδό τους στὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦν εὐθὺς ὡς πάρουν μιὰ ἀπόφασι, ἀφοῦ βεβαίως σκεφθοῦν καλὰ προηγουμένως καὶ κρίνουν ὅτι κάνουν κάτι πρακτικὸ καὶ στὸν κατάλληλο χρόνο. Ὅταν ἀποφασισθῇ κάτι, σπανίως κερδίζεται μὲ τὴν ἀναβολὴν ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὸν ἑπόμενο μῆνα ἢ χρόνο ποὺ μπορεῖ οἱ συνθῆκες νὰ εἶναι διαφορετικές.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1957

Ἡλ. Ἀν. 7.43', Δ. 5 12'
Σελήνης Πρῶτον Τέταρτ.
ΚΥΡΙΑΚΗ 363/2
Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων νηπίων

29

Οἱ τύραννοι πιστεύουν ὅτι δύνανται μὲ τὴν βίαν νὰ σταματήσουν τὴν ἐξέλιξιν καὶ νὰ πνίξουν τὴν Ἰδέαν. Πλάνη των, διότι ἡ Ἀνθρωπότης προχωρεῖ καὶ αἱ Ἰδέαι πάντα ἀναζοῦν.

Ματθ. (β', 13 - 23)

Αναχωρησάντων τῶν Μάγων ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· φωνὴ ἐν Ραμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς· Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
('Ιανουαρίου 1958)

«Αἱ ἐξετάσεις τοῦ 'Ιανουαρίου εἶναι μερικαὶ καὶ συμπληρωματικαί. Δὲν ἀποτελοῦν νέαν ἐξεταστικὴν περίοδον. Πρέπει τοῦτο καλῶς νὰ κατανοήσουν οἱ σπουδασταί.

'Αποτελοῦν αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ μίαν ταλαιπωρίαν διὰ τὴν Σχολήν, καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς ἐξεταστάς, συνάμα δὲ δημιουργοῦν τὸ παιδαγωγικὸν ἄτοπον νὰ λήγη τὸ Α' ἀκαδημαϊκὸν ἑξάμηνον καὶ ὁ σπουδαστὴς νὰ μὴ γνωρίζη εἰς ποῖον ἔτος σπουδῶν ἀνήκει. Κατ' ἀνάγκην, τὰ «Μητρῷα τῶν σπουδαστῶν» ἑκάστου ἔτους παραμένουν ἐκκρεμῆ.

Οἱ σπουδασταὶ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ κρίσις κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ 'Ιανουαρίου εἶναι αὐστηροτέρα, διὸ καί, συνήθως, γίνεται συγχρόνως προφορικῶς καὶ γραπτῶς.

Εἰς ὅλον τὸν κόσμον δύο μόνον ἐξεταστικαὶ περίοδοι ὑπάρχουν. Μόνον εἰς τὸν τόπον μας, λόγῳ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων καὶ ἀπὸ δημοκοπικοὺς λόγους, ἐπετράπησαν πολλαὶ ἐξεταστικαὶ περίοδοι εἴς τινα 'Ανώτερα πνευματικὰ ἱδρύματα (*). 'Η Σχολὴ ἀποφεύγει τὴν μίμησιν τῶν κακῶν καὶ ἀναζητεῖ νὰ ἐφαρμόση μόνον τὰ καλὰ παραδείγματα. Αἱ πολλαὶ περίοδοι, ἐκτὸς τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς ἀπασχολήσεως τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ Προσωπικοῦ, συντείνουν εἰς τὴν ἐπιβράβευσιν τῆς ὀκνηρίας καὶ εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ἐξεταζομένων διὰ πολλαπλῶν ἐξετάστρων».

---

*) *Εὐτυχῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους καθιερώθη καὶ εἰς τὰ λοιπὰ 'Ανώτατα ἱδρύματα τὸ σύστημα τῶν ἐξετάσεων τῆς Σχολῆς μας, δηλ. δύο κύριαι περίοδοι—τοῦ 'Ιουνίου καὶ Σεπτεμβρίου—καὶ μία συμπληρωματική.*

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Χειμωνιὰ μοσκομυρίζει·
συννεφιάζει... ψιχαλίζει...
κι' ἄκου μὲς στὰ δάση
ποιὰ βουὴ ἔχει πιάσει!

Κρεμασμένα ἀπ' τὰ ἀγκωνάρια
φέγγουν τὰ ἔρημα φανάρια,
κ' οἱ ἥσκιοι, ὅσο ἀλαργεύουν,
στὰ ζερβὰ λοξεύουν.

"Ισια πάνω στὴν ἀράδα,
μιὰ σκεπή, μιὰ καμινάδα,
τοῦφφες ἄσπρες σπέρνει
ποὺ ὁ καιρὸς τὶς παίρνει.

'Ο παπποῦς, ποὺ διακονεύει
στὸ πεζούλι, οὔτε σαλεύει·
εἶναι σὰν ἡ εἰκόνα
τοῦ ἴδιου τοῦ χειμῶνα.

Τέλλος "Αγρας

(Σκίτσα τῆς σπουδαστρίας τῆς Σχολῆς μας Καίτης Πετεινάρα)

'Ηλ. 'Αν. 7.43', Δ. 5.12'
Σελήνη 10 ἡμερῶν
ΔΕΥΤΕΡΑ 364/1
'Ανυσίας όσ., Φιλεταίρου

30

Λῆξις προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν Σπουδαστῶν καὶ καταβολῆς τῆς Α' δόσεως τῶν Διδάκτρων.

'Εφέτος ἡ 'Ελλὰς ἑορτάζει τὴν 25ετηρίδα ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων

"Ανθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε νὰ κάμουν, γρήγορα κουράζονται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ συντροφιά τους.

(J. Collier)

ΜΠΡΑΝΤΛΕΥ· 'Ιάκωβος (1692—1762)· 'Αστρονόμος εἰς 'Οξφόρδην καὶ Γκρινγουΐς. Προσδιώρισε τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τ' ἄσπρα σπιτάκια του ἕνα ἕνα,
σκόρπια, ἀσυντρόφευτα κι' ἀνάρια,
στὴ θάλασσα ἀντικρὺ ἁπλωμένα
σὰ μονοκόμματα λιθάρια.

Τ' ἄσπρα σπιτάκια του κρυμμένα
μέσα σὲ πράσινα κλωνάρια,
ἡλιόφωτα, χαριτωμένα,
μικρά, ἀσβεστόχριστα, καθάρια.

Πρώτη φορὰ ὅποιος τὰ θωρεῖ
γλυκειὰ ἀνοιξιάτικην ἡμέρα
ἀπ' τοῦ βουνοῦ τὴ ράχη πέρα,

ἥμερα ἀρνάκια τὰ θαρρεῖ
ποὺ βόσκουνε, σκόρπιο κοπάδι,
σὲ χλωροπράσινο λιβάδι.

«Γαλήνη» *Γ. Δροσίνης*

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ

Ἀπὸ τὸ πάρκο ἐπέρασεν ἡ ὥριμη κυρία
μέσα στοὺς ὄρθιους τῶν δεντρῶν, ὁλόρθη, τοὺς κορμούς.
Φύλλα νεκρὰ τῆς ἔρριξε ἡ χρυσὴ δεντροστοιχία
καὶ μεῖς τοὺς μαραμένους μας συλλογισμούς.

Θάναι ἡ γυναίκα ποὺ ἔκλαψε πολύ. Στὰ βλέφαρά της
ἡ σκιὰ τῶν τρισευγενικῶν κατέβη μαρασμῶν.
Τὴ λύπην ἐξεδίψασαν τὰ δάκρυά της
καὶ τὴν ὑδρία της ἐγέμισε στὴ βρύση τῶν λυγμῶν.

Τὰ φιλημένα, ἄλλον καιρό, κρατεῖ κλεισμένα χείλη
κι ἀπάνου ἀπ' τὰ ξερόφυλλα περνάει θαμπή, σβηστή,
στὸ μύρο τῆς ὑπομονῆς, ποὺ ἁπλώνουνε τὸ δείλι
τὰ πληγωμένα ἀπ' τὴ βροχὴ κλαριά, νὰ ξεχαστεῖ.

Κ' ἐγώ, ποὺ ἀπὸ τὸ μάταιο τὸν κόσμο ἀναχωροῦσα,
τὴν εἶδα κ' εἶπα: «Εἶναι νωρίς· θὰ μείνω». Μυστικὰ
στὸν πόνο καὶ στὴ γνώση της νὰ ἐμπιστευτῶ μποροῦσα
τὰ δάκρυά μου τὰ τωρινὰ καὶ τ' ἀναμνηστικά.

Τότε θὰ γύρομε κ' οἱ δυὸ σὲ μιὰ βαθιὰ ἡσυχία,
οἱ κουρασμένοι, οἱ ὥριμοι πολύ, νὰ ἱστορηθεῖ
ἀπ' τὸν καθένα ἡ παλιὰ πικρὴ ἀποτυχία
τρυγώντας τοῦ ἄλλου τὰ φιλιὰ ὅπου ἔχουν μαραθῆ.

Γλυκὸ χινόπωρο τῆς ζωῆς, σοφὴ κι ἀτάραχη ὥρα,
ξέρεις, τὰ φίλτρα πίνοντας τῆς λύπης, νὰ εὐτυχεῖς
καὶ νὰ γευτεῖς τὸν ἔρωτα σὰν τὴν χρυσὴν ὀπώρα
βαριὰ ἀπ' τὸ μέλι τῶν χυμῶν στὰ ρίγη τῆς βροχῆς.

Τὴν ἴδια δόξα ἐπόθησε τὴ χινοπωρινὴ
καθὼς μὲ εἶδεν ἡ ὥριμη γυναίκα, κ' ἡ καρδιά της
τὰ πληγωμένα ἐτάραξε γιὰ μιὰ στιγμὴ φτερά της·
ὅμως τὰ ξαναδίπλωσε στὴν πρώτη ὑπομονὴ

καὶ προσπεράσαμε βουβοί, δειλοὶ κι ἀγνοημένοι.
Ὁ λόγος, ποὺ δὲν ἤτανε γραφτό μας ν' ἀκουστεῖ,
καθὼς ξερόφυλλο ἔπεσε λαμπρὸ στὴν κοιμισμένη
θάλασσα τοῦ ἀνεκπλήρωτου ποὺ τόσα μοῦ κρατεῖ.

Ζ. Παπαντωνίου

Ἡλ. Ἀν. 7.44' Δ. 5.13'
Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΤΡΙΤΗ 365/0
Μελάνης όσ., Ζωτικοῦ

31

Τὸ ἔτος ἔληξεν. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὸ τοῦ Πυθαγόρου : «Πῇ παρέβην, τί δ' ἔρρεξα, τί δέ μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη». Καὶ ἂς ἀπαντήσωμεν χωρὶς αὐταπάτας.

ΣΑΜΠΟΛΛΙΟΝ Ἰωάννης-Φραγκῖσκος (1790—1832). Γάλλος αἰγυπτιολόγος. Ὁ πρῶτος ὅστις ἐδιάβασε τὰ αἰγυπτιακὰ ἱερογλυφικά.

Ἡ δουλειὰ εἶναι δουλειά, ἅμα σὲ πληρώνουν γι' αὐτήν· μὰ γίνεται εὐχαρίστησις, ὅταν πληρώνης ἐσὺ γιὰ νὰ τὴν κάμης.
(Finley Peter Dunne)

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τί θέλω, μ' ἐρωτᾶς, νὰ μοῦ χαρίσεις,
μικρούλα μου ; Μὰ τόσα ἀγαπῶ,
ποὺ εἶναι φόβος μὴ χρεοκοπήσεις
ἂν δώσεις ὅλα, ὅσα θὰ σοῦ πῶ.

Θέλω τὰ καστανά σου τὰ ματάκια,
θέλω τὰ ξέπλεκά σου τὰ μαλλιά,
θέλω τὰ γελαστά σου τὰ χειλάκια,
θέλω τὴν ἁπαλή σου ἀγκαλιά.

θέλω... Μὰ τί ; κακιώνεις ; Στάσου·
τί κλαῖς ; Ἔτσι στὸ εἶπα, χωρατό.
Γέλασε πάλι, γέλα στὰ σωστά σου·
αὐτὸ τὸ δῶρο μόνο σοῦ ζητῶ.

Γ. Δροσίνης

ΤΟ ΨΩΜΙ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Πῶς τὸ ζύμωναν στὴν ἀρχαιότητα

Σήμερα τὸ ψωμί, στὶς πόλεις ἰδίως, ζυμώνεται μὲ μηχανικὰ μέσα. Μὲ εἰδικοὺς ζυμωτῆρες, δηλαδὴ ἠλεκτροκινήτους ἢ ἀτμοκινήτους. Ἂς δοῦμε, ὅμως, πῶς ζυμωνόταν τὸ ψωμὶ διὰ μέσου τῶν αἰώνων...

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἀπὸ τρεῖς καὶ τέσσερις χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ ζύμωναν τὸ ψωμί τους — ἄγνωστον γιὰ ποιὸ λόγο — μὲ τὰ πόδια !

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς τῶν Ρωμαίων ὡστόσο, στὶς μεγάλες πόλεις τῆς Ἰταλίας ζύμωναν τὸ ψωμὶ μὲ μηχανικὰ μέσα, ὡς ἑξῆς: Μιὰ μικρὴ εἰδικὴ δεξαμενὴ χρησίμευε γιὰ σκάφη. Ἔχυναν μέσα τὸ νερὸ καὶ τὸ ἀλεύρι. Ἕνα ξύλινο περιστροφικὸ μηχάνημα ἦταν στερεωμένο στὸ μέσον τῆς δεξαμενῆς κατακόρυφα, ὀρθιά. Εἶχε πλάι του πτερύγια, σὰν κουπιὰ ποὺ ἀνακάτευαν τὴ ζύμη. Ἡ περιστροφὴ τοῦ μηχανήματος — ποὺ ἀπαιτοῦσε δύναμι, λόγῳ τῆς μεγάλης ποσότητος τῆς ζύμης — γινόταν μὲ μακρὺν ὁριζόντιον ξύλινον μοχλό, στὸν ὁποῖο ζευόταν ἕνα ἄλογο.

Τὸ σύνολο, δηλαδή, ἔδινε ἀπαράλλαχτη τὴν ὄψι ἑνὸς σημερινοῦ ἱπποκινήτου μαγγανοπήγαδου. Κι' ἀκριβῶς ἔτσι λειτουργοῦσε μὲ τὸ ἄλογο νὰ βαδίζῃ κυκλικῶς πέριξ τῆς δεξαμενῆς.

Τέτοια ζυμωτήρια βρέθηκαν πλήρη καὶ κατὰ τὶς ἀνασκαφὲς τῆς Πομπηΐας.

Στὴν Εὐρώπη, τὸ 1760 ἔγιναν ἀνεπιτυχεῖς προσπάθειες κατασκευῆς μηχανικῶν ζυμωτηρίων, γιὰ μεγάλες ποσότητες ψωμιοῦ. Ἀλλὰ μόνο κατὰ τὸ 1810 κατώρθωσεν ἕνας Παρισινὸς ἀρτοποιὸς νὰ κατασκευάσῃ τὸ πρῶτο μηχανοκίνητο ζυμωτήριο. Ἡ πρόοδος κι' ἡ ἐξέλιξις κατόπιν τὰ ἔφθασε στὴ σημερινὴ γνωστὴ τελειότητά των.

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἔδιναν στὰ καρβέλια τοῦ ψωμιοῦ σχῆμα μικρὸ καὶ σφαιρικό, σὰ μέτριο τόπι, ἢ στενὸ καὶ μακρουλό, σὰν λεπτὴ φραντζόλα. Οἱ λαϊκές των τάξεις ἔτρωγαν ψωμὶ ἀπὸ κριθάρι ἢ ἀπὸ ἀσπροσίταρο (εἶδος ἄσπρου, πολὺ λεπτοκόκκου, καλαμποκιοῦ). Οἱ πλούσιοι ἔτρωγαν σιταρένιο.

Οἱ Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι ἀγαποῦσαν πολὺ καὶ τὶς γαλέττες ἀπὸ κριθάρι ἢ σιτάρι. Τὶς ζύμωναν, τὶς ξέραιναν σὲ σιγανὴ φωτιὰ καὶ τὶς τραγάνιζαν σὰν παξιμάδια.

Τὰ πρῶτα δημόσια ἀρτοποιεῖα ἐμφανίσθηκαν τὸ 168 πρὸ Χριστοῦ στὴ Ρώμη καὶ στὴν Ἑλλάδα. Σιγὰ-σιγὰ διαδόθηκαν παντοῦ. Οἱ φοῦρνοι, ὅπου ψηνόταν τὸ ψωμί, γίνονταν ἀπὸ ὠμὲς χωματένιες πλίνθους. Μετὰ τὴν ἀποξήρανσί τους στὸν ἥλιο, χτίζονταν. Τὸ σχῆμα τῶν φούρνων αὐτῶν ἦταν παρεμφερὲς μὲ τὸ σημερινὸ τῶν χωρικῶν σπιτιῶν.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἀλεύρι περιεῖχε πάντα καὶ τὰ πίτυρά του. Τὸ κοσκίνισμά του εἶναι...κακὴ ἐφεύρεσις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς!

ΜΗΤΕΡΑ

'Εσὺ τὸν ἔκαμες μικρό, σὺ τὸν ἔπλασες στὴν πρώτη
[του μορφὴ
Γιὰ σένα ἦταν τὸ νιὸ πλάσμα καὶ Σὺ τοὖφερες μπρὸς
[στὰ πρωτόβγαλτα
του μάτια τὸ φιλικὸ κόσμο καί 'διωξες μακριὰ τὰ
[ἐχθρικὰ σημάδια
'Αλίμονο! Ποῦ νᾶναι τώρα τὰ χρόνια ποὺ μόνο ἡ ἐ-
[λαφριὰ Μορφή Σου
ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ τοῦ κρύβη τὸ ζοφερὸ χάος.
Καὶ τί δὲν τοῦ ἔκρυβες ἔτσι! Τὸ νυχτιάτικο σκοτεινια-
[σμένο σπίτι
ποὺ ἡ καρδιά σου ἔρημη ἀπὸ ἐνέδρες τὄκανε ἀνθρώ-
[πινο
"Οχι, δὲν ἦταν στὸ Σκοτάδι μὰ στὴν πάντα πλαϊνή
[σου Παρουσία
ποὺ ἄναψες τὸ νυχτιάτικο φῶς σὰν φῶς φιλίας.
Δὲν ὑπάρχει τρίξιμο ποὺ νὰ μὴν τὸ φώτισε τὸ χαμόγε-
[λό Σου
σάμπως πάντα νἄξαιρες πότε τὸ πάτωμα τρίζει...
Καὶ σ' ἄκουγε καὶ σύχαζε. Τέτοια ἦταν ἡ δύναμη τῆς
[τρυφερῆς σου παρουσίας.
Κι' αὐτός, πῶς ἦταν ξαπλωμένος, ὁ ἀνακουφισμένος,
[πῶς κρατοῦσε
κάτω ἀπὸ τὰ νυσταγμένα του βλέφαρα τὴν ἀλαφριὰ
[ἀναπνοὴ
τοῦ μητρικοῦ σου κόσμου ποὺ τὴ ρουφοῦσε μὲς στὴν
[ἡδονὴ τοῦ ὕπνου
ποὺ ἐρχόταν...
"Ηταν ἕνα πλάσμα ἡσυχασμένο

('Απὸ τὰ ἐλεγεῖα τοῦ Duino Rilke)

Διαχείρισις 1957			
	Ἔσοδα	Ἔξοδα	Διαφορὰ
Ὑπόλοιπον 31.12.56			
Ἰανουάριος			
Φεβρουάριος			
Μάρτιος			
Ἀπρίλιος			
Μάιος			
Ἰούνιος			
Ἰούλιος			
Αὔγουστος			
Σεπτέμβριος			
Ὀκτώβριος			
Νοέμβριος			
Δεκέμβριος			
Τὸ ὅλον			

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφὴν τοῦ Ἀνωτάτου Ἱδρύματος Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 8ης Φεβρουαρίου (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 32/8-2-47). Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρῆλθον δέκα περίπου Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Σχολή, παρὰ τὰς ἐναντίον της ποικίλας καὶ ἀνεκδιηγήτους ἀντιδράσεις, ὄχι μόνον ἐνεφάνισε ἓν ἄρτιον ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κοινωφελῆ μορφωτικήν της δρᾶσιν καὶ ἔξω τῶν σπουδαστῶν, διὰ διαλέξεων καὶ μελετῶν ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τὴν Χώραν προβλημάτων, ὡς καὶ διὰ δημοσιευμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐνεφάνισαν καὶ ἐξήτασαν διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι, θέματα ἐξαιρετικῆς διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου σημασίας.

Εἰς σειρὰν πρωτοτύπων, ἢ καὶ ἐκ μεταφράσεως, μελετῶν τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν» τῆς Σχολῆς ἐξητάσθησαν, διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι, κοινωνιολογικά, οἰκονομικά, ὀργανωτικά, διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ ζητήματα. Ἐξ ἄλλου, αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ μαθημάτων τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι διδασκομένων συνεπλήρωσαν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῆς Σχολῆς.

Συμμορφουμένη ἐξ ἑτέρου ἡ Σχολὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ γόνιμον παράδοσιν τῶν Ἀνωτέρων πνευματικῶν ἱδρυμάτων ὅλου τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε τὰς δύο Ἐπιστημονικάς της Ἐπετηρίδας, αἱ ὁποῖαι εἰς 716 σελίδας περιέλαβον 29 πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ της.

Τέλος, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950 - 1951, ἡ Σχολὴ ἐξέδωκε τὸ ἐπιστημονικόν της ὄργανον «ΣΠΟΥΔΑΙ», τὸ ὁποῖον τακτικῶς —πρᾶγμα ὄχι τόσον σύνηθες δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας— ἐκδίδεται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952)3 ἐξέδωκε τὸ πληροφοριακὸν ὄργανόν της «ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

Μὲ τὰς ἐκδόσεις της ἡ Σχολή, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οἰκονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ἰδιώτας — ἐξαίρεσιν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἡ συμπαράστασις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικόν της χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ συνέπειαν καὶ μετριοφροσύνην, ἀλλὰ καὶ πλήρη συναίσθησιν τῆς συμβολῆς της. Ἡ Σχολὴ οὕτω ἐπιτελεῖ τὸ χρέος της ἀπέναντι τοῦ Ἔθνους, καθόσον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημά της. Κατ' αὐτήν, ἡ μόρφωσις καὶ ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων μὲ τὰς ἐργασίας της σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ του ἐπιπέδου, παραλλήλως πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὑλικοῦ του ἐπιπέδου.

Οὕτως ἡ Σχολὴ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἵδρυμα, ἀλλὰ Ἵδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνῶσιν καὶ τὴν Ἀλήθειαν.

Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, Ἐθνικὸν Ἵδρυμα. Ἡ Σχολὴ οὔτε εἶναι οὔτε δύναται νὰ καταστῇ Ὀργανισμὸς ἀνήκων εἰς ἄτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὡρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἔχει τὰς θύρας ἀνοικτὰς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνῶσιν καλλιεργεῖ, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καὶ τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξίωμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καὶ ὅ,τι προοδευτικόν». Αἱ 3522 σελίδες τῶν τόμων τῶν «Σπουδῶν» ἀποδεικνύουν τοῦτο περιτράνως, καθὼς ἄλλως τε ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις της, ὅπως ἀναμφισβητήτως καὶ ὅλαι αἱ ποικίλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις της.

Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καὶ ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καὶ στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικὰς διαφωνίας καὶ ἀντιθέσεις ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὸ πνευματικόν της ἔργον «ὀρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἵσταται κανεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν βάθρον τοῦ καθήκοντος καὶ νὰ ἀτενίζῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἐπιστημονικός, ὁ ἐπιχειρηματικός, ὁ ὑπαλληλικὸς καὶ ὁ σπουδαστικὸς κόσμος—ὅλοι ὅσοι μὲ τόσον ἐνδιαφέρον καὶ τόσην ἐκτίμησιν παρακολουθοῦν τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς— θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολύτιμον καὶ νέου πολλάκις, περιεχομένου πνευματικὴν εἰσφορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ συμπαράστασις ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐπιβράβευσιν τῶν κόπων καὶ θυσιῶν τῆς Σχολῆς.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρὸς τοὺς Νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν, οἱ ὁποῖοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν· πρὸς τοὺς Νέους τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπορίας των, νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχήν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὁποῖαι συνδέουν τὴν Ἀνθρωπιάν...

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁδηγὸς Σπουδῶν

Ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς

Τὸ ἔργον, οἱ σκοποί, αἱ κατευθύνσεις καὶ τὰ ἰδανικὰ
τῆς Σχολῆς

Πρὸς Δημοδιδασκάλους

Κανονισμὸς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων

Προγράμματα ἐργασιῶν διαφόρων ἐτῶν

Πεπραγμένα τῆς Σχολῆς διαφόρων ἐτῶν

Μία δεκαετία 1946—1956

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Α.Σ.Β.Σ.

» » » » » » » (ἀγγλιστί)

Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων

Διαγράμματα ὑποχρεωτικῶν μελετῶν

ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Τόμος	Α'	1948/9	19	Μελέται	Σελ. 420
»	Β'	1949/50	10	»	» 296

ΣΠΟΥΔΑΙ

Τόμος	Α'	1950/1	20	Μελέται	Σελ. 372
»	Β'	1951/2	29	»	» 382
»	Γ'	1952/3	54	»	» 668
»	Δ'	1953/4	34	»	» 414
»	Ε'	1954/5	67	»	» 864
»	ς'	1955/6	64	»	» 934
»	Ζ'	1956/7	47	»	» 876

ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τόμος	Α'	1953/4	Τεύχη 8	Σελ. 484
»	Β'	1954/5	» 4	» 354
»	Γ'	1955/6	» 5	» 398
»	Δ'	1956/7	» 5	» 504

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ Τεύχη 4 — » 72

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. **Α' Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς**
   1. Βιοτεχνικὰ προβλήματα εἰς τὸ Ἀφγανιστὰν
      Ἀγγέλου Παπαϊωάννου
   2. Ἡ ἐν Λιβύῃ ἀποστολὴ τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας
      Ἰωάννου Παλαιολόγου
   3. Αἱ στατιστικαὶ τῆς ἐργασίας
      Ἀντωνίου Τριανταφύλλου
   4. Σημερινὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα
      Ἀντωνίου Σαμαράκη
   5. Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις
      Εὐαγγέλου Φλώκου
   6. Προβλήματα ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ
      Δημητρίου Ἀρεταίου
   7. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
      Νικολάου Θεοδώρου
   8. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀπασχόλησις
      Ἀλεξάνδρου Τασοπούλου
   9. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δεκαημέρου
      Σωτηρίου Ἀγαπητίδη
2. **Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς**
   Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. **Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις της**
   Χρ. Ἀγαλλοπούλου
4. **Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν**
   Χρίστου Ἀγαλλοπούλου
5. **Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης**
   Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
6. **Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς Κοινωνιολογίας**
   Κώστα Γεωργούλη
7. **Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστήμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ**
   Ἡλία Πέριτς
8. **Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἴσων»**
   Γεωργίου Βλάχου
9. **Βιομηχανία καὶ Κοινωνία. Ὁ Μὰρξ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ**
   Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
10. **Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξη καὶ κοινωνικὴ ἐπανάσταση**
    Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
11. **Ἡ κρίση τοῦ Μαρξισμοῦ**
    Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
12. **Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία κατὰ τὸ Σύνταγμα**
    Χρίστου Ἀγαλλοπούλου
13. **Ἡ ἀπεργία**
    Ἡλία Λαγάκου
14. **Φιλελεύθερος Σοσιαλισμὸς**
    Γ. Παπαλεξανδρῆ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ι. Χρυσοχοῦ: 1. Στοιχεία Ὀργανώσεως Γραφείου. 2. Ἡ οἰκονομική ζωή τῶν ἐπιχειρήσεων. 3. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. 4. Ἡ ἐμπορική ὀργάνωσις. 5. Βασικά θέματα ὀργανώσεως. 6. Βοηθήματα διά τήν συστηματικήν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων. 7. Περιγραφική ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. 8. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως. 9. Ὀργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεως. 10. Ὀργάνωσις μὲ ἁπλᾶ λόγια. 11. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως. 12. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωήν. 13. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. 14. Τὸ πεδίον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. 15. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον
Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
1. Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας
2. Εἰσαγωγή εἰς τά Λογιστικά Πλάνα. (Ἱστορική ἐπισκόπησις καί κοινωνιολογική τοποθέτησις)

L. Danty-La France
1. Ἡ Μύησις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὀργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως

American Institute of Accountants
1. Οἱ ἔλεγχοι ὑπό τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν Ἀμερικῇ

Ed Landauer: Συστηματική ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.

M. S. Rodrigues: Οἱ συντελεσταί τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.

A. Smaile: Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονική ὀργάνωσις.

G. Deming: Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν.

H. Dubrenil: Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καί ὁ ἄνθρωπος.

Κ. Μπανταλούκα: Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.
» » : Ἡ ὀργανωτική τῆς οἰκονομίας.
» » : Τά ἔξοδα καί αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων.

(Συνεχίζεται εἰς σελ. 431)

Ν. Ι. Πολύζου: Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασί της ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

G. Ardant: Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.

H. Pilkington: Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

P. Bigand: Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Μ. Γεωργιάδου: Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων.

Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις

Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

1. Διαγράμματα μελετῶν
2. Κανονισμὸς Κ.Τ.Μ.
3. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
4. Τὸ πορθμεῖον Ἑλλάδος—Ἰταλίας
5. Δωδεκαήμερον Σπουδῶν Τουριστικῆς Βιομηχανίας

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον 1957
2. Ἥρωες καὶ Μάρτυρες τοῦ Πολιτισμοῦ
   Σ. Σταυροπούλου
3. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης
4. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 1821
5. Σκέψεις: Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία
   Σ. Παπαϊωάννου
6. Αἱ Διεθνεῖς Ἐμποροπανηγύρεις

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΩΣΤΑ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ:

1. Στατιστική
2. Οἰκονομετρία
3. Ἐφαρμογαὶ Στατιστικῆς.
4. Ἀγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν Στατιστικῶν ὅρων
5. Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστὴς συσχετίσεως.
6. Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὅρων τοῦ ἐμπορίου.
7. Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ.
8. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ:

1. Στατιστική
2. Ἀριθμοδεῖκται.
3. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ τῶν νόμων πιθανοτήτων.
4. Αἱ μέθοδοι ἐκτιμήσεως τῶν παραμέτρων ἑνὸς νόμου πιθανοτήτων.
5. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ χρονολογικῶν τινων σειρῶν.
6. Αἱ τεχνικαὶ βάσεις τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.
7. Οἱ ὅροι ἐμπορίου εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον (μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ:

1. Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως.
2. Μία ἀντιμετώπισις τοῦ Δειγματοληπτικοῦ προβλήματος (Ἀνακοίνωσις).
3. Ἀνάπτυγμα συναρτήσεως εἰς σειρὰν δεδομένων συναρτήσεων.
4. Τεχνικὴ τῶν Δειγματοληψιῶν (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Κ. Γ. ΠΛΗΘΕΙΔΗ — Β. Ν. ΜΕΤΑΞΑ:

1. Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΙΔ:

1. Ἀγγλικὴ Στατιστικὴ Ὁρολογία.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Χ. Ἀγαλλοπούλου	Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
«	Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
Σ. Ἀγαπητίδη	Πολιτικὴ Οἰκονομία
Δ. Γαλάνη	Τραπεζικὰ
Σ. Γεδεὼν	Ψυχοτεχνικὴ
Ε. Γεωργαντοπούλου	Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
Μ. Γεωργιάδη	Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
Γ. Γιαννοπούλου	Ἠλεκτροτεχνία
Ν. Δελούκα	Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
Ν. Δερτιλῆ	Δημοσία Οἰκονομία
Δ. Δημητρακάκη	Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
»	Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
Ν. Θεοδώρου	Μαθήματα Φυσικῆς
Α. Καλλιαβᾶ	Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
Σ. Καλογεροπούλου	Δημόσιον Δίκαιον
Δ. Καμβυσίδη	Λογιστικὴ Ἑταιρειῶν
Χ. Κανελλοπούλου	Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
Χ. Καραβᾶ	Γαλλισμοὶ
Δ. Κόλια	Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
Π. Κουβέλη	Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
»	Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
»	Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
»	Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
Ι. Κουτσογιάννη	Ἀσφαλιστικὰ
»	Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν ζητημάτων

Α. Κυρκιλίτση	Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
Φ. Λέτσα	Ὀργανωτικὴ Ἐργοστασίων
Ε. Μαργαρίτη	Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
»	Στατιστικὴ
»	Ἀριθμοδεῖκται
Ε. Μελετῆ	Τρίγλωσσος Στενογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ὀργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
»	Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Γ. Παπακώστα	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Γ. Παυλίδη	Modern Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Ἐμπράγματον Δίκαιον
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Μηχανογνωσία
Ε. Συνοδινοῦ	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Ι. Φράγκου	Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
»	Ἡ χρυσῆ λίρα
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὀργάνωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	» » Ἐργοστασίων
»	Ἐλεγκτικὴ

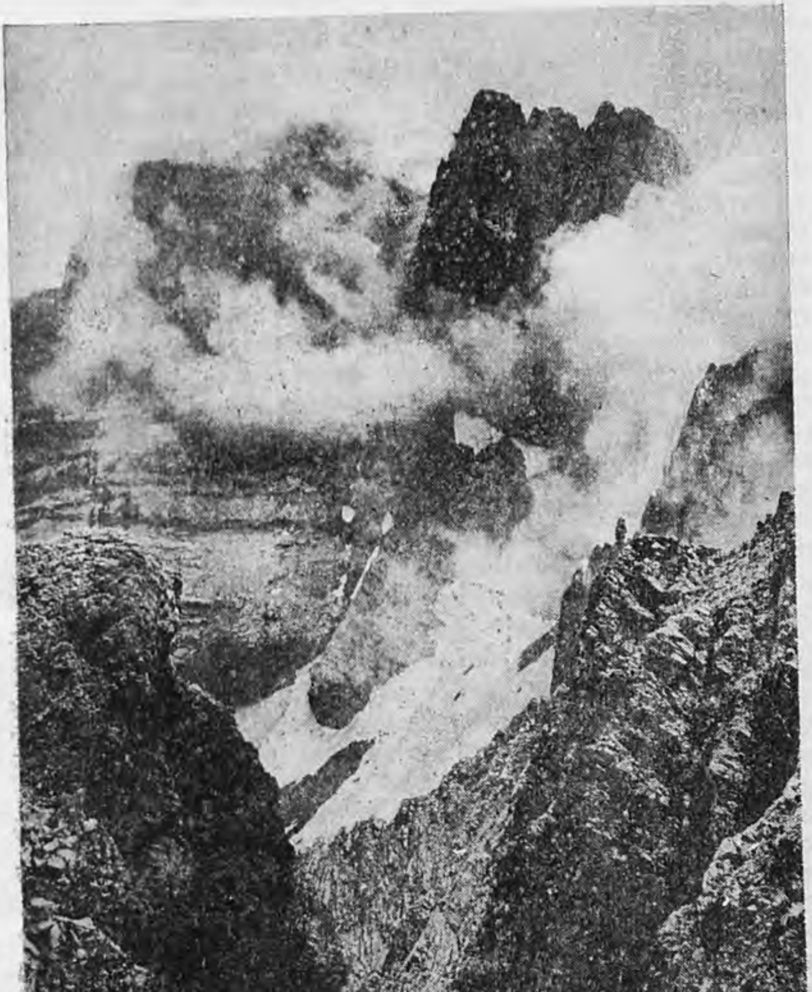

'Εγὼ εἶμ' ὁ γέρο - Όλυμπος στὸν κόσμο ξακουσμένος.
Έχω σαράντα δυὸ κορφὲς κι ἑξήντα δυὸ βρυσοῦλες,
κάθε κορφὴ καὶ φλάμπουρο κάθε κλαδὶ καὶ κλέφτης.
Έχω καὶ τὸν χρυσὸν ἀητό, τὸν χρυσοπλουμισμένο.

ΠΙΝΑΞ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

'Ακαδημαϊκά ἔτη 1944/1945 — 1956/1957

'Ονοματεπώνυμον	'Ακαδημ. ἔτος
*Αβραμόπουλος 'Ανδρέας τοῦ Γεωργίου	1954]55
'Αγαθὸς Γεώργιος τοῦ Κων]νου	1954]55
*Αγαπάκης 'Ιωάννης τοῦ Σπυρίδωνος	1953]54
*Αγγελῆς Εὐκλείδης τοῦ 'Αθανασίου	1956]57
*Αγγελοπούλου Χαρίκλεια τοῦ Γεωργίου	1953]54
'Αγγέλου Γεώργιος τοῦ 'Ηρακλέους	1951]52
*Αγιακλόγλου Κυριάκος τοῦ Φιλίππου	1952]53
*Αθανασόπουλος Γεώργιος τοῦ 'Ιωάννου	1948]49
'Αθηναῖος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου	1945]46
*Αλεξανδρόπουλος Εὐάγγελος τοῦ Κων)νου	1944]45
'Αλεξίου Κωνσταντῖνος τοῦ 'Ιωάννου	1951]52
*Αλεξόπουλος Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	1955]56
*Αλεξόπουλος Νικόλαος τοῦ Κων)νου	1956]57
'Αλημίσης Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου	1952]53
'Αλιφέρη Εἰρήνη τοῦ 'Ηλία	1954]55
'Αναγνωστόπουλος Γεώργιος τοῦ Παύλου	1955]56
*Αναγνώστου Θέκλα τοῦ Βασιλείου	1953]54
*Αναγνώστου Χαρίκλεια τοῦ Βασιλείου	1952]53
'Αναστασᾶκος Λύσανδρος τοῦ Παναγιώτου	1951]52
'Αναστασίου 'Αναστάσιος τοῦ 'Ανδρέου	1944]45
'Αναστασόπουλος Βασίλειος τοῦ 'Ιωάννου	1952]53
'Αναστασόπουλος Θεόδωρος τοῦ 'Αργυρίου	1944]45
'Αναστασόπουλος Νικόλαος τοῦ 'Ιωάννου	1952]53
'Ανδρεαδάκης Γεώργιος τοῦ Νικολάου	1956]57
*Ανδρέου 'Ηλίας τοῦ Δημητρίου	1956]57
*Ανδριανάκης 'Ιωάννης τοῦ Μιχαὴλ	1954]55
'Ανδριτσόπουλος 'Ανδρέας τοῦ Δημητρίου	1954]55
'Ανδρώνης 'Ιάκωβος τοῦ 'Ιωάννου	1955]56
'Αντωνέας Γεώργιος τοῦ Εὐστρατίου	1952]53
'Αντωνοπούλου Αἰκατερίνη τοῦ 'Ανδρέου	1954]55
'Αντωνόπουλος 'Αντώνιος τοῦ Κων)νου	1944]45
'Αποστολᾶκος Γεώργιος τοῦ 'Ιωάννου	1956]57
*Αποστολίδου Δέσποινα τοῦ 'Ιωσὴφ	1956]57
'Αποστολίδου Κυριακὴ τοῦ Νικολάου	1954]55

* Οἱ κατωτέρω ἔχουσι τύχει πτυχίου εἰσαχθέντες εἰς τὴν Σχολὴν ὡς κάτοχοι ἀπολυτηρίου Σχολείου Μέσης 'Εκπαιδεύσεως. Κατὰ τὴν περὶ Σχολῆς Νομοθεσίαν ἵνα τύχῃ τις Πτυχίου 'Ανωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν δέον : α) νὰ ἔχῃ περατώσει ἐπιτυχῶς τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν τριῶν ἐτῶν, β) νὰ ἔχῃ ἑξάμηνον εὐδόκιμον πρακτικὴν ἄσκησιν εἰς 'Επιχείρησιν, Δημόσιον ὀργανισμὸν ἢ 'Υπηρεσίαν, γ) νὰ ἔχῃ ἐνεργήσει μίαν ἔρευναν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχαν. καὶ 'Εμπορ. 'Ερευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ δ) νὰ ἔχῃ συντάξει «εἰδικὴν ἐπὶ πτυχίῳ μελέτην» ἐπὶ θέματος περιλαμβανομένου εἰς τὸ πλαίσιον τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ

Ἀποστόλου Δημήτριος τοῦ Θεοδώρου	1950]51
Ἀραβαντινοῦ Ἄννα τοῦ Ἐλευθερίου	1955]56
Ἀρβανίτης Δημήτριος τοῦ Γεωργίου	1954]55
Ἀρβανίτης Εὐστάθιος τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Ἀργυράκης Κωνσταντῖνος τοῦ Βασιλείου	1953]54
Ἀργυράκης Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου	1950]51
Ἀργύρης Ἀναστάσιος τοῦ Κων)νου	1950]51
Ἀργυριάδης Χαρίλαος τοῦ Χρίστου	1953]54
Ἀργυρόπουλος Ἀλέξανδρος τοῦ Δημητρίου	1956]57
Ἀργυρόπουλος Χρῖστος τοῦ Βασιλείου	1956]57
Ἀρκᾶς Πέτρος τοῦ Νικολάου	1953]54
Βαβυλουσάκης Παντελῆς τοῦ Ἰσιδώρου	1953]54
Βαδαλούκας Σπυρίδων τοῦ Παναγιώτου	1952]53
Βακαλαπούλου Φανὴ τοῦ Συμεὼν	1952]53
Βανδῶρος Στυλιανὸς τοῦ Διονυσίου	1950]51
Βαρβάκης Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀνδρέου	1951]52
Βαρλᾶς Παναγιώτης τοῦ Χαραλάμπους	1952]53
Βασαλάκης Παναγιώτης τοῦ Εὐαγγέλου	1952]53
Βλάμη Κυριακὴ τοῦ Σταύρου	1952]53
Βλαχόπουλος Κων)νος τοῦ Στεργίου	1953]54
Βογιατζάκης Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου	1951]52
Βοζίκης Γεώργιος τοῦ Νικολάου	1953]54
Βολιώτης Εὐάγγελος τοῦ Νικολάου	1954]55
Βορδώνη Μαίρη τοῦ Ἰωάννου	1956]57
Βουργιώτης Κων)νος τοῦ Παναγιώτου	1956]57
Βύνιος Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου	1945]46
Βυτογιάννης Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου	1953]54
Γαῖος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου	1955]56
Γαλανάκης Ἰωάννης τοῦ Στυλιανοῦ	1955]56
Γαλανάκης Σταῦρος τοῦ Παναγιώτου	1954]55
Γαλάνης Νικήτας τοῦ Κων)νου	1954]55
Γαλάνης Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Γαλανόπουλος Ἀνδρέας τοῦ Δημητρίου	1956]57
Γαλανόπουλος Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου	1955]56
Γαλάτης Ἠλίας τοῦ Δημητρίου	1955]56
Γαρμανῆς Γεώργιος τοῦ Χαραλάμπους	1955]56
Γαρυφάλης Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Γεωργάρας Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου	1956]57
Γεωργέλης Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου	1954]55
Γεωργίου Νίκη τοῦ Κων)νου	1954]55
Γεωργοπούλου Ἑλένη τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Γεωργοπούλου Ἑλένη τοῦ Κων)νου	1953]54
Γεωργουλέας Παναγιώτης τοῦ Ἠλία	1954]55
Γιακουμίδης Περικλῆς τοῦ Ἀναστασίου	1953]54

Γιαννάκης 'Αθανάσιος τοῦ Χρίστου	1956]57
Γιαννακόπουλος Δημήτριος τοῦ Περικλέους	1953]5 4
Γιαννακουλάκος Μιχαὴλ τοῦ Δημητρίου	1955]56
Γιανόπουλος Θωμᾶς τοῦ Κων)νου	1956]57
Γιαννόπουλος Παναγιώτης τοῦ 'Αντωνίου	1951]52
Γιουρουκέλης Μάριος τοῦ Γεωργίου	1954]55
Γκίνης Κων)νος τοῦ Γεωργίου	» »
Γκότσης Κων)νος τοῦ 'Ιωάννου	» »
Γούλας Δημοσθένης τοῦ Γεωργίου	1944]45
Γραμματικάκης Γεώργιος τοῦ Μιχαὴλ	1956]57
Γραμματίκας Κων)νος τοῦ Δημητρίου	» »
Γρηγορίου Εὐστράτιος τοῦ Θεοδώρου	1955]56
Γρηγορίου Λεωνίδας τοῦ Γρηγορίου	» »
Γώγου 'Ελένη τοῦ Γεωργίου	» »
Δασκαλάκη Χρυσούλα τοῦ Κων)νου	1952]53
Δασκαλάκης Λύσανδρος τοῦ Γεωργίου	1954]55
Δαφνόπουλος Δημήτριος τοῦ Γεωργίου	1955]56
Δεληγιώργης Νικόλαος τοῦ Κων]νου	1950]51
Δελῆς Μανουὴλ τοῦ Στυλιανοῦ	1953]54
Δελησπάθης Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου	1956]57
Δελλόπουλος Δημήτριος τοῦ 'Αθανασίου	1953]54
Δερμιτζάκης 'Εμμανουὴλ τοῦ 'Εμμανουὴλ	1956]57
Δερμιτζάκης 'Ιωάννης τοῦ 'Εμμανουὴλ	1954]55
Δηλάκης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	1952]53
Δημητρακέλης Εὐστράτιος τοῦ Νικολάου	1953]54
Δημητρακόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου	1951]52
Δημητρίου Δημήτριος τοῦ 'Αναστασίου	1954]55
Δημόπουλος Κων)νος τοῦ Χαραλάμπους	1953]54
Δῆμος 'Ηλίας τοῦ Παντελῆ	1953]54
Διαμαντόπουλος Διονύσιος τοῦ Γεωργίου	1944]45
Διονυσόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Φωτίου	1954]55
Δούβρης Εὐάγγελος τοῦ 'Ιωάννου	1953]54
Δούγκας 'Επαμεινώνδας τοῦ Εὐθυμίου	1954]55
Δρόλαπας Χρῖστος τοῦ 'Αναργύρου	1955]56
Ζάππας Σπυρίδων τοῦ Θεοδώρου	1944]45
Ζαραλῆς 'Αντώνιος τοῦ 'Ιωάννου	1953]54
Ζαραλῆς 'Αριστοτέλης τοῦ Γεωργίου	1953]54
Ζαρειφόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Κων)νου	1954]55
Ζαρρῆς Κων)νος τοῦ Χρίστου	1954]55
Ζερλῆ Αἰκατερίνη τοῦ Γεωργίου	1951]52
Ζησιμόπουλος Κων)νος τοῦ Γεωργίου	1956]57
Ζουγανέλης Δημήτριος τοῦ Ζαννῆ	1956]57
Ζουγανέας Εὐστράτιος τοῦ Παναγιώτου	1955]56
Ζουλινάκης 'Εμμανουὴλ τοῦ Γεωργίου	1955]56

Ζουμπούλης Χρῖστος τοῦ 'Εμμανουήλ 1953]54
Ζούπας Παναγιώτης τοῦ 'Ανδρέα 1956]57

'Ηλιοπούλου Σταυρούλα τοῦ Χρίστου 1955]56

Θανέλλας Σπυρίδων τοῦ Φωτίου 1954]55
Θεοδωρόπουλος 'Αθανάσιος τοῦ Παναγιώτου 1954]55
Θεοδώρου Σωκράτης τοῦ Δημητρίου 1956]57
Θωμᾶκος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου 1954]55

'Ιακωβίδης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου 1944]45
'Ιορδανίδης Κων)νος τοῦ Νικολάου 1955]56
Καβαδέλλας Γεώργιος τοῦ Κων)νου 1944]45
Καβαδέλλας 'Ελευθέριος τοῦ Κων)νου 1944]45
Κακαδέλης Παναγιώτης τοῦ Εὐστρατίου 1956]57
Καλαβρυτινὸς Παναγιώτης τοῦ Κων)νου 1955]56
Καλαντζῆς Ζαχαρίας τοῦ 'Αγγέλου 1955]56
Καλαντζῆς Μιχαὴλ τοῦ Κων]νου 1954]55
Καλασούντας Δημήτριος τοῦ Θεοδώρου 1955]55
Καλαφάτης Παῦλος τοῦ Κων)νου 1956]57
Καλδῆ Καλλιόπη τοῦ Παναγιώτου 1954]55
Καλλονᾶς Νικόλαος τοῦ Δημητρίου 1955]56
Καλφαγιάννη Σοφία τοῦ Δημητρίου 1955]56
Καμάρας Πέτρος τοῦ 'Αντωνίου 1954]55
Κάμαρης Σταμάτιος τοῦ Κων)νου 1953]54
Καμπέρος Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου 1944]45
Κανάτας Αὐγέρης τοῦ Βασιλείου 1953]54
Κανατᾶς Θεόδωρος τοῦ 'Ιωάννου 1952]53
Κανίνιας Παῦλος τοῦ 'Αθανασίου 1956]57
Καντουνάκης Γεώργιος τοῦ 'Ιωάννου 1956]57
Κάπελας Παναγιώτης τοῦ Πέτρου 1955]56
Καπερώνη Βασιλικὴ τοῦ Γεωργίου 1951]52
Καπνᾶς Βιργίλιος τοῦ Δημητρίου 1945]46
Καπώνης Κων)νος τοῦ Νικολάου 1953]54
Καράγιωργας Διονύσιος τοῦ Παναγιώτου 1954]55
Καραδήμας Δημήτριος τοῦ Χρίστου 1945]46
Καραδήμας Παναγιώτης τοῦ 'Αθανασίου 1951]52
Καραΐσκος Γεώργιος τοῦ Νικολάου 1956]57
Καρακασίδης 'Ελευθέριος τοῦ Παναγιώτου 1953]54
Καρακούλιας Χρῖστος τοῦ Χαραλάμπους 1956]57
Καρακώστας Πραξιτέλης τοῦ Παναγιώτου 1956]57
Καραμέτος Γεώργιος τοῦ Κων)νου 1949]50
Καραμπελιᾶς Κων)νος τοῦ Νικολάου 1955]56
Καραμπέτσος 'Ανάργυρος τοῦ Λιμπέρη 1953]54
Καραμοῦκος Γιῶργος τοῦ Δημητρίου 1956]57
Καραντζούλης Δημήτριος τοῦ 'Ιωάννου 1954]55

Καρατζᾶς Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου	1952]53
Καρατζούλης 'Ορέστης τοῦ Νικολάου	1955]56
Καρδαμίτσης Εὐάγγελος τοῦ Κων)νου	1953]54
Καρλῆς 'Ηρακλῆς τοῦ Σπυρίδωνος	1954]55
Καρυανὸς Δημήτριος τοῦ Σπυρίδωνος	1956]57
Καστανᾶ Φωτεινὴ τοῦ Νικολάου	1955]56
Κατσίκης 'Αναστάσιος τοῦ Γεωργίου	1956]57
Κατριμαντζῆς Κων)νος τοῦ Σπυρίδωνος	1953]54
Κατσικάρη Παναγιώτα τοῦ Παύλου	1953]54
Κατσίποδας Κυριᾶκος τοῦ Φωτίου	1952]53
Κατσουρινὴ 'Ελένη τοῦ Δημητρίου	1952]53
Κατσουλάκης Χρῖστος τοῦ Κυριάκου	1955]56
Κεστεκίδης Στέφανος τοῦ Δημητρίου	1954]55
Κιούσης 'Ιωάννης τοῦ Χριστοδούλου	1944]45
Κληρονόμος Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου	1954[55
Κλωνιζάκης Μιλτιάδης τοῦ 'Αριστείδου	1954]55
Κοθρῆς Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου	1952]53
Κοκκίδης 'Ιωάννης τοῦ 'Αλεξάνδρου	1951]52
Κοκκινοπούλου "Αννα τοῦ Θεοδώρου	1955]56
Κολιάφας Βασίλειος τοῦ Χρίστου	1955]56
Κόλλια Πούλια τοῦ 'Αναστασίου	1956]57
Κολοτοῦρος Νικόλαος τοῦ 'Αθανασίου	1945]46
Κομνάκος "Ομηρος τοῦ 'Ιωάννου	1954]55
Κομνηνάκης Χρῖστος τοῦ Κλεάνθους	1944]45
Κονιστὴς Κων)νος τοῦ Νικολάου	1954]55
Κονταξάκης Νικόλαος τοῦ Γεωργίου	1952]53
Κοντογιάννης 'Ιωάννης τοῦ Δημητρίου	1953]54
Κοντοθανάσης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	1953]54
Κορέλης Δημήτριος τοῦ 'Ιωάννου	1956]57
Κορωναῖος Μιχαὴλ τοῦ 'Ιακώβου	1955]56
Κορωνάκης 'Ιωάννης τοῦ Νικολάου	1952]53
Κοσίντα Εὐθυμία τοῦ 'Ηλία	1953]54
Κοσίντας 'Ιωάννης τοῦ 'Ηλία	1952]53
Κοσσιέρης Γεώργιος τοῦ Σταύρου	1956]57
Κοτρωνάρος 'Ηλίας τοῦ 'Αλεξάνδρου	1953]54
Κοτρώτσος Χρῖστος τοῦ 'Αθανασίου	1953]54
Κοτσίρης Διονύσιος τοῦ 'Ιωάννου	1954]55
Κουγιουμντζέλης 'Αριστόδημος τοῦ Γεωργίου	1944]45
Κουζελέας Θεοχάρης τοῦ Δημητρίου	1949]50
Κουκάκης Γρηγόριος τοῦ Παύλου	1953]54
Κούκης 'Ιωάννης τοῦ Παναγιώτου	1955]56
Κουλερῆς 'Αναστάσιος τοῦ Παναγιώτου	1955]56
Κουλοῦντζος Πέτρος τοῦ Εὐθυμίου	1953]54
Κουνδουράκης Εὐτύχιος τοῦ 'Εμμανουὴλ	1954]55
Κουρλαμπᾶ 'Αντωνία τοῦ Βασιλείου	1954]55
Κουρτεσόπουλος Γεώργιος τοῦ 'Ιωάννου	1944]45

Κουτελᾶς Ἰωάννης τοῦ Χαραλάμπους	1955|56
Κοῦτμος Χρῖστος τοῦ Γεωργίου	1945|46
Κουτουμᾶνος Δημήτριος τοῦ Ἠλία	1954|55
Κούτρης Ἀνδρέας τοῦ Νικολάου	1954|55
Κράλλης Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου	1955|56
Κυριακόπουλος Σωτήριος τοῦ Δημητρίου	1951|52
Κωνσταντίνου Σπυρίδων τοῦ Θεοφάνους	1952|53
Κωστάρας Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου	1951|52
Κωσταρᾶς Σπυρίδων τοῦ Φιλίππου	1950|51
Κωστοπούλου Δήμητρα τοῦ Γεωργίου	1956|57
Κωστόπουλος Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου	1955|56
Λαγᾶς Κων)νος τοῦ Πέτρου	1954|55
Λαζανᾶς Παναγιώτης τοῦ Ἠλία	1953|54
Λαζαράκου Κωνσταντίνα τοῦ Γρηγορίου	1952|53
Λάμπος Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου	1956|57
Λαμπίρης Νικόλαος τοῦ Μιχαὴλ	1956|57
Λαμπράκη Ἀφροδίτη τοῦ Γεωργίου	1954|55
Λαμπιρίδης Ἐλευθέριος τοῦ Δημητρίου	1952|53
Λεοντίδης Γεώργιος τοῦ Ἐπαμεινώνδου	1953|54
Λεωνιδάκη Στέλλα τοῦ Γεωργίου	1955|56
Λιάβας Ἀρχιμήδης τοῦ Δημητρίου	1954|55
Λιοδάκης Κωνσταντῖνος τοῦ Ἰωάννου	1945|46
Λοΐζος Νικόλαος τοῦ Στυλιανοῦ	1953|54
Λοπατατζίδης Ἰορδάνης τοῦ Ἀθανασίου	1956|57
Λουμάνης Σπυρίδων τοῦ Ἰωάννου	1954|55
Λουμπιὲ Βασίλειος τοῦ Ἀλεξάνδρου	1952|53
Λούρης Παναγιώτης τοῦ Εὐαγγέλου	1955|56
Λοῦρος (Παπαδόγιαννης) Κων)νος τοῦ Νικολάου	1955|56
Λυκούρη Ἐλευθερία τοῦ Ἀναστασίου	1953|54
Μαθιουδάκης Ἀντώνιος τοῦ Γεωργίου	1955|56
Μακαρέζος Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου	1944|45
Μακαρώνας Ἀντώνιος τοῦ Νικολάου	1956|57
Μακρῆς Ἀλέξανδρος τοῦ Ἰωάννου	1951|52
Μαλάμας Δημοσθένης τοῦ Ἐμμανουὴλ	1955|56
Μανίκας Δημήτριος τοῦ Ἰωάννου	1954|55
Μανιουδάκη Μαρία τοῦ Σπυρίδωνος	1951|52
Μανίτσας Κων)νος τοῦ Βασιλείου	1953|54
Μαντζαρίδου Σοφία τοῦ Βασιλείου	1954|55
Μανώλης Εὐάγγελος τοῦ Λάμπρου	1956|57
Μαράβας Δημήτριος τοῦ Κων)τίνου	1952|53
Μαραβέλιας Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου	1953|54
Μαργαρώκης Πέτρος τοῦ Γέωργίου	1952|53
Μαρκοζάνης Σπυρίδων τοῦ Ἐμμανουὴλ	1956|57
Μαρκοπούλου Ἀγγελικὴ τοῦ Κων)νου	1954|55

Μαρμαρᾶς Κωνσταντῖνος τοῦ Μιχαὴλ	1945]46
Μαρούλης Κωνσταντῖνος τοῦ Διονυσίου	1944]45
Ματσούρη Παρασκευὴ τοῦ Κων)νου	1952]53
Μαῦρος Γεώργιος τοῦ Κυριάκου	1956]57
Μέξη Μαρία τοῦ Δημητρίου	1956]57
Μεταξωτὸς Χρῖστος τοῦ Γεωργίου	1955]56
Μητσιάνη Νικολαΐα τοῦ Κων)νου	1951]52
Μικρούδης Δημήτριος τοῦ Γεωργίου	1953]54
Μιντιλογλίτης Χρῖστος τοῦ Παναγιώτου	1954]55
Μιχαηλίδης Ἡλίας τοῦ Ἰωάννου	1955[56
Μιχαλόπουλος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου	1944]45
Μιχαλόπουλος Σωτήριος τοῦ Μιχαὴλ	1956]57
Μιχαλόπουλος Χρῖστος τοῦ Παναγιώτου	1944]45
Μιχόπουλος Φίλιππος τοῦ Παντελῆ	1953]54
Μίχος Μιχαὴλ τοῦ Γεωργίου	1953[54
Μοϊᾶνος Δημήτριος τοῦ Ματθαίου	1955]56
Μουτούσης Βασίλειος τοῦ Διονυσίου	1954]55
Μπαζῖγος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου	1953]54
Μπαλάσκας Στέφανος τοῦ Νικολάου	1953]54
Μπάμπος Κων)νος τοῦ Γεωργίου	1954]55
Μπάος Πέτρος τοῦ Ἀντωνίου	1952]53
Μπασιᾶς Χαράλαμπος τοῦ Μιχαὴλ	1954]55
Μπεθάνης Σωτήριος τοῦ Κων)νου	1944]45
Μπεκὲς Θεόδωρος τοῦ Θεοφίλου	1955]56
Μπεκρῆς Ὀδυσσεὺς τοῦ Γεωργίου	1956]57
Μποκῶρος Κων)νος τοῦ Παναγιώτου	1956]57
Μυλωνογιάννης Ἀλέξανδρος τοῦ Κων)νου	1954]55
Μυρμιρίδης Ἀπόστολος τοῦ Μιχαὴλ	1944]45
Μωραΐτης Παντελῆς τοῦ Νικολάου	1956]57
Νίκας Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου	1953]54
Νικολάου Δημήτριος τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Νικολάου Ἐμμανουὴλ τοῦ Νικολάου	1949]50
Νικολογιάννης Ἀθανάσιος τοῦ Νικολάου	1954]55
Νικολόπουλος Θεόδωρος τοῦ Χαραλάμπους	1955]56
Νικολουδάκη Μαρία τοῦ Θεοχάρους	1952]53
Νικητόπουλος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου	1952]53
Νικολάου Δημήτριος τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Νινιὸς Νικόλαος τοῦ Γεωργίου	1956]57
Νινιὸς Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Νῖνος Ἄγγελος τοῦ Ἰωάννου	1951]52
Ντάνος Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου	1952]53
Ντῖνος Δημήτριος τοῦ Σταύρου	1955]56
Ντούβρας Σωτήριος τοῦ Ἰωάννου	1956]57
Ντουντούμης Κων)νος τοῦ Νικολάου	1953]54
Οἰκονομοπούλου Χαρίκλεια τοῦ Δημητρίου	1952]53

Πάγκαλος Γεώργιος τοῦ Νικολάου	1951|52
Παγκουλάκης 'Ιωάννης τοῦ Βασιλείου	1956|57
Παγώνης Γεώργιος τοῦ Εὐαγγέλου	1953|54
Παΐζανος 'Ιωάννης τοῦ Δημητρίου	1952|53
Παλαιολόγος Βασίλειος τοῦ Δημητρίου	1954|55
Παναγιωτόπουλος 'Αχιλλεὺς τοῦ 'Ιωάννου	1955|56
Παναγιωτακόπουλος Δημήτριος τοῦ Παναγιώτου	1956|57
Παναγιωτοπούλου Θεώνη τοῦ Κων)νου	1952|53
Παναγιώτου 'Ιωάννης τοῦ Πέτρου	1956|57
Πανουσοπούλου Δήμητρα τοῦ Παναγιώτου	1952|53
Πανταζᾶτος Νικόλαος τοῦ 'Ιωάννου	1954|55
Πανταλέων 'Ιωάννης τοῦ 'Αλεξάνδρου	1954|55
Παπαγιαννόπουλος Κων)νος τοῦ Παναγιώτου	1955|56
Παπαδάκης 'Αντώνιος τοῦ Γεωργίου	1948|49
Παπαδάκης 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου	1953|54
Παπαδάκης Κωνσταντῖνος τοῦ Μιχαὴλ	1952|53
Παπαδημητρίου Γεώργιος τοῦ Δημητρίου	1944|45
Παπαδημητρίου Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	1944|45
Παπαδόπουλος Νικόλαος τοῦ Χρίστου	1954|55
Παπαευαγγέλου Χρῖστος τοῦ Κων)νου	1944|45
Πaθανασόπουλος Βασίλειος τοῦ Χρίστου	1952|53
Παπαϊωάννου Βασίλειος τοῦ Κων)νου	1950|51
Παπαϊωάννου Γεώργιος τοῦ 'Αλκιβιάδου	1955|56
Παπαϊωάννου Δημήτριος τοῦ Κων)νου	1944|45
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος τοῦ Παναγιώτου	1955|56
Παπαλεξόπουλος Φιλοκτήτης τοῦ Παναγιώτου	1955|56
Παπαμιχαλάκης 'Ιωάννης τοῦ Κων)νου	1955|56
Παπανδρέου Εὐάγγελος τοῦ Σταύρου	1954|55
Παπανδρέου 'Ηλίας τοῦ Παναγιώτου	1954|55
Παπανικολάου Δημήτριος τοῦ Νικολάου	1954|55
Παπασπύρου 'Αθανάσιος τοῦ Γεωργίου	1954|55
Παπατζανάκης 'Αντώνιος τοῦ 'Ονουφρίου	1955|56
Παπαχατζάκης 'Εμμανουὴλ τοῦ Πολυζώη	1955|56
Παπουτσᾶς Στυλιανὸς τοῦ Δημητρίου	1953|54
Παπουτσῆς Τριαντάφυλλος τοῦ Γεωργίου	1956|57
Παππᾶς 'Αλέξανδρος τοῦ Δημητρίου	1952|53
Παππᾶς 'Ηρακλῆς τοῦ Νικολάου	1955|56
Παρτσινέβελος 'Αντώνιος τοῦ 'Ιωάννου	1955|56
Πασχάλης Πολύκαρπος τοῦ Πέτρου	1944|45
Πατεράκης 'Αλέξανδρος τοῦ Σταματίου	1955|56
Πατιὸς Λάζαρος τοῦ Νικολάου	1953|54
Πατριανάκος Πέτρος τοῦ Βασιλείου	1955|56
Πεζούλας Δημήτριος τοῦ Κων)νου	1954|55
Πελεκανάκης Δημήτριος τοῦ Γεωργίου	1956|57
Πετράκης Πέτρος τοῦ Γεωργίου	1954|55

Πετρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Ἠλία	1954]55
Πετρόπουλος Κωνσταντῖνος τοῦ Γεωργίου	1953]54
Πετρουλάκης Γεώργιος τοῦ Δημητρίου	1955]56
Πέτρου Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου	1955]56
Πιπεράκη Χρυσῆ τοῦ Γεωργίου	1953]54
Πίτσιος Μιχαὴλ τοῦ Πανταζῆ	1953]54
Πολίτης Ἠλίας τοῦ Διονυσίου	1953]54
Πολίτης Χρῖστος τοῦ Θεοδώρου	1955]56
Πουλημενᾶκος Πέτρος τοῦ Ἀριστείδου	1954]55
Πριμέντας Μερκούριος τοῦ Ἀντωνίου	1953]54
Ρακατζῆ Μερόπη τοῦ Ἀλεξάνδρου	1951]52
Ραπακούλιας Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Ραπίδου Μαρία τοῦ Γεωργίου	1953]54
Ραυτόπουλος Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου	1948]49
Ρέρρας Λεονάρδος τοῦ Μιχαὴλ	1944]45
Ρήγας Φίλιππος τοῦ Λυκούργου	1956]57
Ρηγόπουλος Μπέης τοῦ Κων)νου	1953]54
Ριζοκώστας Κων)νος τοῦ Χρίστου	1951]52
Ρῖζος Δημήτριος τοῦ Ἀποστόλου	1954]55
Ρίμπας Ἰωάννης τοῦ Σαράντου	1953]54
Ροῦσος Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου	1952]53
Ρούσσα Ἀθηνᾶ τοῦ Γεωργίου	1952]53
Ρούσσης Παναγιώτης τοῦ Νικολάου	1954]55
Σαγρῆς Βασίλειος τοῦ Ἀλεξάνδρου	1952]53
Σακαντάνης Σταμάτιος τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Σακελλαρίου Νικόλαος τοῦ Κων)νου	1955]56
Σαμαρᾶς Ἰωάννης τοῦ Ἀχιλλέως	1956]57
Σαμολαδᾶς Πέτρος τοῦ Γεωργίου	1944]45
Σαρλῆς Ἰωάννης τοῦ Κων)νου	1945]46
Σαρρῆς Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου	1950]51
Σέρβος Ἰωάννης τοῦ Ἀλεξάνδρου	1955]56
Σιαβέλης Σπήλιος τοῦ Βασιλείου	1954]55
Σιδέρη Δέσποινα τοῦ Μιχαὴλ	1952]53
Σιδηρόπουλος Λεόντιος τοῦ Ἀρχιμήδους	1954]55
Σιούλας Δημήτριος τοῦ Ἀθανασίου	1955]56
Σκαλτσᾶς Κων)νος τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Σκαρμοῦτσος Στυλιανὸς τοῦ Φιλίππου	1956]57
Σκόρδος Βασίλειος τοῦ Σπυρίδωνος	1953]54
Σκουλικάρης Ἰωάννης τοῦ Ἐμμανουὴλ	1955]56
Σούλη Εὐγενία τοῦ Πέτρου	1949]50
Σούρλας Βύρων τοῦ Μιχαὴλ	1956]57
Σοφιανὸς Ἰωάννης τοῦ Φωτίου	1954]55

Σοφικίτης Μιχαὴλ τοῦ 'Αντωνίου	1956|57
Σπηλιόπουλος Κων)νος τοῦ Χρίστου	1945|46
Σταθάκου Χαριτούλα τοῦ Νικολάου	1954|55
Στάθης 'Αλέξανδρος τοῦ Θεοφάνους	1950|51
Σταθοπούλου 'Ασημίνα τοῦ Παναγιώτου	1953|54
Σταθόπουλος 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου	1944|45
Σταθόπουλος Σταῦρος τοῦ 'Αναστασίου	1955|56
Σταθούλιας Γεώργιος τοῦ Βασιλείου	1952|53
Σταμούλης Παῦλος τοῦ Κων)νου	1951|52
Σταμπολίτης Νικόλαος τοῦ 'Αντωνίου	1953|54
Σταρογιάννης Εὐστράτιος τοῦ Γεωργίου	» »
Σταυριανάκη 'Έλλη τοῦ Εὐαγγέλου	1954|55
Σταυρόπουλος 'Ελισαίος τοῦ Παύλου	1953|54
Σταυρόπουλος Παναγιώτης τοῦ 'Αντωνίου	1956|57
Στεργίου Βασίλειος τοῦ Στεργίου	1954|55
Στούπας 'Ιωάννης τοῦ Κων)νου	1953|54
Σύμπουρας 'Ανδρέας τοῦ Φωτίου	1950|51
Σφακιανάκης 'Ιωάννης τοῦ Δημητρίου	1945|46
Σωτήρης Παναγιώτης τοῦ 'Ιωάννου	1951|52
Σωτηρόπουλος Σπυρίδων τοῦ Νικήτα	1953|54

Ταβλᾶς Πέτρος τοῦ Νικολάου	1956|57
Τσμβάκη Μαρία τοῦ Χαραλάμπους	1952|53
Ταμπουρόφσκη 'Εδουάρδος τοῦ Μαριανοῦ	1952|53
Τασιόπουλος Χρῖστος τοῦ Γρηγορίου	1953|54
Τερζῆς Γεώργιος τοῦ 'Ιπποκράτους	1954|55
Τζανέας Λεωνίδας τοῦ Παναγιώτου	1945|46
Τζιαστούδης Γεώργιος τοῦ Μάνθου	1956|57
Τζούβελη Χρυσαυγὴ τοῦ 'Αντωνίου	1952|53
Τζωρτζάκης Γεώργιος τοῦ 'Εμμανουὴλ	1953|54
Τομαῆς Δημήτριος τοῦ 'Ανδρέου	1955|56
Τομαρᾶς Νικόλαος τοῦ Κων)νου	1953|54
Τοπιντζῆς Χαράλαμπος τοῦ 'Ιωάννου	1949|50
Τούντα Δήμητρα τοῦ Σωτηρίου	1955|56
Τουτουδάκης 'Αθανάσιος τοῦ Νικολάου	1954|55
Τουτουδάκης Δημήτριος τοῦ Νικολάου	1953|54
Τραγᾶς Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	» »
Τρατρᾶ 'Αναστασία τοῦ 'Ιωάννου	1952|53
Τριφύλλη Μαρία τοῦ Βασιλείου	1953|54
Τρύφωνος 'Αγγελικὴ τοῦ Παναγιώτου	1948|49
Τσαγανὸς Γεώργιος τοῦ Βασιλείου	1956|57
Τσαγκλῆς Παναγιώτης τοῦ Κων)νου	1953|54
Τσάγκος Παντελῆς τοῦ Κων)νου	1952|53
Τσαγκρίδης Μιχαὴλ τοῦ 'Ιωάννου	1954|55
Τσακίρης Εὐάγγελος τοῦ 'Ιωάννου	1953|54

Τσάκωνας Σπυρίδων Πέτρου	1955]56
Τσέλιος Κων)νος τοῦ Παναγιώτου	1954]55
Τσιγάρας Ἠλίας τοῦ Κων)νου	1952]53
Τσίκας Γεώργιος τοῦ Θεοδώρου	1955]56
Τσιλιβῆς Γεώργιος τοῦ Ἠλία	1953]54
Τσιμπλάκης Ἰωάννης τοῦ Μιχαὴλ	19 3]54
Τσιρακίδης Χρῖστος τοῦ Χρίστου	1955]56
Τσιρώνης Βασίλειος τοῦ Στεργίου	1956]57
Τσότσας Ἰωάννης τοῦ Εὐαγγέλου	1953]54
Τσούτσουρας Ἄγγελος τοῦ Ἀθανασίου	1956]57
Τσώνη Μαρία τοῦ Γεωργίου	1956]57
Φίλιος Εὐάγγελος τοῦ Βασιλείου	1954]55
Φιλιπποπούλου Μαρία τοῦ Παναγιώτου	» »
Φιλιππόπουλος Γεώργιος τοῦ Βασιλείου	1952]53
Φούμης Γεώργιος τοῦ Θεοδοσίου	» »
Φουντουλάκης Μιχαὴλ τοῦ Ραδαμάνθυος	1955]56
Φραγκούλης Νικόλαος τοῦ Κων)νου	» »
Φωκᾶς Ἀναστάσιος τοῦ Ἀνδρέου	1950]51
Φωστέρης Νικόλαος τοῦ Ἐμμανουὴλ	1954]55
Φωτάκης Ἐμμανουὴλ τοῦ Δημητρίου	1953]54
Χαλαζωνίτης Παναγιώτης τοῦ Ἀθανασίου	1954]55
Χάμπας Γεώργιος τοῦ Πατρόκλου	1956]57
Χανιωτάκης Νικόλαος τοῦ Ἐμμανουὴλ	1954]55
Χαραλαμπόπουλος Γεώργιος τοῦ Γρηγορίου	» »
Χαρτοκόλλη Μαρία τοῦ Παναγιώτου	1955]56
Χατζαρούλας Γεώργιος τοῦ Κων)νου	1953]54
Χατζηβασιλείου Μιχαὴλ τοῦ Κυριάκου	1954]55
Χατζηκωνσταντῆς Νικόλαος τοῦ Δημητρίου	1950]51
Χατζηνικολῆς Δημήτριος τοῦ Ζάχου	1956]57
Χατζηπαναγιώτου Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου	1953]54
Χατζηπέτρου Εἰρήνη τοῦ Παναγιώτου	1956]57
Χατζηπλατσῆς Ἀπόστολος τοῦ Ἀθανασίου	1954]55
Χατζογιαννάκης Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου	1955]56
Χέλμης Ἀναστάσιος τοῦ Ἀθανασίου	1948]49
Χιώτης Χαράλαμπος τοῦ Ἐμμανουὴλ	1955]56
Χλωροκώστα Πουλχερία τοῦ Δημητρίου	» »
Χονδρὸς Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου	» »
Χουλιάρας Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου	» »
Χριστοδουλάκης Παναγιώτης τοῦ Κων)νου	1952]53
Χριστόπουλος Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου	1955]56
Χρυσουλάκης Εὐάγγελος τοῦ Ἐμμανουὴλ	1951]52
Ψαρρὸς Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου	1949]50

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

('Ακαδημαϊκοῦ ἔτους 1955/56)

'Αντωνέας Γεώργιος τοῦ Εὐστρατίου
Βαρλᾶς Παναγιώτης τοῦ Χαραλάμπους
Βεντῖκος Πέτρος τοῦ Παναγιώτου
Βλάμη Κυριακὴ τοῦ Σταύρου
Γαβαλάκης Κυριάκος τοῦ Νικολάου
Γεωργάκας Γεώργιος τοῦ Νικολάου
Γκεβέτσης Χρῖστος τοῦ 'Ανδρέου
Δέρλωπας Γεώργιος τοῦ 'Αγγέλου
Ζαρρῆς Κων)νος τοῦ Χρίστου
'Ιωαννίδης 'Ελευθέριος τοῦ 'Ιωάννου
Καλοκαιρινὸς Γρηγόριος τοῦ Χαραλάμπους
Καντιάνης Γεώργιος τοῦ 'Ανδρέου
Καραμητσόπουλος Νικόλαος του Δημητρίου
Λαζαράκου Κων)να τοῦ Γρηγορίου
Λίτινα Δέσποινα τοῦ 'Ηρακλέους
Μπαζῖγος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου
Παναγιωταρέας Δημοσθένης τοῦ 'Αντωνίου
Παναγιωτοπούλου Θεώνη τοῦ Κων)νου
Πανταζίδης Νικόλαος τοῦ Πανταζῆ
Παπακώστας Γεώργιος τοῦ Εὐαγγέλου
Παπανδρέου 'Ιωάννης τοῦ 'Ανδρέου
Παπασπηλιοπούλου Χαρίκλεια τοῦ Γεωργίου
Παπαστάμου Μαρία τοῦ 'Αριστείδου
Πασχάκης 'Ιωάννης τοῦ Δημητρίου
Παχῆς Σταῦρος τοῦ Χρίστου
Πορφύριος 'Ιπποκράτης τοῦ Κων)νου
Πουλῆς Νικόλαος τοῦ 'Ιακώβου
Σαγρῆς Βασίλειος τοῦ 'Αλεξάνδρου
Σιάμπος Γεώργιος τοῦ Σπυρίδωνος
Σιώλης Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου
Σπυριδάκης Μίνως τοῦ 'Εμμανουήλ
Σταμούλης Παῦλος τοῦ Κων)νου
Σφακιανάκη Ζωὴ τοῦ »
Ταμαρᾶς Χρῖστος τοῦ »
Χατζηπέτρου Εἰρήνη τοῦ Παναγιώτου
Χατζηχαραλάμπους Εὐαγγελία τοῦ 'Αχιλλέως
Χρηστίδου Αἰκατερίνη τοῦ Λουκᾶ
Χουρδάκης 'Ιωάννης τοῦ Γεωργίου
Χουλιάρας Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου

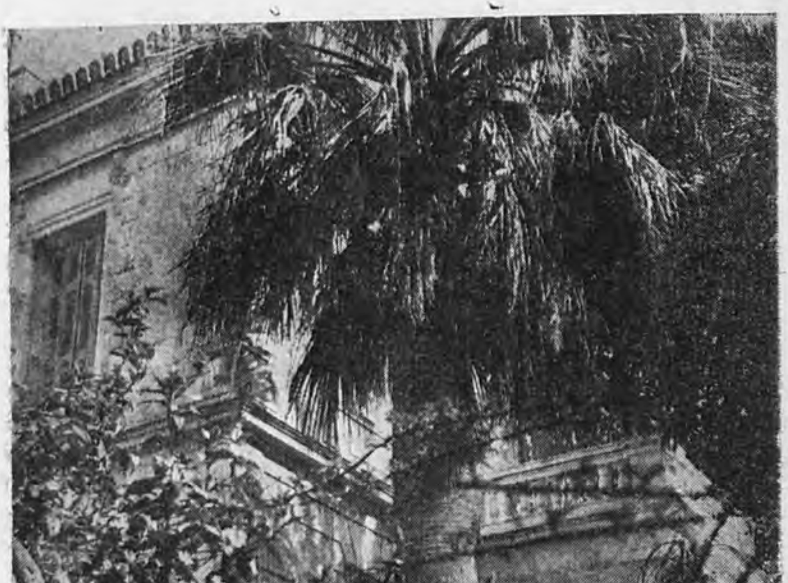

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου 43

Διδακτήριον τῆς Σχολῆς

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α΄ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

1. *Σταῦρος Κωστόπουλος*: Τὸ «᾽Αλμανάκ» μας — Σελὶς 5
2. *Δ. Κονιδάρης*: Τί εἶναι «Ἡμερολόγιον» — » 7
3. *Δημήτριος ᾽Αλιπράντης*: Τὰ ἰδανικὰ — » 20
4. *Σωτ. ᾽Αγαπητίδης*: Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία — » 24
5. *Πέτρος Κουβέλης*: Ἡ Ἑλληνικὴ Βιομηχανία — » 28
6. *Σπ. Βασιλείου*: Τὰ Λογιστικὰ Σχέδια — » 32
7. *Χρ. ᾽Αγαλλόπουλος*: Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι — » 34
8. *Ν. Σιδέρης*: Ἡ διάρθρωσις τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας — » 37
9. *Μ. Παπαστάμου*: Ὁ Διονύσιος Σολωμὸς — » 40
10. *Ἄγγελος Νησιώτης*: Ἡ Χριστιανικὴ Παιδεία — » 44
11. *Χρ. Εὐελπίδης*: Ὁ πολιτισμὸς — » 46
12. *Γεωρ. Ξυνόπουλος*: Ἡ μεταλλευτικὴ κίνησις — » 50
13. *Σοφ. Βενιζέλου*: Αἱ κατευθύνσεις τῆς παιδείας μας — » 61
14. *Κ. Λεοντίδης*: Ἡ ἑλληνικὴ γεωργία — » 63
15. *Δ. Κονιδάρης*: Αἱ ὧραι τοῦ ἔτους — » 65
16. *Κων. Σημαντήρας*: Ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα — » 68
17. *Νικ. Π. Θεοδώρου*: Ραδιενεργοὶ δεῖκται — » 70
18. *᾽Αντ. Π. Χριστοδουλόπουλος*: Ὁ δασικὸς πλοῦτος τῆς Ἑλλάδος — » 74
19. *Γ. Ι. Πεσμαζόγλου*: Ἡ ἕνωσις τῆς Εὐρώπης — » 76
20. *Ι. Φράγκος*: Ἡ Εὐρωπαϊκὴ τελωνειακὴ ἕνωσις — » 78
21. *᾽Ελευθ. Γεωργαντόπουλος*: Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία — » 82
22. *Δημ. Τσαούσης*: Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν εἰρήνην — Τὰ Ἡν. Ἔθνη — » 86
23. *᾽Αδαμαντίου Κοραῆ*: Πρὸς τοὺς νέους τοῦ Ἔθνους — » 94
24. *Θ. Κολοκοτρώνης*: Κήρυγμα στὴν Πνύκα — » 95
25. *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου*: Τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας — » 99
26. *Ι. Μακρυγιάννης*: ᾽Απὸ τὰ ἀπομνημονεύματα — » 106
27. *Μαρία Παπαστάμου*: Τὰ δημοτικά μας τραγούδια — » 107
28. *Κ. Παπαπάνος*: Ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ (UNESCO) — » 114
29. *Γ. Σωφρονοπούλου*: Ὁ Ὑπαλληλικὸς κῶδιξ καὶ τὸ Α.Σ.Δ.Υ. — » 118
30. *Στ. Κωστελέτος*: Ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῶν Νήσων — » 122
31. *Κλέων Παράσχος*: Μιὰ καλὴ ἰδέα — » 124
32. *Γ. Βασιλειάδης*: Ἡ ᾽Ορθόδοξος ᾽Εκκλησία — » 126
33. † *Ὁ Σάμου Εἰρηναῖος*: Ὁ Λυτρωτὴς — » 128
34. *Σπυρ. Ι. Διζάρδος*: Ἡ σημασία τῆς Λογιστικῆς — » 130

35. *Π. Σολομός*: Ἡ χρησιμότης τῶν μηχανῶν διὰ τὴν Λογιστικὴν Σελ. 132
36. *Σοφία Γεδεών*: Ψυχοτεχνική » 136
37. *Χρ. Ν. Ἀγαλλόπουλος*: Ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιὰ » 140
38. R. Milliex: Ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἀξία τῆς Γαλλικῆς γλώσσας » 141
39. *Σοφία Μ. Γεδεών*: Ἡ ψυχολογία τῆς ἐργασίας » 148
40. *Ἀντ. Παπαντωνάκης*: Ὀργανισμὸς χρηματοδοτήσεως οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως » 152
41. *Στ. Ἀρ. Παπασταματίου*: Ἡ ἕνωση τῆς Ἑπτανήσου » 159
42. *Ι. Πέριτσ*: Τὰ ἐργασιολογικὰ κέντρα » 160
43. *Γ. Η. Πάγκαλος*: Ἡ σημασία τῆς ὑγιειονολογικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ » 166
44. *Μαρία Παπαστάμου*: Ἡ τέχνη στὸ Βυζάντιο » 169
45. *Γ. Μήλας*: Ἡ Ἰδεολογία τοῦ τουρισμοῦ » 171
46. *Κ. Παράσχος*: Ἐρνέστος Ρενὰν » 173
47. *Ἐρ. Ρενάν*: Ἡ προσευχὴ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως » 174
48. *Ν. Δενδρινός*: Ὁ Κινηματογράφος στὴν ἐποχή μας » 178
49. *Δ. Κονιδαρης*: Τὸ θέρος » 179
50. *Κ. Μπανταλούκας*: Τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς Ἑλλάδος » 184
51. *Μιχ. Ρινόπουλος*: Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἐν Ἑλλάδι » 186
52. *Στυλ. Γερωνυμάκης*: Οἱ ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ » 188
53. *Σπυρ. Παπαναστασᾶτος*: Luca Paciolo » 192
54. *Κ. Α. Ἀθανασιάδης*: Οἰκονομετρία » 196
55. *Αἰκ. Στριφτοῦ – Κριαρᾶ*: Τὸ Τέστ. » 200
56. *Ἐλευθ. Ε. Συνοδινός*: Τὰ νεώτερα ἐπιτεύγματα τῆς Χημείας » 205
57. *Δ. Οἰκονόμου*: Αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιστήμη » 307
58. *Παν. Πέρδικας*: Ἡ περιωρισμένη εὐθύνη ἐν τῷ δικαίῳ » 216
59. *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου*: Καλῶ τοὺς νέους » 222
60. *Ζ. Ζωρές*: 14η Ἰουλίου ἡμέρα διεθνοῦς ἑορτασμοῦ » 223
61. *Ζ. Ι. Βλυσίδης*: Ἐλάχιστά τινα περὶ εὐγονικῆς » 228
62. *Εὐθ. Ἀναγνωστόπουλος*: Αἱ ἐμπορικαὶ συμβάσεις » 232
63. *Γ. Φτέρης*: Ζὰν Ζωρὲς » 235
64. *Γ. Γιαννόπουλος*: Λίγα λόγια γιὰ τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια » 237
65. *Ε. Δ. Μαργαρίτης*: Οἱ τιμάριθμοι ἐν Ἑλλάδι » 237
66. *Ν. Αἰγινήτης*: Τουριστικὴ ψυχολογία » 250
67. *Θ. Χοϊδᾶς*: Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς περιηγητικῆς Λέσχης εἰς τὸν τουρισμὸν » 252
68. *Σπ. Α. Ραυτόπουλος*: Ὁ φιλοτελισμὸς » 256

69. *Παντ. Κ. Ραπτάρχης* : Αἱ κωδικοποιήσεις τῶν Νόμων Σελ. 262
70. *Κ. Νικολαΐδης* : Προσέχετε τὰ δόντια σας » 266
71. *Γ. Παυλίδης* : Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα » 269
72. *Χρ. Κανελλόπουλος* : Τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον τῆς Ἑλλάδος » 271
73. *Νικ. Γαργαλίδης* : Ἡ σημασία τῆς τουριστικῆς ἐκπαιδεύσεως » 275
74. *Δ. Κονιδάρης* : Περὶ δειγματοληψίας » 276
75. *Ἀλεξ. Μπάρδας* : Ἡ διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἐργασίας » 277
76. *Ζ. Μακρῆ* : Rock and Roll (τί λένε οἱ νέοι) » 280
Ὁ ἀπροσγείωτος » » » (τί λένε οἱ ἄλλοι) » 281
77. *Δ. Κονιδάρης* : Τὸ φθινόπωρον » 283
78. *Φ. Γ. Γεωργακόπουλος* : Παναγιώτης Κάντζιας » 286
79. *Σπ. Βασιλείου* : Τὸ Ἀνώτατον Λογιστικὸν Συμβούλιον » 288
80. *Σ. Ι. Ἀγαπητίδης* : Ὁ Συνεταιρισμὸς καὶ ἰδίως ἐν Ἑλλάδι » 290
81. *Γ. Ι. Κατσίπης* : Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες » 294
82. *Χρ. Ν. Ἀγαλλόπουλος* : Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα » 298
83. *Ἀντ. Παπαϊωάννου* : Ἡ ὑγιεινὴ διαβίωσις τῶν σπουδαστῶν » 302
84. *Π. Χατζημιχάλης* : Ἡ ἐμπορικὴ ἀντιπροσώπευσις » 306
85. *Κ. Νικολετόπουλος* : Διαιτησία » 309
86. *Α. Ρουσοπούλου* : Ἡ Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχικὴ Ἀκαδημία » 312
87. *Π. Παλαιολόγος* : Μιὰ ζωὴ σ' ἕνα ρῆμα » 320
88. *Στρ. Κ. Παπαϊωάννου* : Παραινέσεις » 321
89. » » : Ὑποθῆκαι πρὸς τοὺς σπουδαστὰς » 330
90. *Σ. Πήλιος* : 28 Ὀκτωβρίου 1940 » 339
91. *Μ. Γεωργιάδης* : Τὸ πολύμορφον ἔργον τῶν Ὁρκωτῶν Λογιστῶν εἰς Η.Π.Α. » 343
92. *Ἀν. Τσούκας* : Περὶ γεροντολογίας » 349
93. *Ἀντρὲ Φιλίπ* : Ἡ κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ ἀγορὰ » 350
94. *Ἐλ. Ε. Συνοδινός* : Οἱ χυμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀπωρῶν » 354
95. *Ι. Δ. Χρυσοχοῦ* : Louis Danty - Lafrance » 358
96. H École des Hautes Études Commerciales de Paris » 394
97. *Κ. Παράσχος* : Ὁ Σαρλὸ » 367
98. *Δ. Κονιδάρης* : Ὁ χειμὼν » 369
99. *Γεωρ. Α. Βασιλειάδης* : Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις » 372
100. *Σ. Ἀγαπητίδης* : Αἱ πωλήσεις μὲ δόσεις » 379
101. *Χ.* : Ἐμπόδια εἰς τὴν Βιομηχανίαν » 385
102. *Ἐλ. Ε. Συνοδινοῦ* : Ἡ γευστικὴ δοκιμασία τῶν οἴνων » 396
103. *Δ. Παπαδημητρίου* : Ὁ Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος » 404
104. *Π. Κυριακόπουλος* : Δύο αὐτοδιοίκητοι Ὀργανισμοὶ » 409

9. Ἀπὸ τὰ συνθήματα τῆς Σχολῆς Σελ. 29
10. Ὁ ὅρκος τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. » 31
11. Σταθμικὸς δείκτης ὄγκου Βιομηχανικῆς παραγωγῆς » 38
12. Ἡ εὐκαιρία ἀλληγορικὸν » 43
13. Πίναξ ἐγγραφέντων σπουδαστῶν ἀπὸ 1950—56 » 48
14. Ἀξία εἰς δρχ. ἐξαχθέντων μεταλλευτικῶν προϊόντων » 51
15. Τροπὴ χιλιογράμμων εἰς ὀκάδας » 55
16. Ἀστικός, ἡμιαστικὸς καὶ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος » 56
17. Πρὸς τὸν ὑποψήφιον ἐπὶ πτυχίῳ » 58
18. Ἀπὸ τὸν Ὁδηγὸν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. » 62
19. Τουριστικὴ κίνησις » 69
20. Ἡ ἐποχὴ τοῦ αὐτοδημιουργήτου ἀνθρώπου » 79
21. Μήνυμα διὰ τοὺς πωλητὰς » 80
22. Πνεῦμα ὁμάδος χάρις εἰς μίαν καλυτέραν κατανόησιν » 83
23. Ἡ ἀξία τοῦ μειδιάματος » 87
24. Μεγάλοι τοῦ ἔθνους Διδάσκαλοι » 92
25. Ἡ ἐποχὴ τῆς ὀργανώσεως » 104
26. Σημαντικαὶ ἡμερομηνίαι μηνὸς Μαρτίου » 105
27. Λουβῖκος Παστὲρ » 110
28. Μετατροπὴ μέτρων εἰς πήχεις » 116
29. Τὰ πιὸ παράξενα ἔντυπα τοῦ κόσμου » 137
30. Μετατροπὴ πήχεων εἰς μέτρα » 120
31. Αἱ ἀνθρώπινοι σχέσεις εἰς τὰς συγχρόνους ἐπιχειρήσεις » 145
32. Τὸ μεταναστευτικὸν συνάλ)μα—Τηλεφ. συνδιαλέξεις ἐν Ἑλλάδι » 146
33. Σχολικὸν ἀνέκδοτον » 154
34. Φυσικαὶ ἀνακαλύψεις » 161
35. Τί εἶδε ἕνα βράδυ ὁ Ζωρὲς » 164
36. Ὁδηγίαι διὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου » 181
37. Ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς Ἑλλάδος (εἰς χιλ. δολλ.) » 185
38. Τὸ δρᾶμα τοῦ ἀνεπαρκοῦς μισθοῦ » 186
39. Καθαρὸν ἐγχώριον προϊὸν καὶ ἐθνικὸν εἰσόδημα » 188
40. Διπλογραφικοὶ τύποι » 192
41. Σημαντικαὶ χρονολογίαι μηνὸς Ἰουνίου » 202
42. Τολμήματα ποὺ γίνονται νῖκες » 209
43. Ἔκτασις καὶ πληθυσμὸς τῆς Χώρας κατὰ διαμερίσματα » 213
44. Ἀπὸ τὸν Ὁδηγὸν Σπουδῶν » 215
45. Ἐννέα κανόνες ἐπιτυχίας » 217
46. Γρηγόριος Αὐξεντίου » 220
47. Ἡ Εὐρώπη » 225
48. Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις καὶ Τραπεζ. ὀργανισμοῖς » 226
49. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ τιμαρίθμου » 248
50. Σχηματικὴ παράστασις τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου Ἑλλάδος » 272
51. Ἑλληνικαὶ παροιμίαι διὰ τὴν ἐργασίαν » 273
52. Τὰ μῆλα τῶν ἑσπερίδων (σχολικὸν ἀνέκδοτον) » 274
53. Ὁ χορὸς ἄλλοτε καὶ τώρα » 279
54. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας » 295

55. 2.796 Γλῶσσες σ' ὅλο τὸν κόσμο Σελ. 303
56. Σημαντικαὶ ἡμερομηνίαι μηνὸς Σεπτεμβρίου » 310
57. Ἡ ἁπλοποίησις τῆς ἐργασίας » 313
58. Ἀνάγκη ἑνὸς Ἰδανικοῦ » 315
59. Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ὑποψηφίους τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων » 316
60. Ὡρολόγιον πρόγραμμα μαθημάτων ἀκαδημ. ἔτους 1957—58 » 323
61. Πρόγραμμα Α' ἔτους σπουδῶν (Α' ἀκαδημ. ἑξάμηνον 1957—58) » 324
6 . » Β' » » (Α' » » » — » » 325
63. » Γ' » » (Α' » » » — » » 326
64. Αἴτια τῆς ἀποτυχίας » 327
65. Σημαντικαὶ ἡμερομηνίαι μηνὸς Ὀκτωβρίου » 333
66. 24 Ὀκτωβρίου—Ἐπέτειος Ο.Η.Ε. » 334
67. Ἥρωες τοῦ πολέμου 1940 » 336
68. Πρὸς τοὺς σπουδαστὰς » 340
69. Πέντε χαμόγελα ποὺ ἀπομακρύνουν πελάτας » 357
70. Τὸ Γραμματόσημον » 366
71. Πρόγραμμα Δημοσίων ἐπενδύσεων 1955—56 » 378
72. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους » 374
73. Πρόγραμμα Δημοσίων ἐπενδύσεων 1955—56 » 378
74. Διεθνεῖς Ὀργανισμοὶ » 388
75. Ἡ φωνὴ τοῦ Ρήγα (Ἐπαναστ. προκήρυξη) » 391
76. Ἡ νέοι Ἐργοδόται τῆς Γαλλίας » 394
77. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἐμπ. πανηγύρεις » 397
78. Οἱ Νόμοι τοῦ 1956 » 398
79. Δημιουργοὶ τῆς Βιομηχανίας » 403
80. Ἀπὸ τῆς θεωρίας εἰς τὴν πρᾶξιν » 412
81. Ἡ ταχύτης σκέψεως καὶ ἀποφάσεως » 414
82. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων » 416
83. Τὸ ψωμὶ καὶ ἡ ἱστορία του » 420
84. Αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς » 425
85. Πίναξ Πτυχιούχων τῆς Α.Σ.Β.Σ. » 437
86. Πίναξ Πτυχιούχων τοῦ Κ.Σ.Ε. » 448

Ε' ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΩΝ

Ἀβέρωφ Γεώργιος 304
Ἀβογκάρντο Ἀμεδαῖος 313
Αἴπινους Φραγκῖσκος 359
Αἰσχύλος 17
Αἴτρυ Γεώργιος 87
Ἀκινάτος Θωμᾶς 170
Ἀκομινάτος Μιχαὴλ 145
Ἀλκμὰν 249
Ἄλλεν Κάρολος 291
Ἀλμέιντα Ἰωάννης 268
Ἀλμπέρτος ὁ Μέγας 80
Ἄλτεν Ἰωάννης 267
Ἀλφὰν Ἰωάννης 217
Ἀμέρικος Βεσπούκιος 213
Ἀμοντὸν Γουλιέλμος 52
Ἀμοῦντσεν Ρόουλντ 55
Ἀμπὲλ Ἐρρῖκος 104
Ἀμπὲρ Ἀντρὲ 217
Ἀμπελὰρ Πέτρος 47
Ἄμπντ Λατίφ 59
Ἀμμώνιος Σακκᾶς 351
Ἀναξαγόρας (ὁ φιλόσοφος) 55
Ἀναξίμανδρος 292
Ἀνθέμιος (ὁ ἀρχιτέκτων) 267
Ἄουερ Κάρολος 88
Ἀπελλῆς 299
Ἀρεταῖος 328
Ἀριόστος Λουδοβῖκος 170
Ἀρίσταρχος 214
Ἀριστόξενος (ὁ Ταραντῖνος) 399

Αριστοτέλης 17
Ἀρχιμήδης 214
Ἀσπασία ἡ Ἑταίρα 257
Ἄτγουντ Γεώργιος 304
Αὐγουστῖνος 264

Βάγκνερ Ριχάρδος 30
Βαλαωρίτης Ἀριστοτέλης 47
Βάμβας Νεόφυτος 193
Βάσκο ντὲ Γκάμα 356
Βάσσερμαν (ὁ ἰατρὸς) 384
Βελασκὲθ Ντιάγκο 146
Βέρντι Ἰωσὴφ 376
Βέμπερ Κάρολος 133
Βηλαρᾶς Ἰωάννης 154
Βησσαρίων (ὁ ἀρχιεπίσκοπος) 146
Βιατέλνι Ἀνδρέας 33
Βίλλα Φραγκῖσκος 264
Βιντσάιτ Βερνάνδος 26
Βιργίλιος Πόπλιος 295
Βλαχογιάννης Γιάννης 392
Βλάχος Ἄγγελος 153
Βλάχος Γεώργιος 137
Βόλτα Ἀλέξανδρος 375
Βολταῖρος Φραγκῖσκος 313
Βούλγαρης Εὐγένιος 25
Βοὺντ Γουλιέλμος 51

Γαβριηλίδης Βλάσιος 137
Γάιος 299
Γαληνὸς 48
Γαλιλαῖος 75
Γέριγκ Ροδόλφος 30
Γκαίυ Λυσσὰκ 153
Γκαλβάνι Λουδοβῖκος 225
Γκὰντ Ἐρρῖκος 254
Γκάους Κάρολος 198
Γκλοὺκ Χριστόφορος 328
Γκόγια Φραγκῖσκος 25
Γκὸγκ Βικέντιος 376
Γκράσι Μπατίστα 101
Γούεμπ Σίδνεϋ 29
Γούξμαν Ἀβραὰμ 254

Δάλτον Τζὼν 165
Δαμασκηνὸς Ἰωάννης 33
Δάντης (ὁ ποιητὴς) 264
Δαρβῖνος Κάρολος 21
Δαυῒδ Λουδοβῖκος 104
Δελμοῦζος Ἀλέξανδρος 304
Δημητρακόπουλος Νικόλαος 267
Δημόκριτος (ὁ φιλόσοφος) 84
Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς 79
Διοφάνης 328
Δραγούμης Ἰωάννης 190
Δροσίνης Γεώργιος 153

Ἔβανς Ἀρθοῦρος 33
Ἔμερσον Χάριγκτον 56
Ἐπίκουρος (ὁ φιλόσοφος) 47
Ἔρασμος (ὁ συγγραφεύς) 55
Ἔρλιχ Παῦλος 295
Ἔρστεντ Χάνς 303
Εὐριπίδης 157
Ἐφταλιώτης Ἀργύρης 153

Ζιοὺλ Τζέημς 59
Ζολιὸ—Κιουρὶ Εἰρήνη 29
Ζόμπαρτ Βέρνερ 317
Ζωροάστρης 25

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος 79
Θεοτόκης Νικηφόρος 59
Θεοτοκόπουλος Κυριάκος 87
Θερβάντες Μιχαὴλ 80

Ἱερώνυμος (ὁ ἅγιος) 105
Ἰκτῖνος (ὁ ἀρχιτέκτων) 134
Ἱπποκράτης (ὁ πατὴρ Ἰατρικῆς) 51
Ἰσίδωρος 59
Ἰσοκράκης 56
Ἰώσηπος ὁ Μοισιόδαξ 80
Ἴψεν Ἐρρῖκος 198

Καίρη 253
Καλβῖνος Ἰωάννης 83
Καμπανέλλα Θωμᾶς 162
Καμπούρογλου Δημήτριος 198
Καρατζᾶς Ἰωάννης 254
Καρκαβίτσας Ἀνδρέας 43
Κάρνεγκ Ἀνδρέας 263
Καρνὸ (ἀξιωματικὸς) 356
Καροῦζο Ἐρρῖκος 352
Καρτέσιος 400
Καταρτζῆς Δημήτριος 213
Κέλσος Κορνήλιος 249
Κέπλερ Ἰωάννης 84
Κιουρὶ Μαρία 317
Κίπλιγκ Ρόντγιαρντ 21
Κλωντὲλ Παῦλος 303
Κολμπὲρ Ἰωάννης 21
Κολόμβος Χριστόφορος 225
Κομφούκιος 296
Κονδορσὲ Νικόλαος 22
Κόντ Αὔγουστος 263
Κοπέρνικος Νικόλαος 249
Κοραῆς Ἀδαμάντιος 300
Κοσμᾶς (ὁ Ἰνδικοπλεύστης) 249
Κοτοπούλη Μαρίκα 292
Κουέσνεϋ Φραγκῖσκος 296
Κουζὲν Βίκτωρ 52
Κοὺκ Θωμᾶς 399
Κουλὸμπ Κάρολος 292
Κουρμπὲ Γουσταῦος 229
Κρυστάλλης Κώστας
Κύρου Ἄδωνις 137
Κωσσοὺ Αὔγουστος 213

Κωσταντᾶς Γρηγόριος 189
Κὼχ Ροβέρτος 137

Λαβεράν 'Αλφόνσος 51
Λαβουαζιὲ Λαυρέντιος 134
Λάιμπνιτς Γουλιέλμος 123
Λαμὰρκ 'Ιωάννης 318
Λαντσάινερ 342
Λαροσφουκὼ Φραγκῖσκος 314
Λασκαρᾶτος 'Ανδρέας 257
Λαυράγκας Διονύσιος 327
Λαφονταὶν 'Ιωάννης 318
Λεεβένχουκ 'Αντώνιος 75
Λέκμαν 165
Λεσσὲψ Φερδινάνδος 375
Λέφλερ 360
Λέχαρ Φραγκῖσκος 376
Λέων ὁ Σοφὸς 356
Λεωταὶ Εὐγένιος 189
Λιννὲ (ὁ βοτανολόγος) 88
Λὶστ Φραγκῖσκος 333
Λοβλτσέβσκι Νικόλαος 229
Λόρεντζ 356
Λύτρας Νικηφόρος 260

Μακιαβέλης Νικόλαος 30
Μακρυγιάννης 'Ιωάννης 33
Μαλακάσης Μιλτιάδης 355
Μάλθους Θωμᾶς 119
Μάξουελ (καθηγητὴς) 230
Μαριότος (φυσικὸς) 411
Μαρκόνι 83
Μὰρξ Κάρολος 342
Μασσενὲ 'Ιούλιος 21
Μασπερὸ Γαστὼν 214
Μάτεσης 'Αντώνιος 218
Μέδικος Λαυρέντιος 197
Μέντελ Γρηγόριος 263
Μεντελεγὲφ Δημήτριος 254
Μέντελσον Μωϋσῆς 355
Μεντσνικὸφ 'Ηλίας 327
Μερκατὼρ Γεράρδος 189
Μηνιάτης 'Ηλίας 185
Μὶλλ 'Ιωάννης 185
Μίλτων 'Ιωάννης 249
Μιχαὴλ "Αγγελος 18
Μολιέρος 'Ιωάννης 263
Μόμσεν Θεόδωρος 47
Μονγκολφιέρος Μιχαὴλ 260
Μὸνζ Γάσπαρος 229
Μόρτων Σάμουελ 356
Μότσαρτ 'Αμεδαῖος 233
Μόϋερ Ροβέρτος 229
Μουρίλλο Βαρθολομαῖος 267
Μπάλαρ 'Αντώνιος 291
Μπαλζὰκ 'Ονορὲ ντὲ 328
Μπάντεν Πάουελ 133
Μπαντόπουλος Εὐάγγελος 165
Μπὰρθ Κάρολος 257
Μπαρτελεμὺ Σαὶντ-'Ιλαὶρ 399
Μπαστιὰ Φρειδερῖκος 149
Μπάυρον Γεώργιος 360
Μπὰχ 'Ιωάννης Σεβαστιανὸς 48
Μπόυλ Ροβέρτος 383
Μπέντιζ Βικέντιος 260
Μπέργκσον 'Ερρῖκος 253
Μπερζέλιους 'Ιάκωβος 296
Μπέρκλεϋ Γεώργιος 300
Μπερλιὸζ "Εκτωρ 229
Μπερνὰρ Κλαύδιος 217
Μπερνὰρ Σάρα 165
Μπερτελὼ Μαρκελῖνος 226
Μπετόβεν Λουδοβῖκος 257
Μοντεσκιὲ Κάρολος 134
Μπιζὲ Γεώργιος 146
Μπόυς Ροβέρτος 197
Μπουρζουὰ Λέων 56
Μπράντλεϋ 'Ιάκωβος 417
Μπρὰμς 'Ιωάννης 218
Μπρίους Νταίηβιντ 359
Μπρόγκλι Βίκτωρ 149
Μπρόκα Παῦλος 202
Μπυφὸν Λουδοβῖκος 134
Μπωμαρσαὶ Πέτρος 314
Μπωντελαὶρ Κάρολος 291
Μύστεμπεργκ Οὖγος 123
Μωραϊτίδης 'Αλέξανδρος 149
Μωρρὺ Κάρολος 328

Νάισερ (ἰατρὸς) 384
Νάνσεν Φρίτιοφ 43
Νιζίνσκυ Βασλὰβ 119
Νιρβάνας Παῦλος 190
Νίτσε Φρειδερῖκος 352
Νόμπελ 'Αλφρέδος 375
Νουμᾶς Πομπίλιος 300
Νταβίντσι Λεονάρδος 193
Ντ' 'Αννούντιο Γαβριὴλ 265
Ντελακρουὰ Εὐγένιος 170
Ντιὰζ Βαρθολομαῖος 161
Ντίκενς Κάρολος 352
Ντιντερὼ Διονύσιος 230
Ντονατελο 161
Ντοστογιέφσκη Θεόδωρος 157
Ντυμαρσὲ 193
Ντυνὰν 'Ερρῖκος 190
Ντύρερ 'Αλβέρτος 149

Ξενόπουλας Γρηγόριος 194

Οἰκονομίδης Βασίλειος 120
"Ομ (ὁ φυσικὸς) 375
"Οουεν Ροβέρτος 120
Οὐγκὼ Βίκτωρ 115
Οὐράνης Κώστας 230

Παπαδιαμάντης 'Αλέξανδρος 230

Παπαρρηγόπουλος Κωσταντῖνος 84
Παρὲ Ἀμβρόσιος 383
Πασὲν Διονύσιος 150
Παρθένιος 201
Πασκὰλ Βλάσιος 22
Παστὲρ Λουδοβῖκος 18
Πατσίολι Λουκᾶς 150
Παύλοβα Ἄννα 133
Πελετιὲ 105
Πεσταλότσι Ἰωάννης 22
Πήρυ Ροβέρτος 16
Πίνδαρος 162
Πολίτης Νικόλαος 149
Πολυλᾶς Ἰάκωβος 201
Πορφύρας Λάμπρος 263
Πραξιτέλης 347
Πλάτων 347
Πλεχάνωφ Γεώργιος 414
Πλούταρχος 351
Πουανκαρὲ (ὁ μαθηματικὸς) 414
Προκόπιεφ 317
Πτολεμαῖος 352
Πυθαγόρας 360
Πυθέας 300
Πύρρων 299

Ραΐντγκεν Γουλιέλμος 264
Ραμπελαὶ Φραγκῖσκος 162
Ραφαὴλ Σάντι 304
Ρέμπραντ (ὁ ζωγράφος) 411
Ρήγας Φεραῖος 301
Ρὴντ Γουῶλτερ 366
Ρικάρντο Δαυΐδ 26
Ρίλκε Ράινερ 333
Ροκφέλλερ Ἰωάννης 359
Ροντὲν Αὔγουστος 355
Ρός Ρόλαντ 356
Ροσσίνι Ἰωακεὶμ 365
Ρούμπενς Πέτρος 314
Ρούσσω Ἰωάννης 376

Σάβαρυ Γεώργιος 253
Σαβινὺ Κάρολος 229
Σαὶ Λέων 226
Σαίξπηρ Οὐΐλλιαμ 214
Σαμαρᾶς Σπῦρος 267
Σατωβριάνδος Φραγκῖσκος 79
Σεζὰν Παῦλος 296
Σίλλερ Ἰωάννης 36
Σίνας Γεώργιος 150
Σέλλεϋ Πέρσυ Μπὺς 218
Σικελιανὸς Ἄγγελος 407
Σκόπας 225
Σλήμαν Ἐρρῖκος 263
Σμὶθ Ἀδὰμ 52
Σμόλλερ Γουσταῦος 150
Σνέλιους 119
Σπαλαντσάνι Λάζαρος 201
Σπινόζα Βενέδικτος 307
Σοπὲν Φρειδερῖκος 233
Σοφιανὸς Νικόλαος 202
Σούμαν Ροβέρτος 327
Σουρῆς Γεώργιος 218
Σοφοκλῆς (ὁ ποιητής) 342
Στέβεν Σίμων 26
Στουρνάρας Νικόλαος 414
Στράους Ἰωάννης 383
Συγγρὸς Ἀνδρέας 263
Σχινᾶς Κωνσταντῖνος 26
Σωκράτης (ὁ φιλόσοφος) 400

Τάλμα Φραγκῖσκος 48
Τάρντ Γαβριὴλ 116
Τέομπαλντ Σμὶθ 303
Τέυλορ Φρειδερῖκος 83
Τολστόι Λέων 29
Τόμσον Ἰωσὴφ 154
Τοριτσέλι (Εὐαγγελιστής) 123
Τοσίτσας Μιχαὴλ 335
Τόυνμπη Ἰάκωβος 115
Τριβωνιανὸς 115
Τρικούπης Σπυρίδων 201
Τσαϊκόφσκυ Πέτρος 194
Τσερμόνι Γκιουζέππε 150

Φαγιὸλ Ἐρρῖκος 333
Φερμὰ Πέτρος 400
Φιλιππίδης Δανιὴλ 194
Φίλων Ἐδουάρδος 18
Φίσερ Ἤρβινγκ 355
Φλέμινγκ Ἀλέξανδρος 84
Φολλὲ Μαρία 202
Φὸρντ Ἐρρῖκος 355
Φουριὲ Κάρολος 318
Φρὰνς Ἀνατὸλ 342
Φρήμιβιλ Κάρολος 335
Φρεσνὲλ Αὐγουστῖνος 296
Φρόυντ Σιγισμοῦνδος 317

Χαίνδελ Γεώργιος 116
Χάνσεν 351
Χάρβεϋ Γουλιέλμος 190
Χαρίλαος Ἐπαμεινώνδας 400
Χάρρις Παῦλος 201
Χατζηκυριᾶκος Ἀνδρέας 400
Χέινριχ Ροῦδολφ 314
Χέλμολτς Ἔρμαν 264
Χιούσον 351
Χίττορφ Βίλελμ 226
Χόπφ Ἐρρῖκος 87
Χούμπολντ Ἀλέξανδρος 120

Ψαλλίδας Ἀθανάσιος 194
Ψελλὸς Μιχαὴλ 400
Ψυχάρης Ἰωάννης 197

Ὠβινιὲ Θεόδωρος 88
Ὠμπὲρ Δανιὴλ 154
Ὠριγένης 116